FOLYÓIRATOK TARTALOM JEGYZÉKE - 1959

1. szám – 1959 január 1
MIKOR ÉR VÉGET EZ AZ ŐRÜLTSÉG? -4 oldal

2. szám – 1959 február 1
CSUKOTT AJTÓK NÉLLTÜLI VILÁG - 20 oldal

3. szám – 1959 március 1
ENGEDD VEZETETTNI MAGAD A TE UTADON - 36 oldal

4. szám – 1959 április 1
VESZÉLYEZTETED A BIZTONSÁGOD HA „MÁS" VAGY? - 52 oldal

5. szám – 1959 május 1
„LEGYEN MEG A TE AKARATOD A FÖLDÖN" II.rész - 68 oldal

6. szám – 1959 június 1
MILYEN GYAKORLATI HASZNOKKAL VANNAK ISMERETEID? - 84 oldal

7. szám – 1959 július 1
IGAZSÁGOSSÁGBAN FOG URALKODNI EGY KIRÁLY - 100 oldal

8. szám – 1959 augusztus 1
HOL VANNAK AZONBAN A GYÜMÖLCSÖK? - 114 oldal

9. szám – 1959 szeptember 1
KI FOGJA MÉRNI A DÖNTŐ CSAPÁST? - 130 oldal

10. szám – 1959 október 1
A LEGOLCSÓBB ÉS MÉGIS A LEGDRÁGÁBB, AZ IGAZSÁG - 142 oldal

11. szám – 1959 november 1
ELEVEN VAGY TE SZELLEMILEG? - 158 oldal

12. szám – 1959 december 1
KERESZTYÉNI-E A KARÁCSONYI AJÁNDÉKOZÁS SZOKÁSA? - 174 oldal

FEL

AZ ŐRTORONY

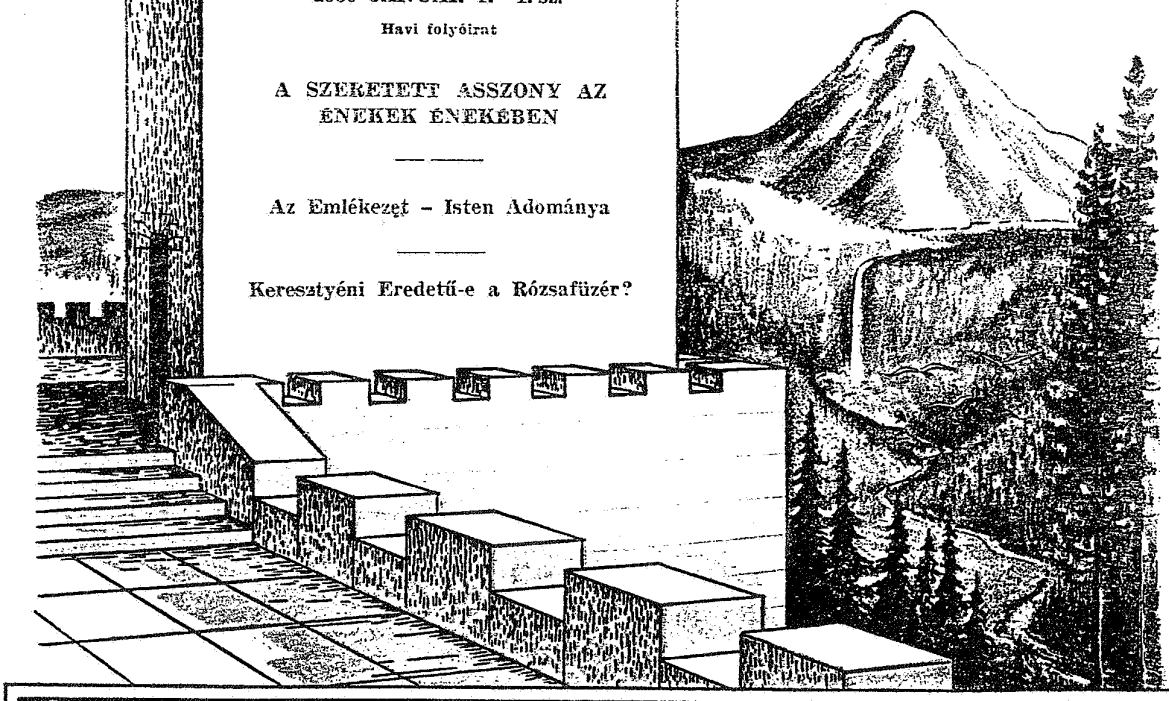
hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT

1959 JANUÁR 1. 1. sz.
Havi folyóirat

A SZERETETT ASSZONY AZ ÉNEKEK ÉNEKÉBEN

Az Emlékezet – Isten Adománya

Keresztyéni Eredetű-e a Rózsafüzér?

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ŐRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat építettek magas kilátóhelyeken, ahonan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hirdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk ilyen kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji–propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. – Habakuk 2:1–3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Őrtorony" szemléli igy, mint egy őr fennt a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus tronra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendölésel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhangban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál álltalános, vallásos ujdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, mig rendszeresen olvassátok „Az Őrtornyot"!

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
SAJTÓ ÉS KIADÓ:
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Felelős szerkesztőség: Alfred Rütimann

„Mindannyian Jehovától lesznek tanitattva." – János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

Mikor ér véget ez az őrültség?	3
A szeretett asszony az énekek énekében	4
Az emlékezet – Isten adománya	12
Keresztyéni eredetű-e a rózsafüzér?	13
Napi szövegek	16

„Az Őrtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Allioli-Biblia**
AF – Egy Am.-Forditás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Kl – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Forditás*
Ro – J.B. Rotherham-Forditás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Forditás*
ZB – Zürcher-Biblia**

* angol ** német

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second-class postage paid at Brooklyn, N. Y.
Watchtower monthly Vol. LXXX No. 1
HUNGARIAN EDITION JANUARY 1, 1959

E kiadás példánya: 3 600 000

„AZ ŐRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 52 NYELVEN

Félhavonta

Afrikai, Angol, Arab, Cinyanjai, Dán, Finn, Francia, Görög, Holland, Ilokánoi, Indonéz, Japán, Kebu-Viszaja, Khisonai, Német, Norvég, Olasz, Portugál, Spanyol, Svéd, Szlovák, Tangologi, Tvi

Havonta

Aram, Bengáli, Birmai, Culu, Hiligaynon-Viszaja, Horvát, Ibo, Joruba, Kanarézisi, Kinai, Kivembai, Koreai, Lengyel, Magyar, Malajai, Marathi, Motu, Orosz, Pangazinai, Siloci, Sesotói, Sziámi, Szingaléni, Tamili, Tigrinyai, Török, Ukrán, Urdu, Xosza

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y.	**$ 1.—**
Anglia, 34 Craven Terrace, London W. 2	**7/—**
Ausztrália, 11 Beresford Rd. Strathfield, N. S. W.	**8/—**
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44.	**S 26**
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, Villa Guibert 3, Paris 16e.	**ffrs 400**
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 10, Ontario	**$ 1.—**
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck	**DM 5.—**
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22	**sfrs 5.—**

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVÁLTOZÁSOKAT közölje velünk karmine nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:

Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

FEL

Az ŐRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 január 1. | 1. sz

MIKOR ÉR VÉGET EZ AZ ŐRÜLTSÉG?

AZ EMBER találékonysági mániája a hadi fegyverek terén oda vezetett, hogy a kard korszakából, a hidrogénbomba korszaka keletkezett, a nyil korszakából pedig a rakéták korszaka. Ez azt jelenti, hogy egy háború által a föld nem csak bizonyos területei szenvednének kárt, hanem az egész föld. A veszély fenyeget: egy háború olyan borzasztó méreteket ölthet, hogy minden élet elpusztulhat a földön.

A háború magában véve őrültség, ma inkább mint valaha. A nemzetek belátással vannak, hogy valamit tenni kell annak megakadályozására, söt, hogy tartós békét kellene teremteni. De törekvéseik eddig eredménytelenek maradtak, ezért tovább fegyverkeznek.

A növekvő tudomány és az előrehaladott civilizáció ellenére nem jutottunk közelebb – mint ahogy el lehettne várni – a békés viszonyok megvalósításához. Ellenkezőleg, a háborúk még kegyetlenebbek lettek. A keresztyén időszak előtti 15. évszázadtól a mostani időszámításunk 19. évszázadáig 3357 háborús év volt és csak 227 békés év. Így tehát tizenöt háborús évre csak egy békés év esik. 1861-től mindig jobban és jobban romlottak az emberi viszonyok, mert ettől máig nem volt egyetlen év sem, amelyben ne dúlt volna egy, vagy pedig több háború a földön.

Minnél pusztitóbb fegyvereket fejlesztett az ember, annál magasabbak voltak a háborus kiadások. A legrégibb multban, nem került úgy szólván semmiben egy embert a háborúban megölni. Julius cézár napjaiban k. b. hetvenöt amerikai centbe került. Napoleon idejében az összeg már 3000 dollár volt. Az első világháború négy évében k. b. 21,000-re emelkedett és a második világháborúban már az 55,000 dollárt is elérte. S ma, mivel az ember az atomkorszak költséges tömegpusztitó fegyverek birtokában van, szédületes magasságot ért el az egyetlen ellenséges katonának halálát okozó összeg. Olyan drága lett a háború, hogy egy háborúra fegyverkező nemzet, veszélyezteti az által gazdasági helyzetét.

De még fontosabb a háború követelte emberélet és az általa előidézett szenvedés. Ez még inkább ok arra, hogy gyülöljük a háborút. Egy svájci zsurnalista mérleget készitett a második világháborúban való elvesztettekről. E szerint 32 millió ember vesztette életét a harcmezőn, 20 millió légitámadások alkalmával és a koncentrációs táborokban 26 millió. Hat év leforgása alatt, tehát 78 millió ember lett elpusztitva. Ha még a 15–20 millió embert hozáadjuk, akik elvesztették mindenüket a háborúban, akkor ez az egyetlen háború összesen 98 millió embernek okozott kárt. Ahhoz viszonyitva, ha összehasonlitjuk, hogy mibe kerülne egy harmadik világháború, még csekély az az emberélet és pénz, amiben a második világháború került.

Mindenütt a világban békéért kiabálnak az emberek. Tudni akarják: mikor ér véget a háború őrültsége. Mikor fognak felhagyni az emberek az egymás elpusztitásával, ezen az őrült úton–módon? Mikor fognak elkezdeni a jog és az emberi élet figyelemben tartásával, valamint az egymásközti békés élettel?

Vezéreiknek nem sikerült véget vetni a háborúnak, minden törekvések ellenére sem. Csak egyetlen út van ma még, amelyen elérhetik az oly rég óhajtott békét. Az az út, amelyen Teremtőjükhöz, Jehova Istenhez fordulhatnak. Már régi idők óta ismertette Ő elhatározását, hogy véget vet a háborúnak, s ha Ő valamit elhatároz nem is mulasztja el annak keresztül vitelét. „Gyertek ide, nézzétek az Úrnak (Jehovának) tetteit, aki pusztulásokat szerzett a földön, aki véget vet a háborúknak az egész földön." – 46. Zsolt. 9, 10, *SB*.

A mi generációnk eléri ennek a jövendölésnek a beteljesedését. A „Mindenható Isten nagy napjának a háborúja" rövidesen véget fog vetni a dolgok ezen jelenlegi gonosz rendszerének. Ez a háború, valóban minden háborúnak a végét fogja jelenteni. A nemzetek és sok uralmuk el fog tünni a létből.

E nemzetek helyet egy igazságos testület lakja majd földet, mely Isten igazságos királyságának az uralma alatt fog állani. Mivel ez az egyedüli Istentől felállitott kormányzat fogja uralni a földet, nem lesznek az emberek soha több szét forgácsolva politikai vagy vallásos felfogás által.

Valaki azonban olyan ellenvetést tehet, hogy még mag az isteni uralom sem biztositha a békét, mert amig csak egyetlen olyan ember is létezik, aki nem becsüli a mások jogait, veszekedés is lesz.

Aki igy gondolkozik, vegye csak egyszer figyelembe a következő bibliaverset: „Egy kevés idő még és nincs gonosz nézed a helyét és nincsen ott." (37. Zsolt. 10.) Ez azt jelenti, hogy az emberek között élő gonoszak, nem élik át az Isten haragja napját. El fognak tünni a felszinről, mivel el lesznek pusztitva a dolgok ezen rendszerével. Éppen úgy ki lesznek oltva a létből, ahogy a vizözön idejében élő gonoszok kiirtottek. „Megőrzi az Úr (Jehova) mindazokat, akik öt szeretik; de a gonoszokat mind megsemisiti." – 145. Zsolt 20.

Minden fajból és nemzetből gyüjtettnek ma össze embereket, hogy lakhassák a földet Isten királysága alatt. Az Új-Világ Társadalma ők, mivel ezért az új világért élnek. Ahogy Noé és családja meg lettek őrizve a vizözönön át, ugyan úgy meglesznek ők is őrizve Isten haragjának a napján. Ők azok a szelidek, akikről a 37. Zsoltár 11. verse ezeket mondja: „A szelidek pedig öröklik a földet, és gyönyörködnek nagy békességben."

Nem viszik magukkal az új világba a háború őrültségét. Olyan békés emberek ők, akik ma ‚kardjukat ekevasakká és dárdaikat szőllőkésekké kovácsolták'. – Mikeás 4: 3.

Azok az emberek, aki nyögnek és jajgatnak a háborúban való tömeggyilkosságok miatt, felemelhetik fejüket és ujjonghatnak, mert nem sokára a földet Isten királysága uralja és csak a szelid, a békeszerető emberek lakják. Akkor örökre vége lesz a háború őrültségének.

FEL

A szeretett asszony
AZ ÉNEKEK ÉNEKÉBEN

„Minden szép te rajtad, ó én mátkám, és semmi szeplő nincs rajtad!" Ének. 4:7, UV.

FÉRFIAKBÓL és nőkből álló szervezet iránti szeretet felülmulhat egy asszony iránti szerelmet. Ugyan úgy, olyan erős lehet egy szervezet szeretete egy férfi vagy vezetője iránt, hogy semmi sem képes legyőzni azt e világban. A valaha a földön élő legkiválóbb férfi Jézus Krisztus volt, az a Vezér, akinek több mint 800,000,000 hivő a föld kerekségén követőjének vallja magát. A Közel Keleten fekvő Bethlehemben született több mint 1900 évvel ezelőtt és a keresztyén időszámitás 33-ik évében szenvedett mártirhalált. Szerelmes lett Ő valaha, s vett magának egy asszonyt feleségül? Nem! Harminchárom és fél éves korában halt meg nőtlenen, gyermektelenül. De alapitott egy szervezetet, gyüjtött férfiakat és nőket maga köré s bensőséges szeretetet tanusitott e szervezet tagjai iránt. Igen, életét adta ezen férfiak és nőkért és azokért is, akik még tagjai kellett legyenek e szervezetnek.

[2] Ezt az ő követőiből álló szervezetet nem a názáreti Józseftől, az ácstól kapta, aki Jézus iránt mint földi apa viselkedett. Isten, az Ő mennyei Atyja adta neki ezt a szervezetet. Jézus elismerte ezt a tényt: „Senki sem jöhet én hozzám, ha nem vonza őt az Atya, aki engem küldött." (Ján. 6:44, *UV*) Amit nékem adott az én Atyám, nagyobb mindennél, és senki nem ragadhatja ki azokat (a juhokat) az én Atyám kezéből." (Ján. 10:29, UV) Igy imádkozott Jézus az Ő mennyei Atyjához: „Ismertettem neved az emberekkel, akiket nékem adtál a világból. Tied voltak és te nékem adtad őket." (Ján. 17:6, *UV*) A mennyei Atya Jézusnak, az Ő Fiának adta őket olyan módon, mit ahogy egy leányt eligérnek jövendő férjének házastársként.

[3] Igy tehát beszélhetünk a férfiakból és nőkből álló szervezetről vagy gyülekezetről mint az Ő menyasszonyáról; mint olyan szervezetről, ami egy asszonyhoz hasonlóan hozzá lesz adva vagy elválaszthatatlanul egyesitve lesz vele az Ő mennyei Atyja otthonában, egy jövőbe nyuló időben. Zakariás papnak a fia, János, az Ő unokabátyja ezeket mondta erről: „Akinek jegyese van, vőlegény az. De a vőlegény barátja, aki itt áll és hallja őt, igen örül a vőlegény szavának. Bizony, ez az én örömömre teljesedett be." (Ján. 3:29, *UV*) A keresztyén Pál apostol, aki sok követőt szerzett Jézus Krisztusnak, Jánoshoz hasonlóan beszél, s mint a vőlegény barátja ezeket mondja annak követőihez: „Féltékenyen őrködök felettetek, isteni buzgósággal, mert én személyesen igértelek el benneteket egy férfiunak házasságra, hogy tiszta szüzként mutathassalak be titeket Krisztusnak." (2. Korint. 11:2, *UV*) Pál apostol buzditotta őket, hogy hüségesek maradjanak a szeretetükben és odaadásukban Krisztus iránt, az ő vőlegényük iránt.

[4] Jézus Krisztus azáltal bizonyitotta be szeretetét a szervezet vagy gyülekezet iránt, melyet asszonyként adott neki az Ő mennyei Atyja, hogy meghalt érte. Pál mondja: „Krisztus is feje a gyülekezetnek, mert ő a megmentője ennek a testnek . . . Krisztus is szerette a gyülekezetet és odaadta önmagát érte, hogy megszentelje azt, megtisztitva az Igének vizfürdője által, hogy maga elé állitsa a gyülekezetet az ő dicsőségében, foltok vagy ráncok vagy ehez hasonlók nélkül, hanem úgy, hogy szent legyen és szeplő nélküli." (Eféz. 5:23, 25–27, *UV*) A gyülekezetnek Krisztus, a Vőlegény iránti szeretete be kell azonban bizonyosodjon, mig a gyülekezet 144,000 tagjának utólsó tagja is minden próbát kiállt. Sok vallásos szervezet van, ami a „keresztény" nevet magára vesszi és vallja, hogy szereti Krisztust. Egyedül az Egyesült Államokban számláltak 265 ilyen vallásos szektát. Délafrikában több mint ezer ilyen szekta létezik. Az ő munkájukkal azonban bebizonyitják, hogy jobban szeretik ezt a világot Krisztus Jézusnál és a királyságnál, amire az Ő mennyei Atyja, Jehova Isten Királyként kénte fel és helyezte őt trónra. Ezen vallásos szekták versengenek e mai erkölcstelen világ kegyéért. Jakab tanitvány kérdez minden olyan keresztényt, aki ilyen osztott szeretetet gyakorol: „Ti házasságtörő nők! Nem tudjátok, hogy az e világgal való barát-

1. Melyik szeretet mulhatja felül a férfi szeretetét egy asszony iránt, s hogyan szerette Krisztus az általa képzett és összegyüjtött követőinek a csoportját?

2. Milyen szavakkal ismerte el Jézus azt a valakit, aki a követőinek egy szervezetét adta neki?

3. Milyen jelképes kifejezési módot alkalmazott keresztelő János és Pál apostol, hogy megnevezze az ő követőinek a szervezetét?

4. a) Milyen mértékben bizonyitotta be Krisztus a szervezet iránti szeretetét? b) Milyen messzemenően kell a gyülekezetnek bebizonyitani ar Krisztus iránti szeretetét, miközben milyen szervezetnek kell ellentállni?

FEL

ság ellenségeskedés Istennel? Aki azért mindig a világ barátja akar lenni, saját magát teszi Isten ellenségévé." – Jak. 4:4, *UV*.

[5] De csak egy gyülekezet van, ami Krisztus Jézussal el van jegyezve, hogy egybe kelljen vele a királyi mennyekben, s ezekhez mondotta Jézus: „Ha gyülöl titeket a világ, úgy tudjátok meg, hogy engem ti előtetek gyülölt. Ha része lennétek a világnak, akkor szeretné a világ az övéit. De mivel nem vagytok része a világnak, hanem én kiválasztottalak benneteket a világból, ezért gyülöl benneteket a világ." (Ján. 15:18,19, *UV*) A 144,000 hűségesnek igazi gyülekezete nem szereti ezt a romlott, mulandó világot. Kizárólag Jehova Istennek, a mennyei Atyjának szenteli magát, s az egész szeretetét az Ő Fiának, Jézus Krisztusnak adja, ami Őt, a mennyei vőlegényét illeti. Az elmult 1,900 év alatt a mennyei Atya a neki valóban magukat odaadott hivőket szent Szellemével nemzett, s igy jegybe adta őket szeretett Fiának. Ma, amikor miden bizonyiték mutatja, hogy 1914–ben megkoronázta az Ő Fiát, a Vőlegényt a mennyei királyságában, a menyasszony-gyülekezetnek csak egy maradéka van még a földön. A maradéktagok be kell még bizonyitsák a szeretetük és odaadásuk teljes mértékét Krisztus, a mennyei Vőlegényük iránt, mig fenn áll ez a régi világ, ami most a nyomoruságos „vég idejében" van. Meg is fogják ezt tenni, mert izzó, kioltathatatlan szeretettel ragaszkodnak Ő hozzá. Bizonyitja ezt a Biblia szép könyve, amely Salamon énekeként vagy mint az „Énekek Éneke" ismeretes.

Salamon éneke (Az Énekek Éneke)

[6] Abban az időben, amikor Jézus a földön járt, a zsidó gyülekezet elismerte az „Énekek Énekét" az ihletett Irások egy részének és vezetve volt a szent Héber Kéziratok katalogusában. Az első keresztyének gyülekezete ugyan csak elismerte azt a Héber Iratok valódi részeként. Helyesen megértve a könyv tanulmányozása számunkra áldásos. Pál apostol az Énekek Énekét is belefoglalta, amikor a következőket mondotta: „Minden irás Istentől ihletett és hasznos a tanitásra, a rábizonyitásra, a dolgok helyesbitésére, az igazságban való nevelésben, hogy képes legyen az Isten embere, teljesen felszerelve minden jó munkára." (2. Tim. 3:16,17, *UV*) A keresztyén időszámitás első évszázadában élő Akiba zsidó rabbi ezekkel a szavakkal fejezte ki nagyrabecsülését e könyv iránt: „Nem volt érdemes az egész világ arra a napra, amelyen Izráelnek ez a gyönyörű ének adatott; mert mégha minden irás szent is, úgy akkor ez a magasztos ének a legszentebb." – *Misna*, a hatodik részletben „Yadaim" alatt, 3. fejezet, 5. bekezdés.

[7] Az ének irója, Jeruzsálem királya, Salamon azonban ezt mondja a költeménye bevezetőjében: "Énekek Éneke, mely Salamoné." A héber szószerinti szövegben ez az Énekek Éneke", vagyis a legszebb, a legkiválóbb ének. Nem énekek gyüjteménye ez hanem egy ének, habár általában nyolc fejezetre van felosztva. Salamon király irta, miután megépitette a csodálatos templomot Jehova Isten számára Jeruzsálemben és megnősült. Igy tehát az ének k. b. a keresztyén időszámitás előtt 1010–ben szereztetett. Az egész éneken át egy egyedüli téma huzódik: a Súnem vagy Súlem faluból való leány szerelme, melyet egy pásztorfiú iránt tanusitott. Salamon király szerelmes lett ugyan ebbe a leányba, de a leány szeretete a szerelmeséhez, a pásztorhoz mozdithatatlan maradt, s Salamon király húzta a rövidebbet. Ezért joggal lehetne az éneket a következőképpen megjelölni: „Salamon meg nem hallgatott szerelmének az éneke."

[8] A régi héberek képletes jelentőséget tulajdonitottak a könyvnek. Úgy hitték, hogy a leány a zsidó egyházat szemlélteti a Mózes prófétа napjaitól kezdődően. Ezen egyháznak a szeretete Jehova Istennek szólt, aki ezért a barátja, a pásztor által volt bemutatva. De az elmult 1900 év alatti zsidó egyháznak a felülvizsgálása kinyilatkoztatja azt a szomorú tényt, hogy hűtlen volt Istene, Jehova iránti szeretetében: már régen felhagyott a Jehova Isten számára való tanuk egyházának lenni. A Héber Iratokban feljegyzett saját történelmük tanuskodik arról, hogy az izraeliták elvetették a prófétákat, akiket Jehova küldött az ő nevében. S a Keresztyén Görög Iratok mutatják, hogy az Isten Szócsövének az elvetésével csordultig megtöltötték a poharat, amikor is vonakodtak Jézus Krisztust elfogadni, aki jött, hogy prédikáljon nekik Jehova nevében, s amikor hagyták Őt végül a mártiroszlopon borzasztó halálal meghalni. Ez nem nyilatkoztatott ki igazi, tántorithatatlan szeretetet Jehova, nyájának nagy Pásztora iránt.

[9] Amikor Pál apostol az első évszázadban a keresztyéngyülekezetnek irt, beszámolt egyes olyan esetekről, melyben az izraeliták elestek a Jehova Isten iránti szeretetüktől, s aztán ekép nyilatkozott: „Mind ezek pedig megtörténtek rajtuk ismételten előkép gyanánt, és figyelmeztetésként jegyeztettek fel." Figyelmeztetésként ki számára? „Számunkra ... akikre rászakadt a dolgok ezen rendjének a befejezett vége." (1. Kor. 10:11, *UV*) Az Énekek Éneke tehát a keresztyén gyülekezettel kapcsolatban kell beteljesedjen, amihez Pál apostol abban az évszázadban tartozott, amikor a dolgok zsidó rendje nem élvezte többé Isten kegyelmét, s befejeződött. S amikor Jehova Isten szeretetét és jóságát a keresztyén gyülekezetre forditotta, amit eljegyzett Fiával, Jézus Krisztusal, annak Vőlegényével.

[10] Igy tehát az énekben emlitett szeretett leány az igazi keresztény gyülekezetet szemlélteti, a 144,000 eljegyzett tagot. S Pásztora, Barátja Jézus Krisztus kell legyen, aki most a mennyben a mennyei Atyja iránti izzó szeretetéért dicsőségre emeltetett. A harmadik napon, miután a mártiroszlopon megöletett, feltámasztotta Őt a Mindenható Isten a halálból. Ismét szellemi Fiú lett, most már halhatatlan, magasan felemeltetett az emberi test fölé, melyben egykor élt. Negyven nap mulva felengedte Jehova Őt a mennyekbe menni, ahol a trónja van. Jehova jobbjára ült, hogy többek között kivárja a menyasszonyával, a gyülekezettel a mennyben való házasságra lépését, ami az Ő mennyei Atyjától meghatározott időben fog megtörténni. Menybemenetele óta az Ő gyülekezetének vagy menyasszonyának tagjai hitben jegyben vannak vele. Az ilyeneknek irta Péter apostol: „Habár soha nem látátok őt, szeretitek őt. Habár most sem látjátok őt, gyakoroljátok a benne való hitet és örvendeztek ki-

5. Mennyi gyülekezet van eljegyezve valóban Krisztussal, s hogyan fogják bebizonyitani az eljegyzett osztály maradéktagjai szeretetüket és hüségüket?
6. Az ihletett Irás egy része-e a Salamon éneke (az Énekek Éneke), s milyen bizonyitékunk van erre?
7. Mi a Salamon éneke, mikor lett irva és mi a témája?
8. Milyen jelentőséget tulajdonitottak az éneknek a régi héberek, de hogyan mutatja történelem, hogy helyes volt-e a felfogásuk, vagy pedig nem?
9. Milyen irott figyelmeztetésre irányitja Pál apostol a figyelmünket, s kivel kapcsolatban teljesedik be az ének?
10. Kit szemléltet a szeretett leány e bibliai énekben, kit a belé szerelmes pásztor, s kinek a példáját kell ma kövesse a maradék?

FEL

mondhatatlan és gyönyörűséges örömmel, mert elnyeritek a hitetek befejezett végét: a lelketek megmentését." (1. Pét. 1:8,9, *UV*) Ugyan ez találó a gyülekezete kicsi maradékára is, amely ugyan úgy be kell bizonyitsa szeretetét a láthatatlan Krisztushoz, ahogy a Sulamit barátja iránt bebizonyitotta.

[11] Népének Gyüjtőjeként beszámol nekünk Salamon király saját tapasztalatáról a „Prédikátor" könyvében. Ezeket irta: „Ime, ezt találtam mondja a gyüjtő, egyiket a másik után (megvizsgáltam), hogy eredményhez jussak, amit lelkem folytonosan kereset, én azonban nem találtam. Egy férfit ezer közül találtam, de egy asszonyt mind ezek között nem találtam." (Préd. 7:27, 28, *UV*) Mégha Salamon király az énekben vázolja is a Sulamit iránti szeretetének saját eredménytelen törekvését, mégis talált benne egy valóban fedhetetlen asszonyt – ha az ő csalódására is – mivel szerelme egy más férfié volt, aki külsőleg nem volt olyan lenyűgöző mint Salamon. Ha Salamon király a keresztyén időszámitás első évszázadában élt volna, akkor igazolnia kellett volna, hogy Jézus Krisztusban megtalálta „az egy férfit ezer közzül". Igen, kétségtelen azt a férfit, aki az eddig valaha a földön élt minden férfit felülmullott. A Jézus Krisztussal egyes gyülekezetnek követnie kell az ő példáját. Be kell bizonyitsa, amenyiben hű szeretetet tanusit iránta, hogy ő a fedhetetlenség rendkivüli asszonya, egy ritkaság, az egyedüli mennyasszony–szervezet a kereszténység minden vallásrendszere között, amely hűséges marad s megőrzi szüziességét e világban, hogy méltónak találtasson a Krisztussal való mennyei házasságra.

A személyek és az összeeskűvés

[12] Az énekben bemutatja magát Salamon és játsza a Jeruzsálem királyának a szerepét. Annak a városnak, melyet a fellegvára vagy citadellája miatt – ahogy ezt nevezték – Sionnak is hivták. Az ének főszemélye a névtelen leány Súnem vagy Súlem falujából, akit Salamon király Sulamitnak nevez. (Ének. 6:13, *UV*; 6:10, *Károli*) Az akkori Súnem falú – ma Sôlemként ismeretes – az Izsakhár törzs területének délnyugati határában feküdt, valami 24 km–re a Galileai tótól, vagyis Jeruzsálemtől északra valami 88 km–re. Az Abiság nevű szép leányt Súnemban találták, s hozták Salamon Atyjának Dávid királynak a palotájába, hogy vénségében mint ápolónő szolgáljon neki. (1. Kir. 1:1–4; 2:17–22) Súnemban tartogatott egy öreg ember gazdag, gyermektelen felesége Elizeus próféta számára egy padlásszobát szállásul, akárhányszor ő arra felé járt. (2. Kir. 4:8–10) A Sulamit annyja Súnemban lakott. Ő róla emlités van téve az énekben, de az apáról semmi. A leánynak volt néhány fivére, akik közreműködnek a drámai énekben. Egy további főszereplő a szeretett pásztor. Az énekben emlitett beszélőszereppel reldelkező más személyek a Salamon udvarából való hölgyek. „Jeruzsálem leányainak" neveztetnek, a városban lakó nőket pedig „Sion leányainak" hivják. (Ének. 1:5; 2:7; 3:5, 10, 11) Az énekben előjövő személyeket az ő mondanivalójukról lehett felismerni vagy, hogy mit mondanak mások nekik.

[13] Hogyan találkozott a Sulamit a pásztorfiúval? Vissza emlékszik rá, s ezeket mondja: „Az almafa alatt költöttelek fel téged. Ott volt szűlési fájdalmak közepette veled a te anyád. Ott szenvedett szülési fájdalmakat, aki téged szűlt." (Ének. 8:5, *UV*) Ez a fa emlékeztette a pásztort a saját alacsony születésére, kint a mezőn, ahol az otthon minden kényelme és kellemetessége hiányzott. De az anyja erős volt, s felnevelte őt, ahogy most volt, egy megtermett, fiatalembernek. A születése helyén való találkozáskor találta a pásztorfiú a sulamitai leányon a szeretni valót, a leány viszont, ami kedves volt a pásztoron.

[14] De ahogy Pál apostol aggódott a keresztyén gyülekezetért, ugyan úgy aggódtak a Sulamit fivérei is őérette. Törekedtek ezért megvédeni nő testvérük szüziességét, mert nem voltak egész biztosak állhatatosságában. Meg akarták őrizni őt a csábitásoktól. Egy alkalommal úgy hitték okuk van rá haragudni. Ez kétségtelen akkor volt, amikor a pásztor hozzá sietett és ajánlotta, hogy menjenek ki, sétálgassanak, gyönyörködve a koratavasz szépségeiben. Ezeket mondotta a Salamon király udvarán levő asszonyoknak: „A szerelmesem hangja! Ime, itt jönn ő, mászik a hegyeken, ugrál a halmokon. Az én szerelmesem hasonló a gazellához vagy őzhöz (vagy szarvasok fiához). Ime, a mi falunk mögött áll, néz át az ablakon, tekinget át a rácson. Szerelmesem válaszol és azt mondja nékem: Kélj fel, te én mátkám, én szépem és jöjj velem! Mert ime, maga az esős idő elmullott, az esőzések abba maradtak, elhuzódtak. Virágok bujtak már elő a földön, eljött az idő a hajtások metszésére, és hallatja hangját a gerlice a mi földünkön. A fügefa éret kinézést (szint) kapott korai fügéi által, és a szőllőtövek virágzásban vannak, jóillatot árasztanak. Kelj fel, jöjj, ó én mátkám, én szépem, jöjj velem! Ő, én galambom, a sziklahasadék visszavonultságában, a meredek ösvény rejtekében, mutasd meg nékem alakod, hadd halljam a te hangod, mert hangod kellemes és a te alakod bájos." – Ének. 2:8–14, *UV*.

[15] A Sulamit fivérei bosszankodtak azon kivánságán, hogy eleget akart tenni e meghivásnak. Annak megakadályozására, hogy a pásztorral együtt kimenjen és csábitásba essen, sürgös szükségességnek tekintik, őröket állitani a szőllőshegyükben, a kis rókák elleni védekezés képpen, melyek azáltal okoztak a szőllőtövekben kárt, hogy lyukakat kapartak alájuk. Ezért igy kiáltottak fel a fivérek: „Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiakat, melyek elpusztitják a szőllőskerteket; mert a mi szőllőskertjeink virágzásban vannak." – Ének. 2:15, *UV*.

[16] A fivérek kihasználták az évszak követelményét és azt kivánták, hogy a nő testvérük maradjon a szőllőhegyekben, s őrködjön a káros rókafiókák ellen. Ő maga beszéli ezt el a Salamon udvarán levő „Jeruzsálem leányainak": Az anyámnak fiai megharagudtak rám; a szőllőshegyek őrizőjévé tettek engem, (habár) az én saját szőllőshegyemet nem őriztem." (Ének 1:6, *UV*) Ez magyarázza meg miért veszitette el a szép,. világos bőrszinét. „Fekete vagyok, de bájos ó, ti Jeruzsálem leányai, mint Kédár sátrai (fekete hajakból), mint Salamon (szép) sátorrojtjai. Ne nézzetek engem, mert én feketés vagyok, mert a nap rám ragyogott (lesütött)." (Ének. 1:5, 6, *UV*) Mivel őrt állott a szőllőhegyen, ki volt téve a nap sugarainak.

---

11. Mit állapitott meg Salamon saját tapasztalata által egy férfivel kapcsolatban, ellentétben egy asszonyal, s kit kövessen a gyülekezet, ami a hűséget és szeretetet illeti?
12. Milyen személyeket emlit meg az ének és kiknek van beszélő szerepe benne?
13. Hol találkozott a pásztor a sűlamiti leányal, s mire emlékeztette őt ez?
14. Hogyan viselkedtek a Sulamit fivérei vele szemben, s miért voltak egyszer mérgesek rá?
15. Mit tettek fivérei annak megakadályozására, hogy ne keljen vándorutra a pásztorral?
16. Mit eredményezett, hogy elvégezte őrző kötelességét a szőllőskertekben, ahogy ezt „Jeruzsálem leányainak" elbeszélte?

FEL

17 De miközben a fivéreinek e biztonsági eljárása távol tartotta őt a tavaszi időben barátjától, a pásztortól, bele sodorta őt ez egy másik veszélybe. Maga Salamon király is Súnem vagy Súlem közelébe jött, s felütötte szép rojtos sátrait nem messze az otthona és szőllőskertjétől. Egy napon azután Sulamit azon hely közelébe került, ahol felütötte Salamon az ő táborát. Nem azért ment oda, hogy mutogassa varázsait és szépségeit Salamon király és Izráel hatvan hatalmas férfiai előtt, akik mind ügyes harcosok voltak, kardot viselve a csipőjükön; meg a kocsihajtók előtt sem. (Ének. 3:7, *UV*) Nem felejtette el álhatatlanságból szeretett pásztorát, sem pedig azt a tényt, hogy varázsait csak néki adja, hanem, ahogy később ő maga elbeszélte Salamon királynak: „A diófakertbe mentem le, hogy nézegessem a bimbókat a vadpatak völgyében, hogy utána nézzek: kifakadtak-e a szőllőtövek, kivirágoztak-e a gránátalmafák. Váratlanul vezetett engem saját lelkem az én készséges népem (diadalom-) kocsijaihoz." (Ének. 6:11,12, *UV*; 6:8,9, *Károli*) Mivel szolgálati feladatait végezte, rábukkant Izráel királyának a táborára, anélkül, hogy akarta volna.

18 Azután vagy Salamon király maga látta meg őt, vagy a tábora egyik szolgája ajánlotta neki őt. Nos, Salamon elszakitotta őt anyjától, testvéreitől és szőllöskertjeitől, bevitte az ő pompás táborába. Ott, a királyi tábor lenyügöző magasztossága és pompája közepette, a gyönyörű Salamon király kifejezésre jutatta iránta való csodálatát, melyről ellehetet várni, hogy egy egyszerű falusi leányt tisztelettelteljes félénkséggel töltene el. Ajánlotta neki a király, hogy térjen vissza vele Jeruzsálembe, s legyen a sok felesége közzül az egyik. Hatástalan volt rá a környezetének királyi gazdagsága, nem érezte otthoniasan, idegennek érezte magát, s nem vonzódott a királyhoz. Egyedüli szerelmese utáni vágytól égve, úgy beszél, akár őhozzá szólna ott:

19 „Csókoljon meg engem ajkának csókjaival, mert a te szerelmi vallomásaid jobbak a bornál. Az illatja miatt jók a te kenőolajaid. Mint kiöntött kenőolaj a te neved. Ezért szerettek téged a leányok is. Vonj engem magaddal; hadd siessünk! Bevitt engem a király az ő belső szobáiba! Vigadozzunk és neked örvendezzünk, emlegessük többször a te szerelmi vallomásaidat mint a bort! Méltán szerettek téged. Mondd meg nékem te, akit szeretett az én lelkem, hol őrzöd a nyáját, hol deleltetsz délben. Miért hát legyek én, mint egy asszony, aki szomoruságba boritja magát a te társaid sokasága között?" – Ének. 1:2–4, 7, *UV*.

20 Erre a kérdésre igy válaszolnak az udvari hölgyek, „Jeruzsálem leányai": „Ha nem ismered ki magad, te legszebb az asszonyok között, akkor menj hát ki a nyájnak a nyomdokain és legeltesd a te gidáidat a pásztorok kunyhói mentén." Tudták, hogy a Sulamitnak el kellett hagyni ahhoz Salamon táborát, hogy oda jusson, ahol legeltette szerelmese a nyáját. De Salamon nem volt kész őt elengedni. Elkezdte kifejezésre jutatni iránta való csodálatát, s igéreteket tett néki: hogyan fogja őt feldisziteni a városi palotájában. Ez mondta néki: „A Fáraó (pompa) kocsijában való paripám egyikéhez hasonlitalak téged, ó én mátkám. Orcáid bájosak a hajkoszoruk alatt, a te nyakad gyöngyláncban. Arany karperecet fogunk neked csinálni, ezüstverettel." De a Sulamit ellent áll Salamon közeledő probálgatásainak, s tudatja vele, hogy az általa érzett egyedüli szerelem másvalakié. Ezt mondja: „Amig a király a kerekasztalánál tartozkodik, nárdusom árasztja az ő illatját. Szerelmesem olyan számomra, mint egy kötés mirha; kebleim között fogja eltölteni az éjszakát. Mint egy csomó henna (illatos növény) nékem az én szerelmesem az Engedi szőllőskertjeinek a közepében." (Ének. 1:8–14, *UV*) A Sulamit vágyik az után, hogy átölelhesse barátját, a pásztort.

17. De milyen más veszélybe jutott a Sulamit, mert Salamon felütötte táborát a közelben?

18. Hogyan jutott a Sulamit Salamon táborába, s mit váltott ki ez nála?

19. Milyen szavakkal szólt a távolban levő barátjához, a pásztorhoz?

20. Hogyan válaszolnak neki „Jeruzsálem leányai", s hogyan viselkedik Salamon ajánlataival szemben?

Materialista csábitások

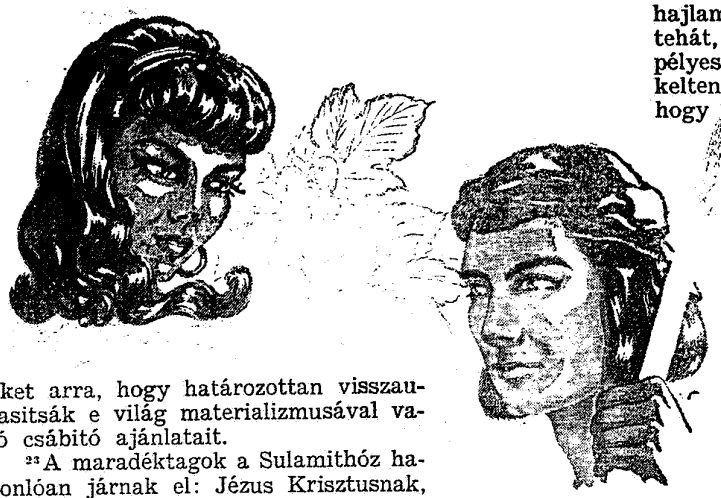
21 Menyiben találóak azonban mind az elmondottak Krisztus menyaszszonygyülekezetének mai hűséges maradékára? Jehova Isten trónra emelte a Fiát, Jézus Krisztust 1914-ben a mennyekben, de a maradékot nem vette Krisztus még most sem magához. Ezért távol vannak ezen eljegyzettek tőle. Ebben a világban vannak, de nem merik magukat azáltal e világ részévé tenni, hogy vissza térnek e világba, ahonan Krisztushoz lettek vonzva. Mint akik nem akarják e világgal beszennyezni magukat, tiszta szűzhöz hasonlóak kell maradjanak. A Salamon király birtokában levő külső gyönyörrel öszhangban, van e világnak is sok külső varázsa. Ezáltal próbálja megrabolni a maradékot a Krisztus iránti hajlamaitól. De a maradék engedelmeskedik azon parancsnak, miszerint ne szeressük e világ dolgait: „a test kivánságait, a szem kivánságait és az élet számára szükséges eszköz szemtetszelgő mutogatásait". (1. Ján. 2:15,16, *UV*) Pál apostol idejében egyes keresztyének elragadtatták magukat azzal a gondolattal, hogy Salamonhoz hasonlóan mint királyok uralkodhatnak, anélkül, hogy kivárták volna, amikor az uralkodó Király, Krisztus Jézus a trónjához felemelte volna őket, földi pályafutásuk végeztével. „Bizonyára gazdagok vagytok már? Elkezdtetek talán nélkülünk királyokként uralkodni?" – kérdezi Pál. – 1. Kor. 4:8, *UV*.

22 A maradék tudja azonban: nincs hivatva, hogy uralkodjék a jelenlegi gonosz világban a földön. Arra lettünk hivatva, hogy kövessük a Mestert, Krisztus Jézust, Jehova Jó Pásztorát, aki megtalálta, legeltette és oltalmazta az eltévedt juhokat, sőt odaadta a földi életét is érettük. A maradéktagok nem kapitulálnak sem e világ materialista befolyása előtt, sem pedig e világ politikai urálkodóformák külső gyönyöre előtt. Nem e világ királyait követik, hanem Jehova Jó Pásztorát. Pásztor munkát végeznek, ahogy Ő ezt tette, amikor a földön járt, ha begyüjtik és legeltetik juhait, mert szeretik őket. Pásztor munkát végeznek, ha összetartják a juhokat békében és egységben, s megőrzik őket e világ önző, ragadozó embereitől, akik csak zsarnokoskodnak és ki akarják használni őket. (Ján. 21:15–17) A maradéktagok a fentiekre irányitják elméjüket, nem a földi dolgokra. Továbbra is elsősorban a fenti dolgokra tekintenek, tudniillik Isten királyságára és az igazságosságra, melyet meg fog Ő számukra valósitani Krisztus által. A mennyei Vőlegényük iránti, teljes szivből való szeretetük készteti

21. Mit kell tegyenek a maradéktagok ami szeretetüket és hajlamukat illeti, most, az 1914-től bekövetkezett eseményekre való tekintettel?

22. Hogyan nyilatkoztatja ki a maradék, hogy most előnybe részesiti a királyságnak a Pásztorát?

FEL

őket arra, hogy határozottan visszautasitsák e világ materializmusával való csábitó ajánlatait.

[23] A maradéktagok a Sulamithóz hasonlóan járnak el: Jézus Krisztusnak, a Pásztoruknak a szerelme bir számukra jelentőséggel. Ez felülmulja e világ gyülöletét. Rendkivül örülnek azon bizonyitékok tudatában, hogy habár láthatatlanul, de velük van, ahogy a Sulamit barátja, vagy pásztora a Salamon táborába lopódzott, ott érintkezésbe jutott vele, s szerelmének következő szavaival halmozta el őt: „Ime, szép vagy ó én mátkám! Ime, szép vagy. A te szemeid galambok (szemei)." A Sulamit mindennél előbbnél tartja a szerelmese közelségét és a vele való egyesülést, kint a mezőn és az erdőkben, a ciprus és cédefák alatt. Nem varázsolja őt Salamon király pompás tábora. Azt mutatva, hogy nem érzi magát hizelegtetve és benyomáskeltően, mert a királyi táborban van, amely oly sok külsői, anyagi gyönyörrel telt, ezeket mondja a pásztornak: „Ime, szép vagy én szerelmem, egész kecses. Zöldellőből is áll ami nyoszolyánk. Cédrusok a mi nagy házunk oszlopai, szaruzatunk ciprusok." – Ének. 1:15–17, *UV*.

[24] A Sulamitban egy alázatos asszonyra találunk, aki nem törekszik földi nagyság után. Azt mondja: „A partságnak csak egy sáfránya vagyok én, a völgyek lilioma." Csak egy mezei virág, amely minden ápolás nélkül nő! Barátja, a pásztorfiú úgy gondolja, hogy senkivel sem lehet őt összehasonlitani, ha ezeket mondja: „Mint a liliom a tövisek között, olyan az én mátkám a leányok között." A Sulamit mutatja, hogy mindennél jobban értékeli őt, ha az erdő szokott fái és ő közötte, mint egy gyümölcsöző, árnyékot adó, bő lombozatú fa között hasonlatot tesz. „Mint egy almafa az erdőnek fái között, olyan az én szerelmesem a fiak között. Árnyékát szenvedélyesen megkivántam és ott ültem le, és gyümölcse édes volt az én inyemnek. Bevitt engem a borházba és szerelme volt a lobogója fölöttem. Üdit engem szőllőskaláccsal, erősit engem almákkal, mert betege vagyok a szerelemnek! Az ő balkeze az én fejem alatt van és jobbkezével átkarol engem." Hogyan is tudta volna a szeretett pásztora iránti ilyen szerelemmel szivét mint az időjárás más valakire forditani? Ezért megkérte tehát komolyan Salamon király udvari hőlgyeit: „Könyörgök nektek Jeruzsálemnek leányai a gazelláknál és a mezőnek szarvasteheneinél, hogy ne próbáljátok meg a szerelmet kelteni vagy felkelteni (bennem), mig nem érez hajlamoságot arra." (Ének. 2:1–7, *UV*) Mindennél tehát, ami szép és bájos az udvar asszonyainak ünnepélyes kötelességüké teszi, hogy ne próbálják meg felkelteni benne a Salamon király iránti szerelmet: nehogy hűtlennek bizonyuljon első szeretetében, a pásztora iránti szerelmében.

[25] A pásztor iránti szeretetének állhatatosságában rendelkeznek a maradéktagok ma egy kiváló példával arra vonatkozólag: milyen változhatatlannak, milyen mozdithatatlannak kell lenni szeretetüknek Jehova Isten Jó Pásztora, Krisztus Jézus iránt. Semmi sem legyen képes e világban vagy ezen a földön legyengiteni őket a Krisztus iránti szeretetükben, vagy elforditani őket tőle. Mondjon csődöt minden materialista beállitotságu személy rábeszélőképessége, ami szeretetet vagy önző vágyat ébreszt valami másért a Jó Pásztoron és szeretett juhain kivül. Inkább olyanoknak ismerjenek el bennünket, akik világi rábeszélésel próbálkozó más embereket arra emlékeztetnek, hogy a mi szeretetünk Jézus Krisztusé, a Jó Pásztoré, a Vőlegény tulajdona, s arra, hogy mi Őt követjük, nem e materialista világot, sem pedig annak külső gyönyörét.

[26] A Sulamit megbizható munkás volt. Őrizte a családi szőllőskerteket. Az ujkori ellenképe, az eljegyzett maradék ugyan csak azzal lett megbizva, hogy maradjon a szőllőtőkén, Jézus Krisztusban, s annak vesszejeként teremjenek gyümölcsöt a nagy Szőllőkertész, Jehova dicsőségére. Ez a maradék biztonságát szolgálja. (Ján. 15:1–8, *UV*) A Sulamit jó hirnévnek örvendett a kivülállók között, tehát olyanoknál, akik nem tartoztak a családhoz. Az udvari személyek, „Jeruzsálem leányai" „az asszonyok között a legszebbnek" nevezték őt. Maga Salamon király is azt mondta, hogy ő szép „mint a kedve város, bájos mint Jeruzsálem, hódoló mint a zászló köré sereglett sereg". A város asszonyai, a királynők és az ágyasok azt mondták, hogy úgy néz ki „mint a hajnalhasadás, szép mint a teli hold, tiszta mint az égő nap". Ének. 1:8; 6:1, 4, 9, 10, *UV*) Nem kissebb mértékben szükséges, hogy a maradék tagjai hasonlóképpen „kellemes bizonysággal legyenek a kivülállóktól". Tisztelettel kell járjanak a kivülállok előtt, nem adhatnak okot arra, hogy hibát találjanak az igazságon, hanem inkább ajánlaniuk kell azt viselkedésükkel. – 1. Tim. 3:7; 1. Thess. 4:12.

[27] A Vőlegénynek, a Királynak a kormánya láthatatlan, mennyei uralom, amit a mennyei Atyjának a jobbjáról gyakorol. Messze föllötte áll ez a szellemi angyalokon és minden más uralmi fokon, mert „néki alá vetettek az angyalok, erők és hatalmasságok". (1. Pét. 3:22) Tovább kell ezért a hitben járni, habár az arra vonatkozó bizonyitékok, hogy 1914–től a mennyei Sion hegyén uralkodik, élő valósággá teszik azt, hogy az ő trónján ül, s suhogtatja a hatalma pálcáját. (110. Zsolt. 1, 2) Örömmel kiáltunk üdvöt neki, mint uralkodó Királynak. A nagy népsokaság, az eljegyzett maradék társai ugyszólván pálmaágakkal integetnek neki, ezzel igazolják, hogy nyilvánosan elismerik Őt, s lojális odaadással vannak iránta. De még mindig, mintha egy heggyel lenne elrekesztve az eljegyzett

23. Mennyiben viselkednek ugy a maradéktagok, mint a Sulamit, ami a Pásztor szerelmivallomásait illeti, s hogyan nyilatkoztatja ki a Sulamit érzéseit, a Salamon táborára vonatkozolag?

24. a) Minek tekinti magát a Sulamit, de minek tartja őt barátja? b) Mihez hasonlitja a Sulamit őt, s miért könyörög „Jeruzsálem leányainak"?

25. Mire van a maradéktagoknak a Sulamit szerelmének állhatatosságában egy kitünő példájuk, s hogyan viselkednek materialista személyek rábeszélő próbálgatásaival szemben?

26. Milyen módon kell a maradéktagoknak is hűséges szőllőhegyörökké lenni, Sulamithoz hasonlóan, s a kivülállóktol jövő milyen bizonysággal kell rendelkezzenek, a Sulamithoz hasonlóan?

27. Miért kell hitben járni az eljegyzett maradéknak és társai nagy sokaságának továbbra is, habár a Vőlegény már elkezdte uralkodását?

maradék a Pásztortól, az ő Vőlegényétől, mivel a maradéktagok még testben vannak, nem támadtak még fel gyönyörü szellemi testben a holtak közzül. – 1. Kor. 15:42–44; 2. Kor. 5:1–8.

[28] Ebből az okból még mindig vágyodniuk kell az eljegyzett maradéktagoknak azután, hogy jöjjön el a Vőlegény, s vegye őket magához a mennyekben való feltámadás által, ami által véget vett az elválasztottságuknak. Úgy érez, mint a Sulamit, amikor ezeket mondja: „Az én szerelmesem az enyém és én övé vagyok. A liliomok alatt őrzi a nyájat. Mig a napali szél fuj és az árnyékok eltüntek, térj vissza, ó én szerelmesem, légy a gazellákhoz hasonló, vagy az őzhöz hasonló (a szarvasok fiaihoz) az elválasztó hegyeken!" (Ének. 2:16,17, *UV*) János apostol igy fejezi ki ezt a vágyat egész a Biblia végén: „Ámen! Jöjj, Úr Jézus!" – Jel. 22:20, *UV*.

[29] 1914-től a második jelenlétének ezen napjaiban, kereshetjük Jézust ahol akarjuk, sehol sem fogjuk megtalálni Őt a földön. Jelen van az ő mennyei trónján, s úgy kinyujtotta hatalmi pálcáját a föld felett, hogy ellenségei megérzik hatalmát itt a földön. De mégis ápolhatunk közösséget vele, ha kimegyünk és összejövünk követőivel gyülekezeteikben, mert Ő ezeket mondotta: „Ahol ketten vagy hárman összegyülekeznek az én nevemben, ott én is közöttük vagyok." (Mát. 18:20, *UV*) Ezért gyakran szükséges lehet, hogy este kimenjünk részt venni követői összejövetelein, meg hogy meglátogassuk az ő „más juhait", velük bibliatanulmányozást vezessünk, ami által összegyüjtve és legeltetve lesznek a Jó Pásztor nevében. – Ján. 10:16.

[30] Ezen a módon örvend a maradék egy különös közösségnek az ő Pásztorával és Királyával a gyülekezetben, tudniillik a „Magasságos Jeruzsálemnek", a mennyei Sionnak vagyis a szellemi anyának a szervezetében. A Salamon táborában visszatartott Sulamit ilyen képpen irja le lelkiállapotát: „Táboromban az éjszakákban kerestem azt, akit szeretett az én lelkem. Kerestem őt, de nem találtam. Hadjatok kérlek felkelni engemet, és hadd járkáljak a városban; az utcákon és a nyilvános tereken, hadd keresem azt, akit szeret az én lelkem. Kerestem őt, de nem találtam meg őt. A városban járkáló őrök megtaláltak engem: ‚Látátok azt, akit szeret az én lelkem?' Megragadtam őt erősen és nem engedtem elmenni, mig el nem vittem őt az én anyámnak házába, annak belső pitvarába, aki terhes volt velem. Könyörögtem nektek ó Jeruzsálem leányai a gazelláknái és a mező szarvasteheneinél, hogy ne próbáljátok a szerelmet kelteni vagy felkelteni (bennem), mig nem érez hajlamot arra!" (Ének. 3:1–5, *UV*) Minden Krisztussal való közösségünk feltételezi, hogy erőfeszitéseket tegyünk, erősit bennünket elhatározásukban, az iránta való szeretetünkben, amit teljes lélekkel tanusitunk iránta, s ne engedjük meg, hogy valami másért való szeretet a földön elüzze azt.

Próba Jeruzsálem városában

[31] Nem érte el a próba a Sulamitnál célját, ami Közel falujához, Súnemhez felütött Salamon táborában következett rá, olyan erős volt szerelme egy egyszerű pásztorhoz. Vajjon hogyan fogják őt érinteni a király csábitó ajánlatai Jeruzsálemben, a főváros királyi palotájában? Amikor a tábor vissza lett helyezve, valami 88 km-re dél irányában, Salamon király magával vitette Sulamitot. A főváros asszonyai, „Sion leányai" végig nézték a közeledő karaván't. Egyikőjük ezeket mondta: „Mi az, ami jönn fel a pusztából füstoszlopokként, mirhának és tömjénnek illatozásával, igen, a boltos minden féle jószagú porával? Egy másik eképp válaszol: „Ime, ez az ő nyugágya, Salamon tulajdonában, körülötte hatvan hatalmas férfivel, Izráel hatalmas férfiai közzül. Mindannyiuk tulajdonában kard van, ki vannak oktatva a hadászatban, az éjjeli ijedelem miatt minden egyesnek kardja a csipőn van." Még egy másik is felkiált: „Ez a gyaloghintó, amit Salamon király a Libánus fáiból csináltatott. Oszlopait ezüstből készitette, hordozó rudjait aranyból. Ülése vöröses biborszinű gyapjúból állott; belsejét kedvesen kidiszitették Jeruzsálem leányai." A város egy másik asszonya igy kiált fel: Menjetek ki, ó Sionnak leányai és figyeljétek meg Salamon királyt a koszorúval, amit az anyja font néki a házasságának napjára és a szive örömének a napjára." (Ének. 3:6–11, *UV*) A Sulamit ki volt téve egy utolsó próbának!

[32] Ezen „vég időben" növekszik a próba az e világban uralkodó materializmus miatt. A Pásztor előkészit bennünket arra, hogy ellent állhassunk e fényüző régi világ csábitó ajánlatainak, amenyiben biztosit bennünket, hogy folytonosan szeret minket és csodálatát adja a mi helyes keresztyéni munkánknak. Ugyan olyan ez, mint a barát, a pásztorfiú esetében, aki követi Jeruzsalembe Salamon karaván'ját; ott érintkezésbe jutt a most lefátyolozott Sulamittal és ezeket mondja neki: „Ime, szép vagy ó én mátkám! Ime, szép vagy! Fátyolod mögött a te szemeid galambok (szemei). A hajad hasonló a kecskék nyájához, melyek a Gileád hegyes vidékéről ugráltak le. Fogaid hasonlók egy frissen nyirott (anyajuhok) nyájához, melyek az úsztatóból jöttek fel, melyek mind ikreket ellenek és nem volt közöttük meddő. Ajkaid olyanok,

32. Hogyan lesz felkészitve a maradék,hogy ellent álljon e világ csábitó ajánlatainak, s hogyan van ez mutatva a Salamon esetében?

28. Mennyiben éreznek a maradéktagok a Sulamittal együtt, ha kifejezik a Barátjuk, a Vőlegényük utáni vágyukat?
29. Hol találhatjuk Őt a második jelenléte ezen napjaiban, s hol ápolhatunk közösséget vele?
30. Milyen módon vázolja a Sulamit: hogyan igyekszik a maradék, a gyülekezetben a Pásztorral való különös közösségnek örvendeni?
31. Hová vitték azután a Sulamitot magukkal, ami egy további próbát jelentett számára, s hogyan van ecsetelve e helyiség felé menő karaván?

FEL

mint egy skarlátvörös zsinór, és a te beszéded kellemes. Mint a gránátalma vágott darabja, úgy csillognak halantékaid a te fátyolod mögött. A te nyakad a Dávid tornyához hasonló, amely kőrétegekből lett építve és ezer pajzs függ rajta, a hatalmas férfiak minden kerek pajzsa. A te két melled, olyan mint két őz mit a gazella ikrei, melyek liliomok közepette legelnek." A Sulamit azt mondja a pásztornak, hogy szabad szeretne lenni és el szeretné hagyni a várost. „Amig fúj a nappali szél és eltüntek az árnyékok, elmegyek az én útamon a mirhahegyhez és a tömjénhalomhoz." – Ének. 4:1–6, *UV*.

33 Mondhatja ma a Jó Pásztor az eljegyzett maradékához a világraszóló materializmus csábitásai közepette: „Ajkaid olyanok mint egy skarlátvörös zsinór és a te beszéded kellemes"? Igen! Mivel a maradéktagok nyilvános vallomást tesznek szájukkal Jehova neve mellett. Ez az eljárás megmentéshez és a Vőlegényükkel való egyesüléshez vezeti őket. (Rom. 10:8–10) Ajkuk szép, mert Jehovát magasztalják, akinek dicsősége felkélt rajtuk, s vissza sügárzik tőlük a sötét világba. Jehova tanui ők. (Ésa. 43:10, 12) Beszédük kedves az ő Jó Pásztoruknak, mert úgy beszélnek ők, hogy ezáltal a hozzájuk intézett saját parancsát töltik be: „A királyságnak es a jó üzenete hirdettetik majd, az egész lakott földön, bizonyságul minden nemzet számára és akkor jönn el a befejezett vég." (Mát. 24:14, *UV*) A mennyei Vőlegény számára ez olyan mint a szerelem, mint elragadtató levegő, mint a méz édessége. A pásztornak a Sulamithoz intézett szavaival mondja Ő: „Minden szép te rajtad ó én mátkám és semmi szeplő nincs rajtad ... Milyen szépek a te szerelmi vallomásaid, ó én hugom, én menyasszonyom! Mennyivel szebbek a te szerelmi vallomásaid a bornál és a te kenőolajod illata minden más fajta jó illatnál. Lépmézet csepegtetnek a te ajkaid állandóan ó (én) menyasszonyom. Méz és tej van a te nyelved alatt és a te ruhaidnak az illata mint a Libánusnak az illata." – Ének. 4:3, 7–11, *UV*.

34 Az Isten szeretett Fia királyságáról tett bizonyságtevésel meghivják a maradéktagok szeretett Pásztorukat és Vőlegényüket, hogy jöjjön és egyen a néki nyujtott királysággümölcsökből. El is jönn és örül a szeretetnek iránta való ezen nyilvános kifejezésének és ezeket mondja: „Megettem az én lépemet a mézemmel együtt; megittam az én boromat a tejemmel együtt." Olyan sok barátságos ember, akik látják a maradék odaadásának mennyei Vőlegényük iránti nyilvános kifejezéseit, a Jeruzsálem asszonyaihoz hasonlóan bátoritsák a maradéktagokat jóvoltú munkájukban, ami által a Pásztor „más juhai" gyüjtetnek be, hogy a maradék és a Vőlegény továbbra is örüljön egymás iránti szeretetüknek. Ezt mondják: „Egyetek, ó pajtások! Igyatok és legyetek részegek szerelmi vallomásoktól!" – Ének. 4:16; 5:1, *UV*.

35 Amikor 1914-ben a Vőlegény jelenléte az Ő mennyei Atyja királyságában valóság lett, a maradék nem reagált elég gyorsan a Vőlegény meghivásának, a hozzá való csatlakozásban a juhok begyüjtésére, az abban az időben uralkodó hátrányos sötétség miatt. Ez az első világháború csúcspontjának az idejében történt, különösen az 1918-as évben. Ez a tapasztalat most olyan, mint az a nehéz állom, amit a Sulamit beszél el az udvari hőlgyeknek, Salamon palotájában: „Én alszom, de szivem őrködik. Hald, az én szerelmesem, ő kopogtat!" Hallja őt álmában kérni kint az ajtó előtt: „Nyisd ki nékem, ó én hugom, én mátkám, én galambom, én tökéletesem! Mert az én fejem megrakodott harmattal és a hajam hullámai az éjszaka csöpjeivel." Azt válaszolja neki, hogy már lefeküdt, ha ezeket mondja: „Levetettem már a ruhámat, hogyan huzhatnám fel ismét? Megmostam a lábaimat, hogyan piszkolhatnám be ismét?" Amikor végül is fekélt, hogy kinyissa néki, eltünt az éjben. Azután ezeket a szavakat mondta: „Kerestem őt, de nem találtam; kiáltottam utána, de ő nem válaszolt nékem. A városban járkálló őrök megtaláltak engem. Ütöttek engem, megsebeztek engem. A kőfalak őrizői elvették (szégyenteljes módon) a bő felöltőmet." A Sulamithoz hasonlóan a maradék is szivbeteg volt, amikor reménye: a királyságban a Vőlegényel való egyesülés nem valósult meg, hanem ehelyett a kereszténység őrei részéről üldőzést szenvedett. – Ének. 5:2, 3, 6, 7, *UV*.

36 Ettől a lidércállomhoz hasonló tapasztalattól a maradéktagok, mint az állmodozó Sulamit, anélkül, hogy szégyelnék magukat, nyilvános bizonyitékát adták annak, hogy betegek voltak a mennyei Vőlegényük iránti szeretetükben. Különösen a kereszténységnek jutatták tudomására, hogy szeretik a Vőlegényüket, a Pásztort, amenyiben kivonultak és ő Pásztoruk parancsa iránti engedelmességből hirdették Isten királyságának jó üzenetét az egész lakott földnek bizonyságul. Könyörgök néktek Jeruzsálem leányai, hogy ti – ha megtaláljátok az én szerelmesemet – mondjátok meg néki: betege vagyok a szerelemnek." Be akarják gyüjteni az ő juhait, hogy ezek „ajánló levelekként" legyenek és, hogy kinyilatkoztassák iránta való összehasonlithatatlan szeretetűket. (2. Kor. 3:1–3) A jóakaratú emberek csodálkoznak és kérdezik: miért akarja a maradék, hogy keressék Krisztust, s ezzel kimutatják, hogy a maradék jóságos bizonyságtevő munkájának az eredményei. „Menyiben több a te szerelmesed, mint akár melyik más szerelmes, hogy te annyira könyörögsz nékünk?" – Ének. 5:8, 9, *UV*.

37 Figyelmeztetve vannak a maradéktagok: nehogy szégyeljék beismerni Krisztust az emberek előtt. Nem is félnek ezt megtenni, mivel szeretik Őt. Úgy ecsetelik őt a velük Krisztust keresni szerető, juhokhoz hasonló személyeknek, mint a Pásztort és Isten felkent Királyát, aki uralkodik most, már 1914-től a mennyben. Megadják arra az okot, hogy miért szeretik Őt és vázolják Őt a legmegnyerőbb módon, a Sulamit szavaival:

38 „Az én szerelmesem ragyogó, a legfeltűnőbb tizezrek között. A feje arany, megtisztitott arany. Hajának hullámai datolyavirágok, fekete mint a holló (haja). Az ő szemei mint a vizkanálisokon ülő galambok, melyek tejben fürödnek, a szegélyen belül. Az ő orcája mint kertes ágy gyógyfüvekkel, illatos fűvek-

33. Hogyan mondhatja a Pásztor a maradéktagoknak, hogy ajkuk olyan mint egy skarlátvörös zsinór és beszédük kellemes, s mit jelent ez az egész nyilatkozási mód, a Pásztor számára?

34. Minek a tevésére hivják meg a maradéktagok a Pásztort, ha bizonyságot tesznek a királyságról? S milyen bátoritást kölcsönöznek barátságos érzületü személyek azáltal, hogy követik Jeruzsálem asszonyait?

35. Hogyan vont a maradék próbadús tapasztalatokat azáltal magára, hogy lassan reagált az első világháború alatt, a Sulamit nehéz álmában való élményeihez hasonlóan?

36. Hogyan bizonyitotta be a maradék nyilvánosan, hogy beteg volt a mennyei Vőlegény utáni szeretetben, s milyen kérdés vetődik fel ezért a jóakaratú emberekben?

37. Miért nem félnek a maradéktagok Krisztusról vallást tenni az emberek előtt, s milyen okot adnak arra vontkozóan, hogy szeretik Őt?

38. Hogyan ecsetelte a Sulamit barátját „Jeruzsálem leányainak"?

FEL

nek tornyai. Az ő ajkai liliomok, folyékony mirhától csepegőek. Az ő kezei aranyhengerek, krizolittal tőltve. Az ő teste elefántcsontlap, zafirokkal befődve. Az ő lábszárai márványoszlopok, kipróbált arany talpakra alapozva. Az ő tekintete mint a Libánus, megnyerő mint a cédrusfák. Az ő innye tiszta édesség és minden kivánatos rajta. Ez az én szerelmesem és az én társam, ó Jeruzsálemnek leányai! ... Én a szerelmesemé vagyok és az én szerelmesem az enyém. Őrzi a nyáját a liliomok alatt." – Ének. 5:10–16; 6:2,3, *UV*; 5:10–19, *Károli*.

[39] Ha a maradéktagok ilyen nyilvános nyillatkozatot adnak, a „más juhait" most begyüjtő Jézus Krisztusról, akkor elméjükben tartják őt és a vele való eljegyzést. Erősiti ez őket, hogy ellent álljanak a világi gazdagságot igérő földi dicsőség és gyönyör csábitásainak. A Pásztor és a begyüjtő munka iránti szeretet ilyen próbájába jutott a maradék ebben a materialista időben, pontosan úgy, ahogy a Salamon király által Jeruzsálemben visszatartott Sulamit. Ebben az időben már nős volt Salamon, királynőkkel és ágyasokkal. A Sulamit iránt érzett szeretete nem volt az első szerelme, sem pedig osztatlan szerelem. Nem egy olyan feleségnek akarta őt, akihez egyedül közeledet volna házasági hajlamával, hanem egy további ágyasának. Nem ajálhatta fel neki azt, amit az ő barátja, a pásztor felkinált neki. Mi után elbeszélte az udvari hőlgyeknek, hogy ő csak a barátjáé, a pásztoré, s csak őt találja „kivánatosnak", közeledik Salamon király hozá. Kifejezi iránta való csodálatát és rendkivül kedvesnek találja őt, kedvesebbnek mint a hatvan királynőt és a nyolcvan ágyast. Szerelmében az első helyet szentelné neki. A világhirű Salamon királynak ilyen nyilatkozata sok egyszerű leánynak elcsavarta volna fejét, de Sulamitnak nem. Megmondja neki, hogy nem kereste a társaságát és elfordul tőle. „Jöjj vissza, ó Sulamit! Jöjj vissza, jöjj vissza, hogy nézzünk téged!" – kiált Salamon. Sulamit azután megkérdezi tőle, hogy mit talál ő és emberei rajta, az egyszerű Sunemből való falusi leányon! – Ének 6:4–13, *UV*; 6:2–10, *Károli*.

[40] Salamon király kihasználja ezt az ártatlan kérdést, hogy elmondja neki: milyen kedvesnek tűnik ő neki, a lábatalpától egész a fejetetejéig. „Milyen szép vagy te, és milyen kedves vagy te, ó szeretett leány, a kiválasztott gyönyőrűségek között!" Szerette volna magának tulajdonitani, hogy kevélyegjen vele. (Ének 7:1–9, *UV*; 7:1–6, *Károli*) Milyen alkalom volt ez számára, hogy vigadjon a jólét, tisztelet és dicsőség fővárosában, valamint magának a király hitvesi állásának. Milyen jól szemlélteti ez ma a materializmus csábitásait! Milyen egy példát is add a Sulamit a maradéknak, e vonzóerővel szembeni viselkedésével!

Diadalom „Jáhnak lágjai" által

[41] Élete legdöntőbb pillanatában a Sulamit visszautasitotta országa legelőkellőbbjének udvarlását. „Én az én szerelmesemé vagyok, és én utánam vágyik ő", válaszolta bátran. Elfordul a dicsőséges királytól és hivókiáltásban tör ki előtte a barátja, a pásztor után, hogy jöjjön és vigye őt magával. Ő, hogy olyan lenne mint az ő testvére, aki az ő annya mellét szopta! Nyilvános csufolástól való félelem nélkül, csókolná meg őt, s bevinné őt az anyjának házába, aki a fedhetetlenség és hűség alapelvét tanitotta vele. Elhatározta magát és kérte az udvari hölgyeket: ne álljanak azon kisérletben Salamon pártjára, hogy ébresszék vagy felébresszék benne a Salamon iránti szeretetet, ha nincs spontán hajlama arra. (Ének. 7:10–8:4, *UV*) Vesztett a hatalmas Salamon király. Reménytelenek a további kisérletek az ő megnyerésére. Haza engedi őt.

[42] Súnemban látják jönni őt fivérei, de nem egyedül. Igy kérdeznek: „Kicsoda ez a pusztából felfelé jövő asszony, az ő szerelmesére hajolva?" Nem volt elméjükben, hogy az egykor kicsi nőtestvérük, ilyen állhatatos és fedhetetlen lehetett a szerelemben. Néhány évvel ezelőtt ezt mondta az egyik testvére róla: „Van egy kicsi hugunk, akinek még nincsenek mellei. Mit tegyünk azon a napon a hugunknak, amikor udvarolni fognak érte?" Igy válaszolt erre a kérdésre egy másik testvére: Ha kőfal lenne ő, épitünk rá egy ezüst ormot, ha pedig ajtó ő elrekesszük őt cédruskaróval." (Ének. 8:5,8,9, *UV*) Salamon királyal való tapasztalata mélyre nyuló próba volt számára, aminek mutatni kellett, hogy a szerelemben, meg az erényeiben olyan állhatatlan–e mint egy ajtó, mely a sarokvasaiban forog és egy erős cédruskaróval kell elzárni, ha megakarjuk akadályozni, hogy egy káros nem szivesen látott személy kinyissa.

[43] Mivel a dicsőséges király minden félrevezető képességén diadalmaskodott, mert mint egy kőfal ellent állt e világ minden mesterséges materiális dolog csábitásainak, bebizonyitotta teljes megtermetségét. Megmutatta ezel, hogy egy teljesen érett asszony ő akinek mellei vannak, s aki szilárdan áll az édesanyja által tanitott erényes alapelvvekben. Anélkül, hogy egyéni ámulatba esne, joggal elmondhatja magáról: „Én kőfal vagyok és melleim mint aki békét talál." (Ének. 8:10, *UV*) Igy épithetnek rajta fivérei egy ezüst ormot, a fedhetetlenségéért való elismerésként. Belenyugodhatnak tehát a bárátjával, a pásztorra való házasságában!

[44] Mig Armageddon csatája a materializmus e rend világának véget nem vet, ki kell állja Krisztusnak, a Pásztornak eljegyzett maradéka az iránta való tántorithatatlan szeretet próbáját. Milyen módon fognak a maradéktagok diadalmaskodni ebben az átfogó próbában? Ha olyan szeretettel vannak iránta, mint amilyen szeretettel a Sulamit az ő szeretett pásztora iránt volt! Hadd legyen Salamon királynak ezer szöllőskertje, ilyen anyagi birtokok nem csábitják őt. Megelégszik a saját szöllőskertjével. (Ének. 8:11,12) Miért? Mert ő olyan valakit szeret, aki valóban drága számára és egy ilyen szerelmet nem lehet anyagi dolgok értékével megvásárolni. Ilyen képpen beszél a pásztorához: „Fektes engem pecsétként a te szivedre, mint pecsétet a te karodra; mert a szerelem olyan erős mint a haláj a kizárólagos hűségben való kitartás olyan engedéketlen, mint a Seol. Parazsai, mint tűzparazsak, Jáhnak lángjai. Még sok viz sem képes a szerelmet kioltani sem pedig folyamok nem képesek azt elönteni. Ha egy férfi (maga Salamon király is) házának minden érté-

39. a) Menyiben szolgál hasznára a maradéknak, ha beismeri ilyen módon nyilvánosan Krisztust? b) Milyen végpróbába kerül Sulamit Jeruzsálemben és milyen kérdés merül fel benne?
40. Hogyan válaszolta meg Salamon az ő kérdését, s milyen példát ad a Sulamit a maradéknak, hogy ellent álljon ma ennek a vonzóerőnek?
41. Mit tesz a Sulamit Salamon udvarlására vonatkozóan és mit tesz erre Salamon?

42. Amikor Sulamit fivérei látták, hogy huguk közeledik Súnemhez, milyen kérdés merült fel bennük, amit valamikor felvetettek ő miatta, a róla való döntésel kapcsolatosan?
43. Mit mondhatott el most magáról, anélkül, hogy egyéni ámulatba esne és hogy testvéreit a helyes cselekvésre birja?
44. a) Milyen eseményig kell a maradéktagoknak kitartani a Krisztus iránti szeretetük próbájában? b) Hogyan fogják győzedelmesen kiállani a póbát, a Sulamit szavai szerint?

FEL

kes dolgait akarná a szeretetért adni, biztosan megvetnék azt." – Ének. 8:6,7, *UV*.

45 Ilyen gátolhatatlan szeretet biztositotta számára a pásztor szerelmét. Szeretné hallani hangját, ami egy hűséges szivből fakad: „Ő, te aki laksz a kertekben; a társak hallgatnak a te hangodra. Hadd halljan én is." E meghivás után a Sulamit kifejezi azon kívánságát, hogy sebesen jöjjön ő, ugorja át az elválasztó hegyeket, hogy elvihesse őt az illatos hegyekre, a vele való egyesülés gyönyörű magaslataira. „Fuss, én szerelmesem és légy hasonló egy gazellához vagy egy őzhőz (a szarvasnak fiaihoz) az illatos hegyeken." – Ének. 8:13,14, *UV*.

45. Mit akar hallani most a barátja, a pásztor, s milyen utána való vágyát fejezi ki a Sulamit?

46 Salamon király Énekek Énekében örömmel látjuk koronázva Sulamitot, a szeretett leányt. Örömmel lesz koronázva az eljegyzett maradék is, ha ellent áll a világi materializmusnak és hűséges marad a Pásztor–Vőlegényhez. Mind a „más juhok", a „szüzek ő utána, az ő társnői" szintén részesei lesznek a hű maradék örömeinek. Jehova Istennek legyen hála ezért az ihletett énekért, amely mindannyiunkat serkent, hogy őrizzük meg a Jó Pásztor, Jézus Krisztus iránti szeretetünkben a fedhetetlenségünket!

46. Mivel lett megkoronázva a Sulamit, mert hűséges maradt szerelmeséhez, s mivel és miért lesz a maradék ugyan csak megkoronázva, s ki vesz még szintén részt ezen az örömmel való megkoronázás eseményén?

Amikor Isten az első embert a föld porából megteremtette, felszerelte azt bonyolult szervekkel, melyek természetüknél fogva meghatározott rendeltetést kellett betöltsenek. A legbonyolultabbat, az agyat egy csodálatos képességgel ruházta fel: az emlékezettel. Segitségével fejében tarthat az ember, valamilyen, már egyszer megszerzett ismeretet, hogy később alkalmazza azt.

Isten nem korlátozta az emberi emlékezet felvevőképességét. Nem úgy teremtette meg mint az edényt, melyet addig lehet tölteni, hogy nem fér már többé semmi bele. Nem. Olyan gyüjtő mendeceként alkotta meg, melyet soha nem lehett meg tölteni, s melyből kedvünk szerint merithetünk, anélkül, hogy elveszne a benne levőből valami.

Az ember nem tudna létezni Isten ezen ajándéka, az emlékezet nélkül. Ez egy csodamű, mely Teremtőjének tiszteletére válik, s minden okot megad nékünk arra, hogy ezeket mondjuk Istennek: „Dicsérlek téged azért, hogy én csodálatos, kitűnő módon vagyok teremtve." – 139. Zsolt. 14, El.

Az emlékezőtehetség nagyon különböző. Ahogy néhányan egészségesebbek testileg, úgy vannak egyesek, akiknek jobb az emlékezetük. De ez nem azt jelenti, hogy nincs lehetőség jobb emlékezet elnyerésére. Lehetséges, ha törekszünk utána. Ahogy testünk termelőképesebb lehett testi gyakorlatok által, úgy erősithetjük emlékezőképességünket is, szellemi gyakorlatokkal.

Csak kevés ember van annak az óriási képességnek tudatában, melyel Isten az emberi emlékezetet felruházta. Az álltalános nézetnél többnek a teljesitésére képes emlékezetünk. Sokan bebizonyitották ezt a multban. Vegyük például Thomas Macauly-t. Képes volt követni egy hosszú vitát az angol parlamentben, s egy pár napra rá szóról-szóra elismételni. További példa Richard Porson, aki teljesen kivülről el tudta mondani úgy Homer, Ciceró, Horitius és Vergilásnak a műveit, mint a Shakespeare, Milton és Gibbonnét is. Ez nem volt kicsiség.

Gaon Eliása, egy litvániai rabbi úgyan csak csodálatos emlékezettel rendelkezett. Kivülről ismerte az egész Bibliát, valamint a Talmudot, a Midrást és még egy egész csomó más zsidóirást. Valami 3000 kötet tartalmát tanulta meg kivülről.

A Középkorban szintérre lépett Bogomila szekta elvárta tagjaitól, hogy erősitsék és ápolják emlékezetük. Kivülről kellett hosszú bekezdéseket megtanuljanak a Bibliából. Dragomanow történetiró azt állitja, hogy 4000 bigomilit megtanulta kivülról az egész Bibliát és a szekta többi tagjai legalább is a Görög Iratokat.

Fantasztikusnak tarthatjuk az ilyen emlékezet-teljesitményeket, de ez csak néhány példa volt a sok közzül, melyet megemlithetnénk. Ezek bizonyitják mégis, mily csodálatos képesség az emlékezőtehetség, melyet Isten ajándékozott az embernek. Elismerhetjük ebben Isten alkotásának nagyságát. – 92. Zsolt. 6; 86:10.

A bibliairók emlékezete

A Biblia irására használt férfiak jó emlékezettel rendelkeztek. Ha leültek, hogy leirják a látott és hallottakat, minden részletre vissza tudtak emlékezni. Amikor János apostol megirta a negyedik evangéliumot, már hatvanöt év telt el Jézus halálától. Ez az evangélium mégis közől beható beszélgetéseket. Beszámol arról amit Jézus tanitványainak és ellenségeinek mondott, valamint Jézus tevékenységéről és élményeiről is. Gazdag részletekben. János vissza emlékezett ezen dolgokra, mert élő képek gyanánt véződtek be

(Folytatás a 14. oldalon)

FEL

Keresztyéni eredetű-e a *rózsafüzér?*

Azt állitják, hogy rózsafüzér imádság által eretnekek és hitetlenek ellen vezetett csaták lettek megnyerve. S XIII. Leó pápa kiadott tizenkét enciklikát, melyben buzditotta a katólikusokat a rózsafüzér imádságra. De...

«A LEGNAGYOBB rózsafüzér Japánban", igy nevezte a fent ábrázolt rózsafüzért a *Nippon Times* 1958 március 10. száma. Habár nem lett pontosan megadva milyen hosszú, de a kép mégis ad valamilyen fogalmat hosszúságáról. Ez a megjegyzés volt még hozzá füzve: „A jámbor falúlakók azt hiszik, hogy megőrizhetik szerencsétlenségtől a falút, ha millió rövid imát mondanak ezzel a rózsafüzérrel."

Egyik vagy másik katolikus olvasónkat ilyen felkiáltásra késztethet ez: „Ilyen rózsafüzért még soha nem láttam!" Az lehetséges, de te sajnos tévedsz, ha azt hiszed, hogy csak katolikus rózsafüzér létezik. A *Catholic Encyclopedia* ezt mondja: „Mi találkozunk tehát majd nem minden országban imagyöngyök vagy rózsafüzérgömböcskék egy fajtájával." A rózsafüzérek használatban voltak már a régi Ninivében és alkalmazzák a mozlimok és a buddhisták is. Az első Indiába, Japánba és Mexikóba jövő katolikus misszionáriusoknak, meglepetésükre tapasztalniuk kellett, hogy használta a lakosság ezekben az országokban a rózsafüzért.

Ma felhiv a katolikus egyház a rózsafüzér növekvő használatára. A hadjárat élén Patrick Peyton pap áll (az USA-ban) az ő „Családi-ima-kereszteshadjáratával". Többek között óriási rózsafüzér-gyüléseket tartanak a nagyobb városokban, melyeket gyakran ötventől hetvenezer katolikus látogat meg. Ezen kivül reklámokat csinálnak a rózsafüzérnek az újságokban és plakáttáblákon.

De nem csak az „angolkatolikusok" hivnak fel a rózsafüzér használatára, hanem protestáns lelkészek is. Itt van pl. Wissler Rudolf, aki igy ir a Rocklander-i (New York-i) *Independent* lap 1957 február 7. számában: „A rózsafüzér egy protestáns fajtája, mélyebb hithez vezethetne." Arra alapozta a rózsafüzérről szóló nézetét a protestáns egyházban, hogy igenis a muzlimok és a buddhisták is alkalmazzák.

A rózsafüzérimára való buzditásként, bőkezű bűnbocsánatot ajánlanak fel. Aki kilenc napon át minden nap egyszer végig imádkozza a rózsafüzért, amit „rózsafüzér-novenénak" hivnak, tökéletes bünbocsánatot nyer. A szerint, hogy melyik rózsafüzért használja valaki, minden egyes alkalomra, tökéletes bűnbocsánatot nyerhet, 27 000 napot magában foglaló időre, ha imádkozza azt.

Kétségtelen felmerül ezáltal sok kérdés. Miből á egyáltalán egy rózsafüzér? Milyen imák vannak ka csolatban vele? S mi van azon jótéteményekkel, mely tulajdonitanak neki? Támogatja a Biblia a rózsaf zér-i-mát? Keresztényi-e a rózsafüzér?

A rózsafüzér imáival

A rózsafüzér mai szokott formája (rózsákból va koszorú) és annak használata fokozatosan fejlődö ki s a Miatyánknak az ismétlésével kezdődött. „El ször a tizenkettedik évszázad közepén jött álltalánosa szokásba az Ave-Mária (vagy Üdvözlégy) imaforma irja a *Catholic Encyclopedia*. A rózsafüzér történetév kapcsolatban a leggyakrabban a Dominikásrend alap tója van emlitve. De az emlitett szaktekitély szerii nem ő a felelős sem a rózsafüzér bevezetéséért, se pedig a mai formájáért

Pontosan kifejezve a rózsafüzér különböző gömböc kékből álló lánc. Az egész vagy a nagy rózsafüzér tizenöt „dekádból" áll, vagyis tizenöt tiz gyöngyszemb álló sorozatból, melyek egyenként egy nagyobb gyöng szemmel vannak elválasztva egymástól, s melyen le gyakrabban egy feszület és egy medália is van. Az á talában ismert rózsafüzér a nagy rózsafüzérnek csa egyharmadát foglalja magában, a kissebb gömböc kéknek csak öt dekádjából áll, melyek öt nagyobb gyö gyel fel vannak osztva. A vége ennek a láncnak össz van tartva egy Mária képet ábrázoló medáliával. E után az érem után még három kissebb gyöngyszem ki vetkezik, két nagyobb, meg egy feszület. (Lásd a ábrát!)

A következő imákat foglalja magában a rózsafü zér: az „Apostoli Hitvallást", a Miatyánkot, az Üdvö légyet (Ave-Mária), a Glóriát és öt „titkot". Az imá kozó szabadságában áll még imát hozzá füzni „Iste Anyjához", meg egy befejező imát. Kétségtelen ismeretes a legtöbb olvasónk előtt az úgynevezett Apostoli Hitvallás, amivel elkezdődik a rózsafüzér, ugyan úgy a Miatyánk, vagy az Úr imája. (Mát. 6:9–13) Az Ave-Mária azon szavakból indul ki, melyel Gábriel angyal és Erzsébet köszöntötték Máriát. Ezen szavakhóz hozzá lett még toldva, egy katolikús teológusok által össze állitott ima, amely igy hangzik: „Üdvöz légy Mária, malasztal teljes, az Úr legyen te veled. Álldott vagy te az asszonyok között és áldott legyen a te méhednek gyümölcse, Jézus. Mária, Istennek szent Anyja,

FEL

kônyörögj érettünk bünösökért, most és a halálnak órájában! Ámen." A Glória a következőkből áll: „Dicsőség legyen az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek. Kezdettől fogva, most és mind öröktől örökké. Ámen." A titkok közzül, egyenként öt sorozatból álló titok van emlitve: az „örömteljes", a „fájdalomteljes" és a „magasztalteljes". Melyek a Jézus vagy az ő anyja, Mária életében valóban vagy állitólag megtörtént eseményekre vonatkoznak, s bizonyos napokon imádkozzák. Például: „Az első örömteljes titok: Mária hajlandó Isten Fia anyjának lenni." *

A rózsafüzér az „Apostoli Hitvallással" kezdődik, mialatt az imádkozó a feszületet tartja. Azután minden nagyobb gyöngyszemnél a Páternosztert, vagy (magyarul) a Miatyánkot imádkozzák, s minden kis gyöngynél az Üdvözlégyet. A ciklus egy titok említésével kezdődik és a Glóriával végződik. (Minden ciklus végén egy kicsit meditálni, vagyis elmélkedni kell az elején megemlitett titok fölött) A rózsafüzér tehát összesen ötvenhárom Üdvözlégyet foglal magában, hat Miatyánkot, öt titkot (ehez öt meditációt minden titok fölött), öt Glóriát és egy Apostoli Hitvallást. Ha gyorsan imádkozzuk is, legalább egy negyed óráig tart.

De keresztyéni-e?

Támogatja Isten Igéje az imák ilyen ismétlését? Nem. Jézus ezeket mondotta: „De ha ti imádkoztok ne mondjátok mindig és mindig ugyan azt, ahogy a nemzetek emberei ezt teszik, akik beképzelik maguknak, hogy meghallgattatnak, mivel sokat beszélnek Ne tegyétek hát magatokat ő hozzájuk hasonlóvá, mert Isten, a ti Atyátok tudja, mire van tinéktek szükségetek, mielőtt már csak kérnétek." Milyen jól felismerte Jézus az ember hajlamát az imák ismétlésére! S a figyelmeztetésére való tekintettel, nem sokat mondó az a tény, hogy ennyire elterjedt a rózsafüzér használata a nemzetekben az emberek között. – Mát. 6:7,8, *UV*.

A rózsafüzér támogatói megpróbálják hatásától megrabolni Jézus szavait, ha hivatkoznak a Jelenések 4:8–ra, ahol háromszor fordul elő a „szent" szó: „Szent, szent, szent." De az egész más, ha egy szót kétszer ismételünk imánkban, úgy, hogy az egészben háromszor fordul elő, mintha az Üdvözlégynek harminchét szavát ötvenháromszor elismételjuk, ami összesen 1961 szót ad, eltekintve a rózsafüzér több más ismétlésétől. Mindenhol találkozunk a Szent Irásban azzal, hogy valaminek a kihangsulyozására egy dolog kétszer van ismételve, s ennek van is értelme. Jézus pl. háromszor imádkozott Jehovához, Atyjához, amikor legnagyobb megpróbáltatása előtt állt. S Pál fohászkodott háromszor Istenhez, hogy szabaditsa meg öt bizonyos „tövistől a testben". De semmi sem mutat arra az Irásban, hogy Jézus és Pál kivülről megtanulták ezeket az imákat, s életükben más alkalommal alkalmazták volna. A rájuk következett nehéz megpróbáltatások közepette születtek ezek az imák. – Mát. 26:39–44; 2. Kor. 12:7.

Mivel a rózsafüzérrel való ima megköveteli, hogy bizonyos szövegeket kivülről tudjunk és helyes sorrendben mondjuk fel azokat, inkább emlékezetvizsgává lesz mint szivből jövő, spontán imává. Ezenkivül az imádkozó gondolatai akaratán kivül sétálni mennek, ha ötvenháromszor ugyan azokat a szavakat kell, hogy mondja egy imában. Az imák ezen ismétlése csupán egy további fajtája az imamalmoknak, melyeket bizonyos keleti vallások használnak. Az imamalom egy hengerből áll, ami imákkal tele irt papirsávokkal van megtöltve. A henger minden fordulatánál ismétlődnek állitólag az imák.

De ez még nem minden. Az Üdvözlégyet kilencszer többször imádkozzák, mint a Páternosztrát vagy a Miatyánkot, tudniillik ötvenháromszor összehasonlitva hatszor. Az emberek által készült és Máriához mondott ima kilencszer fontosabb és hatásosabb, mint a Jézus által tanitott ima, amelyben közvetlen Istenhez fohászkodunk? A valóság az: kereshetjük a Bibliában, ahol akarjuk, sehol nem fogjuk olvasni, hogy valaki törekedett volna az Istenhez járuláshoz Mária közbenjárását elnyerni.

Semmi jótétemény

A következő kérdés merül fel, ami a rózsafüzérrel való imáért adott bűnbocsánatot illeti: Hogyan juthat valaki ezen jótétemény élvezetéhez, ha Isten Igéjében sehol egy szót sem olvasunk a tisztitótüzről? E helyet ezt mondja nékünk az Irás világosan: „A bűn zsoldja a halál." „Ő (az ember) vissza tér a földjébe; azon a napon oda lesznek az ő gondolatai." Az ember reménysége a halálból való feltámadáson nyugszik, „úgy az igazaknak, mint az igazságtalanoknak". – Rom. 6:23; 146. Zsolt. 4; Préd. 9:5; Apcsel. 24:15, *UV*.

Ami a bűnünk bocsánatát illeti, azt a biztositékot kaptuk, hogy „Jézusnak, az ő Fiának a vére megtisztit bennünket minden bűntől". S „ha beismerjük bűneinket, akkor igaz és hűséges ő, úgy, hogy megbocsátja bűneinket és megtisztit bennünket minden igazságtalanságtól". – 1. Ján. 1:7,9, *UV*.

A rózsafüzér imádság, melyben az Üdvözlégyet ötvenháromszor mondják el, kiáltó ellentmondásban van Jézusnak a szavaival, aki kifejezetten megmondotta, hogy ne mondjuk „mindig és mindig ugyan azt", Az a tény, hogy a rózsafüzér az állitólagos keresztény országokon kivül olyan erősen el van terjedve, arra, enged következtetni, hogy pogány eredetű. S ugyan ez mondható el az ezzel kapcsolatos Mária tiszteletről, a rózsafüzérimáért való bűnbocsánat adásról, arról az állitásról, hogy győzedelmeket eredményezett és hogy ezáltal enyhithetjük a tisztitótüzben való szenvedést. Mind ezekből semmit sem támogat a Szent Irás, de megtalálhatjuk rá a párhuzamot a pogány vallásokban. Mondható tehát mind ezekre a tényekre való tekintettel, hogy a rózsafüzér keresztyéni? Nem! Nem mondható az.

*)„Örömteljes titkok: 1. A hirdetés. 2. Mária látogatása Erzsébetnél. 3. Krisztus születése. 4. A Jézus gyermek odaadása a templomban. 5. Jézus ujra megtalálása a templomban. Fájdalomteljes titkok: 1. A halálfélelem a kertben. 2. Az oszlopon való ostorozás. 3. A töviskoszorúval való koronázás. 4. A kereszthordozás. 5. A keresztre feszités. A magasztalteljes titkok: 1. Krisztus feltámadása. 2. Krisztus menybemenetele. 3. A Szent Lélek küldése. 4. Mária menybemenetele. 5. Mária megkoronázása a menyben. – *Religion: Doctrine and Practice*, Cassily.

(Folytatás a 12. oldalról)

elmélébe. Isten Szellemének ihlető segitségével egész világosan tudott mindenre emlékezni.

A Krisztus csodatetteit látó és tanitásait halló emberek joggal emlékeztek a látottakra és hallottakra. Tudták, hogy az általa tartott beszédek életnek szavai voltak. „Simon Péter válaszolt néki: Mester, kihez mehetnénk? Örök élet szavai vannak te nálad. S mi hit-

FEL

tük és elismertük, hogy te az Isten Szentje vagy." – Ján. 6:68, 69, *UV*.

Márkus és Lukács nem tartoztak azon bibliairók közzé, akik Jézust beszélni hallották. Ennek ellenére a könyveikben közölt felvilágositások, pontos beszámolót adnak a látottakról. Sok mindent azon személyektől tudtak meg, akik közvetlen hallották azokat Jézustól. Érdeklődéssel voltak tanitásai iránt, s törekedtek elméjükbe vésni.

Azon tényre való tekitettel, hogy a bibliairók napjaitól sok olyan ember volt, aki kitünő emlékezetnek örvendett, ne tünjön előtünk hitetlennek, hogy a Biblia irói emlékezni tudtak az általuk leirt részletekre. Ne felejtsük el azt sem, hogy az Isten, elméjüket élesitő szent Szellemével rendelkeztek.

Még a huszadik században is voltak emberek, akik rendkivüli emlékezettel birtak. Roosevelt Theodore például, ha elolvasott egyszer egy oldalt, el tudta az olvasottakat szóról-szóra ismételni. Ha meg tudta ő ezt tenni, miért ne lettek volna a bibliairók is képesek, a hallottakat elismételni?

Jó emlékezetet fejleszteni

Isten szolgáinak égő vágya a mai időben; iskolázni emlékezetüket, hogy ezáltal a lehető legjobban felhasználják Isten ezen adományát. Sok olyasmi van Isten Igéjében, amit meg kell jegyeznünk, s fel kell használjuk Isten tiszteletére és dicsőségére. Parancsolatait sem szabad elfelejtenünk. „Szerezz bölcsességet, szerezz értelmet; ne felejtsd és ne távozz el a számnak beszédeitől." „... hogy emlékezzetek minden én paracsolataimra és cselekedjétek azokat." – Péld. 4:5; 4.Móz. 15:40, El.

Isten népének nagyobb összejövetelein, mint az elmult nyáron a New York-ban megtartott kongresszuson, meg a kerületgyüléseken sok olyan tanitás hangzott el, melyre emlékezni kellene. A jelenlevők nem fogják megtartani azokat emlékezetükbe, ha nem törekszenek kitörölhetetlenül emlékezetükbe vésni. Akkor is, ha egyes tanitások nem ujjak számunkra, hallgassuk érdeklődéssel, mert érdeklődés feltétlenül szükséges, ha valamint meg akarunk magunknak jegyezni. Ha hiányzik az érdeklődés, nem tud helyesen működni ez az isteni adomány, az emlékezet.

Figyelem és észlelet

A figyelem hiánya további oka a rosz emlékezőképességnek. Az átlag ember nem észlel elég gyorsan és pontosan. Csak részben lát valamint, mert figyelmét nem irányitja a látottakra. Ezért csak felületes benyomást nyer a dolgokról. Ha próbál vissza emlékezni a látottakra, csak egy homályos kép van előtte. A hiányzottakat törekszik azután képző erejével kiegésziteni. Hogyan várhatja el, hogy valamire pontosan emlékezzen, ha nem véste azokat már kezdettől világosan emlékezetébe?

Hogyan viselkedsz, ha bemutatnak valakinek? Ha az illetőt csak sebtében nézed meg és csak felületesen halgatsz a nevére, ne csodálkozz akkor azon, ha nem tudsz vissza emlékezni az arcára, a nevére, Nem azért felejtetted el az illetőt, mert rosszul tudsz emlékezni személyekre, hanem, mert amikor bemutattak neki nem voltál elég figyelmes. Nem tüzted ki célul, hogy emlékezni akarsz rá.

Figyelem és összpontositás mind az, ami szükséges a bemutatkozás idejében. Figyelj nagyságára, alakjára, arcának formájára, szemének és hajának szinére, fülének, orrának, állának és szájának alakjára. Állapitsd meg: van-e valammi forradás vagy testi fogyatkozása. Hallgass gondosan nevére. Összpontositsd magad rá. Törekedj arcvonalaival kapcsolatba hozni őt. Emlitsd többször nevét beszéd közben. Napközben képzeld szemed elé a róla nyert képet és ismételd el nevét. Csak abban az esetben tudsz visszaemlékezni rá, ha egy élő képet vésel be magadnak róla. Ez vonatkozik minden látottakra. Törekedj ezért minden részletet látni, ha valamit tekintetbe veszel. Koncentráld teljesen figyelmed rá. Tedd szokásoddá az éles megfigyelést!

Pál apostol egy jó megfigyelő példája. Amikor Athénben járt, minden látottakat megfigyelt, amikor átment a városon. Észre vette a legkissebb részleteket is, mint pl. a tisztelet sok tárgyai között a városban azt az oltárt, mely egy „Ismeretlen istennek" volt szentelve. „Athéni férfiak ... amikor járkáltam és figyelmesen szemléltem a tisztelet tárgyaitokat, találtam egy oltárt is, melyen ez a felirás volt olvasható: ‚Ismeretlen Istennek'." – Apcsel. 17:22, 23, *UV*.

Gondolattársitás (asszociáció)

Ha összekapcsolod a hallottakat és látottakat, a már általad jártas dolgokkal, vagy a már birtokodban levő ismerettel, akkor ezáltal óriásian támogatod emlékezeted. Könyebben leprodukálhatjuk az új benyomásokat, ha szükségünk van reá; vagyis könnyebben előhozhatjuk azokat ismét, mert amivel párositjuk a gondolatokat, előhozó horogként szolgál.

Tegyük fel, megszeretnéd jegyezni magadnak Olaszország általános körvonalait. Azt könnyen megteheted akkor, ha magadban az ország formájára mint csizmára gondolnál. Vagy ha meg szeretnéd jegyezni a Görög Iratokban előforduló 365 közvetlen idézetet a Héber Iratokból, párositathatnád ezt a számot egy év napjainak a számával.

A képzelet ugyan csak segitség az emlékezet számára. Ez azt jelenti, hogy képet alkotunk magunknak abból, amit meg akarunk magunknak jegyezni. Ha például olyan személyel kerülünk ismeretségben, akinek egyenlő a neve egy hires, márkás leveskockával, akkor elképzelhetjük őt szellemben, mintha egy szokatlanul nagy fazék ilyen levest tartana a kezében. Ha találkozunk vele a következő alkalommal, azonnal emlékezni fogunk nevére. Alltalában a nevek nagyon alkalmasak a képzeletre.

Miért irsz fel a biztonság kedvéért minden olyasmit egy füzetbe, amit el kell intézned egy meghatározott napon? Miért nem bizodd magad emlékezetedre? Iskolázd megfelelően emlékezeted. Jegyzetfüzet szegényes pótléka ennek az isteni ajándéknak. Sajnos az emberek nagyon gyakran jegyzetekre és nyomda-készitményekre bizzák magukat olyan ismeret megtartására, melyet fejükben kellene megjegyezniük. Ez a rosz szokás nem segiti elő az emlékezőképességünk erősitését. Tanuld meg emlékezetedre bizni magad.

Képzeld el élénken az elintézendőket és a vásárolni valókat és párositsd azokat a lakásod szobájában levő számodra jártas tárgyakkal, amenyiben az egyik sarokból kiindulva minden tárgyat sorra veszel. Ezek az ismert tárgyak úgyszólván fiókokként szolgálnak neked, azon dolgok számára, melyeket meg szeretnél tartani emlékezetedben. Vedd többször át a különböző dolgokat, összpontositsd magad rájuk, hozd valami tevékenységgel kapcsolatban őket, s párositsd azokat igy egymással. Azután indulj ügyeid elintézésére. Bizzd magad emlékezetedre és ne vesződj egy csomó jegyzettel, aminek az olvasását gyakran úgyis elfelejtjük.

FEL

Elmélkedés

Egyik oka annak, hogy miért rendelkeztek Isten szolgái a bibliai időben olyan jó emlékezettel az, hogy időt forditottak a megfontolásra. Szellemben elismételgették a tanultakat és elgondolkoztak felőle. A Biblia megemlit egy ilyen esetet Izsákról: „És kiméne Izsák este felé elmélkedni a mezőre." (1. Móz. 24: 63) Vissza húzodott táborától, hogy egyedül legyen egy csendes helyen. Ott összpontositotta magát az emlékezetében megőrzött dolgokra. Elmélkedett azon, amit Isten mondott és tett számára, s igy mélyen bevéste azokat emlékezetébe. Dávid ugyan csak ezt tette. „Megemlékezem a régi időkről, elgondolom minden te dolgodat; kezed munkáiról elmélkedem." – 143. Zsolt. 5.

Isten mai szolgáinak követni kell ezen hű férfiak példáját. Időnként át kell venni fejükben azt, amit a Teremtőről és Igéjéről tanultak. Gondolkozz el bizonyos dolgokról és vezess minden részletet a szemed elé.

Ha meglátogatsz egy kongresszust vagy más valami nagyobb gyülekezetet, tedd szokásoddá elgondolkozni az előadásokból tanultakról. Törekedj egy világos képet és konkrét fogalmat nyerni róluk. Ezáltal meggyökereznek emlékezetedben a tanultak. Ami a fontosságot illeti, az ismétlés a koncentráció után következik. Összpontositás által elmédbe veszel valamit s ismétlés által meggyökeredzik az benne.

De ne csak arra emlékezzünk, amit hallottunk, hanem az olvasottakra is. A legjobb módja a tanulmányozásnak, ha először az alcimeket, a fejezetfeliratokat olvassuk, hogy álltalános áttekintést nyerjünk az olvasmányról. Azután elkezdhetjük az olvasást, mialatt az egész figyelmünket az olvasottakra összpontositjuk. Figyelj a gondolatokra és tarts szünetet időközönként, hogy még egyszer átengedhesd azokat fejedben. Ha átolvastad kezd el mégegyszer előről és tanulmányozd gondosan az anyagot. Miután kész vagy vele, vonultasd el még egyszer szellemedben az olvasottakat, hogy emlékezetedhez tapadjanak.

Fáradságot és erőfeszitést igényel, ha az olvasottakat vagy más valamit ugy szeretnénk megjegyezni, hogy később alkalmazhassuk azt. Nem várhatod el, hogy olyasmire emlékez, amit nem törekedtél szilárdan, élénken emlékezetedben vésni. Az erőfeszités kezdetben kellemetlen lehett számodra, de pontosan ezen erőfeszités által annyira erősödik emlékezeted, hogy idővel könnyebben fogsz tudni emlékezni valamire.

Istennek ez az adománya, az emlékezet, annak a tiszteletére vállik, aki ajándékozta ezt nekünk. Csoda és áldás ez, s minden erőfeszitést megér, hogy erősitsük azt. Használd bölcsen és jó szolgálatodra lesz.

NAPI SZÖVEGEK FEBRUÁRRA

1 Semmit nem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsöségből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván ti magatoknal. – Fil. 2: 3.

2 De van valami kevés panaszom ellened, mert vannak ott nálad, akik a Bálám tanitását tartják, aki Bálákot tanitotta, hogy vessen botránykövet az Izráel fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak. – Jel. 2: 14.

3 Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? – 2. Kor. 6: 14.

4 Te vagy egyedül az Ur! Te teremtetted az eget, az egeknek egeit és minden seregéket, a földet és mindent ami rajta van, a tengereket minden bennükvalókkal együtt: és te adsz életet mindannyiuknak, és az égnek serege előtted borul le. – Neh.9: 6

5 Ki itéletet tesz a pogányok között, és biráskodik sok nép felett; és csinálnak fegyvereikből kapákat, és dárdáikból metszőkéseket, és nép népre kardot nem emel, és hadakozást többé nem tanul.– Esa. 2: 4.

6 Atyámfiai, én enmagamról nem gondolom, hogy már elértem volna: De egyet cselekszem, azokat, emelyek hátam megett vannak, elfelejtvén, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékik dölvén, czélegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhivása jutalmára. – Fil. 3: 13. 14.

7 Egy harczos sem elegyedik bele az élet dolgaiba: hogy tessék annak aki öt harczossá avatta. – 2. Tim. 2: 4.

8 Hanem gyüjtsetek magatoknak kincseket mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el ne lopjak. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szivetek is. – Mat. 6: 20, 21.

9 Az Ur szolgájának pedig nem kell torzsalkodni, hanem legyen mindenkihez nyájas, tanitásra alkalmas, türelmes. – 2. Tim. 2: 24.

10 Mikor pedig kezdenek ezek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejeteket; mert elközelget a ti váltságtok. – Luk. 21: 28.

11 Mert az eszes tanácsokkal viselhetsz hadat hasznodra; és a megmaradás a tanácsosok sokasága által van. – Példab. 24: 6.

12 Bizonyságul hivom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam eletek, az aldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod. – 5. Móz. 30: 19.

13 Végzetre imádkozzatok értünk atyámfiai, hogy az Urnak beszéde terjedjen és dicsöittessék, a miként ti köztetek is. – 2. Tessz. 3: 1.

14 Az Efézusbeli gyülekezet angyalának ird meg: Ezeket mondja az aki az ö jobbkezében tartja a hét csillagot, aki jár a hét arany-gyertyatarto között. – Jel. 2: 1.

15 Engedelmeskedjetek elöljároitoknak és fogadjatok szót, mert ök vigyáznak lelkeitekre mint számadok; hogy ezt örömel miveljék és nem bánkodva mert ez néktek nem használ. – Zsid. 13: 17.

16 Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét. – 2. Tim. 2: 15.

17 Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annal világossab lesz, a teljes délig. – Példab. 4: 18.

18 Miutan pedig választotak nékik gyülekezetenként véneket, imádkozván böjtöléssekkel egyben, ajánlák öket az Urnak, kiben hitek vala. – Csel. 14: 23.

19 Kérlek azonban titeket atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképen szóljatok és ne legyenek köztetek szakadasok, de legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben. – 1. Kor. 1: 10.

20 Mind az pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatürtetö, azok ugyan, hogy romlando koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. – 1. Kor. 9: 25.

21 És az az igéret, amelyet ö igért nékünk: az örök élet.– 1. János 2: 25.

22 És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szolj ezekről, mikor a te házadban ülsz, vagy mikor úton jársz, mikor lefekszel és mikor felkelsz. – 5. Mo. 6: 7.

23 És ha Atyának hivjátok öt, aki személyválogatás nélkül itél, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltsétek a ti jövevénységtek idejét. – 1. Péter 1: 17.

24 Az érettkoruaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek mivoltuknal fogva gyakorlottak az érzékeik a jo és rosz között valo különbségtételre. – Zsid. 5: 14.

25 Ami volt, ugyanaz, ami ezutan is lesz, és ami történt, ugyanaz, ami ezután is történik; és semmi nincs uj dolog a nap alatt. – Préd. 1: 9.

26 Az én labamnak szövétneke a te igéd, és ösvényemnek világossága. – Zsolt. 119: 105.

27 Uram, kicsoda tartozkodhatik sátorodban, kicsoda lakozhatik szent hegyeden? – Zsolt. 15: 1, 2.

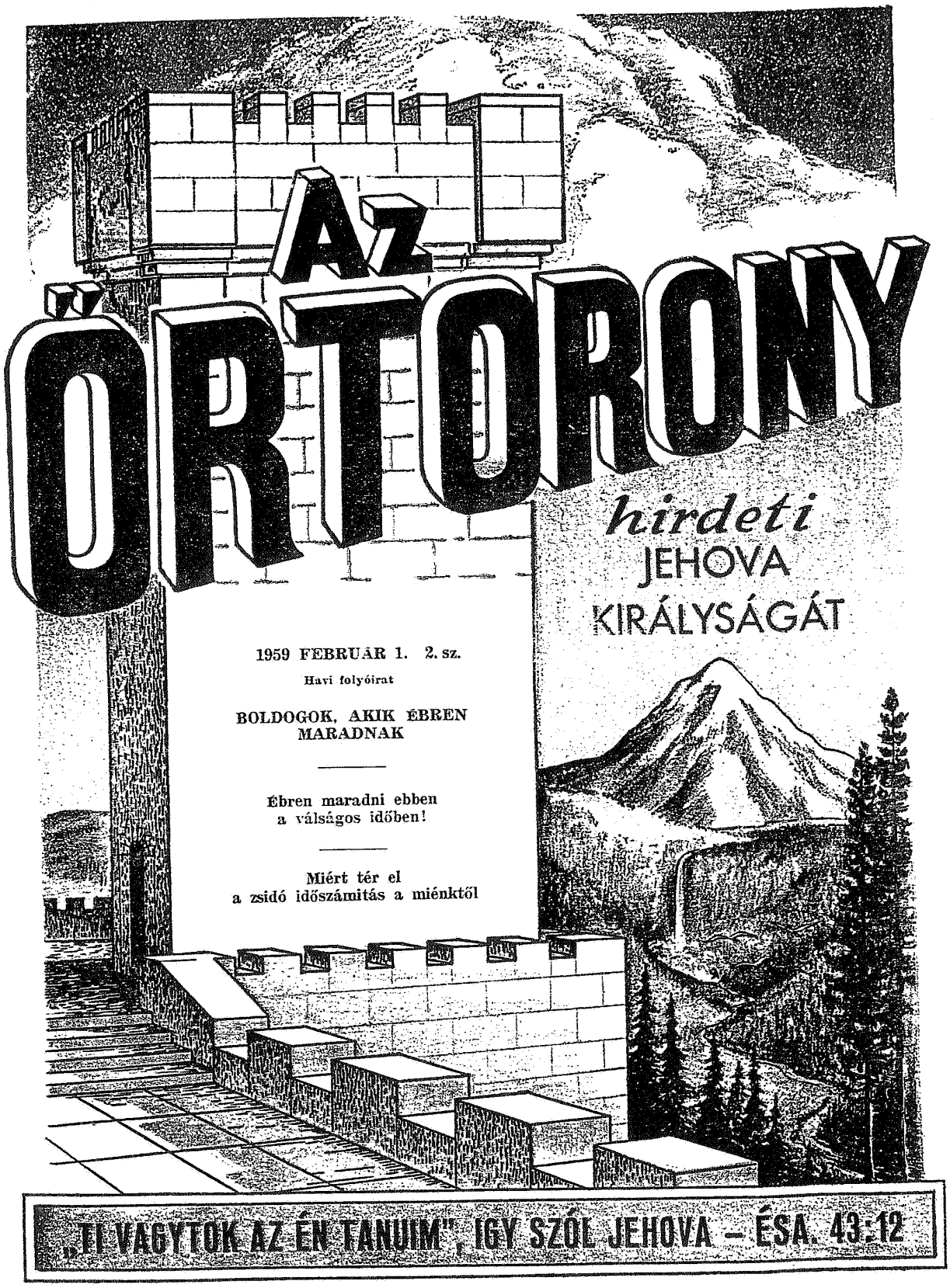
28 És fogadást tettek, hogy ezután az Urat, az ő atyáik Istenet teljes szívvel és teljes lélekkel fogják keresni. – 2. Krónika 15: 15.

„Örtorony"-tanulmányozások sorrendje:

február	1.	„A szeretett asszony az Énekek Énekében" 1-től 11. § old. 6.
február	8.	„A szeretett asszony az Énekek Énekében" 12-től 23. § old. 8.
február	15.	„A szeretett asszony az Énekek Énekében" 24-től 35. § old. 10.
február	22.	„A szeretett asszony az Énekek Énekében" 36-től 46. § old. 12.

FEL

KÖPE

1959 FEBRUÁR 1. 2. sz.

Havi folyóirat

BOLDOGOK, AKIK ÉBREN MARADNAK

Ébren maradni ebben a válságos időben!

Miért tér el a zsidó időszámitás a miénktől

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ŐRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat építettek magas kilátóhelyeken, ahonan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hirdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk ilyen kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji–propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. – Habakuk 2:1–3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Őrtorony" szemléli igy, mint egy őr fennt a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus tronra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendölésel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhangban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendőléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál álltalános, vallásos ujdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, mig rendszeresen olvassátok „Az Őrtornyot"!

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
SAJTÓ ÉS KIADÓ:
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Felelős szerkesztőség: Alfred Rütimann

„Mindannyian Jehovától lesznek tanitattva." – János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

Csukott ajtók nélküli világ	19
Boldogok, akik ébren maradnak	20
Ébren maradni ebben a válságos időben!	23
Miért tér el a zsidó időszámitás a miénktől	28
Az olvasók kérdései	31
Hatásos bizonyságtevés az igazságról	31
A Kreml és a Vatikán	32
Hirdetmények	32
Napi szövegek	32

„Az Őrtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Allioli-Biblia**
AF – Egy Am.-Fordítás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Kl – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Fordítás*
Ro – J.B. Rotherham-Fordítás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Fordítás*
ZB – Zürcher-Biblia**

* angol ** német

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second-class postage paid at Brooklyn, N. Y.
Watchtower monthly Vol. LXXX No. 2
HUNGARIAN EDITION FEBRUARY 1, 1959

E kiadás példánya: 3 600 000

„AZ ŐRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 52 NYELVEN

Félhavonta			Havonta	
Afrikai	Kebu-Viszaja	Aram	Kanarézisi	Pangazinai
Angol	Khisonai	Bengáli	Kinai	Siloci
Arab	Német	Birmai	Kivembai	Sesotói
Cinyanjai	Norvég	Culu	Koreai	Sziámi
Dán	Olasz	Hiligaynon-Viszaja	Lengyel	Szingaléni
Finn	Portugál	Horvát	Magyar	Tamili
Francia	Spanyol	Ibo	Malajai	Tigrinyai
Görög	Svéd	Joruba	Marathi	Török
Holland	Szlovák		Motu	Ukrán
Ilokánoi	Tangologi		Orosz	Urdu
Indonéz	Tvi			Xosza
Japán				

Watch Tower Society hivatalok:
Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y. $ 1.—
Anglia, 34 Craven Terrace, London W. 2 7/—
Ausztrália, 11 Beresford Rd. Strathfield, N. S. W. 8/—
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44. S 26
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, Villa Guibert 3, Paris 16e. ffrs 400
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 10, Ontario $ 1.—
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck DM 5.—
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22 sfrs 5.—

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

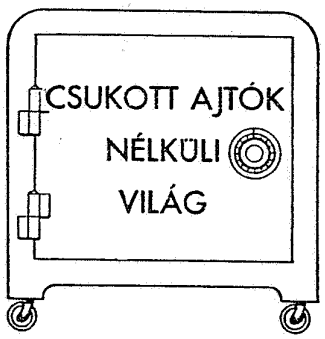
CIMVÁLTOZÁSOKAT közölje velünk harminc nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

FEL

Az ÖRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 február 1. | 2. sz.

LEHETSÉGES ilyesmi? Lehetséges lesz-e valaha, hogy az emberek biztonságban érezhetik magukat, anélkül hogy mindenüket gondosan elcsuknának? Eljön-e valaha az az idő, hogy életünkön át külccsomó vagy egyáltalán kulcs nélkül lehetünk?

A mai világban uralkodó állapotok szerint ítélve, ezt a kérdést egy határozott nemmel kellene megválaszolni. Tulajdonunk nem biztos, ami újkori civilizációnkban. Akár milyen gondosan is elcsukhatunk valamit, egy ügyes tolvaj ennek ellenére is ellophatja. Hangsulyozta ezt a *Changing Times* Kipling-i folyóirat 1956 decemberi kiadása is: „A hivatásos betörő csaknem minden házba behatolhat. Törekedj az ügyet amatőr- és alkalmibetörőnek megnehezíteni, akit csalogat egy rosszul őrzött ház Ha házad jó őrzés alatt van, nem fog sikerülni egy amatőrnek abba bejutni, sőt ilyen esetben még egy hivatásos betörő is meg fogja gondolni; inkább odább megy egy pár házzal és választ magának egy könnnyebb objektumot. Vagy ha a te házadnál probálkozik, késleltessék őt munkájában annyira a nehézségek, melyekkel meg kell birkoznia, hogy elfoghassa őt a rendőrség. Csukd be tehát éjszakára vagy ha elmész a házad."

Alkalmi- vagy amatőrbetörő lehett egy járókelő vagy a szomszéd is. Úgy látszik van sok olyan átlagember, aki nem tétovázik valamit eltulajdonitani, ha biztos abban, hogy büntetés nélkül megússza. Ipari üzemekben eltünnek ismételten szerszámok vagy más tárgyak, melyeket a bizalommal rendelkező alkalmazottak visznek magukkal. Sok épitő munkás sikaszt szerszámokat és épitőangyagokat és egyes vendéglővagy szállodavendégek magukkal visznek evőeszközöket meg türülközöket. De ezek az emberek soha sem tekintenék magukat tolvajoknak.

Ezenkivül vannak olyanok, akik engedély nélkül kölcsönöznek valamit, teljesen abban a tudatban, hogy visszaadják azt, de gyakran soha többé nem látja a tulajdonos a kölcsönzötteket. Ezek az emberek sem tekintenék soha magukat tolvajoknak. De felelőtlen, tisztességtelen eljárásukkal ugyan úgy szükségessé teszik mint a betörők, hogy az emberek mindent elzárjanak. E világ civilizációja nyilván technikai téren magas fokon áll, de az erkölcsöt illetőleg mélypontra süllyedt le.

De szükség lenne még csukott ajtókra, ha létre lehetne hozni egy erkölcsileg magasan álló civilizációt, olyan társadalmat, ahol tiszteletben tartaná egyik a másik tulajdonát? Lenne-e ok ilyen civilizációban a tulajdonunk biztonságát félteni? Kellene-e utána nézni minden egyes alkalommal mielőtt elhagynánk a házat: vajjon minden ablak be van-e zárva és be vannak-e csukva az ajtók? Kellene-e még állandóan magunkkal hordani egy csörgő kulccsomót?

Ilyen társadalom lehetséges lenne, ha a föld minden lakósa respektálná és követné Isten Igéje alapelveit. Ha ezt tennék akkor nem lennének tolvajok, sem olyan személyek, akik valamit kölcsönöznek anélkül, hogy felelőséget éreznének azt visszaadni. Akkor megtarthatná és élvezhetné mindenki mind azt, amit munkájával szerzett. Soha többé nem fordulna elö, hogy valaki tulajdonától megfosztva találná magát. Semmit sem kellene többé el- vagy becsukni; bizhatnánk minden járókelöben és minden szomszédban is.

Közel jutottunk már ahhoz az időhöz, amikor a föld lakosai ezen alapelvek szerint fognak élni. Isten határozta el, hogy ez igy legyen és ő mindig végre hajtja szándékát. Ésaiás mondotta egykor, Istenről, „ha itéleteid megjelennek a földön, igazságot tanulnak a földnek lakosai". – Jes. 26: 9.

Az új világ minden polgára – aminek a felállitását Isten elhatározta – ismerni fogja a Szentirás igazságos alapelveit és a szerint fog élni. Ehhez tartozik az is, hogy egymás iránt szeretetet fognak gyakorolni; s hogyan lophatna egy ezt cselekvő ember? Összeegyezhetetlen a szeretet a tisztességtelenséggel.

De valaki kérdezhetné: hogyan jöhet létre egy ilyen világ, hiszen annyi sok olyan kapzsi, önző ember és tolvaj van, akik soha sem változnának meg? Hogyan lehetne egy csukott ajtók nélküli világ valósággá, még ha csak egy is életben lenne ezen emberek közül? A felelet egyszerü: Egyiköjük sem fog életben maradni. „Egy kevés idő még és nincs gonosz; nézed a helyét és nincsen ott." „Megörzi az Úr mind azokat, aki öt szeretik; de a gonoszokat mind megsemmisiti." – 37. Zsolt. 10; 145: 20.

Isten új világában nem lesz hely az olyan emberek számára, akik nem akarnak az ő magas erkölcsi mértéke szerint élni. Ki lesznek oltva a létből Armageddon közelgő csatájában, abban az időben, amikor Jehova Isten itéletet fog tartani a dolgok jelenlegi gonosz rendszerén. Nem lesznek többé itt. Csak azok az emberek élik át ezt a csatát, akik átformálják életüket, ahogy Pál apostol intett ennek megtevésére: „S ne idomuljatok többé a dolgok ezen rendje szerint, hanem változzatok meg az elmétek megujjitása által, hogy meggyözödjetek magatok Isten jó, kellemes és teljes akaratáról." – Róm. 12: 2, *UV*.

Ez az új világ igazságosságban lesz kormányozva Isten tronra emelt Királya, Krisztus Jézus által és a föld lakosai igazságos alapelvek szerint fognak élni. Nem fognak többé létezni a mai állapotok, melyek a becstelenség melegágyait képezik. Törvénytelen személyek számára nem lesz többé lehetőség, hogy az emberi társadalmon belül mozogjanak és a szelid és békeszerető emberek életét bizonytalanná tegyék. Nem lesz akkor senki számára szükség, érték tárgyait becsukni.

Akkor megtarthatja és élvezheti az ember mind azt, amit munkájával szerzett. Nem kell egy bizonyos napon meghalnia és tulajdon dolgait másra hagynia. „Házakat épitenek és benniik lakoznak, és szöllöket plántálnak és eszik azok gyümölcsét. Nem úgy épitenek, hogy más lakjék benne; nem úgy plántálnak, hogy más egye a gyümölcsöt, mert mint a fáké olyan hosszú lesz népem élete, és kezeik munkáját elhasználják valasztottaim. Nem fáradnak hiába." – Ésa. 65: 21–23.

Isten új világa meghozza a kérdésünk megoldását. Ebben a világban nem lesz többé csukott ajtó. Az emberek biztonságban fogják érezni magukat. Nem kell, hogy kulcsot hordjanak többé magukkal; igen, egyáltalán nem kell többé rettegni javukért és vagyonukért. Nem lesz többé szükséges éjszaka becsukni a házat, mert különben félni kellene a betörőktől. Ebben az új világban a magas erkölcsi mérték szerint fognak élni.

FEL

Boldogok, akik *ébren maradnak*

„Ime, én jövök mint tolvaj. Boldog, aki ébren marad és megőrzi az ő külső ruháit, hogy ne járjon mezitelen és meg ne lássák az ő szemérmét." — Jel. 16:15, *UV*.

NEM minden fajta munka kívánja meg ma azt, hogy egy ember megfossztasson külső ruháitól, hogy elpusztitsák azokat, ha elbocsájtják munkahelyéről, mert nem volt éber. Milyen különös fajta munka van hát megemlitve a Jelenések 16:15-ben, ha az követeltetik ott meg, hogy azon illető, aki aludt a helyén s abból eltávolitották, adja le ruháit, hogy el lehessen pusztitani azokat? Olyen munkáról van itt szó, ami annak főfelügyelete alatt végződik, aki a mennyből bocsátotta ki a figyelmeztetést: „Ime, én jövök, mint tolvaj. Boldog, aki ébren marad és megőrzi az ő külső ruháit, hogy ne járjon mezitelen és meg ne lássák az ő szemérmét." Jézus itt a Szóvivő.

[2]Jézus nagyon érdeklődik ám az iránt, hogy lássa, hogyan viselkednek azon személyek, akik követőinek vallják magukat. Követik-e hűségesen őt, vagy pedig hűtlenek hozzá s képmutató módon képviselik őt a világ előtt? Szolgálnak-e szeretetben néki, vagy pedig egy ellenséges világ érdekeinek szolgálnak? Ébrek-e, elvégzik-e ma sietve az 1914-től rájuk bizott munkát, vagy pedig elaludtak a keresztyén teendőiket illetőleg, mert az e világ által kinált kényelem, béke és jólét után törekedtek? Ezek azok a kérdések, melyekre Jézus Krisztus meg akarja kapni az igazi feleletet, még pedig azáltal, hogy olyan időben lepi meg jövetelével a követőinek vallókat, melyet nem ismernek előre, s amikor éppenséggel azt tennék, amit csak abban az időben csinálnának, amikor ő nem lenne jelen.

[3]Abban az időben, amikor mint tolvaj jön, éber keresztyének meg fogják tartani külső ruháikat, az alva találtak viszont megfosztattnak külső ruháiktól. Az Úr Jézus Krisztus fogja elvenni ruháikat, ugyhogy mezitelen járnak, s az ő szégyenükre látni fogják szemérmüket. De melyik helyen jön ő? A Vatikánban, vagy a római–katolikús egyházhoz? Az anglikán templomhoz, vagy egy más valamely protestáns templomhoz, vagy pedig a protestáns egyházak egy szövetségéhez? Nem! Isten szellemi templomához jön, azaz úgy Isten igazi szellemi templomához, mint ahhoz is, amely hamis módon támaszt igényt Isten szellemi temploma mivoltára.

1. Kinek a főfelügyelete alatt áll az a különös munka, amely megköveteli, hogy elbocsátott munkások megfosztassanak ruháiktól, hogy elpusztitsák azokat?
2. Mi iránt érdeklődik Jézus azokra vonatkozólag, akik követőinek vallják magukat, s hogyan nyer ezt illetőleg helyes felvilágositást?
3. Mi történik jövetelekor azon keresztényekkel, akik ébrek és mi az alvókkal, s melyik helyen jön ő?

[4]**Világossan ismerjük meg az ügyet a templomra vonatkozólag. Pál apostol az igazi keresztyéneknek, Jézus Krisztus igazi követőinek irja a következő szavakat: „Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és hogy Isten szelleme lakozik ti bennetek? Ha valaki megrontja Isten templomát, Isten fogja őt megrontani; mert Isten temploma szent, és ti vagytok ez a templom."** (1. Kor. 3:16,17, *UV*) A Jehova Isten számára készitett zsidó templom, Jeruzsálemben a Morija hegyen el lett pusztitva a római légió által, K. u. 70-ben. Ettől kezdve Jehova számára csak a szellemi templom létezett, amelyben Isten az ő szelleme vagy hatékony ereje által lakozik. A szellemi templom „élő kövekből" áll. Maga Jézus Krisztus az alapkő és az ő 144 000 kiválasztott követője az „élő kövek", akik ő rá vannak felépitve. (Eféz. 2:21,22; 1. Pét. 2:5–7) Ez az a templom, amihez mint Főfelügyelő jön.

[5]A továbbiakban ezeket irja Pál apostol az igazi keresztyéneknek: „Ne fogjátok be magatokat hitetlenekkel együtt, össze nem illő igába. Mert mi részessége van igazságosságnak a törvénytelenséggel? Vagy milyen közössége van a világosságnak a sötétséggel? Továbbá: mi egyezség áll fenn Krisztus és Béliál (vagy Sátán) között? Vagy milyen osztaléka van a hivőnek a hitetlennel? S mi egyesség áll fenn Isten temploma és a bálványképek között? Mert mi az élő Isten temploma vagyunk, amint Isten mondotta: ‚Én lakozni fogok közöttük és járni fogok közöttük, s én az ő Istenük leszek és ők az én népem lesznek.' ‚Ezért menjetek ki ő közülük és különüljetek el'', mondja Jehova, ‚„s hagyjatok fel a tisztátalan illetésével''', ‚„és én magamhoz fogadlak titeket.''" (2. Kor. 6:14–17, *UV*; Ésa. 52:11; Ezék. 20:41) Nyilván tisztátalanná válna a templomosztály, ha hagyná magát hitetlenekkel együtt össze nem illő igába fogni. Ha össze vegyitené a világi sötétségből származó filozófiai tanokat a világosság keresztyéni tanitásaival; továbbá, ha kölcsönöz valamit az ördögimádatból és bálványszolgáló képeket hoz be a gyülekezetbe, hogy imádják azokat. Isten hamis templomát állitsák fel azok, akik ilyen képpen akarnak a keresztyénséghez tartozni. Nem alkothatják Isten igazi templomát, hanem csak beképzelik, hogy ők Isten keresztyén temploma. A valóságban az ilyenek a régi világ képmutató részét alkotják.

[6]Ha Jézus Krisztus mint tolvaj jön, elpusztitani a régi világot vagy a dolgok tisztátalan, elnyomó, gonosz régi rendszerét, akkor azirányú szemlére jön, hogy megállapitsa: mit kell elpusztitani. Meg kell szemlélje

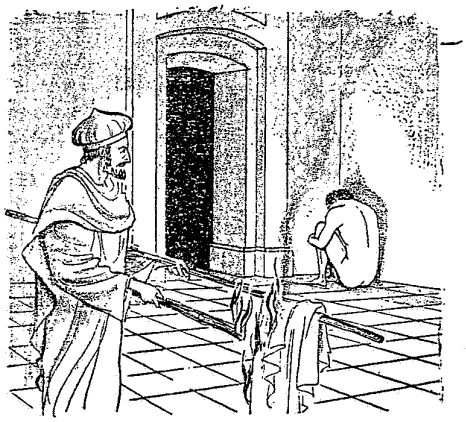
4. Mi az a templom, amiben ő Főfelügyelőként jön?
5. Milyen eljárással szennyezné be magát a templomosztály, s minek bizonyulnak az ilyen beszennyezők?
6. Miért kell Jézus Krisztusnak először egy inspekciót végezni, ha a szellemi templomához jön, hogy pusztitáshoz kezdjen?

FEL

azt a vallásos birodalmat, mely igényt támaszt keresztyéni mivoltára. El kell rekessze az igaz keresztyéneket a képmutatóktól. Ezért jött Isten szellemi templomához.

[7]Az a nézet, hogy ez az a hely, ahová neki jönnie kell, nyilván azon a figyelmeztettésén nyugszik, hogy a keresztyének ébrek maradjanak, s őrizzék meg külső ruháikat, nehogy mezitelen járjanak és meglássák az ő szemérmüket. Ez azon útra-módra való utalás lehet: hogyan jártak el Jehova templomával Jeruzsálemben Jézus, Krisztus földön tartozkodása napjaiban. Ebben a templomban az Áron (Mózes profétának a testvére) család egykori fiai szolgáltak mint papok és a Lévi törzs fiai a papok segédeiként szolgáltak. Az általuk gyakorolt előkészületekről és eljárásmódokról ezeket olvassük a zsidó *Misnában* (A teológia Dr. Danby Herbert fordításában):

[8]„A papok három helyen álltak őrt a templomban: Az Abtina rekeszben, a láng rekeszben és a tüzhely rekeszben; és a léviták huszonegy helyen: öten a Templomhegy öt kapujánál, négyen a négy sarkon belül, öten a templomelőudvar öt kapujánál, négyen annak külső sarkain, egy az áldozatajándék rekeszében, egy a függöny rekeszében és egy a kegyelemszék hely mögött (vagyis a templom szentek-szentélye külső nyugati vagy hátsó falánál).

[9]A maga előtt égő fáklyát hordó templomhegy-tisztviselő, környös-körül egyik őrtől a másikig szokott menni, s ha egy őr nem állt fel és nem mondta neki: ‚Ő templomhegy-tisztviselője, béke legyen veled!' és ő nyilvánvalóan aludt, akkor a tisztviselő ütötte pálcájával, s joga is volt ruháját elégetni. Valaki ezt mondhatta: ‚Mi az a zaj a templomelőudvarban?' ‚Onnan jön a zaj, hogy ütik a lévitát, meg hogy elégetik a ruháját, mert aludt az őrségen.' Eliéser rabbi ben Jákob mondotta: ‚Egykor anyámnak a fivérét alva találták és elégették az ő ruháját'." – *Misna,* Middoth („Tömeg"), 1 bekezdés 1, 2.

[10]Mivel a felügyelőnek vagy a templomhegy-tisztviselőnek szokása volt körutját az éjszakai őrség alatt megtenni, s ezalatt mind a huszonnégy helyen elmenni, minden őrnek állandóan a posztján kellett lenni és ébren kellett maradni, nehogy a felügyelő figyelmetlenségen rajta kapja őket. Szükséges volt egy másik tisztviselőnek is kinyitni az ajtót, akinek a templomszolgálatra való sorsvetés volt a felelősége. Erről olvassuk: „Aki az oltárnak hamutól való tisztítására gondolt, felkélt kora reggel, s mielőtt a tisztviselő jött, vett egy merőfürdőt. Milyen időtájban jött ő? Nem mindig ugyan abban az időben. Néha a kakaskiáltás idejében jött, néha valamivel korábban vagy később. A tisztviselő jött és kopogtatott (az ajtón) ahol voltak és kinyitották neki. Ezt mondta: ‚Aki a merőfürdőt vette, jöjjön sorsot vetni'. S sorsot vetettek és a sors valamelyikőjükre esett.'*

[11]„Elővette a kulcsot és kinyitotta a kapucskát s belépet a tüzhelyrekeszen át a templomudvarra. A papok utána mentek. Két meggyujtott fáklyát hordtak és két csoportot képeztek." *Misna,* Támid („A napi egész áldozat"), 2,3 bekezdések.

[12]Jeruzsálemben, a Jehova templomában szolgáló papok és léviták a Jehova Főpapjának, Jézus Krisztusnak a 144 000 győzedelmes lábnyomkövetőit árnyékolják elő vagy szemléltetik. A „szellemi házban" vagy Isten templomában a 144 000 egyidőben „élő kövek" és „szent papság" is, amely „szellemi véráldozatot" mutat be, s ez kedves Istennek Jézus Krisztus által. ((1. Pét. 2:5, *UV*) A „szellemi háznak" ezen „élő kövei" a keresztyén időszámitás alatt lettek kiválasztva. Ma, tizenkilenc évszázad után csak egy maradék van már itt a földön közülük s számuk évről-évre fogy. Különösen ezekhez intézte Jézus buzditó szavait, hogy maradjanak ébren és őrizzék meg külső ruháikat. Nos, Jehova Isten imádóinak „nagysokasága" csatlakozott azonban a „szellemi ház" vagy „szent papság" maradékához, különösen 1931-től minden nemzetből és nyelvből. A Jelenések 7:9–15-ben előre meg van jövendölve Isten imádóinak ezen juhokhoz hasonló beözönlő „nagysokasága". Be vannak ott mutatva, mint akik Isten trónja előtt állanak, s néki és az ő Bárányának, Jézus Krisztusnak megmentést tulajdonitanak és ők is Istennek éjjel és nappal szent szolgálatot végeznek a templomban. Mivel itt az éjjeli templomszolgálatról van szó, jól teszik ők is, ha megszivlelik a szellemi maradékhoz, a „szent papsághoz" intézett figyelmeztetést: ébren maradni. Nem szeretnének azokhoz hasonlitani, akik elalusznak s elvesztik ruháikat.

Külső ruhák

[13]A régi pogány valláskultuszokban gyakran áldoztak a papok mezitelen állapotban hamis isteneik-

---

7. Milyen szavak látszanak alátámasztani azt a nézetet, hogy a templom az a hely ahová jön, s hol jártak el ilyen módon Jézus napjaiban?

8, 9. Ki volt őrségi kötelességgel megbizva a templomban a zsidó *Misna* szerint, s mi történt egy olyan őrrel, aki elaludt a posztján?

10, 11. a) Miért volt szükséges, hogy minden őr ébren maradjon és ne hagyja el helyét? b) Miért volt szükséges addig ébren maradni, mig jött az a tisztviselő, akiknek a sors vetés volt a feladata?

* A *Misna* ezt mondja Joma alatt („A kiengesztelésnapja") 1, bekezdés 8, 2 bekezdések 1, 2:

„Naponként el szokták takaritani a hamut az oltárról a kakaskiáltás ideje körül, vagy pedig röviddel előtte vagy utána, de a kiengesztelésnapján éjfélkor (tették), és az ünnepeken (pászka, pünkösd és a begyüjtésünnepén) az első őrségnél. Mielőtt a kakaskiáltás (kakaskiáltás ideje) közeledett, az izraeliták betöltötték a templom udvarát.

De ezt megelőzöen letakaritotta az oltárt az, aki az oltárról a hamut gondolta eltakaritani. Ha sokan akarták ezt tenni, akkor szaladni szoktak és az (oltár) feljáratra felhágni; és aki a négy rőfös környezetben első volt az oltáron, biztositotta magának a szolgálati felelősséget ... Ha az (udvar) látta, hogy veszély keletkezik, az az utasitás érkezett, hogy mielőtt a sorsvetés el nem dönti az ügyet, nem kell megtisztitani az oltárt. Négy sorsot vetettek: és ez volt az első sors."

12. a) Kihez intézte Jézus különösképpen szavait ébren maradni, ahogy ez a templomban szolgáló papok és léviták által szemléltetve volt? b) Ki szivlelhetett meg egy ilyen figyelmeztetést, 1931-óta és miért?

13. a) Milyen testi állapot volt megtiltva a papoknak Jehova templomában? b) Mik tehát azok a külső ruhák, melyet a maradék magán kell tartson?

FEL

nek, pl. a bor istenének, Bacchus-nak való áldozás alkalmából stb. Jehova egykori templomában Jeruzsálemben tilos volt mezitelenül mutatkozni. Ezért kellett a papoknak lenvászon ruhát hordani, hogy mig a templomban szolgáltak, soha és semmilyen helyzetben ne látszodjon szemérmük. (2. Móz. 20:26; 28:42) Mi érthető a „külső ruhák" alatt, amit a „szent papság" maradéktagjainak Isten szellemi templomában hordani és megőrizni kell? Olyan valaki, aki elmulasztott ébren maradni éjszakai őrhelyén, bűntetésből fel lett mentve templomszolgálatából, s ez mezitelenséghez vezetett, ami szégyent jelentett. Igy tehát a külső ruhák a tisztségjeleket szemléltetik, az arra való ismertetőjeleket vagy bizonyitékokat, hogy valaki a Jehova Isten szolgájának tiszteletbeli megbizatásával bir, s hogy az illető Isten templomában Jehova Főpapjának, Jezus Krisztusnak a szolgatársa. A külső ruhák a Legfelségesebb, Jehova Isten olyan tanujának becsületes szolgálatát szemléltetik, aki templomában nyilvánosan szolgál neki. Isten adta az ilyen ruhákat, s ezért el is veheti ismét, ha hordozója nem tölti be szent megbizatásának kötelességeit.

[14]Mikor ajándékoz Isten ilyen külső ruhákat a szellemi templomában való szolgálatra? Akkor történik ez, ha valaki hisz abban, hogy Jehova az egyedüli élő és igaz Isten, ha elfogadja azon gondoskodásokat, melyet ő teremtett megmentésére Jézus Krisztus által, s ha aztán szeretetből odaadja magát Istennek, hogy imádja őt és mind örökké szolgáljon neki. Jehova elfogadja ezt az odaadást Krisztus Jézus által, s ezt követőleg felveszi a néki odaadott keresztyént a szent szolgálatába. Képletesen szólva beöltözteti őt a külső ruhákba, arra való szimbólumként, hogy szolgálatot teljesit Isten templomában. Jehova olyan képpen nyujtja elismerését a néki odaadott keresztyénnek, hogy megajándékozza őt szent szolgálati kiváltságokkal.

[15]Ennek előárnyékolására Izráel papjai hivatali ruhákban voltak öltöztetve, melyek jelezték, hogy szent szolgálati feladatot kaptak. A lévitáknak ki kellett mosni ruháikat, mielőtt belettek osztva segitőkként a papokhoz a templomban. (2. Móz. 28:1–43; 4. Móz. 8:5–22) Tisztelet a bibliai ruhák hordozása, vagyis igaz, keresztyéni szolgálatot végezni, Isten szellemi templomában. Jézus Krisztus képletesen ilyen módon volt felöltözve, amikor a földön járt és hirdette Isten királysága jó üzenetét a körülmetélt zsidóknak, „Izráel háza elveszett juhainak". Ez van megirva: „... Krisztus valóban szolgája lett azoknak, akik Isten igazsàgosságáért körülmetélkedtek, hogy megerősitse azon igéretet, amit az Ő elődeiknek tett, s hogy a nemzetek dicsőitsék Istent irgalmassága miatt."(Rom. 15:8,9, *UV*) A megdicsőült Jézus Krisztus a legnagyobb és legfelsőbb Szolgája a Legfelségesebb Istennek a világegyetem Teremtőjének. Az a legnagyobb tisztelet, ami egy teremtménynek osztályrésze lehet, ha részt vesz Jézus Krisztussal, az egyedüli, élő és igaz Isten Főpapjával a prédikáló szolgálatban. Az általunk hordott ruhákat nagyon kell értékelnünk és magunkon kell tartani, mivel ezek kimutatják, hogy Istennek végzett szolgálattal lettünk megtisztelve.

[16]Az igaz és tiszta vallásról van itt szó. Életet jelent ez az összes értelemmel felruházott teremtés számára, mert általa állandóan érintkezésbe jut az értelmes teremtmény az isteni Atyával, minden élet Forrásával, legyen az élet a mennyben vagy a földön. Valamely teremtmény az imádat hamis formáját gyakorolhatja, amiáltal becsaphatja szivét. De ez az imádata ahelyett, hogy életadónak bizonyulna, hiábavaló, gyümölcstelen és halálthozó lesz. Aki nem fékezi meg nyelvét, s nem azt mondja, prédikálja, tanitja és imádkozza, ami az igaz Istenre és szándékára vonatkozóan jó és igaz, annak imádati formája nem vezet sem áldáshoz, sem pedig megmentéshez, akkor sem, ha az őszinte. „Ha valaki véli az imádat külső formáját figyelemben venni, de nem zabolázza meg a nyelvét, hanem folytatja becsapni saját szivét, annak imádatformája hiábavaló. A mi Atyánk és Istennünk szemszögéből a tiszta és szeplőtelen imádat forma ez: gondoskodni árváról, özvegyről az ő nyomoruságában, magát pedig szeplőtelen megtartani a világtól." (Ják. 1:26,27, *UV*) Nem szabad megengedni, hogy az egy igaz vallás, be legyen mocskolva a világ hamis vallásai és imádatformái által, még a kereszténység felekezetei által sem, melyeket helytelenül „kereszténynek" neveznek.

Miért ébren maradni

[17]Jeruzsálemben, Jehova egykori templomában a papi és a lévitai templomőrök a helyükön álltak, hogy megőrizzék lopástól a templomot, valamint, hogy távol tartsák minden tisztátalan személytől és minden olyan betolakodótol, aki hamis célt követett. Ugyan abból a célból kell ébrek maradjunk és állandóan őrt álljunk Isten szellemi templomával és az abban folytatott imádattal kapcsolatban. Ezáltal szeplőtelen marad Isten igaz imádata; nem mocskolódik tehát el azáltal, hogy tisztátalan személyek becsusznak s tisztátalanságot hoznak be a babyloni régi világból. Őrt kell ezért állani, hogy megőrizve, előremozditva és másokkal közölve legyen a tiszta, elfogadható imádat, hogy kiáraszthassa másokra életmentő jótéteményeit, ugyhogy Isten ezen a módon tisztelve és magasztalva legyen. Mind azon igazi keresztyének, akiknek osztályrészül jutott az a kegyelem, hogy képviselhetik az egy és egyedül Istentől kapott vallást, kötelesek mind addig őrt állani, mig ebben a babyloni világban vannak. Isten segitségével ébrek kell maradjanak, miközben biznak a szent angyalai segitségében és az ő szent Szelleme hatékonyságában is. Erre való emlékezés képpen lett megirva: „Ha Jehova nem épiti maga a házat, akkor hiában fáradoztak azon az épitők. Ha Jehova nem őrzi maga a várost, akkor hiába maradt ébren az őr." (127. Zsolt. 1, *UV*; 127:2) Végezhetünk tökéletlen, nem teljes módon őrzői és felvigyázó szolgálatot, de Isten tökéletes modón őrködik, mindenről gondoskodik s felismer minden szükség helyzetet. Mint olyan valakire van szükségünk rá, aki őrködik velünk.

[18]Különös felelőség nyugszik azon férfiakon, akik Isten templomosztálya gyülekezetében felvigyázokként lettek beiktatva, tudniillik az a kötelesség, hogy talpon legyenek valamilyen rossz vagy viszályos állapot kialakulásával szemben. Mivel már tizenkilenc évszázad telt el azóta, hogy Pál apostol a következő szavakat

14. Miért lesznek ajándékozva ilyen külső szolgálatruhák a szellemi templomban, s milyen kiváltságok adódnak abból?

15. Hogyan volt ez előárnyékolva Izráel egykori népénél, s miért kell nagyra becsülni és megtartani a szolgálatruhákat?

16. a) Miről van itt szó, s miért olyan fontos ez mindenki számára? b) Miért gyakorolhat valaki olyan vallásformát, amely halálhoz vezet, s mi nem történhet meg az igaz vallással?

17. Mit érünk el azáltal a szellemi templomra vonatkozólag, hogy ébren maradunk és őrt állunk, s ki kell velünk legyen az őrködésnél és miért?

18. a) Kin nyugszik az a különös kötelesség a templomosztály gyülekezetében, hogy állandóan őrködjön? b) Miért fontosabb most, mint felvigyázók állandóan őrködni, és mi fölött?

FEL

intézte a felvigyázokhoz, igy tehát annál fontosabb, hogy megszivleljük azokat: „Vigyázatok magatokra és az egész nyájra, melyben a szent Szellem titeket felvigyázzokká nevezett ki, hogy őrizzétek Isten gyülekezetét, melyet az ő tulajdon (Fiának) vérével vásárolt meg. Tudom, hogy távozásom után tiranni farkasok hatolnak be közzétek, akik nem fogják kiméletesen kezelni a nyájat. Sőt magatok közzül is támadnak férfiak, akik ferde dolgokat beszélnek, hogy maguk után vonják a tanitványokat. Ezért maradjatok ébren és gondoljatok arra, hogy én három éven át meg nem szüntem inteni mindegyiket könnyek közepette ... amig igy fáradoztok legyetek segitségére a gyöngédeknek és tartsátok elmétekben az Úr Jézusnak a szavait, aki maga mondta: ‚Több boldogsággal jár az adás mint a kapás.'" (Apcsel. 20:28–35, *UV*) Ma égető szükségszerűség, igen égetőbb mint valaha; ébren maradni és afelett őrködni, hogy ne hatoljanak be juhokat felfaló farkasok, s hogy ne támadjanak becsvágyó vallásos vezérek, melyek maguk után vonják a tanitványokat, ugyhogy nem követik többé a Jópásztort, aki ezeket mondta: „Ne neveztessétek magatokat vezérnek sem, mert egy a ti Vezéretek, a Krisztus. De a legnagyobb ti közöttetek legyen a ti szolgátok." – Máté 23:10, 11, *UV*.

[19] Mindazonáltal *mindazoknak,* akik Isten szellemi templomában Jehovát imádják, nem csak afelett kell őrködniük, hogy ne hatoljanak be tisztátalan személyek a nyájba, hanem őrködniük kell a főpapi Felügyelő jövetelére vonatkozólag is. Jézus figyelmeztetett bennünket a végső inspekció időpontjának bizonytalansága felől. Abban az időben nyilván való lesz, hogy kitartottunk-e az éberséget parancsoló periódus végéig Isten szolgálatában és imádatában, a dolgok e világi rendszere teljes végéig. Jézus mondotta: „Senkinek sincs tudomása arról a napról és óráról, sem az angyaloknak a mennyben, sem a Fiúnak, hanem az Atyának. Legyetek körültekintéssel, maradjatok ébren, mert nem tudjátok, mikor van itt a meghatározott idő. Úgy van ez mint annál az embernél, aki kiment az országból, elhagyta a házát és rabszolgáinak korlátlan felhatalmazást adott, mindegyiknek a maga munkáját, s az ajtóőrzőnek megparancsolta, hogy legyen éber. Őrködjetek ezért állandóan, mert nem tudjátok, mikor jön a háznak az úra; késő napon-e vagy éjfélkor vagy a kakaskiáltása körül vagy korareggel, hogy ne találjon aludva titeket, ha hirtelen megérkezik! Amit azonban néktek mondok, mindenkinek mondom: Őrködjetek állandóan!" (Márk. 13:32–37, *UV*) Ez azt jelenti, hogy mindannyian ébren kell maradjunk, igen vallási téren, szellemi értelemben mindig teljes ébrek kell legyünk.

19. Milyen esemény teszi ezt követelővé, hogy az imádók ébren maradjanak, az időpont bizonytalansága miatt, amikor az bekövetkezik?

A MEGDICSŐÜLT Jézus Krisztus ezt a válságos időre rámutató figyelmeztetést: „Ime, én jövök mint tolvaj. Boldog, aki ébren marad és megőrzi az külső ruháit!" olyan prófétai összefüggésben bocsátotta ki, aminek drámai megvalósulása most megy végbe a világszinpadon. Menetelnek most az egész föld királyai és uralkodói és a menny uralkodói is! Mindenütt a mennyben és a földön hallani lehet a hadseregek zaját, akik fegyverkeznek most a csaták-csatájára, a Megiddó hegy egyetemes háborújára. Ebben a háborúban nincs semlegesség. Minden élő döntésre lesz kényszeritve, melynek következménye élet vagy halál, átélés vagy megsemmisités lesz. Égető szükségesség tehát, a döntésre kerülő vitakérdés megismerése. Folytonosan fenn áll a szükségesség: ébren maradni, s a helyes oldalon hűségesnek és megbizhatónak bizonyulni a vitakérdést illetőleg. Figyeljük meg, hogyan lett bekapcsolva az időszerű tanács, azon prófétai jelekben, melyek a most történő dolgokat árnyékolták elő:

1. Melyik háborús viszonyokra való tekintettel érvényes ma Jézus figyelmeztető intése: ébren maradni s melyik oldalra kell állanunk és ébren maradnunk?

[2] „És az ötödik (angyal) kiönti poharát (Isten haragjának) a vadállat trónjára. És királysága elsötétedett, s elkezdték fájdalomtól rágcsálni nyelvüket. de káromolták a menny Istenét fájdalmaik miatt és fekélyeik miatt és nem bánták meg cselekedeteiket. És a hatodik (angyal) kitöltötte poharát (Isten haragjának) a nagy Eufrátes folyamra, és kiszáradtak vizei, hogy út készitessék a napkelet királyainak. És láttam három tisztátalan ihletett kifejezést kijönni a sárkány szájából, és a vadállat szájából és a hamis próféta szájából, melyek békákhoz hasonlóan néztek ki. Ezek valóban démonok által ihletett kifejezések, és jeleket tesznek és kimennek az egész lakott föld királyaihoz, hogy összegyüjsék azokat a Mindenható Isten nagy napjának a háborújára. *Ime, én jövök mint tolvaj. Boldog, aki ébren marad és megőrzi az ő külső ruháit, hogy ne járjon mezitelen és meg ne lássák az ő szemérmét.* És összegyüjtötték őket azon a helyen, melyet héberül Har-Mageddonnak (a Megiddó hegyének) neveznek." – Jel. 16:1, 10–16, *UV*.

[3] A Jézus és János apostol idejében élő hébereknek a *Magedon* vagy Megiddó név emlékezetükbe idézte az e helyre jellemző csatákat. Amikor az izraeliták Kanaán földjét elfoglalták, Jehova birája Jozsué Me-

2. Milyen prófétai jelek leirásába lett beillesztve Jézus időszerü tanácsa a Jelenések 16:15-ben?

3. Mit kellett, hogy az emlékezetbe idézzen a *Magedon* vagy Megiddó szó olyan hébereknél, mint Jézus Krisztus és János apostol voltak?

FEL

giddó városában harcolt és győzte le annak pogány királyát. (Józs. 12:7,21) Jehova birája, Bárák is ott verte le Kanaán zsarnok királyait. (Bírák 5:1,19–21) Jeruzsálemben a „Jehova trónján" ülő, rosszul tájékoztatott Jósiás király a Megiddó mezején ütközött össze később az egyiptomiakkal, s annyira megsebesült, hogy sebeiben bele halt és csapata is vereséget szenvedett. – 2. Kron. 35:20–25.

4 A Megiddó névnek tehát komoly elő-jelentése volt, ha alkalmazva lett a „Mindenható Isten nagy napja" egyetemes háborújára, mivel Isten akkor az „egész lakott föld királyai" ellen fog viaskodni és őket örökre legyőzni. Ugyan abban az időben el kell essen a Mindenható Isten és az ő Fia, Jézus Krisztus előtt a nagy világi rendszer is, amely szemléltetve volt a 840-kmre, Megiddótól keletre az Eufrátes mentén fekvő régi Babylon által. Ez az a két mennyei király, akik a „napkelet királyai" által lettek bemutatva, s akik előtt kiszáradt Eufrátes képletes nagy folyama, hogy út készitessék, amiáltal be lehetett hatolni a képletes Babylonba. „Isten haragja", ezen jelképes folyam ellen irányúl, mert hozzájárult a jelképes Babylon meggazdagodásához és előmozditotta annak kereskedelmét, ezenkivül erős védelmet nyujtott Babylon számára.

5 Régi idővel ezelőtt, K. e. 539-ben egy októberi éjszakán hidászalakulatok lecsapolták a betüszerinti Eufrátes folyam vizét. Azután átkeltek a két királynak, a méd Dáriusnak és a persa Kóresnak csapatai a kiszáradt folyammedren és behatoltak a nyilt kapukon Babylonba. Belsazár királyt megölték. A babyloni világhatalom megbukott. Röviddel azután szabadon engedte Kóres király Dávid prófétának, Jehovának a népét, hogy elmehessen ismét felépiteni Jehova templomát Jeruzsálemben.

6 Ujkori ellenkép gyanánt meg fog bukni a mai jelképes Babylon is, Jehova Istennek és a vele szövetséges Király, Krisztus Jézusnak haragja előtt. Nem számithatnak az egész lakott föld királyai Babylon segitségére. Habár a démonok által ihletett propaganda és taktika által egybe lesznek ők most hozva, hogy segitsenek Babylonnak, s hogy megtámadják Jehova szabad népét, a magukat odaadott mai tanukat a földön. De éppen ezáltal lesz a „Mindenható Isten nagy napjának a háborúja" kikényszeritve, amiben az egész lakott föld királyai vereséget fognak szenvedni, el fognak pusztulni, ahogy ez régi idővel ezelőtt Megiddóban történt. Isten szellemi temploma azonban életben marad. Folytatódni fog benne Isten diadalmas imádata.

7 Ki fog azonban Istennek tovább szolgálni az ő igaz, szellemi templomában? Az igazi keresztyének; mert ők megszivlelik Jézus figyelmeztetését, amely közzé lett téve azon módú és rendű prófétai leirásnak, amely arról számol be, hogyan gyüjtettnek Armageddon felé az egész lakott föld királyai, a démonok ihlette propaganda és taktika által. Az igazi keresztyéneknek őrt kell állni és ébren kell maradni a szellemi templomban. Mivel mig a szimbólikús Eufrátes vizei annyira felszáradnak, hogy a jelképes Babylon támaszték és védelem nélkül marad, szükséges, hogy az emberek folyamai, melyek „Jehova házának hegyére" özönlenek, mindig jobban és jobban dagadjanak, igen, az egész éven át tele kell legyenek vizzel. Ezért kell a templomkapuknak egész idő alatt nyitva állani; sem éjjel, sem nappal nem lehetnek csukva, hogy befogadást nyerhessenek a templomudvarokban a magukat Istennek odaadott imáddók beözönlő tömegei. (Ésa. 2:2–4; 60:11–13) Minden további előjövő imádó érdekében, mindig több szolgára lesz szükség a hirdetőmunkában.

8 Mind azok, akik gonosz szándékot forralnak; akik Isten szent templomába bejutni s azt eltisztátalanitani próbálják, valamint a tisztátalanok is ki lesznek rostálva. Mind a hűséges imádók közösen fognak fáradozni azon, hogy megőrizhessék tisztán és szentül a templomot „imádság házaként ... minden népek számára". (Ésa. 56:7) Ébren maradni, s magunkat valamilyen tisztátalan, szellemi értelemben veszélyes ügy infiltrációjától (beszivárgásától) megőrizni, annál sürgetőbb lesz, mert közeledik az az idő, amikor az egész lakott föld királyai, a jelképes Sárkány vagy a Mágóg földjéből való Góg befolyása alatt megkezdik Armageddonban együttes támadásukat Jehova hűséges keresztyén imádói ellen, s életért és halálért fognak harcolni. – Ezék. 38:1-től 39:8.

Hogyan maradunk ébren

9 Ha Jehova szolgája elalszik az őrhelyén, úgy abba a veszélybe jut az alvó, hogy rajta kapja a legfelsőbb Templomfelvigyázó, Jézus Kriszus, mert mint tolvaj jön Armageddonban, s az egész vallásos birodalomban, mindazok között, akik kereszténységnek vallják magukat, egy utólsó inspekciót végez, s végre hajtja végleges itéletét. Az alvók kiteszik magukat azon veszélynek, hogy elvesztik jelképes ruháikat, mivel el lesznek véve és pusztitva azok, ugyhogy mezitelenek maradnak. * Isten valamely olyan imádója, aki kizárólagos odaadással van iránta, szereti a legfelsőbb Felvigyázóját, s vágyik azután, hogy jelenjen meg az ő végitéletére, törekedni fog határozottan, ébren maradni. Őrködni fog Jehova tiszta imádata és a Krisztus uralta királyságának drága érdekei fölött. Milyen módon őrködik szellemi értelemben az imádó?

10 Ahhoz, hogy valaki ébren maradhasson, szükséges, hogy előtte jól kipihenje magát, valamint tartozkodni kell a sok evéstől meg ivástól. Azon jelt kérő tanitványainak, hogy mikor fognak a megjövendölt dolgok beteljesedni, a következőket mondotta Jézus: „Vigyázzatok saját magatokra, nehogy megnehezedjék a ti szivetek, nagyon sok evéssel, nagyon sok ivással és életgondok által, és rátok ne jöjjön hirtelen, mint egy tőr az a nap. Mert mind azokra jönni fog, akik az egész földszinén laknak. Maradjatok tehát ébren, minden időben könyörögve, hogy képesek legyetek elkerülni mind azon dolgokat, amik jönnek, és hogy megőrizhessétek állásotok az embernek Fia előtt." – Luk. 21:7,34–36, *UV*.

11 Nem akarunk babyloni szokásokat gyakorolni, mint az emberi világ, mig a Belsazár lakomájához hasonlóan ünnepelnénk, s magunkat gondtalanúl a dőzsölésnek adnánk, bizva e világ katonai berendezésé-

4, 5. a) Milyen jelentőségteljes értelmet kap tehát a Megiddó név, ha Isten nagy napja háborújára vonatkoztatjuk? b) Milyen királyok buktatták meg a régi Babylont, s milyen szerepet játszott abban Eufrátes?

6. Mi lesz az ujkori ellenkép Babylon bukása, s az imádat melyik helye fog megmaradni?

7, 8. a) Ki fog tovább szolgáni az igaz templomban, s miért lesz ott mindig több szolga szükséges a hirdető munkában? b) Miért lesz idővel mindig szükségesebb résen lenni és ébren maradni?

* Lásd a 21. oldalt, 8–10 bekezdést.

9. Milyen veszélybe jut egy alvó, s mit fognak tehát azok tenni, akik szeretetből imádják Istent?

10, 11. a) Mit kell valakinek cselekednie, ha éber akar maradni, ahogy Jézus is tanácsolja nékünk az ő jövendölésében? b) Milyen vonatkozásban nem akarunk úgy cselekedni mint a babyloniak és miért nem?

FEL

ben, közben visszaélnénk a Jehova Isten tuljdonát képező dolgokkal és őt gyaláznánk, s mind ez pontosan azon a végzetes éjszakán, amikor természet feletti módon megjelent a kézirás a falon és ismerté lett annak megfejtése. (Dán. 5:1–30) Biztos kényelmességhez és álmossághoz vezetne az élet ilyen babyloni élvezetének s osztatlan világiasságnak hodolni. Ez viszont figyelmetlenségre inditana bennünket és akadályozna minket az Istenhez való imánkban. Érzéktelenné lennénk ezáltal az Isten királysága jó üzenete keresztyén szolgái iránti felelősségeinkkel szemben. S az ilyen elfásulás annyira legyengit bennünket, hogy nem szállunk sikra többé alapelvekért, hanem inkább elfelejtenénk: milyen előrehaladott időben élünk. Csak egy gonosz rabszolga eszik és iszik részegségig, mert úgy gondolja, hogy úra soká nem tér még haza, őt felelősségre vonni. – Luk. 12:43.

[12]Ha egy kényszer helyzet megkivánja azt tőlünk, hogy nagy nyomás alatt résen legyünk és ébren maradjunk, akkor egy izgatószer segiteni fog nekünk ebben. Stimuláló szer (ösztönöző szer) legyen ez, ami erőt ad, nem pedig olyan, ami erőtartalékunkból, sőt életerőnkből fogyaszt, ami jövendőbeli gyengeségekhez vezetne bennünket. Jehova Isten olyan imádója számára, aki Isten Igéjét céltudatos, müvelt módon tanulmányozza, amennyiben törekszik bizonyos felvilágositásokat elnyerni, szellemi izgatószer ez. Vértezi ezáltal magát, hogy tovább végezhesse szolgálatát és hogy rátermet legyen az általa jönni látott helyzetnek. Rendszeresen, Istenhez való imádság által kell ezt magához vegye, hisz Isten megadja nagylelküen és szemrehányás nélkül az őt kérőnek a szükségeseket, mert ő beismeri hiányát. (Jak. 1:5, *UV*) A megszemélyesedett Bölcsesség igy szól: „Boldog az az ember, aki hallgat én reám, napról-napra az én ajtóm előtt őrködvén, őrséget tart az én ajtoim félfáinál. Mert aki engem megtalál, biztosan életet fog találni és meg fogja nyerni Jehova jótetszését." (Péld. 8:34, 35, *UV*) Az öröm felpezsdit.

[13]Éber elmével is kell legyünk, ha tanulmányozunk. Azáltal kell előrehaladnunk a tanulmányozásban, hogy növeljük a tanulmányozás által már megszerzett ismeretet és értelmét. Továbbá lépést kell tartanunk az Isten Igéje és szándéka felöl növekvő ismerettel és értelemmel. Ezért azt kell tanulmányoznunk ami előrenyuló, nem amit már tudunk és megértünk. Az általunk tanult anyag közöljön előrehaladó felvilágositást, nehogy mi állandóan a keresztyén igazság ellemi dolgai felett elmélkedjünk, hasonlóan egy növekvő gyermekhez, aki nem tud elszakadni játékától. A tanultak erősitsék bennünk a helyes kivánságokat és hajlamokat. Akkor nagyon üditő lesz számunkra a tanulmányozás és ez serkenteni fog minket művelődő és szellemi növekvésre. Ilyen tanulmányozás által növekszünk keresztyén érettségre. – Zsid. 5:14; 6:1–3.

[14]Szükséges, hogy meg is jegyezzük, amit az Isten Igéje ismeretében és értelmében hozzátanulunk, hogy másoknak is tovább adhassuk. Ha engedjük betölteni magunkat új megvilágositó igazságokkal, önkéntelenül beszélni fogunk arról. Közölni fogjuk mind azokkal, akikkel érintkezésbe jutunk az új előretörő igazságokat, melyek megörvendeztettnek bennünket. A legtöbb alkalmunk erre a Jehova tanui királyságtermében lesz vagy egy olyan lakásban, ahol a gyülekezet egyes tagjai egy bibliai segédeszköz révén heti bibliatanulmányozást tartanak. További alkalom nyillik erre azon emberek lakásaiban, akiknek a szolgálatban házról-házra bizonyságot teszünk vagy, ha a Biblia tanulmányozását érdeklő juhokhoz hasonló személyeknél utólátogatást végzünk. Miközben elfogadható módon másokkal közöljük mind az előretörő ismeretet felbolygassuk az elménkben feltárolt ismeretet és igy még mélyebben bevésődnek azok. Ha másoknak megmagyarázunk valamit, akkor meg fogjuk mi is jobban érteni azt. Felvidámit bennünket az a tudat, hogy felfogtuk és határozottan magunkévá tettük az előrehaladó ismeretet és hogy hasznos számunkra, mint Isten Igéje tanitói számára.

[15]Ilyen fent vázolt felélénkités új életet kölcsönöz nekünk és erősit bennünket a jövő szükségletre, ahelyet, hogy ma már a tartalékból kellene fogyasztanunk, amire a jövőben lesz szükségünk.

[16]További hathatós izgatószer az éberség érdekében és hogy segitsen nekünk: a szolgálatban tevékenynek maradni, figyelemmel kisérni a történteket, igen, hogy felfogjuk mit jelentenek azok, a rendszeres összejövetelek előrehaladóérzületű, keresztyén tanú társainkkal, akik úgyan abban a szellemi templomban, Jehova templomában mutatnak be imádatot. A valóság az, hogy Jehova megparancsolja imádóinak munkatársaikkal a gyülekezetek látogatását. Egyre közeledik az a nap, amikor Jehova Főpapja a végleges inspekciót elvégzi és végrehajtja itéletét Armageddon egyetemes háborújában. Annál sürgetőbb tehát úgy cselekedni, ahogy ihletés alatt tanácsolva lett nekünk a Zsidók 10:23–25, 35–37-ben:

[17]„Tartsunk szilárdan a reménységünk nyilvános vallomásán tántorithatatlanul, mert hű az, aki adta az igéretet. S legyünk figyelemmel egymásra, hogy serkentsük magunkat szeretetre és jó munkára, el nem hanyagolván ami összejöveteleinket, ahogy ez egyeseknél szokássá lett, hanem búzditsuk egymást és ezt annál is inkább, mivel látjátok közeledni a napot. Ne dobjátok el azért a beszédetek nyiltságát, ami nagy megjutalmazást hoz. Kitartásra van szükségetek, hogy osztályrészetekül legyen az igéret beteljesedése, miután cselekedtétek Isten akaratát. Mert még egy egész kis idő és a jövendő jönni fog és nem fog késlekedni."

[18]Szükségünk van minden olyan buzditásra és minden olyan serkentésre, amit azáltal nyerünk, hogy összejövünk hű testvéreinkkel és kölcsönössen épitjük egymást a vigasztalás, reménység és a hit szavaival. Ebben a rideg világban, ahol a legtöbben elhidegült a szeretet, azon ütésekhez hasonlók a hű testvérek által a gyülekezetben hozzánk intézett buzditó, figyelmeztető és serkentő szavak, melyeket a német Jehova tanui adtak egymásnak, amikor mezitelen testel be voltak csukva egy nácibörtönben, ahol a zord hideg tehetetlen állmosságra akarta késztetni őket. Azért tették ezt, hogy ébren tartsák egymást, mozgásban legyenek s megvédjék magukat a megfagyástól. Ütések fájdalmat okozhatnak, de megmenthetik életünket. „Hűségesen (véltek) a sebek, amit az üt, aki szeret."

---

12. Mi segit nékünk e sürgető időben ébren maradni, ami áldásunkra szolgál, s miért?

13. Milyen állapotban tanulmányozzunk, s miért kell előrehaladó legyen a mi tanulmányozásunk?

14. Hogyan tarthatjuk azt meg, amit a növekvő ismerettel és értelemmel felfogunk, s hogyan hat ez az elménkre?

15. Mit jelent számunkra ez a fajta felelevenités a jövőt illetőleg?

16, 17. a) Milyen további izgatószer létezik, aminek használata parancsolva lett Jehova imádói számára? b) Miért áll fenn most még égetőbb szükségesség, e parancs szerint eljárni?

18. Miért van szükségünk e világban mind azon buzditásra és serkentésre, amit az összejöveteleken nyerhetünk?

FEL

(Péld. 27:6, *UV*) A dorgálást nem megvető Dávid mondotta: „Ütne engem az igaz, úgy az szerető jóság lenne, s megdorgálna ő engem, úgy olaj lenne az a fejre." (141. Zsolt. 5, *UV*) Ha tehát összejövünk munkatársainkal és hirnöktársainkkal, úgy az hathatós felélénkülésünkre szolgál, hogy ébren maradjunk.

[19]Emlékeztetnünk kell magunkat a Jehova szellemi templomában való keresztyén kötelességeinkre; ki kell iskolászuk ez irányba magunkat és hagyjuk magunkat mások által is emlékeztetni ezekre a dolgokra. Törekedjünk mindig szolgálatunk megjavitására, hisz ez több örömöt nyujt nekünk a szolgálatban és jobb eredményeket is érlel, ami szintén örömöt okoz. „Jehova intése megbizható, bölcsé tesszi a tapasztalatlant." (19. Zsolt. 7, *UV*; 19:8) Bölcsességet nyerünk, ha megszivleljük Jehova Isten intéseit és figyelmeztetéseit, mely a mi hű szolgatársainkból álló Isten látható szervezete által jön.

[20]Egy további ébren maradni segitő izgatószer az a kiváltságunk, hogy imádkozhatunk Istenhez. A mi testvéreinknél még inkább szükségünk van Istenre; s ez a szerető Isten teremtett közte és közöttünk egy érintkező–szisztémát. Ez a gondoskodás azért történt, mert szükségünk van rá. Használjuk azt, ne hagyjuk figyelmen kivül vagy pedig vessük meg azt. Amikor Jézus utoljára együtt volt az ő tanitványaival a Gecsemáné kertben, hathatós segitség volt ott számára a mennyei Atyjához való ima a szellemi álmosság megakadályozására. Meglehetősen hosszan imádkozhatott, mert amikor visszatért és bizalmas tanitványait aludva találta, igy szólt: „Nem tudtatok ti férfiak, még egy órát sem virasztani velem? Őrködjetek állandóan és imádkozzatok, nehogy kisértésbe jussatok ... Alusztok és kipihenitek magatokat, ilyen időben mint ez!" Elaludtak és kisértésbe estek, mivel nem imádkoztak. Jézus imádkozott, ébren is maradt és ellent állt a legnagyobb kisértésnek. (Mát. 26:36–45, *UV*) A mi vesontás nélküli harcunkban a „mennyei helyeken lévő gonosz szellemhatalmasságok ellen", tehát a jelképes Sárkány, a vadállat és a hamis prófétától eredő démonok ihlette propaganda ellen is többre van szükségünk csupán „az Isten teljes fegyverzeténél"; szükségünk van imára is. – Eféz. 6:18.

[21]„Isten teljes fegyverzetének" a felöltésére utal bennünket Pál apostol, hogy eredményesen ellent állhassunk ezekben a gonosz napokban, s ezenkivül ezeket mondta: „Miközben folytatjátok minden alkalomkor és minden féle imánál és könyörgésnél, szellemben imádkozni. S maradjatok ebben minden állhatatossággal éberek, könyörögve minden szentért, értem is, hogy adassék nékem a beszéd képessége a szám megnyitásakor, hogy a beszéd minden bátorságával ismertessem a jóüzenet szent titkát, amiért mint küldött láncokban viselem a tisztséget, hogy ezzel kapcsolatban szabadon szóljak, ahogy szólnom kell." – Eféz. 6:11–20, *UV*.

[22]Miközben Péter apostol, kölönösképpen a mi napjainkra irt – kétségtelen ihletés alatt –, igy szólt: „Elközelgett minden dolgok teljes vége. Legyetek azért egézséges értelemmel és ébrek az imát illetőleg." (1. Pét. 4:7, *UV*) Néznünk kell imára való alkalmak után; világossan tudatában kell lennünk: miért imádkozunk, s ébren kell tartanunk magunkat ima által.

A külső ruhák megfosztása

[23]Ha állandóan tájékoztatjuk magunkat afelöl, hogy mi megy ma végbe Jehova szándékának megfelelően, akkor sokkal rendkivülibbnek tartjuk az időt, mint hogy lefeküdnénk és ezáltal valamit elmulasztanánk és elveszitenénk. Annyira fel kell rázzon bennünket az a gondolat, hogy a legfelsőbb Ellenőr a közelgő Armageddon csatában mint tolvaj jön itéletét végre hajtani, hogy minden törekvéseinkkel és minden szükséges előkészülettel azon leszünk, hogy ébren maradjunk. A veszély fenn áll azonban, hogy anyagi szempontból kényelembe helyezzük magunkat és nyugalmat gyakorolunk, mivel gondolhatnánk: az időpont bizonytalansága, amikor az Ellenőr jön azt jelenti, hogy ő még soká nem jön s még ezt a hosszú időt kényelmesen berendezhetjük. Különben azt a nézetet is ápolhatjuk, hogy cselekvéshez kezdünk mihelyt feltünő bizonyitékunk lenne a jövetele közelségére.

[24]Az Ellenőr nem fogja velünk előre tudatni sem a napot, sem az órát, amikor Armageddon ütni fog, ugyhogy valami ébresztőórához hasonlót felállithatnánk, ami által rövid időn belül felébredhetnénk, mielőtt még megérkezne, hogy aztán azt a látszatot kelthetnénk, mintha minden időben ébren, virrasztva és serényen a számunkra kiutalt szolgálathelyen tevékenykedtünk volna. A valóságban már most hallatja Isten a riasztó kiáltást s nem majd közvetlen Armageddon előtt. Ennélfogva most kell őrködjünk és szolgálatunkat alaposan elvégeznünk, hogy a lehető legtöbbet tegyünk mielőtt megjelenik a nagy Ellenőr. Nem óhajtunk vele szemben képmutatóskodni – mintha az egyáltalán lehetséges lenne –, hanem jó lelkiismeretet megőrizni és az ő elismerését elnyerni, mert szeretjük ezt a Jövendőt. Nagy segitség számunkra, továbbra is érdeklődni a jövetele okáért, és hogy mi lesz annak a kimenetele.

[25]Ha nem őrizzük meg a külső ruháinkat, nagyon boldogtalanok leszünk, mert ő elveszi tőlünk, mivel mi érdemtelenek vagyunk annak hordására és teljesen elégeti azokat. Mit jelent az, ha egy őrködésre és éberségre kötelezett Isten szolgája levetköztettetik, sőt elégettetnek külső ruhái? A szimbólikus külső ruhák, arra vonatkozó külső jelek, hogy hordozója Jehova szellemi templomában való szolgálatra lett kinevezve. Isten ilyen szolgájának elismerésként ajándékozva lett Isten szent Szelleme vagy az ő hatékony ereje, ami segitségére van kötelessége teljesitésére. Alkalmak és kiváltságok lettek osztályrészéül: Isten királyságának jó üzenetét prédikálni, összegyüjteni a juhokhoz hasonló imádókat minden nemzetből, szellemi táplálékkal táplálni és szellemi vonatkozásban oltalmazni őket.

[26]Ha valakitől elvétettnek a szolgálathivatali külső ruhák, úgy az az isteni elismeréstől való megfosztást és minden Isten számára végzett kiváltság elvonását

---

19. Miért van szükségünk intésekre és figyelmeztetésekre a prédikálló szolgálatunk érdekében?
20. Milyen további izgatószer készitetett a mi használatunkra, s hogyan mutatta meg Jézus ezen izgatószer hatékonyságát a legnagyobb kisértésekor?
21. Milyen intést adott Pál a keresztyén harcosoknak, azon utasitáson kivül, hogy öltsék fel Isten teljes fegyverét?
22. Minek a cselekvését parancsolta nékünk Péter, minden dolgok végét illetőleg?
23. a) Miért nem óhajtunk aludni menni, ha a történtek felől állandóan tájékoztatjuk magunkat? b) Milyen veszélynek a kerülésére kell törekednünk, azon tényre való tekintettel, hogy a legfelsőbb Ellenőr tolvajhoz hasonlóan jön?
24. Miért nem fogja a legfelsőbb Ellenőr, Armageddon meghatározott idejét előre közölni velünk, s mi lesz tehát nagy segitség számunkra, hogy állandóan utána tekintsünk?
25, 26. a) Miért lesz nagyon szerencsétlen az, aki megfosztatik külső ruháitól, e ruhák jelentőségére való tekintettel? b) Mit fog jelenteni a szolgálathivatali ruhák elvétele, s miért von az komoly következményeket maga után, ha egy őr elalszik?

FEL

jelenti, mivel az illető hűtlennek és háládatlannak bizonyult ebben a szolgálatban. Ezt Isten azon szolgája várhatja el, aki elmulasztotta a kötelességeit és a számára kiutalt feladatokat teljesiteni, mert elaludt a posztján és tétlenné lett azáltal, hogy jól engedte sorsát. A kereszténység papsága szemlátomást soha sem öltötte fel ezen igazi szolgahivatali „külső ruhákat", hanem Isten szemében az egész idő alatt „mezitelen" volt. Sok idővel ezelőtt figyelmeztetett Péter: „Itt a meghatározott idő, amikor megkezdődik az itélet Isten házán. Ha tehát először nálunk kezdődik, mi lesz a teljes végük azoknak, akik nem engedelmeskednek Isten jó üzenetének? S ha az igaz vesződséggel mentetik meg, hol fog mutatkozni az istentelen és bűnös?" (1. Pét. 4:17, 18, *UV*) Komoly következményei vannak, ha egy őr állomba merül s ezáltal prédára és eltisztátalanitásnak teszi ki a felügyeletére bizott dolgokat. Háborús időkben világi hadseregekben szokás szerint agyon lötték az őrhelyükön alva talált pajzsőrket. Miért? Mert sok olyan katonának az életét vagy szabadságát kockára tették, akikért őrt álltak.

[27]Egy alvó őr se nem láthatja se nem veheti észre azt a veszélyt, ami egy városhoz vagy közösséghez közeleg s ezért nem tud riadót fujni, másokat felébreszteni, hogy felismerjék a közeledő veszélyt. Több mint 2500 évvel ezelőt, amikor Jeruzsálem a Babylon hoditó hadserege általi pusztulás veszélyében volt, Jehova Isten a következő szavakkal figyelmeztette Ezékiel prófétát, akit a veszélyeztetett izraeliták őrrévé tett: „Ha pedig az őrálló látja a fegyvert jönni, s nem fujja meg a trombitát, és a nép nem kap intést, és eljő a fegyver s utolér közzülük valamely lelket ez a maga vétke miatt éretett utól, de vérét az őrálló kezéből kérem elő." Igy tehát Ezékiel prófétának meg lett parancsolva, hogy maradjon ébren, nézzen körül és figyelmeztesse a fegyver általi elpusztulást fenyegető gonoszt. (Ezék. 33:6–9) Ő igy cselekedett. A hűtlen Jeruzsálem megbukott. A gonoszok elvesztették életüket annak pusztulásánál, de Ezékiel megőrizte szolgálathivatali prófétai „külső ruháit". Isten szolgáinak őrködni kell dága emberélet fölött, lelkek fölött. Ez a tény a következő, keresztyénekhez intézett utasitásban van hagsulyozva: „Engedelmeskedjetek azoknak, akik vezetnek titeket és legyetek alárendeltek, mert ők mint olyanok őrködnek lelketek felett, akik számadást fognak adni, hogy ezt örömmel és nem sóhajtással tegyék; mert az a ti károtokra lenne." – Zsid. 13:17, *UV*.

[28]Ha egy alvó őrtől elvették és elégették külső ruháit, mezitelen állapotban maradt vissza a megbizhatatlan őr. Az ő zavarára láthatók lettek szeméremrészei. Nem mintha a Teremtő Isten úgy teremtette volna meg az emberi testet, hogy szégyelhetné magát azért az ember, hanem mivel a bűn a világba jött s a bukott tesben erkölcstelen, szenvedélyi érzelmek lopóznak, ezért a magukat becsülő személyek bizonyos szégyent éreznek, ha nemiszerveik a nyilvánosság látára kitakartatnak és ezért megvetés, csufolódás és megaláztatásban van részük. (1. Móz. 2:25; 3:7; 1. Kor. 12:22, 23) Ha egy magát Istennek szolgálni való hűtlen őr egész a mezitelenségig le lesz vetköztetve, akkor az büntetés a szolgálatban való kihágásáért. Azt mutatja ez a juhokhoz hasonló embereknek és angyaloknak, hogy nem volt tevékeny Jehova szolgálatában és hogy e megbizással kapcsolatos kötelességét nem teljesitette. Mint keresztyén nem töltötte be küldetését, tudniillik azt, hogy egyike legyen Jehova tanuinak vagy prédikálóinak. Csak névleges keresztyén volt, amennyiben az Isten iránti hűségnek csak egy formájával birt, de annak erejével szemben hamisnak bizonyult. (2. Tim. 3:5) Hűtlen, lomha, szereti a kényelmet, gondatlan, nem veszi olyan komolyan kötelességeit, ahogy ezt a teokratikus értelem parancsolja. Nem értékeli annyira Jehova Isten dolgait, hogy törekedne annak megőrzésére és tisztán tartására. Nincs tekintettel, sem Isten királysága földi érdekeinek a növelésére, sem a szellemi paradicsom megőrzésére és kiterjesztésére a hűséges Jehova tanui között a földön.

[29]Az alvó ugyan olyan „mezitelen" állapotba jut, mint valamely más bűnös világi ember, minden esetre azzal a különbséggel, hogy az ő mezitelensége még szégyenteljesebb, mert ő egykor egy keresztyén szolgának tiszteletteljes hivatását töltötte be, ezért jobb értelmet kellene gyakorolnia és felelősége szerint kellene eljárnia. Ugyan azt a bűntetést fogja kapni, mint a „gonosz rabszolga" ami ekép van leirva: „Meg jön annak a szolgának az úra, amely napon nem várja és amely órában nem gondolja. És ketté vágatja (a legnagyobb szigorral bűnteti meg őt, *UV*), és a képmutatók sorsára juttatja őt, ott lészen sirás és fogcsikorgatás." (Máté 24:48–51) Az ilyen illető meg fog halni a „mezitelen" papsággal együtt Armageddonban, akik a kereszténység ugynevezett Isten templomában végzik képmutatóan vallásos ruhákban szolgálatukat, abban az időben, amikor a királyi Ellenőr Isten itéleteit végrehatja. Ez egy reménytelen halált jelent, a második halált. – Jel. 21:8.

Boldognak lenni a külső ruhák megőrzése által

[30]Ha felismerjük azon borzasztó következményeket amire az alvó és az a valaki számolhat, aki nem őrizte meg külső ruháját, akkor az segit még jobban megérteni azoknak a boldogságát, akik mint Isten szolgái ébren maradnak és kiváltságuknak tartják külső ruháikat megőrizni. Ha a királyi Ellenőr tolvajhoz hasonlóan jön Armageddonban, nem szabad, hogy hanyélésen vagy nemtörődömségen vagy pedig tétlenségen kapjon rajta bennünket a királyságszolgálatban. Az egész próba idő alatt hűségesen teljesiteni fogjuk a szeretetből Istennek tett odaadófogadalmunkat. Ébren akarunk maragni. Teljessiteni akarjuk kötelességeinket és a mi szent megbizatásunk és szolgálati beosztásunk határain belül akarunk ténykedni, hasonlóan azokhoz a papokhoz, akik a templomszolgálatra lettek szentelve és akiknek megparancsoltatott: „A gyülekezet sátorának nyilásánál maradjatok éjjel és nappal hét napig, és tartsátok meg, amit megtartani rendelt az Úr (Jehova), hogy meg ne haljatok." (3. Móz. 8:35, 36) Ha mi hűséges, figyelmes őrők vagyunk elismerésben lesz nekünk is osztályrészünk

(Folytatás a 30. oldalon)

27. a) Milyen figyelmeztetést adott Jehova Ezékiel prófétának, azon számadásra vonatkozóan, amit egy őrnek kell adni, s hogyan őrizte meg Ezékiel a szolgálathivatali ruháit? b) Mi felett őrködnek Isten szolgái, hogy ilyen gondosnak kell lenniük?

28. a) Miért volt egy alva talált őr a legnagyobb zavarban, ha el lettek véve a ruhái? b) Mennyiben büntetés az egy hűtlen őr számára, ha szellemi értelemben a „mezitelenség" állapotába helyeztetik, amit az elhibázásáért kap?

29. Miért szégyenteljesebb az a „mezitelen" álapot, amibe egy alvó lesz jutattva, valamely más világi ember mezitelenségénél, s hová vezet büntetése?

30. a) Mit ismerünk fel még világosabban azon boldogtalan állapot ismeretével, amibe egy alvó kerül? b) Mit fogunk elvégezni szeretetben, mint ahogy ezt Izráel felszentelt papjai tették, s mit kapunk ezért Istentől?

FEL

A KERESZTÉNYSÉG időszámítását Jézus születése állítólagos évével kezdi, az ugynevezett *Anno Domini*-vel (A. D.), „a (mi) Úrunk, azaz Jézus Krisztus évében". Az ez év előtti dátumok a „Kr. e." megjelöléssel vannak ellátva, azaz „Krisztus előtt". A mohamedáni időszámítás Mohamednek a Mekkából való menekülése évével kezdődik (A. H.), ami Kr. u. 622-re esik. S a zsidók az ő időszámításukat a világ teremtésének kezdetével kezdik, az *Anno Mundi*-val (A. M.), a „világ évében" (Webster szótár szerint). Nehogy Jézust mint Urat vagy Krisztust elismerni, kerülik alkalmazni egyes emberek, különösen zsidók az angol nyelvterületen a B. C. (Kr. e.) és A. D. (Kr. u.) rövidítéseket, s használják e helyett a B. C. E., azaz a „szokott időszámítás előtt" és a C. E., azaz a „szokott időszámitás" megjelöléseket, amiről azt mondja a Webster's New International Dictionary, hogy egyenlő a keresztyén időszámítással.

Ismételten előfordul, hogy *Őrtorony* olvasok kérdezik, miért van olyan nagy különbség a zsidó időszámitás és a között, ami az *Őrtoronyban* (német) 1951 julius 15-én megjelent. A zsidó naptár szerint Ádám teremtésétől Kr. e. 1-ig eltelt 3760 év, mig az *Őrtorony* időtáblázata szerint 4024 év volt (Kr. e. 4025 őszétől Kr. e. 1. őszéig), a különbség tehát a két időszámitás között 264 év. Ennek következtében a zsidók a mai 1959-es évet A. M. 5719-nek jelölik meg, az A. M. 5983 helyett. Miért?

Habár sok zsidó az 1959 évnek az A. M. 5719 irja de különös, hogy mégis csak nagyon kevesen vannak meggyőzödve a Krisztus előtti 3760 év számitásának a helyességéről. Sőt, maguk a zsidó tudósok is nagyon messze állnak még attól, hogy a bibliai kronológia egyes jelentős pontjára vonatkozólag egyességre jussanak. Igy szándékosan kerülte megtárgyalni Dr. Frank Edgar az ő könyvében *Talmudic and Rabbinical Chronology* (1956) a hagyományos zsidó időszámitás ra vonatkozó következőleg megemlitett jelentős vitás pontjait.

„Bizonyiték a Bibliában való idő megjelőlés pontosságára.

A zsidó kronológia alapját képező *Sender olam* viszonya a Bibliában előforduló időmegjelölésekhez.

Ellentmondások a zsidó kronológiában való megjelölések és az Ókor elismert történelme között."

Nem csoda tehát, hogy a *Jewish Encyclopedia* (1925) ezt mondja egy lapjegyzetében: „Mivel a bibliai kronológia kiindulópontja még mindig egy vitáspont, ezért alkalmasnak látszik a különböző nézeteket elválasztott fejezetekben megtárgyalni." S ezt meg is teszi, anélkül, hogy kisérletet tenne a különböző egymással ellentmondó nézeteket egymáshoz illeszteni. – 4. kötet, 64 oldal.

Az *Universal Jewish Encyclopedia* (1941) már valamivel határozottabb, mert ezt mondja: „A bibliai kronológia nem követ egységes rendszert, mivel a Bibliát képező könyvek irói eltérnek egymástól ... A kritikusok mitikusnak tekintik a Tórában (a Pentateuchban, Mózes öt könyve) előforduló számokat. Az özönviz előtti időből az ember koráról való adatok valószinüleg a babyloni mitológiából származnak és a pátriárkák koráról szólóak tulzásnak számitanak." – 3. kötet 393. oldal.

De kivételek is vannak és ezekhez tartozik Dr. Biberfeld Philip. Feltünő ellentétben van ő az előbb emlitett művek szerzőivel. Megprobálja a *Jewish Universal History*-ájában (I. kötet) a 3760 éves hagyományos zsidó periódust a bibliai kronológiával és a világtörténelemmel összehozni. Elmondható, hogy olyan férfiak mint ő ésszerű okokból jelőlik meg az 1959-es évet az A. M. 5719. évnek. De az nem egészen világos miért járnak el igy más zsidók is. Talán nem szeretnék alkalmazni a „keresztény" naptárt, talán a hagyomány előtti tiszteletből vagy mert nem tartják elég fontosnak az ügy megvizsgálását.

Ádámtól Ábrahámig

Ki felelős egyáltalán a 3760 év kiszámitásáért, amire a zsidó hagyomány támaszkodik? Ki számolta ki legelőször ezt a periódust? S hol térnek el annyira számitásai az *Őrtoronyban* nyilvánosságra hozott időtáblázattól, hogy 264 év különbség keletkezett? Általánosságban elfogadott az a nézet, hogy a zsidó időszámitás Chalafta ben José-től, egy talmudtanártól származik. *Seder olam*-ként van megnevezne („Szakadatlan világtörténelem") és megjelenik a babyloniai Talmud *Seder Nizikim*-jében.

Mivel elismeri az 1. Mózes beszámolóját, ezért összeegyezik ez a naptár a vizözönig a Bibliával. De ezen a ponton elkövette a kompilátora a szokott hibát, amenyiben az özönvizet abba az időbe tolta, amikor betelt Noé 600 életéve, pedig az elkezdődött már Noé 600 életéve második hónapjában. (1. Móz. 7:11) Következőleg a zsidó naptár ennél a pontnál egy évet előre van, mivel A. M. 1656 jelőli meg a vizözőn éveként, az A. M. 1655 év helyett.

Ezután a zsidó naptár szerint az özönviztől Ábrahám születéséig 292 év telt el. Feltételezték eközben, hogy Ábrahám akkor született, amikor Tháré 70 esztendős volt. Az 1. Mózes 11:32-től 12:4 beszámoló szerint azonban Ábrahám 75 éves volt, amikor Tháré 205 esztendős korában meghalt. Következőleg Tháré Ábrahám születésekor 130, nem pedig 70 éves volt. Hogyan jött létre ez a gyakori hiba, ami által hatvan év különbség keletkezett? Azáltal, hogy rosszul értették az 1. Mózes 11:26 (*UV*) versét, ahol ez áll: „És Tháré hetven esztendőt élt és azután apja lett Ábrámnak, Nákhortnak és Hárántnak."

Figyeljük meg, hogy a szöveg nem mondja kifejezetten, hogy Ábrahám akkor született, amikor Tháré

FEL

70 esztendős volt, hanem egyszerűen azt mondja, hogy Tháré három fiának az apjává lett, amikor elérte a 70 esztendőt. Nem jut kifejezésre ebben a szövegben, hogy mikor született külön–külön ez a három fiú, de más szövegek világosan kimutatják, hogy Ábrahám akkor született, amikor Tháré 130 éves volt. Az a körülmény, hogy Ábrahám elsőnek van emlitve nem jelenti feltétlen azt, hogy ő volt az elsőszülött. Kétség kivül az elsőbbségéért volt elsőnek megemlitve, vagyis mivel Jehova kiválasztotta volt. (Ezért emlitettik meg Jákób is testvére előtt, habár Ézsaú volt az idősebb.) Ennél a pontnál a zsidó naptár 59 évet hátra marad a miénktől és Ábrahám születésének az A. M. 1948 évet adja meg az A. M. 2007 helyett.

Ábrahámtól a mi időszámitásunkig

A zsidó naptár szerint azután Ábrahám születésétől az Egyiptomból való kivonulásig 500 év telt el. De ahogy az 1. Mózes 12:1–4-ből kitűnik, Ábrahám 75 esztendős volt, amikor Isten szövetséget kötött vele. Más Irás szövegek (2. Mózes 12:41; 3:17) bizonyitják, hogy e szövetségkötés időpontjától a törvényszövetség időpontjáig – ami mindjárt a kivonulás után történt –, 430 év mult el. Nem juthatunk tehát más következtetésre, minthogy Ábrahám születésétől a kivonulásig 505 (75 és 430) év telt el, nempedig 500. Ha ezt a különbséget valamivel pontosabban megvizsgáljuk, akkor megállapitjuk, hogy a zsidó naptár az izraelitáknak Egyiptomban való tartozkodását 210 évre határozza meg, holott ennek 215 évnek kellene lenni. Ennél a pontnál további öt évet veszit el a zsidó naptár. Ezért a kivonulás évét A. M. 2448 évvel jelőli meg az A. M. 2512 év helyett, s igy tehát már 64 évvel van a mi naptárunk mögött.

A zsidó naptár nyer egy évet azáltal, hogy a kivonulás idejétől a Salamon temploma épitéséig 480 teljes évet számol, de egyidőben téved is egy évet. (1. Kir. 6:1) Miért? Mivel itt egy sorszámrol van szó, tudniillik a 480-ik évről, nem pedig egy tőszámról, 480 évről. Ez azt jelenti, hogy a nevezett két esemény között csak +479 év járt le. Ezen az ugyan csak gyakran előforduló hiba által a zsidó naptár még 63 évvel a miénk mögött van. Az A. M. 2928 évet jelőli meg azon évként, amikor Salamon megkezdte a templom épitését, az A. M. 2991 év helyett. (Kr. e. 1034.)

A következő periodús azon időt foglalja magában, amikor az „első" templom vagy Salamon temploma állt. Ez az időszak a zsidó naptárban csak 410 évvel van megadva, holott a templom 427 évig állott, a Juda különböző királyainak az uralkodóideje szerint, melyek a Királyok két könyvében vannak feljegyezve. A 17 év hiánya által a zsidó naptár ennél a pontnál 80 évvel marad a miénk mögött. S mivel a pusztulásra ugyan csak 70 évet számlál, igy a zsidóknak Babylonból való visszatérésének a dátuma is 80 évvel hátra van a mi naptárunk dátumánál; az A. M. 3408 adja meg erre az A. M. 3488 év helyett, (Kr. e. 537).

Az utólsó adat a hagyományos zsidó naptárban azon időszakra vonatkozik, amig a második templom állt és a zsidóknak a babyloni fogságból való visszatérés idejére a templom lerombolásáig Kr. u. 70-ben. Ez a periodús a zsidó naptárban 420 évvel van megjelölve. A zsidó tudósok azonban nem egységesek abban, hogy helyesen számolta-e ki Chalafta rabbi, aki a zsidó naptárt állitotta össze, a második templom elpusztitásának a dátumát. Mivel még mindig hiányzik két év azt mondják egyesek, hogy tévedett két évet, mások viszont azt mondják, hogy ő Ádám teremtését A. M. 3 nak tekintette, A. M. 1 év helyett. Minden esetre hozzá kellett, hogy legyen még két év számolva, vagy Ádám teremtése előtt vagy pedig a zsidóknak Babylonbol való visszatérésétől Kr. u. 1-ig időszakához, hogy kijöjjön az a 3760 év, mely a zsidó hagyomány szerint, a keresztyén éra előtt kellett elteljen. A legutolsó időszak tehát 353 évet foglal magában. Kr. e. 537 azonban egy szilárd dátum. Következőleg a zsidó naptárban e periodús számára 184 évvel kevesebb volt számlál. Ha ezt hozzáadjuk a hiányzó 80 évhez, akkor a már megemlitett 264 év különbséghez jutunk. *

Komolyan gondolt, de hiábavaló kisérlet

Ahogy már megemlitettük, azt állitja Dr. P. Biberfeld, hogy ő a hagyományos zsidó kronológiát, mely szerint a mi időszámitásunkat 3760 évnek kellett megelőznie, összehangolta a Bibliával és a világtörténelemmel. Hogyan kisérelte ezt meg és sikerült neki? Nem, nem sikerült ezt neki megvalósitani, ahogy ezt a következő fejtegetések is mutatni fogják.

Mivel ő összhangban van a hagyományos zsidó időszámitással a zsidóknak vagy az izraelitáknak Kanaánba való bevonulásáig, ezért kronológiája ennél a pontnál már 64 évvel a miénk mögött van, ahogy ez be lett bizonyitva. Egy kivételt tesz ő a 480 (+479) évnél, amely a kivonulás és az első templom épitése között telt el az 1. Királyok 6:1 szerint. Az ő véleménye szerint nem terjedhetett ki olyan időszakra a Dávid nemzetségtáblázatában megemlitett generációk és úgy következtet, hogy a Királyok könyvének az irója József halálára gondolt, ami valami 140 évvel visszanyult. Ezt az időszakot 479 év helyett csak 341 évnek számolja, tehát 138 évvel kevesebbnek, aminek a következménye, hogy naptára ennél a pontnál 202 évvel a miénk mögött van.

Erős érvvel van-e itt Biberfeld? Nem, mert ahogy az *Örtorony*–kiadványok ban már korábban ki lett mutatva, úgy látszik: csak nehézséggel lehetett fenntartani az Asszonymagnak a nemzedékvonalát, a kigyó magvának az ellenségeskedése folytán, s hogy gyakran előfordult, hogy egy fiúnak akkor kellett megszületni, amikor az apa már igen előrehaladott korú volt. Figyeljük meg pl., hogy Noé fia, Sém akkor született, amikor Noé már 500 éven felül volt, mig az ezt megelőző kilenc nemzedék alatt az apák csak valami 110 éves kort értek el, mig megszületett a következő fiú a leszármazási vonalon. Tháré is már 130 éves volt, amikor Ábrahám született habár úgy látszik, hogy amikor Tháré első fia megszületett, ő 70 éves volt. Ugyan ez volt az eset Ábrahámnál is, aki már messze felülmulta a nemzőképtelenségi kort, amikor Isten Szelleme erejének a segitségével Izsákot nemzette. Továbbá érdekes megállapitani azt, hogy egyszer ki lett hagyva egy generáció, amikor tudniillik a mag nemzedékvonala Judától Thámár mostohaleányán keresztül haladt, a törvényszerinti feleségétől való fia helyett. (1. Mózes 38: 1–30) Még további példákat lehetne felsorolni, de legyenek elegendőek a felsoroltak, annak kimutatására,

*Az évek együtes kiszámolásánál a keresztyénidőszámitás előtti dátumtól egy keresztyén időszámitás utáni dátumig nem szabad csak a két évszámot összeadni, hanem egy évet le kell vonni, mert nincs nulla év Kr. e. vagy Kr. u. Következőleg Kr. e. 1-től Kr. u. 1-ig nem két, hanem csak egy év van. Ha tehát ezek szerint a templomnak Jeruzsálemben Kr. u. 70-ben való pusztulásától visszaszámolunk 420 évet, akkor Kr. e. 351-be jutunk, tehát nem Kr. e. 350-be. Nagyon lehetséges, hogy egyes zsidó kronológusok elnézték ezt a tényt.

FEL

hogy nincs alapja a 479 évben kételkedni, amely a kivonulás és az első templom épitès között eltelt, a Dávid törzsfáján megemlitett kevés generáció miatt.

A következőkben Biberfeld csak 385 évet számlál arra az időre, amikor az első templom állott 427 év helyett, s ezáltal elvesztett további 42 évet, ami aztán együttvéve 244 évet tesz ki. Elismeri a pusztulás 70 évét, de a templom második időszakát, vagyis a zsidóknak Babylonból való visszatérésének az idejétől a második templomnak Kr. u. 70-ben történő lerombolásig, 586 évvel adja meg. Ha mi Kr. u. 70-től 586 évet vissza számolunk, akkor Kr. e. 517 re jutunk. Mivel úgy a bibliai történelem, mint a világtörténelem bebizonyitják, hogy a zsidók Kr. e. 537-ben tértek vissza, elveszit Biberfeld itt további 20 évet, s ezzel az ő kronológiája és a Biblia időszámitása között összesen 264 évből alló külömbség keletkezett. Ez kimutatja tehát, hogy nem sikerült néki a hagyományos zsidó időszámitást a Bibliával vagy a világtörténelemmel összhangba hozni.

Ismételjük el tehát még egyszer: A két arra a nézetre támaszkodó zsidó naptár, hogy a keresztyéni időszámitás előtti időszak 3760 évet foglal magában, eltér a Bibliára támaszkodó időszámitástól és az Őrtorony-iratokban megjelenttől, a következőképpen:

időszak	Őrtorony	Chalafta	külömbség	Biberfeld	külömbség
Ádámtól a vizözönig	1655	1656	1	1656	1
Ábrahám születéséig	352	292	60	292	60
A kivonulásig	505	500	5	500	5
Az első templomig	479	480	1	341	138
Az elpusztulásig	427	410	17	385	42
A fogságból való visszatérésig	70	70	—	70	—
Kr. u. 1-ig (ősz)	537	353	184	517	20
1959-ig	1958	1958	—	1958	—
Összeredmény	5983	5719	264	5719	264

(Folytatás a 27. oldalról)

Istentől az ő Ellenőre, Jézus Krisztus által. Ó, mily boldogságot fog az jelenteni!

[31] Ez ahhoz vezet, hogy megtarthatjuk külső ruháinkat az aktiv szolgálatban. Az a körülmény, hogy megtarthatjuk hivatali ruháinkat azt jelenti, hogy Isten kegyelemben részesit bennünket, elismer minket állandóan szolgáiként és meg akar tartani bennünket az ő szent szolgálatában. Nem vétettnek el ruháink, melyek mutatják a mi hivatali szolgálatunkat az ő templomában és nem égettetnek el, ugyhogy „mezitelenül kellene járnunk" és ezáltal szégyenbe kerülnénk a világegyetem előtt, mert fel lenne födve, hogy ehhez a világhoz tartozunk, amely el lesz pusztitva Armageddonban. Armageddonban megkimél bennünket az Ellenőr és Itéletvégrehajtó és életben hagy. Megtarthatjuk kilátásainkat az igazságosság új világában való életre. Ezen a módon mind örökre „ébren maradhatunk" és örvendhetünk az életnek Isten örökkétartó új világában. – Hasonlitsuk össze ezzel Jelenések 3:3–6.

[32] Azért való jutalomként, hogy ébren maradunk és állandóan őrködünk afelett, hogy ne legyen megtürve semmi tisztátalan, káros a templomban örömmel résztvehetünk az igaz vallás megőrzésében a földön; tudniillik, „a mi Atyánk és Istenünk szemszögéből a tiszta és szeplötelen imádat formában." Igy részt veszünk hűségesen az egyedüli igaz és örökkévaló Jehova Isten imádatának fenntartásában, s megtisztitjuk szégyentől az ő szent nevét. Csak a néki bemutatott imádatot lehet majd helyeslésével tovább gyakorolni, éspedig „a Mindenható Isten nagy napja háborúján" át. S ez folytatódni fog a dolgok új rendjében, amely a Jézus Krisztus uralta Isten országa alatt fog állani. Ezzel kapcsolatban el fogják nyerni az elismert, figyelmes prédikálók a jutalmat, hogy örökké tisztelhetik és imádhatják az örökkévalóság győzedelmes Királyát, s összekapcsolódhatnak tehát az egész világegyetem „élő teremtményeivel", akik szakadatlanul mondják: „Szent, szent, szent Jehova Isten, a Mindenható, aki volt, van és jön." (Jel. 4:8, *UV*)

31. Milyen következmények adódnak számunkra, ha megtarsuk külső ruháinkat?

32. Hogyan lesznek megjutalmazva Isten figyelmes szolgái, ami az imádatot illeti?

Az elismert, figyelmes szolgák be fogják igy tölteni életük legnagyobb küldetését, azaz mindörökre fel fogják magasztani és dicsőiteni Istent, a Teremtőt.

[33] Mily csodálatos és tiszteletteljes is ez ma, Jehova Istennek szolgálni az ő szent templomában! Mily kimondhatatlan boldogok lehetünk mi már most e homályos, gonosz világ közepette, ha Istennek szolgálunk, amennyiben az ő messiási királyságáról szóló jó üzenetet hirdetjük! Mily kiváltság ez, hogy mi mint Isten szolgái méltóan hordhatjuk a tőle kapott külső ruháinkat! Mily kiváltság lesz hát ezen szolgálathivatali ruhákat majd abban az időben hordani, ha „Jehova napja" úgy jön el „mint tolvaj, éjjel", s ha a kereszténység képmutató ‚Isten temploma' elpusztitatik és ha a jelképes Sárkány, a vadállat meg a hamis próféta teljesen le lesznek győzve, ehhez még „az egész lakott föld minden királyai" is, akik most a démonok ihlette propaganda és taktika által az ő pusztulásukra Armageddon felé gyüjtetnek össze! (1. Tess. 5:2,3; 2. Pét. 3:9,10; Jel. 19:19től 20:3) Azok, akik éber állapotban, serényen foglalatoskodva helyükön találtattnak az örök Isten szolgálatában, végig fogják nézni Jehova örök győzelmét az igazi vallásnak és a világegyetem egyedül jogszerinti uralmának ezen ellenségei felett.

[34] Ahelyett tehát, hogy mezitelenül és szégyenben maradnának át fogják élni ezt a csatát és mint a világegyetemben Legfenségesebb Isten szolgái be lesznek öltöztetve szépséggel és tisztességgel az ő csodálatos új világában. Minden egyes közülük „tisztességre való edénynek" fog bizonyulni, amely „megszentelt és hasznos a gazdának, minden jó cselekedetre alkalmas". (2. Tim. 2:21) Valóban, mily boldoggá tevő jutalmat fognak mind azok elnyerni, akik ébren maradnak Jehova Isten szellemi templomában! De azon válságos idő, amikor ébren kell maradnunk, MOST van itt!

33. A mai kiváltságokra való tekintettel, menyiben lesz akkor is nagy kiváltság ezen Istentől kapott külső ruhákat hordani, ha mint tolvaj jön „Jehova napja"?

34. Mivel lesznek beöltöztettve Isten méltó szolgái a mezitelenség és a szégyen álapotában való jutás helyett, s mikor van itt az a válságos idő, amikor ébren kell maradjanak?

FEL

Bizonyos országokban szokás elhaltak iránt az irányba gyászt tanusitani, hogy több hónapon át, sőt évekig – a gyászolt személy szerint – feketében öltözködnek. Helyén való ez olyan valaki részéről is, aki az igazságban van? – O. R., Kuba.

Jézus napjaiban a böjtölés volt a gyász jele. Bizonyos személyek észrevették, hogy Jézus tanitványai nem böjtöltek, s megkérdezték Jézustól, hogy miért nem böjtölnek. Jézus igy válaszolt nekik: „Vajjon szomorkodhatik-e a násznép, amig velük van a vőlegény? De eljönnek a napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak." (Máté 9:15) Amig tehát Jézus tanitványainál tartozkodott, nem volt ok arra, hogy a szomoruság alapján böjtöljenek. Amikor Jézus elvétetett tőlük volt néhány okuk a szomorkodásra és böjtölésre .De amióta Jézus feltámadt a halotak közül s különösen amióta tronra lépett és a királysághatalom birtokában van, biztos nincs indók az ő szolgái számára a holtakat illetőleg a gyászra. Krisztus feltámadásának a példája reményt ad nekünk ami elhaltjaink feltámadására. Ezért nem szomorkodunk mi mint az emberek a világban, akiknek nincs reménységük. „Nem akarom továbbá atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felöl, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok mint a többiek, akiknek nincsen reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhozza azokat, akik elaludtak." – 1. Thess. 4:13, 14.

Egy olyan keresztyén, aki érett értékeléssel van ezen dolgok iránt, nyilván nem érezné magát arra késztetve, hogy szomorkodjon és ezt különös ruhák hordásával külsőleg fitogtassa. Még ha bizonyos személyek valóban böjtöltek is, nem a szomoruságuk külső fitoktatásukkal kellett tegyék ezt. Jézus mondotta: „Mikor pedig böjtöltök, ne legyen komor a nézésetek, mint a képmutatókké, akik eltorzitják az arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők böjtölnek. Bizony mondom nektek elvették jutalmukat. Te pedig amikor böjtölsz kend meg a te fejedet, és a te orcádat mosd meg, hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki titkon van; és a te Atyád, **aki titkon néz megfizet neked nyilván." (Máté 6:16–18) A keresztyének ne fitogtassák szomoruságukat, se ne gyászoljanak nyilvánosan mint olyanok, akiknek nincs reménységük. Ha valakinek a figyelme fel lett hivva ezekre a pontokra és irásszerinti tényekre, akkor a saját lelkiismerete szerint járjon el a gyászra és a fekete ruhák felöltésére vonatkozólag, melyek nyilvános jelei a szomorkodásnak.**

● Feltételezhetjük, hogy bizonyos szérumoknak mint a différia-anatoxin és a vérfrakcióknak, mint a gammaglobulin a vércsatornába azon célból való befecskendezése, hogy erősitsük a vér ellenállóerejét betegségek ellen antitestekkel (védőanyag) ugyan az, mint a vérnek az ivása vagy bevétele vagy vérplazma transzfuzió segitségével? – N. P., Egyesült Államok.

Nem. Nem látszik az szükségesnek, hogy mi ezt a két dolgot egy és ugyan abba a kategóriába osszuk be, habár a multban megtettük ezt. Minden egyes alkalommal, ha az Irásban a vérélvezet ellen egy tilalom van megemlitve, ez a vérnek mint táplálléknak az élvezetével kapcsolatban történik, ezért ennek mint tápanyagnak a tilalmáról érdeklődünk. Amikor tehát első alkalommal meg lett engedve az embernek az állathúsnak az élvezete, tudniillik, amikor az özönviz-átéllők újból megkapták a szaporodási feladatot, kifejezetten meg lett tiltva a vérnek az élvezete. (1. Móz. 9:3, 4) A Mózes törvényében a vér mint táplálék lett megtiltva, ezért találjuk ezt ismételten kövérjével (zsirral) kapcsolatban megemlitve, tehát mint olyan valamit, amit nem volt szabad megenni. (3. Móz. 3:17; 7:22–27) Ugyan igy volt ez az apostolok napjaiban. A vérnek az élvezete a bálványoknak áldozott húsnak evésével és a fulvahalt állatok húsának evésével kapcsolatban volt megtiltva. – Apcsel. 15:20, 29.

Antitesteknek vagy védőanyagnak szérum formájában a vércsatornába való befecskendezése vagy vérfrakcióknak az alkalmazása, ilyen védőanyag termelésére nem ugyan az mint a vérnek való bevétele, legyen az a szájon keresztül vagy vértranszfuzión által, azzaz mint tápanyag a test életereje felépitésére. Ha ez nem is Isten szándéka, hogy az ember eltisztátalanitsa a vérfolyamát oltószerekkel, szérumokkal vagy véralkotórészekkel, mégis úgy látszik, hogy ez nincs belefoglalva Isten kifejezett akaratába, amely eltiltja a vért mint táplálékot. Ez tehát egy olyan kérdés lenne, amelyet minden egyesnek magának kell elbirálni, hogy el akar-e fogadni ilyenféle gyogyszereket vagy nem.

Hatásos bizonyságtevés az igazságról

Jézus igy szólt az ő követőihez: „Én miattam helytartók és királyok elé lesztek hurcoltatva, bizonyságul maguknak és a nemzeteknek." Nem csak az uralkodók kapnak ezáltal bizonyságot, hanem más olyan emberek is, akik látják milyen álhatatosságot művel az isteni Ige igazsága.– Máté 10:18, *UV*.

Magyarországon egy fiatal Jehova tanuja nyolc évi fogházra lett itélve, mivel vonakodott a kommunisták katonai tevékenységében résztvenni. Ezt az időt egy munkatáborba kellett letöltenie. Az oda való szállitás közbe a következő élménye volt:

A vonatban megkérdezett engem a kalauznő: ‚Miért vagytok ti becsukva?' ‚A vallásos meggyőződésünkért'. Erre igy válaszolt: ‚Buták vagytok ti, ilyen módon hagyjátok magatoknak a fiatalságotokat elrontani!' Erre bizonyságot tettünk néki és többek között idéztük a Prédikátor 12:3, 4-et, ami mutatja, hogy már az ifjuságunkban minden erőnkből Jehovának kell szolgálni. Ettől kezdve amilyen gyakran csak tudott vissza tért hozzánk koléganőjével, hogy folytassuk a beszélgetést. Amikor ki kellett szállnunk, ezeket mondotta könnyes szemmel: ‚Valóban az igazság miatt szenvedtek. Legyetek türelemmel, imádkozni fogok érettetek.' "

Minden Jehova tanuja törekszik szorgalmassan, hasonló módon szóval és tettel bizonyságot tenni hitéről.

FEL

A Kreml és a Vatikán

Az ateista Hruscsov Nikita nem régen interjut adott a „Hearst"-ujság főszerkesztőjének, William Randolph Hearstnek. A végén úgy nyilatkozott a szovjetvezér, hogy Isten csak egy állarc, amit bizonyos olyan emberek vesznek fel, akiknek a cselekedete ellentétben van a humanizmussal. Hruscsov igy folytatta: „Isten Igéjére támaszkodnak, azután megszegik azt. Hogyan értsük azt, ha egyházi emberek, papok szenteltvizet hintenek az ágyukra, melyek emberek meggyilkolására szolgálnak? Ez talán az emberi szellem legmagasabb megnyilatkozása? Ezek az emberek hivatkoznak Istenre a fizetés kedvéért; farizeusok ők."

Habár a Vatikán vonakodott valamilyen nyilvános magyarázatot adni Hruscsov megjegyzéseihez, de mégis azt mondták a Vatikán szócsövei, hogy a legkihivóbbak voltak a közzel multban ilyen vallaselleni beszédek a Kremlben, s ezek további figyelmeztetésként szolgálnak a világ számára, hogy a kommunizmus a világ első rangú nyilt ellensége és aztán felvetették a kérdést: „Nem áldhatja meg a pap az ágyut is, a béke megőrzésére?" – A New Yorki „Journal American", 1957 november 26. száma.

Hirdetmények

Prédikáló szolgálat

Segitő bibliatanulmányozó-segédeszközként Jehova tanui februárban *Őrtorony*-évielőfizetést fognak minden olyan embernek felkinálni, akivel érintkezésbe jutnak a prédikállószolgálatban. Hozzájárulási összeg $ -.50 (Svácban 2.50 Fr.) három dijtalan füzet hozzáadásával. S utána hogy segitségére legyünk azon személyeknek, akik érdeklődnek ezen üzenet iránt és további ismeretet szeretnének elnyerni Jehova Isten szándéka felől, utólátogatást végzünk náluk és bibliatanulmányozást vezetünk be. Keresd fel a helyiségben Jehova tanui királyságtermét vagy irjál a hivatalnak, hogy közzelebbi felvilágositást szerez a felől, hogyan vehetnél te is részt ebben a szivet megörvendeztető munkában.

MÁRCIUSI NAPI SZÖVEGEK

Az Istennek jeleit és csodáit megmagyarázni. – Jeremiás 32: 20.

1. Kicsoda hát a hü és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tön az ő házanépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt. – Máté 24: 45.
2. Mert mindaz a mi a világban van, a test kivánsága, és a szemek kivánsága, és az élet kérkedése nem az Atyától van, hanem a világból. – 1. János 2: 16.
3. Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő Lelke által: mert a Lélekmindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is. – 1. Kor. 2: 10.
4. Mert mind ezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mind ezekre szügségetek van. – Máté 6: 32.
5. Minden helyeken vannak az Urnak szemei, nézvén a jókat és gonoszokat. – Példab. 15: 3.
6. Én ugyan vizzel keresztellek titeket megtérésre, de a ki utánam jön, erösebb nálamnál, a kinek saruját hordozni sem vagyok méltó; ő Szent Lélekkel és tözzel keresztel majd titeket. – Máté 3: 11.
7. Ez a nép szájával közelget hozzám, az ajkával tisztel engemet; szive pedig távol van tölem. – Máté 15: 8.
8. A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok. – 1. Pét. 4: 7.
9. Elmenvén azért tegyetek tanitványokká minden népeket megkeresztelvén öket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Lélek nevében. – Máté 28: 19.
10. Mert semmit sem hoztunk a világra, úgy világos, hogy ki sem vihetünk semmit; De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. – 1. Tim. 6: 7, 8.
11. Tudván pedig Jézus ő magában, hogy e miatt zúgolodnak az ő tanitványai, monda nékik: Titeket ez megbotránkoztat? De vannak némelyek közöttetek, a kik nem hisznek. Mert eleitől fogva tudta Jézus, kik azok, a kik nem hisznek, és ki az, a ki elarulja öt. – János 6: 61, 64.
12. Annakokáért ne legyetek észtelenek, hanem megértsétek, mi legyen az Urnak akarata. És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van; hanem teljesedjetek be Szent Lélekkel. – Efézusb. 5: 17, 18.
13. Itélj meg engem, Uram, mert én ártatlanságban éltem és az Urban biztam ingadózas nélkül. – Zsoltárok 26: 1.
14. Megfordulék azért hogy lássam a szót, a mely velem beszéle; megfordulván pedig, láték hét arany gyertyatartót; És a hét gyertyatartó között hasonlót az ember Fiához, bokáig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve. ... Vala pedig a jobb kezében hét csillag; és a szájából kétélü éles kard jö vala ki; és az ő orczája, mint a nap a mikor fényilik az ő erejében. – Jelenésekröl 1: 12, 13, 16.
15. Mint pásztor, nyáját úgy legelteti, karjára gyüjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatosokat szeliden vezeti. – Esaiás 40: 11.
16. Légy bölcs, fiam, és vidámitsd meg az én szivemet; hogy megfelelhessek annak, a ki engem ócsárol. – Példab. 27: 11.
17. Annakokáért mi is, kiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörnyékező bünt, kitartással fussuk meg az elöttünk lévő küzdő tért. – Zsidókhoz 12: 1.
18. És ez az a bizodalom, amelylyel ő hozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket. – 1. János 5: 14.
19. Gondoljátok meg azért, hogy ő ily ellene valo támadást szenvedett el a bünösöktöl, hogy el ne csüggedjetek, lelketekben elalélván. – Zsidókhoz 12: 3.
20. Imhol vagyok én és a fiak, kiket adot nékem az Úr jelekül és csodákul Izráelben; a Sion hegyén lakozo seregeknek Úrától vagyunk mi! – Esaiás 8: 18.
21. Az ő idejében megszabadul Juda, és Izráel bátorságosan lakózik, és ez lesz az ő neve, amelylyel nevezik öt: Az Úr ami igazságunk! – Jeremiás 23: 6.
22. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is. – Fil. 2: 5.
23. És egy kissé előre menve, arczra borúlt, könyörögvén és mondván: Atyám! ha lehetséges, múljék el tölem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen a mint én akarom, ha nem amint te. – Máté 26: 39.
24. Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázokká tett, az Isten gyülekezete legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.. – Csel. 20: 28.
25. Értsd meg amit mondok; adjon azért az Úr néked belátást mindenekben. – 2. Tim. 2: 7.
26. És ismét: Én ő benne bizom; és ismét: Imhol vagyok én és a gyermekek, a kiket az Isten nékem adott. – Zsidókhoz 2: 13.
27. Az odafelvalokkal törödjetek, nem a földiekkel. – Kol. 3: 2.
28. Lön pedig, hogy mikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkeresztelteteti és imádkozott, megnyilatkozék az ég. – Luk. 3: 21.
29. Imhol vagyok én és a fiak, kiket adot nékem az Úr jelekül és csodákul Izráelben; a Sion hegyén lakozo seregeknek Úrától vagyunk mi! – Esaiás 8: 18.
30. A ki hü a kevesen, a sokan is hü az; és a ki a kevesen hamis, a sokan is hamis az. – Luk. 16: 10.
31. Nem ültem együtt hivakodokkal, és alattomosokkal nem barátkoztam. – Zsolt. 26: 4, 5.

„Őrtorony"-tanulmányozások sorrendje:

március 1. Boldogok, akik ébren maradnak! § 1-től 13. oldal 21.

március 8. Boldogok, akik ébren maradnak! § 14-től 19. továbba: Ébren maradni ebben a válságos időben! § 1-től 8. oldal 24.

március 15. Ébren maradni ebben a válságos időben! § 9-től 22. oldal 26.

március 22. Ébren maradni ebben a válságos időben! § 23-tól 34. oldal 30.

FEL

AZ ŐRTORONY

hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT

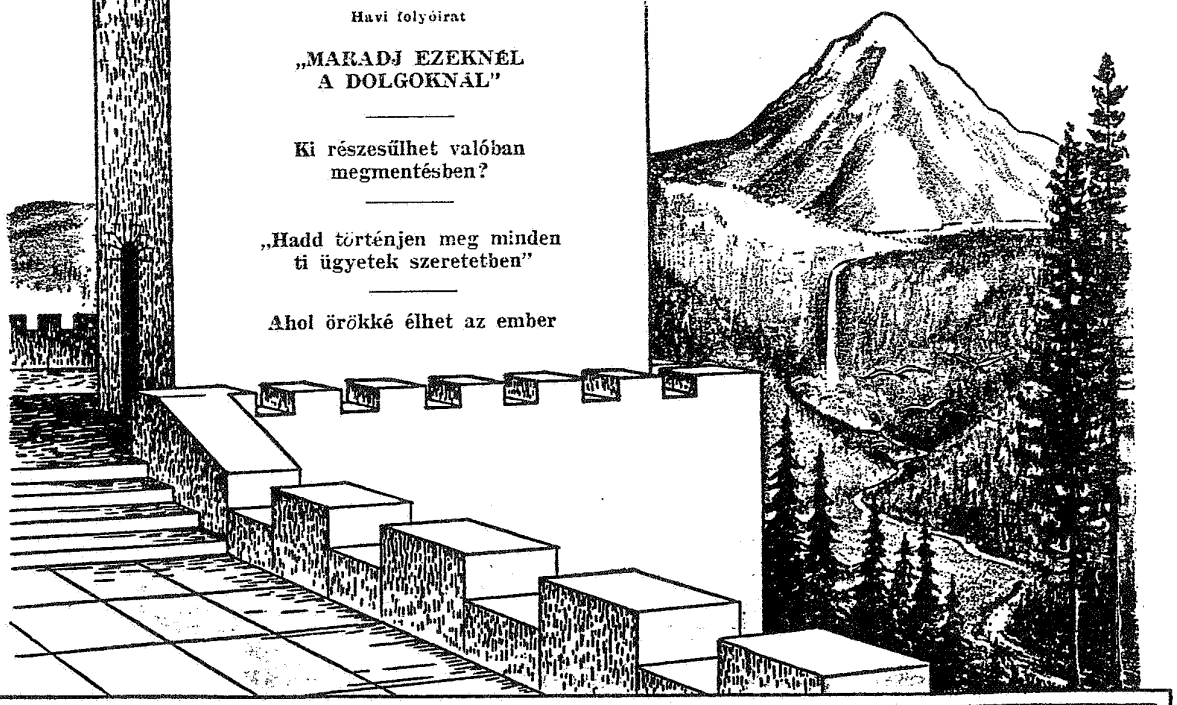
1959 MÁRCIUS 1. 3. sz.
Havi folyóirat

„MARADJ EZEKNÉL A DOLGOKNÁL"

Ki részesülhet valóban megmentésben?

„Hadd történjen meg minden ti ügyetek szeretetben"

Ahol örökké élhet az ember

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ŐRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat építettek magas kilátóhelyeken, ahonan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hirdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk ilyen kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji–propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. – Habakuk 2:1–3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Őrtorony" szemléli igy, mint egy őr fennt a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus tronra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendölésel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhangban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál álltalános, vallásos ujdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, mig rendszeresen olvassátok „Az Őrtornyot"!

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
SAJTÓ ÉS KIADÓ:
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Felelős szerkesztőség: Alfred Rütimann

„Mindannyian Jehovától lesznek tanitattva." – János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

Engedd vezetettni magad a te utadon	35
„Maradj ezeknél a dolgoknál"	36
Ki részesülhet valóban megmentésben?	40
Két nézet a fájdalomról	43
„Hadd történjen meg minden ti ügyetek szeretetben"	44
Ahol örökké élhet az ember	45
Napi szövegek	48

„Az őrtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Allioli-Biblia**
AF – Egy Am.-Forditás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Kl – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Forditás*
Ro – J.B. Rotherham-Forditás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Forditás*
ZB – Zürcher-Biblia**

* angol ** német

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second-class postage paid at Brooklyn, N. Y.
Watchtower monthly Vol. LXXX No. 3
HUNGARIAN EDITION MARCH 1, 1959

E kiadás példánya: 3 600 000

„AZ ŐRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 52 NYELVEN

Félhavonta			Havonta	
Afrikai	Kebu-Viszaja	Aram	Kanarézisi	Pangazinai
Angol	Khisonai	Bengáli	Kinai	Siloci
Arab	Német	Birmai	Kivembai	Sesotói
Cinyanjai	Norvég	Culu	Koreai	Sziámi
Dán	Olasz	Hiligaynon-Viszaja	Lengyel	Szingaléni
Finn	Portugál	Horvát	Magyar	Tamili
Francia	Spanyol	Ibo	Malajai	Tigrinyai
Görög	Svéd	Joruba	Marathi	Török
Holland	Szlovák		Motu	Ukrán
Ilokánoi	Tangologi		Orosz	Urdu
Indonéz	Tvi			Xosza
Japán				

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y.	$ 1.—
Anglia, 34 Craven Terrace, London W. 2	7/—
Ausztrália, 11 Beresford Rd. Strathfield, N. S. W.	8/—
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44.	S 26
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, Villa Guibert 3, Paris 16e.	ffrs 400
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 10, Ontario	$ 1.—
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck	DM 5.—
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22	sfrs 5.—

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVÁLTOZÁSOKAT közölje velünk harmine nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:

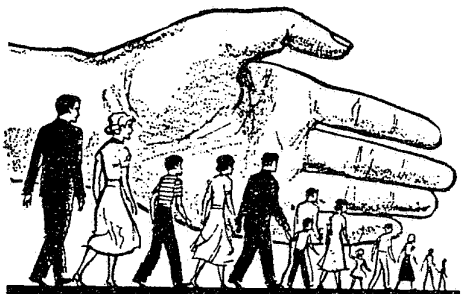
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

FEL

Az ŐRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 március 1. | 3. sz.

ENGEDD VEZETETTNI MAGAD A TE UTADON

HOZNA politikai döntést egy uralkodó anélkül, hogy előbb tanácsadóival tanácskozna? Befektetne egy üzletember nagy tőkét anélkül, hogy előbb szakemberek tanácsát kikérné? Elvégezne egy orvos veszélyes operációt anélkül, hogy előbb azt más orvosokkal megbeszélné? A politikában, üzletélethen és az orvostanban elismerjük tehát a tanácskozó megbeszélés értékét. Sőt, vannak külön erre a célra létrehozott tanácsadó helyek, melyek egy bizonyos területen jártas szakemberekkel rendelkeznek, akik tudnak szakértői tanácsot adni.

Bölcs taktika, magunkat szakemberek tanácsai által vezéreltetni. Régi idővel ezelőtt rámutatott már erre Salamon király a következő szavakkal: „Ahol nincs ügyes vezetés, elbukik a nép, de a tanácsadók tömegénél van a megmentés." (Péld. 11: 14, *UV*) Az emberek tudnak tehát értékelni ügyes vezetést vagy irányitást az üzleti életben vagy a politikai céljaik követésében, igen, törekesznek utmutatásra a házaséletre vonatkozólag is, de az életutjukat illetőleg visszautasitják a tanácsokat.

Ha tahát annyira fontos az emberi törekvésekre vonatkozólag szakértők tanácsait kikérni, nem fontosabbnak kellene akkor lenni, magunkat az életuton egy szakértői kéz által vezéreltetni? A mi jelenlegi életutunk rövid, de ez nem lesz mindig igy. A Teremtő szándéka szerint az ember meg fog áldatni „beláthatatlan időre való élettel". (133. Zsolt. 3, *UV*) De, hogy valaki részese lehessen ezen áldásnak, engedni kell egy ügyes kéz által vezetni magát az ő életutján.

Ki irányithatna minket Jehova Istennél jobban, a minden élet Kutforrásánál? A legjobb tanácsot adja, amit csak kaphatnánk. Helyesen járunk el azért, ha figyelemben vesszük azt.

Azonban nem leszel tőle vezettetve, ha olyan személyekhez fordulsz, akik azt állitják, hogy egyéni érintkezésük vagy egyedüli kapcsolatuk van Istennel. Az ilyen személyek nem fogják neked a legmagasabb Tanácsadó tanácsát közölni. Csak az ő irott Igéjéből, a Bibliából kaphatod meg az ő tanácsát. Ebben a könyvben megtalálhatod a legkiválóbb tanácsot, amely utmutatóul szolgálhat neked az életben.

De mégis mennyi sok olyan üzletember, aki elég okos üzlete számára tanácsot hozni, veti el balga módon Isten tanácsát mint utmutatót élete számára? Ha már annyira fontos szakember által vezéreltetni magát egy tőke befektetésre vonatkozólag, akkor nem még fontosabb-e, hogy az élet oltalmára vonatkozólag szakértően vezéreltessünk? Mi a fontosabb üzletünk, vagy életünk?

Ami az életutat illeti, a felnőttek olyanok mint a gyerekek. Nem tudják maguk irányitani lépéseiket. Már régen ezelőtt kifejezésre jutatta ezt a gondolatot Jeremiás, amikor ezeket mondotta: „Tudom Uram, hogy az embernek nincs hatalmában az ő útja, és egyetlen járókelő sem teheti, hogy irányozza a maga lépését!" – Jer. 10: 23.

Erre való bizonyiték az az állapot, amelyben a világ ma van. Az Isten Igéje által való vezéreltetést elutasitotta, ezért van ilyen összevisszaságban. Szét van marcangolva korrupció által és szétszaggatva erőszak által. Ez a következménye az emberek azon balga törekvéseinek, hogy maguk irányitják lépéseiket az élet utján. Régi idővel ezelőtt áldozatul esett már Éva ennek a bolondságnak, amikor merészelte maga eldönteni mi a jó és helytelen, ahelyett, hogy Isten által hagyta volna magát vezetni.

Nem elegendő, hogy ez a balga beállitotság sok felnőttnek nehézséget okozott, úgy gondolják egyes modern nevelők, hogy a gyermekeket ebben az értelemben kell felnevelni. Az a nézetük, hogy nem szabad irányt adni a nevelésnek. ‚Hadd döntsék a gyermekek maguk el, mit akarnak tanulni. Hadd irányitsák maguk lépéseiket, semilyen körülmények között ne tartsátok őket fegyelemben'. Azt gondolják ezek a nevelők, hogy a fegyelem elcsüggeszti a gyermekeket és gátolja őket a fejlődésben. Semmi sem lehet azonban messzebb az igazságtól mint ez.

A *Cosmopolitan* folyóiratban megjelenő, ezen nevelőket ellátó cikkben ez áll: „Még rosszabb az, hogy vannak tanitók, akik nem hiszik, hogy a tanitó feladata, tanitani ... Ne törekedjen kifejezni a tanitó valamilyen véleményt vagy nézetet, nehogy megzavarja az osztálylékör gyengéd egyensulyát. Az eszme a tanitás kirekesztése lenne."

A gyermekek nem tudják saját magukat kormányozni. Felnőttek által kell hogy irányitva legyenek, akik döntéseket hoznak érdekükben s mindenek előtt fegyelem alatt tartsák őket. Nem elég érettek ahhoz, hogy megállapithassák: mi jó számukra. Ha a felnőtteknek bölcs vezetésre van szükségük – ahogy ezt a világ állapota bizonyitja –, mennyivel inkább akkor a gyermekeknek!

Törekedj magad Isten által vezéreltetni

Életutadat megválaszthatod magad, de döntésed nem fog érdekedben kihatni, ha vonakodsz a Szentirás bölcsessége által vezéreltetni magad. A te rövid élet-pályád csak akkor lesz végtelenre meghosszabbitva, ha megengeded, hogy Isten irányitsa a lépéseidet, amennyiben Igéjének a tanácsát megfogadod. „Hallgasd fiam, és fogadd el az én beszédeimet, igy lesz neked osztályrészedül sok élet esztendő. A bölcsesség utja felől akarlak kioktatni, járatni akarlak helyes ösvényeken; ha járasz nem lesz akadályozva a te lépésed, és ha szaladsz, nem fogsz elesni." – Péld. 4: 10–12, *UV*.

Engedd magad tanáccsal ellátni és vezetni a legnagyobb Szakértőtől az életre és annak problémáira vonatkozólag. Ő rendelkezik felvilágositással róla. Tudja: mi a legjobb számodra. Ha irányittatod magad bölcsessége által, nem lesz végzetedre az élet sok csapdája. Akkor meg leszel kimélve mind azon gond és szivfájdalomtól, amit azok szenvednek el, akik elutasitják tőle vezéreltetni magukat. Irott Igéje által megteszi számodra azt, amit Salamon király kért tőle, ezekkel a szavakkal: „Mutasd meg nékem az utat, amelyen járnom kell." – 143. Zsolt. 8, *El*

FEL

„UGYELJ ÁLLANDÓAN SAJÁT MAGADRA ÉS ARRA, AMIT TANÍTASZ. MARADJ EZEKNÉL A DOLGOKNÁL, MERT HA EZT TESZED, MEG FOGOD MENTENI UGY SAJÁT MAGAD MINT AZOKAT IS, AKIK HALLGATNAK RÁD." – 1. TIM. 4:16, *UV*.

ISTEN akaratának a cselekvése, igen annak állandó cselekvése, az az egyedüli, ami érdemesnek fog bizonyulni. Jézus idejében fel lehetett ismerni, hogy az a Tanító érdemes munkát végzett. Éber volt az ő szolgálatikiváltságaival szemben. Hirdette Jehova királyságának a jó üzenetét. Tudta, hogy ez volt Isten akarata. A Jordánban János által való megkeresztelkedése idejétől haláláig kitartott ebben a munkájában. Szakadatlan prédikált és szorgalmasan tanitott. Gyógyitotta úgy a szellemi mint a testi betegeket. Talált sok hűséges zsidót, akik tanitványai lettek. A tizenkét apostolát az ő közelében tartotta, naponként iskolázta őket, hogyan tarthatnak ki az Istentől rájuk bizott munkában, tudniillik a királyság jó üzenetének a hirdetésében. Ezek a hűséges zsidók keresték a Messiást, s meg is találták Jézus Krisztusban és mellette maradtak.

[2] Rajtuk kivül sok további személy ismerte fel Jézusnak Jehova iránti hodolatát. Különösen egy gazdag ember; ezeket mondotta: „Tanitó, mi jót kell én cselekedjek, hogy örök életet nyerjek?" (Mát. 19:16, *UV*) Mennyi sok millió ember tette fel már azóta ugyan ezt a kérdést? Annyira természetes az élet után való vágy. Nem akarunk meghalni. Jézus többször az emberek szemei elé tárta, hogy rendelkezik a hatalommal: az embereknek nagyobb bőségben életet adni. Betegeket gyógyitott, megnyitotta a vakok szemeit, sőt halottakat is támasztott fel a sirgödörből. Arról beszélt, hogy számára örök élet a lehetőség határán belül nyugszik, s hogy az emberek ezt könnyen elnyerhetik, ha követnék őt és az ő tanitása szerint élnének. A megemlitett gazdag megtartotta ugyan a tizparancsolatot ifjuságától fogva, de hogyan nyerhette el a kivánt örök életet? Jézus igy szólt hozzá: „Ha azonban be szeretnél menni az életre, akkor tartsd meg állandóan a parancsolatokat." (Mát. 19:17, *UV*) A „Melyik?" kérdésre ezeket mondotta Jézus a továbbiakban: „Nos; ne gyilkolj, ne légy házasságtörő, ne lopj, ne tégy hamis bizonyságot, tiszteld apádat és anyádat, és szeresd a te felebarátodat mint önmagadat. Mondá néki az ifjú: ‚Mind ezeket megtartottam; mi hiányzik még nékem?' Mondá néki Jézus: ‚Ha teljes akarsz lenni, úgy menj el, add el a te vagyonodat és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben, és jer kövess engem.' Amikor az ifjú hallotta ezeket a szavakat, szomoruan elment, mert sok birtoka volt." – Máté 19:18–22, *UV*.

1. Melyik az az egyedüli munka, amely kifizetődik, s hogyan mutatták ezt Jézus és az apostolok?

2, 3. a) Milyen választ adott Jézus a gasdag ifjunak, aki megkérdezte tőle: milyen jó dolgokat kellene cselekednie, hogy örök életet nyerjen? b) Miben rejlik a titok az örök élet lehetőségére vonatkozólag, s miért adta Jézus neki a tanácsot, hogy adja el a vagyonát?

[3] **Ennek a dús gazdagnak mondatott: „Add el a te vagyonodat és add a szegényeknek." Milyen árat kellett is megfizetni az életért! De nincs ilyen értékes az élet? De ennél még több volt ezzel kapcsolatban. Hallotta-e ő, hogy az isteni akarat Nagytanitója a továbbiakban ezeket mondotta: „Kövess engem"? Ebben rejlett a tulajdonképpeni titok az örök élet elnyerésének a lehetőségére vonatkozólag. Mindenek előtt ne hagyd letiporni magad e világ gondjaival, hogy teher mentesen járhas Jézus Krisztus lábnyomain és hogy prédikálhasd a menny királysága jó üzenetét. Biztosan nincs ideje olyan valakinek, aki a jó üzenet hirdetésével van elfoglalva, hogy olyan sok birtokról gondoskodjon, amennyivel ez a gazdag rendelkezett. Jézus Krisztus igazi követője nem terhelte meg magát akkor sem és ma sem a régi világ sok gondjaival. Ha ezerkilencszáz évvel ezelőtt szükséges volt a gazdagnak lemondani vagyonáról és Krisztust követni, hogy egy keresztyén lehessen, mennyivel inkább kell szabaddá tegye magát a jelenlegi életmód gondjaitól az, aki Krisztus Jézust követni és királyságszolgálatot végezni akar? Krisztus nincs többé közöttünk a földön, nekünk személyesen tanácsot adni, de Jehova Isten gondoskodott arról, hogy az ő szavai és az ő hű követőinek a szavai feljegyeztettek, a mi intésünkre és tanulságunkra, akikhez elérkezett a dolgok ezen rendszerének a vége.**

[4] A Szentirás mutatja nekünk, hogy Krisztus eljött másodszor, ez alkalommal láthatatlanul. Amikor Jézus Krisztus a Jelenéseket adta Jánosnak, rá mutatott arra, hogy ezenkivül mint tolvaj fog jönni közvetlen a Mindenható Isten csatája előtt, ami mint Armageddon ismeretes. Jézus elvárja, hogy a magukat keresztényeknek nevezett személyek ebben az időben ébren és résen az őrhelyükön legyenek, amennyiben őrködnek a királyság-kötelességeik felett. Joggal elvárhatja, hogy az ő lábnyomain járjanak és azt cselekedjék, amit a gazdag embernek parancsolt, tudniillik, hogy kövessék őt. Keresztyénnek lenni teljesidő-foglalkozás, a keresztyéni feladatra vonatkozó szünidő nélkül, anélkül hogy megváltoztathatnánk a vallásunkat és letehetnénk a munkát egy időre. Aki valóban Krisztus Jézus lábnyomdokain jár, nem fogja egész idejét az élet üzleti ügyeinek szentelni. Annak a tetszését akarja elnyerni a keresztyén, aki tanitvánnyá fogadta őt és ez azt jelenti, hogy ő elsősorban Krisztusnak és az ő munkájának ajándékoz figyelmet.

[5] Pál világossan és kifejezetten mutatta ezt, amikor arról beszélt, hogy mint katonák állanak a keresztyének Krisztus szolgálatában. Minden keresztyénnek csak egy cél lehet az elméjében. Arra kell tekintsenek és annak kell engedelmeskedjenek, aki őket mint katonákat szolgálatba hivta. Mivel ők Krisztus szolgálatában állanak és őt követik, csak egyet tehetnek: „Mint Jézus Krisztus jó magatartású katonája végy részt a vesződség elszenvedésében. Senki, aki mint katona szolgál nem bonyolódik bele az élet üzletügyeibe, hogy elnyerhesse annak az elismerését, aki őt katonaként toborozta." (2. Tim. 2:3, 4, *UV*) Jézus katonája nem fogja, de nem is tudja különböző dolgokra forditani érdeklődését. Nem törekszik önző üzleteket folytatni és ugyan akkor katonának lenni. Aki katonának lett toborozva, mint katona kell szolgáljon, s akinek meg lett parancsolva, hogy őrködjön a Király érdekei felett, nem adhatja magát oda az alvásnak. A keresztyén az ő posztján marad. Éber a felelősége iránt. Pál, a korábbi tárzusi Saul tudta, mit jelent katonának lenni. Amikor Saul ki lett küldve, hogy üldözze a keresztyéneket, elfogadta és teljesitette ezt a feladatot. Végre hajtotta a kapott parancsokat. Megtérése után, amikor Jézus Krisztus követője lett és Pálnak neveztetett, ugyan csak elhatározta magát a keresztyén hadseregben jó magatartású katonának lenni, amennyiben felöltötte az Istentől kapott teljes fegyverzetet és elviselte, az azzal járó próbákat és nehézségeket, hogy katona volt. Ha már ahhoz, hogy keresztyének legyünk Pál apostol napjaiban szükséges volt,

4. Mit vár el Krisztus követőitől abban az időben, amikor mint tolvaj jön, s mit jelent ez számukra?

5. a) Milyen módon szemlélteti Pál azok állását, akik tevékenyek Krisztus szolgálatában? b) Milyen tapasztalatokon ment át Pál, melyek segitették neki megérteni, hogy mit jelent katonának lenni, s hogyan tekintsük mi ma ezt az ügyet?

FEL

hűséges éber katonának lenni, akkor biztosan nem követeltetik ez meg ma sem kevésbbé. Jézus világossan kifejezésre juttatta ezt a gazdag embernek: „Add el vagyonodat ... és kövess engem", és Pál ugyan olyan világossan mutatta, amikor ezt mondta: „Senki, aki mint katona szolgál, nem bonyolódik bele az élet üzletügyeibe." Hogyan tekintse az ügyet az a valaki, aki keresztyénnek nevezi magát? Nem másként! Maradjon azoknál a dolgoknál, melyeket tanult, őszinte legyen a Krisztus követésében, tehát ne képmutató.

Ma nem megváltoztatott követelmények

6 Ma ugyan olyan hűséges odaadással kell követni a keresztyénnek a szolgálatba való hivást, mintahogy azt Jézus követte és ahogy az apostolok meg az első keresztyének a hozzájuk intézett hivást követték. Nincs más követelmény ma a keresztyének számára. Most is ébren kell maradjanak és ki kell tartsanak figyelmesen az őrhelyükön, teljesitve kötelességeiket. Mindenesetre a mai nemzedék és Jézus napjai között ezerkilencszázéves hosszú időszak van. Más lett az életmód. Az is bebizonyosodott, hogy az emberek gondolatai, felfogásai és szokásai a Jézus korabeliekétől jelentősen különböznek. A kereszténység együtt haladt az idővel és nem akar régi módi lenni. Igen sok pap képviselője lett a modernisták ujkori hajlamaiknak és elvetette a Bibliát. Azt mondják, hogy csak monda Noé története, meg Ádám és Éva teremtése, s Jézusnak a mártircölöpön való halála nem szükséges a megmentéshez. A kereszténységben mindenütt hiányzik az egyszerű hit, amivel Jézus Krisztus és tanitványai rendelkeztek. S még sem változott meg a Biblia az apostolok napjaitól. Isten akarata nem változott meg a keresztyének számára. Jehova nem változik. Igazsága örökre megmarad! Ahhoz tehát, hogy valaki keresztyénnek nevezze ma magát, követnie kell a hivást: „Kövess engem". Pál követte őt, de a gazdag szomoruan elment, amikor meghallotta, hogy milyen módon kellene követnie Jézust. Pál beszélt egy jövendő elszakadásról. Utalt arra, hogy „az ihletett kifejezés kifejezetten" mondja, „hogy a későbbi időszakokban egyesek el fognak esni a hittől." (1. Tim. 4:1, *UV*) Ma annyiban érte el ez a nagy szakadás a csucspontját, hogy nem járnak többé Krisztus Jézus lábnyomdokain. Pál a következő fontos szavakat mondotta a kora keresztyéneinek: „Ügyelj állandóan saját magadra és arra, amit tanitasz. Maradj ezeknél a dolgoknál, mert ha ezt teszed, meg fogod menteni úgy saját magad, mint azokat is, akik hallgatnak reád." Ez ma még inkább érvényes. Egyetlen keresztyénnek való ember sem tolhatja félre Krisztus tanitásait. A Biblia vagy Szentirás, Isten Igéje. Jézus hitt abban és élt aszerint. Mindenkinek, aki Jézus követőjének vallja magát, figyelemmel kell lennie saját magára és Krisztus tanitásaira, hogy ébren maradjon és magáévá tegye szolgálati kiváltságait.

7 Ezerkilencszáz év telt el, amióta Jézus bevezette a menny királysága csodálatos üzenetét és még mindig prédikálni kell. Még mindig ez az egyedüli reménység az emberiség számára. Jézus a következő képpen tanitotta imádkozni követőit: „Jöjjön el a te királyságod. Legyen meg a te akaratod mint a mennyben úgy a földön is." (Mát. 6:10, *UV*) Habár a kereszténység ezeket a szavakat énekekben, korálokban és gyakran az imák felolvasásánál elismételte, nem hisznek benne követői. Ha tuniillik hinnének benne prédikálnák ezt az üzenetet. De Krisztus Jézus igazi követői – s Jehova tanui olyanoknak bizonyultak – hirdetik még mindig Isten királysága jó üzenetét, mint az emberiség egyedüli reménységét. Hisznek ebben egész szivvel, elmével, lélekkel és erővel, azon idő után tekintenek, amikor Isten felállitott Királysága Armageddonban a mennyből le fog csapni minden hadával. Mint keresztyének felelősségüknek érzik Jehova tanui a királyságot hirdetni és ezt nem csak a nemzetek idejének a végéig, hanem mig el nem érte Sátán szervezetének minden nemzete a végét. Nem játszik szerepet, hogy az emberek vesznek-e időt azon napok jelentőségének a kifürkészésére, melyben élünk, vagy pedig nem. Jézus Krisztus elfoglalta királysághatalmát. Jehova uralkodik általa. Isten királysága uralkodik! A kereszténység valláskövetői azon egyszerű oknál fogva nem hirdették annak jó üzenetét, mert elaludtak. A világ közeli végéről szóló figyelmeztetés elhangzott a föld körül, különösen a kereszténységben. A dolgok ezen rendjének az utólsó napjaiban élünk, és a megbizásukat teljesitő Jehova tanui tudomására adták a világnak a főnyelveken, hogy Isten királysága uralkodik és a világ vége közel van. A kereszténység nem lett homályban hagyva a mai időkről.

8 Jézus apostolai nagy érdeklődéssel voltak aziránt, hogy megtudják: milyen idők és világállapotok lesznek, ha megjelenik Krisztus másodszor. De a kereszténység és vallásos vezérei nem nyilatkoztatnak érdeklődést eziránt. „Amikor ő (Jézus) az Olajfákhegyén ült, a tanitványai bizalmasan jöttek hozzá és mondották: Mond meg nékünk: Mikor fognak ezek a dolgok megtörténni, és mi lesz a jele a te jelenlétednek és a dolgok rendszere teljességének (együttesvégének)?" (Máté 24:3, *UV*) Jézus vázolta világossan és érthetően az állapotokat, melyek akkor fognak a világban uralkodni, ha a dolgok egész rendszere egy „együttesvégben", egy „teljességben" meg fog szünni. Nem fog darabokként vagy részekben elpusztulni, hanem ez a kombinált vég mind azokra rászakad, akik az egész földön laknak. Jézus mondta, hogy pontosan azokban a napokban, amikor a dolgok ezen rendszerének együttes vége lesz, „Isten királyságának ez a jó üzenete prédikálva lesz az egész lakott földön bizonyságul minden nemzet számára," s hogy aztán jön el „a teljes vég". – Máté 24:14, *UV*.

9 Jézus egy kombinált jelre utalt, amely jelzi, hogy sok dolog fog megtörténni: Nemzet fog nemzet ellen és királyság királyság ellen felemelkedni; élelmiszer hiányok és földrengések lesznek egyik helyről a másikra és ezek a dolgok együttesen képzik „a szorongattatási-jajok kezdetét". Az igazi keresztyénekre vonatkozólag mondotta: „Akkor nyomoruságra vetnek majd titeket és megölnek titeket, és minden nemzet gyülölni fog titeket az én nevemért." (Máté 24:9, *UV*) Mennyire be is igazolódott ez! De a gyülölet ellenére is ébren és résen voltak Jehova tanui, s gondoskodtak arról, hogy Isten királysága prédikálva lett és hogy ezen utólsó napokra vonatkozó figyelmeztetés eljutott a kereszténységhez és a világban minden emberhez. Nem is lassitották el hirdetésüket, de nem is fogják ezt megtenni a teljes vég bekövetkezése előtt.

10 Nem akarják Jehova tanui, hogy alva találtassanak közvetlen a teljes vég előtt, abban az időben, amikor a dolgok ezen rendszere mindenestül elpusztul. Megértik, hogy mit értett Jézus a Jelenések 16:15. szavaival: „Én jövök mint tolvaj. Boldog, aki ébren marad és megőrzi az ő külső ruháit, hogy ne járjon mezitelen és meg ne lássák az ő szemérmét (szeméremrészeit)." Feltétlen szükséges, hogy a keresztyén ébren maradjon, felelőségeit végrehajtsa és hirdesse a jó üzenetet az Armageddon csatában való teljes végig. Az 1959 február 1. „Őrtorony" világos, részletes magyarázatot nyujt az olvasónak e szövegről és ki van mutatva ott, hogy ez minden kétségen kivül pontosan Armageddon csatája előtt fog beteljesedni. Ahogy az összefüggés mutatja, a három tisztátalan inspirált kifejezés, melyek mint b

---

6. Mit mondhatunk a mai időre Isten követelményeire vonatkozólag az életmód megváltoztatása és a világ vallásos szokásai ellenére, de mi hiányzik sajnos a kereszténységben?

7. a) Milyen életfontosságú üzenet kell ma hirdetve legyen, s hogyan mondott csödöt ebben a tekintetben a kereszténység? b) Minek a tudatában vannak Krisztus Jézus igazi követői Isten királyságára, annak felállitására és az ezzel kapcsolatos kötelességeikre vonatkozóan?

8. a) Milyen érdeklödés kinyilvánitását mulasztotta el a kereszténység, amit Jézus apostolai kinyilvánitottak? b) Milyen módon fog befejeződni ez a régi világ, de milyen munkának kell még előbb megtörténni Jézus szavai szerint?

9. Milyen dolgok teljesedtek be ma a mi szemünk előtt, melyek – ahogy Jézus mondta – „a szorogattatási jajok kezdetét" jelzik, s hogyan viselkedtek Jehova tanui a világ gyülölete ellenére?

10. Mikor teljesedik be a Jelenések 16:15 verse és miért felelsz igy?

FEL

kák néznek ki és a Sárkány szájából, a vadállat szájából meg a hamis próféta szájából jönnek ki, valóban „démonok által ihletett kifejezések", s ők sokat beszélnek. Mind ezen fecsegéssel kimennek az egész lakott föld királyaihoz ... és összegyüjtötték őket arra a helyre, melyet héberül Har-Mageddonnak neveznek." Ha eléri ez a nagy gyüjtőmunka a csucspontját, ugyhogy elkezdődhet ez a végharc, akkor fog jönni Krisztus Jézus „mint tolvaj", s nagy érdeklődéssel lesz azok iránt, akik őrkötelességet vállaltak a templomszervezetében. Ugyan abban az időben nyer ez az irásszöveg alkalmazást, amikor a dolgok ezen rendszere is össze lett gyüjtve minden gonoszságában, hogy a „Mindenható Isten nagy napja háborújában" teljes vége legyen. Mig a nemzetek ezen gyülekezése végbe megy, hallja Jehova összegyüjtött népe – a maradék és másjuhok –, Krisztus Jézust mondani: „Ime!" Igenis, ezáltal figyelmet nyer, s hallják őt mondani: „Én jövök mint tolvaj. Boldog, aki ébren marad és megőrzi az ő külső ruháit, hogy ne járjon mezitelen és meg ne lássák az ő szemérmét (szeméremrészeit)." – Jel. 16:15, *UV*.

A kereszténység elaludt

[11] Valami rettenetes az, ha valaki a szolgálatkiváltságaival szemben közömbös és Jehova szellemi templomában való őrkötelességeivel szemben alva találtatik. Egy ilyen megérdemli, hogy összeverjék és megfosszák ruháitól, ugyhogy lássák szemérmét.

[12] A Newark-i romai-katólikus főegyházmegye és New Jersey-ben a Paterson-i egyházmegyének a hivatalos kiadványa, a *The Advocate* újsag mond valamit az „Ébredjetek fel ti alvók!" cimmel. Ebből a cikkből kitünik: mennyire álmos a kereszténység, s hogy hivei nem ügyelnek az idők jeleire, sem Jézus Krisztus jelenlétére, sem pedig a jó üzenet hirdetésére. De ez az újság elismeri a továbbiakban, hogy van egy emberi csoport, amely tiszta éberséggel és izzó buzgalommal telt s akiknek a soraiban nem található önteltség és közömbösség. Igy olvassunk a *The Advocate*-ban:

> Amikor még iskolába jártunk és a katekizmust tanulmányoztuk azt tanultuk, hogy három fokozat van a katólikus egyházban: 1.) A Diadalmaskodó Egyhás; 2.) A Szenvedő Egyház és 3.) A Harcoló Egyház. Meglehetős joggal megemlithetnénk a negyedik fokozatát és ezt az Alvó Egyháznak vagy az Öntelt Egyháznak nevezhetjük. Ez a csoport férfiakból és nőkből áll, akik a valóságban a Harcoló Egyház tagjai kellene legyenek, de a látszat szerint elfelejtették a szónak az értelmét. Nyilván elaludtak a kapcsolótáblánál és semmi sem látszik aggasztani őket többé ... A Jehova tanuiról szoló fantasztikus jelentés felkorbácsolta az egész világot, nem régen New Yorkban megtartott kongresszusuk alatt. Vallásos beállitotságú emberek csoportja volt itt, mely az egész világon valami 800 000 számlál. Tanitásaik különös és szokatlan. De sikerült nekik kongresszusukra 250 000-et tagjaikból összehozni. A legtöbb ember nem tudja megérteni: mi vonza őket ennyire; de a tény megmarad, hogy valaminek lenni kell, ami előidézi a látogatok ezen csodálatra méltó számát.
>
> Izzó buzgalom a tulajdonuk. Nem találni közöttük sem önteltséget, sem közömbösséget, de áldozat sem riassza őket vissza. Mindegyikük kötelezi magát hetenként 12 órát az embertársuk megtérítésére forditani.
>
> Megváltoztathatnánk a földfelszinét, ha a mi katolikus lakosságunk nagy tömege ilyen buzgalommal és állhatatossággal birna. Egy hires katólikus pap mondta egykor: „Emberi üzleti mértékkel mérve a katólikus egyház roppant nagy melléfogás. Húsz évszázad után az emberi nem két harmada még mindig pogány." – *The Advocate*, 1958, szeptember 19.

[13] A katolikus szervezet elismeri, hogy alva találtatik. Fel lesz födve a keresztyénietlen mezitelensége. Hivei nem buzgolkodnak Isten királyságáért, se nem fáradoznak egyáltalán azt hirdetni. S mi a helyzet a protestánsokkal? North Dakotaban (USA) a Litchville-i *Bulletin*-ban, a következőket lehetett olvasni annak az üzleti hirdetés részében „Kereset" cimmel: „ELVESZETT – az evangélikus egyház több mint 100 tagja. Husvéttol nem lehetett őket többé látni. Térjetek vissza kérlek vasárnap reggel a Lutheránus Templomba Litchville, North LaMoure-ba vagy Hastings-ba! Nem teszek fel kérdéseket. Bob Harrison lelkész."

[14] Mit tenne vajjon Krisztus Jézus, ha jönne meglátogatni ezeket a katólikus és protestáns szervezeteket? Levetné roluk az ő külső ruháikat, megszégyenitené őket, hagyná őket mezitelen járni, hogy megláthassák mások az ő szemérem részeiket. Ez már mindenesetre megtörtént az igaz keresztyének szeme látára. Meg lett mutatva nekik a kereszténység mezitelensége. Elhanyagolta a munkáját s csődöt mondott az emberek iránt. Megtagadta a Bibliát. Nem tanitsa sem annak főüzenetét, tudniillik, hogy elérkezett Isten királysága a mennyben, se nem dicsőitette a világegyetem Istenének, Jehovának a nagy nevét. Ennyit a kereszténységre vonatkozólag. De hogyan áll a helyzet magukkal az igaz keresztyénekkel?

[15] Nem a lomhaságnak és közömbösségnek az ideje van itt a keresztyének számára. Biztos, hogy a dolgok ezen rendszere utolsó napjaiban élünk, és Jézus a következő hatásos intést adta követőinek a Lukács 21. fejezetében, ahol behatóan leirja a konbinált jelt. Ha az olvasó követőjének vallja magát, akkor hallja a következő szavakat: „Ügyeljetek saját magatokra, nehogy megnehezedjen a ti szivetek, nagyon sok evéssel, nagyon sok ivással és az életgondok által, és rátok ne jöjjön hirtelen, mint egy tőr az a nap. Mert mind azokra jönni fog, akik laknak az egész földszinén. Maradjatok tehát ébren, minden időben könyörögve, hogy képesek legyetek elkerülni mind azon dolgokat, amik jönnek, és hogy megőrizhessétek állásotokat az Emberfia előtt." (Luk. 21:34–36, *UV*) Itt is megtaláljuk a kifejezést: „Ügyeljetek saját magatokra." Miért? Mi történhet? Le engedhetjük könnyen tiporni magunkat a világ gondjai által és megnehezithetjük magunkat evéssel, ivással és életgondokkal. Vagy, ahogy az *Uj-Világ-Forditás* (angol) lapjegyzete mondja: „Az életeltartás gondjaiért".

[16] Jézus intette abban az időben hű követőit, hogy ne okozzanak maguknak olyan sok gondot az életeltartáshoz szükséges dolgok miatt, mit pl. azon kérdés miatt: „Mit egyetek, mit igyatok", sem „a testetek felől arra vonatkozólag, hogy mibe öltözködjetek". (Mát. 6:25, *UV*) „Elsősorban Isten országa és annak igazsága után kell törekedjenek." (Mát. 6:33, *UV*) Nem ugyan ezt mondta ő a gazdag ifjunak is? Szabaditsátok meg magatokat mind azon dolgoktól, melyek gazdagokká tettek benneteket. Adjátok a szegényeknek azon dolgokat, melyekkel fedeztétek az életeltartástokat és kövessetek engem! Fontos, hogy ti először a királyság és Isten igazsága után tekintsetek. Az apostoloknak tanitott imájában mondotta Jézus: „Add meg nékünk ma a mi kerenyünket erre a napra." Nem kért több napra. Megelégedettek kell legyünk élelemmel, ruházattal, hajlékkal, egyesitve ezeket Isten félelemmel. Ne terheljétek tehát soha meg magatokat tulzott evéssel, ivással és életgondokkal. Miért nem? Mert ha főszerepet játszanak ezek az életünkben – ahogy a gazdag ember életében ez volt az eset – nem lesz időnk Jézus lábnyomdokain járni és őt követni. Nem lehetünk Jézus Krisztus katonái, ha igénybe vesz bennünket az evés, az ivás és az életgondok és ha megterheljük magunkat az élet üzleti ügyeivel, hogy tömegével szerezzünk ilyen dolgokat. Nem tehetjük mind a kettőt.

---

11. Mi történik azokkal, akik a Jehova szellemi templomában viselt szolgálatuk iránt közömbösek?

12, 13. Milyen nem rég nyilvánosságra hozott fejtegetések mutatják, mennyire közömbös és álmos a kereszténység Jézus Krisztus jelenlétével szemben, azoknak izzó buzgalmuk és éberségükkel ellentétben, akik valódi keresztyén tanuk?

14. Hogyan lett felfedve a kereszténység mezitelensége és miért?

15. Milyen hatásos intést ad Jézus követőinek, amely a Lukács 21:34–36-ban van feljegyezve?

16. Milyen további tanácsot adott Jézus, hogy segitséget nyujtson követőinek, nehogy megterheljék magukat életgondok által, s mi a valóban fontos, amire szentelnünk kell a figyelmünket?

FEL

Az együttesvég alatt ébren maradni

17 Az utolso napokban való élet leirásakor azt mondja Jézus a Lukács 21. fejezetben: a teljes vég olyan hirtelen fog bekövetkezni, hogy pillanatnyilag mint egy tőr jön ránk az a nap. Mi fog hát történni? Jézus azt mondta, hogy ez a nap mind azokra jönni fog, akik a földszinén laknak. Nem tesz kivételt. Ezért adta Jézus az apostoloknak és adja természetesen a ma élő keresztyéneknek is a következő tanácsot: „Maradjatok tehát ébren, minden időben könyörögve, hogy képesek legyetek elkerülni mind azon dolgokat, amik jönnek, és hogy megőrizhessétek állásotokat az Emberfia előtt." Valóban, van egy út, amelyen el lehet kerülni a Mindenható Isten nagy napja csatájában bekövetkező kivégzést. Ez az az út: Ébren maradni, élni mint keresztyén és Istenhez könyörögni. Akkor sikerülhet neked mind azon nehézségeket és szorongattatásokat elkerülni, amely rászakad egykor az Ördög ezen dolgok rendszerére, s teljesen el fogja seperni a politikai rendszert, a vallásos rendszert, a kereskedelmi rendszert és azután maga az Ördög és a démonok lesznek a mélységbe vetve, akik uralják ezt a világot. Ha te mint keresztyén őrt állsz Isten szellemi templomában s azalatt ébren maradsz, akkor meg fogod őrizni az elismert állásodat az Emberfia előtt. Meg fog tartani téged az Armageddon csatáján át. amelyben el fogja pusztitani a világot, s be fogsz jutni Isten igazságos új világába.

18 Nem az első alkalom lesz ez, amikor el lesz pusztitva egy világ. Korábban is megtörtént ez, tudniillik Noé napjaiban, „amikor várt Isten türelme Noé napjaiban, mig a bárka megépült, amelyben kevés azaz nyolc személy hordoztatott biztosan át a vizen." (2. Pét. 3: 20, *UV*) Jehovának jó oka volt arra, hogy elpusztitsa a Noé napjaiban élő embereket. Nem vették sem Istent figyelemben, sem azt az üzenetet, melyet Isten prédikáltatott nekik Noé által az akkori világ végéről, hanem oda adták magukat az evésnek, élvezték az életet, rendeztek lakomákat és csak magukra és saját életgondjaikra gondoltak. Valoban megterhelték magukat tulzott evés és ivás által. Jézus megmondotta nekünk, hogy napjainkban, röviddel Armageddon előtt, hasonló lesz a helyzet mint Noé napjaiban: „Mert ahogy Noé napjaiban voltak, úgy lesz az Emberfia jelenlétekor. Mert ahogy az emberek tartották ezt ezekben a napokban az özönviz előtt: ettek, ittak, házasodtak és férjhez adattak, mind addig a napig, amikor Noé be ment a bárkában, s nem vettek semmi ismeretet arról, mig a vizözön jött és mindanynyiukat elseperte; igy lesz az az Emberfiának jelenlétekor is." (Mát. 24: 37–39, UV) Ez az özönviz mindazokra rázudult, akik Noé napjaiban a földszinén laktak, egészen úgy, ahogy Armageddon csatájában meg fog történni. Nem aludhatnak el a keresztyének. Jézus mondotta: ‚Boldog. aki ébren marad és megőrzi a külső ruháit.' Noé nem aludt a bárka épitési feladatára vonatkozólag. Serény maradt, épitéssel foglalatoskodva. Ezenkivül állhatatossan prédikált. Együtt dolgozott vele három fia, feleségeik és az ő tulajdon felesége. Mindannyian serényen maradtak Noéval a munkában, és amikor jött az özönviz, készen állottak, ébrek voltak, a bárkában voltak minden állattal együtt s megtartattak az életben, amikor elhagyták az akkori világot és azután egy megtisztitott földre léptek. Noé és családja ébren maradt, dolgoztak s készen állottak, amikor megeredt az eső. Az ébren maradás kifizetődik. Ilyen módon nem veszitsük el az Isten számára végzett szolgálat külső ruháit!

19 Ha nem maradt volna Noé az oltalmára bizott dolgoknál, akkor nem menthette volna meg sem saját magát, sem pedig azokat, akiket szeretett. Az egyedüli ésszerű eljárás tehát: ébren maradni és teljesiteni a reánk bizott kötelességeket, ahogy az első keresztyének ezt tették, amikor Jeruzsálem pusztulásának a veszélye fenyegetett. Sok évvel Jeruzsálemnek a pusztulása előtt (Kr. u. 70-ben) figyelmeztetve lettek az első keresztyének a Jézustól kapott jövendölés által. „Ezenfelül, ha látjátok Jeruzsálemet seregektől körül venni, akkor értsétek meg, hogy pusztulása közel van. Akkor kezdjenek el, akik Judeában vannak a hegyekre menekülni, és akik annak közepette vannak, elmenekülni és akik a környező területen vannak, ne menjenek be abba, mert ezek azon napok, amikor kiszabatik az itélet, hogy beteljesedjen mind az, ami meg van irva." (Luk. 21: 20–22, *UV*) Röviddel a pünkösd napok után sok ember nyerte el az igazság ismeretét s odaadták magukat Jehovának és meg lettek keresztelve, igen egy napon 3000 keresztelkedtek meg. Sok gyülekezőhely lehetett Jeruzsálemben, ahol Isten népe összejött közösen tanulmányozni Isten Igéjét és ahol a prédikálószolgálatra képezte magát. De mig a Bibliát tanulmányozták az egész idő alatt ébren maradtak, a Jézus által megjövendölt válságos helyzetre való tekintettel, amelyben Jeruzsálem város pusztulása fenyegetett. Igy egész biztos, figyelmük a fenyegető pusztulásra lett irányitva, amikor Kr. u. 66-ban Róma seregei körülkeritették a várost. Amikor ezek a seregek rövid időre elhuzodtak, minden Jeruzsálemben tartózkodó keresztyén a hegyekre menekült. Kimentek tehát a városkapukon, átmentek Judea halmain, le a Jordánvölgybe, ott átvágtak a folyon, hogy Gileádba a hegyek közé menekülhessenek, ahol biztonságban voltak. Miért maradjanak azon a helyen, ahol pusztulás következik be, ha figyelmeztetve lettek? Miért alvásba merülni ebben a válságos időben, ha ébren és a poszton kell lenni? Ezek az első keresztyének ébrek voltak a felelőségeik iránt. Életben kivántak maradni, hogy hirdethesség továbbra is a királyság jó üzenetét, miután Jeruzsálem el lenne pusztitva. S ők életben is maradtak.

20 Mig ma a kereszténység megszégyenűlve áll az igaz keresztyének szeme előtt, mert nincs rajta a külső ruhái s ez azon körülmény következtében, hogy a keresztyéni szolgálatkiváltságaira vonatkozólag alvásba merült, Jehova tanui haladnak tovább az egész világon Isten királyságát prédikálni és Isten akaratának figyelmet szentelni. Ügyelnek arra, hogy tiszták legyenek, akik mint imádók Jehova szentségébe jönnek, ahogy az őrők megőrizték Jehova templomát, amikor éjjeli őrséget álltak, nehogy valami tisztátalan a templomba jusson és beszennyezze azt, vagy nehogy valaki kilopjon abból valamit. A királyságérdekek ezekben az utólsó napokban a „hű és értelmes rabszolga" osztály oltalmára lett bizva. S hozzájuk csatlakozik ma a más juhok „nagy tömege" minden nemzetből, törzsből, és nyelvből és nékik is osztály-részül jutott az a kiváltság, hogy őrködjenek ezen királyságérdekek felett, amennyiben hirdetik ezt ők maguk a föld végéig. Ez a nagy néptömeg, melynek száma most messze felül-mulja a 770 000 királyság hirnököt, nincsen megterhelve tulzott evéssel ivással és életgondokkal. Fel lettek azon tény ismeretével ébresztve, hogy Jézus Krisztus Armageddonban mint tolvaj fog jönni; hirtelen, pillanatnyilag, s hogy ez a földre szakadó pusztulás mindazokat érinteni fogja, akik a föld felszinén laknak. Igy tehát ébren maradnak és megtartják állásukat az Emberfia előtt, amennyiben őrködnek a királyságérdekek felett, megőrzik szolgálathivatali-ruháikat s kimutatják, hogy értékelik kötelességeiket. Amennyiben megtartják ruháikat bizonyitják, hogy Jehova Isten kegyelmében vannak, s hogy megtartja őket szolgálatában, szentségében.

---

17. Mi kell cselekedjen minden olyan valaki, aki a jelenlegi gonosz világ pusztulását el szeretné kerülni?

18. Miért lett elpusztitva a világ Noé napjaiban, s milyen szép példát adott Noé és az övéi, a vég mostani idejében élőknek?

19. Milyen figyelmeztetést kaptak a keresztyének az első évszázadban Jeruzsálemre vonatkozólag, s hogyan jártak el, ami jellemző volt ő éberségükre?

20. Mi találó ma Jehova tanuira, s mi ami a szellemi éberségüket mutatja?

FEL

VILÁGOSSÁGRA fog jutni, aki helyesen jár el és keresi az igazságot. Keresztelő János bevezette a zsidókat annál, aki „a világ világossága" lett. Abból a célból jött keresztelő János, „hogy bizonyságot tegyen a világosságról, hogy higyjenek általa minden fajta emberek". (Ján. 1:7, *UV*) János tudta, hogy Krisztus Jézus a világ világossága volt. (Ján. 8:12) Jézus kioktatta tanitványait az igazság felöl és ezeket mondotta nékik: „Ti vagytok a világ világossága." (Máté 5:14) Következetesen az igaz keresztyének képzik ma az egyedüli világosságot, ami csak létezik. Minden életrétegből való emberek tegyenek vizsgálatot magukban és vessék fel a kérdést: „Félem én a világosságot? Félem én az igazságot?" Jézus érthetővé teszi mindenki számára ezt a pontot: „Ez tehát az alapja az itéletnek: hogy a világosság a világba jött; de az emberek jobban szerették a sötétséget a világosságnál, mert munkájuk gonoszak voltak. Mert mindenki, aki gonoszt művel gyülöli a világosságot, hogy ne legyenek megdorgálva az ő munkái. Aki azonban az igazat cselekszi, a világosságra jön, hogy munkái mint olyanok nyilvánvalókká legyenek, amik Istennel összhangban lettek elvégezve." – Ján. 3:19–21, *UV*.

[2] Nem kereste az igazságot az a gazdag ember, aki Jézushoz jött és szeretet volna életet elnyerni. Nem használta ki a kinálkozó alkalmat Krisztus követőjének lenni, hanem elment, hogy törödjön birtokával. Igazán szeretnünk kell a világosságot és az igazságot, hogy Istennel összhangban tevékenykedhessünk. Erre törekedtek Jézus tanitványai, s Jézus igy szólt hozzájuk: „Bizony mondom néktek, hogy nehezére fog esni egy gazdagnak a mennyek királyságába bemenni." Ennek hallatára a tanitványok nagyon meglepődtek és mondták: „Kicsoda részesülhet tehát megmentésben? Jézus rájuk tekintett és mondta nékik: Embereknél lehetetlen ez, de Istennél minden lehetséges." (Máté 19:23, 25, 26, *UV*) Aki Istennek a mennyei Atyának az akaratát cselekszi, meg fogja látni, hogy lehetséges az emberek megmentése. Isten lehetségessé teszi ezt. Azáltal tette ő ezt lehetővé, hogy a világra köldte az ő egyszülött Fiát, hogy aki csak hisz ő benne és gyakorolja ezt a hitet örök életet nyerjen. (Ján. 3:16) Aki hisz a Fiúban, figyelemben is fogja venni az ő tanitásait. Járni fog az ő nyomdokain. Egy prédikáló, Isten szolgája lesz. Ez szolgálatot jelent, igen nehéz munkát és kitartást. Kitartás ebben a szolgálatban állandó figyelmességet igényel.

[3] Miután Jézus tanitványait itt hagyta és felment a mennyekbe, a tizenegy hűséges apostol éber maradt, más tanitványokkal együtt. Pünközsdkor leszállott rájuk a szent Szellem és erősitette őket a további tevékenységre. Ettől az időponttól nem engedték többé magukat semmi által feltartóztatni. Prédikáltak. Az akkor a tanitványokat megerősitő és megelevenitő szent Szellem hatással van még ma is az igaz keresztyénekre. Istennek ugyan az a hatékony ereje vagy szent Szelleme serkenti ma is az ő népét, a jó üzenet hirdető munkájának az előbbvitelében. Mindjárt pünközsd után három és fél év alatt átvonultak a tanitványok Palesztinán és prédikáltak s begyüjtötték a Messiást kereső zsidók maradékát. Ezután az volt Isten akarata, hogy a megmentés üzenete minden nemzetből, nyelvből és törzsből való néphez eljusson, ezért a tanitványok Kisázsiába, Görögországba, Babylonba és Olaszországba mentek és a világ több más területére.

[4] A keresztyénekhez intézett parancs igy hangzott: „Mennjetek azért el és tegyetek tanitványokká minden nemzetből való embereket, amennyiben megkeresztelitek őket az Atyának, a Fiúnak és a szent Szellemnek a nevében, s amennyiben tanitjátok őket mind azon dolgok figyelembenvételére, melyeket én parancsoltam néktek. (Máté 28:19, 20, *UV*) Igaz keresztyének nem engedik ma semmi által feltartoztatni magukat felelőségük teljesitésében, még a haláltól sem. Még ezekben az utólsó napokban sem félnek az igaz keresztyének, amikor látják, hogyan gyülekeznek a föld nagy seregei Armageddon csatájára, hanem őrséget állnak és törődnek arról, amit Isten oltalmukra bizott. A királyságérdekek különös jelentőséggel birnak számukra, tehát az, hogy bizonyságul legyen hirdetve a jó üzenet az egész világban minden nemzet számára, és hogy begyüjtessenek a más juhok. A „hű és értelmes rabszolga" osztály Isten hegyén van és minden halló fülüt hiv, hogy jöjjön és vegye „az élet vizét" ingyen. Ma az emberek százezrei jönnek „Jehova hegyéhez", hogy törvényeit és utait megismerjék ott. Értékelik az ő kinemérdemelt jóságát, szeretett Fiának az ajándékát, mert általa jön megmentés. Szeretik az igazságot, s ezért jönnek a világossághoz, Krisztushoz, s mivel eljöttek végezni is akarnak Istennel összhangban lévő munkát. – Ésa. 2:2–4; Jel. 22:17.

[5] Nem lehet valami könnyű egy igaz keresztyén számára a nyilvánosság elé állni és hirdetni a jó üzenetet, mint ahogy az első tanitványoknak sem volt könnyű a zsinagógákba és nyilvános terekre kiállni és hirdetni a jó üzenetet Krisztus Jézusról. A Biblia beszámol nekünk arról, hogy a tanitványok ezért meg lettek korbácsolva vagy vesszőzve, s többször meg lett nekik tiltva, hogy tovább prédikáljanak. Felhagytak az első keresztyének ezért a prédikálással? Nem, hanem ezt olvashatjuk az apostolokról: „S minden nap folytatták a tanitást a templomban és házról-házra és hirdették a jó üzenetet Krisztus Jézusra vonatkozólag." (Apcsel. 5:42, *UV*) Habár az apostolok tökéletlenek voltak, mégis kitartottak az Istentől számukra kiutalt munkában. Nem szánakoztak maguk felett, se nem huzodtak vissza azon mentegetőzés mögött, hogy az ügy nehezükre esik. Meg voltak győződve arról, hogy helyessen jártak el. Jézus is igy cselekedett. Hallották, hogy minek a cselekvését és mondását parancsolta nekik Tanitójuk. A szent Szellem

1. Kit jelöl meg az Irás a „világ világosságának", s milyen szerepet játszik ez a világosság az emberek itéleténél?
2. Hogyan részesülhetnek emberek megmentésben?
3. Mit csináltak Jézus tanitványai az ő mennybe menetele után?
4. a) Milyen dolgok nem tartoztatják fel az igaz keresztyéneket, hogy felelőség teljesitésükben mint tanitók müködjenek? b) Ki jön ma Jehova hegyéhez és mi készteti őket arra?
5. Milyen tevékenységet folytattak Jézus tanitványai üldözések ellenére, s milyen helyes eljárásra kell serkentse ez ma, az igaz keresztyéneket?

FEL

erősitette őket most. Nem volt most idő a vonakodásra és félelemre, hanem az éberségnek, a résen létnek az ideje volt és az Isten királysága jó üzenete hirdetésének az ideje. S ma még mindig a prédikálásnak az ideje van, sőt ma még jobban mint valaha ezt megelőzően, mert mi most éppen abban az időben élünk, amikor Krisztus Jézus mint az őrök Ellenőre jön. Boldog, aki ébren marad és megőrzi az ő külső ruháit, nehogy mezitelen járjon és meglássák az ő szemérmét. A nyilvánvaló jelekből látható, hogy a kereszténység aludt a királyságérdekek őrzését illetőleg, s hogy a keresztyének szeme láttára mezitelenné lett téve, de ennek ellenére Jehova tanuinak ébren kell és ébren is fognak maradni és prédikálni a dolgok e rendszere végének utólsó napjaiban! A jelen az az idő, amikor Isten akaratának teljesülni kell, ami a „más juhoknak" minden nemzetből, törzsből, nyelvből, vallásból és életrétegből való összegyüjtéséből áll, közömbös: szegények-e vagy gazdagok. – Ján. 10:16.

Maradjatok ezeknél a dolgoknál és részesüljetek megmentésben

[8] Feltétlen szükséges, hogy a keresztyén a korai keresztyén életében tanultaknál maradjon. Pál mondta Timótheusnak: „Prédikáld az Igét, tarts ki sürgössen amellett, alkalmas időben és nyugtalan időben." (2. Tim. 4:2, *UV*) Nem engedheti meg a keresztyén, hogy valami elszakitsa őt Isten szeretetétől, jelentéktelen milyen kemény ellenállás is legyen az. Nem annak van itt most az ideje, hogy álmosak legyünk, kényelmeskedjünk vagy együnk, igyunk és életgondokkal törődjünk. Annyira gerjesztette abban az időben a papságot az az állandóság, amivel Jézus Krisztus Isten királyságát hirdette, hogy végül is megölték őt a mártircölöpön. Meggyilkolták őt! Az első keresztyének ugyan olyan kitartóak voltak a prédikáló tevékenységükben, s fenyegetőzések és fogság által próbálta őket ezekben a napokban az Ördög csöcseléke feltartóztatni a Jézustol tanult jó üzenet hirdetésében. Ez azonban nem sikerült nekik.

[7] Ugyan az a vallásos társaság törekszik a keresztyéneket ezen utolsó napokban hallgatásra birni, amennyiben befolyásolták a politikusokat, hogy tegyenek lépéseket Jehova tanui ellen. A totális uralkodók próbálgatták ezt agymosással, koncentrációstáborral és kommunista börtönnel. Törekedtek ezek az uralkodók egy csoport Jehova tanui hűségét megingatni, hogy ne folytathassák tovább Istennek való szolgálatukat. De ha egy keresztyén elhatározta, hogy hűséges és éber marad, hatástalan lesz minden agymosás nála.

[8] Azt mondja az 1957-ben a Brit Szigeteken nyilvánosságra hozott könyv, cime: *Battle for the Mind, a Physiology of Conversion and Brainwashing* (Az elméért való harc a megtérés pszilológiája és agymosás): „Azok, akikről úgy számolnak be, hogy a leginkább képesek voltak elvüket és hitnézeteiket megőrizni a német koncentrációstáborokban a második világháború alatt, a Jehova tanui szekta tagjai voltak. Ennek a pacifista vallásos csoportnak vannak némely különös hitnézeteik, de vallásos vezéreik olyan meggyőződéssel és hatalommal öntötték azokat belejük, hogy még akkor is hatással voltak, amikor állandó gyengeltetés és pszilológiai lealacsonyitás más embereket arra késztetett, hogy értsenek egyet a személyi vagy kollektiv erkölcs legalacsonyabb fogalmával, habár ők is magas eszménnyel birtak, de nem érezték magukat felelősnek valakinek alárendelő hűséget tulajdonitani. Égő hit, más hitvallás és más világnézet, amit valaki felfog és magáénak vall, védelmet nyujt az áttérés előtt. A történelem mutatja, hogy jól kioktatott és kiiskolázott katonák ugyan olyan bátrak és engedékenyetlenek lehetnek mint Jehova tanui."

6. Miért olyan fontos ezeknél a dolgoknál maradni és hogyan fog ez ellen viselkedni a régi világ?

7.–9. Milyen módon próbálkozott a világ Jehova népe hűségének a megtántoritásával, de mit mond egy könyv módszerük hatásosságáról, amit 1957-ben adtak ki a Brit Szigeteken?

[9] **Ilyennek kell ma lenni minden Jehova tanujának, minden keresztyénnek és Jézus Krisztus minden igaz követőjének. Megmentheti őket az ilyen egyszerűségben bemutatott osztatlan hűség, mellyel Jehova Istennek adóznak Krisztus Jézus által.**

[10] Honnan nyerik Jehova tanui ezt az erőt? Nem valami bennük nyugvó által. Azáltal nyerik el, hogy Istentől szereznek erőt. Pál mondja Timótheusnak: „Te pedig fiam, szerezz továbbra erőt a kinemérdemelt jóságban, ami Krisztus Jézussal van kapcsolatban, és azon dolgokat, melyeket hallottál tőlem sok tanú támogatásával, bizd más hűséges emberekre, akik részükről eléggé képesek lesznek mások tanitására. Mint Jézus Krisztusnak jó magatartású katonája végy részt a vesződségek elszenvedésében." – 2. Tim. 2:1–3, *UV*.

[11] Jehova tanui ébren kell legyenek minden nap, amennyiben Isten Igéjét tanulmányozzák, a gyülekezetekben összejönnek Jehova népével és házról-házra prédikálják a jó üzenetet. A német koncentrációstáborok már rég a multé, de Jehova tanui megélhették azt a diadalmat, mind máig itt maradhattak. A kommunista koncentrációstáborok még működésben vannak, de Jehova tanui rapid (gyorsan) növekesznek a Vasfüggöny mögött, ahogy ezt Jehova tanui *Yearbook* (Évkönyve) mutatja. Jehova tanui legnagyobb csoportja az Egyesült Államokon kivül egy olyan országban gyülemlett össze, mely a Vasfüggöny mögött van, mégpedig minden agymosás, propaganda és fenyegetés ellenére, hogy Isten hű szolgáit elpusztitsák és kiirtsák.

[12] Tekintet nélkül arra, hogy hol lakik valaki a messze világban, ügyelnie kell állandóan saját magára és arra, amit tanit, hacsak keresztyénnek szeretne maradni és éber akar lenni, hogy hűségesnek találtassék, ha Krisztus Jézus Armageddonban mint tolvaj jön. Ezt csak úgy teheti, hogy szorossan Jehova szervezetéhez tart, tanulmányozza az isteni akaratot és annak megfelelően él, hiszen ha ezeknél a dolgoknál marad és cselekszi azokat, meg fogja menteni úgy saját magát mint azokat, akik hallgatnak reá.

[13] Ebben rejlik Jehova szervezetének az ereje: Jehova Istenben, az ő szeretett Fiában, Jézus Krisztusban és az ő megbizható igéreteiben való hit. A keresztyén igazsággal kell betőltse az ő elméjét. Mindazok, akik úgy járnak el mint Timótheus, az egyike az első keresztyéneknek, aki állandóan ügyelt saját magára és az ő tanitására és ezeknél a dolgoknál maradt, amiáltal ő saját magát és azokat is megmentette, akik hallgattak reá, ugyan abban a jutalomban fognak részesülni. Ez rád is találó lehet, ha keresed a Világosságot, Krisztus Jézust és cselekszed az isteni akaratot! Kitartás boldogsághoz vezet. Kitartás jutalommal jár. Hűséges és fáradságos munkával elért teljesitmények nagy örömöt és határtalan boldogságot eszközölnek.

[14] A mai keresztyének tevékenykednek, éberek és serényen foglalatoskodnak prédikállással. Még ha ennek a munkának a kifejtése mindegyikőjüknek üldözést növel s talán ez egyikőjüknek a halálát jelentené, mégis mindig Jézus következő szavaira kell emlékezzen a keresztyén: „Az én táplálékom abban áll, hogy én annak az akaratát cselekszem, aki engem küldött és az ő munkáját befejezem." (Ján. 4:34, *UV*) Igy tehát haladnak Jehova tanui tovább ébren maradni, őrt állani és az ő külső szolgálathivatal-ruháikat megőrizni, egész az utólsó végig, Armageddon csatájának a végéig. Szolgálati helyükön fognak maradni és hirdetni fogják Isten királysága jó üzenetét.

10, 11. a) Honnan nyerik Jehova tanui a szükséges erőt, hogy megőrzik Jehova Isten iránt az ő kizárólagos hűségüket b) Hol van ma Jehova tanuinak legnagyobb csoportja, az Egyesült Államokon kivül, ami bizonyitja, hogy ők ezeknél a dolgoknál maradnak nehéz üldözések ellenére?

12, 13. Mire kell mind azoknak különösképpen ügyelniük, akik hűségesnek szeretnének bizonyulni és milyen módon?

14. Mi volt Jézus eledele az ő szavai szerint és mire határozták el magukat most Jehova tanui?

FEL

BESZÁMOLÓ JEHOVA TANÚI 1958 ÉVI VILÁGRASZÓLÓ HARCMEZŐ-TEVÉKENYSÉGÉRŐL

	1957 hirnök átlag	1958 hirnök átlag	% több mint 1957	Hirnök-csucsszs. 1958	Úttörő hirnök átlag	Nyilvános előadások	Gyülekezetek	Elterjesztett irodalom	Órák száma	Új előfizetők	Folyóirat egyessz.	Utólátogatás	Bibliatanulmányozás át.
Amer. Egyesült Államok	187 762	202 141	8	226 797	7 724	176 632	3 848	6 842 007	32 371 482	755 315	38 853 331	10 546 196	159 904
Alaszka	163	177	9	200	13	149	5	6 743	32 437	898	38 754	11 003	176
Bermuda	28	29	4	33	2	19	1	2 058	4 348	237	7 237	2 352	30
Eritrea	14	27	93	34	6	56	4	1 512	13 242	307	6 683	5 420	94
Guam	17	18	6	23	2	3	1	1 201	5 031	263	5 395	1 564	25
Izland	13	17	31	20	6	8	1	6 014	10 044	148	11 454	3 791	23
Somalia	1	1		1	1			216	248	28	229	120	7
Argentina	4 339	5 140	18	5 585	257	3 535	153	148 839	954 796	17 036	961 491	442 640	4 468
Ausztrália	9 359	10 613	13	12 181	415	8 326	318	252 276	1 692 807	27 106	1 762 203	509 391	6 887
Amerik.-Samoa	26	29	12	32	6	64	1	3 117	12 261	49	7 304	4 296	46
Fidcsi szigetek	73	97	33	111	7	116	3	8 684	20 225	324	19 010	7 903	136
Nyugat-Samoa	29	37	28	43	1	29	1	1 519	8 325	25	3 493	2 904	36
Pápua	143	167	17	190	8	52	4	3 229	27 840	95	2 567	7 353	111
Rotuma		7		9				79	735	1	13	324	9
Salamon szigetek	4	7	75	11		16	1	22	2 286			589	11
Új-Británia		18		22	2	1	2	357	3 250	97	425	1 104	18
Új-Guinea		11		26	1		2	166	1 687	21	73	518	14
Új-Hebridák		3		4				77	146	9	196	54	3
Új-Irland		2		4				21	61		4	43	2
Új-Kaledonia	18	34	89	41	1	16	1	1 605	3 732	256	3 856	1 284	21
Ausztria	4 467	4 840	8	5 424	122	3 523	170	122 812	669 834	4 439	712 483	304 207	3 488
Bahama szigetek	133	148	11	160	17	124	3	4 518	32 489	370	36 271	13 784	234
Belgium	4 528	4 933	9	5 339	134	3 158	108	160 059	666 173	5 878	735 910	239 836	2 663
Bolívia	191	289	51	361	41	297	8	12 945	81 698	1 337	67 555	28 292	446
Brazília	10 522	12 992	23	14 458	534	12 186	422	350 561	2 122 228	22 912	1 743 052	723 880	9 186
Brit-Guayana	519	549	6	629	54	416	16	20 477	124 995	1 447	122 837	45 865	679
Brit-Honduras	153	169	10	190	29	146	8	3 238	54 827	114	42 097	21 499	261
Brit Szigetek	34 004	37 416	10	42 033	1 298	37 661	825	1 241 955	5 576 411	54 691	7 112 660	2 493 151	29 063
Málta	4	5	25	8		1	1	59	630	10	468	315	4
Burma	119	122	3	133	21	124	3	28 615	46 126	711	49 396	16 443	194
Ceilon	121	141	17	157	26	90	4	10 688	51 572	698	32 209	17 178	177
Ciprus	359	405	4	442	18	161	10	5 436	56 532	536	22 861	21 441	244
Izrael	47	38		50	4	10	2	2 451	7 934	116	2 190	2 181	26
Csile	1 255	1 433	14	1 570	133	1 471	44	46 754	348 916	3 412	321 047	142 100	2 140
Dánia	8 338	8 638	4	9 477	182	9 411	103	129 443	995 874	3 825	919 211	405 418	4 110
Färöer (szigetek)	12	12		14	5	22	1	3 959	8 154	111	10 396	2 841	26
Grönland	3	3		6	2			650	2 503	9	1 023	976	8
Délafrika	13 356	14 451	8	15 807	715	11 552	425	325 267	3 264 285	23 655	1 245 685	816 949	12 229
Angola	47	30		30		92	2	496	5 420	39	304	2 204	24
Basutoland	76	101	33	114	14	125	4	1 537	37 873	63	2 794	9 236	148
Betcsuanaland	123	168	26	187	13	217	3	266	48 495	20	628	11 170	139
Délnyugatafrika	56	64	14	77	8	47	2	3 864	18 818	476	17 902	6 280	79
St. Helena	40	39		50	2	27	2	324	5 053	11	2 750	1 639	22
Swasiland	199	220	11	267	7	352	6	834	50 729	48	2 894	14 408	172
Délrodézia	11 287	11 810	5	13 112	711	14 582	335	195 378	2 862 642	4 223	467 108	771 328	11 878
Dominikai Köztársaság	640	274		354		7	10	278	18 594		38	11 893	115
Egyipten E.A.K.	339	374	11	410	32	196	10	26 653	36 957	35	2 875	31 851	371
Angolegyiptomi Szudán	11	12	9	12	2	1	1	479	2 915	88	1 792	928	22
Ekuádor	318	354	11	405	41	310	14	13 168	105 961	1 030	99 758	43 419	474
El Szalvador	402	429	7	460	49	628	13	12 202	121 009	769	38 435	42 406	533
Ethiópia	104	117	12	128	12	464	8	1 224	59 877	53	1 999	14 077	271
Észak-Rodézia	25 416	25 669	1	27 092	167	8 314	428	112 717	4 366 722	4 013	252 345	1 058 884	19 869
Belga-Kongo	255	475	86	573			7	260	141 625	13	129	44 800	551
Kenya	14	28	100	35	2	17	1	1 340	4 558	149	2 000	1 866	28
Tanganyika	298	325	9	363	11	267	13	8 663	88 960	98	6 773	23 243	429
Uganda	7	4		6		4	1	525	592	119	713	296	4
Filippin Köztársaság	22 108	23 355	6	25 006	1 424	7 024	629	268 396	4 277 494	16 710	1 316 074	976 467	22 559
Finnország	6 349	6 859	8	7 636	278	8 134	360	129 017	1 008 942	15 801	1 158 120	365 636	4 193
Formóza (Taiwan)	1 731	1 429		1 709	47	1 712	34	12 619	151 786	581	18 481	81 832	436
Francia Equatoriálafrika	1 254	1 300	4	1 406	21	1 166	21	9 778	231 033			101 560	675
Franciaország	9 970	11 094	11	12 141	211	6 702	235	576 923	1 327 071	19 524	1 668 115	581 568	5 524
Algéria	80	86	8	103	6	46	2	23 315	20 260	876	39 318	11 770	89
Francia-Guinea		2	új	2				120	215		1	60	
Kamerun	2 816	3 239	15	3 574	96	5 301	42	24 748	858 448		7 998	319 016	2 413
Senegal	21	23	10	24	2		1	4 398	5 574	35	895	2 276	22
Tunézia	27	31	15	34	5		1	3 665	11 233	130	10 444	4 196	35
Ghana	6 379	6 595	3	7 232	225	5 415	149	91 616	1 583 829	2 310	252 162	447 624	6 236
Elefántcsontpart	46	60	30	74	4	25	1	1 341	16 177	28	9 453	4 794	58
Gambia	3	2		2		1		41	196		35	183	3
Togo, francia	132	124		158	8	104	5	2 691	34 868	33	3 870	9 573	197
Görögország	5 441	5 857	8	6 730	48	1 452	300	35 955	504 618	2 388	308 314	273 199	2 004
Guadeloupa	159	187	18	197	7	192	6	4 973	31 410	196	29 765	10 301	122
Martinique	17	23	35	26	5	45	1	2 961	10 746	150	11 154	3 772	50
Guatemála	567	653	15	703	61	398	20	20 531	158 675	1 499	136 704	54 355	802
Haiti	325	430	32	479	52	478	14	18 552	128 695	748	77 049	45 311	685
Havaii	923	1 033	12	1 201	71	545	17	41 840	222 984	5 956	295 204	73 573	1 193
Holland	9 737	10 158	4	11 040	319	3 431	161	88 391	1 403 388	4 077	1 082 338	490 795	4 672
Holland-Antillen (Curaçao)	120	130	8	149	8	60	3	7 848	24 687	890	34 376	10 458	119
Aruba	105	115	9	126	4	64	3	4 050	17 624	603	18 765	5 601	85
Bonaire	10	11	10	14		15	1	289	2 016	35	868	610	7
Honkong	107	137	28	147	27	275	4	5 682	51 217	1 361	48 194	21 313	285
Hondurász	408	440	7	481	55	550	17	13 700	134 230	1 371	102 698	51 441	662
India	1 076	1 222	14	1 262	131	685	47	81 161	335 682	3 115	128 166	107 489	1 160
Indonézia (Jáva)	254	262	3	286	23	166	8	18 651	61 759	3 217	116 700	23 237	309
Sulawesi	32	26		32	5	6	1	3 306	6 799	707	16 972	2 599	41
Szumátra	18	23	28	25	6	11	1	1 529	11 637	226	38 748	2 766	30
Ir Köztársaság	222	208		231	68	282	5	8 742	119 366	260	62 738	33 261	234
Jamaika	3 615	3 814	6	4 367	118	3 404	154	23 844	556 505	1 636	367 172	198 513	3 577
Cayman-Szigetek	5	5		8	2	3		86	2 823	24	1 329	914	14
Japán	727	978	35	1 124	151	1 036	37	43 262	308 547	7 798	371 004	120 385	1 416
Okinava	24	37	54	56	8	30	1	4 889	14 409	744	30 079	5 657	63
Jugoszlávia	1 628	1 876	15	2 232		1 617	76	50 705	73 777			27 044	582
Kanada	28 541	30 933	8	35 324	1 135	20 471	774	581 204	4 150 064	64 391	4 238 337	1 281 463	16 969
Kína	32	31		45	2		1	565	2 334			1 457	24
Kolumbia	829	992	20	1 142	120	776	26	36 145	292 521	1 315	185 567	112 302	1 359
Kórea	1 943	2 532	30	2 724	231	1 554	54	80 629	619 056	4 032	275 904	210 863	2 914
Kosta Rika	1 923	2 034	6	2 174	63	874	50	15 185	263 072	901	111 997	84 547	1 375

FEL

	1957 hirnök átlag	1958 hirnök átlag	% több mint 1957	Hirnök-csucssz. 1958	Uttörő hirnök átlag	Nyilvános előadások	Gyülekezetek	Elterjesztett irodalom	órák száma	Új előfizetők	Folyóirat egyessz.	Utólátogatás	Bibliatanulmányozás át.
Kuba	10 194	11 100	9	12 359	407	9 950	327	83 047	1 625 942	7 831	1 000 363	573 595	9 616
Leevard szigetek (Antigua)	57	61	7	65	5	86	2	3 798	13 785	58	13 221	6 256	83
Anguilla	4	5	25	7	1	10		450	2 635	9	753	878	16
Dominika	88	98	11	104	9	64	4	1 537	21 901	37	8 871	6 709	107
Montserrat	12	10		11	3		1	407	5 306	14	1 616	1 706	36
Nevis	27	27		29	2	42	2	477	5 524	7	2 407	2 989	36
St. Kitts	65	65		69	3	57	2	1 275	9 751	39	7 042	3 587	53
St. Mártin	14	20	43	22	3	40	2	1 076	5 795	58	3 194	2 672	30
Libanon	422	453	7	589	32	400	9	19 624	77 911	13	4 707	23 296	236
Irak	18	13		18	5	20	1	875	8 750	285	4 853	3 133	25
Irán	3	8	167	15	3	3		258	2 513	38	226	665	7
Jordánia	55	28		49	4	14	2	102	9 122		74	3 112	30
Katar		1		1				53	288		91	28	2
Kuwait		1		1				5	14			2	
Szirien E.A.K.	55	47		57	5	24	2	750	11 181	1	121	2 759	22
Libéria	247	292	18	307	29	360	9	16 659	134 154	568	45 128	40 365	446
Luxemburg	207	240	16	268	10	152	7	6 410	35 265	255	55 515	15 579	171
Marokko	46	91	98	113	22	30	4	11 858	38 648	669	28 304	14 336	155
Mauritius	31	24		26	10	8	2	7 150	13 779	286	17 460	4 796	61
Madagaszkár	12	20	67	24	5	9	1	4 088	7 852	827	7 495	3 396	40
Mexikó	14 699	15 623	6	17 086	332	10 343	609	290 935	1 927 301	10 480	1 003 301	568 662	9 405
Németország (Nyugat)	52 688	57 280	9	62 141	1 139	41 146	825	1 334 270	7 601 302	52 648	8 593 417	2 971 905	30 046
Nigéria	21 192	22 926	8	24 357	754	14 846	439	154 085	5 193 075	5 975	462 568	1 166 395	20 746
Dahome	776	906	17	1 426	28	636	21	7 179	254 960	102	7 431	62 527	766
Fernando Po		8		15	1	2		2	1 443		5	247	14
Nikaraguái	226	280	24	300	37	205	15	9 157	79 053	864	69 048	28 892	435
Norvégia	2 744	2 946	7	3 182	118	1 419	129	91 071	433 086	4 404	555 869	169 542	1 398
Nyasszaland	12 717	13 621	7	14 482	535	13 636	365	80 886	3 316 813	1 832	151 455	1 056 689	10 475
Portugál-Keletafrika	121	206	70	277	16	233	4	3 531	63 907	82	4 229	22 839	274
Olaszország	3 715	4 248	14	4 662	185	1 531	207	113 647	613 682	5 341	558 346	277 225	2 821
Libien	59	64	8	74	3		1	487	9 709	7	403	4 707	47
Pakisztán	79	90	14	104	10	74	5	2 948	28 264	519	15 116	10 637	104
Afganisztán		2	új					3	42	1	4	22	
Panama	1 052	1 094	4	1 258	89	606	38	22 495	238 357	1 556	152 972	38 029	1 407
Paraguáj	200	220	10	237	23	102	17	6 801	55 550	549	44 380	18 521	252
Peru	608	762	25	859	115	1 102	23	33 145	240 423	2 370	204 366	88 811	1 194
Portugál	276	356	29	421	13		7	13 120	66 359	478	27 918	33 890	330
Acoren	21	21		26			2	149	1 851	9	288	906	22
Madeira (szigetek)	11	13	18	14	1		1	441	1 207	5	144	608	12
Puerto Rico	1 011	1 194	18	1 360	96	713	33	72 489	265 356	8 779	385 211	95 035	1 484
St. Croix (Virg. szig.)	20	23	15	30	2	6	2	553	3 460	112	3 456	1 720	21
St. John (Virg. szig.)	3	3		3		1	1	31	245	8	153	79	2
St. Thomas (Virg. szig.)	36	28		36		4	1	301	3 036	62	4 677	1 434	16
Tortola (Virg. szig.)	12	12		13	2	10	1	240	3 587	39	2 082	1 302	27
Sierra Leona	128	116		138	20	275	5	15 173	46 774	911	32 939	16 359	196
Spanyolország	674	894	33	1 006	53		22	30 103	171 966	31	28 980	88 826	1 018
Svájc	3 886	4 168	7	4 536	102	1 927	111	156 806	540 781	6 469	814 427	226 915	2 795
Lichtenstein		1	új	1	1			299	427	5	318	249	1
Svédország	6 962	7 464	7	8 161	298	7 427	300	165 534	1 103 585	15 771	1 445 150	433 422	4 144
Surinam	231	282	22	332	25	221	6	10 887	60 924	462	70 089	21 925	256
Szingapur	109	84		94	7	44	1	5 717	14 245	745	21 922	4 634	75
Északborneo	11	16	45	19			1	97	1 036		400	196	2
Malaja		25		32	6	24	3	17 198	9 022	69	1 418	3 445	65
Sarawak		3	új	5	2	2	1	958	3 116	121	2 828	1 350	15
Thailand	242	267	10	398	34	221	17	13 737	62 896	1 389	57 615	21 030	255
Vietnám	5	6	20	7	5	54	1	1 478	8 425	1 190	7 337	4 319	49
Törökország	154	197	28	222	8	41	11	3 611	29 873	181	2 651	13 371	135
Trinidad	1 380	1 439	4	1 547	74	1 285	43	19 144	285 416	2 043	221 793	105 731	1 535
Barbados	499	539	8	605	30	834	26	6 733	105 067	739	60 378	35 843	658
Bequia	3	4	33	5	2	1		23	3 801	1	431	1 189	20
Carriacou	35	37	6	42	5	48	2	178	11 838	13	1 726	4 339	59
Grenada	155	145		165	13	155	4	1 447	41 466	169	12 235	13 014	207
St. Vincent	60	62	3	77	12	65	5	935	23 580	201	11 396	7 778	122
Szanta Lucia	65	61		68	12	150	2	945	21 498	144	14 056	7 504	127
Tobago	42	53	26	59	6	91	1	852	18 086	119	16 794	7 647	99
Uj-Fundland	356	388	9	437	26	502	31	9 966	66 924	1 238	33 862	22 884	477
Uj-Zéland	2 748	2 987	9	3 346	93	1 535	87	66 224	411 550	7 051	486 075	133 322	1 694
Uruguáj	867	1 005	16	1 124	89	582	36	24 586	245 100	2 221	151 423	93 088	1 249
Falkland szigetek	2	2		2	1	2		68	283	15	95	112	7
Venezuela	1 264	1 410	12	1 503	105	937	33	41 689	335 803	2 250	217 185	124 463	1 753
2 helység ahonnan nem érkezett jelentés	5												
8 további ország	80 052	96 905	21	111 272	781	47 770	3 295	573 012	7 996 487	2 881	898 534	2 529 172	43 458
ÖSSZESEN	653 273	717 088	9,8	798 326	23 772	531 653	17 878	16 038 445	110 390 944	1 255 047	86 498 251	36 398 025	508 320

Két nézet a fájdalomról

XII. Piusz pápa mondotta, egy alkalommal, amikor ötszáz orvos előtt beszélt a Vatikánban a *New York Times* 1957 február 25. jelentése szerint: „Soha sem fog teljesen eltünni a fájdalom az emberek között." Ez az egyik nézet. A másik nézetet a Biblia képviseli, mégpedig a János apostolnak adott Jézus Jelenéseiben. Armageddon után az emberek között uralkodó viszonyokról ez áll megirva a Jelenések 21: 1, 3, 4-ben: „Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmult vala; és a tenger többé nem vala. És hallék nagy szózatot, amely ezt mondja vala az égből: Ime az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök. És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmultak."

FEL

ZORD csaló időket élünk. Vannak, akik úgy gondolják: élhetnek a világnak egy békés negyedében, de a legtöbben tudják, hogy olyan világban élnek, ahol nagy hirtelenséggel kitőrhet egy pusztító háború. De mi mindannyian a bálványimádok, paráznák, gyilkosok tolvajok és kapzsi személyek világában élünk; fiatal és öreg számára valóban kötelességtudatlan világban. Jelentéktelen, hol él valaki, nehézségekkel kell küzdeni. Hogyan fog ő viselkedni ezen befolyások alatt? A keresztyén számára csak e g y út létezik. Pál egész világossan rámutatott erre, amikor ezeket mondotta: „Hadd történjen meg minden ti ügyetek szeretetben.” (1. Kor. 16:14, *UV*) Akár milyen úton jár is az életben más ember, a keresztyén mégis önzetlen és barátságosan bánjon vele.

[2] Amikor Pál az 1. Korinthus 13. fejezetben meghatározta a szeretetet, hosszabban kellett ezt tegye, hogy minden szeretettel összefüggőt felsoroljon. Határozottan kifejezésre juttatta, hogy a szeretet „hosszú türő és előzékeny”, a „szeretet nem féltékeny, nem kérkedő, nem felfuvalkodott”. (1. Kor. 13:4, *UV*) Valódi szeretettel átitatott személy nem fogja elveszíteni az önuralmát. Meg fogja őrizni az egyenletességét. Ez nem azt jelenti, hogy egy keresztyén nem lehet erős és döntéseiben szilárd. Nem, hiszen Pál kijelentette: „Maradjatok éberek, álljatok szilárdan a hitben, úgy viselkedjetek mint férfiak, legyetek erősek. Hadd történjen meg minden ti ügyetek szeretetben.” – 1. Kor. 16:13, 14, *UV*.

[3] Erőteljes intés megy itt mindazokhoz, akik ügyeiket szeretetben szabályozzák: ébren maradni és szilárdan állani a hitben. Ez nem hagy teret semmi döntetlennek. A keresztyén határozott, pozitív, szilárd és mégis szeretetteljes kell legyen. Éreznie kell a felelőséget, ami kapcsolatban van Isten szolgájának a kötelességével. Nem nyápic ember ő. Úgy viselkedik mint egy férfi, mint Krisztus, „aki növekedett bölcsességben és testnagyságban valamint Isten és emberek előtt való kegyességben.” (Luk. 5:52, *UV*) Habár a világban van, de nem része annak, mintahogy Jézus nem volt része a világnak, de mégis figyelemben lesz véve, mert ő egy hirthozó, Isten királyságának egy hirnőke. Keresztyénnek lenni nem jelenti ma, hogy elmenekülünk a prédikálószolgálatban adódo veszélyektől és fenyegetőzésektől, sem pedig hogy megalkudhatunk. A keresztyén minden nemű nehézségekkel szembe néz, legyen az maga a halál. A keresztyéni prédikálószolgálat az ő munkája. Semmi sem tartóztathatja fel őt abban. Munkáját el kell végeznie s ennek véghezvitele szeretetet és szilárdságot igényel. Mindegy hol élnek Jehova tanui mint keresztyének a mai világban, a Vasfüggöny mögött-e vagy valamely semleges vagy pedig a nyugati nemzeti-tömbben, mégis szilárdan állanak a hitben és mint férfiak viselkednek. Nem könnyű igy cselekedni, de nem hátrálhatnak meg és nem szakithatják meg prédikálótevékenységüket, mert a kormányhatóság azt mondhatja nekik, nem beszélhetnek többé Isten királyságáról. Szeretik ezt a királyságot, hisznek abban s mint férfiak fognak eljárni és tovább fognak prédikálni. Ezt tették az elmult évben is. Hirdették a jó üzenetet. Jehova tanui mint teokratikus szervezet nagyon agressziven jártak el Isten királyságának a hirdetésében. Teljesen felfogták, hogy a jelen nem az alvás ideje, hanem olyan idő, ami állandó éberséget követel. Pál éber volt és mondotta: „Ne aludjunk tehát tovább mint a többiek, hanem örködjünk és uraljuk tovább elménket.” (1. Thess. 5:6, *UV*) A kereszténység lefeküdt aludni, ahogy ezt maga beismeri, mert nem hirdeti többé Isten királyságát, hanem kijelenti ehelyett, hogy az Egyesült Nemzetek a világ egyedűli világossága. Hogyan idomul hitük Krisztus Jézushoz és az ő tanitásaihoz? Hitét a romlott pusztuló világba veti. Ezekszerint a kereszténység álomba merült. Le lett vetköztetve s mezitelen és pőrén áll mindazok láttára, akik figyelemben kivánják venni, hogy csődöt mondott a királyságérdekek figyelmeztetésére vonatkozólag. Biztosan nincsenek rajta valódi prédikállószolgálat-ruhák.

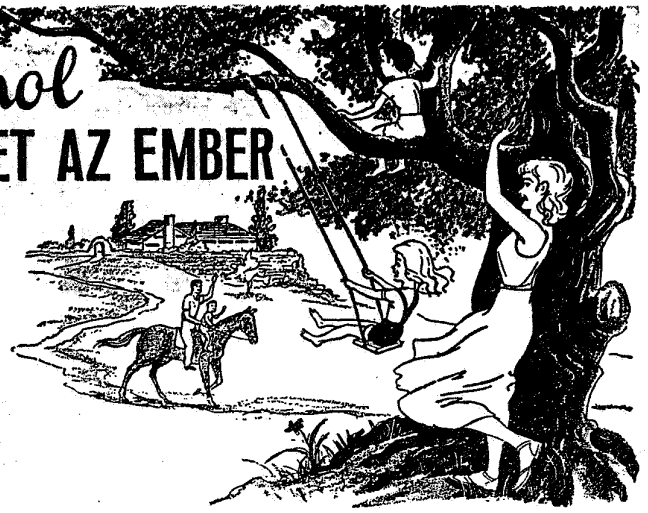
[4] Pál igy szólt a továbbiakban: „Mert akik alusznak éjjel szoktak aludni és akik részegek, szokás szerint éjjel részegednek meg. De ami minket illet, akik nappaliak vagyunk, maradjunk gondolkozásnál, felöltözve a hitnek és szeretetnek a mellpajzsába, és sisak gyanánt a megmentés reménységével; mert nem haragra rendelt minket Isten, hanem hogy megmentést nyerjünk a mi Urunk, Jézus Krisztus által.” (1. Thess. 5:7–8, *UV*) Itt megint ki van hangsulyozva az a fontos szerep, amit a szeretet játszik egy igazi keresztyén életében. Szeretete és hite védelem számára. Segitenek neki az elmélkedésnél maradni, egyensulyát és önuralmát megőrizni és a felelőségének a tudatában lenni. Állandó kötelessége: Isten királysága jó üzenetének a hirdetése. Mint Krisztus Jézus képviselője, nem adja magát a részegségnek, nem eszik mértéktelenül, se nem engedi életgondok által fova tartani magát, hanem ébren marad és szeretetben törődik rendkivül fontos ügyeiről.

[5] Pál mondta a továbbiakban: „Csak olyan módon viselkedjetek, ami méltó a Krisztus jó üzenetéhez, hogy én, akár elmegyek és látlak titeket, akár távol vagyok, azt halljam a titeket érintő dolgok felől, hogy szilárdan álltok e g y szellemben, egy lélekkel vállvetve harcolva a jó üzenetben való hitért.” (Fil. 1:27, *UV*) Cselekedhetne egy igaz keresztyén máskép? Nem! Olyan módon kell viselkedjék, ami méltó a jó üzenethez. Ezáltal igaz szeretetet nyilatkoztat ki és ezen a módon intéz el minden ügyét. *(Folytatás a 46. oldalon.)*

1. Hogyan fog egy keresztyén viselkedni a világban uralkodó kötelességtudat hiányára való tekintettel?
2, 3 a) Hogyan lesz nyilvánvalóvá valakinek a szeretete? b) Miért nem nyápic ember a keresztyén, habár szeretetteljes, s hogyan domborodik ki ez Jehova tanui életében és szolgálatában? c) Mi történt a keresztyénséggel, Pál tanácsa ellenére, az ébren maradás szükségességéről és miért?
4. Mennyiben védelem a keresztyén számára a hit és szeretet, s milyen dolgokat kerül?
5. Hogyan járjanak el a keresztyének Pál apostol szavai szerint és miért?

FEL

Ahol ÖRÖKKÉ ÉLHET AZ EMBER

SOK vallás tanitja: ha az ember meghal, halhatatlan lelke az üdvösség mennyébe, vagy pedig a kin poklába megy. Van egy világ, ahol az ember örökké élhet, de ez a világ nem lesz halhatatlan emberlelkekkel benépesitve. Egyáltalán nem létezik halhatatlan emberlélek. Az ember élete a lélek, s ha meghal az ember, akkor egy holt lélek, nem pedig halhatatlan. Maga a Biblia alkalmazza ezt a kifejezést a 4. Mózes 6:6-ban *(UV)*: „Ne menjen be holt lélekhez." Minden tökéletlen emberlélek vagy emberi teremtmény bűnös és a bűn bűntetése a halál: „Mert a bűn zsoldja a halál." „Amely lélek vétkezik, annak kell meghalni." – Róm. 6:23; Ezék. 18:4.

Csak egy lehetőség van, hogy a halottak örökké élhetnek, s ez abból áll, hogy megszabaditattnak a haláltól, még pedig a feltámadás által. „Lesz feltámadásuk a halottaknak, mind az igazaknak, mind az igazságtalanoknak." „Eljön az óra, melyben mind azok, akik az emléksirokban vannak meghallják az ő hangját és előjönnek, azok, akik a jót cselekedték az élet feltámadására, azok, akik a rosszat müvelték az itélet feltámadására." – Apcsel. 24:15; Ján. 5:28, 29, *UV*.

Egyesek mint szellemi teremtmények fognak feltámadni a holtak közül, hogy élhessenek a mennyben és Krisztussal együtt uralkodhassanak. Mások mint húsból és vérből való emberi teremtmények lesznek feltámasztva, s alkalmat nyernek a földön való életre, s némelyek egyáltalán nem lesznek feltámasztva, mert már javithatatlan gonoszoknak bizonyultak. „És örök álmot alusznak, és nem serkennek fel, azt mondja a Király, akinek a neve Seregek Ura." „Ezek el mennek az örök levágattatásra." – Jer. 51:57; Mát. 25:46, *UV*.

A kereszténység sok vallás hivei megegyeznek azzal a gondolattal, hogy az emberek egy csoportja a mennybe jut, de csak kevesen értenek egyet azzal, hogy vannak emberek, akik mint emberi teremtmények örökké fognak élni a földön. Milyen bibliai bizonyitékunk van erre a felfogásra? Egy bizonyitékunk van már a „világ" szó jelentésében. Az első világ Noé idejében lett elpusztitva a vizözőn által. „Régi időben voltak egek valamint föld, amely szilárd lett, vizből emelkedett ki és viznek közepette volt Isten Igéje által, és azáltal lett elpusztitva az akkori világ, amikor vizzel elboritatott." – 2. Pét. 3:5, 6, *UV*.

A Noé napjaiban viz által elpusztitott világ, mennyből és földből állott, de nem a szószerinti csillagos égből és a szószerinti földgömbből, hiszen ezek átélték a vizözőnt. Ami el lett pusztitva, azok a láthatatlan gonosz mennyek voltak, melyet Sátán egy meghatározott rendszerré szervezett meg és a gonosz emberek szervezete a földön. A gonosz mennyek szét lettek oszlatva és a gonosz emberek el lettek pusztitva, s igy ért akkor az gonosz látható és láthatatlan teremtmények az a világa véget. Hogy a „föld" kifejezésnek jelképes jelentősége van, s hogy a földön levő emberekre lehet vonatkoztatni, világossan kitűnik az 1. Királyok 10:24-ből, ahol ezt olvassuk: „És mind az egész föld kivánja vala látni Salamont, hogy hallhatnák az ő bölcsességét."

„De ugyan azon szó által", folytatódik a szöveg tovább a 2. Péter 3:7-ben, „tartogatattnak a mostani mennyek és a föld a tűznek, megőriztettvén az itélet napjára és az istentelen emberek pusztulására". Sok vallás-hivő azon állitás bizonyitására alkalmazza ezt a szöveget, hogy a vég idején a föld elég, miután a jók a mennybe lettek véve. De ha a mennyek és a föld, melyek a vizözön alkalmával elpusztultak, nem a betűszerinti ég és föld volt, akkor a jelenlegi világ mennyei és földje sem a betűszerinti ég és föld, amely tüzzel lesz elpusztitva. Az az állittás, hogy a betüszerinti föld el fog égni, ellentmond a Biblia szavának a 104. Zsolt. 5. versében: „Ő fundálta a földet az ő oszlopain, nem mozdul az meg soha örökké." S ha ezek a vallás-hivők azt mondják, hogy a világ tüzes vége által a betűszerinti ég és a betűszerinti föld pusztulna el, akkor azt jelentené ez, hogy az ég (menny) ahova reményük szerint kerülnek ugyan csak elégne. A valóságban azonban a jelképes egek (mennyek) és a gonosznak bizonyuló jelképes föld fog elpusztulni, tudniillik Sátánnak és démonainak láthatatlan mennyei és az istentelen emberek látható rendszere a földön.

A továbbiakban a következő biztositékot kaptuk: „De vannak új mennyek és új föld, melyeket elvárunk az ő igérete szerint és igazságosság fog benne lakozni." (2. Pét. 3:13. *UV*) Az új jelképes mennyek Krisztusból és azon keresztyénekből állanak, akik mint szellemi teremtmények lesznek feltámasztva a holtak közül, hogy uralkodjanak vele. Az új föld azon emberekből lesz képezve, akik életben tartatnak vagy feltámasztatnak, hogy mint húsból és vérből való ember-teremtmények éljenek igazságosságban a földön. Ha létezni kell egy új világnak, akkor földi teremtményeknek is kell lenni a földön, mert a világhoz egy mennyei és egy földi rész tartozik. Ez kitűnik az 1. Korinthus 4:9, *UV*. verséből is: „Látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak mint embereknek." Amely világ számára az apostolok látványossággá lettek, egy látható és egy láthatatlan részből állott, emberekből és angyalokbol.

Nem csak a Biblia mutatja világossan, a görög *kosmos* szónak világra való alkalmazási módjával, hogy a „világ" egy mennyei és egy földi részt foglal magában, hanem maguk a görögök igy fogták fel ezt a szót, ahogy ez Arisztotelesz „A világról" (*Peri Kósmou*) cimű művéből kitűnik ahol igy határozta meg ő a *kosmos* szót: „Rendszer, összetéve mennyből és földből valamint az azokat lakó teremtményekből; másrészről a világ rendje és szép berendezése is *kosmos*-nak neveztettik."

Ha tehát van ebben az értelemben egy világ és ez végnélküli, akkor egy földi résznek is kell hozzá tartozni, amely örökké élő ember-teremtményekből áll. Jehova igérete szerint igy is kell ennek lenni, s biztosak lehetünk abban, hogy teljesiteni fogja igéretét. Pontosan a „világ" szónak a meghatározása és annak alkalmazása a Bibliában bizonyitja, hogy lesznek húsból és vérből való emberek, akik örökké fognak élni a földön.

Igen pontosan Jehova kifejezett szándéka további bizonyiték, hisz az ő szándéka soha nem marad teljesületlen. „Nem csak szóltam, ki is viszem, elvégezem, meg is cselekszem." „Igy lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcseleksz, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem." Az ő szándéka sze-

FEL

rint a föld benépesitve kell maradjon, nem lehet pusztává vagy kiégett hellyé. „Mert igy szól az Úr (Jehova), aki az egeket teremté; Ő az Isten, aki alkotá a földet és teremté azt és megerősité; nem hiába teremté azt (nem pusztává, *El*), hanem lakásul alkotá: Én vagyok az Úr (Jehova) és több nincsen!" Megteremtette az embert, hogy beültesse és művelje a földet és hogy hajtsa birodalma alá: uralkodjon a tenger halain, az ég repülő teremtményein és minden földön csuszó-mászó teremtményen. – És. 46:11; 55:11; 45:18; 1. Móz. 2:15; 1:28.

Ha a Krisztus előtt élő hűséges emberek, feltámadás által ismét életet nyernek, ez földi létfokon kell megtörténjen. Keresztelő János volt az utólsó ezen hű férfiak sorában, s Jézus kifejezetten megmondotta, hogy János nem megy fel a mennybe, s hogy csak az ő idejétől kezdődően lett megnyitva a mennybe vezető út. „Az asszonyoktól szülöttek között nem támadott nagyobb keresztelő Jánosnál; de aki legkissebb a mennyek országában, nagyobb nálánál. A keresztelő János idejétől mind mostanáig erőszakoskodnak az Isten országáért." A Jézus ideje előtt élő hűségesek egyike sem ment fel a mennybe. „Egyetlen ember se ment fel a mennybe, azon kivűl, aki a mennyből szállott alá, az Emberfia." Az Isten tetszését élvező Dávid nem jutott a mennybe. „Tesvérek, megengedett nyiltan szólni hozzátok, Dávidot, a családfőt illetőleg, hogy habár ő meghalt, s el is temettetett és az ő sirja mind a mai napig mi közöttünk van. Valóban, nem ment fel Dávid a mennybe." Ezek a férfiak tehát életet fognak kapni a földön, ha az élet jutalmát elnyerik. – Mát. 11:11, 12; Ján. 3:13; Apcsel. 2:29, 34, *UV*

„Hit által volt engedelmes Ábrahám, amikor elhivatott, hogy menjen ki arra a helyre, melyet örökségül kellett kapjon; és ő kiment, anélkül, hogy tudta volna, hová megy. Hit által tartózkodott az igéret földjén mint egy idegen országban, és sátorban lakott Izsákkal és Jákóbbal, ugyan azon igéret örököseivel. Hitben haltak meg mind ezek. Habár nem nyerték el az igéret beteljesedését." Ezen és más ugyan ezzel a hittel rendelkező férfiaknak megigértetett egy ország, de ők nem nyerték el. „És mind ezek, noha hit által jó bizonyság lett részükül, még sem kapták meg az igéret beteljesedését." De az igéret be fog még rajtuk teljesedni, mert Jehova beteljesiti igéreteit. Fel fogja őket mint húsból és vérből való embereket támasztani a holtak közül a földön való életre és be fogja helyezni őket az országba, s nem lesznek soha kipusztitva abból. Ennek meg kell lenni, mert különben nem teljesedne be Isten Igéje. – Zsid. 11:8, 9, 13, 39, *UV*.

Korlátozott azon emberek száma, akik mint szellemi teremtmények a mennyben nyernek életet Krisztussal, ezzel szemben egy megszámlálhatatlan sokaság örökké élhet a földön. Aki szeretne ezekhez az emberekhez tartozni, alázatosságot és igazságosságot kell keresnie. „Keressétek az Urat (Jehovát) mindnyájan e föld alázatosai, akik az ő ítélete szerint cselekesztek; keressétek az igazságot, keressétek az alázatosságot: talán megoltalmaztattok az Úr (Jehova) haragja napján." „A szelidek pedig öröklik a földet, és gyönyörködnek nagy békességben. Az igazak öröklik a földet és mind végig rajta lakoznak." – Sof. 2:3; 37. Zsoit. 11,;29; Jel. 14:1, 3, *UV*.

(Folytatás a 44. oldalról.)

[6] Jehova tanui hirdették, hogy „Isten királysága uralkodik". Biztos jó üzenet ez. Jehova tanuinak az „Isten akarata" mottó alatt megtartott nagy nemzetközi kongresszusuk alkalmából hallotta 253 922 személy, hogy mit hisznek Jehova tanui Isten ezen királyságát illetőleg, ami az emberiség egyedüli reménysége. S ez alkalommal kijelentették Jehova tanui, hogy e királyságnak a prédikálói ők. Annak megállapitására, hogy milyen elhatározottak voltak ők e g y szellemben szilárdan állani, e g y lélekkel vállvetve harcolni a jó üzenet hitéért, csak meg kell vizsgálni az elvégzett harcmezőszolgálatról való évi beszámolójukat. Lásd a 42–43 oldalt. Ez a jelentés mutatja, hogy az 1958. szolgálati év alatt átlag 717 088 evangéliumszolga prédikált minden hónapban házról-házra, miközben az egymás közötti ügyeiket szeretetben rendezték. Nem csak Jehova tanui iránt viselkednek figyelmesen, hanem a világban minden ember iránt is, mert tudatában vannak annak, hogy kötelességük szeretetet kinyilatkoztatni irántuk s ők ezt meg is teszik, amennyiben prédikálnak. Ezek a prédikátorok találhatók 175 országban, a tenger szigetein, gyarmatokon és tartományokon, igen az egész föld kerekségen. Az 1958-as szolgálati évben átlag 63 815 több Jehova tanuja hirdette ezt a jó üzenetet mint az 1957-es szolgálati évben.

[7] Tekintettel a világban uralkodó nehézségre és nyomorra, csodálatra méltó az, hogy olyan sok ember eltér e régi világ életmódjától, olyas valamit keresni, ami nekik valódi békét hozhat? S mi van rájuk vonzó erővel? Isten Igéje igazsága. Jehova tanui magukra vállalták a nagy felelőséget, hogy törekedni fognak a világban minden embert elérni a Biblia, Isten Igéje vigasztaló, öröm üzenetével. A juhokhoz hasonló magatartású személyek kitörtek ebből a régi világból és kapcsolatba kerültek az Új-Világ-Társadalmával, hogy tanulmányozzanak és tanuljanak vele s hogy eljussanak az igazság pontos ismeretére. Mindig ha igy járnak el juhokhoz hasonló személyek hirdetni fogják ugyan azt a jó üzenetet. Miután egy kis ideig tanulmányozták a Szentirást látnak minden arra mutató jelt, hogy mi a dolgok ezen rendszere utólsó napjaiban élünk, rövidel Armageddon előtti időben, s nem telik bele sok idő hisznek Pál szavaiban, melyeket a Rómabeliekhez irt (13. fejezet, 11–14 vers): „Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felserkenjünk, mert most közelebb van hozzánk az idvesség (a mi megmentésünk, *UV*), mint amikor hivőkké lettünk. Az éjszaka elmult a nap pedig elközelgett; vessük el azért a sötétség cselekedeteit és öltözzük fel a világosság fegyvereit. Mint nappal ékessen járunk, nem dobzodásokban és részekségekben, nem bujálkodásokban és fesletségekben, nem versengésben és irigységben: Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust és a testet ne tápláljátok a kivánságokra."

[8] Az igazság és igazságosság után törekvő emberek könnyen felismerik, hogy ez az egész világ előre tervez a test kivánságaira. A kereszténység nem tudta feltartóztatni az embereket a nagy vallásszervezetével, a pusztuláshoz vezető széles úton való lefelémenetelésben. Valóban, a kereszténység lekicsinyelte szavaival a Bibliát és becsmérelte annak nagy nevét, aki ihlette iróit. A Biblia igazi utmutató az emberek számára. Annyi sokan ébrednek fel és menekülnek a vallásszervetetekből, akik a kereszténységben éltek és vele szundikál-

6. Mennyien vettek részt (átlagban) havonta mint Jehova tanui annak ismertetésében, hogy Isten királysága uralkodik és mennyi országban?

7. a) Mi késztet olyan sokakat, hogy vegyenek fel kapcsolatot az Új-Világ-Társadalmával? b) Mit tanulnak, ha tanulmányozzák a Szentirást, s hogyan befolyásolja ez cselekvési módjukat?

8. a) Miért fordul el most sok ember a régi világtól és annak vallásrendszereitől, s milyen csucsszámot értek el az 1958 év folyamán a királyság jó üzenetének hirnökeire vonatkozólag? b) Milyen jó tanácsot követnek Jehova tanui, ami az 1. Thessalonika 5:12–15-ben található és milyen eredménnyel?

FEL

tak. Igen, az emberek kimenekülnek úgy a kereszténység mint a pogányság vallásszervezeteiből. Tényleg, az elmult évben annyian fel hagyták magukat rázni ebből a szunyókáló állapotból a világban, hogy az év alatt a jó üzenet hirnőkeinek egy csucsszáma lett elérve, tudniillik összesen 798 326! Ez felülmulja az előbbi 1957-es év hirnökcsucsszámát 81 425-tel. Miért ez az óriási növekedés Jehova tanui szervezetében? Mert felismerik az emberek, hogy megmentést találhatnak ott. Sokaknak az a kívánsága, hogy kapcsolatban legyenek igaz keresztyénekkel, akik minden ügyüket szeretetben hagyják megtörténni. Találtak egy szervezetet, amely követi Pál jó tanácsait: „Kérünk továbbá titeket atyámfiai (testvérek, *UV*), hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttetek, és előljáróitok az Úrban, és intenek titeket; és az ő munkájukért viseltessetek irántok megkülömböztetett szeretettel. Egymással békességben éljetek. Kérünk továbbá titeket atyámfiai, intsétek a rendetleneket, bátoritsátok a félelmes szivüeket, gyámolitsátok az erőteleneket, tűrelmes legyetek mindenki iránt." (1. Thess. 5:12–15) Az egyik oka annak: miért növekszik olyan gyorsan az Új-Világ-Társadalma abban áll, hogy Jehova tanui követik ezeket az utasításokat. Ez az igaz keresztyének által egymás és mások iránt kinyilatkoztatott szellem vonzóerőt gyakorol a juhokhoz hasonló jó akaratú emberekre.

[9] Az utólsó években a szervezetbe özönlettek egy tekintélyes csoportja vette fel a teljesidőszolgálatot és teljes erejét a jó üzenet hirdetésére szenteli. Valóban azt találjuk, hogy 23 772 személy üttőrő szolgálatot végzett. Sokan misszionáriusok, akik messze idegen országokban mentek, hogy hegymagasságban vagy mélyen fekvő pusztaterületeken, termékeny zöld alföldeken, kissebb és nagyobb városokban müködjenek. Mások külön-üttőrők, akik szolgálati beosztásukat a nyolcvanöt fiókhivatalból kapják, melyek szétszortan mindenütt találhatók a világban; érdeklődőket gyülekezetté hoznak össze, ahol szolgálhatnak Istennek. Jelenleg 17 878 gyülekezet van, tehát 995-tel több mint az előbbi évben. Jehova tanui ezen gyülekezetei heti tanulmányozásokat vezetnek, igen többet hetenként: házi-biblia-tanulmányozást, gyülekezet-könyvtanulmányozást, *Őrtorony*-tanulmányozást, s mind az igy nyert tanitás épiti és erősiti elméjüket, ugyhogy képesek a jó üzenetet világossan kifejteni. Mind ezen közösség és tanulmány által segitség kináltatik nekik, hogy vállvetve megállhassanak és karöltve harcolhassanak, anélkül, hogy megalkudnának e régi világgal.

[10] Az emlékünnep alatt összesen 1 171 789 személy jött össze a gyülekezetekben; ezek közül 15 037 a felkentekhez tartozik, vagyis azokhoz, akiknek az a hitük, hogy Jézus Krisztus testéhez tartoznak és társörökösei lesznek Krisztus Jézussal a mennyei dicsőségben. A többség azonban a másjuhokhoz tartozónak tekinti magát, akik itt a földön fognak örök életnek örvendeni; de együttesen mindannyiuknak ébren kell maradni, őrködni kell a királyságérdekek felett és egymás iránt szeretetet kell kinyilatkoztatni, amennyiben minden ügyüket szeretetben rendezik. Az emberek ezen ezrei, akik évről-évre ilyen nagy számban kapcsolódnak Jehova tanuihoz, nem egyszerűen csak kiváncsi személyek, akik egy más vallás után vadásznak, amennyiben valami új, valami különbözőt keresnek. Olyan személyek ezek, aki őszintén szeretnék megismerni az igazságot, s meg is találják azt Isten Igéjében és aztán sikra szállnak azért. Erősek lesznek, mint férfiak viselkednek és védelmezni kivánják hitüket. Sőt olyan messze mennek, hogy életüket Jehova Isten szolgálatára szentelik, amennyiben kizárólagos hűséggel vannak iránta. Igy 62 666 olyan személy lett az elmult évben vizben megkeresztelve, akik felvették Jehova tanuival a kapcsolatot, tehát teljesen alámeritve, amiáltal kinyilvánitották készségüket Isten akarata cselekvésére. Ahogy az *Őrtorony* olvasói tudják, Jehova tanui nem tartoznak a némákhoz. Hitüket kifejezésre juttatják és a szolgálatiévük tizenkét hónapjában 110 390 944 órát szenteltek a jó üzenet prédikálására – ami arrol tanuskodik, hogy Isten királysága uralkodik –, azaz 10 255 928-al több prédikálószolgálati-óra mint az előbbi évben. Vágyakoznak arra, hogy ismertessék az emberekkel azon jó dolgokat, melyeket ők maguk felfogtak, ezért nyertek ezek a Jehova tanui 1 255 047 új előfizetőt az *Őrtorony* és *Ébredjetek!* folyóiratra és ehhez elosztottak még 86 498 251 egyespéldányszámot sok nyelven az év alatt. Hogy a Watch Tower Bible and Tract Society sok nyomdájában gondoskodhasson az olvasók szükségletéről, ki kellett nyomjon 86 141 119 példányt az *Őrtoronyból* ötvenegy nyelven és az *Ébredjetek!* folyóiratból 71 431 928 példányt tizenkilenc nyelven tehát összesen 157 573 047 folyóiratot, mely nyilvánosságra lett hozva és el lett küldve. Ezenkivül nyomva lett 4 381 504 Biblia és kötött könyv valamint 14 125 528 harminckét és hatvannégy-oldal terjedelmű füzet.

[11] De Jehova tanuinak a világ népei iránti szeretete és az a kivánságuk, hogy elvigyék hozzájuk a megmentés jó üzenetét többet foglal magában ezen iratok elterjesztésénél. A szolgálatban töltött 110 390 944 óra érdeklődést tanusitott emberek ismét meglátogatására lett részben forditva, ezért végzett ez a 798 326 királyság hirnők 36 398 025 utólátogatást. Más szóval: Jehova tanui ismét látogatástvégeztek érdeklődést tanusitott emberek lakásaiban, tovább megmagyarázták az általuk hit dolgokat és megválaszolták az emberek által felvetett Biblia témájú kérdéseket. Sőt még nagyobb mértékben bebizonyitották iránt uk való szeretetüket: hétről-hétre visszatértek ezen emberek lakásaiba és minden egyes alkalommal tanulmányoztak egy óra hosszat velük, a Bibliájuk segitségével, legyen az katólikus vagy protestáns forditás, hogy megismerhették ezek az emberek az igazságot. Mennyi pap teszi azt meg egyházi-gyermekeikkel szemben. Ezt a tanulmányozást Jehova tanui házibiblia-tanulmányozásnak nevezik. Ebben az évben hetenként 508 320 ilyen bibliatanulmányozást vezettek, ez 95 271-el több mint az előbbi évben. Gondoljunk arra, mennyi idő szükséges egy éven át hetenként ilyen sok bibliatanulmányozást levezetni. Egyedül ez több mint 25 000 000 órát igényelne azonkivül sok időt az oda és vissza útra, mely egyáltalán nem lett számitva. Nem mondanád te is, hogy szeretet szükséges egy ilyen munka elvégzéséhez? Ezért hisznek Jehova tanui Pál szavaiban, ha ezeket mondja: „Hadd történjen meg minden ti ügyetek szeretetben." Érdeklődjetek az emberek iránt tekintet nélkül fajukra, szinükre és hitvallásukra, s segitsetek nekik, legyen ez számotokra alkalmas vagy alkalmatlan idő.

9. Mit mutat a jelentés a fiókhivatalók üttörőszolgálatát illetőleg és Jehova tanuinak az egész világban lévő gyülekezetére vonatkozólag?

10, 11. Az évibeszámoló milyen más adatai tanuskodnak azon méretről, melyben Jehova tanui szeretetben elvégzik prédikálószolgálatukat, és az eredményekről, melyet fáradozásuk érlelt ek?

FEL

[12] Aki tanulmányozza Jehova tanui tevékenységéről szóló táblázatot, látni fogja, hogy a Vasfüggöny mögött élő Jehova tanui ugyan olyan nehezen dolgoznak, ha nem még nehezebben, és jobb eredményeket érnek el a másjuhok begyüjtésében, azoknál a keresztyéneknél, akik a nemzetek nyugati tömbjében vagy semleges országokban élnek. Nézzétek meg a jelentést! Valóban csodálatos! A Vasfüggöny mögötti nyolc ország növekedése 21 százalék azok számát illetőleg, akik állást foglaltak a királyság mellett, mig az egész világ átlaga 9,8 százalékot tesz ki. Ki mondhatná azt, hogy a keresztyének nem lennének férfiak? Ki mondhatná azt, hogy ne lennének készek harcolni az igazságért és igazságosságért? Ki mondhatná, hogy nem állanak őrt a helyükön és ne vennék magukra prédikáló-kötelességeiket? Egész biztos ébren maradnak Isten igaz keresztyénei, Jehova tanui, szilárdan állanak a hitben, mint férfiak viselkednek és erősek lesznek. Egy felelőség nyugszik rajtuk s Jehova ruházta ezt rájuk. Igy nyomulnak előre jó kedvűen ezekben az utólsó napokban, tudva, hogy a dolgok e régi rendszere elérkezett és hogy nincs messze többé Armageddon. Ezért prédikálnak, még pedig még nagyobb buzgalommal és még nagyobb erőfeszítéssel mint valaha az ő életükben. Mily egy gyönyörű év van mögöttük! Mily öröm jutott osztályrészükül! Milyen boldogság lakozik szivükben és elméjükben, mert minden ügyüket szeretetben hagyják megtörténni!

12. Hogyan nyilatkoztattak ki igaz keresztyéni buzgalmat azok, akik a Vasfüggöny mögött vannak és milyen növekedés lett elérve az elmult évben?

ÁPRILIS HAVI NAPISZÖVEGEK

1 Imé eljövök, mint a tolvaj. Boldog, a ki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezitelenen ne járjon, és meg ne lássák az ő rutságát. – Jel. 16: 15.

2 Továbbá a papok és a Léviták, a kik az egész Izráelben valának, ő hozzá csatlakozának, minden ő határukból. És megerősíték Júda országát, és megerősíték Roboámot a Salamon fiát három esztendeig; mert három esztendeig járának Dávidnak és Salamonak útján. – 2. Kron. 11: 13, 17.

3. Halld őrálloidat! felemelik szavokat, ujjonganak egyetemben, mert szemtöl-szembe látják hogy mint hozza vissza Siont az Úr! – Ésaiás 52: 8.

4 Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, féltönszerető Isten vagyok, a ki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad és negyed íziglen, a kik engem gyülölnek. – 2. Mózes 20: 5.

5 Örvendezz ifjú a te ifjusagodban, és vidámitson meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében, és járj a te szivednek útaiban, és szemeidnek látásikban; de megtudd, hogy mindezekért az Isten tégedet ítéletre von! – Préd. 12: 1.

6 Hanem mindenki kisértetik, a mikor vonja és édesgeti a tulajdon kivánsága. Azután a kivánság megfoganván, bünt szül; a bün pedig teljességre jutván, halált nemz. – Jak. 1: 14, 15.

7 Meg ne vesd a kegyelemnek benned valo ajándékat, a mely adatott néked profétálás által, a preszbitérium kezeinek rád tevésével. – 1. Tim. 4: 14.

8 Itélj meg engem a te igazságod szerint, oh Úram, Istenem, hogy ne örüljenek rajtam. – Zsolt. 35: 24.

9 Az Úr úralkodik, örüljön a föld; örvendezenek a temérdek szigetek. – Zsolt. 97: 1.

10 Lelkemet megvidámitja, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért. – Zsolt. 23: 3.

11 Vagy mi egyezése Isten templomának balványokkal? Mert ti az élő Isten temploma vagytok, a mint az Isten mondotta: Lakozom bennök és közöttük járok; és leszek nékik Istenök és ök én népem lesznek. – 2. Kor. 6: 16.

12 Oh mindnyájan akik szomjuhoztok, jertek e vízekre; ti is kiknek nincs pénzetek, jertek, vegyetek és egyetek; jertek, vegyetek pénz nélkül és ingyen, bort és tejet. – Ésaiás 55: 1.

13 A maradék megtér, a Jákob maradéka az erős Istenhez. – Ésaiás 10: 21.

14 A te szemeid előre nézzenek, és szemöldökeid egyenest magad elé irányuljanak; égyengesd el lábaid ösvényit, s minden te útaid allhatatosak legyenek. Ne térj jobbra, se balra, forditsd el a te lábadat a gonosztol. – Példab. 4: 25–27.

Ezek pedig nemesebb lelkűek valának a Thessaloniabelieknél, ugymint kik bevevék az igét teljes készséggel, naponként tudakozva az irasokat, ha úgy vannak-e ezek. – Csel. 17: 11.

16 A mással jóltevő ember megkövéredik; és aki mást felüdit, maga is felüdül. – Példab. 11: 25.

17 És lőn, mikor ő imádkozik egy helyen, miután elvégezte, mondta néki egy az ő tanitványai közül: Úram, tanits minket imádkozni, miképen János is tanitotta az ő tanitványait. – Luk. 11: 1.

18 Gyönyörködöm a te beszédedben, mint aki nagy nyereséget talált. – Zsolt. 119: 162.

19 Kivánjuk pedig, hogy közületek kiki ugyanazon buzgóságot tanitja a reménységnek bizonyossága iránt mindvégiglen, hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik a hit és békességes türés által öröklik az igéreteket. – Zsid. 6: 11, 12.

20 Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük tiszta a gonosz lelkiismerettől. – Zsid. 19: 22.

21 És lészen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat elmondnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. – Joél 2: 28.

22 Ti is atyák ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek azokat az Úr tanitása és intése szerint. – Efész. 6: 4.

23 Hajtsátok ide füleiteket és jertek hozzám; hallgassatok, hogy éljen lelketek, és szerzek veletek örök szövetséget, Dávid iránt való változhatatlan kegyelmességem szerint. – És. 55: 3.

24 Egyet kérek az Úrtol azért esedezem: hogy lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében; hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az ő templomában. – Zsolt.27: 4.

25 Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok és az Isten lelke lakozik bennetek? – 1. Kor. 3: 16.

26 Azért azt mondom: nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tüz lenne szivemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erölködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem. – Jer. 20: 9.

27 Mert szivvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az idvességre. – Romab. 10: 10.

28 Hogy pedig feltámasztotta öt halottaibol, úgy hogy nem is fog többé enyészetbe visszatérni, azt igy mondotta: Néktek adom a Dávid biztos szent javait. – Csel. 13: 34.

29 Mert mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik meghamisitják az Isten igéjét, hanem tisztán, sőt szinte Istentől szólunk az Isten előtt a Krisztusban. – 2. Kor. 2: 17.

30 Ime eljövök mint a tolvaj. Boldog aki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenen ne járjon, és meg ne lássák az ő rútságát. – Jel. 16: 15.

„Örtorony"-tanulmányozások sorrendje:

Március	29.	„Maradj ezeknél a dolgoknál" 1-től 10. bekezdésig, a 36 old.
Április	5.	„Maradj ezeknél a dolgoknál" 11-től 20. bekezdésig, a 38 old.
Április	12.	Ki részesülhet valóban megmentésben? 40 old.
Április	19.	„Hadd történjen meg minden ti ügyetek szeretetben" 44 old.

FEL

AZ ŐRTORONY

hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT

1959 ÁPRILIS 1. 4. sz.

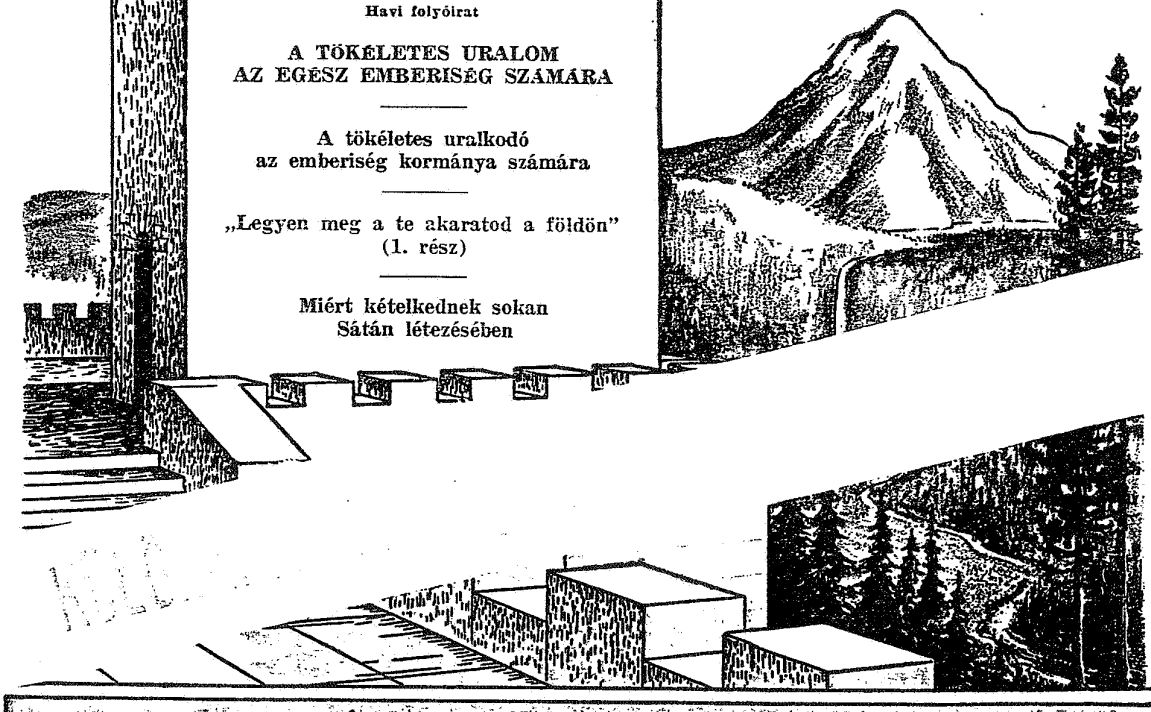
Havi folyóirat

A TÖKÉLETES URALOM
AZ EGÉSZ EMBERISÉG SZÁMÁRA

A tökéletes uralkodó
az emberiség kormánya számára

„Legyen meg a te akaratod a földön"
(1. rész)

Miért kételkednek sokan
Sátán létezésében

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ÓRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat épitettek magas kilátóhelyeken, ahonan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hirdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk ilyen kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji–propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. – Habakuk 2:1–3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Órtorony" szemléli igy, mint egy őr fennt a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus tronra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendölésel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhangban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál álltalános, vallásos ujdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, mig rendszeresen olvassátok „Az Órtornyot"!

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
SAJTÓ ÉS KIADÓ:
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Felelös szerkesztöség: Alfred Rütimann

„Mindannyian Jehovától lesznek tanitattva." – János 6:45, UV; Èsaiás 54:13

TARTALOM

Veszélyezteted a biztonságod, ha „más" vagy?	51
A tökéletes uralom az egész emberiség számára	52
A tökéletes Uralkodó az emberiség kormánya számára	56
„Legyen meg a te akaratod a földön" (1. rész.)	60
Miért kételkednek sokan Sátán létezésében	64
Napi szövegek	64

„Az Órtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Allioli-Biblia**
AF – Egy Am.-Forditás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Kl – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Forditás*
Ro – J.B. Rotherham-Forditás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Forditás*
ZB – Zürcher-Biblia**

*** angol ** német**

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second-class postage paid at Brooklyn, N. Y.
Watchtower monthly Vol. LXXX No. 4
HUNGARIAN EDITION APRIL 1, 1959

E kiadás példanya: 3 600 000

„AZ ÓRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 52 NYELVEN

Félhavonta			Havonta	
Afrikai	Kebu-Viszaja	Aram	Kanarézisi	Pangazinai
Angol	Khisonai	Bengáli	Kinai	Siloci
Arab	Német	Birmai	Kivembai	Sesotói
Cinyanjai	Norvég	Cuiu	Koreai	Sziámi
Dán	Olasz	Hiligaynon-Viszaja	Lengyel	Szingaléni
Finn	Portugál	Horvát	Magyar	Tamili
Francia	Spanyol	Ibo	Malajai	Tigrinyai
Görög	Svéd	Joruba	Marathi	Török
Holland	Szlovák		Motu	Ukrán
Ilokánoi	Tangologi		Orosz	Urdu
Indonéz	Tvi			Xosza
Japán				

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y.	**$ 1.—**
Anglia, 34 Craven Terrace, London W. 2	**7/—**
Ausztrália, 11 Beresford Rd. Strathfield, N. S. W.	**8/—**
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44.	**S 26**
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, Villa Guibert 3, Paris 16e.	**ffrs 400**
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 10, Ontario	**$ 1.—**
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck	**DM 5.—**
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22	**sfrs 5.—**

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVÁLTOZÁSOKAT közölje velünk harminc nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

FEL

Az ŐRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 április 1. | 4. sz.

Veszélyezteted a biztonságod,

HA „MÁS" VAGY?

AZ elmult évtized alatt egybe lett hangolva a föld lakosainak nagyobb része, totális hatalmak által. Vaskezü uralmuk alatt meg lett tiltva a szabad véleménynyilvánitás és a kivánatos istentiszteletszabadság. Ezen kormányok törekedtek arra, hogy ugyan úgy uralják a népet, ahogy egy gépész ura gépének. Mindenki úgy kell gondolkozzon, ahogy az állam azt megköveteli, úgy kell beszéljen, ahogy az állam ezt megparancsolja, s úgy kell eljárjon, ahogy az állam ezt elöirja. Másnak lenni, mint az általánosság, egyenlö árulással. Megtörténhet, hogy ennek következtében valaki börtönbe vagy távoli koncentrációs-táborba kerül.

Demokratikus országok megvetik ezt az egybehangolást, de bizonyos fokig gyakorolják ezt ők maguk is. Nem látják szivesen, hogy valaki más politikai vagy vallásos meggyözödéssel bir mint az általánosság. Bizonyos körök a legszivesebben látnák, ha a hagyományos eszményt nem örzö emberek valahová elszállittatnának. Elvárhatunk igazi szabadságot olyan országtol ahol nem kedves a kritika, s ahol mindenkitől elvárják, hogy alkalmazkodjon az általánossághoz?

Az Egyesült Államok Legfelsöbb Szövetségbiróságának birája, William O. Douglas a következőképpen fejezte ki magát erről a veszélyes tendenciáról. Igy számolt be a *New York Times* az ő nyilatkozatáról:

„A Legfelsőbb Szövetségbiróság birája, William O. Douglas beszélt tegnap este arról, hogy országunkban sokan, egyre érzéktelenebbek lesznek, alapelvü szabadságokra való támadásokkal szemben. Azt mondta, hogy követeltettik a gondolkozásnak egy általános minta után való leegyszerüsitése. Douglas biró mondotta a továbbiakban: hajlamos az ember egy olyan tanitót vagy tanárt keresni, aki, ahogy mondják, „ne lenne veszélyes". A biró olyan valakit határozott meg egy nem veszélyes megjelenő személyként, akinek általánosan elismert nézetei vannak és nem veszekedő ... Azt mondta, hogy a második világháború óta szokássá lett, felforgató ellemeket kikutatni. Ezért mondotta ö — egyre jobban feltek az emberek, s csak arra gondoltak „veszélytelennek lenni", ha egy állásnak a megkapásáról, vagy megtartásáról volt szó. Ezáltal általában meg lett szabva a szólásszabadság – magyarázta tovább – lesülyedt a korábban ismert szabad véleménynyilvánitás nivója. .... A multban sok rossz támadás érte ezeket a szabadságokat, mondotta, mégpedig akkor, ha a kormány behatolt az ember legbelsöbb gondolatvilágába, azaz, ha a kormány kezét az ember vállára tette és azt monta: ‚Nem gyakorolhatod ezen a módon hitedet, nem gondolkodhatsz igy, nem olvashatod ezt a könyvet.' "

Ebben nyilatkozik meg a személyes szabadság elnyomásának az irányzata, s ez pontosan az, amit demokratikus emberek annyira gyülölnek a totális államokon. Joggal itélik el a totális rendszereket, mert egybe kapcsolják az ember gondolkozását, de sokan hátraarcot csinálnak, s veszélyessé teszik ember tarsuk helyzetét, aki nem idómul az általánossághoz. Beigazoltnak találták ezt Jehova tanui.

Diszkreditálták, kicsufolták, csöcselékek támadták meg és becsukták Jehova tanuit, mert nem igazodtak a többséghez, hitük gyakorlásában és imádatukban. Egyedül az Egyesült Államokban ki kellett harcolniuk jogi esetek százait, hogy élvezhessék az alkotmány által biztositott vallás- és szólásszabadságot.

Döbbenetes, sok ember van a demokratikus országokban, akik úgy látszik azon a véleményen vannak, hogy szabadság csak azok számára jön kérdésbe, akik egyeznek az általánosság gondolkozásával és eljárásával. Miben külömbözik ez a nézet azonban a totális nézettől?

Mivel Jehova tanui vonakodtak erőszakot venni bibliailag kiiskolázott lelkiismeretükön és nem igazodtak azon gondolkodási-fajhoz, beszédmódhoz és imádatformához, melyet politikai kormányok hagynak jová, ezért üldöztetnek az egész világon, totális országokban pedig be lettek zárva és gyakran nagyon össze is lettek verve. Azt tapasztalták, hogy veszélyes másnak lenni, mint az általánosság, de ez nem jelenti azt, hogy ezért engednek az egybehangolás világra szoló irányzatának.

Valaki, aki odaadta életét Isten szolgálatára, nem gondolkozhat úgy, ahogy ez a világ gondolkozik, s nem is járhat el hozzá hasonlóan. Másnak kell lennie, mert a világ elveti Jehova felsőbbségét és törvényeit. Lehetetlenség Istennek szolgálni és egyidöben e világhoz igazodni. Nyomatékosan hangulyozta ezt a tényt a bibliairó, Jakab. „Nem tudjátok, hogy a világgal való barátság, ellenségeskedés Istennel? Bárki azért, a világ barátja akar lenni, saját magát teszi Isten ellenségévé." – Jak. 4: 4, *UV*.

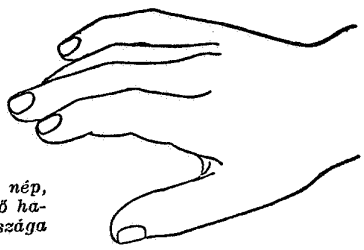
Egy ember nem tud két olyan urnak szolgálni, akik külömböző célokat és alapelveket követnek. Vagy Istennek kell szolgáljon, vagy a világnak. Ha Istennek akar szolgálni, akkor nem szabad úgy gondolkodnia és cselekednie mint a világ, még akkor sem, ha veszélyeztetve van ezáltal biztonsága.

Ez a világ, vagyis a dolgok ezen rendszere, amig csak létezik, nem fog szeretetet tanusitani azok iránt, akik Jehova Istent, mint Urat elismerik és néki szolgálnak. Ez a világ csak az öveit szereti, vagyis csak azokat, akik igazodnak hozzá. Ugy viselkedik Krisztus követőivel szemben, ahogy Jézus ezt megjövendölte, amikor ezeket mondotta: „Mivel nem vagytok része a világnak, hanem én kiválasztottalak benneteket a világból, ezért gyülöl benneteket a világ." – Ján. 15: 19, *UV*.

A közel jövőben valóban olyan szabad világ fog megvalósulni, ahol sem tirannizmus, sem türelmetlenség nem lesz, ha Isten királysága kiterjeszti hatalmát az egész föld felett. Engedelmes emberek teljes értelmü szabadságot fognak élvezni az igazságos uralma alatt.

FEL

A TÖKÉLETES URALOM AZ EGÉSZ EMBERISÉG SZÁMÁRA

„És ada néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgála (kellene szolgáljon, RS); az ő hatalom örökkévaló hatalom, amely el nem mulik, és az ő országa meg nem rontatik." – Dán. 7: 14.

SEMMI sem világosabb ma annál, hogy az egész emberiségnek szüksége van egy tökéletes uralomra. Tagadhatatlan, hogy a minden földrészen és a tenger szigetein élő emberek egy egyedüli emberi családot alkotnak. Tény az is,

hogy a földszinre korlátozódik minden emberi teremtmény földi otthona, ennélfogva mindannyian egymásra utalva kell élnünk. A világegyetemben egyetlen más bolygó sem fog kiegészítő élet-területtel szolgálni számunkra. Jobban mint valaha kapcsolódik egyik élet a másikba. Össze van láncolva egy lét a másikkal, különösen ma, ebben az előhaladott időben.

[2] Nem szigetelheti el ma magát az ember sehol a földön. Akár tetszik a gondolat nekünk, akár nem: mindannyiunkat egy együttes veszély fenyeget. Az emberek mai vezérei a harmadik világháborúnak jelölik ezt meg, amely világ átölelő kihatással lesz. De van egy más összecsapás, amely még borzasztóbb kihatással és következményekkel lesz, ezen atomfegyverrel való világra szoló háborúnál, amelytől borzadnak az emberek, s melynek hamaros bekövetkezése elkerülhetetlen, egyesek meggyőződése szerint. Azon aktust értsük mi ezalatt, melyet maga a menny Istene fog kieszközölni. Nem szabad többé figyelmen kivül hagyjuk, mert maga a menny és a föld nagy Teremtője fog bekapcsolódni. Ez az eljárás azonban áldásosan fog kihatni mind azon jóakaratú emberekre, akik az ő oldalán foglaltak állást, sőt életet fog ez jelenteni számukra. Mint emberek midannyian egy és ugyan az után vágyakozunk, tudniillik egy boldog élet után; olyan élet után, amely összhangban van a mennyel és azon isteni hatalommal, amely a menny által van bemutatva. Csak egy tökéletes világuralom képes teljesiteni, azután való vágyunkat!

[3] A lehetőség határán belül van a tökéletes uralom? Ezt a kérdést már előre örömmel, igennel válaszolhatjuk meg, mert egy ilyen uralom biztos létre fog jönni. Azonban milyen módon fog megvalósulni, mikor fog eljönni s minden jóakaratú embernek biztos segitséget fog hozni? Ismételten örömmel mondhatjuk, hogy ez az egész emberiség számára való tökéletes uralom a mi napjainkban valósul meg, a mi nemzedékünk idejében, ugyhogy örülhetünk a reánk várakozó állapotoknak. Az emberek közül az államtudományban kiiskolázott politikusok segitsége által lesz felállitva egy ilyen kormány? Nem! Államszakosok megtették már kisérleteiket az elmult évszázadok alatt. Ha várnunk kellene, amig a pillanatnyilag kipróbált módszerek alapján, tehát a kisérletekből és tévedésekből álló módszerek alapján, kifejlesztenének egy tökéletes uralmat – mennyi időnek kellene tova repülni, mielőtt egyáltalán megközelitenének valamilyen eredményt! Ezalatt szenvedni kellene az embereknek az emberi kormányok minduntalan tökéletlensége, jövendő hibái és kontárkodásai miatt, amelynek következményeként állandóan nehézségekkel kellene számolnunk. Ez nem valami kivánatos. De a világban levő legnagyszerübb könyv alapján, amely igaz jövendöléseket tartalmaz joggal elmondhatjuk, hogy ez a tökéletes kormány semmilyen más módon nem jön létre, mint csak a világegyetem Teremtőjének győzelmes beavatkozása által.

[4] Ha erős teleszkópunk segitségével vagy akár szabad szemmel is szemléljük az égboltozatot, megláthatjuk, milyen tökéletességgel van koronázva a mindenség, amelyhez mind azon égitest tartozik, melyek a világűrből a földre ragyognak, hogy szolgáltassanak fényt, meleget és életet az emberiségnek. Ha megvizsgáljuk az égitestek között fennálló bonyolult kapcsolatokat, akkor felismerjük, hogy tökéletes rend uralkodik közöttük, a mindenség törvényei szerint. Nem vagyunk az ujkori tudományra ráutalva, annak meg-

1, 2. a) Miért kapcsolodik minden egyesnek az élete a másikéba, s mire van tehát szükségünk? b) Mit ismernek el az emberek közös jövendő veszélyként, de mi lesz még rosszabb és mégis még áldásosabb?

3. a) A lehetőség határán belül van ilyen tökéletes uralom? b) Mikor fog megvalósulni, s a legnagyobb tekintély szerint milyen módon?

4. Milyen kérdés merül fel a föld számára való törvényszerüség és rendre vonatkozólag, ha szemléljük az eget és a ragyogó égitesteket?

látására, hogy tökéletes az a törvény, melynek alapján az égitestek mozgásban vannak. Ez összhangban van azzal, amit már régi időben a Zsoltáros az egekről mondott, tudniillik Dávid király és próféta: „Az egek beszélik Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat." Ugyan ebben az összefüggésben azt mondja a továbbiakban Dávid, hogy Jehova Isten törvénye tökéletes. (19. Zsolt. 2, 8) A világegyetem működésének a módja, bizonyiték arra, hogy Isten törvénye tökéletes. Ha tehát az egész világmindenségben – amely tulhat az emberi fogalmon – tökéletes törvényszerűséget és rendet figyelhetünk meg, miért ne uralkodhatna akkor itt a földön is az emberek között tökéletes törvényszerűség és rend? Csak ésszerű igy gondolkozni.

5 Az egész világegyetemben minden megteremtettre vonatkozólag uralkodó törvény tökéletessége, bizonyiték arra, hogy létezik egy művelt kormányzó és mindent uraló hatalmas Törvényszerző, egy mindenható Teremtő, minden élet Forrása, amelynek minden teremtmény örvend, úgy a láthatatlan birodalomban az ő saját lakhelyén, mint a látható birodalomban az ember lakhelyén. Isten ez a Forrás. A Szentirás az ő Jehova nevével jelöli meg őt. Ettől az Istentől, a tökéletesség Istenétől jönnek ki ezek a törvények, melyek ilyen csodálatos módon uralják az egész mindenséget.

6 Ami tehát az uralom módját és értékét illeti, biztosan tudja a tökéletesség e nagy Istene, hogy mi egy tökéletes kormány. A Mózes által adott jövendölésben, az 5. Mózes 32:3,4-ben (*UV*) meg lett mondva, hogy ő maga tökéletes és hogy hisz a tökéletes dolgok értékében: „Hirdetni fogom Jehova nevét! Ismerjétek el a mi Istenünk nagyságát! Kőszikla, cselekedete tökéletes." Mibe veheti ő, tökéletesség Istene az ilyen emberi-földi kormányokat? El tudjuk képzelni, hogy jobban kielégitik az emberi-földi kormányok a tökéletesség ezen Istenét mint minket, akik alattuk élünk? El tudjuk azt képzelni, hogy megelégedne a tökéletlen, emberek által létrehozott kormányokkal, ha még mi sem elégszünk meg, pedig mi tökéletlenek vagyunk? Bölcsebb ő mint a különböző nemzetekben lévő minden politikai párt, akik civakodnak egymás között s kritizálják a különböző politikai pártok kormányait, valamint kidobják egymást a kormány-nyeregből állandó választási harcok által. Ha a multban sem volt az emberiség megelégedett, az emberek által a nemzetekre kényszeritett kormányokkal, akkor a tökéletesség nagy Istenne, még inkább nem lehet megelégedve, ezen sok emberi kormányok valamelyikével. Ő azonban nem fogja megengedni, hogy örökké fennmaradjanak az ilyen ki nem elégitő állapotok.

7 Röviden összefoglalva tartalmazza a Biblia valamennyi uralom történetét, melynek valamilyen köze volt Isten népéhez. A Biblia ezerkilencszáz évvel ezelőtt nyert befejezést, de mégis megjövendölte azon uralmakat is, melyek befejezése után kellett létre jöjjenek. Igy tehát megtudhatjuk a Bibliából, hogy a mennyek mindenható Istene, akinek a neve Jehova, egészen a mi napjainkig előre látott minden emberi uralmat és felismerte értéküket és fajtájukat is. Ahogy ez a bölcsességben, igazságosságban, szeretetben és hatalomban tökéletes nagy Isten a dolgot tekinti és kiértékeli, „állatias" volt mostanáig minden földi uralom az egész évszázadokon át, mind a mai napig. Nem tekintve az emberek nemzeti büszkeségét, „vadállatokként" vázolja a Szentirás az emberi kormányokat. Az emberek által mind e mai napig létrehozott uralmak, a Szentirás utólsó könyvében, a Jelenésekben vagy az Apokalipszisben is „állatiasnak" vannak leirva. Bizonyitékul hivatkozunk Dánielnek a hetedik fejezetben való jövendölésére, meg a Jelenések könyvének a tizenharmadik és tizenhetedik fejezetére.

8 Mivel az emberek kormányai ilyen „állatiasak" voltak, – ami abból tűnik ki, hogy emberek kaszaboltattak le, ami által drága emberélet veszett el, valamint azon pusztitásokból, melyeket a nemzetekben okoztak –, elhatározta Jehova Isten, a világegyetem Uralkodója, hogy minden ember által létrehozott uralom meg fog szünni, az általa kiszabott időben. Igéje beteljesedése képpen egész birodalamakat hagyott elpusztulni a multban. Olvassuk el errevonatkozólag a bibliai beszámolot Egyiptomról, Asszíriáról és Babilonról. Minden egyes esetben azt találjuk, hogy Jehova Isten, aki kezében tartja az emberinem ügyeit, saját magát teszi felelőssé, hogy a régi idők ezen „állatias" uralmainak szerencsétlen végük lett. Ami a későbbi uralmakat, a Médó-Perzsa Birodalmat, a Görög és Római Birodalamat illeti, ezeknek a jövetelét is megjövendölte a Biblia. De ezeknek is lejárt az idejük és szerencsétlenül végződtek, mert Isten nem tetszése nehezedett rajtuk. A fő ok erre abban állott, hogy mind ezen tökéletlen uralmak hagyták magukat vezetni Isten főellensége, e gonosz világ szentségtelen istene, Sátán az Ördög láthatatlan hatalma és kényszere által. – Luk. 4:5,6; 2. Kor. 4:4; 1. Ján. 5:19.

9 E földgolyót uraló minden birodalomnál az Angol-Amerikai duális világhatalom volt a legnagyobb az embertörténelemben. A Biblia megjövendölte ezt is, ugyan úgy azt a nemzetközi szervezetet, amiért főképpen az emlitett világhatalom felelős, tudniillik az Egyesült Nemzeteket. Azonban a Biblia világos szavakkal mutatja, hogy ezen mai uralmak is véget fognak érni, mégha az emberek a legnagyszerűbbnek tartják is ezeket, legyen az kommunista vagy nem kommunista alkotás. Mind tökéletlen uralmak ezek, és ami tökéletlen nem fog itt örökké tartani, a föld Teremtőjének, a tökéletesség Istenének akarata szerint.

10 De van egy napjainkban létrejött uralom, melyet a Mindenható Jehova Isten nem fog rendeltetésén kivül helyezni, sem pedig a létből kitörölni. Ez az Ur Jézus Krisztus tökéletes uralma, az ő Krisztusának vagy Messiásának a országa, az ő mennyei Fia kormánya. Ahelyett, hogy Isten megbuktatná ezt a kormányt, fel fogja használni ezt a Mindenható: minden tökéletlen emberi politikai rendszer elseprésére, melyek a jelen nemzetei, népei és törzsei között oly sok nyomoruságot okoztak. A tökéletes uralom győzedelmesnek fog bizonyulni a közelgő háborúban, amely az egyetemes uralom érdekében lesz kivivva és meg fog örökre maradni Isten dicsőségére és magasztalására és az emberiség örök áldására.

11 Mindannyiunknak el kell ismerni, hogy a lehetetlenséggel egyenlő egy tökéletes uralom, tökéletes uralkodó vagy tökéletes uralkodói csoport nélkül és tökéletes Isten nélkül. Minden emberi uralom, úgy a multban mint a jelenben, elismert egy istent. Ezek az elismert istenek azonban nem tudtak imádóiknak egy tökéletes uralmat teremteni. Minden értelmes személy elismeri azt a tényt, hogy egy tökéletes uralom a hatalommal rendelkező uralkodótol, vagy az uralkodók csoportjától függ. Itt következik egy jogi vélemény, melyet egy amerikai biró mondott el, egy kerületi törvényszék birája az Idaho államban. 1958 április 8-án mondta ezt el a *State of Idaho vs. Raymond Brungardt* (Idaho állam,

5. a) Az egyetemes törvények ezen tökéletessége minek a bizonyitéka? b) Hogyan hivják e törvények összerzöjének a forrását?

6. a) Miért tudja ő biztosan értékelni, mi egy tökéletes uralom? b) Melyik őt érintő kérdések adódnak abból a tényből, hogy mi sem vagyunk megelégedve emberi-földi uralmakkal, s milyen végkövetkeztetésre jutunk?

7. Melyik emberi uralmakról tartalmaz a Biblia beszámolót, s hogyan tekinti Isten ezen uralmakat rátermetségükre vonatkozólag?

8. a) Mit rendelt el Isten ezen emberi uralmakat illetőleg, mert „állatiasok"? b) Milyen uralmak értek már véget, mert Isten nem tetszése nehezedett rajtuk, s milyen fő okból multak el?

9. Melyik volt eddig a földet uraló legnagyobb birodalom, s miért fog minden mai uralom véget érni, tekintet nélkül fajtájukra?

10. Melyik uralmat nem fogja Isten a létből kitörölni és működésen kivül helyezni, s milyen célból fog ez mind örökké fennmaradni?

11-13. a) Mi nélkül nem létezhet egy tökéletes uralom? b) Hogyan van kimutatva a *State of Idaho vs. Raymond Brungardt* (Idaho állam, Raymond Brungardt ellen) törvényszéki itéletben, hogy mennyire fontos egy uralkodó vagy az uralkodók csoportja egy jó uralom számára?

FEL

Raymond Brungardt ellen) ismeretes jogesetben. Többek között ezeket mondta:

12 „Több mint kétszáz évvel ezelőtt a következőt tanitotta William Penn, akinek a Korona (angol) a Pennsylvania államot adta, amikor itt, ebben az új országban, megalapitotta az ő kvéker-településeit, a barátok településeit, s akiről később elnevezték a Pennsylvania államot:

13 ‚Órához hasonlóan vannak a kormányok működésben, ahogy az emberek azokat működésbe hozzák, s ugyan úgy ahogy emberek hozzák létre a kormányokat, emberek is rontják el azokat. Ezért inkább mértékadobbak az emberek az uralmaknál, mint az embereknél a kormányok. Jók az emberek, akkor nem lehett rossz a kormányuk. Beteg a kormány, akkor az emberek ki fogják gyógyitani, de ha az emberek rosszak, akkor lehet egy kormány akár milyen jó, törekedni fognak az ő módjuk szerint átformálni és romlottá tenni.' " – A nyomtatott jóváhagyás 6. oldala.

14 Ez összhangban van Isten Igéjével a Bibliával, ami kimutatja, hogy egy tökéletes uralom egy tökéletes uralkodótól függ, melyet Isten maga fog adni az egész emberiségnek.

Az uralmak eredete

15 Hogyan jöttek létre az emberi uralmak? Miért romlottak el és mondtak csődöt? Az emberek által irott történelem kioktat bennünket arról, hogy különböző módon jutottak hatalomra és működésbe az uralmak. Négyezer évvel ezelőtt magához ragadta egy Nimród nevű diktátor, Noé napjaiban, a vizözőn után az első uralmat. Ugyan Noé és Jehova jóváhagyása nélkül, de Sátán, az Ördög jóváhagyásával, magához keritette Nimród a kormány-uralmat, ami keleten, a Középtenger mentén, Mezopotániában lett feállitva. Babilonnak a diktatórikus királysága alatt történt ez. Nimród Jehova ellensége volt, „egy hatalmas vadász a Jehova elleni ellenállásban." Katonai vállalkozásokat vezetett a szomszédos népek ellen, hogy felállitsa a régi vagy az első Babilóni Birodalmat. (1. Móz. 10: 8–12, *El*) Ettől kezdve sok különböző fajtájú és formájú uralmak alatt éltek az emberek, melyek a föld különböző területeit uralták.

16 Ezek a kormányok különböző módon jöttek letre: kényszer hatalomra jutás által, a néptömegek felkelése által, olyan személyek összeesküvése által, akik epedtek a nép feletti hatalomért, uzurpáció által, vagyis ha egy erős személyiség elűzi az elődjét és magához veszi a hatalmat. Továbbá, mint pl. az Amerikai Egyesült Államokban felállitottak egy kormányt, nem csupán egy külföldi politikai hatalom ellen irányuló államcsiny, vagy lázadás utján, hanem egy alkotmányos kongresszus által. Egy ilyen alkotmányos kongresszus volt az, amely 1777-ben összeállitotta az államszövetségi-cikkelyeket a Brit-Birodalom tizenhárom amerikai tartománya számára. Ezen államszövetségi-cikkelyek alapján lettek a gyarmatok néhány évig igazgatva, mig be nem vezették 1788-ban azt az alkotmányt, amely által ma kormányozzák a nemzetet.

17 Nem kivánják az emberek, hogy Jehova, a menny Istene állitson fel az egész emberiség felett egy uralmat. Az a körülmény, hogy őt megelőzik, valamint az ő önfejű cselekedeteik mutatják, hogy kételkednek Isten azon képességében, melyszerint létrehoz a földön egy uralmat. Ennek ellenére tud alakitani Isten egy uralmat az egész emberiség felett? Erre a kérdésre már a csupa értelem a következőket válaszolja: Ha tökéletlen emberek különböző módszerekkel feltudnak állitani egy kormányt, miért ne lenne akkor képes a Teremtőjük, a Mindenható Isten, aki az egész világegyetemben angyalok felett is uralkodik, az emberek felett a földön egy uralmat szervezni, felállitani és működésbe hozni? Rendelkezik ezzel a hatalommal. Az elmult időben **megmutatta hatalmát, a minden kormányok közül a legjobb felállitásában. Az Isten által elismert első király a földön a Melkhisédek nevű férfi volt. Ő ugyan úgy pap mint király is volt és a Sálem nevű vagy később Jeruzsálem városában uralkodott. Melkhisédek megáldotta a Magasságos Isten nevében Ábrahám pátriárkát. Nem ismeretes, hogy milyen módon ért véget uralma Sálemben, mert a bibliai beszámoló hallgat róla. (1. Móz. 14: 18–20) De Melkhisédeknek, ennek a papnak és királynak az uralma a tökéletes uralom prófétai elő- vagy árnyékképeként van alkalmazva, melyet Isten fog felállitani az egész emberiség fölé, s amely Melkhisédekhez hasonlóan egy tökéletes uralkodó kezében fog nyugodni.** – 110. Zsolt. 1–4; Zsid. 5: 10; 6: 20; 7: 1–17, 28.

18 A következő Isten által felállitott kormány az Izráel uralma volt, amely a keresztyén időszámittás előtt a tizenhatodik évszázadban jött létre. Mózes próféta által kivezette az ő kiválasztott népét, az izraelitákat Egyiptom földjéről, ahol akaratuk ellenére rabszolgák voltak, s az arab Félszigeten a pusztába vezette őket, a Sinaihegység lábánál. Ott felállitott egy uralmat felettük, melyben ő maga volt az ő láthatatlan mennyei Királyuk. Ezen uralom alapjaként a jólismert tiz parancsolatot adta nékik. (2. Móz. 20: 1–17) A törvények százait fűzte Jehova ehhez a tiz parancsolathoz, ezek voltak tehát az Isten által adott törvények, melyek szerint kellett Izráel nemzetének vezéreltetni magát. Isten a meghatározott időben kivánságukra egy látható királyt helyezett az Izrael nemzete fölé. Ez évszázadok multán történt, miután Isten őket Kanaánba a megigért földre vezette, ott őket letelepitette, s kiűzette az ország démonimádó gonosz lakosait. – 1. Sám. 8: 4–22; 10: 17–26; 12: 1–14.

19 Az Izráel felett felállitott uralom a világban, az addig ismert legjobb kormányzat volt. Mivel igazodott ez az uralom az Istentől kapott törvényekhez, igy teokrácia volt, tehát egy olyan uralom, olyan állam, melyet Jehova Isten kormányzott. Ezért volt ez egy teokratikus uralom, habár rendelkezett ez a nemzet Isten látható képviselőjével itt a földön mint emberi vezérrel. A Biblia beszámol nékünk arról, hogy az akkori nemzetek megcsodálták az Izráel népe törvénygyüjteményét s ezt mondja: „És melyik nagy nemzet az, amelynek olyan rendelései és igazságos végzései volnának, mint ez az egész törvény, amelyet én ma adok elétek?" Jehova Isten megigérte az Izraelitáknak, hogy a nemzetek fejévé teszi őket, nem pedig annak „farkává", ha követik ezeket a törvényeket, ha mint az ő Istenüket imádják őt és engedelmeskednek neki, s az elsők között fognak állni a nemzetek között, ahelyett, hogy az utólsók közé számoltatnának, amint az az ujkori Izráel esetében van. – 5. Móz. 4: 5–8; 28: 13, 14.

20 Világossan mutatkozik, hogy a dicsőségnek, pompának és áldásnak milyen csucspotját érte el ez a Jehova Isten által Izraelben felállitott uralom, a bölcs Salamon király békés uralma alatt. Az egész világ hallott már Salamon bölcsességéről. A mai napig megmaradt nekünk valami, Salamon király bölcsességéből a Szentirásban, a Bibliában feljegyezve. Salamon idejében a föld minden királyságából jöttek Jeruzsálembe Salamon bölcsességét hallgatni. Séba királynő is eljött, ugyszólván a föld végéről, hogy hallgassa Salamon bölcsességét és hogy lássa királysága dicsőségét Izraelben. (1. Kir. 10: 1–10; 4: 34) A Biblia beszámol nékünk azon áldásokról, melyeknek az izraeliták örvendtek ezen királyság alatt. Azt monja nekünk, hogy Izrael fiai Dántól fogva Bersebáig lakomákat rendeztek és mindenki az ő szőllőtökéje és fügefája alatt lakozott s örvendtek az ő jó Istenüknek és azon uralomnak, melyet ő adott nekik.– 1. Kir. 4: 20, 25,

14. Milyen uralkodó-alapelvre vonatkozóan van ez a jóváhagyás a Bibliával összhangban?

15, 16. Hogyan jutottak hatalomra és léptek működésbe régi időben az emberi uralmak, a babiloni birodalom napjaitól fogva?

17. a) Mit nem kivánnak az emberek Istentől, ami a felettük való uralmat illeti? b) Milyen választ kell adni arra a kérdésre, hogy Isten fel tud-e állitani egy uralmat a földön, s hogyan mutatta ezt meg az első alkalommal?

18. Melyik volt a következő Isten által felállitott uralom, s mennyiben volt ez egy királyság?

19. Miért volt Izráel kormánya egy teokratikus uralom, s miért volt az, az addig a földön valaha létezők közül a legjobb?

20. Mit szemléltet Salamon király uralma, arra az uralomra vonatkozólag, melyet Jehova Isten fog felállitani?

FEL

21 De akár milyen magasztos és dicsőséges volt is Salamon uralma, akár milyen áldásokban részesitette is a királyság alattvalóit, mégis a jövendő tökéletes uralomnak csak egy prófétai árnyéképe volt, mely alatt Isten meghatározott idejében, minden család és nemzet áldást fog nyerni. Salamon királytól nagyobb és bölcsebb Uralkodó fog uralkodójukként működni. Ezerkilencszáz évvel ezelőtt volt egy férfi Izráel földjén, aki megmondotta a zsidóknak, hogy Séba királynő a föld déli végéről jött, Salamon király bölcsességét hallgatni, s hogy fel fog kélni a zsidók ezen nemzedékével az itélet idején. Miért? Mivel ott, ahová a messzeségből jött, hogy hallgassa egy tökéletlen ember bölcsességét, az izraeliták között csak egy volt, aki több és nagyobb volt Salamonnál. De még sem hallgattak rá az izraeliták, sőt megöletették őt. (Mát. 12:42) Jehova Isten rá fogja ruházni, az ő meghatározott idejében a teljes hatalmat a föld felett, arra, aki nagyobb és több Salamonnál, aki vezetni fogja a tökéletes uralmat.

22 Ha már az izraeliták Salamon király uralma alatt sok áldásnak, békének, jólétnek és boldogságnak örvendtek – ami egy istennektetsző életet vonz maga után –, mennyivel inkább fog örvendeni az egész emberiség hasonló áldásoknak e tökéletes Uralkodó alatt, azon tökéletes Kormányzó alatt, aki nagyobb a régi idők bölcs Salamon királyánál! Ezen áldások örök életet jelentenek, tartós békét, soha nem szűnő boldogságot és a jólét állandó duslakodását Istennek tetsző élettel összekapcsolva.

23 Minden okunk meg van ma arra, hogy bizalommal tekintsünk ezen jövendő tökéletes uralom elé. Régen, az izraeliták csupán Isten előkép-királysága alatt éltek, emberi királyok alatt, akik főpapja által lettek felkenve, ezért lehetett azt mondani róluk, hogy „Jehova tronján" ültek. Azon izraeliták azonban nem örvendhettek egy tökéletes uralomnak. Mindannyian, ugyan úgy király mint alattvaló azt tapasztalták, hogy nem voltak képesek megfelelni Isten tökéletes törvényének. Miért nem voltak erre képesek? Mivel mindannyian Ádám és Éva utódai voltak, s Isten Igéje azt mondja nekünk, hogy Ádámtól és Évától kezdődően minden ember örökölte a bűnt és a tökéletlenséget. A keresztyén Pál apostol helyesen mondotta: ‚Egy ember által jött a világra a bűn és a bűn által a halál, s igy kiterjeszkedett a bűn minden emberre, mivel mindannyian vétkeztek.' (Róm. 5:12, *UV*) Mindannyian bűnben születtünk, igen, igazságtalanságban fogantattunk meg anyánkban. Maga Dávid király vallja be ezt a szomorú tényt. (51. Zsolt. 7) Igy tehát tökéletlenek voltak, úgy az izraeliták mint az ő uralkodoik és felkent királyaik is, s ezért mind meghaltak.

24 Jehova Isten szándéka szerint el kellett volna ismerni Izrael népének a Mózes által adott törvények által, hogy bűnözők, tehát tökéletlenek voltak. Igy fejezte ezt ki Pál apostol, aki korábban zsidó farizeus volt: ‚Törvénynek cselekedetei által egy test sem lesz igazolva, ő (Isten) előtt, mert a törvény által jön a bűn pontos ismerete.' (Róm. 3:20, *UV*) Habár mi törekszünk Isten törvényeit megtartani, mégis úgy találjuk, hogy nem tudjuk megtartani. Ez azt mutatja nékünk, hogy mi tökéletlen emberként születtünk, s hogy tökéletlenségünk bűnhőz vezet minket. Igy tehát az őszinte zsidók meg tudták érteni Isten törvénye segitségével, hogy bűnösök voltak, s ezért nem tudtak egy tökéletes uralommal rendelkezni, mert uralkodóik és felkent királyaik is mint bűnös emberek működtek. Itt időszerű az a kérdés, melyet egy próféta, a türelmes Jób vetett fel: „Ki tud a tisztátalanból egy tisztát előhozni?" Melyik tökéletlen anya tudott valaha is egy tökéletes gyermeket szülni? Jób válasza: ‚Egyetlen egy sem.' (Jób 14:4, *UV*) Elvárhatják tehát, a tökéletlen emberek, akik uralkodót állitanak alő, hogy létrehozhatnak egy tökéletes uralmat? Nem várhatják el. Az Istentől Mózes által adott törvény arra szolgált, hogy elmélyükbe vése ezt a tényt az izraelitáknak.

25 Ahhoz, hogy egy tökéletes kormányzat megszülethessen, létezni kell az uralmi hatalom egy tökéletes forrásának vagy összerzőjének. Isten az egyedül tökéletes Forrás. Többet kellett mutasson Istennek Mózes által adott törvénye az izraelitáknak annál, hogy mint tökéletlen emberek és bűnözők meg kellett váltassanak, a tökéletes emberi áldozat által, melyet Isten az ő Fia által akart beszerezni. Az Istentől Mózes által adott törvénynek ki kellett ezen kivül mutatni az izraelitáknak, hogy szükségük van egy tökéletes kormányzatra. Isten ezen törvénye nem csak hogy rá kellett mutasson az izraelitáknak a Megváltóra, akire rászorultak hogy kiemeltessenek a bűnből, a tökéletlenségből és a halálból, hanem rámutatott a királyukra is. Az Istennek Mózes által adott törvénye megparancsolta nekik: „Hibátlanul helyezd a királyt magad fölé, akit Jehova, a te Istened választ majd ki." (5. Móz. 17:14, 15, *UV*) „Örvendezz, Jeruzsálem leánya! Ime, jön néked a te királyod" – igy hangzik Isten jövendölése. – Zak. 9:9.

26 Isten, ez a tökéletes Forrás nem csak a tökéletes uralom megteremtésére képes, hanem elő tudja állitani az ezen uralomhoz szükséges tökéletes uralkodót is. Megigérte ennek teljesitését. Több mint tizenkilenc évszázaddal a keresztyén időszámitás előtt kihivta a hűséges Ábrahám pátriárkát Mezopotámiából, a káldeusok földjéről, az Igéretföldjére, ami Közel Keleten van. Isten azt mondotta a hűséges Ábrahámnak, hogy áldássá teszi őt a föld minden családja számára, s hogy ő benne és utódja magvában megáldatik a föld minden családja és nemzete. (1. Móz. 12:1–3; 22:17, 18) Amikor Ábrahám száz, és felesége Sára kilencven esztendős volt, egy csoda utján fiat adott Isten ennek a pátriárkának, aki Izsáknak neveztetett. Izsák soha nem lett király. De amikor Isten megmondotta Ábrahámnak, hogy felesége Sára által egy fiat ad néki, megigérte, hogy Sára királyok törzs-annyja lesz, igen uralkodóknak, fejedelmeknek királyi monarchistáknak az annyja. „Meg fogom álldani őt, és nemzetekké lesz ő; népek királyai származnak majd tőle." Ezért lett a neve Sárára átváltoztatva, ami fejedelemnő jelent. (1. Móz. 17:15, 16, *UV*) Igy tehát a mag, amelyről Isten azt mondotta, hogy a meghatározott időben létre hozza azt a sarjat, amelyben megálldatik a föld minden családja és nemzete, egy királyi mag kell legyen, király, király uralommal!

27 Ábrahám pátriárkának tizenkét ükunokája volt. Ők voltak Izráel tizenkét törzsének az elődei, melyekből Jehova Isten egy nemzetet képzett. Teokratikus uralmat helyezett feléjük. Ő az ő isteni Királyuk és Törvényadójuk tulajdonságában adta nekik a tiz parancsolatot. (5. Móz. 33:1–5) Izráel e tizenkét törzséből kiválasztott Isten egy különös törzset, amely által létrehozatta az egész emberiség áldására meghatározott uralkodókat. Úgy mutatkozott, hogy ez a Juda törzse volt, amikor Juda atyja a következő szavakkal áldotta meg őt: „Nem távolodik el Judától a jogar, sem az uralkodói pálca térdei közül, mig eljön Siló (a nagy Békehozó), és őt fogja illetni a népek engedelmessége." (1. Móz. 49:10, *UV*) De Judának melyik utóda lesz vajjon király?

28 Az Ábrahámnak és Sárának adott isteni igéret, amely szerint végül is királyok fognak származni belőle, a valóságban Dávid által kezdett beteljesedni, a Bethlelem kis vá-

21. Mit árnyékolt elő Salamon király uralma, s miért lesz ez még nagyobb?
22. Mit mondhatunk azon áldásokról, amelynek azon uralkodónak az uralma alatt örvendhetünk, aki nagyobb Salamonnál?
23. Miért nem örvendeztek akkor az izraeliták egy tökéletes uralomnak, habár királyai „Jehova trónján" ültek?
24. Milyen tényt akart Isten az izraelitákkal megtanitani, az ő Mózesnak adott törvénye utján, s melyik Jób által felvetett kérdés és válasz mutatja, miért nem volt uralmuk tökéletes?
25. Mi követeltetik meg, hogy létre lehessen hozni egy tökéletes uralmat, s milyen további tényeket kellett kimutasson, Istennek, Mózes által az izraelitáknak adott törvénye?
26. Mit tud Isten egy tökéletes uralmon kivül adni, s mikor igérte meg ennek teljesitését?
27. Kikből képzett Isten egy nemzetet, amely egy szilárdan megalapozott uralommal birt, s ennek a nemzetnek melyik törzse által kellett leszármazzon a megigért király?
28. Ki által teljesedett be valóban Isten királyi igérete, amely Ábrahámhoz és Sárához lett intézve, s mit jelent a valóságban Istennek vele kötött ünnepélyes szerződése?

FEL

rosából való pásztorfiú által. Dávid a tizenegyedik ág volt a Juda leszármazási vonalán. A meghatározott időben Izráel tizenkét törzsének királyává lett felkenve. Nem sokára azután áthelyezte Dávid király uralmi székhelyét Jeruzsálembe, a szent városba. Odahozatta Isten szent szövetség ládáját és felállitatta azt palotája közelében. Azután Isten szövetséget kötött Dávid királlyal, vagy egy ünnepélyes egyezményt, amely kimondotta, hogy a királyság soha nem fog eltávolodni családjától, leszármazási vonalától, házától, valamint az ő utódaitól. (2. Sám. 7:12–16) A 89. Zsoltárban kimondja Isten, hogy soha nem fogja érvénytelenitenni ezt a Dáviddal kötött szövetséget. Ezért fog a Dávidtól leszármazott király egy olyan trónt elfoglalni, amely olyan soká fenn fog állani, mint a nap és a hold, tehát örökké, végnélkül, ugyhogy soha sem lesz néki szüksége uralkodói utódra. – 89. Zsolt. 4, 5, 19–38.

A TÖKÉLETES URALKODÓ AZ EMBERISÉG KORMÁNYA SZÁMÁRA

HOGYAN áll tehát a helyzet evvel a tökéletes örökkévaló királlyal, aki az igéret szerint a jeruzsálemi Dávid királytól kellett leszármazzon? Az emberi uralmi kisérletek ezen éveinek ezrei után nem találunk ma királyságot Jeruzsálem városában, Izráel földjén. Mégis kieszközölte Isten az általa megigért Királyt. S valóban, ő a Dávid király királyi nemzedékéből származik. Ennek bizonyitására forduljunk a Héber Iratoktól a Keresztyén Görög Iratokhoz. A legelső vers, amelyet itt találunk, igy hangzik: „Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségéről való könyv." Valóban, a királyok ezen leszármazási ága, Ábrahámtól Dávidon keresztül, Jézus Krisztusban elérte csucspontját s be is fejeződött ott. Nem véletlen született Jézus ugyan abban a városban, ahol Dávid király jött világra, tudniillik Bethlehem városában. Jehova jövendőlése teljesedett be ezáltal. – Mik. 5:2; Mát. 2:1–16.

[2] Hábár Ábrahám pátriárka és Dávid király voltak elődei, de a valóságban mennyei Atyja volt, s csak az ő anyjának, Szűz Máriának kellett emberi nemzedékből lenni. Azon nemzetségi vonalbol származott le, amely Ábrahámtól, Dávidon keresztül vezetett. (Luk. 3:23–34) Igy tehát a bibliai jövendőlések értelmében a Bethlehemben megszületett Jézus a valóságban „mennyei Fiú" volt, igen, ő valóban Isten Fia volt, akit a mennyei Atyja egy csoda utján a földre küldött, hogy szerezzen az emberiség számára egy tökéletes Uralkodót. Tudniillik, nem lehetett a tökéletlen, bűnös és halandó emberek között tökéletes királyt találni. Hadd emlékezzünk arra, hogy amikor a Jézus gyermek Bethlehemben megszületett, a menny angyalai a következőket jelentették be, a kint a mezőn legeltető pásztoroknak: „Mert született néktek ma a Dávid városában egy Megmentő, aki az Úr Krisztus." Ez az angyal, aki hirdette „a nagy öröm jó üzenetét, amely az egész nép számára az lesz", ezt az ott megszületett gyermeket Krisztusnak nevezte, vagyis Messiásnak, Felkentnek. Ő volt az, aki Király kellett legyen a jövendőlés beteljesedéseként. – Luk. 2:8–11, *UV*.

[3] Ez a gyermek életben maradt, habár Heródes király meg akarta őt ölni, aki akkor mint a Római Birodalom képviselője uralkodott Jeruzsálemben. Heródes halála után Jézust Názáretbe vitték. Ott nevelkedett emberré, de nem lett pásztor, mint az ő elődje, Dávid király, hanem ács. Csendesen dolgozgatott és lakott Názáret városában, azaz, ugyszólván elzárkozottságban élt.

[4] Mi hivta ki hát Jézust az ácsműhelyéből? Mi vezette őt a királyság utjára, amely fel kellett állittasson az egész emberiség fölé? Isten királyságának a proklamálása volt az! Ebben az időben felkeltette Jehova Isten János prófétát, Zakariás fiát, s a meghatározott időben fellépett keresztelő János a szintérre és prédikálta a bűn megbánását, valamint a megbánnás jelképes megnyilatkozása keresztségét, mert elérkezett Isten uralma. János igy kiáltott fel: „Elközelgett a mennyek királysága." Ahogy elérte Jézust Názáretben, az ácsműhelyében a János által proklamált üzenet, feladta ott a munkályát. Letette szerszámait, elment keresztelő Jánoshoz és megkereszteltette magát. Ezzel nem járt el helytelenül a Názáreti Jézus. Abból tűnik ez ki, hogy

1. Miért áll készen az Isten által megigért Király, habár Isten nem állitott fel királyságot a földi Jeruzsálemben, s miért jött ez a Király pontosan ott világra?
2. Hogyan történt az, hogy ez a földön Megszületett, a valóságban egy „mennyei Fiú" volt, s hogyan lett ő aztán olyanná kinyilvánitva, aki a megigért Királyá kellett legyen?
3. Hol növekedett fel ez a gyermek és mi lett ott belőle?
4. Mi által lett kihivva Jézus a műhelyéből, s miért nem volt a következő lépése helytelen?

FEL

a Jordánban való keresztelkedése után, amikor kilépett a vizből, Jehova Isten, az örökkévalóság Királya intézett hozzá egy üzenetet a mennyből. Képzeljük el a jelenetet, ha a ténybeszámolóban ez áll: „Miután Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vizből; s ime, az egek megnyilatkozának, és ő látta Isten Szellemét mint galambot reá leereszkedni. Ime, egy hang is jött a mennyekből, amely ezt mondta: ‚Ez az én szeretett Fiam, akit én elismertem.' " – Mát. 3:1–6, 13–17, *UV*.

5 Évszázádokkal ezelőtt Dávid olajjal lett királlyá kenve Izráel felett. Ez a Jézus azonban a mennyből lett Isten Szellemével a megigért királyság Királyává kenve, a tökéletes uralom Királyává, az egész emberiség főlé. Péter apostol igy számol be: „Isten szent Szellemmel kente őt fel és erővel, és ő átjárta az országot jokat cselekedvén, és meggyogyitotta mind azokat, akiket az Ördög tirannizált, mert Isten volt vele." (Apcsel. 10:38, *UV*) Követői elismerték őt „Isten Fiaként", „Izráel Királyaként". (Ján. 1:42; Mát. 16:16, *UV*) Nehéz megpróbáltatásokat hordozott és eltürt nyakas ellenállást, melyet Izráel vezérei helyeztek utjába.

6 De minden ellenállás és üldözés ellenére is hűséges maradt Isten igazi királyságához, s elutasitotta, hogy emberek – mégha zsidók is voltak – Királlyá tegyék őt meg maguk fölé, mintahogy viszszautasitotta, hogy Sátán, az Ördög Királlyá tegye őt meg az egész emberiség fölé. (Luk. 4:5–8) Emlékezzünk vissza arra az eseményre, amikor dijtalanul 5000 embert, asszonyokat és gyermekeket vendégelt meg, amennyiben egy kis fiúnak az öt kenyérből és két halból álló ebédjét annyira megszaporitotta, hogy egész tömeg ehetett belőle. Amikor a zsidók látták milyen csoda tevő hatalommal rendelkezik Jézus, képes az egész népet megvendégelni, megpróbálták őt önző módon Királlyá tenni. De a beszámoló azt mondja, hogy Jézus elhuzodott előlük, amikor látta, hogy erőszakkal Királyukká akarják tenni őt, s elvonult egyedül a hegyre. (Ján. 6:1–15) Miért? Mivel Jézus azt akarta, hogy Isten tegye őt Királlyá! Várakozott arra az időre, amikor Isten akarta őt a tökéletes uralom Királlyává koronázni, hogy Isten meghatározott idejében egy tökéletes uralmat gyakorolhasson az egész emberiség felett. Ne örüljünk-e mi ennek?

7 Mivel Jézus nagy kisértések közepette tökéletes életmóddal járt a földön, egy hibátlan Uralkodó lehetett. Az őt vádoló zsidóknak mondotta: „Ki bizonyit rám közületek bűnt?" (Ján. 6:46, *UV*) Ő, a tökéletes ember, imádkozott egy tökéletes kormányért és tanitott bennünket is olyan uralomért imádkozni, melynek egy tökéletes Összerzője lenne, amikor ezeket mondotta: „Mi Atyánk a mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te királyságod." (Mát. 6:9, 10, *UV*) Mivel Jézus állandóan a tökéletes uralomért imádkozott, nem elégedett meg volna soha, valami jelentéktelenebbel, s mi se elégedjünk meg azzal.

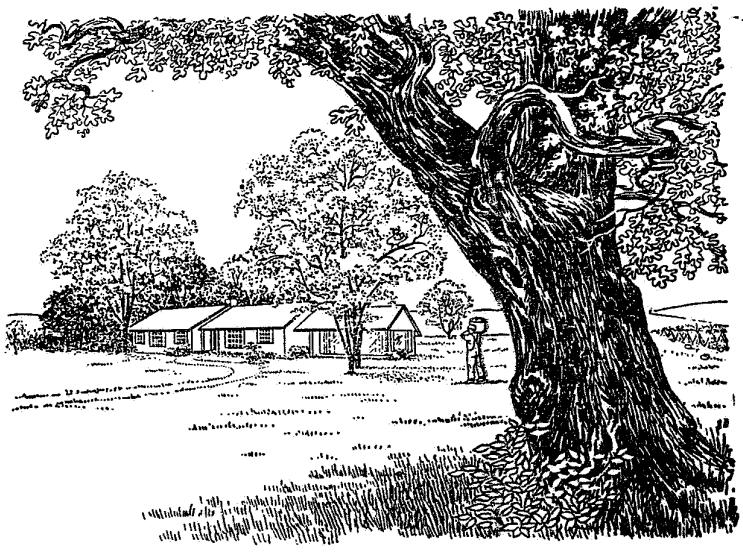
8 Ebből az okból Jézus tökéletes maradt haláláig és állandóan bizonyságot tett Isten igaz királyságáról. Amikor Poncius Pilátus helytartó előtt ki lett hallgatva, rá mutatott előtte arra, hogy hamis nézete van, amikor ezeket mondotta neki: „Királyságom nem része ennek a világnak. Ha királyságom része lenne e világnak, akkor szolgáim harcoltak volna, hogy ne szolgáltassak ki a zsidóknak. Nos, királyságom azonban nem származik innen (nem ebből a forrásból)." (Ján. 18:36; 1. Tim. 6:13–16, *UV*) Nem engedte meg Jézus Krisztus, hogy emberi tökéletessége bűnnel beszennyeződjön, s mint hű vértanu halt meg Isten királyságáért. Mivel tökéletessen megőrizte Isten iránti fedhetetlenségét és lojalitását, feltámasztotta őt a mennyei Atyja a halottakból s vissza engedte őt térni a mennybe, adott neki az ő jobbján helyet, ugyhogy most magassan felette állt az angyaloknak. Azután váratta Isten őt, mig elérkezett az ő ideje: őt Királlyá tenni, amikor néki fog adni minden nemzetet, sőt a föld legvégsőbb határait uralkodó területül. – 2. Zsolt. 6–9; Dán. 7:13, 14; 110. Zsolt. 1, 2.

9 Következetesen Jehova Isten, a tökéletes uralom mennyei Összerzője megszerezte a tökéletes Uralkodót a királysága számára, amiáltal megigérte az egész emberiség megáldását. De Isten felveszi a tökéletes Uralkodó hűséges követőit is a Jézus Krisztussal való uralomba. Mint ember kezdte el Jézus összegyüjteni követőit földi élete alatt. Azt mondotta a hűségeseknek, hogy szövetséget fog kötni velük a királyságra, ahogy Isten, az ő Atyja vele szövetséget kötött a királyságra, hogy együtt ülhessenek vele trónuson az ő királyságában, hogy ehessenek és ihassanak az ő asztalánál királyságában és itélhessék Izráel tizenkét törzsét. (Luk. 12:32; 22:28–30) Ettől kezdve folyamatban volt Jézus Krisztus tökéletes uralma mind a 144 000 szövetség társának az elhivatása és kipróbálása. Ennek a többsége a mai napig bebizonyitotta már halálig való hűségét Isten és az ő tökéletes uralma iránt, s mennyei dicsőségre való feltámadás által tökéletessé lett téve a mennyei királyságban. Ezen királyság-szövetség-társakbol csak egy maradék maradt meg, melynek tagjai törekesznek hűségüket mind haháig bebizonyitani. Azon idő elé tekintenek ők, amikor a királyok tökéletes Királyánál, Jézus Krisztusnál tökéletessé lesznek téve.

5, 6. a) Mennyiben különbözik Jézus felkenetése a Dávidétól? b) Mivé akarták önző zsidók Jézust tenni és miért utasitotta ezt el?

7, 8. a) Miért nem lenne Jézus egy tökéletes uralommál jelentéktelenebbel megelégedve? b) Hogyan járt el Jézus ebből a célból, s hol kapott ezért helyet?

9. Kit vesz fel Isten a Jézussal való uralomba, s milyen kilátása van a még itt maradottak maradékának a földön?

FEL

A tökéletes uralom ideje

10 Mi most egy egészen csodálatos időben élünk. El kellett jönni annak a napnak, amikor Isten beteljesiti Gábriel angyalának szavait, aki bejelentette, Jézus várható születését, anyának Máriának, egy szüznek: „Ez nagy lesz és a Magasságos Fiának fog neveztettni, és Jehova Istet néki adja Dávidnak, az ő atyjának, trónját, és Király lesz örökké Jákób házán, és királyságának nem lesz vége." (Luk. 1:26–33, *UV*) Ez az idő 1914 kora őszével jött el, amikor lejárt „a nemzetek meghatározott ideje", amikor a nemzetek uralhatták a földet, anélkül, hogy akadályozva lettek volna abban, Isten királysága által. Mindenesetre az emberek számára ez ugyanakkor hasonlithatatlan szorongattatás ideje volt. Soha nem volt olyan nagy nyomoruság, mint amilyet mi 1914-től átéltünk. De a nagy nyomoruság ez az ideje egy érezhető bizonyiték arra vonatkozolag, hogy elérkezett Isten megigért ideje, az egész emberiség számára, a meghatározott tökéletes uraloma felállitására.

11 A királyság itt van. Fel lett állitva a mennyekben, hogy átvegye az uralmat az egész emberiség felett. Nem szabad kételkednünk ebben, mert Jézus előre megmondotta egy jövendölésben a jeleket, melyekről felismerhetjük a megigért uralom felállitásának idejét. Rámutatott arra, hogy e világ nemzeteinek a „vég ideje" világháborúval fog elkezdődni és hogy kisérve lesz éhségekkel, járványokkal és földrengésekkel, melyek egyik hely után a másikon fognak kitörni, valamint hogy követői üldözve lesznek. Azt is megmondotta, hogy hirdetve kell legyen Isten felállitott királyságának jó üzenete, hogy biznoyságot nyerjen minden nemzet, s hogy csak azután fog az emberek tökéletlen uralmának a vége eljönni. (Mát. 24:7–14; Márk. 13:8–10) Isten királyságának a jó üzenete évről-évre növekvő mértékben lett elterjesztve Jehova tanui által. A királyság hirdetés csucspontja, amely az egész világ figyelmét magára vonta, az ő nyolcnapos nemzetközi kongresszusuk volt, amely New Yorkban, a Yankee-Stadionban és a Polo-Groundsban lett megrendezve. Vasárnap, 1958 augusztus 3-án, a nyilvános előadáson 253 922 személy volt jelen, meghallgatták az „Isten királysága uralkodik – Közel van a világ vége?" témájú egyórás előadást. Közel van a világ teljes vége – mondotta a szónok – de ezzel az Isten királysága alatt álló igazságos új világ kezdete is, melynek a tökéletes Uralkodója Jézus Krisztus.

12 Kétségtelen a nemzetek „vég idejében" élünk ma. Menetelnek ezek most a Mindenható Isten nagy napja egyetemes háborújának a csatája felé, amely Armageddonnak neveztettik. (Jel. 16:14–16) Akkor el lesznek pusztitva az Isten Fia gyakorolta mennyei uralom által, ahogy ez be van jelentve a Dániel 2:44-ben: „És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzuzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké." Ez az a kényszeritő ok, amiért Jehova tanui az egész világon hirdetik a felállitott királyságról szóló jó üzenetet, több mint 170 országban. Az a körülmény, hogy ez a prédikáló munka egy még soha nem létező világ-szorongattatásban halad előre, még jobban bizonyitja, hogy e világ vég idejében élünk, amely Sátánnak, az Ördögnek az uralma alatt áll, a dolgok tökéletlen, bünös rendszere istene alatt. (Ján. 12:31; 2. Kor. 4:4,UV) Igy tehát, az új világ küszöbén állunk, ahol az egész emberiség tökéletes uralommal fog birni, melynek hatalma Jézusnak, a tökéletes Uralkodónak a kezében fog nyugodni.

10. Melyik napnak kellett azon igért teljesülése képpen eljönni, melyet Isten adott Máriának, s milyen érezhető bizonyitékunk van azon időre vonatkozólag, amikor ő jön?

11. Miért nem szabad kételkednünk abban, hogy a királyság itt van, s milyen csucspontot értünk el a mult évben a hirdető munkában?

12. a) Hová menetelnek a nemzetek és mi lesz a sorsuk? b) Milyen kényszeritő ok sietteti Jehova tanuit tevékenységükben, s mi többet bizonyit még az ő előrehaladó tevékenységük?

Tökéletességben való áldások

13 Ez a mennyei uralom olyan állapotokat fog az emberinem számára megvalósitani, melyet egyetlen tökéletlen emberek által gyakorolt uralom a földön, nem volt valaha képes létrehozni. Azt látjuk az isteni jövendölésből, hogy az emberiség abban az időben világszerte tökéletes békének fog örvendeni, igen, hogy nem fognak többé a földön háborúk dulni, valahol és valamikor, s hogy nem lesz tehát hadiipar és hadsereg sem többé. Végre valósággá lesz az egész emberiségen belül a teljes leszerelés, mert egyetlen nemzet sem fogja felemelni kardját a másik ellen, és nem fogják többé a hadakozást tanulni, mert mind a külömböző nemzetek népe a tökéletes Uralkodó mindenható, hibátlan kormányának az uralma alatt fog élni. Isten tökéletes Fiának, tudniillik Jézus Krisztus uralmának a napjaiban virágozni fognak az igazak, és béke lesz bőségben, mig a hold fenn áll. (72. Zsolt. 7, 8) Akkor be fog teljesedni Ésaiás 9:6,7, *(UV)* jövendölése: „Akkor nevezni fogják őt: Csodálatosnak, Tanácsadónak, Mindenható Istennek, Örökatyjának, Békefejedelemnek. A fejedelmi uralomnak és békéje bőségének nem lesz vége."

14 Ez a tökéletes Uralkodó nem csak a Békefejedelme lesz, aki nagyobb a békeszerető Salamon királynál, hanem minden jóakaratú ember Örökatyja is, akik térdre esnek előtte alávetésben és álárendelt hűségben, azon Uralkodó előtt, akit Isten adott nekik. Örökatyjuk lesz, mivel örök életet fog nekik adományozni. Szeretetben és igazságosságban teheti ezt meg, mivel meghalt értük az öröklött bűn miatt, amely minden emberre rátapadt. Rá utalva, ezeket mondotta keresztelő János próféta: „Ime, Isten báránya, aki elveszi a világ bűnét!" (Ján. 1:29, *UV*) Ez a báránnyal összehasonlitott Király képes lesz az Istennek bemutatott emberi áldozata értékével, minden hűséges alattvalója bűnét elvenni. Bűnüket ‚elvenni' a halálkárhozattól való megszabadulást jelenti, amely ma annyira nehezedik az emberiségre. Ahelyett, hogy a tökéletlenségük következtében mindig tehetetlenebbek és gyengébbek lennének s végül a sirba hanyatlanának, folyamatosan felemeltetnek az ő hűséges alattvalói csodálatos módon a gyengeség, tökéletlenség, aggság és a betegség állapotából. Ez a felfeléivelés addig fog tartani, mig el nem érik az emberi tökéletességet, amikor az engedelmes emberek ismét elérik az Isten képét és hasonlatosságát, ahogy az első ember, Ádám az Éden kertjében helyezésekor lett megteremtve. Igy tehát ez az Örökatya, ez a Békefejedelem tökéletes boldogságban örök életre való kilátást ad alattvalóinak. Csak egy tökéletes kormány tud ilyen mó-

13. Minek fog világviszonylatban örvendeni az emberiség, az Isten tökéletes Fia uralmának napjaiban, s Ésaiásnak melyik jövendölése fog ezáltal beteljesedni?

14. Milyen módon fogja az ő „Örökatyja" nevének értelmét beteljesiteni, s hogyan fog kormánya tökéletes uralomnak bizonyulni azáltal, amit hűséges alattvalóinak testére, elméjére és szivére vonatkozólag tesz?

FEL

don uralkodni, s hűséges engedelmes alattvalóit testben, elmén és szivben tökéletessé tenni.

15 A tökéletes Uralkodótol kiosztott ezen tökéletes áldásokon kivül, tökéletes otthont is fog nyujtani az alattvalóinak itt a földön. Ma különböző módon pusztitják a nemzetek tökéletlen uralkodói a földet. A rádioaktiv lecsapódásokkal, amely az atom- és magrobbantásaikból származik, beszennyezik még a föld körüli atmoszférát is. Sőt, az fenyegeti a földet, hogy lakatlan hellyé lesz az emberiség számára, különösen, ha kitőrne egy harmadik világháború. Mennyivel másként is jár el a tökéletes Uralkodó, Jézus Krisztus, aki a mennyei trónon ül! Armageddon egyetemes háborúja után Paradicsommá fogja változtatni ezt a földet, mégpedig kelettől nyugatig, az Északisarktól a Délisarkig. „Velem leszel a Paradicsomban", mondotta az iránta jóérzelmű gonosztevőnek, aki mellette halt meg ezerkilencszáz évvel ezelőtt a golgotai mártircölöpön. (Luk. 23: 43) A haldokló Jézus ezen igérete teljesülése képpen, a most királysághatalomra jutott Jézus, helyre fogja állitani a Paradicsomot a földön. Az első ember Ádám és az ő felesége Éva eljátszották, minket illetőleg a Paradicsomban való jogot, amikor fellázadtak és vétkeztek Isten, az ő Teremtőjük ellen.

16 Szépségre való látásával, s minden olyasmire, ami gyógyitó Isten teremtése számára, helyre fogja állitani a Király, Krisztus Jézus a földet, kultiválni és paradicsomi tökéletességbe fogja öltöztetni. Akkor nem lesznek viharok, orkánok és árvizek, melyek elpusztitanák az emberek lakóhelyeit és munkájuk termékeit a földeken. Akkor nem lesz az emberiség fele közel az éhhalálhoz. Nem fognak többé az embereknek élelmiszerhiányok, éhinségek és szárazságok miatt szenvedni. Az időjárás tökéletes módon lesz szabályozva és a föld tömegével és változatosságban fogja létre hozni termését, s minden engedelmes ember dús jólétnek fog örvendeni. A tökéletes uralom békét fog teremteni és az emberek boldogsága és jóléte felül fogja mulni a Salamon napjaiban uralkodó jólétet. Az életviszonyok ideállisak lesznek az engedelmes emberek számára, igen tökéletesek lesznek, hisz senki sem lesz ott, aki zavarólag hatna, még Sátán, az Ördög sem, sem pedig a láthatatlan birodalomból való démonai. Az armageddoni csata csucspontján meg lesznek kötözve ezek a szellemhatalmak és a teljes korlátozottság mélységébe lesznek vetve. – Jel. 19: 11-től 20: 3-ig.

17 Isten megbizható Igéje biztositékot nyujt nekünk arra vonatkozólag, hogy a ma élő jóakaratú emberek nagy tömege át fogja élni Armageddon csatáját, közvetlen ebbe az új világban, amelyben az egész emberiség alá lesz rendelve egy tökéletes uralomnak. Ezen uralom országa azonban nem csak az élőknek fog áldására szolgálni, tudniillik az Armageddont átélőknek, hanem az elhalt emberi család tagjainak is, Ábrahámot, Mózest, David királyt és keresztelő Jánost beleértve. A Király, Jézus Krisztus, aki már a földön léte alatt embereket támasztott fel a halálból, ismételten gyakorolni fogja, mint Megváltó – aki minden emberért meghalt – a mennyből ezt az életet helyreállitó hatalmát. Igéretét mint olyan Király fogja megvalósitani, akire ráruháztatott a birói hatalom: „Eljön az óra, amikor mind azok, akik az emléksirokban vannak, meghallják az ő hangját és kijönnek, azok, akik jót cselekedték az élet feltámadására, azok, akik a rosszat művelték, az itélet feltámadására." (Ján. 5: 27–29, *UV*) A tökéletes uralom alatt, tökéletes módon ki lesz oktatva minden Armageddont-átélő az igazságosságban és igazságban, valamint az emléksirokból előhivottak is. Azon szófogadó emberek, akik tántorithatatlan engedelmességet tanusitanak Jézus Krisztus, a tökéletes Uralkodó iránt és e tökéletes uralom Összerzője, Jehova Isten iránt, el fogják nyerni az örök élet ajándékát, Isten képében és hasonlatosságában való életet a paradicsomi földön.

18 Az Isten trónjától jövő isteni hang ezt előre megjövendőlte, ahogy a Biblia utólsó könyvében olvashatjuk: „Ime, Isten sátora az embereknél, és ő náluk fog lakozni, és ők az ő népei lesznek . . . S ő le fog törölni minden könnyet az ő szemükről, és a halál nem lesz többé, sem gyász, sem jajgatás, sem fájdalom nem lesz többé. A korábbi dolgok elmullottak." „S aki a trónon ült, mondotta: Ime, én minden dolgot ujjá teszek." – Jel. 21: 3–5, *UV*.

19 Melyik Sátán uralma alatt lévő, ember alkotta kormány volt valaha is képes ilyen dolgokat megteremteni, vagy még csak meg is igérni az embereknek? Egyetlen emberek által létrehozott kormány sem! Az az uralom viszont, melynek megadására, annak Összerzője Jehova Isten az ő nevében kimondott jövendőlésekkel kötelezte magát, azáltal fogja kinyilatkoztatni tökéletes kormányzási módját az emberiség iránt, hogy minden megemlitett csodálatos dolgot meg fog valósitani az emberiség családja számára, ugyhogy az mind örökké a tökéletes földön fog élni s örvendeni és dicsőiteni fogja Teremtőjét, Istennét.

20 A jövendő dolgokra való tekintettel ideje, hogy felkészüljünk erre a tökéletes uralomra, amely tevékenységben lesz az egész emberiség számára. Szivesen kell várnunk jövetelére, mert hiszen Armageddon csatája meg fogja szabaditani a földet az Ördög láthatatlan uralmától és az önző politikusok tökéletlen kormányaitól, nem de? Igen, szivélyesen kell fogadjuk ezt az Istentől jövő uralmat. Ha kivánjuk ennek az uralomnak a megvalósitását, hogy meghalás nélkül örvendhessünk annak áldásainak, és élhessünk ezen uralom alatt, akkor már most, tehát Armageddon előtt, fel kell készitsük magunkat arra. Igy tehát most van itt az ideje, mielőtt Armageddon órája hirtelen ütne, hogy tanulmányozzuk Isten szent Igéjét, s hogy felismerhetjük abból, milyen követelményeket kell mindannyiunknak teljesiteni, ha át szeretnénk élni a tökéletes Uralkodó, Jézus Krisztus uralma alatt álló új világba.

21 Jehova tanui búzgon ügyelnek arra, hogy segitségére legyenek minden embernek, ennek az életadó könyvnek a tanulmányozásában, hogy megismerhessék az isteni feltételeket, melyeket minden olyan embernek

(Folytatás a 62. oldalon)

15. Mit tesznek a földdel ma, a tökéletlen uralkodók, de mit fog a tökéletes Uralkodó Armageddon után vele tenni, a haldokolva tett igérete beteljesedése képpen?

16. Milyen átalakulás fog a földön különböző vonatkozásban véghez menni, s milyen módon lesznek az életviszonyok az engedelmes emberek számára ideálisak, sőt tökéletesek?

17, 18. a) Mennyiben fog ez az uralom nem csak az élőknek, hanem az elhaltaknak is szolgálni? b) Milyen szavakkal jövendőte ezt meg a mennyei tróntól jövő isteni hang?

19. Mit fog kinyilatkoztatni Isten megigért uralma, ha mind ezeket a dolgokat megteszi az emberiség családja számára?

20. Minek a cselekvésére van itt most az idő, ha kivánjuk ezen uralom eljövetelét?

21. Miért érdekük Jehova tanuinak egymásnak segiteni a Biblia tanulmányozásában, s milyen módon hozzuk összhangba tevékenységünket Jézusnak a tökéletes uralomért való imádságával.

FEL

„Legyen meg a te akaratod a földön"

1. rész

1. FEJEZET
KINEK AZ AKARATA?

AZ EMBERISÉG óriási léptekkel halad egy új világ felé. Armageddonban[1] nem sokára eléri tetőfokát, minden szükség és nehézség, amely alatt ez a világ 1914 óta szenvedett. Ez a régi világ nem fogja tudni átvészelni azon katasztrófális állapotokat, amelyet az emberiség a fennállása óta még soha nem élt meg. Ez a legrosszabb, de egyben az utólsó világkatasztrófa is lesz, s a hálás átélők be fognak vonulni egy csodás dolgokat igérő új világba.

[2] Fontos okok beszélnek arról, hogy jönni kell egy új világnak. Ahogy a helyzet ma áll, nem mehet ez tovább a jelenlegi feltételekkel. Átfogó változásnak kell jönni. Ez az átalakulás nem jöhet létre azon hatalmak által, melyek felelősek az emberiség évezredeken keresztül ment bajáért és szenvedéseiért. E változás mindent ujjá fog tenni. Egészséges új világ, vagyis a dolgok egészséges új rendszere jön létre. Ezen kívánatos új világ gondolatánál azonban, felmerül bennünk egy néhány fontos kérdés. A ma, vagy a holnap tudósai által lesz-e az kiformálva, vagy felépitve? Kinek az akarata kell és fog megtörténni abban a világban, amely állandóan új marad? Talán egy tökéletlen, önző, halandó embernek az akarata? Vagy annak az akarata, aki önzetlen és tökéletes, halhatatlan, magasságosabb és hatalmasabb mint a legkiválobb ember? A földön lesz az a valaki, akinek az akarata meg fog történni, a világűrben vagy pedig a világűrön kivül?

[3] Különösen 1957 október óta érdeklődik minden jóltájékozott férfi és nő a világűr iránt. Új szemszögből nyilatkoztak, tudniillik tekintettel a kozmikus űrre. Azt mondják, hogy beléptünk az atom- és űrhajózáskorszakba s meg kell hóditani a magenergiával a világűrt, azzal az isszonyatos erővel, amely az atomok magvában található s melyből minden anyag áll; azon szörnyű erővel, melyet a tudósok által kitalált ördögi bombák rombantása által ismertünk meg. De miért is akarják meghóditani a világűrt? Hogy a hóditók ellenőrizhessék a földgömböt, az emberiség örök lakóhelyét. Azt mondják, hogy az a pont, ahonnan a földet ellenőrizni lehet, valahol kin a világűrben van. Nem elégszenek meg az ugynevezett utólsó fegyverrel; mindenek előtt az „utólsó állásért" megy ez náluk. Sokak réműletére ezeket mondotta egy ismert országgyülési képviselő:

[4] „Van még valami fontosabb mint valamiféle utolsó fegyver. Ez az utolsó állás – az az állás, ahonnan teljes ellenőrzést lehet gyakorolni a föld felett, s amely valahol kin a világűrben terül el. Az övé, a távoli jövő, jólehett talán nincs is olyan messze, mintahogy egyesek gondolták. Akár ki szerezze is meg ezt az utolsó állást, megnyeri az ellenőrzést, mégpedig a teljes ellenőrzést a föld felett, vagy egy kényszeruralom céljára, vagy a béke javára."[2]

[5] Ez a nyilatkozat, amely azt a célt kellett szolgálja, hogy felrázza a veszélyeztetett embereket, s szemük elétárja az „idő veszélyét", kifejezésre jutatott egy politikai katona-világhatalom egyoldalú „világűr-inperializmustól" való félelmet. A földet tehát azon világhatalom akarata uralná, amely el-foglalná az „utolsó állást" és rendelkezne az „utolsó fegyverrel". Felmerül igy hát a kérdés: Kicsoda uralja hát a világűrt? Abban a véleményben, hogy az ember eljutott arra a pontra, amelyről el lehet mondani: „tovább nem megy többé", világbölcs férfiak értelmükre adták az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezete tagjainak: gondoskodjanak arról, hogy ne tudja egy nemzet sem elfoglalni az „utolsó állást", hanem hogy minden tagállam egyesüljön törekvésében, a világűrnek világbéke céljára való meghoditására. Egy vezércikkiró mondotta: „A világűr uralma a jövő kulcsa lehet, de a világbéke érdekében, igen, az emberinem tovább fennmaradása érdekében, nem szabad, hogy ez nemzeti presztízs ügye legyen, hanem a kollektiv biztonság ügyévé kell tekinteni."[3] Mind azon kérdésekre való egyedüli gyakorlatias feleteként, a nemzetközi ellenőrzést tekintik, mely az embernek a világűrbe való behatolása válltott ki, rakéták és magakonstruált holdak segitségével. Szükséges-

(Folytatás a 63. oldalon.)

„LEGYEN MEG A TE AKARATOD A FÖLDÖN"

1. rész

A „Legyen meg a te akaratod" cimü előadás után – melyet a Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania elnöke tartott New Yorkban, 1958 augusztus 2-án, szombaton, Jehova tanuinak „Isten akarata" mottójú nemzetközi kongresszusa alkalmából –, hozta a szónok nyilvánosságra a Yankee-Stadionban és a Polo Groundsban összegyült 174 983 hallgató előtt a 384 oldal terjedelmü új könyvet: „Your Will Be Done on Earth" („Legyen meg a te akaratod a földön"). Ezt az új irodalmat nagy örömmel és lelkesedéssel fogadta a hatalmas tömeg, és a nemzetközi kongresszus utólsó két napján kiadtak ebből a könyvből 228 000 példányt.

Olyan fontos és időszerü ennek az érdekfesztő könyvnek a tartalma, hogy cikksorozatban megjelenik, melynek a nyilvánosságra hozatala az „Őrtorony" e kiadásával kezdődik el, hogy e több mint ötven nyelven megjelenő folyóirat olvasóinak milliói, mihamarabb olvashassák és a bibliai jövendölések más kutatóival tanulmányozhassák ennek a könyvnek az üzenetét. Azon „Őrtorony"-olvasóknak, akik e sorozat egyes részeit megőrzik, végülis birtokukban lesz az egész könyv, a saját nyelvükön.

1 Lásd a Szentirást, Jelenések (Apokalipszis) 16: 16.

1. Miért rohan az emberiség oriási léptekkel egy új világ felé?
2. Miért kell egy új világnak jönni, s milyen kérdések merülnek fel ezt illetőleg?
3. Miért érdeklődnek jól tájekozott emberek a világür iránt 1957-óta?

2 Nyilatkozat, melyet az amerikai Lyndon B. Johnson szenátor, a többségcsoport vezetője a szenátusban és a Készenlétalsóbizotságának az elnöke, adott a demokratikus szenátorok egy gyülekezetében, 1958 január 7-én, s melyet 1958 január 8-án a „New York Times" közölt.

3 „New York Times", 1958 január 16. számának szerkesztőségi oldala.

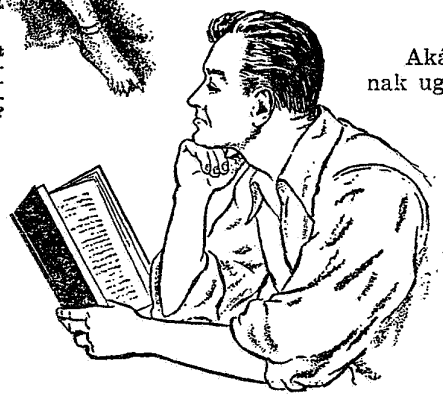
4. Mit mondott egy jól ismert országgyülési képviselő a világürről?
5. Milyen félelmet jutatott az a kijelentés kifejezésre és hogyan válaszolható meg a kérdés, hogy ki uralja a világürt?

FEL

MIÉRT KÉTELKEDNEK SOKAN SÁTÁN LÉTEZÉSÉBEN

Ujkori vallásos könyvek követik azt az irányzatot, hogy vagy nem említik meg Sátánt egyáltalán, vagy pedig kétségbe vonják neki, mint szellemi személynek a létezését. Miért?

MÓZES első könyvétől a Jelenésekig, Isten Igéje világossan enged arra következtetni, hogy Sátán az Ördög személy. Habár az első Mózes beszámolójában csupán egy kigyóról van szó, még sem szükséges, hogy találgassunk: ki volt ez a kigyó, mert a Jelenések 12:7–9-ből ez világossan kitűnik. Azt olvassuk ott, hogy ő „mind az egész föld kerekségét elhiteti", aki „az őskigyó" s „neveztetik Ördögnek és Sátánnak". Az édeni kisértő nem egy „gonosz ösztön" volt, ahogy azt a Tannaimok – a második évszázad bizonyos zsidó tudósai (Kr. u.) – hihetővé akarták velünk tenni. Ez senki más nem volt, mint maga Sátán, az Ördög.[1]

Továbbá világossan ki van mutatva Jób könyvének 1. és 2. fejezetében, hogy Sátán szellem-személy, más szellem-fiakkal megjelent Isten jelenlétében, társalgot Istennel és hogy kihivta őt Jób fedhetetlenségére vonatkozólag. Azt is olvassuk, hogy Zakariás idejében, megvádolta Józsué főpapot. Pál apostol Sátánt „a dolgok ezen rendszere istenének" nevezi, aki „megvakitotta a hitetlenek elméjét. Péter úgy beszél róla, mint aki szerte jár mint orditó oroszlán és keres valakit elnyelni. S Jézus féltestvére, Judás tanitvány beszámol nekünk arról, hogy Sátán és Mihály között szóváltás támadt, Mózes teste felett. Soha sem tehette volna ezt meg Sátán, ha ő csupán a gonosz személytelen elve lett volna. – 2. Kor. 4:4; 1. Pét. 5:8; Judás 9, *UV*.

De különösen a Bibliának Jézusról való beszámolója bizonyitja, hogy Sátán személyiség. Amikor Jézus a pusztában volt megigérte Jézusnak, hogy néki adja a világ minden királyságát, ha előtte, (Sátán) leborul és az imádat aktusát adja néki. Igényt emelhetett volna a világ minden királyságára, s felkinálhatta volna azt Jézusnak egy absztrakt elv? Szolgálhatott volna Jézus az imádat egy aktusával principiumnak? Vagy el tudjuk magunknak valahogy képzelni, hogy Isten hűséges Fia, aki szerette az Atyját és engedelmeskedett neki, megkisérthették volna elméjében felmerült hűtlen gondolatok? – Mát. 4:9, *UV*.

Jézus tanuskodott arról, hogy látta már Sátánt, mint a villámlást leesni az égből. Egy principium, tudniillik a gonosszág elve nem „eshetett volna le a mennyből", s mint ilyen létezett, mégha lappangóan is, a teremtés kezdetétől. Ezenfelül Jézus azt mondta az ő ellenségeinek, hogy ők az ő atyjuktol, az Ördögtől valók, aki „emberölő" volt a Sátánná levése kezdetétől, s hogy ő „hazug és a hazugság atyja". Amikor Jézust megvádolták, hogy a Sátán hatalmával űzi ki a démonokat, nem cáfolta meg Jézus Sátán létezését, hanem ezt mondta: „Ha Sátán kiűzi a Sátánt; akkor önmagával hasonlott meg." Ezek az utalások sem hagynak bennünket kétségben Sátán létezése felől, azaz az ő személyi mivoltáról. – Luk. 10:18; Ján. 8:44; Mát. 12:26, *UV*.

Sátán létezése kétségbe vonva

Akár milyen különösnek is látszik ez, mégis vannak ugynevezett keresztények és zsidók, akik ezen felreérthetettlen bibliai bizonyitékok elenére kétségbe vonják Sátánnak, az Ördögnek a létezését. Az a nézetük az ilyeneknek, hogy mivel Sátánt soha senki még nem látta, ezért csak a képzelet gyümölcse lehet. Mások viszont azt hiszik, hogy Sátán csupán a gonoszság elve, vagy hogy ez a név a megszemélyesedett gonosz ösztönt jelöli meg az emberben.

Az oxfordi teológia egy doktora mondotta: „Létezhet más szellemi befolyás is az az emberi szférán kivül, amelyekről korábban éretlenül úgy hittük: démonokról, vagy Sátánról van szó. ... Mit is gondolhatunk mi erről az okoskodási kérdésről ...[2]" stb. S egy ismert protestáns műben ezt olvashatjuk: „Az egész téma titokban van boritva ... Ezek az (Irás-) helyek (melyek Sátánra vonatkoznak) sok mindent magyarázatlan hagynak, s céltalanok a felettük való találgatások.[3]"

Egy vezető amerikai teológusról azt mondják: „Niebuhr nem ismeri el az Ördögről szóló bibliai tanitást, sem legendának, sem dogmának, sem pedig a gonosznak, mint valami kivülről működő elvét, ‚amelyre egy emberi cselekedet visszavezethető lenne'. Sátánt csupán paradigmaként használja, azaz arra való szemléltetésként, hogyan müködik az ember lázadó akarata." Az alábbiakban idézzük az ő saját szavait: „Tudományos szempontból abszurd lehet az az eszme, amely a gonoszt mint személyiséget ábrázolja, ez azonban egy természetes tévedésen alapul. Ha felébrednek az emberben a természet vak, személytelen erői, egy személyiséggel való hasonlatosságot nyernek.[5]"

Miért a kételkedés?

Ésszerű-e Sátán létezésében kételkedni – ahogy ezt sokan teszik – mert ő emberi szem számára láthatatlan?

1 „Judaism in the First Centuries of the Christian Era" Geo. F. Moore-től.

2 „Redemption and Revelation" H. Wheeler Robinson-től, D. D.

3 „555 Difficult Bible Questions Answered" a „The Christian Herald" -től.

4 „Reinhold Niebuhr – His Religious, Social and Political Thought" Kegley és Bretall-től.

5 „The Theology of Reinhold Niebuhr". Hans Hofman-től.

FEL

Egész biztos, nem. A Biblia, az értelem és a látható tények világossan mutatják, hogy van Isten, de még soha senki nem látta Istent, s emberek nem is láthatják egyáltalán őt. (2. Móz. 33:20; Ján. 1:18) Isten Igéje beszámol nékünk szellemi teremtményekről is, Isten parancsait teljesitő különböző fajtájú angyalokról, akik azonban az emberi szem számára ugyan csak mind láthatatlanok. Ha elismerjük, hogy igazságos szellemi személyek vagy entitások léteznek, nehéz lenne akkor abban hinni, hogy igazságtalan, gonosz szellemi személyek is vannak?

A Sátánról való babonás-hitű nézetek, nevetséges és hamis felfogások kétségtelen hozzájárultak ahhoz, hogy sokan kételkednek az ő létezésében. A Középkorból származó képeken mint kecskebak jelenik meg. Napjainkban szokás szerint emberként ábrázolják, vörös trikóban felöltözve, szarvakkal, farokkal és egy vasvillával a kezében. Az a körülmény azonban, hogy elferditették a Sátánról szoló bibliai tant, nem igazi ok kételkedni az ő létezésében. Az a tény sem beszél a Sátán létezése ellen, hogy a sok nem keresztény vallás is megszemélyesiti a gonosz elvet.

Egyes emberek hajlamosak Sátán létezését kétségbe vonni, mivel nem tudják, hogyan keletkezett ő, s hogy miért türte meg őt Isten olyan sokáig. Ezt mondja a továbbiakban Reinhold Niebuhr: „Az a héber mitológiában megjelenő gondolat, hogy Sátán Isten ellen feltámadt lázadó, s végül is, mégis Isten alárendeltje, azt a paradox tényt jutattja kifejezésre, hogy a gonosz egyrészről több a rend távolléténél, s hogy másrészről a rendtől függ.[5]"

Miért van mind ez a kétség Sátán létezéséről? Nem abban találják alapjában eredetüket, hogy nem ismerik el a Bibliát, Isten Igéjeként? Fogunk-e vonakodni igazságként elfogadni egyértelmű magyarázatait, akár megértünk minden miértet és mivégettet, akár nem, ha hiszünk abban, hogy a Biblia ihletett? Biztosan nem! Meg fogunk egyezni Jézussal- aki ezt mondotta Isten Igéjéről: „A te Igéd igazság", s Pállal, aki ezt irta: „Minden Irás Istentől ihletett és hasznos a tanitásra", és Péterrel is, aki igy szólt: „Isten emberei szólottak, inditatva a szent Szellemtől." – Ján. 17:17; 2. Tim. 3:16; 2. Pét. 1:21, *UV*.

Isten igéje megadja a feleletet

Isten Igéje felvilágositást nyujt minden miértről és mivégettről, Sátán létezésére vonatkozólag. Választ ad minden olyan kérdésre, melyek foglalkoztathatnak valamely őszinte, tárgyilagos igazságkeresőt. Biztosit bennünket arról, hogy Isten minden cselekedete tökéletes, és hogy az ő utai igazságosságok. (5. Móz. 32:4) Következőleg nem teremthetett gonosz szellemi személyeket. A Biblia beszámol nekünk arról, hogy Isten sok hűséges angyalt teremtett, akik közül egyet oltalmazó Kérubként, vagy őrző angyalként helyezett az első emberpár fölé. Ez az oltalmazó Kérub becsvágyó lett, s Istenhez hasonlóan akarta, hogy imádva legyen. Ez volt az ok, amiért Ádámot és Évát engedetlenségre csábitotta. Arra késztette őket, hogy lázadjanak fel Isten ellen, s ezáltal kérdésbe vonta Jehova Isten egyetemes felsőbbségét. – 1. Móz. 3:1–7; Hes. 28:12–16.

A Szentirás mutatja tovább, hogy Sátán gögösen azt állitotta: Istennek nem lehetnek olyan teremtményei a földön, akiket ő, Sátán el nem ronthatna, ami által a következő vitakérdés is felmerült: Megtudja őrizni az ember fedhetetlenségét? E vitakérdés miatt nem pusztitotta el Jehova Isten Sátánt, s megengedte Ádámnak és Évának is, hogy éljenek még egy ideig, hozzanak utódokat létre, mielőtt bűnüket a halálal, a bűn büntetésével kellett megfizetniük. Jehova Isten teljes bizalommal volt, hogy lesznek emberek a földön, akik Sátán minden támadásai ellenére megőrzik hűségüket, s ez által be fogják bizonyitani, hogy Sátán hazug. Ezért engedte meg Isten, hogy Jób, Jézus és más hű férfiak olyan sokat szenvedjenek Sátántól. Ha egyszer aztán elismertük, milyen vitakérdések forogtak kockán, tudniillik Jehova felsőbbségére és az ember fedhetetlenségére vonatkozóan, akkor látni fogjuk, hogy elegendő ok van arra, hogy Jehova Isten Sátánt mind a mai napig életben hagyta. – Jób, 1. és 2. rész. Péld. 27:11; Zsid. 5:8, 9.

Ez azt is jelenti, hogy Sátán csak egy bizonyos ideig fog létezni. Érthetően és világossan kitűnik ez a Szentirásból: „A békesség Istene megrontja a Sátánt." Jézus Krisztus meg fogja „semmisiteni azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az Ördögöt." Igen, Sátán végül is a tüzestóba vetettik, amely a második halálnak, a teljes megsemmisitésnek a szimbóluma. – Róm. 16:20; Zsid. 2:14; Jel. 20:10, 14.

A Szentirás és az értelem mutatják tehát világossan, honnan van a Sátán, miért engedte meg Isten őt máig létezni, s hogy napjai meg vannak számlálva. Nincs oka az embernek ezért, Sátán létezésében kételkedni.

Szivleljük meg tehát a figyelmeztető szavakat: „Józanok legyetek, vigyázzatok: mert a ti ellenségetek, az Ördög, mint orditó oroszlán szerte jár, keresvén kit elnyeljen: Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben." – 1. Pét. 5:8, 9.

(Folytatás a 59. oldalról.)

teljesiteni kell, aki a még jövendő, és az Armageddon egyetemes háborújában a rettenetes csucspontját elérő nagy nyomoruság alatt, Isten védelmét és áldását szeretné elnyerni. Miatt tanulmányozzuk Isten Igéjét, imádkozzunk az ő királyságáért! A következőképpen tanitott bennünket a tökéletes ember, Jézus Krisztus ezért a tökéletes uralomért imádkozni: „Mi Atyánk a mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Jőjjön el a te királyságod. Legyen meg a te akaratod úgy a menyben mint a földön is." (Mát. 6:9, 10, *UV*) Miközben mi tanulmányozunk és ezért a királyságért imádkozunk, hirdessük ezt továbbá önzetlenül másoknak is, az ő megmentésük érdekében. Vajha résztvennénk mi is Jehova tanuival a Jézus jövendőlésének a beteljesedésében: „A királyságnak ez a jó üzenete hirdettetik majd az egész lakott földön, bizonyságul minden nemzetnek, és akkor fog eljönni a befejezett vég." (Mát. 24:14, *UV*) Vajha, Isten dicsőségére az ő tökéletes uralma tiszteletreméltó képviselőjeként bizonyulnánk, amely majd az egész emberiség számára tevékenykedni fog!

FEL

(Folytatás a 60. oldalról.)

nek tekintettek egy nemzetközi törvény, „világtörvény" megteremtését, hogy megakadályozzák, nehogy visszaéljen valamely nemzet, vagy a nemzetek egy csoportja a világűrnek az ember által való meghóditásával.

[6] A vallás is belekapcsolódott az emberi űrhajózási korszak veszélyeire és lehetőségeire vonatkozó vitába. Egy hétre rá, miután a Szovjetunió kilőtte az első műholdját, Szputnyik I-et s az forgott a bolygónk körül, támogatta a világűrkutatást a Vatikán lapja, a „Római Megfigyelő".[4] 1957 október 11. dátummal a következőket lehetett olvasni benne: "Istennek nincs szándékában határt szabni, az embernek a világűr meghóditásában való törekvésében." A továbbiakban az áll benne, hogy a római katolikus egyház nem változtatta meg a világűr kutatására szoló nézetét a XII. Pius pápa beszéde óta, melyet 1956-ban tartott Rómában, az asztronautikus kongresszuson. „Ez alkalommal" – irja a Vatikán lapja – „azt mondta XII. Piusz pápa a huszonkét nemzet 400 delegátusához, hogy mennél jobban kikutatjuk a világűrt, annál közelebb jutunk, ahhoz a nagy gondolathoz, hogy egy család vagyunk az Anya-Atya-Isten alatt."[5] A tények viszont azt mutatják mind máig, hogy a világűrnek az ember által való kutatása által, különösen a természettudósok kerülnek előtérbe. A „Betöltsük-e a mi tudományos feledatunkat?" cimű újságcikk, bókját adja először az orosz tudósoknak s aztán azt mondja, hogy mi az „űrhajózásikorszak küszöbén" állnánk, „melyben az az oldal fogja örökölni a földet – vagy ami megmarad még rajta – amely tudományi szempontból a legerősebb."[6]

[7] Ezen szavak kétségbe vonják Jézus Krisztus hires hegyibeszédének harmadik boldoggá nyilvánitását: „Boldogok a szelidek: mert ők örökségül birják a földet."[7] Lehetséges-e azonban valóban, hogy a szelidek, vagy a jóérzületűek egy napon valóban örököljék ezt a földet, anélkül, hogy valamely oldalról szorongatva legyenek? Ennek és sok más fontos kérdésnek megválaszolása attól függ, hogy kinek az akarata fog teljesülni a közelgő új világban.

[8] Félelmükben, aggódásaikban és az ő becsvágyó törekvéseikben, elfelejtenek valamit a nemzetek. Mit? Elfelejtik, hogy van egy Hatalom, amely már elfoglalta az „utólsó állást", mégpedig nem csak a mi pici kis földünkre vonatkozólag, hanem a mérhetetlen világegyetem minden bolygójára, holdjára és napjára vonatkozólag, melyet a teleszkóp segitségével láthatunk. Ez az az inteligens isteni Hatalom, amely a földet, valamint az embert és állatot megteremtette, igen az a Hatalom, amely minden csillagot, holdat valamint napot megteremtett, melyek fényüket sugározzák számunkra itt a földön. A magára összpontositott, a magában bizó ember nem akar hallani erről az inteligens isteni Hatalomról, vagy azon felelőségéről, mellyel ezen Mindenható iránt tartozik, tudniillik Teremtője iránt. Az ember megpróbálja magát mosolyogva tultenni egy ilyen Teremtőhatalom létezésén, mert az emberek piciny, rövidéletű műholdjai vagy szputnyikjai nem találkoztak vele, amikor a világűrben keringtek körülöttünk. Mily esztelen! Hisz ennek a Teremtőhatalomnak az „utolsó állása" nem valahol kin a világűrben van, ahova az emberi tudósok műholdjaikat, szputnyikjaikat és rakétáikat lőhetik.

[9] Hadd tudja meg az oktalan ember, hogy az együttes tudomány felett álló, mindenható Teremtő „utolsó állása", abban a láthatatlan birodalomban van, amelybe az ember minden tudományával és minden rakétájával nem tud bejutni. Szükségképpen a Teremtő birtokában van az „utólsó állás", mert ő a Legmagasságosabb az egész világegyetemben. Ő az élő, teremtői Középpont, aki körül forog az egész teremtés. Joggal foglalja el mindenütt a világűrben a legfelsőbb Uralkodó állását, mert ő mindenek felett az Egyeduralkodó, a menny, a föld és a közte elterülő űr felett. Nem fogja megosztani a világűr feletti korlátlan uralmát egyetlen nemzettel, vagy a nemzetek egyetlen csoportjával sem. Egyetlen őt megvető, nemzet sem tud vele versenyre kellni. Ő Isten!

Jelképek-viziói felőle

[10] Habár nem láthatjuk a magasságos, mindenható és egyeduralmú Istent, még sem szabad őt figyelmen kivül hagynunk. A mérhetetlen mindenség egyetlen részén sem fogjuk kikerülni törvényeit, s ehhez tartozik az a törvény is, hogy egyetlen porbólszülött sem láthatja őt és maradhat életben. Isten nem dönthette meg ezt a törvényt még Mózes próféta kedvéért sem, aki által a páratlan Tizparancsolatot adta az izraelitáknak. Amikor Mózes kérte Istent, hogy engedje meg néki, egyszerű embernek, az isteni dicsőséget látni, ezeket mondotta Isten néki: „Nem láthatod meg az én orcámat, mert ember nem láthat meg engem és mégis élhet."[8] Ez a szabály beigazolódott, tekintet nélkül arra, akár mennyire is törekedtek felfedni tudósok, az élet titkát. Isten nem teremtett anyagból áll, mint az ember. Szellem ő, s lehetetlen földi szemmel látni őt, még a legmesszebbreható teleszkóp, vagy a legerősebb elektronmikroszkóp segitségével sem.

[11] Több évszázaddal ezelőtt a következőképpen magyarázta ezt meg Jézus a szamaritánus asszonynak: „Isten Szellem, és akik őt imádják, szellemben és igazságban kell imádják."[9] Habár ő a mennyei birodalomban van és emberteremtmények számára láthatatlan,[10] mégis imádhatják őt ésszerűen és „igazságban", s kimondhatatlan áldást nyerhetnek ezzel. Igy kiáltott fel egy férfi, aki imádta ezt a nagy Láthatatlant mint isteni, halhatatlan Uralkodót: „Az örökkévaló Királynak pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség és dicsőség örökkön, örökké!"[10] Hogyan merészelnénk tehát Istent figyelmen kivül hagyni, ha komolyan vesszük ezt az imateljes felkiáltást?

[12] „Az Istent soha senki nem látta" irta ezerkilencszáz évvel ezelött Jézus Krisztus egy követője.[11] Személyes barátja volt ő Jézusnak és az ő keblén nyugodott; mégsem látta Istent. Mivel ember soha nem látta őt,

[4] Olaszországban „L'Osservatore Romano".
[5] Az Associated Press Róma-i jelentése után, 1957 október 11-én, melyet nyilvánosságra hozott az amerikai sajtó.
[6] Idézet a „New York Times" 1958 március 26. számából, 38 old.
[7] Idézet a Szentirásból, Máté 5: 5.

6. a) Mit mondott egy vallásos újság a világűr meghoditásáról és kikutatásáról? b) De kinyumult előtérbe e kutatás következtében?
7. Milyen boldoggányilvánittás lett kétségbe vonva azon szavak által és mitől függ ezen boldoggányilvánitás beteljesedése?
8. Mit felejtenek el a nemzetek az „utolsó állást" illetőleg?

[8] Idézet a Szentirásból, 2. Mózes 33: 20, UV.
[9] Lásd a Szentirást, János 4: 24.
[10] Ugyancsak, 1. Timótheus 1: 17.
[11] Ugyancsak, János 1: 18.

9. Hol van birtokaban a Teremtőnek az „utosó állás", s miért uralja ő az egész világűrt?
10. Miért nem hagyhatjuk Istent figyelmen kivül, s miért nem láthatjuk őt?
11. Miért kell és imadhatjuk őt?
12. Hogyan segit nekünk Isten bizonyos róla való dolgok felismerésében és megértésében, mivel nincs leirásunk róla?

FEL

még János sem (Zebedeus fia), aki e szavakat irta, ezért nincs leirásunk a kinézéséről. Nem tudjuk magunknak elképzelni, hogyan néz ő ki. Festenénk egy képet vagy formálnánk egy alakot róla, akkor azzal csak magunkat csapnánk be, őt pedig lealacsonyitanánk és gyaláznánk vele. Inkább csökkenne ezáltal tiszteletünk, minthogy felemeltetnénk hozzá, mialatt állitásunk szerint őt imádnánk. Nem lenne ez „szellemben" való imádat, ami nem valami materiális lenne mint egy arckép, s „igazságban" való imádat sem lenne, ami nem csupa beképzelésen nyugszik. Ez a mindenek felett fenséges, láthatatlan Isten segit nekünk azonban, bizonyos őt érintő dolgokat felismerni és megérteni, amennyiben azokat olyan dolgokkal hasonlitja össze, melyeket látunk és jól ismerünk. Sőt, úgy beszél magáról, mint akinek orra, szeme, szája, füle, keze, és lába, valamint szive van, amely dobog. Igy ki tud eszközölni számunkra jelképek segitségével egy viziót. Jánosnak, a Zebedeus fiának adott magáról egy félelmetkeltő látomást, hogy János irja ezt le számunkra, s igy mintegy Istenhez jutást teremtett számunkra, aki a mennyben foglalja el az „utólsó állást".

Hirdetmények

MÁJUS HAVI NAPISZÖVEGEK

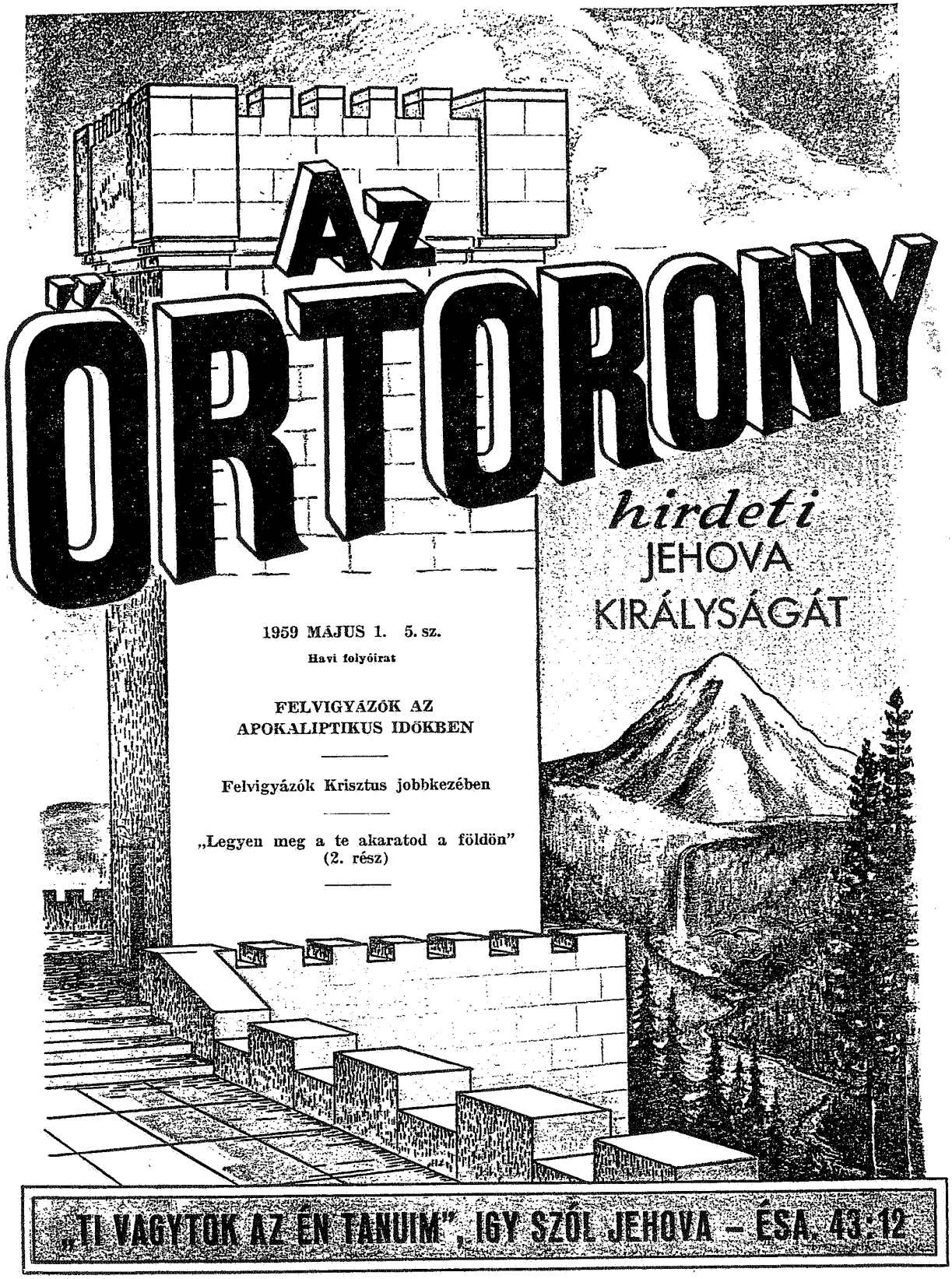
Terjesztjük ki és népezük be a mi szellemi paradicsomunkat.– Ez. 36: 10.

1. És megsokasitom rajtatok az embereket és barmokat, hogy sokasodjanak és szaporodjanak,és lakatom őket rajtatok, mint régi időtökben, és több jóval leszek hozzátok, mint első napjaitokban, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. – Ez. 36: 11.
2. És eljönnek sok népek, mondván: Jertrek menjünk fel az Úr hegyére, Jákob Istenének házához, hogy megtanitson minket az Ő utaira, és mi járjunk az Ő ösvényein, mert tanitás Sionbol jö, és Jéruzsálemből az Úrnak beszéde. – És. 2: 3.
3. És teszek köztök jelt, és küldök közülök megszabadultakat a népekhez, Társisba, Pulba és Ludba, az ijjászokhoz, Tubálhoz és Jávánhoz; a messze szigetekbe, a melyek rólam nem hallottak, és nem látták dicsőségemet, és hirdetik dicsőségemet a népek között. – És. 66: 19.
4. Bizodalmad legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te utaidban megismered őt; akkor ő igazitja a te útaidat. – Pb. 3: 5, 6.
5. És monda az Úr néki: Menj át a város közepén, Jéruzsálem közepén, és jegyezz egy jegyet a férfiak homlokára, a kik sohajtanak és nyögnek mindazokért az utálatosságokért, a melyeket cselekedtek annak közepében. – Ez. 9: 4.
6. Hadd menjek át kérlek, és hadd lássam meg azt a jó földet, a mely a Jordánon túl van, és azt a jó hegyet, és a Libánont! De megharaguvék az Úr én reám ti miattatok, és nem hallgatott meg engem; hanem ezt mondá az Úr nékem: Elég ez néked, ne szólj többet már nékem e dolog felöl! – 5. Mo. 3: 25, 26.
7. És az Isten országának ez az évangyélioma hirdettetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek; és akkor jö el a vég. – Mát. 24: 14.
8. És nyitva lesznek kapuid szüntelen, éjjel és nappal be nem zároltatnak, hogy behozzák hozzád a népek gazdagságát, és királyaik is bevitetnek. – Es. 60: 11.
9. Mert kiki a maga terhét hordozza. – Gál. 6: 5.
10. Emlékezzél meg én rolam én Istenem ezért, és ne engedd, hogy eltöröltessenek az én jótéteményeim, melyeket cselekedtem vala az én Istenem házával és rendtartásaival! – Neh. 13: 14.
11. Mert tetszék a Szent Léleknek és nékünk, hogy semmi több teher ne vettessék ti reátok ezeken a szükséges dolgokon kivül. – Csel. 15: 28.
12. És megsanyargata téged, és megéheztete, azután pedig enned adá a mannát, a melyet nem ismertél, sem a te atyaid nem ismertek, hogy tudtodra adja néked, hogy az ember nem csak kenyérrel él, hanem mind azzal él az ember, a mi az Urnak szájából származik. – 5. Mo. 8: 3.
13. Azért szerelmes Atyámfiai erősen álljatok, mozdithatatlanul, buzgolkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban. – 1. Kor. 15: 58.
14. Ugy fényljék a ti világosságtok az emberek elött, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsöitsék a ti mennyei Atyátokat. – Mát. 5: 16.
15. És kiálta az Úrnak Angyala Abrahámnak másodszor is az égből. És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei, mivel hogy engedtél az én beszédemnek. – 1. Mo.22: 15, 18.
16. Imé eljövök, mint egy tolvaj. Boldog, a ki vigyáz és örzi az ő ruháit, hogy mezitelenen ne járjon, és hogy meg ne lássák az ő rútságát. – Jel. 16: 15.
17. Örüljetek én velem, mert megtaláltam az én júhomat, a mely elveszett vala. – Luk. 15: 6.
18. Ezekről gondoskodjál, ezeken légy, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenek előtt. – 1. Tim. 4: 15.
19. Mert nem félelemnek lelkét adott nékünk Isten ; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét. – 2. Tim. 1: 7.
20. Vessed az Úrra a te terhedet, ő gondot visel rólad, és nem engedi, hogy valamikor ingadozzék az igaz. – Zsolt. 55: 23.
21. És a melyik a tövis közé esett, ezek azok a kik hallottak, de elmenvén, az élet gondjaitol, és gazdagságtol és gyönyörüségeitől megfojtatnak, és gyümölcsöt nem teremnek. – Luk. 8: 14.
22. Mindeneket zúgolodások és versengések nélkül cselekedjetek; hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon. – Fil. 2: 14, 15.
23. Ezt pedig a ti hasznotokra mondom, nem hogy tört vessek néktek, hanem hogy illendőképen és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz háboríthatatlanul. – 1. Kor. 7: 35.
24. És az Úr elvonulá ő elötte és kiálta: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmassagu és igazsagu. A ki irgalmas marad ezer iziglen; megbocsát hamisságot, vétket és bünt: de nem hagyja a bünöst büntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyed iziglen. – 2. Mo. 34: 6, 7.
25. És lön ezeknek utána, az Isten megkisérte Abrahámot, és monda néki: Ábrahám! S az felele: Imhol vagyok. – 1. Mo. 22: 1.
26. A végett hagytalak téged Krétában, hogy hátramaradt dolgokat hozdd rendbe, és rendelj városonként presbitereket, a miképen én néked meghagytam. – Tit. 1: 5.
27. Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodok, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok. – 2. Tim. 3: 1.
28. Meglássátok annakokáért, hogy mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek: Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. – Ef. 5: 15, 16.
29. Se pedig ne zúgolodjatok, mint ő közülük zúgolodának némelyek, és elveszének a pusztító által. – 1. Kor. 10: 10.
30. A sokaságot pedig az ő tanitványaival együtt magához szólitván, monda nékik: Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét én érettem és az evangyéliomért, az megtalálja azt. – Márk 8: 34, 35.
31. Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek. – Máté 6: 33.

„Őrtorony"-tanulmányozások sorrendje:

április	26.	A tökéletes uralom az egész emberiség számára. 1-től 14. bekezdésig, a 52 old.
május	3.	A tökéletes uralom az egész emberiség számára. 15-től 28. bekezdésig, a 54 old.
május	10.	A tökéletes Uralkodó az emberiség kormánya számára. 1-től 10. bekezdésig, a 56 old.
május	17.	A tökéletes Uralkodó az emberiség kormánya számára. 11-től 21. bekezdésig, a 58 old.
május	24.	„Legyen meg a te akaratod" 1. rész. 1-től 13. bekedésig, a 60 old.

FEL

AZ
ŐRTORONY
hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT
1959 MÁJUS 1. 5. sz.
Havi folyóirat
FELVIGYÁZÓK AZ APOKALIPTIKUS IDŐKBEN
Felvigyázók Krisztus jobbkezében
„Legyen meg a te akaratod a földön" (2. rész)
„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ÖRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat építettek magas kilátóhelyeken, ahonan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hirdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk ilyen kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji–propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. – Habakuk 2:1–3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Őrtorony" szemléli igy, mint egy őr fennt a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus tronra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendölésel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhangban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál álltalános, vallásos ujdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, mig rendszeresen olvassátok „Az Őrtornyot"!

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
SAJTÓ ÉS KIADÓ:
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Felelős szerkesztőség: Alfred Rütimann

„Mindannyian Jehovától lesznek tanitattva." – János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

„Legyen meg a te akaratod a földön" (2. rész)	67
Felvigyázók az apokaliptikus időkben	68
Felvigyázók Krisztus jobbkezében	73
Napi szövegek	80

„Az Őrtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Alliolí-Biblia**
AF – Egy Am.-Fordítás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Kl – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Fordítás*
Ro – J.B. Rotherham-Fordítás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Fordítás*
ZB – Zürcher-Biblia**

* angol ** német

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second-class postage paid at Brooklyn, N. Y.
Watchtower monthly Vol. LXXX No. 5
HUNGARIAN EDITION MAY 1, 1959

E kiadás példánya: 3 600 000

„AZ ÖRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 54 NYELVEN

Félhavonta		Havonta		
Afrikai	Kebu-Viszaja	Aram	Kanarézisi	Papiamento
Angol	Khisonai	Bengáli	Kivembai	Siloci
Arab	Kinai	Birmai	Koreai	Sesotói
Cinyanjai	Német	Culu	Lengyel	Sziámi
Dán	Norvég	Hiligaynon-Vizsaja	Magyar	Szingaléni
Finn	Olasz	Horvát	Maiajai	Tamili
Francia	Portugál	Ibanag	Marathi	Tigrinyai
Görög	Spanyol	Ibo	Motu	Török
Holland	Svéd	Joruba	Orosz	Ukrán
Ilokánoi	Szlovén		Pangazinai	Urdu
Indonéz	Tangologi			Xosza
Japán	Tvi			

Watch Tower Society hivatalok:
Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y. **$ 1.—**
Anglia, 34 Craven Terrace, London W. 2 **7/—**
Ausztrália, 11 Beresford Rd. Strathfield, N. S. W. **8/—**
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44. **S 26**
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, Villa Guibert 3, Paris 16e. **ffrs 400**
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 10, Ontario **$ 1.—**
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck **DM 5.—**
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22 **sfrs 5.—**
A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVÁLTOZÁSOKAT közölje velünk harminc nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

FEL

Az ÖRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Evfolyam | 1959 május 1. | 5. sz.

„Legyen meg a te akaratod a földön"

2. rész

[13] János látta ezeket és többet tanult közben, mint minden mai tudós tanult, vagy tanulhat műholdjaikkal és szputnyikjaikkal, melyeket tudományos mérőeszközökkel, valamint rádió- és televíziókészülékekkel ellátva lőnek ki a világűrbe. János tovább látott a világűrnél, annak látható napjainál és bolygóinál, a tejutainál, meteorjainál, üstököseinél és a kozmikus sugarainál. Jézus Krisztus tezenkét apostola közül mint utolsó élt akkor János. Amit látott, jelenések voltak, melynek felfogása nem volt lehetséges korszerű tudományos eszközökkel, hanem csak egyedül Isten láthatatlan szellemének vagy hathatos erejének a működése által. Az a könyv, melyben János ezen csodálatos látomásait leirja, János „Jelenésének" neveztetik. Ez az utólsó könyve a Szentirás vagy Biblia könyveinek. A keresztyén Jánosnak szenvednie kellett azért, mert — ahogy ő maga mondja — „beszélt Istenről és bizonyságot tett Jézusról". Mint fogoly a Páthmós szigeten volt, egy büntető szigeten, amely nem messze feküdt Kisázsia partjától, a mostani ázsiai Törökországtól. (Jel. 1:9, *UV*) Mit látott János, ami ma az atom- és űrhajósikorszakban számunkra értékkel és fontossággal bir?

„LEGYEN MEG A TE AKARATOD A FÖLDÖN"

Itt a cikksorozat folytatása, melynek anyaga a „Legyen meg a te akaratod a földön" könyv, „Kinek az akarata?" cimü 1. fejezetből van véve. A 13. bekezdéssel kezdjük, amely a „Jelképek-viziói felöle" alcim alatt van. A látomás Istentől származik, aki a Zebedeus fiának, Jánosnak a viziók sorozatát adta, mely mint a Jelenések vagy Apokalipszis ismeretes és a Szentirás utolsó könyvét képezi. A Jelenéseket az Úr Jézus Krisztus adta Jánosnak, aki egy angyalt küldött, hogy jelek által mutassa meg, mi fog megtörténni.

[14] Az imént kapott János hét üzenetet a Kisázsiában levő hét gyülekezet számára a megdicsőült Jézus Krisztustól a mennyből. „Ezek után láttam, és ime, egy nyilt ajtó volt a mennyben, és az első hang, melyet velem beszélni hallottam, mint harsonának a hangja volt és igy szólt: ‚Jöjj fel ide, és megmutatom neked, aminek meg kell történni.'" (Jel. 4:1, *UV*) Ha követjük Jánost ezen a nyilt ajtón át, amely azon világűrön kivűl álló régiókba vezetett, melyben emberek által alkotott holdak keringenek a föld körül, akkor mindjárt a legfelségesebb, mindenható és szuverén Isten szine elé lépünk. Mivel tudjuk, hogy nem láthatja Isten orcáját és maradhat életben az ember, igy tehát nem várjuk el, hogy lássuk alakját és arcvonásait. Éppen olyan kevésbbé viselhetnénk el az ő betűszerinti szemlélését, ahogy egy közelben történő hidrogénbomba robbantását nem viselhetnénk el. Amit a János látomása révén látunk, az gyönyőrűséges, ragyogó pompa. Ezenkivül olyan dolgokat mutat ez be nekünk, melynek meg kell történni s melynek kimenetele tehát, a mindenség történelméhez fog tartozni.

13. Miért látott és tanult János többet, mint minden tudós ma tanulhat?

14. Hová lett János meghivva, s hová jutunk mi, ha követjük öt és mit láthatunk?

[15] Mihelyt János követte a meghivást, hogy jöjjön fel és lépjen be a nyilt ajtón a mennybe, Isten Szellemének vagy hathatos erejének a befolyása alá került s olyan dolgokat látott, melyeket mi emberek normális módon nem láthatunk. „És ime, egy trónus volt felállitva a mennyben, s valaki ült a trónuson." A fölényben a legfelsőbb, a legmagasabb eme királyiszéknek az állása. A Legfelségesebb trónusa uralja az egész teremtést, a láthatót és láthatatlant, s tőle függ az egész teremtés léte és a világegyetem rendje. Ez az Örökkévaló Király trónusa, egy olyan Királyé, aki mind örökké Király lesz, aki magasan felette áll a föld minden mulandó császárán, királyán, diktátorán és uralkodóján.

[16] Hogyan néz ki a trónuson ülő? Hasonlit-e egy emberhez az ő alakjában és formájában? Nem! „És aki ült, látszatra mint jáspiskő és mint valami drága vörösszinű kő, a trónus körül szivárvány, látszatra mint smaragd." Összehasonlitható ő finomracsiszolt, nemes drágakövek vakitó pompájával, melyek magukra vonzák a figyelmet, elragadtatnak és csodálatot váltanak ki. Semmi rettenetes nincs rajta, semmi ellenségeskedő, amely felvethetné azt a gondolatot, hogy ő mindig és örökké kinozná az ő földi teremtményeit, emberlelkeket egy tüzespokolban, öntudatos állapotban. Megjelenése csupa báj, tekintete kellemes és szótlan bámulatot vált ki. A királyiszékét körülvevő dicsőség is, az érthetőség és nyugodság benyomását vetiti vissza. Jelezve van ez egy teljes, smaragdos szivárvány meglevése által, amely egy vihar utáni jótevő, felüditő csendességre emlékeztet. Akaratlanul az első szivárványra gondolunk, amelyet Isten a világraszoló vizözön után jelentett meg az egen, s amely Noé és mi mindannyiunk, mint az ő utódai számára arra szolgáló jel kellett legyen, hogy soha többé nem lesz vizözön. Igy szólt Isten akkor: „Soha többé nem lesznek a vizek vizözönné,

Folytatás a 79. oldalon)

15. Milyen befolyás alá jutott János, s kinek a trónusát látta ő?

16. Hogyan nézett ki a trónuson ülö, s mire vetik ezek a dolgok figyelmünket?

FEL

FELVIGYÁZÓK az Apokaliptikus Időkben

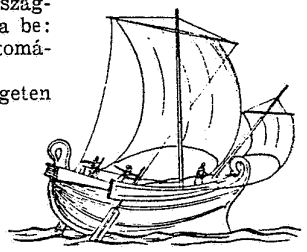
„Jézus Krisztus nyilatkozata, amelyet Isten adott neki." — Jelenések 1:1, *UV*.

APOKALIPTIKUS időkben élünk. Ez azt jelenti, hogy mi olyan időkben és olyan viszonyok alatt élünk, melyet képletesen előre megjövendölt a Szentirás hatvanhat könyvének az utólso könyve, amelyet „Az Apokalipszisnek" vagy „A Jelenések" könyvének neveznek.

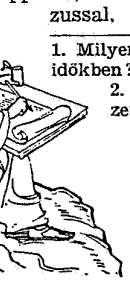
[2] Igy hangzanak a bevezető szavai ennek az apokaliptikus könyvnek: „Jézus Krisztus nyilatkozata, amelyet Isten adott neki, hogy megmutassa rabszolgáinak azon dolgokat, melyeknek rövidesen meg kell történni. S kiküldte az ő angyalát és kifejtette általa azokat az ő rabszolgájának, Jánosnak, aki bizonyságot tett az Isten adta beszédről és a Jézus Krisztustol kapott bizonyságrol, igen mindenről, amit látott. Boldog, aki hangosan olvassa és aki e jövendölésnek a beszédeit hallgatja és a benne irottakat megtartja; mert a meghatározott idő közel van." (Jel. 1:1–3, *UV*) Szeretne valaki boldog lenni ebben az apokaliptikus időkben? Ha igen, akkor olvassa saját magának a jövendölésnek ezen szavait, vagy olvassa fel hangosan másoknak. Vagy pedig, ha valaki nem olvassa maga, akkor hallgasson oda, ha más valaki olvas abbol, s kövesse megértően e prófétai könyvben megirottakat. Nos, eljött e boldogság ideje.

[3] A megemlitett János, Jézus Krisztus szolgája vagy *rabszolgája* volt. Ő nem hivalkodott azzal a ténnyel, hogy ő keresztyén rabszolga, s hogy a „Bárány tizenkét apostola" egyikének az állásával bir. (Jel. 21:14) Mint rabszolga utasitva lett, hogy irjon bizonyos gyülekezeteknek, melyek Kisázsia területén feküsznek, amely ma Törökországhoz tartozik. Magát, a következőképen mutatja be: „János a hét gyülekezetnek, amely Ázsia tartományában van." — Jel. 1:4, *UV*.

[4] János mint fogoly akkor a Páthmós szigeten volt, s a római cézár uralma részéről szenvedéseket kellett eltürnie, mert hűséges keresztyén volt. (Jel 1:9) A Páthmós sziget valami kétszáznegyven kilóméterre feküdt a kikötővárostól, Efézustól, s igy tehát nem volt messze a további hat várostól, ahol gyülekezetek voltak, melyekhez Jánosnak irnia kellett. Ebben az időben Timótheus, Eunika fia az efézusi gyülekezetnek már rátermett felvigyázója lehetett. János utasitva lett, hogy különösen a felvigyázóknak irjon.

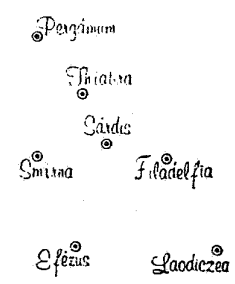

[5] Timótheus mint fiatal ember szorossan összekapcsolt társa volt Pál apostolnak. Vele kapcsolatban irt Pál néhányat levelei közzül különböző gyülekezetnek, igy a Filippiben, Görögországban lévő gyülekezetnek is egyet, amelyben ez áll: „Pál és Timótheus, Krisztus Jézus rabszolgái, minden szentnek Filippiben, akik egységben vannak Krisztus Jézussal, a felvigyázókkal és a szolgálathivatal-segitőtársakkal együtt." (Fil. 1:1, *UV*) Ismerték tehát a gyülekezet ezen felvigyázói és szolgálathivatal-segitőtársai Timótheust. Pál apostolnak a hajója kikötött Miletusban, Efézushoz közel, az ő utolsó közel-keleti utján, Jeruzsálem felé. Oda hivatta Pál Efézusból a felvigyázókat, azonban Timótheus nem volt akkor közöttük. Megjelentek. Mindannyian az efézusi gyülekezet vénebb férfiai voltak. Pál egy komoly búcsubeszédet tartott nekik, ugyszólván mint felvigyázójuk egyike. Ezt mondotta ezekhez a felvigyázókhoz:

1. Milyen értelemben élünk mi apokaliptikus időkben?
2. Milyen boldogságnak az ideje érkezett el, e apokaliptikus könyv szerint?
3. Kicsoda volt az itt emlitett János, s kinek kellett irnia?
4. Hol tartozkodott akkor János, s kinek kellett különösképen irnia?
5. Melyik apostollal volt Timótheus kapcsolatban, s melyik felvigyázókkal találkozott ez az apostol egy rendkivüli búcsugyülésen?

[6] „Nem vonogattam magam attól, hogy ismertessek veletek bármely olyan dolgot, amely hasznos volt, sem pedig hogy tanitsatak benneteket nyilvánosan és házról-házra; hanem alaposan bizonyságot tettem, úgy zsidók mint görögök előtt, az Isten iránti megbánásra és a mi Urunk, Jézus Krisztusban való hitre vonatkozólag. S most ... tudom, hogy nem fogjátok látni többé az én orcámat, ti mindannyian, akik közé elmentem, hogy hirdessem a [Isten] királyságot. Ezért hivlak fel benneteket ezen a mai napon, hogy tanuskodjak nektek arról, hogy tiszta vagyok minden ember verétől, mert nem tartottam vissza magam, ismertetni veletek Istennek az egész tanácsát. Vigyázzatok saját magatokra és az egész nyájra, amelyben felügyelőknek nevezett ki benneteket a szent Szellem, hogy őrizzétek Isten gyülekezetét, melyet az ő saját [Fiának] vérével vásárolt meg." — Apcs. 20:17–28, *UV; ZB; Diaglott.*

[7] Több mint két évig hirdette Pál Isten királyságát Efézusban, nyilvánosan és házról-házra, s felépitett ott egy keresztyén gyülekezetet. Mégsem mondta ott a felvigyázóknak azt, hogy ő helyezte őket abba a hivatalba, azaz, hogy felügyelőkké, vagy ugynevezett szuperintendensekké tette őket, hogy intézzék a gyülekezet ügyeit. Nem tulajdonitja Pál magának azt a tekintélyt, hogy ő bizta meg őket a keresztyén juhok nyájának felelősségével. Azt mondta, hogy Isten szelleme tette őket felvigyázókká, hogy őrizzék Isten gyülekezetét, vagy nyáját. Hogyan történt ez?

[8] Nem azt jelenti ez, hogy Isten szent Szelleme szellemi személy, az ugynevezett Szentháromság harmadik személye, amely az Atyából, Fiuból és a Szentlélekből áll, melyszerint mind a három hatalomban és dicsőségben egyenlő. Nem jelent ilyen képtelenséget! A Biblia világossan kifejti, hogy a szent Szellem láthatatlan, hatékony erő, amely Istentől indul ki és közvetlen az ő Fiára, Jézus Krisztusra hat. Majd az ő mennyei Fián keresztül más személyekre vagy dolgokra is kihat, Isten akaratának vagy szándékának a gyakorlatba való átültetése érdekében. Például ötven nappal Jézusnak a halálból való feltámadása után és tiz nappal a mennybe való visszatérése után, Pünkösd ünnepén kitöltetett a szent Szellem a keresztyén-gyülekezetre Jeruzsálemben. Péter apostol megmagyaráza ezt a csodát, ha a meglepődött zsidók tömegének ezeket mondja: „Ezt a Jézust feltámasztotta Isten, amely ténynek mi mindannyian tanui vagyunk. Mivel ő most Isten jobbjára felemeltetett és elnyerte az Atyától a megigért szent Szellemet, kitöltötte azt, amit ti láttok és hallottok." (Apcsel. 2:32–36, *UV*) Igy tehát nem volt szellemi személy a szent Szellem, amiáltal Efézus vénebb férfiai felvi-

6. Mit mondott ő azokhoz a felvigyázókhoz, ahogy ezt az Apostolokcselekedete 20:17–28-ban olvassuk?
7. Mennyi ideig prédikált Pál Efézusban, mégis ki iktatta be ott a felvigyázokat, ahogy ez szavaibol kitünik?
8. Micsoda ez a szent Szellem, s mit mondott Péter erről a Szellemről Pünkösd napján?

gyázókká lettek téve, amely magától működhetett volna, mintha egyenlő lett volna Istennel és az ő Fiával, Jézus Krisztussal.

[9] Ha tehát a szent Szellem nem egy mennyei személy, hanem csupán Isten láthatatlan, hatékony ereje, hogyan tudta akkor kinevezni ez a Szellem felvigyázókká azon idősebb férfiakat Efézusban? A szent Szellem nem valami vakon működő, féktelen erő. Irányitott erő az. Efézusban a felvigyázók kinevezésekkor, Jehova Istentől jött az az erő, annak Forrásából. Az első közvetitő személy, aki által működött a mennyből, Jézus Krisztus volt, aki Isten jobbján volt. Pünkösd napján kisérve volt a Szellem hatékonysága „mint valami tovasziguldó erős szélnek a süvitésével" és látható „nyelvekkel", melyek „mintha tűzből" voltak, s leereszkedtek a 120 keresztyén tanitvány mindegyikének a fejére, akikre kitöltetett a Szellem, s ez betöltötte őket és arra késztette, hogy olyan nyelveken szoljanak, melyeket soha nem tanultak. (Apcsel. 2: 1–16, *UV*) A szélhez, vagy rádióhullámokhoz hasonlóan láthatatlan volt Isten hatékony ereje, de látni és hallani lehetett, amit eredményezett.

[10] Amennyiben a szent Szellem betöltötte Pétert és Jézus Krisztus többi apostolait, s arra késztette őket, hogy tanitsák a keresztyén hit alapismereteit, ezáltal ténylegesen az Újjeruzsálem „alapköveivé" és a keresztyén-gyülekezet főfelvigyázóivá tette őket. (Jel. 21: 14) Később meg lett téritve és keresztelve a tárzusi Saulus a keresztyénségre, s betöltetett „szent Szellemmel", Pál apostolá lett, aki be kellett töltse a hűtlen Iskariót Judás helyét. Ez áll megirva a 109 Zsoltár 8-ban (*El*), ezt a hűtlen apostoli felvigyázót illetőleg: „Más ember vegye át felvigyázóhivatalát." (Apcsel. 1: 20; 9: 17, 18, *UV*) Joggal irt a Bárány tizenkettedik apostola magáról, mint „Pál, apostol nem emberektől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, aki feltámasztotta őt a halálból." — Gal. 1: 1.

Emberi közvetitők

[11] Pünkösd napján és három évvel később, Kornélius itáliai százados megtérésekkor sem szolgált ember közvetitőként, a szent Szellem tevékenységére vonatkozólag. Jézus Krisztus töltötte ki azt a mennyből, közvetlen az ő apostolaira, Kornéliusra és hivőtársaikra. Más felvigyázók esetében azonban, emberek lettek alkalmazva a szent Szellem közvetitőjeként.

[12] Figyeljük meg Isten szent Szelleme tevékenységét, abban az időben, amikor Pál és Barnabás kiküldettek Antiókhiában (Sziria). Az ottani gyülekezet nyolc prófétái és tanitói között volt Pál és Barnabás. Nincs leirva a mód, ami kieszközölte, hogy a szent Szellem emberi nyelven hangokat közölt, hasonlóan ahhoz, ahogy rádióhullámok egy rádiókészülékre hatással vannak. „Amig nyilvánosan szolgáltak Jehovának, s amig bőjtöltek, mondta a szent Szellem: ‚Különitsétek el nékem Barnabást és Saulust mindentől arra a munkára, amelyre én hivtam el őket'. Akkor bőjtöltek és imádkoztak és kezeiket rájuk vetették és elbocsátották őket." Azt kell-e szükségképen mondanunk, hogy e kettőt az Antiókhia-i gyülekezet képviselői tették misszionáriusokká, akik rájuk vetették a kezüket? Nem! Ezek a férfiak csak mellékesen tették azt, annak kimutatására, hogy ők Isten Szelleme helyében cselekedtek, ami elkülönitette a két misszionáriust a szolgálatra. A megdönthetetlen tény az, hogy a szent Szellem által lettek misszionáriusokká téve, mert a Biblia ezt mondja róluk a továbbiakban: „Ezek szerint lemenének ezek a férfiak, kiküldettve a szent Szellemtől (nem antiókhiai férfiak által) Szeleuciába, és onnan elvitorláztak Cziprusba. És amikor Salamisba jutottak elkezdték hirdetni Isten Igéjét." — Apcsel. 13: 1–5, *UV*.

[13] Pál és Barnabás alapitottak néhány keresztyén gyülekezetet e missziós út alatt. Azon férfiak, akik szellemi vonatkozásban vénebbek voltak a többieknél, felvigyázókká lettek beiktatva a gyülekezetek fölé. Hogyan? A szent Szellem által, azonban mint közbesitőkként Pál és Barnabás utján. Ennek bizonyitására olvassunk Antiókhiában, Pisidiában való tevékenységükről: „Továbbá idősebb férfiakat iktattak be hivatalba számukra a gyülekezetben, és amig böjtöléssel imádkoztak, ajánlották őket Jehovának, akiben hittek." (Apcsel. 14: 23, *UV*) Ezután Timótheus úti- és munkatársává lett Pál apostolnak. Amikor Timótheus szellemi vonatkozásban elérte a teljes kort, olyan felvigyázóvá lett kinevezve, aki tejhatalommal rendelkezett más érett férfiakat felvigyázókká vagy szolgálathivatal-segitőtársakká beiktatni az efézusi, vagy bármely más gyülekezetbe. Mi eredményezte azonban azt, hogy Timótheus ilyen szuperintendens, azaz egy különleges felvigyázó lett? A Pál által működő Isten Szelleme. A Timótheushoz irt levelében ezt a következőképen irja le Pál: „Ne hanyagold el a benned nyugvó adottságot, amely egy jövendőlés által adatott néked (amely jövendőlés a Szellem által történt), amikor a vén férfiak testülete rád tette a kezét." (1. Tim. 4: 14, *UV*) Annak kimutattására, hogy maga Pál egyike volt ezen vén férfiak legkivállobbjának, igy ir a továbbiakban Timótheusnak: „Emlékeztetlek téged arra, hogy gerjeszd fel a benned levő Isten adottságát mint tüzet, mert rád tettem a kezem. Mert Isten nem a félénkség szellemét adta nekünk, hanem az erőnek, szeretetnek és az egészséges értelemnek." (2. Tim. 1: 6, 7, *UV*) Isten Szelleme szükséges volt minden eljárásukhoz.

[14] A Jeruzsálemben székelő keresztyén vezető testületnek egy redkivüli konferenciája azzal bizta meg Pált és Barnabást egy kritikus időben, hogy olvassanak fel az Antiókhiában, Sziriában és a Czilicziában levő gyülekezeteknek egy különleges utasitási iratot és hogy közöljék velük; nem vonatkozik a keresztyénekre a körülmetélkedés. Mint jó követek és álltalános felvigyázok felolvasták Pál és Barnabás ezt a szervezeti iratot a gyülekezeteknek. Ezen küldötteknek kinevezett tesvérek komolyan vették szolgálatfeladatukat, mivel felismerték, hogy erre nem csak a Jeruzsálemben székelő keresztyén vezető testület férfiai, hanem a szent Szellem által lettek kinevezve. Szükségképen igy kellett tekintsék az ügyet, mert a gyülekezeteknek felolvasott levélben a következő megjegyzésreméltó szavakat irta a vezető testület: „Mert tetszék a szent Szellemnek és nékünk, hogy semmi több teher ne vetessék ti reátok ezeken a szükséges dolgokon kivül."

[15] Igy tehát a bizonyos férfiakból álló vezetőtestület maga fölé helyezte a szent Szellemet. Ez érvényes a Pál és Barnabás kinevezésére vonatkozólag is. Milyen hatással volt az, hogy a vezető testület felügyeletet gyakorolt a gyülekezeteken Jeruzsálemben? Erről Pálra és új társára, Silásra vonatkozólag olvashatunk beszámolót: „És amint átalmentek a városokon, meghagyák nékik, hogy tartsák meg a rendeléseket, melyeket végeztek a Jeruzsálemben lévő apostolok és vének. A gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként." (Apcsel. 15: 28; 16: 4, 5, *UV*) A gyülekezetek nem érezték magukat bizonytalanoknak ebben az ügyben.

[16] Igy tehát megfelel az az Irásnak, ha emberi közvetitők

---

9. Milyen erő a szent Szellem, melyik forrásból jön, ki által, s mit eredményez?
10. Mivé lettek téve az apostolok Pünkösdkor a Szellem működése által, s hogyan lett a tárzusi Saulus apostolá, velük kapcsolatban?
11. Ember közvetitette az apostoloknak és Kornéliusnak a Szellemet, s mit mondhatunk más felvigyázókra vonatkozólag?
12. Milyen eszközzel lettek kiküldve Pál és Barnabás mint misszionáriusok Antiókhiába és hogyan?
13. Hogyan ment végbe a felvigyázók kinevezése Antiókhiában, Pisidiában, s hogyan lett Timótheus felvigyázóvá téve, aki tejhatalommal rendelkezett, másokat szolgálattal megbizni?
14. Milyen tevékenységre lettek Pál és Barnabás a Jeruzsálemben levő különkonferencia után onnan kiküldve, s hogyan lettek szolgálatukra kinevezve?
15. Milyen hatással volt, hogy a vezető testület Jeruzsálemben felügyeletet gyakorolt a keresztyén gyülekezeteken?
16. Mivel kell legyen eltöltve egy testület, vagy magányos személy, amely vagy aki a kinevezések kivitelezésére alkalmazva van, mivelhogy emberi közvetitőszemélyek is alkalmazva lettek a kinevezések keresztülvitelére?

FEL

arra lettek alkalmazva, hogy sok felvigyázót nevezzenek ki Isten nyája fölé. De tekintettel erre a tényre, nem képezhet egyetlen emberi csoport sem egy vallásos testületet, s nem tulajdonithat jogtalanul magának hatalmat és tekintélyt, felvigyázókat és „püspököket" beiktatni, ahogy ezt a kereszténység több egyházai nevezik. Isten szent Szelleme nélkül nem tehetnek semmi olyasmit, ami Istennél valóban számit, vagy a szervezetében tényleges szerepet játszik. Ha valamely emberi csoport arra szeretne alkalmaztattni, hogy felvigyázokat és azok segitőtársait nevezzen ki, szolgákat szolgahivatallal, akkor az apostoli időkben, tudniillik az első évszázadban lévő keresztyén-gyülekezethez hasonlóan rendelkeznie kell a szent Szellemmel, igen „be kell töltessenek szent Szellemmel". (Apcsel. 9:17; Eféz. 5:18) Ez beigazolódott a Jeruzsálemben székelő keresztyén vezető testületre vonatkozólag. Ugyan úgy találó ez azon személyekre, akiknek Pál apostolhoz és társaihoz, Timótheushoz és Titushoz hasonlóan, utasitások lettek adva oly férfiakrol, akik mint felvigyázók és azok képes segitőtársai kellett szolgáljanak. Mindannyian el voltak töltve szellemmel és a szellem unszolta őket.

Mi a helyzet ma?

17 Ma nem az apostoli időkben élünk. Régen a mi időnk előtt, amikor csaknem ezerkilencszáz évvel ezelőtt az apostoli napok befejeződtek, véget ért a szent Szellem csodatettei és megnyilatkozásai is. Mondható ennek ellenére az, hogy a szent Szellem ma felvigyázokat nevez ki az igaz keresztyén gyülekezetek fölé? Mivel a Szellem, láthatatlan, hatékony erő, tehát néma és nem érzékelhető, hogyan tudhatjuk meg biztosan, hogy még ma is felvigyázókat nevez ki? A Szentirás, Isten Igéje világossan tanitja ezt.

18 A tények mutatják, hogy 1914-ben Isten királysága megszületett a mennyekben, melynek uralma Jézus Krisztus kezében nyugszik. Mi tehát a „minden dolgok helyreállitása idejében" élünk, „amiről beszélt Isten a régi idők szent prófétáinak a szája által." (Apcsel. 3:21, *UV*) 1919-óta felemelkedett Isten szervezete, hogy sugározza dicsőségének világosságát e világ mély sötétsége közepette, s igy elérkezett az idő a következő igérete beteljesedésére: „Békességet teszem a te felvigyázóddá és az igazságosságot a te ispánnoddá." *(El)* Vagy a Héber Iratok legrégibb forditása szerint: „Feljebbvalóidat békeszeretővé és felvigyázóidat igazságossá akarom tenni." (Ésa. 60:1, 2, 17; *LXX; Thomson; Bagster*) A Péter apostol által idézett jövendölés végső beteljesedése idejében is élünk, tudniillik: „És lészen azután, hogy kiöntöm lelkemet [szellememet, *El*] minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. Sőt még a szolgákra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az én lelkemet [szellememet]." (Jóel 2:28, 29; Apcsel. 2:16–18) El kell tehát várjuk, hogy a Szellem működéséhez hozzátartozik a felvigyázók kinevezése is.

19 Jehova Isten keresztyén nyája az apostolok napjaihoz hasonlóan ma is egy látható vezető testület alatt áll. Ez a „hű és értelmes rabszolga" érdekében cselekszik, akit Jézus Krisztus iktatott be szolgálatába, miután elfoglalta 1914-ben királyságuralmát a mennyben. Amikor Jézus figyelmeztette apostolait arra vonatkozólag, hogy ő ismeretlen órában fog eljönni a régi világ végidejében, hogy itéletet tartson követői felett, mondotta: „Kicsoda a valóságban a hű és értelmes rabszolga, akit Mestere az ő házának szolgái fölé helyezett, hogy megfelelő időben adja nékik az ő táplálékát? Boldog az az rabszolga, akit a Mestere megérkezésekkor ilyen foglalatosan. talál. Bizony mondom néktek: Minden tulajdona fölé fogja őt helyezni." (Mát. 24:45–47, *UV*) 1919 óta törődik „minden tulajdona" felől ez a „hű és értelmes rabszolga", aki egy kollektivszemélyiség, s a felkent keresztyénekből, Krisztus Jézus örököstársaiból lett képezve. Hűségesen és a megfelelő időben nyujtott táplálékot, bibliai eledelt a rabszolga, ugyhogy nem uralkodott szellemi éhség a keresztyén Jehova tanui között. Ennek a „hű és értelmes rabszolga" osztály képessé tevésére kitöltötte Isten Jézus Krisztus által Szellemét ezekben az utólsó napokban, hogy teljesithesse ma nehéz feladatát, amiáltal teljességgel beteljesedett Jóel próféta jövendölése.

20 „A hű és értelmes rabszolga" osztály vezető testülete ebből a felkent, Isten Szellemével betöltött osztályból választódik ki. Ha tehát ez a vezető testület felvigyázókat nevez ki, a felvigyázók számára meghatározott követelmények szerint, akkor ezeket a valóságban a Szellem nevezte ki, ha emberek mint közvetitők által is. Ahogy Jehova tanuinak újkori történelme mutatja, különösen 1932 óta találó ez, amikor a választott vének és diakoniszák rendszerét leváltották a gyülekezetekben.

21 „A hű és értelmes rabszolga" osztály érett tagjaiból álló vezető testület, törekszik mindenkor Isten szent Szellemétől vezetettetni magát, ha felelős férfiakat mint felvigyázókat, mint segitőtársakat, vagy mint szolgákat iktat be, szolgálathivatallal. Elfogulatlan cselekszik és nem részesit előnyben személyeket. Azon feltételek, melyek teljesitése egy személyt méltónak tesznek felvigyázó vagy szolgálathivatal-segitőtárs szolgálati kinevezésre, ki vannak fejtve Isten Igéjében, különösen Pálnak a Timótheushoz irt levele harmadik fejezetében, meg Pálnak a Titushoz irt levele első fejezetében. Mind ezen felvigyázokhoz és szolgálathivatal-segitőtársakhoz intézett követelmények, le lettek irásba fektetve a szent Szellem ihletése által.

22 Ha tehát a vezető testület a világossan megadott követelményeknek megfelelő felvigyázókat kinevez, akkor tulajdonképen a szent Szellem az, amely az ilyen kinevezést végbevisszi, igen a szent Szellem teszi a valóságban az ilyen testvéreket felvigyázókká. Ez a tény világossan kidomborodik, ha figyelemben vesszük, hogy a felvigyázó hivatalra számadásba jövő kinevezése attól is függ, hogy ő szent Szellemmel van eltöltve. Az illitő ki kell nyilatkoztassa eljárása (és családja ha van családja) viselkedése által, hogy el van töltve a Szellemmel. Be kell bizonyitsa, hogy rendelkezik szent Szellemmel, amennyiben megtermi a „Szellem gyümölcsét", ami „szeretetből, örömből, békességből, türelemből, barátságosságból, jóságból, hitből, gyengédségből és önuralomból" áll, s amennyiben fára szegezi a testet minden szenvedélyével együtt. Ki kell mutatkozzon, hogy ő Isten Szellemétől inditatja magát, az ő juhainak nyája feletti felügyelet átvételében. Megemlitjük erre való illusztrációként, hogy az apostolok idejében István ki lett választva a szolgálatra, mert „hittel és szent Szellemmel teljes férfi" volt. — Apcsel. 6:5, 6, *UV*.

23 A vezető testület, a valaki által létrehozott szellemnek gyümölcseit veszi figyelembe és összhangban jár el azon követelményekkel, melyek a Szentirásban jegyeztettek fel, a szent Szellem befolyása alatt álló férfiakra vonatkozólag. Közben a vezető testület is Isten Szellemétől vezeteti magát, amennyiben kéri Istent, hogy irányitsa e Szellem által. Ebben a vonatkozásban kerül tehát előtérben Isten Szelleme a felvigyázók kinevezésére vonatkozólag. Igy tehát ma ugyan

---

17. Milyen kérdések merülnek fel, ami a felvigyázók kinevezését illeti, mivel az apostolokkal elmultak a Szellem természetfeletti megnyilatkozásai, s miáltal lesz biztos a felelet?

18. Milyen időkben élünk 1914-től, de különösen 1919-től, s mit foglal magában a Szellem tevékenysége, ahogy ezt elvárhatjuk?

19. Ki számára tényked ik a keresztyén vezető testület ma, s mivel lett felszerelve, hogy ezen utólsó napokban felelősségének megfelelően járjon el?

20. Honnan választódnak ki a keresztyén testület tagjai, s mi találó tehát különösképen 1932-óta, a felvigyázók kinevezésére vonatkozólag?

21. Mire törekszik a vezető testület, ha felvigyázókat nevez ki, s mely előfeltételek szerint?

22. Hogyan nevezte tnek ki ezt illetőleg a felvigyázók a valóságban, s különösképen milyen dolgokra vonatkozólag, melyek személy kinevezésénél döntőek?

23. a) Miért mondható tehát az, hogy a szent Szellem még ma is nevez ki felvigyázókat? b) Mi a teendő, ha egy felvigyázó mégis alkalmatlanná lesz, s mit olvassanak át a felvigyázók időről-időre?

FEL

olyan joggal, mint az apostolok idejében lehet azt mondani, hogy a szent Szellem nevezi ki Isten nyája fölé a felvigyázókat, melyet „az ő saját [Fia] vére által vásárolt meg". (Apcsel. 20:28, *SB*) Ha az idők folyamán egy felvigyázó alkalmatlanná lesz, akkor emlékeztessük magunkat arra, hogy Iskariót Judás is alkalmatlanná lett, akit Jézus maga választott ki mint apostoli felvigyázót, mivel elárulta az ő saját nagy Felvigyázóját, a Főpásztort az ő ellenségeinek, ami után megöletetett. Ezáltal szükségessé vált, hogy Jézus a halála, feltámadása és a szent Szellemnek Pünkösdkor való kitöltése után, más férfit válasszon ki, hogy átvegye annak felvigyázóhivatalát. (Apcsel. 1:16–20, *UV*; 9:10–16) Ugyan úgy szükséges ma is egy más valakit beiktani a hivatalba, egy alkalmatlanná vált felvigyázó leváltására, olyan valakit, aki már egy idő óta felmutatta a kívánatos tulajdonságokat és szükséges ismertetőjeleket. Nagyon hasznos lenne azért felvigyázók és szolgálathivatal-segitőtársak számára, ha időről-időre átolvasnának és elmélyednének azon követelmények felett, melyeket szolgálathivataluk el vár tőlük, s melyeket Pál apostol a Timótheushoz irt első levelében, különösen a harmadik fejezetben és a Titushoz irt levelében, különösen az első fejezetben foglalt össze.

[24] Tekintettel azon dolgokra, melyek együtt járnak a kinevezéssel, ne vegye senki könnyelműen felvigyázószolgálatát, aki kineveztetett egy hivatalra. A felvigyázónak számitani kell minden lépésnél a szent Szellemmel, aki őt azzá tette, ami ő. Jó ok van arra, hogy szivére kösse, Jézusnak az ellenségeihez intézett figyelmeztetését. Tulajdon szemükkel látták az ellenségek, hogyan működik Jézus által Isten szent Szelleme, amikor meggyógyitott egy démonoktol megszállott vakot, meg egy némát, ugyhogy a néma beszélt s a világtalan ismét látott; meg lettek szabaditva a démonoktol. E csoda által minden szemtanuban kiváltott hatás megsemmisitésére, gonoszul azt mondták Jézus ellenségei, az Ördög szelleme volt, amely eredményezte ezt a csodát Jézus által. Jézus azután erőteljesen kimutatta, hogy Isten Szelleme volt az, ami által kiűzte a démonokat a világtalanból és némából. Majd Isten Szellemének, tehát nem magának adva a dicsőséget ezért, hozzáfüzte még Jézus: „Ezért mondom néktek: Minden fajta bűn és káromlás megbocsátattik az embernek, de a szellem ellen való káromlás nem fog megbocsátatni. Például: valaki az Emberfia ellen mond valamilyen szót, annak meg lesz bocsátva; de akár ki is a szent Szellem ellen beszél, annak nem lesz megbocsátva, nem, sem a dolgok jelenlegi rendszerében, sem a jövendőben." — Mát. 12:22–32, *UV*.

[25] Még a mennyben is Isten Szelleménél fogva uralkodik a felmagasztaltatott Jézus, éspedig ugyan csak a felvigyázók kinevezése ügyében. Ha egy kinevezett felismeri, hogy a felvigyázót e Szellem iktatja be, érdekében lesz, hogy ne éljen vissza önző célokkal felvigyázóhivatalával. Péter apostol a következőt mondja erről a felvigyázó társainak: „Őrizzétek az Istennek rátok bizott nyáját, nem kényszerből ... sem tisztességtelen nyeremény iránti szeretetből ... sem pedig mint olyanok, akik uralkodnak azokon, akik Isten örökösei." (1. Pét. 5:1–3, *UV*) Ez a fonák pályafutás azt jelentené, hogy úgy járnánk el, mint Judás, mint Bálám és mint a „hamis apostolok". (Apcsel. 1:16–18, 25; 2. Pét. 2:15, 16; Judás 11; 2. Kor. 11:13–15) Olyan árulás ez a Jópásztor juhain, mint amilyet az Ezékiel 34:1–10-ben, 17–22-ben megemlitett kapzsi pásztorok elkövettek. Ez azon Szellem elleni bűn lenne, amely az illitőt felvigyázóvá tette. Ezáltal hamis célra lenne alkalmazva a Szellem, amely hivatásra határozta meg őt. Bűn lenne ez, komoly bűn. Az a felvigyázó, amely ebben a szivállapotban és ebben a viselkedésben kitart, mégpedig a megkeményedés pontjáig, szent Szellem elleni bűnt követ el, éspedig, mivel éretsége miatt nagyobb felelősséggel bir, s igy kifogásolhatobb. Következetesen ez egy olyan bűnné lesz, amely sem ebben a világban, sem a jövendőben nem bocsátható meg.

[26] A növekvő felelőség következtében, melyet ma a felvigyázók hordanak, a rájuk rót növekvő kötelesség következtében és a tőlük elvárt nagyobb követelményekre való tekintettel, megtörténhet, hogy valaki előhaladott kor vagy betegség vagy más körülmények miatt, nem győzi többé a felvigyázószolgálatot. Ezért talán le lesz váltva, anélkül, hogy tudatosan vétkezett volna. Vagy talán egy képesebb személy adódik és talán egy nagyobb növekedés és eredményesebb tevékenység érdekében időszerű és tanácsos lehet átruházni a kevésbbé alkalmas személy feladatát és kötelességét erre a képesebb személyre. Egy ilyen esetben nem azért történik ez, mert az illető a szent Szellem ellen vétett, s a leváltás az ő szégyenére történik. Jaj azonban annak a testvérnek, aki kapzsiságból, becsvágyból, alacsony inditóokból és mint felvigyázó előnyös állásánál fogva tudatosan vétkezik! A Szellem iránti komoly helyzetbe kerül, ami közre működött az ő szolgai kinevezésében mint felvigyázó. Ha nem tesz nagy erőfeszitéseket a gyógyulásra, nem csak kiváltságos szolgai hivatalát fogja elvesziteni, hanem az örök halálba vezető uton fog menni. Vétke olyan bűnné lesz, amit nem tud többé megbánni és ami nem bocsátható meg néki. Szégyene nagy lesz.

[27] Arra kell használja egy felvigyázó a Jehova Szelleme befolyása alatt való hivatalát, ahová a szent Szellem helyezte őt, hogy életet nyerjen. Ezáltal igazolja kinevezését. Fel fogja ismerni a bölcsességet, amely Péter apostolnak (1. Pét. 5:1–4) a felvigyázókhoz intézett szavaibol tünik ki, s örömmel fogja teljesiteni azokat. Továbbá igy szól Pál: „Ne is szomoritsátok el Isten szent Szellemét, ami által megpecsételtettetek." — Efz. 4:30, *UV*.

Gyülekezet-„csillagok"

[28] Ha mi ma nem is élünk az apostoli időkben, de élünk az apokaliptikus időkben, mivel az apokaliptikus könyvben, a Jelenésekben leirt látomások a szemünk előtt teljesednek be. Isten királysága megszületett a mennyben. A nemzetek megharagudtak. Isten saját haragja felgerjedt ellenük, s elérkezett a halotak megitélésének meghatározott ideje. „Isten templom-szentsége a mennybe" kinyitatott a mi látásunkra, s mi látjuk abban a „szövetség ládáját", vagy az ő jelenléte szimbólumát. (Jel. 11:18-tól 12:5, *UV*) Az ő uralkodó Királya, Krisztus Jézus, mint Isten Követe, vagy szövetség Angyala, Jehova Istennel a szellemi templomhoz jött, itéletet tartani. (Mal. 3:1) János apostol felismerte a Pátmos szigetén a „Jézus Krisztus jelenéseinek" látomásaiban, az ő láthatatlan jelenlétét a templomban. Isten királysága születésétől, amely 1914-ben történt meg a mennyben, az „Úr napján" élünk. Amit János látott, az bevezette őt egész a mi napjainkban egy látomásba, ugyhogy a következőket irhatta: „Ihletés által történt az, hogy én az Úr napján voltam, és mögöttem hallottam egy erős hangot, mint trombitáét, amely ezt mondta: ‚Amit látsz írd le egy tekercsbe és küldd el a hét gyülekezetnek, Efézusba, Smirnába, Pergámumba, Thiatirába, Sárdisba, Filadelfiába és Laodiceába'." Amikor János megfordult, hogy lássa kibeszélt, látott „hét arany gyergyatartót, s a gyertyatartók között valakit, hasonlot az Emberfiához ... És az ő jobbkezében hét csillag volt." Amikor János megpillantotta őt, halálra ijedt. — Jel. 1:10–17, *UV*.

---

24. Jézusnak milyen figyelmeztető szavait szivlelje meg a felvigyázó, mert ő minden cselekedetével a szent Szellemmel kell számoljon, ami őt felügyelővé tette?

25. Minek az el nem követésén fog félelemmel fáradozni a felvigyázó, azon tényre való tekintettel, hogy a Szellemtől lett kinevezve, hogy milyen bünt ne kövessen el?

26. Miért történhet az ma meg, hogy felvigyázók leváltattnak mások által, anélkül hogy vétkeztek volna a Szellem ellen, de mit mondhatunk egy olyan felvigyázóról, aki kitart egy tudatos bünben?

27. Milyen célra fogja felhasználni hivatalát egy felvigyázó?

28. a) Milyen időkben élünk és miért? b) Hogyan „vitetett" János napjainkba látomásban? Mit látott, hallott és tett ő?

[29] A Szóvivő a feltámadott, megdicsőült Jézus Krisztusnak adta ki magát, minden esetre nem azáltal, hogy megemlitette volna nevét, hanem hogy jól ismert dolgokat emlitett meg magáról. Majd igy szólt Jánoshoz: „Ird fel azt, amit láttál, és azt, ami van és ami azután fog történni. Ami a hét csillag szent titkát illeti, amit a jobb kezemben láttál, és a hét arany gyergyatartó: A hét csillag a hét gyülekezet angyalát jelenti és a hét gyergyatartó, hét gyülekezetet jelent." (Jel. 1:19, 20, *UV*) Ezen gyülekezetek szemléltetik Jézus Krisztusnak a ma földön élő, szellemtől nemzett, felkent követőinek összes gyülekezetét, akik vele együtt társörökösei mennyei királyságának. A Jelenésekben számukra tett igéretek utalnak romolhatatlanságra, a „második haláltól" való megszabaditásra, továbbá egy koronára, tudniillik a nemzetek feletti uralomra és hatalomra, hogy széjjel zuzzák ezeket Armageddonban, és egy állásra a mennyei templomban, az Ujjeruzsálemben, valamint egy helyre Krisztus Jézussal az ő mennyei trónján. (Jel. 2: 7, 10, 11, 17, 26–28; 3:5, 6, 11, 12, 21) A hét gyertyatartó mindegyike a „kicsiny nyáj" tagjainak egy gyülekezetét szemlélteti, akinek a királyság odaadását jónak találta a mennyei Atya. – Luk. 12:32.

[30] Mivel a „hetes" szám a Bibliában, olyan dolgok szemléltetésére van alkalmazva, melyek szellemi értelemben tökéletesek, igy a hét gyergyatartó ezen még ma a földön élő királyságörökösök minden gyülekezeteit szemléltetheti, amely az egyedüli osztatlan gyülekezetnek van tekintve, melynek szellemi feje, Krisztus Jézus. Hogy a hét gyertatartó között járkál azt jelentheti, hogy ő láthatatlanul jelen van minden gyülekezetén a földön, s azok közepette járkál, szemle és itélet alá vesszi őket. A még a földön megmaradt királyságörökösök gyülekezetével, kapcsolatban van most a másjuhok „nagysokasága", akit a Jópásztor, Jézus Krisztus 1931 nyarától begyüjtött. Ez a „nagysokaság" le van irva a Jelenések 7:9–17–ben.

[31] De mit is tart a megdicsőült Jézus Krisztus az ő jobbkezében? Hét „ csillagot ". Ezek vonatkozásban vannak a hét gyertyatartóval. Ahogy a hét gyertyatartó a királyságörökösök felkent maradékának hét gyülekezetét szemlélteti, úgy a hét csillag képviseli a „hét gyülekezet angyalait". Kik ezek a hét gyülekezet angyalai? Talán mennyei, szellemi láthatatlan angyalok, akik elkisérik Jézust, ha ő mint a megdicsőült Emberfia az ő mennyei királysága dicsőségében jön? Egyáltlán nem. Nem úgy értendő–e a dolog, hogy a felkent maradék minden egyes földi gyülekezetének meg van a saját angyala, aki világit neki? Nem! Mert ha ez lenne a helyzet, akkor Jézus átadhatta volna fenn a mennyekben közvetlen ezen angyaloknak üzenetét a hét gyülekezetre vonatkozólag. Ezzel szemben azt parancsolta Jézus János apostolnak, hogy irjon minden egyes gyülekezet, minden angyalának annak állapotáról. A földön levő János nem tudott a láthatatlan szellem-angyaloknak a mennybe irni. Hogyan tudhatta volna János, hogy melyik „csillag" ennek vagy annak a gyülekezetnek a csillaga? Hogyan tudhatta volna a Jézustól kapott üzenetet minden csillagnak, mégpedig mindig a helyes csillagnak kézbesiteni és küldeni?

[32] Ezért ésszerű elfogadni azt, hogy a Jézus jobbkezében levő hét csillag a felkent királyságörökösök maradéka minden gyülekezete felvigyázoinak összámát vagy együttes testületét szemlélteti, akik még itt a földön vannak. Minden csillag olyan felvigyázót – vagy a felvigyázok egy csoportját – szemlélteti, aki a felkent maradék bármely gyülekezete fölé lett helyezve. Nincs szemléltetve egyetlen ilyen, vagy olyan nevű rendkivüli személy, valamely csillag által – mert egy felvigyázóhivatalt betöltő személy az idők folyamán leváltható, ha meghal, vagy más körülmények miatt –, hanem a felvigyázóhivatalt szemléltet egy csillag, melyet egy olyan személy tölt be, aki megfelel a követelményeknek, tehát nem egy be nem töltött hivatalt. A csillaggok szellemtől felkent felvigyázókat ábrázolnak, akik ugyan úgy mint gyülekezeteik, Jézus Krisztussal együtt örökösei lesznek menynyei királyságának. Csak évek multával, miután Jézus Krisztus, a Jópásztor elkezdte begyüjteni az ő másjuhait, lettek beiktatva egyesek ezek közül, ahogy a szükség azt megkivánta, a „hű és értelemes rabszolga" által, felvigyázói állásba. Először 1937-ben jelent meg a következő közlöny az augusztus 15. „ Örtoroyban ". (német, 242 oldal):

[33] „CSOPORTSZOLGÁK — nagy fontosságú ma a királyságról szóló üzenet hirdetése. A felkentek kötelessége leszavazni arról: ki legyen a csoportszolga; de ‚favágók' és ‚vizhordók' is szolgálhatnak. (Józs. 9: 21–27; 5. Móz. 16: 12–15; 9: 11) Ha egy csoportban nincs olyan testvér, aki képes lenne, a csoportszolgai, vagy a szolgabizottsági állást ellátni, de ezzel szemben vannak jonadábok, akiknek hozzá buzgóságuk és képességük van, akkor képezzétek a szolgabizottságot jonadábokból és adjatok nekik szolgálni való lehetőséget. Ne maradjon vissza a munka a csoportban, mert valakinél hiányzik a szükséges buzgalom. Prédikálva kell most legyen az evangélium. – Máté 24: 14."

[34] Olajjal töltenek meg és gyújtanak meg egy mécsest, hogy a házban vagy a templomban levőknek fényt szolgáltasson. A Sinai pusztában, Mózes próféta által készitett szent szövetségsátorban volt egy mécses, ami annak első részében, vagy a szentélyben volt felállitva. Annak a templomnak a szentélyében viszont, melyet Salamon király épitett, tiz arany gyertyatartó volt, öt az északi és öt a déli oldalon. (2. Móz. 25: 31–40; 40: 24, 25; 2. Kro. 4: 7, 20; 1. Kir. 7: 49) Egy jelképes gyergyatartó, vagy a felkent királyság örökéstársak egy gyülekezete, a gyergyatartónak vagy mécsesnek a küldetését kell ellássa, azaz sugározni kell a világosságot, s Jézus Krisztus, aki a szimbólikus gyertyatartók között járkál, mint Főpap gondoskodni fog arrol, hogy ezek a gyülekezetek valóban világitsanak, anélkül, hogy szükség lenne ehhez a földön egy pápára.

[35] Az égen jobban világit egy csillag nagy magasságból, mint egy gyergyatartó a földön. Ugyan úgy kell sugározza világosságát a gyülekezet többi más tagjai felett az a valaki, aki meg lett bizva egy ilyen gyülekezet felügyelő hivatalával. Fel kell tünjön mint egy csillag, amennyiben világitsa Isten királysága jó üzenetének fényét a gyülekezet tagjai előtt és a „másjuhok" előtt, akik már begyüjtettek, vagy még be kell gyüjtessenek, hogy „egy nyájat" képezzenek a felkent maradékkal. (Ján. 10: 16) Természetes a gyülekezet minden tagjának sugározni kell általában a szellemi, mennyei világosságot. „Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon." (Fill. 2: 15) Kölönösképen a világ „ezen végidejére" vonatkozólag jövendölte Dániel próféta: „Az értelmesek pedig fénylenek mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké." (Dan. 12: 3) Ezen jövendölés szerint csillagokhoz hasonlóan kell világitson a gyülekezet minden értelmes tagja, de különösképen a felvigyázójuk, mintahogy a csillag fény a lámpafényt felül mulja. Nem világit messze a lámpafény, de a csillagfény igen. Mint világossághordozók példaképek kell legyenek a felvigyázok.

---

29. Mi parancsoltatott meg Jánosnak, s milyen mai dolgokat szemléltet a hét gyertyatartó?

30. Mit szemléltet az, hogy a Szóvivő ma a hét gyertyatartó között járkál, s ki volt 1931-óta kapcsolatban a hét szimbólikus gyertyatartóval?

31. Mit tart Jézus az ő jobbkezében, mit szemléltetnek ezek, s miért nem érthetők ezalatt szellemi teremtmények?

32, 33. Kit ábrázol tehát a hét csillag, s az *Örtoronyban* megjelent melyik közlemény óta, lettek „másjuhok" felvigyázókká kinevezve?

34. Milyen célra szolgált egy szent mécses, s milyen célt szolgál ma egy jelképes gyertyatartó?

35. Milyen módon kell mint egy csillag világitson egy felvigyázó, összehasonlitva egy gyertyatartóval, s milyen fényt kell a gyülekezet minden tagjának kisugározni?

FEL

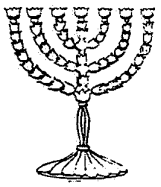
FELVIGYÁZÓK

Krisztus Jobbkezében

«AZ EFÉZUSBELI gyülekezet angyalának ird meg. Ezeket mondja az, aki a jobbkezében tartja a hét csillagot, aki jár a hét arany gyertyatartó között." (Jel. 2:1) Kétségtelen irt János a megdicsőült Krisztustól kapott e parancs iránti engedelmességből, az efézusi gyülekezet felvigyázójának, vagy a felvigyázók csoportjának. Évekkel ezelőtt, János idejében találkozhattak egyesek ezen vén férfiak közül Pál apostollal, amikor ő a következő búcsuszavakat intézte hozzájuk: „Vigyázzatok magatokra és az egész nyájra, melyben a szent Szellem titeket felvigyázókká nevezett ki, hogy őrizzétek Isten gyülekezetét, melyet az ő tulajdon [Fiának] vérével vásárolt meg. Tudom, hogy távozásom után tiranni farkasok hatolnak be közétek, akik nem fognak kiméletesen bánni a nyájjal. Sőt, magatok közül is támadnak férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy maguk után vonják a tanitványokat. Ezért maradjatok ébren." (Apcsel. 20:28–31, *UV*) János most a Páthmós nevű büntetőszigeten volt, nem messze Efézustól, s gondoskodott arról, hogy az Efézusbeli felvigyázók, valamint Kisázsiában a többi felsorolt gyülekezetek felvigyázói is az egész Jelenéseket megkapják, annak különleges, minden egyes gyülekezet számára meghatározott üzenettel.

[2] A bevezető szavaiban emlékeztette Jézus Krisztus az Efézusbeli és minden más gyülekezetből való felvigyázókat arra, hogy az ő jobbkezében vannak, azaz az ő hatalma és erején belül, kegyelme és védelme alatt. „Senki sem ragadja ki őket az én kezemből", mondja ő. (Ján. 10:28, *UV*) Ugyan úgy, arra vannak emlékeztetve ebben a apokaliptikus időkben a felvigyázók, különösen Isten nyája gyülekezetének szellemtől felkent felvigyázói, hogy Krisztus kezében vannak, s hogy hagyni kell magukat az ő keze által vezettetni és alkalmaztatni és hogy állhatnak vagy harcolhatnak ellene. Jehova tanuinak ma nincs gyülekezete Efézusban, az Égei tenger partjának a közelében. De az akkori gyülekezetben uralkodó viszonyok azon állapotokat árnyékolták elő, mely a keresztyén Jehova tanui mai gyülekezetében, vagy gyülekezeteiben előfordulhat. Kisázsiában, az emlitett hét gyülekezetbeni viszonyok, arra lettek alkalmazva, hogy szemléltessék azon viszonyokat, melyek itt és ott Isten nyájának a gyülekezeteiben uralkodnak. Helyénvaló tehát, hogy a gyülekezet-„csillagok", tudniillik minden gyülekezet felkent felvigyázói, ismertetve legyenek azon állapotokról, mely megfelel a Krisztus üzenetében leirottaknak, mely a Kisázsiában lévő hét gyülekezethez lett intézve. Ezután meg kell fogadniuk Krisztus utasitásait, mivel az ő jobbjának férfiai ők, s oda kell hatniuk, hogy ki legyenek igazitva a helytelen állapotok. Segiteniük kell mindenkinek, hogy erőt vegyenek és legyőzzék ezt a régi világot, amelynek utolsó napjaiban élünk ma.

[3] Amidőn akkor Krisztus János által egy kölönös üzenetet küldött, fel kellett olvassa a gyülekezet-„csillag" eme üzenetet, annak a gyülekezetnek, amelynek az érdekében iródott. Ugyan úgy felolvassák a gyülekezetek felvigyázói ma is azoknak azon utasitásokat, melyeket a „hű és értelmes rabszolga" vezető testületétől kapnak.

Az Efézusbeli gyertyatartó

[4] Az Efézusbeli gyülekezethez hasonlóan olyan munkát mutathatnak fel ma bizonyos gyülekezetek, mely erős munkárol tanuskodik. Jó hirnévvel rendelkezhetnek felvigyázójukat illetőleg. Nem türhetnek meg gonosz embereket. Az ihletett Irás alapján megvizsgáltak olyan férfiakat, akik apostoloknak és azok utódainak adják ki magukat és hazugoknak találták őket. Visszanyultak az apostolok tanitásaihoz és azok tevékenységeik módszereihez, amennyiben kemény harcot vivtak a hitért, amely egyszer s mindenkor a szentekre hagyatott. (Jud. 3, *UV*) Krisztus nevének a kedvéért évekik terheket viseltek el, anélkül hogy ellankadtak volna. A kérdés azonban igy hangzik: Elveszitették az első szeretetet? A kereszténységben lévő törvénytelenség elhatalmaskodásáért, elhidegült benniük a szeretet? Elterelődőtt szeretetük e régi világ materialista vonzóereje által? Fáradtak lettek, Krisztus iránti hajlamukat kinyilvánitani, ami megköveteli, hogy legeltessék juhait és hogy olyan szellemi állapotban legyenek mint amilyenben ő volt? Krisztus megterheli őket azzal, hogy elvesztették az első melegséget, buzgalmat és osztatlan szeretetet. Ha ez az eset, akkor segitség kell osztályrészükül legyen, hogy visszajuthassanak oda, ahol először voltak, s hogy megtalálhassák, ami elveszett.

[5] A felvigyázó, a gyülekezet-„csillag" felelőségéhez tartozik, az út megvilágositása, hogy megtalálhassák a visszavezető útat az olyanok, akiket Krisztus megterhel az első szeretet elvesztésével. Lépéseket kell tegyenek az irányba, hogy felélesszék az eredeti szeretetet azokban, akik azt elvesztették. A Krisztus juhai iránti szeretet arra kell késztesse a felvigyázókat, hogy lábra kelljenek s megprobáljanak ismét visszavezetni olyan személyeket, akik hanyagokká lettek és távolmaradnak a gyülekezetektől. Törekedni fognak a Jézus által meg-

1. Melyik gyülekezetnek való irásra lett legelőször utasitva János, s Pál apostolnak melyik búcsubeszédét hallhatták közvetlen egyes felvigyázói?

2. Mire emlékeztette Jézus az Efézusbeli felvigyázokat az ő bevezető szavaiban, s milyen mai dolgokat szemléltetnek az akkori gyülekezetben uralkodó állapotok?

3. Mit tett akkor a gyülekezet-„csillag" a János által kapott üzenettel, ami milyen ma teendő dolgok példáját szolgálja?

4. Milyen terhet rótt Jézus az efézusi gyülekezetre, milyen dolgok ellenére, melyek annak javára szóltak, s miért volna ebben a vonatkozásban segitségre szükségük a mai gyülekezeteknek?

5. a) Mit tegyen a felvigyázó azokra vonatkozólag, akik elvesztették első szeretetüket? b) Hogyan távolitathatna el gyertyatartója?

FEL

jövendölt ezen veszély ellen dolgozni. „A törvénytelenség növekedése miatt, el fog hidegülni a legtöbb szeretete." (Mát. 24:12, *UV*) Felismerik, hogy senki olyan nem lehet végül is Isten gyülekezetének a tagja, aki elveszíti első szeretetét. Ideje tehát, hogy egy ilyen emlékezzen arra, hogy milyen magasságból zuhant le, s aztán bánatában változtassa meg értelmét efelett és cselekedje ismét azt, amit korábban tett, különben nem fog egy gyertyatartó részeként eljárni, s fényét világítatni. Nem lesz osztályrésze egy gyertyatartó szolgálatán. Ha egy felvigyázó megengedné, hogy mind az ő juhai szeretetnélküliek legyenek, elessenek és felhagyjanak a világítással, akkor Krisztus valóban kimozditaná az ő gyertyatartóját helyéből. Olyanná lenne mint egy csillag, gyetyatartó vagy gyülekezet nélkül. Igy tehát gondoskodnia kell arról, hogy a gyertyatartó vagy gyülekezet világítson, s hogy fényt szorjon a világ harcmezejének számára kiutalt részére.

[6] Pál apostol figyelmeztette az Efézusbeli felvigyázókat búcsubeszédében arra, hogy szakadáros tanitók szektákat képeznek, azaz, hogy megfogják probálni maguk után vonszolni a tanitványokat. Az Efézusbeli gyülekezethez hasonlóan meg kell őrizze a felvigyázó és a gyülekezet fokozott gyülöletét minden szektaszellem ellen, mint pl. a „Nikolaiták-szektájának munkája" ellen, mivel Jézus Krisztus, az egyetlen osztatlan testnek a feje, ugyancsak gyülöli a szektaszellemet, ami abban nyilatkozik meg, hogy ezt vagy azt az embert követi a földön.

[7] Figyeljünk fel, hogy halljuk mit mond Isten Szelleme, mi akik kapcsolatban vagyunk egy gyertyatartóval, ami egy felvigyázó-„csillag" alatt áll. Hallgatnunk kell az Isten ihlette kifejezésre. Jézus mondotta: „Akinek van füle hallja, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek", tudniillik az Ázsiából való hét gyülekezetnek, melyek a jelen minden gyülekezetét szemléltetik. A mennyben is Isten Szelleme vagy hatékony ereje által beszél Jézus, ugyhogy a valóságban Isten beszél Jézus által. Igy tehát Jézus több értéket és tekintélyt tulajdonit Isten Szellemének mint saját magának, s figyelmeztet bennünket nehogy halálos bűnt kövessünk el Isten Szelleme ellen. Amikor Jézus a földön volt, Isten Szellemének a hatása alatt beszélt, s nem változott ő meg fennt a mennyben. — Ésa. 61:1; Luk. 4:16–21; Zsid. 13:8.

[8] Sokat kell legyőzni az olyan személyeknek, akik elestek bizonyos vonatkozásban és ismét egészségesnek kell lenniük. (1. Pét. 4:17,18) Valóban, a gyülekezet minden tagjának sok mindent le kell győzni. Diadalmaskodóknak vagy győzőknek kell bizonyulniuk, mert az jutalommal jár. A következő igérettel bátoritja Isten Szelleme mindannyiukat, hogy törjenek előre és győzzék le Sátán világát: „Aki győz, annak az élet fájából akarok adni enni, amely Isten Paradicsomában áll." (Jel. 2:7, *UV*) A Szellemtől nemzett gyülekezet számára ez vagy mennyei élet megnyerését jelenti Istennél, vagy pedig egyáltalán nem jelent örök életet. A győzelem lehetséges. Nem szükséges nyugtalanitani magunkat efelől. Jézus mondotta: „Azért mondottam néktek ezeket a dolgokat, hogy békességetek legyen általam. A világban nyomoruságot fogtok elszenvedni, de bizzatok: én legyőztem a világot." — Ján. 16:33, *UV*.

6. Mit gyülöljön ma egy felvigyázó és gyülekezet, ahogy ezt az egykor Pál által figyelmeztetett Efézusbeli gyülekezet tette, s miért?

7. Miért figyeljünk ma fel annak meghallására, amit a Szellem mond a gyülekezeteknek?

8. Minek a legyőzésére buzditja a Szellem a gyülekezettagokat, s miért lehetséges igy legyőzni?

A Smirnabeli gyertyatartó

[9] Vannak ma személyek, akik hasonlóak a smirnai gyülekezethez. A felvigyázó-„csillag" által egy bátoritó üzenet bocsátatik ki hozzájuk. Egy javukra szóló pont az, hogy nem materialista érzelműek, mint ez a világ. Az életmódjuk és szokásuk nem árul el pénzszeretetet, s megelégszenek a rendelkezésükre álló anyagi dolgokkal. Jézus tudja, hogy szegények a materiális dolgokban. Ő is szegény volt a földön, de aztán szellemben gazdag lett, s ő tudja, hogy szellemben ők is gazdagok. Nem követik az olyanokat, akik hamisan „zsidóknak" állitják magukat, ez egy gyalázkodó állitás, mert nem felelnek meg ennek a névnek, tehát nem Jehova dicsőitői ők, mint Leá, Judának az anyja volt. (1. Móz. 29:35) Ahelyett, hogy Isten gyülekezete lenne — mintahogy a zsidó nemzet volt, mig el nem vetette Jézust, a Messiást — „Sátán zsinagógája" ez. Anyagias érzületüek ők, s a Sátán világa szellemtelen dolgai után hajszolnak.

[10] A Smirnabeli gyülekezethez hasonló keresztyének nem követik a Sátán zsinagogájából való személyeket, akik a materializmusnak hódolnak, Isten Igéje helyett a hagyományokba kapaszkodnak, az ujkor politikai cionizmusát támogatják, s elvetik Isten felállitott királyságát. Az olyan személyek, akik azt állitják, hogy bensőleg vagy szellemi zsidók, azonban a valóságban nem Isten igaz, szellemi izráelét alkotják, ezen hűtlen természetes zsidók követői, s ők ugyancsak „Sátán zsinagógái". Azon mai igaz keresztyének, akik követik a Smirnabeli gyülekezetet, Jehova gyülekezetét alkotják. Magasra emelik és hordják az ő szent nevét. Átültetve a Krisztustól jövő és a materializmus ellen irányuló szavakat, nem lehet egy „csillag", azaz egy gyülekezetfelvigyázó materialista, mert különben Krisztus szavaival ellentétben rossz példát ad.

[11] Mivel egy materialista nem vihet mindenét a sirba magával, ezért elvi okokból visszariad attól, ha arról van szó, hogy el kell veszitenie az életét. Nem tud örülni annak, ha a tények kedvéért megraboltatik vagyonától, hogy hűségesen követhesse Krisztus lábnyomdokait. Krisztus nem tántorodott meg attól, hogy a Jehova egyeduralmáért való állhatatosságáért meg kellett halnia. Nem volt materialista, s ahogy nem riadt vissza attól, hogy lemondjon mennyei dicsőségéről, ugyan úgy nem szegült az ellen sem, kicsinyebbeket feladni, tudniillik anyagi, földi dolgokat. Azt tanácsolja nekünk, hogy ugyan úgy járjunk el mint ő, vagyis, hogy ne féljünk azon szenvedésektől, melyeket biztosan el kell viseljenek követői a világ ezen „végidejében", különösképen most, mivel Sátán, az Ördög kivetetett a mennyből és háborút visel Isten asszonya magva hű maradéka ellen. Közvetlen a Mágog földéből való Góg totális támadása előtt állunk, melyet a maradék és az ő társai ellen fog irányitani. Jézusnak a Smirnabeli gyülekezethez mondott szavai ezért találóak és időszerűek, mivel

9. Mi szól a Smirnabeli gyülekezet javára, s mi beszél a „Sátán zsinagógája" ellen?

10. Hogyan követik ma igaz keresztyének a Smirnabeli gyülekezetet, ha nem a „Sátán zsinagógájának" a tagjait követik, s mi nem lehet tehát egy gyülekezetfelvigyázó?

11. a) Miért nem riadt vissza Jézus szenvedésektől a földön, sem attól, hogy elvileg elveszitse az életet? b) Mitől ne féljünk az ő Igéje alapján, s milyen jutalmat kinál fel a Szellem követőinek, a győzedelmeseknek?

FEL

buzditanak bennünket: ne féljünk ettől a kemény támadástól, sem pedig attól, amit ez előtt kell elszenvedni — börtönt, „tiz napi nyomoruságot" vagy kényszer halált. Ő maga meghalt már egyszer, Isten hatalma folytán azonban ismét vissza lett hivva az életre, s nem halhat meg többé, mivel kivül áll a „második halál" veszélyén. Minden hatalomnak a birtokosa ő mennyen és a földön, s odaadhatja hűséges követőinek az élet koronáját. Követői, akik legyőzik ezt a pusztulásra szánt világot, a második halál elszenvedésén kivül lesznek helyezve, ő hozzá, a páratlan Hatalombirtokoshoz hasonlóan, „aki egyedül halhatatlansággal bir". (Jel. 2:8–11) Egy „csillag" vagy gyülekezetfelvigyázó olyan valaki kell legyen, aki hogy jó példát adjon, legyőzte a világot.

A Pergámumbeli gyertyatartó

[12] Az egykori Pergámum a pogányok számára szent város volt, tehát a pogányság vallásos városa. Ott állt a legfelsőbb isteneik, névszerint Zeus vagy Jupiter számára egy templom, 15 m magas oltárral. A római ázsiai tartomány ezen egykori fővárosa a római császár és más pogány kultusz tiszteletének hires központja lett. Pergámum város fennállásának római idejében az Akropoliszon Agusztus cézár számára, tehát a birodalmi uralkodó, a „isteni Agusztinusz" számára építettek egy templomot. A város hires volt a Róma iránti, a cézárok fővárosa iránti hűsége miatt. A birodalmi uralkodónak, vagyis a cézárnak pogány tiszteletén való részvételén való vonakodásért halálra itélhettek valakit, melyet a Jehova Isten egyetemes egyeduralmáért szenvedett el. Tekintettel a Pergámumban kifejtett ördögimádatra, s az itt az emberek feletti fokozottabb mértékben gyakorolt ördöguralomra, továbbá az emberek és kultuszok istenitését illetőleg, amit emberi uralmi hatalommal űztek, nem történt ez meg minden jó ok nélkül, hogy az lett mondva ebben a városban a gyülekezetről: olyan helyen lakik, „ahol a Sátán trónja van".

[13] Ma, amikor a nacionalizmus olyan buján nő, amikor a nacionalizmus képei, szimbolumai mint szent tárgyak kezeltetnek és istenitetnek, amikor a világ több mint nyolcvan nemzete az Egyesült Nemzetek képét tiszteli, amikor Sátán, az Ördög, a mennyből elűzetett, lejött a föld lakosaihoz és nagyon dühös, össze lehet hasonlitani Jehova gyülekezetének maradéktagjait és társaikat Pergámummal, amennyiben ott laknak, ahol Sátán trónol. Dicsérhet bennünket is Krisztus a gyülekezet angyala által azért, hogy szilárdan ragaszkodunk az ő nevéhez és nem tagadtuk meg hitünket őbenne, mint Megmentőbe és Királyba, habár kinoztattak keresztyén testvéreink ezrei, mint Antipás, akit Krisztus az „én tanumnak" nevez, „a hűséges, aki megöletetett a ti oldalatokon, ott, ahol a Sátán lakik"? Ha megteheti ezt, akkor hasonlitunk ebben a vonatkozásban a Pergámumbeli gyülekezethez.

[14] Mindennek ellenére nem szabad soha elfelejtenünk, hogy vannak személyek, akik arra törekszenek, hogy nekünk szellemi károkat okozzanak, tehát örök károkat. Kik ezek? Olyan vallásos személyek mint Bálám, vagy mint a Nikolai-szekta tanitói. Anyagi okokból, törekedett Bálám kihasználni prófétai hivatalát üzleti célokra, hogy anyagi hasznot szerezzen, még akkor is, ha megátkozza Jehova szent nevét. Amikor Jehova Isten Bálám fondorlatos átkát Izráel számára, áldássá változtatta, törekedett Bálám a világ politikai hatalmával összedolgozni, ami Bálák király által volt szemléltetve. Törekedett Izráelt bálványimádatra csábitani, mégpedig pogány leányok által, akik testüket oda szentelték a hamis isten imádatára, a Bál-Peórnak, egy tisztátalan kultusznak. Ez átokra inditotta Jehovát, nem Izráel egész nemzete ellen, hanam azok ellen, akik engedtek a nyerességre vágyó Bálám próféta mesterkedéseinek.

[15] Ma úgy kell eljárjon egy gyülekezet „csillag"-felvigyázója, mint Áron főpap fiának, Eliázárnak a fia, Fineás járt el. A régi idők ezen alkalom adtán meghiusitotta Fineás az ilyen vallásos vezérek ravasz mesterkedését, mint Bálám volt. (4. Móz. 22:1–től 25:15; 2. Pét. 2:15, 16; Jud. 11) A felvigyázónak elől kell menetelni a gyülekezetnek az új világba való masirozásában. Ne törekedjen arra vagy engedje azt meg, hogy menetelésünkben akadályozva legyünk, amelyen az armageddoni csatán keresztül a rendeltetési helyünkre jutunk. Állandóan vizsgálnia kell magát, nehogy visszaéljen prófétai állásával, s az ő felelősségteljes, figyelmet parancsoló hivatalát üzleti célokra használja fel. Attól is őrizkednie kell, hogy ebből a világból behatoljon a nemikultusz, és hogy vallásos szekták osonjanak be.

[16] Aki hibás ezekben a dolgokban, meg kell bánja, igen torlodás nélkül meg kell bánja azokat, mert Krisztus rohamosan jön, hogy végrehajtsa Isten itéletét. Az ő nyelvén nyugszik a második halál hatalma, amit az olyan valakinek kell elszenvedni, aki leengedte győzni magát e világ által. Gondosan törekednünk kell, nem adva okot arra, hogy elérjen bennünket a Krisztus szájából kijövő kivégző kard. Biztos halálunkat jelentené ez, a Gehenna által szemléltetett „második halált". Hatalma alatt levő csillagokhoz hasonlóan kell viselkedjenek a gyülekezetek felvigyázói, teljes összhangban Jehova szövetség Angyalával, a Főfelvigyázóval, aki most az itélet végrehajtására a templomban tartózkodik. A jelen nem annak az ideje, hogy engedjük magunkat legyőzni e világ által, melyet maga Krisztus győzött le. Ez az az idő, amikor úgy kell legyőzni segitségével ezt a világot, ahogy ő ezt megtette. Az általa beszélő Isten Szelleme nagy jutalmat igér nekünk: Mennyei királyságában való romolhatatlanságot és új viszonyt Jehova Isten iránt, jelképezve a romolhatatlan, elrejtett manna és azon fehér kő által, melyre egy új név iratott, amit csak a diadalmas győző fog teljesen megérteni az ő meghatározott idejében. Hűségesen törekedjenek a felvigyázók ezen üzenet továbbitásában. –Jel. 2:12–17.

A Thiatirabeli gyertyatartó

[17] Az egykori Thiatirabeli gyülekezetben uralkodó hasonló állapotokra kell szentelje figyelmét a „csillag"

12. Miért mondatott az, hogy a Pergámumbeli gyülekezet azon helyen lakozik, „ahol a Sátán trónja van"?
13. Milyen értelemben lakunk mi keresztyének ma ugyan csak ott, ahol a Sátán trónja van, s hogyan hasonlithatunk mi ezen tény ellenére a Pergámumbeli gyülekezethez?
14. Ki volt Bálám, akinek tanitása melett kitartottak a pergamuni gyülekezet bizonyos tagjai, s kire következett be Jehova átka a Bálám eljárása miatt?
15. Mennyiben kell a gyülekezetfelvigyázónak Finemás paphoz hasonlóan eljárni, miért kell tehát megvizsgálja magát és mi ellen kell résen lennie?
16. Mit kell tegyen az olyan valaki, aki hibás a fent megemlitett dolgokban, s mit kell nekünk cselekedni, hogy elkerüljük a második halált és örök életet nyerjünk?
17. Mivel rendelkezett a Thiatirabeli gyülekezet, ami annak javára szólt, de milyen fonák gondolkozási módra kellett náluk rámutatni?

FEL

–felvigyázó, s azok legyenek az ő gondjai. Krisztus, akinek olyan szemei vannak mint a tüznek lángjai s aki úgy jár, mint akinek lábai elevülhetetlen, finom rézből lennének, úgy látta, hogy a munkában való növekedés a Thiatriabeli gyülekezet javára szólt. Azonban nem szabad úgy gondolkoznunk, hogy egy személy hanyag lehet erkölcsi téren, mert fel tud mutatni egy szép, szembeütő jelentést, az Isten szervezetében testileg kifejtett munkájáról és az arra felhasznált időről. A Thiatirabeli gyülekezetet rá kellett vezetni arra, hogy ezt nem szabad tenni. Ugyan ezt kell megtenni ma is.

[18] A Sidonbeli pogány királynak leánya Jézabel, politikai okokból hozzá lett adva Akháb királyhoz. Jézabel arra használta fel az ő állását, hogy vallási téren nagy károkat okozzon Izrael királyságának. A Thiatirabeli gyülekezetbe bejutott egy Jézabel, egy asszony vagy az asszonyok egy csoportja hasonló jellemvonásokkal, mint amilyennel Jézabel királynő rendelkezett, mégsem fogott semmihez a „csillag"-felvigyázó alatt álló gyülekezet, hogy legyőzze és kizárja ezt a női befolyást, ami hamis tanításhoz, hamis imádathoz és vallásos és testi erkölcstelenséghez vezetett. Krisztus időt adott a gyülekezetnek, hogy foganasitsanak valamit ebben az ügyben, s ezzel adott „amaz asszonynak, Jézabel" osztálynak is időt, a megbánásra. Mivel azonban a Thiatirabeli gyülekezet gondtalan eltürte maga között, ennek a tisztátalan, keresztyénietlen osztály tevékenységét, maga Krisztus figyelmeztet azon intézkedésekről, melyekhez e nem bűnbánó osztállyal szemben nyulni fog. Milyen itézkedésekről? Az ő nagy nyomoruságban való megöletéséről, minden gyülekezet látványosságára, hogy felismerjék: a Főfelvigyázó nem tür ilyen nem töredelmes osztályt.

[19] Nem mer ma engedni egy gyülekezet felvigyázója egy Jézabel tanitásainak és befolyásának. Nem menekülhetnek el a Főfelvigyázó tüzlángú pillantásától az olyanok, akik szellemi vagy testi paráznaságot üznek vele, hanem kivégeztettnek, ha meg nem térnek. Nem szükséges, hogy odaadjuk magunkat ilyen paráznaságnak, annak megállapitására, hogy mi is az, megismerni igy Sátán mély dolgait. A Biró óva int bennünket attól s ő tudja elvileg, hogy mi az ilyesmi. Az ő figyelmeztetése elegendő. Tartsuk meg azt. Akkor nem fog Krisztus bennünket ezért felelőségre tenni s meg fogjuk kimélni magunkat attól a felelőségtől, amelyet egy gyülekezet a benne uralkodó rossz állapotok miatt ró magára. A bűn kovássza nem maradhat mi közöttünk, mert megrontaná végül még azt is, ami még jó maradt. Krisztus tanácsolja: „Hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, mig eljövök." Ez megköveteli azt, hogy legyőzzük a világot.

[20] Aki itt a földön legyőzi ezt a világot, amennyiben csábitásainak, istentelen törekvéseinek, módszereinek és szokásainak ellentáll, az hatalmat fog nyerni a mennyekben a nemzetek felett. Az olyan személyek, akik hűségesen befejezik földi pályafutásukat, amennyiben Jézushoz hasonlóan legyőzik a világot, fel fognak támasztatni s hatalmat fognak nyerni vele együtt a mennyben és akkor is vele lesznek, ha szét fogja zuzni az ellenséges nemzeteket a „Mindenható Isten nagy napja jövendő háborújában". Ez valami más fajta világgyőzelem lesz. Isten új világának a győzelmét fogja ez jelenteni. A keresztyén-gyülekezetnek ma jelképes csillagok, hűséges felvigyázók adatnak; akkor azonban, a mennyei életre való feltámadáskor a „Hajnalcsillag" adatik a gyülekezetnek, tudniillik Krisztus Jézus, a Vőlegény. – Jel. 2:18–29; 22:16.

[21] Bárcsak felismernék az asszonyok a gyülekezetben való állásukat! Hadd hordjanak találó alkalmakkor egy fejbefedőt az alárendeltség jeleként, azon jelként, hogy nem törekszenek a férfi állását magukhoz ragadni, legyen ez egy „csillag"-felvigyázónak vagy egy szolgálathivatalt betöltő szolgának az állása. Ne engedjétek meg, hogy valamelyik testvért paráznaságra csábitsanak, legyen az szellemi vagy testi jellegű. Hadd örködjön az egész gyülekezet féltékenyen a felett, amilye van, a tanitásban és cselekedetben való tisztaság felett és a kirrályságrol szóló bizonyságtevőszolgálat kincse felett! Ebben az esetben Krisztusnak az itélet végrehajtására való eljövetele nem fog halálbüntetést jelenteni, hanem az új világ jutalmát.

A Sárdisbeli gyertyatartó

[22] Körzetszolgához vagy más általános felvigyázóhoz hasonlóan vizsgálja Krisztus a felügyelete alatt álló gyülekezeteken belül uralkodó állapotokat, tehát azt a szellemi állapotot is, amely az egykori Sárdisbeli gyülekezetet jellemezte. Biztosan összpontositani fogja rá az ő figyelmét, mivel látja azt. „Ezeket mondja az, akinél Isten hét szelleme és a hét csillag van." Krisztus rendelkezik Isten Szelleme teljes megvilágitó erejével és a Sárdisbeli gyülekezetszolga, valamint a többi hat gyülekezet angyala vagy csillaga az ő hatalmában van és az ő vezetése alatt áll. A Sárdishoz hasonló gyülekezet angyala nem közvetithet valami nagyon kellemes üzenetet. Ez az üzenet a nagy Arkangyaltól jön, s a Jelenések ujkori Jánosa által, a „hű és értelmes rabszolga" osztály által kézbesitettik. Mit is jelent az isteni kegyesség egy formájával birni s közben annak erejét megtagadni? Valakinek olyan hirneve lehet, hogy élénk vallásos tekintetben, de Jehova Birója tudja, hogy valaki holt-e, mint a Sárdisbeli gyülekezet. Az ilyen alszik kiváltságaira és az idő követelményeire való tekintettel, a szorgalmasabb, élénkebb szolgálatra. Elhanyagolja az Isten szolgálátának minden fajtájában való részvételt. Bármi, ami még az imádatban és szolgálátban megmaradt, a kihalás veszélyében van. Egy éber felvigyázó és a felette lévő Főfelvigyázó nem türhetik meg, hogy tartós legyen az ilyen szellemileg halálos állapot.

[23] Egyre közeledik az azon személyek feletti végitélet, akik Isten királyságának érdekeinek a figyelmeztetésével lettek megbizva. Az a gondolat, hogy a végleges leszámolás közeledik, fel kell ébresszen bennünket, arra kell emlékeztessen minket, hogy megkaptuk és hallottuk a királyságüzenetet s ez a felelőségünk felismeré-

18. Milyen módon jutott be egy Jézabel a Thiatirabeli gyülekezetbe, mire adott neki Krisztus időt, s milyen intézkedések foganositásával fenyegetett ő?

19. Miért nem mer engedni egy gyülekezetfelvigyázó a Jézabel tanitásainak és befolyásának, s hogyan tarthatja a gyülekezet szilárdan azt, amije van, mig Krisztus jön itéletet tartani?

20. A nemzetek feletti milyen hatalmat kapnak azok, akik legyőzik a világot, s mi adatik majd nékik a gyülekezet-„csillagok" helyett?

21. Hogyan járjanak el ezért az asszonyok a gyülekezetben, s mi olyasmit tartson meg szilárdan a gyülekezet, amilye van?

22. a) Mivel rendelkezik Jézus, ha megszolitsa a Sárdishoz hasonló gyülekezetet? b) Milyen halálra vezető szellemi állapotra kell rámutasson a gyülekezetangyal, melyet nem hagyhat figyelmen kivül?

23. Minek az emlékeztetésére és tevésére késztessen bennünket az a körülmény, hogy közeledik a gyülekezet végitélete?

FEL

sére kell ezért késztessen bennünket. Még mélyebb értékelés késztessen bennünket arra, hogy felserkenjünk és ébren maradjunk, elbénult tevékenységünknek adjon új feléledést, ugyhogy az igazságban való ismeretünket megőrizzük s kihasználjuk a nyert ismeret által kapott prédikálló alkalmakat.

[24] Szükséges ismeretünket növelni. Ez a Bibliának személyes tanulmányozását jelenti. A gyülekezet összejöveteleinek a látogatását jelenti ez, és segiteni ezen gyülekezet élénken való tartásában. Ez a haladó igazsággal való lépés tartást jelenti. Ennek az igazságnak a használatát jelenti ez, amennyiben azt másokkal közöljük, legyenek azok a gyülekezeten belül vagy kivűl. Mindenkinek ehhez való segitségére, gondoskodni fog a gyülekezetfelvigyázó szolgálathivatal-segitőtársaival együtt arról, hogy a gyülekezet minden egyes tagja szellemileg ébren maradjon, s nem fogja megengedni, hogy kihaljon a szervezet, mivel nem mutat fel olyan jó munkákat, amely jelzi, hogy szellemileg él. A gyülekezetlátogatók számának a növelésén fognak dolgozni a szolgák. Az üzenetet időszerübbé fogják tenni, amennyiben friss, élő tanitást kebeleznek bele, ahogy ezek kinyilatkoztatnak. Törekedni fognak kiterjeszteni a gyülekezet tevékenységét minden szükséges szolgálati ágban. Kibőviteni és még több átütő erőt fognak kölcsönözni bizonyságtevésüknek. Nem fogják megengedni, hogy a gyülekezet a szórakozásnak él és a szolgálatnak elhal. Végleges számadást kell adjon valakinek minden felvigyázó, aki a vezető testület alatt áll, amely kapcsolatban van a Watch Tower Bible & Tract Society-vel. Úgy fog eljönni ez az óra, mint a tólvaj. Menyire fontos tehát a felfrissitőkurzus, hogy mindanyian ébren maradjanak a bizonyságtevőmunkára.

[25] Még olyan tényállásban is, amely a Sárdisbelihez hasonlit megemlithetők egyesek névvel, akiknek ruhái szeplőtelen s keresztyén megjelölése hibátlan. Ők megőrzik a tiszta szeplőtelen vallást, amely megkivánja, hogy szeplőtelenül tartsák meg magukat erkölcsi és vallási viszonylatban. Ha igy járnak el tóvábbra is, méltónak fognak találtatni arra, hogy Krisztussal járhassanak fehér ruhában, s hogy ne vetessenek ki az ő közösségéből. Az ő mennyasszonyosztálya ott fog állani ugyszólván finom, tiszta, világos lepedőben, mivel ez a finom, lepedő Isten szentjeinek az igazságos cselekedeteit szemléltetik. Mily csodálatos szolgálati teljesitmények elvégzése vár az ő új világában! Mennyire buzdit is bennünket az erre való gondolat a világ legyőzésére! Kölcsönözi nekünk az új világban való élet vágyát. Szellemileg frissnek és élénknek kell most maradjunk. Aki szellemi vonatkozásban meghal, annak neve ki lesz oltva az életkönyvéből. Nem fogja megélni azt, hogy vallást tegyenek nevéről a mennyei Atya és a gyülekezetben hűségesen szolgáló angyalók előtt. — Jel. 3:1–6.

A Filadelfiabeli gyertyatartó

[26] Mint olyan folyamodik most maga a Főfelvigyázó a Filadelfiabeli gyülekezethez, aki minden királyságérdekek birtokosa, mert ő rendelkezik a „Dávid házának a kulcsa" felett. Nem adta oda ezt a kulcsot Péternek, hanem az ő tulajdonában van. Jézus Krisztus ahhoz hasonlóan a hit háztartásának vezetésével lett megbizva, aki abban az időben rendelkezett a kucshatalommal, amikor Dávid király volt Jeruzsálemben, s szellemi Atyjuk ők azoknak, akik Izráel szellemi népéhez tartoznak. (Ésa. 22:22; Luk. 1:32) Amikor ő 1918-ban elkisérte Jehova Istent a szellemi templomhoz, elkezdte itéletét az Isten házán. Rátalált a „hű és értelmes rabszolga" osztályra. Megnyitott előtte 1919-óta egy ajtot, amennyiben ezt az osztályt minden szellemi vagyona fölé helyezte. (Mát. 24:45–47) Megnyitotta néki a lehetőséget s ráruházta a Máté 24:14-ben lévő jövendőlés teljesitésének a felelőségét, ami arról szól, hogy a királyságbizonyság világszerte minden nemzetnek kell adasson, mielőtt véget érne a világ Armageddonban. Ettől kezdve senki sem volt képes ezt az ajtót becsukni, sem a második világháborúban résztvettek, sem a náci-hitlerizmus, sem Mussolini fassizmusa, sem a katolikus akciók, sem pedig a szovjet kommunizmus a Sztalin- és más kultuszaival.

[27] Ez nem nekünk tulajdonitható. A dicsőség ezért Krisztust illeti, aki az ajtót nyitva tartotta s továbbra is nyitva fogja tartani, mig a bizonyságtevő munka befejeződik. (1. Kor. 16:9; Kol. 4:3,4) A királyságidejének eme kiváltságaihoz vezető ajtó a kereszténység és a zsidóság számára csukva volt, igen mind azok számára, akik „Sátán zsinagógájához" tartoznak. Nem rendelkeznek a királyságbizonyságtevés munkáival, amely tanuskodnék, hogy örvendtek volna Krisztus eme szeretetmegnyilvánulásainak. Nos, meg kell alázzák magukat előttünk s el kell ismerjék, hogy mi mutatjuk fel e munkákat, ahogy azt a mi történelmünk bizonyitja, s ki akarunk továbbra is tartani ezen munkák végzésében. Meghivunk minden még megtalálandó „más juhot", hogy jöjjön lépjen be a nyitott ajton s zárkozzon fel hozzánk a munkában.

[28] Isten királyságüzenete kioktat bennünket, hogy rendkivül fontos az Isten szolgálatában és imádatában való kitartás. Ezen üzenet prédikálása állhatatosságot követel, még pedig olyan állandóságot, melyet Jézus tanusitott. Hasonlok kell legyünk Krisztushoz ami állandóságunkban és kitartásunkban. Jézus nem hagyta abban tevékenységét; nem engedett az ellenségnek; nem adta fel a szolgálatot és a szellemi harcot, hanem kitartott, amennyiben az Atyjának az akaratát cselekedte. Kitartott egész a keserű végig. Ezért lett feltámasztva, ami számára a diadalom órája volt, az örökkétartó diadalommé. A kitartását illető üzenethez való igazodásunk, áldást eredményez. Megőriztetünk attól a próbától, amely most az egész világra következett. Hogyan?

[29] Jézushoz hasonlóan. Amikor Jézus az e világ királysága feletti uralmat választhatta volna, elvetette Sátán királyságát. Isten királysága mellett döntött, amikor Jehova Isten s nem „e világ Istene" imádatát választotta, aki ezen emberi királyságokat birtokolta. Azáltal, hogy Jézus eme komoly elhatározás mellett maradt, támogatva lett az egész megpróbáltatása alatt, s meg lett őrizve attól, hogy összeroskadjon a próba alatt, ahogy az akkori zsidó villág összedölt. Mi is Isten királysága mellett döntöttünk. Amig mi a döntésünknél maradunk, amennyiben prédikáljuk a királyságról szoló jó üzene-

24. a) Micsoda növelje a gyülekezet ismeretét és nyilatkoztassa ki azt, hogy az élénk? b) A leszámolás milyen óráját kell még a gyülekezetfelvigyázónak kivárni?

25. a) Ki fog járkálni Krisztussal fehér köntösben, aki nem lesz kirekesztve az ő társaságából? b) Kinek a neve nem lesz kitörölve az élet könyvéből, de hogyan lesz elismerve az ilyen?

26. Milyen értelemben bir Krisztus „Dávid kulcsával", s melyik ajtót nyitotta ki 1919 óta, melyet az ellenség nem tud becsukni?

27. Ki előtt maradt becsukva ez az ajtó, s hogyan lettek készletve annak elismerésére, hogy Krisztus szeretett bennünket?

28, 29. a) Miből áll a kitartásról szoló üzenet, melyet figyelemben kell vegyünk? b) Mivel kitartottunk, hogyan leszünk megőrizve a megpróbáltatás órájától, amely most eljött az egész földre?

FEL

tet, mi is meg fogunk őriztetni attól, hogy elessünk ebben a próbában. Soha nem engedjük magunkat ördögimádat üzésre csábitani, amennyiben e világ királysága mellett döntenénk és azoknak szolgálnánk. Hadd pusztuljon el a kereszténység eme órának a megpróbáltatásában! Botorkáljon az Isten által kiválasztott kőben és rohanjon a veszedelembe. (1. Pét. 2:7,8) Mi a Krisztus alatt álló teokrácia mellett döntöttünk s tartsuk az állásunkat!

30 A „hét csillag", úgy a felkent felvigyázók, mint a felvigyázószolgálatban velük kapcsolatban levő „másjuhok" is, segitségére kell legyenek Krisztus minden juhának, a kisértések eme órájában való kitartásban amennyiben helyes példával járnak el előttük s minden szükséges segitségben részesitik őket. Rohamosan közeledik az az idő, amikor ki lesznek osztva az örökkétartó koronák. A „Dávid kulcsával" rendelkező ezt mondja: „Tartsd meg, amid van, hogy senki ne vegye el a te koronádat." Igen, szilárdan meg akarjuk tartani azt, amit tőle kaptunk, ha törekszünk ezen királyságérdekek növelésére, amennyiben mint drága eszközt felhasználunk mindent, amivel rendelkezünk a királyságszolgálatban. Ha a felkentek most, tehát Armageddon előtt megfosztatnának a királyságérdekektől, akkor az azt jelentené, hogy a mennyei koronától fosztatnának meg. Ha a „másjuhok" veszitenének el azt, amijük van, azt jelentené, hogy megfosztatnak a királyság alatt álló új világban való élettől.

31 Oszlopoknak kell bizonyuljanak a felkent felvigyázók Isten templom-szervezetében, amennyiben támogatják a templomban való szolgálatot, amelyben ma a „más juhok" is részt vesznek. Készek kell legyenek az Újjeruzsálem számára, amennyiben hirdetik Isten királyságát s tisztán megőrizik magukat mint a Bárány előrelátható tagjai. Parancsoló kötelesség ez számukra, ha szeretnének a megdicsőült mennyei templomban oszlopok lenni, s ha hordani szeretnének Isten városának a nevét mint annak mennyei polgárai és ha meg szeretnének osztani a magasra emelt Krisztus nevét, mint az ő szeretett mennyasszonyának tagjai. A „más juhoknak" ugyan csak számolniuk kell a templommal, az Újjeruzsálemmel, Krisztus új nevével, amely az ő mennyei hivatalát jelöli meg. Vajha összhangban működnének ezzel az élet fontosságú ténnyel! Bárki, aki nem marad szent, bárki, aki szellemileg ócsmány, minden hazug ki lesz zárva az Újjeruzsálemből és annak országából a földön. Vezetve törjön tehát előre éjjel és nappal a templomszolgálatban minden felvigyázó, különösképen az olyanok, akik számitásban jönek a mennyei templomban való állásokra. Akkor Krisztus igéreteinek azon áldása lesz osztályrészükül, melyet a Jelenések 3:12 tartalmaz.

A Laodiczeabeli gyertyatartó

32 Pál apostol napjaiban volt egy gyülekezet Laodiczeában. (Kol. 4:15) Abban az időben, amikor János a Jelenéseket kapta, alkalmatlaná lett. Megszólitva őket a gyülekezetangyal által, úgy beszél Jézus magáról, mint az „Ámen, a hű és igaz tanu, az Isten által létrehozott teremtés kezdete". Ez az utalás a Laodiczeabeli gyülekezetnek egy döfést kellett volna adjon, mivel nem helyeselték már tiszta szivből az igazságot, mint egy ámen által. A gyülekezet nem volt többé egy hű és igaz tanu. Nem adott semmi jelt arra vonatkozólag, hogy az „új teremtés" egy része volt, amelynek első és legfőbb tagja Jézus Krisztus volt és még ma is az. Hogyan intézte el akkor Jézus mint példás Főfelvigyázó a Laodiczeabeli gyülekezet esetét, s hogyan intézi el ma?

33 Laodiczeai személyek sem buzditó melegek, sem pedig felfrissitő hidegek. Langyos melegek ők — ó, olyanok mint a langyos viz! Ki velük a szájból! Nem óhajtja Krisztus őket szószólójaként. Nem „küldöttek ők Krisztus helyett", nem az ő tulajdonában lévő üzenethordozók vagy tanuk, akiket alkalmazhat. Nem fogja megengedni, hogy résztvegyenek a Máté 24:14 szavainak a beteljesedésén, ha nem bánják meg. Hasonlóak az egykori Izráel népe uralkodó törzséhez, hasonloak Efraimhoz. Mennyiben? Mivel mint egy keletlen, meg nem sült tészta, mint meg nem forditott pogácsa, tehát csak a féloldalán sült meg; csak félig-meddig vannak a dologban, tehát félszivűek és megoszlottak ők. „És olyanná lett Efraim, mint az együgyű galamb: balgatag! Egyiptomhoz kiáltanak, Asziriához folyamodnak [nem Jehovához]." — Hós. 7:8,11.

34 Miért volt ez akkor igy? Mivel a Laodiczabeliek nem tekintettek elsősorsban Isten királysága és annak igazságossága után, amely Istentől jön, Krisztus által. (Mát. 6:33) Beszédük módja elárulja felfogásukat: a jóléthez vezető, földi, anyagi gazdagság jelentené Isten tetszését. A szelleminél nagyobb értéket tulajdonitanak az anyagi jólétnek, tudniillik a királyságértékek helyett, különösképen a királyságigazságok hirdető szolgálata „kincse" helyett. Mit kell hát tegyenek a Laodiczeabeliek, hogy ki legyenek szabaditva a szellemi szegénységük, vakságuk és mezitelenségükből? Becsületesen és őszintén törekedniük kell megvásárolni Krisztustól a hit kipróbált minőségű aranyát s az igazságosságnak egész az új világba tartó ruháit, továbbá a szellemi látóerőt, a szellemi szemfényt, hogy felismerhessék a királyság nagy jelentőségét, ami most az egész világnak bizonyságul kell legyen.

35 Van tehát itt munka a felvigyázók számára: Felrázni a laodiczeai fajtájú személyeket, hogy felismerhessék szellemi szükségüket, s segiteni aztán nekik „gazdaggá lenni a hitben". (Jak. 2:5) Ilyen hit gazdag a királysággyümölcsökben és élénk a bizonyságtevő munkában. Kizárja a saját igazságosságban való bizalmat. Arra késztet bennünket, hogy törekedjünk Isten szemében igazságosnak lenni, amennyiben levetünk minden világiasságot és betakarunk minden bünös mezitelenséget. A felvigyázók segitségére kell legyenek a Laodiczeabelieknek is, a szellemi szemgyógyir felhasználásában, tudniillik elfogadni Jézus tanácsait és tanitásait, továbbá figyelemben venni szellemi állapotát és példáját és ezzel összhangban eljárni. Gyógyszer ez a „test kivánsága és a szem kivánsága, az életre való eszköz szembeütő fitogtatása" ellen. (1. Ján. 2:15–17, *UV*) Mivel visszanyerik a szellemi szemük világát, olyan szemekké lehetnek, akik másokra vigyáznak, s igy nem a világtalanok vak vezetői ők.

---

30. Mit kell tehát tegyenek a gyülekezetfelvigyázók, s miért kell szilárdan megtartanunk azt, amink van és hogyan?
31. Hogyan kell bebizonyitsák felkent felvigyázók, hogy oszlopok ők, s hogy készek az Újjeruzsálem számára, s mit kell ezekszerint minden felvigyázónak tenni?
32. Hogyan szólitotta meg Jézus a Laodiczeabeli gyülekezetet, s miért kellett döfést adjanak ezek a szavak a gyülekezetnek?
33. Miért fenyegetőzött Jézus, hogy kiköpi őket a szájából, s menyiben voltak hasonlók Efraimhoz?
34. Miért voltak a Laodiczeabeliek annyira langyosmeleg, s mire volt szükségük arra, hogy távozzon szellemi nyomoruságuk?
35. Mit kell tegyenek tehát a Laodiczeaiak számára a felvigyázók, hogy szellemileg kigyógyuljanak azok?

FEL

[36] Mint Főfelvigyázó dorgál és fenyit Krisztus, de ezt azok iránti szeretetből teszi, akik követni kezdték őt. Az alatta álló felvigyázóknak ugyan azt kell tenniük. Értékeljék a Laodiczeabeliek hajlamának ezt a bátor nyilt megnyilatkozását s buzgón törekedjenek megtérést tanusitani, vagyis elméjüket és aztán életmódjukat is megváltoztatni.

[37] Az idő nagyon előhaladott! Eljött az idő a nap legjobb evésére, a vacsorára! Jézus több vacsorán vett részt a földön. Amig a házigazda vendégszeretetének örvendett, szellemi utasitásokat osztogatott. Ma meghiv bennünket: töltsünk el vele egy ilyen szellemileg felépitő étkezést. A Laodiczeaibeliekhez hasonló gyülekezetek ajtaja előtt áll és kopoktat. Ti Laodiczeiak, akartok hallgatni az ő kopogtatására, a Krisztus iránti szeretetetek megujjitani, magatok közé fogadni őt, s mig drága közösségetek van vele, akarjátok-e magatokat tanitatni tőle? Ha igen, akkor elfogadjátok gyülekezetetek fölé az ő felvigyázóját. Felvigyázótok, a gyülekezet angyala, a Krisztus jobbkezében levő „csillag" készséges kinyitni az ajtót. Kinyitotta, hogy lépjen be Krisztus: lakomát tartani a megtértekkel. Mind ti Laodiczeabeliek, mutassátok meg, hogy nem lettetek kiköpve az ő szájából, hanem még mindig az ő gyülekezete tagjai vagytok, amennyiben a gyülekezet minden összejövetelén megjelentek, hogy tanuljatok és szolgáljatok, hisz Jézus megigérte, hogy jelen lesz a szellemi lakomán, már ott is, ahol kevesen, csak ketten vagy hárman, értékeléssel összejönnek az ő nevében. A „más juhok" engedik Krisztust belépni, ugyhogy ezeket fogja nekik mondani az eljövendő itéletkor: „Idegen voltam és ti vendégszeretően befogadtatok engem." (Mát. 25: 35, *UV*) Eme vendégszerető cselekedet életet jelent!

[38] Hagyjuk magunkat mindannyian figyelmeztetni a Laodiczeabeliekhez intézett dorgálás által! Le kell győzzük e világ materializmusát a „vég ezen idejében". Mindazoknak, akik diadalmaskodnak nagy jutalmat igér az Isten Szelleme által beszélő Krisztus: felkent követőinek egy trónust, nem e világ valamely királyságának a trónusát, hanem vele való osztályrészt az ő Atyja jobbján a mennyben. A diadalmaskodó „más juhoknak" állást igér az ő Trónja előtt, helyet az ő szeretetében és kegyelmében, mégpedig Isten igazságos új világában a földön.

[39] Igy tehát ragyogjatok tovább ti felvigyázók, mint a Krisztus jobbkezében lévő „csillagok", amennyiben a gyülekezetek számára mint annak angyalai viseltek tisztséget! S ti gyülekezetek is, világositsatok tovább mint gyertyatartók, melyet ő a helyükön hagy! Hadd biztositsa számotokra gondoskodó figyelmét és védelmét, hogy ti mind örökké világosságot sugározzatok, mind azok megvilágitására, akik örökre megmenttetnek.

36. Mit tesz Krisztus azokkal, akiket szeret, s mit kell tegyenek a felvigyázók és hogyan viselkedjenek a Laodiczeabeliek?
37. a) Mire jött el most az idő, s milyen meghivás intéződik most a Laodiczaibelieklhez? b) Hogyan fogják kimutatni az ujkori Laodiczeabeliek, hogy nem vetettek ki Krisztus szájából?
38. Mit kell legyőznünk most, s milyen jutalom lesz a győzők osztályrésze?
39. Mit kell tehát tegyenek a gyülekezetek és „csillagjaik", s miért imádkozunk, hogy adja meg nekik Krisztus?

(Folytatás a 67. oldalról.)

hogy elpusztitsanak minden testet. És jelenjen meg a szivárvány a felhőkben, és én biztosan látni fogom azt, hogy emlékezzek az örökkévaló szövetségre, amely Isten és a földön levő minden testű, elő lelkek között áll fenn." (1. Móz. 9: 12–16, *UV*) Soha nem fogják tudni olyan emberi tudósok semmisé tenni Istennek a szivárvány által jelképezett szövetségét, akik a világűrben egy ugynevezett „utólsó állásról" akarják ellenőrizni az időjárást a földön.

[17] Mielőtt Isten elkezdett volna a teremtői tevékenységével, kezdet nélkül egyedül volt egy ideig a világűrben. De teremtményei közül kicsodának az ő szine elé való hivása tetszett Istennek? Kivel véteti körül magát? János ezt mondja látomásáról, amelyben közelről látta a dolgokat: „És a trónus körül huszonnégy trónus volt, és a trónusokon láttam huszonnégy vénet ülni, fehér ruhákban öltözve és az ő fejükön arany koronákkat." (Jel. 4: 4, *UV*) Kik ezek a „vének", vagyis ez a huszonnégy előrehaladott koru személy, amely Isten trónusa körül, trónusokon ül? János tudta, hogy a zsidó közösségben „vének" voltak, az Izráel népe egykori gyülekezetében. Ezerötszáz évvel ezelőtt — amikor Mózes megkapta a Tizparancsolatot Istentől — kapcsolatban volt hetven idősebb férfivel, vagy az Izráel nemzet „véneivel". (2. Móz. 24: 1, 9) János pedig a keresztyén-gyülekezet egyik „véne" vagy idősebb férfija volt. Egy különleges „vén" volt ő, hiszen egyike volt a „Bárány (Krisztus Jézus) tizenkét apotsolának", akik a keresztyén-gyülekezet tizenkét alapjaként szolgáltak, ahogy az új Szentváros falai is tizenkét alapkővel birnak. (Jel. 21: 14) A János által Isten trónusa körül látott, eme megkoronázott, királyiszékeken ülő „vének", nem szemléltethetik azonban Jézus Krisztus tizenkét apostolát, mivel itt huszonnégyen voltak, azaz a tizenkét apostol számának a kétszerese.

17. Kit látott János a trónus körül, s miért nem szemléltetik ezek a „Bárány apostolait"?

[18] Az Izráel népe egykori gyülekezetében képviselték a „vének" Izráel egész gyülekezetét. Ugyan úgy képviselték János napjai óta a keresztyén „vének" a keresztyének vagy szellemi izraeliták egész gyülekezetét. Ezek szerint az Isten királyiszéke körül ülő huszonnégy „vén" az egész keresztyén gyülekezetet szemlélteti, akik mind halálig hűségesnek bizonyulnak s ezért való jutalomként feltámasztatnak a halálból a mennyben való életre, ahol trónusra emeltettnek fel Isten mennyei királyságában.*

[19] A mennyei jutalmat nyerő hű keresztyének eme gyülekezete végül is 144 000 tagot fog számlálni, azaz hatezerszer huszonnégyet. Maga János volt alkalmazva arra, hogy megadja nekünk a Jelenések 7: 1–8 és 14: 1–5-ben a végleges számot. Ő volt az, aki a következő üzeneteket továbbithatta nekik, melyet a megdicsőült Krisztus Jézustól kapott a mennyből: „Légy hű, még halálveszélyben is (vagy hű mind halálig), és én néked fogom adni az élet koronáját." „Aki győz, az igy fehér külső ruhákban lesz öltöztetve és én semmiesetre sem fogom kitörölni az ő nevét az életkönyvéből, hanem vallást fogok tenni az ő nevéről az én Atyám és az angyalok előtt." „Aki győz, azt engedem velem az én trónusomra ülni, ahogy én is győztem és az én Atyámmal az ő trónusára ültem." (Jel. 2: 10; 3: 5, 21, *UV*) Továbbá az is bizonyitja, hogy ez a huszonnégy „vén" a gyülekezet 144 000 tagját szemlélteti — amit végül is ki fog tenni — amit ők a János látomásában mondanak és tesznek.

[20] Először tizenkilenc évszázaddal vette kezdetét a keresz-

* Dávid király beosztotta Izráel nemzet papjait huszonnégy csoportban, akik a jeruzsálemi templomban szolgáltak. A keresztyén-gyülekezet egy „királyi papság" lesz. — 1. Kron. 24: 1–19; Luk. 1: 5–24, 57–67; 1. Pét. 2: 9; Jel. 20: 6.

18. Kit jelképez a huszonnégy „vén"?
19. Hány tagból fog állani végül is ez a gyülekezet, s milyen igéretet adott nekik Jézus Krisztus?
20. „Vének" ők — összehasonlitva az egész teremtéssel — esztendőkre vonatkozólag, s mi a feltétel ahhoz, hogy meg legyenek koronázva mint előhaladott korú személyek?

FEL

tyén-gyülekezet. Ami e gyülekezet valamely tagjának a jelenlétét illeti a mennyben, csak Isten királyságának a felállítása óta lehettek jelen a mennyben, amiért hűséges keresztyének az egész évszázadokon át imádkoztak. Isten mégis „véneknek" vagy előhaladott koru személyeknek tekinti a gyülekezet tagjait, minden más értelmes teremtményéhez képest a mennyben és a földön. Igy tehát érthető, hogy nem a tényleges élet évek száma mérvadó a gyülekezet tagjainál, hanem az ismeretben, a szolgálathivatali iskolázásukban és a lojális istenbizodalmukban tett előhaladás, ami előfeltétele annak, hogy fehér ruhákban öltöztettek, mint „vének" megkoronáztattak és Isten királyiszéke körül trónusokon fognak ülni.

21 Milyen módon lettek kiválasztva arra, hogy Isten jelenlétében is „vének" legyenek? Biztosan nem demokratikus választással, ahogy azt valamely nemzet vagy nép teszi a földön, legyen az akár Keleten akár Nyugaton. Nem. Maga Isten választotta ki őket arra, mivel ő nem azt veszi figyelembe, amit egy ember vagy nemzet figyelembe vesz, hanem vannak saját mértékei, amely szerint eldönti: ki kapjon helyet az ő közvetlen környezetében. Igy tehát ezek a „vének" teokratikus módon választódnak ki, tudniillik a legfelsőbb Tekintély által a magasságban, nem pedig emberek által a földön. *(Folytatása következik)*

---

21. Milyen módon lettek kiválasztva Isten szine elötti „véneknek"?

JUNIUS HAVI NAPISZÖVEGEK

1 Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért. —János 10: 11.

2 Azért mi is a mely naptol fogva ezeket hallotuk, nem szününk meg érettetek imádkozni, és kérni, hogy tetöltessetek az Isten akaratának megismerésével minden lelki bölcseségben és értelemben; hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és nevekedvén az Isten megismerésében. — Kol. 1: 9, 10.

3 Ó pedig monda annak: Egy ember készite nagy vacsorát, és sokakat meghíva. És mindnyájan egyenlöképen kezdék magokat mentegetni. Az elsö monda néki: Szántóföldet vettem, és ki kell mennem, hogy azt meglássam; kérlek téged, ments ki engem! — Lukács 14: 16, 18.

4 Az Úrnak félelme a gonosznak gyülölése; a kevélységet és felfuvalkodást és a gonosz útat, és az álnok száját gyülölöm. — Példab. 8: 13.

5 Imé eljövök, mint a tolvaj. Boldog, a ki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenen ne járjon, és meg ne lássák az ö rútságát. — Jel. 16: 15.

6 Például vegyétek, atyámfiai, a szenvedésben és béketürésben a profétákat, akik az Úr nevében szólottak. Imé, boldogoknak mondjuk a türni tudokat. Jóbnak türését hallottátok, és az Úrtol való végét láttátok, hogy igen irgalmas az Úr és könyörületes. Jak. 5: 10, 11.

7 Elmenvén azért, tegyetek tanitványokká minden népeket, megkeresztelvén öket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében; tanitván öket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: és imé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen! — Maté 28: 19, 20.

8 Az Efézusbeli gyülekezet angyalának ird meg: Ezeket mondja az, a ki az ő jobbkezében tartja a hét csillagot, a ki jár a hét arany gyertyatartó között: Tudom a te dolgaidat, és a te fáradságodat és türésedet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megkisértetted azokat, a kik apostoloknak mondják magokat, holott nem azok, és hazugóknak találtad öket. De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad. — Jel. 2: 1, 2, 4.

9 Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, a mely az életre visz, és kevesen vannak, a kik megtalálják azt. — Maté 7: 14.

10 Vajjon gyönyörködhetik-é a Mindenhatóban; segitségül hivhatja-é mindenkor az Istent? — Job 27: 10.

11 Juhaimnak maradékát pedig összegyüjtöm minden földröl, a melyekre elüztem öket, és visszahozom öket az ö legelöikre, és szaporodnak és megsokasodnak. És pásztorokat rendelek mellejük, hogy legeltessék öket, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogyatkoznak, azt mondja az Úr. — Jer. 23: 3, 4.

12 Menjetek át, menjetek át a kapukon, készitsétek a népnek utát, töltsétek, töltsétek az ösvényt, hányjátok el a köveket, emeljetek zászlot a népek fölé. — Esaias 62: 10.

13 Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága! — Siralmai 3: 22.

14 Ha pedig az örálló látja a fegyvert jöni, s nem fujja meg a trombitát, és a nép nem kap intést, és eljö a fegyver s útolér közülök valamely lelket, ez a maga vétke miatt éretett útol, de vérét az örálló kezéből kérem elö. — Ezékiel 33: 6.

15 És tetszék a beszéd az egész sokaságnak: és kiválaszták Istvánt, ki hittel és Szent Lélekkel teljes férfiú vala, Filipet, Prokhórust, Nikánort, Timont, Parménást és Nikolaust, ki Antiokhiából valo prozelitus vala. — Csel. 6: 5.

16 Pedig a mi Istenünk az égben van, és a mit akar, azt mind megcselekszi. — Zsolt. 115: 3.

17 Ezek zúgolódók, panaszólkodók, a maguk kivánságai szerint járók; szájok kevélységet szól, haszonlesésből személyimádók. — Judás 16.

18 És ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett. — Zsidókhoz 10: 24.

19 Jézus pedig felele néki: Minden parancsolatok között az elsö: Halljad Izráel: Az úr, a mi Istenünk egy Úr. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat. — Márk 12: 29, 31.

20 Monda azért nékik: Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget; mert nem a vagyonnal való bövölkedésben van az embernek az ő élete. — Luk. 12: 15.

21 Lábam megáll igazsággal; áldom az Úrat a gyülekezetben. — Zsolt. 26: 12.

22 Ők annakokáért örömmel menének el a tanács elöl, hogy méltókká tétettek arra, hogy az ö nevéért gyalázattal illettessenek. — Csel. 5: 41.

23 De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert a ki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, a melyet a szél hajt és ide s tová hány. — Jákáb 1: 6.

24 Ezenképen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitol, nem lehet az én tanitványom. — Luk. 14: 33.

25 Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszeritésből hanem örömest; se nem rút nyerészkedésből, hanem jóindulattal; sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példányképei a nyájnak. — 1. Péter 5: 2, 3.

26 Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim. — János 10: 14.

27 Láttál-é oly embert, a ki a maga szemei elött bölcs? A bolond felöl jobb reménységed legyen, hogy nem mint a felöl! — Példab. 26: 12.

28 Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szivetekben. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, a ki számot kér töletek a bennetek lévő reménységröl, szelidséggel és félelemmel. — 1. Péter 3: 15.

29 És csinálj szent ruhákat Áronnak a te Atyádfiainak, dicsöségére és ékességére. — 2. Mo. 28: 2.

30 Mert meg van irva a Zsoltárok könyvében: Legyen az ő lakóhelye puszta, és ne legyen lakó abban. És: Az ő püspökségét más vegye el. — Csel. 1: 20.

„Őrtorony"-tanulmányozások sorrendje:

Május 31. Felvigyázók az apokaliptikus időkben. 1 – 16 §, a 68. old.

Junius 7. Felvigyázók az apokaliptikus időkben. 17 – 35 §, a 70. old.

Junius 14. Felvigyázók Krisztus jobbkezében. 1 – 16 §, a 73. old.

Junius 21. Felvigyázók Krisztus jobbkezében. 17 – 39 §, a 75. old.

Junius 28. „Legyen meg a te akaratod a földön" 2 rész, a 67. old.

FEL

Az Őrtorony

hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT

1959 JUNIUS 1. 6. sz.

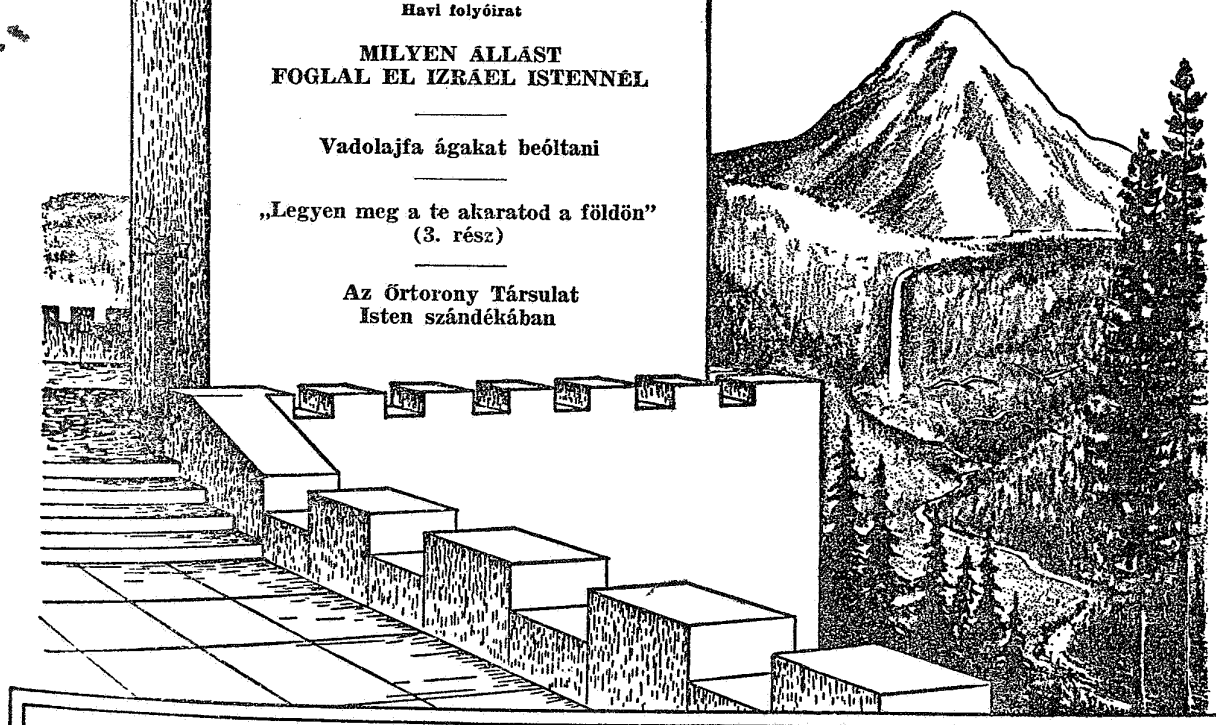
Havi folyóirat

MILYEN ÁLLÁST
FOGLAL EL IZRÁEL ISTENNÉL

Vadolajfa ágakat beóltani

„Legyen meg a te akaratod a földön"
(3. rész)

Az Őrtorony Társulat
Isten szándékában

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ÖRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat épitettek magas kilátóhelyeken, ahonan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hirdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk ilyen kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji–propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. – Habakuk 2:1–3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Örtorony" szemléli igy, mint egy őr fennt a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus tronra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendölésel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhangban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál álltalános, vallásos ujdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, mig rendszeresen olvassátok „Az Örtornyot"!

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
SAJTÓ ÉS KIADÓ:
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Felelős szerkesztőség: Alfred Rütimann

„Mindannyian Jehovától lesznek tanitattva." – János 6:45, UV; Èsaiás 54:13

TARTALOM

Milyen gyakorlati hasznokkal vannak ismereteid?	83
Milyen állást foglal el Izráel Istennél?	84
Akadályok ellenére prédikálni	87
Vadolajfa ágakat beóltani	88
„Legyen meg a te akaratod a földön" (3. rész)	89
Az Örtorony Társulat Isten szándékában	92

„Az Örtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Alliolí-Biblia**
AF – Egy Am.-Fordítás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Kl – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Fordítás*
Ro – J.B. Rotherham-Fordítás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Fordítás*
ZB – Zürcher-Biblia**

* angol ** német

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second-class postage paid at Brooklyn, N. Y.
Watchtower monthly Vol. LXXX No. 6
HUNGARIAN EDITION JUNE 1, 1959

E kiadás példánya: 3 600 000
„AZ ÖRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 54 NYELVEN

Félhavonta: Afrikai, Angol, Arab, Cinyanjai, Dán, Finn, Francia, Görög, Holland, Ilokánoi, Indonéz, Japán, Kebu-Viszaja, Khisonai, Kinai, Német, Norvég, Olasz, Portugál, Spanyol, Svéd, Szlovén, Tangologi Tvi

Havonta: Aram, Bengáli, Birmai, Culu, Hiligaynon-Vizsaja, Horvát, Ibanag, Ibo, Joruba, Kanarézisi, Kivembai, Koreai, Lengyel, Magyar, Malajai, Marathi, Motu, Orosz, Pangazinai, Papiamento, Siloci, Sesotói, Sziámi, Szingaléni, Tamili, Tigrinyai, Török, Ukrán, Urdu, Xosza

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y. $ 1.—
Anglia, 34 Craven Terrace, London W. 2 7/—
Ausztrália, 11 Beresford Rd. Strathfield, N. S. W. 8/—
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44. S 26
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, Villa Guibert 3, Paris 16e. ffrs 400
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 10, Ontario $ 1.—
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck DM 5.—
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22 sfrs 5.—

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVALTOZASOKAT közölje velünk harminc nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

Printed in Switzerland

FEL

Az ŐRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 június 1. | 6. sz.

MILYEN GYAKORLATI HASZNOKKAL VANNAK ISMERETEID?

SEMMI sem különbözteti meg az embert annyira az állattól mint az esze. Az embernek ez a fölénye azzal a ténnyel magyarázható, hogy csak egyedül ő lett Jehovának, az ő Teremtő Istenének a hasonlatosságában megteremtve. Evolucionisták hajhamosak ezt a különbséget figyelmen kívül hagyni. Egy vezető amerikai antropológus (embertannal foglalkozó tudós) beismerte egyszer: „Annyira törekedünk a «különböző fajú állati teremtmények» fejlődés tüneményeinek a bebizonyítására, hogy a fejünket, azt a kis gömböt, amely ugyszólván az éjféli eget és a gondolatok világító világát is magában zárja, olyan magátólértetődőnek vettük, mint egy sárga tök növését ősszel." — 1. Móz. 1:27.

A szivaccsal összehasonlítható emberi ész, kimondott hajlammal rendelkezik ismeretek felvételére, s van erre méretetlen felfogóképessége. Már kora ifjuságától tudás utáni éhséget nyilatkoztat ki, amely az ő kíváncsiságában jut kifejezésre, amellyel minden környezetében lévőt ki akar kutatni. Fokozatosan képez magának emlékezetet, egy eszményvilágot, személyiséggé lesz, amellyel különbözik minden más embertől. Ez a született kíváncsiság élvezetté teszi az ismeretek elsajátitását.

A Teremtőnek azonban nem az volt a szándéka, hogy az ember csak azért sajátitson el ismeretet, mert az végeredményben szorakozást jelent számára. Egy történetiró találóan jegyezte meg erről a következőket: „Szellemi gyönyörök csak rövid ideig elégithetnek ki, ha nem egy gyakorlati célra szolgálnak ... Soha ne ösztönözzük az intellektust kizárólag arra a célra, hogy csak magát táplálja. Ha az intellektus ápolása nem egy hasznos célra irányul, különösképpen mások szükségletei kielégitésére vagy azok előhaladására, akkor ez megtévesztés és csalás." — *Beacon Lights of History*, Lord, 5. kötet, 299. old.

Ha ismeretet csak azon öröm kedvéért teszük magunkévá, melyet maga az elsajátittás okoz, akkor az ugyan az ember, mintha mi azért élnénk, hogy együnk, ahelyett, hogy innénk, hogy éljünk. Ez emlékeztet bennünket a régi epikureistákra, akik teletömték magukat étellel, utána hányingerszert vettek be, hogy ismét kihányhassák mind azt, amit ettek, hogy igy odaadhassák magukat ismét az evés élvezetének. Nincs jobb helyzetben az, aki csak azért sajátit el magának ismeretet, mert az örömöt okoz neki. Ha meghal magával viszi ismeretét is a sirba; senkinek nem használ semmit, senkinek nem okoztak örömöt s nem is maradnak meg az utókor számára. Mind azok, akik hajlamosak ismeretek fogságában kerülni, gondoljanak Pál apostol szavaira, aki ezeket mondotta: „Ismeret fefuvalkodtat." Az olyan valaki, aki nem helyezi át a gyakorlatba tudását, az megtéveszti saját magát hamis következtetéssel'. — 1. Kor. 8:1; Jak. 1:22, *UV*.

Mellékesen megjegyezve, természetes még rosszabb annál, ha ismeretet a saját kedvéért sajátitunk el az, ha olyan tudást teszünk magunkévá, mely rossz, romboló befolyást gyakorol ránk. Botránylapok, pornografikus magazinok, erzékileg felkorbácsoló bestsellerek, legyenek azok „klasszikusok" vagy népszerűek, és az ugynevezett tudományos művek, mint a Kinsey-beszámolók bizonyos férfiak és nők állitólagos nemiéletéről az Egyesült Államokban — mind ez támogatja a káros tudás utáni vágyat. Ugyan úgy ahogy egy jó könyv, jó baráthoz hasonló, egy rossz könyv olyan lehet mint rossz társaság, amely elront hasznos szokásokat. Bölcs keresztyének őrizkednek az ilyesmiktől. — 1. Kor. 15:33; Jak. 3:15, *UV*.

A valóságban csak két tartható ok van arra: miért sajátitsunk el tudást. Az izraelita irástudó, Ezsdrás megmondja nekünk, melyek ezek: „Mert Ezsdrás erős szivvel törekedett keresni és cselekedni az Úr törvényét, és tanitani Izráelben a rendeléseket és itéleteket." Igen, minden elsajátitott ismeretet abból a célból tegyünk magunkévá, hogy gyakorlatilag alkalmazzuk azt az életben és (vagy) felhasználjuk azt más emberek oktatására. — Ezsd. 7:10.

Van sok fajta különböző tudás, melyet céltudatosan elsajátithatunk, amit saját és mások hasznára alkalmazhatunk. Ehhez tartozik a fizikából, orvostanból, villamosságból és a művészetből való tudás. A ilyen ismeretek gyakorlati alkalmazásával, hasznossá teheti az ember környezetét és örvendhet azoknak.

Csak néhány évig élvezheti azonban az ember az ilyen ismeretek gyümölcsét a tökéletlenség és a bűn következtében. Az ilyen tudás nem is hozta meg részére sem a sáját békéjét, sem pedig az ember társaival való békét, amely a növekvő nemzeti és nemzetközi feszültségben, a bűntény és az erkölcstelenség elharapodzásában jut kifejezésre. Ezen tudás korlátolt értéke kihangsulyozására, tette fel Jézus egyszer a kérdést: „Mit fog használni az embernek, ha az egész világot megnyeri, de életét elveszti? Vagy mit ad oda az ember az életéért cserében?" Korlátolt a valóságban az emberi tudás gyakorlati értéke. — Mát. 16:26, *UV*, lapjegyzet.

Mi szükséges hát ezen kivül? Az embernek, ami tudását és törekvéseit illeti igazodnia kell Teremtőjéhez és az embert itélő szándékához. Ez a legfőbb fontosságú ismeret. A legnagyobb gyakorlati haszna van és csak a Bibliában, Isten Igéjében található. Amidőn Isten Fia a földön volt, jó példát adott nékünk erre vonatkozólag. Ezsdráshoz hasonlóan a legfontosabb ismeretre összpontositotta magát, tudniillik Jehova Isten megismerésére. S gyakorlatilag alkalmazta is azt, amennyiben aszerint élt és másokat tanitott erről. — Mát. 4:17; Ján. 17:4, 6.

A bibliai jövendölés beteljesedése arra mutat, hogy mi olyan időben élünk, amely össze van hasonlitva Noé napjaival. (Mát. 24:37–39) Ennél az oknál fogva a legégetőbb és a legpraktikusabb ismeret, melyet ma elsajátithatunk az, amely mutatja, hogyan élhetjük át ezt a régi világot vagy a dolgok e gonosz rendszerét. Igy olvasunk az e fajta ismeretről: „Mert a bölcsességnek árnyéka alatt, és a dazdagságnak árnyéka alatt egyformán nyigszik az ember; de a

FEL

tudomány hasznosabb, mivelhogy a bölcsesség életet ad az ő urainak." Bölcsesség természetesen azt a tulajdonságot jelenti: helyes ismeretet Isten akaratával összhangban alkalmazni s ez — a próféta szavaival kijelentve — Jehova, igazságosság és alázatosság keresését jelenti. — Préd. 7:12; Sof. 2:3.

Mivel az ember Isten képére lett megteremtve, örömöt okoz számára az ismeret elsajátítása. Ismeretet csak a maga kedvéért elsajátitani hiábavaló, s elfajult, romlott tudás megszerzése egyenesen bolondság. Habár sok fajta ismeret, sok gyakorlatias célt szolgál, mégis a legpraktikusabb értékkel szolgál az számunkra, ha céltudatosan ismeretet sajátitunk el Jehova Istenről és az ő akaratáról. Igy nyilatkozott Jézus erről: „Ez jelenti az örök életet, hogy folytonosan vegyenek fel ismeretet rólad, az egyedüli igaz Istenről, és Jézus Krisztusról, akit te kiküldtél." — Ján. 17:3, *UV*.

MILYEN ÁLLÁST FOGLAL EL IZRÁEL ISTENNÉL?

KR. E. 1513 egy reggelén a Sinai hegy lábánál összegyülekezett több mint két millió ember, kiváltságos nép volt. Nem csak Isten jelenléte nyilvánult meg félelmetes módon, hanem azt is hallották, hogyan választotta ki Isten őket a föld minden népe közül, hogy legyenek az ő népe, az ő különös tulajdona. Hordaniuk kellett az ő nevét, magasban kellett tartsák az ő imádatát és uraltatniuk kellett magukat az ő törvényei által. Ez a nép, Izráel népe igy szent nemzet lehetett volna. De ez a kiváltság csak azon feltétel mellett lett volna osztályrészükül, ha engedelmeskedtek volna minden parancsnak és utasitásnak, melyet a Mindenható, Jehova Isten adott nékik.

[2] A Sinai hegyen kötött egyezmény vagy szövetség, kétoldali szövetség volt, mivel mind a két rész kötelezte magát valamire. Ami Istent illette, ő ezen embereket népévé tenni és megáldani akarta, feltéve, hogy megtartották az egyezmény rájuk eső részét, vagyis engedelmeskednének néki. Ha elmulasztották teljesiteni az ő részüket, nem volt ő sem köteles a szövetség ráeső részét megtartani.

[3] Amikor lejött Mózes a Sinai hegyről és ismertette a néppel Jehova parancsolatait, kifejezték ők azirányú készségüket, hogy mind azt cselekedni kivánják, amit Isten megkiván tőlük. „Akkor elment Mózes és egybehivta a nép vén férfiait és eléjük tárta mindazokat a beszédeket, melyeket Jehova parancsolt néki. Utána az egész nép egyhangulag felelt és mondta: ‚Mind azt, amit Jehova mondott megakarjuk tenni'. Haladéktalanul átadta Mózes Jehovának a nép beszédeit." — 2. Móz. 19:7,8, *UV*.

[4] Mivel kinyilatkoztatták a Jehova iránti engedelmességgel való együttértésüket, ezt követőleg egy igazságos törvényt adott nékik, ami által vezéreltetniük kellet magukat. Ez volt a hires Törvényszövetség vagy a Mózesi-Törvény.

[5] Miután a nép tudomásul vette a „törvényt" és kifejezte minden olyannak végzésével való együttértését, amely megkivántatott tölük, leirta Mózes a szavakat és meghintette az irott okmányt állatok vérével. (2. Móz. 24: 3–8) Ezáltal érvényessé lett téve a szövetség, vagyis erőrelépett és jogerőssé lett. „Mert ahol egy frigy van, ott szükséges megerősiteni annak az embernek a halálát, akivel megkötetett a szövetség. Mert egy frigy holt áldozatokon lesz jogerős, mivel soha nincs erőben, mig az emberi frigytárs él. Igy tehát a korábbi szövetség sem volt, vér nélkül ünnepélyesen bevezetve. Mert amikor Mózes a törvény szerint minden parancsolatot közölt a néppel, vette a bikabornyuk és a bakkecskék vérét, vizzel, vörös gyapjuval és izsoppal együtt s meghintette magát a könyvet és az egész népet, mialatt ezeket mondotta: ‚Ez ama szövetség vére, melyet kirótt rátok az Isten'." — Zsid. 9:16–20, *UV*.

[6] Mózes, eme szövetség közbenjárója helyett, állatok lettek áldozva. Vérük tehát betöltötték az ő saját vérének a helyét, hogy jogerőssé és hatékonnyá tegyék a Törvényszövetséget.

Egy nemzet megszületése

[7] Ezen egyezmény vagy eme szövetség alapján az izraeliták olyan nemzetté lettek, akinek Királya Jehova Isten volt. Törvényei az ő törvénygyüjteményüket képezte. Ezáltal egy páratlan néppé lettek, amely minden más nemzettől egészen kölömböző volt. Egyetlen más nemzet sem állott olyan szoros viszonyban a földön az emberinem Teremtőjéhez. „Imé szövetséget kötök; a te egész néped előtt csudákat teszek, amilyenek nem voltak az egész földön, sem a népek között és meglátja az egész nép, amely között te vagy, az Urnak [Jehovának] cselekedeteit; mert csudálatos az, amit én cselekszem veled." — 2. Móz. 34:10.

1. Miért volt a Sinai hegy körül összegyülemlett nép egy kiváltságos nép?
2–4. a) Milyen feltétel mellett lettek az izraeliták Isten népe, s hogyan reagáltak Isten ajánlatára? b) Mit kaptak ennek következtében?
5, 6. Hogyan lett jogerőssé téve a Törvényszövetség?
7. Hogyan tette a Törvényszövetség az izraelitákat egy páratlan néppé?

FEL

8 Jehova Isten sok csodát művelt e nép érdekében, a Sinai hegyen való ezen nevezetes gyülekezetet követő években. Nem csak: nem kopott el lábbelijük és ruházatuk a negyvenéves pusztavándorlásuk alatt, hanem táplálékuk is természetfeletti módon lett nekik nyujtva, manna formájában. (5. Móz. 29:5; Zsolt. 24) Amikor ellenséges nemzetek csapataival állottak szemben, harcolt értük Isten és győzelmet adott nekik. Kivánatos földre vezette őket s nekik ajándékozta azt területükként. Próféták által kapcsolatban állt velük s kioktatta őket jövendő események felől. Ezeket és sok más csodálatos dolgokat tett meg érettük.

9 Évszázadokon át elismerte az izraelitákat kiválasztott népeként. Egyetlen más nép sem örvendett eme különös kitüntetésnek ezalatt az idő alatt. Egyetlen más nép szeme előtt sem lettek csodák művelve, melyeket Izrael nemzete látott és hallott. „Hallotta-é valamely nép a tüz közepéből szóló Istennek szavát, amiképen hallodtad te, hogy életben maradt volna? Avagy próbálta-é azt Isten, hogy elmenjen és válasszon magának népet valamely nemzetség közül, kisértésekkel (megpróbáltatásokkal, *Me*) jelekkel, csudákkal, haddal, hatalmas kézzel, kinyujtott karral és nagy rettenetességek által, amiképen cselekedte mind ezeket tiérettetek az Úr (Jehova), a ti Istenetek, Egyiptomban, szemetek láttára?" „Csak titeket választottalak magamnak e földnek minden nemzetségei közül." — 5. Móz. 4:33, 34; Ámos 3:2.

Izráel visszatérése

10 Ezen Isten kegyelméről beszélő mult miatt, úgy vélik sokan a kereszténységben: Isten áll a zsidóknak Palesztinába való visszatérésének a jelenlegi mozgalma mögött. Úgy hiszik Istentől történt az Izráel államnak 1948 május 14-én való felállitása. Abban is hisznek, hogy az utolsó napokban visszatérnek a zsidók szülőhazájukba, Krisztusban való hit nélkül, s aztán majd az ő megjelenése által megtérnének. E nézetre nem található támasz a Bibliában. Maga Jézus mondotta, hogy a zsidóknak nem adatik más jel, csak a Jónás jele, aki három nap hosszat sirhoz hasonló állapotban volt. A zsidók megkapták a jelüket, amikor Jézus sirba jutott s utána a harmad napon feltámadott. Mivel ez az egyedüli jel, amely adatott nékik és nem tértek meg általa, hogyan mondható az, hogy más jel adatik néki, ami eredményezné azt, ami az első jelnek nem sikerült?

11 Sok jövendölés beszél a zsidóknak szülőhazájukba való visszatéréséről. De ezek a jövendölések nem a mai Izráel államon teljesedtek be. Több mint 500 évvel Krisztus előtt teljesedtek be, amikor egy zsidó maradék visszatért Babilonból, hogy ismét lakja Jeruzsálem puszta lakhelyeit. K. e. 537-ben történt ez, 70 évvel később, miután a hatalmas babilóni seregek romhalmazzá tették Jeruzsálemet.

12 Meg kell emlitenünk, hogy nem pusztitották volna el pogány betolakodók az országukat, ha megtartották volna részüket a Sinai hegyen kötött egyezménynek. Elmulasztották megtartani igéretüket és mind annak a cselekvését, amit Jehova mondott nékik. Minduntalan áthágták Isten törvényeit, melyek által vezettetniük kellett volna magukat. Habár többször kellett bűntetést elszenvedjenek, amennyiben ki lettek szolgáltatva az ellenségeknek, mégis elmulasztották megőrizni egy tiszta, szeplőtelen Istenimádatot.

13 Azt a katasztrófát, mellyel a babilóniak Jeruzsálemet és Judát sujtották, s mely őket a hetvenéves pusztaság állapotába taszitotta, megjövendölte már régen Jeremiás próféta, a következő szavakkal: „És elküldte az Úr (Jehova) ti hozzátok minden ő szolgáját, a prófétákat jó reggel elküldte, de nem hallgattátok és fületeket sem hajtottátok a hallásra. Ezt mondták: Térjetek meg már mindnyájan a ti gonosz utaitokról, és a ti gonosz cselekedeteitekből, hogy lakhassatok a földön, amelyet az Úr (Jehova) adott néktek és a ti atyáitoknak öröktől fogva örökké. És ne járjatok idegen istenek után, hogy szolgáljatok nékik és imádjátok őket, és ne ingereljetek fel engem a ti kezeitek munkájával, hogy veszedelmet ne hozzak rátok. De nem hallgattatok reám azt mondja az Úr (Jehova), hogy felingereljetek engem a ti kezeitek munkájával a ti veszedelmetekre. Imé, kiküldök én és felveszem én északnak minden nemzetségét, azt mondja az Úr (Jehova), és Nabukodonozort, a babiloni királyt, az én szolgámat, és behozom őket e földre és ennek lakóira és mind e körül való nemzetekre, és elveszem őket és csudává és szörnyüséggé teszem őket és örökké való pusztasággá. És az egész föld pusztasággá és csudává lészen, és e nemzetek a babiloni királynak szolgálnak hetven esztendeig." — Jer. 25:4–7, 9, 11.

14 Amikor a pusztulás eme időszaka végetért, a zsidók egy maradéka ismét visszatért szülőhazájába, hogy ismét felépitse azt. Mivel Isten úgy akarta, hogy az ország emberi lakos és háziállat nélkül maradjon, egy lakatlan területre tértek vissza. Ez azonban nem mondható el a zsidók mai visszatéréséről Palesztinába. Nem is felelnek meg a visszatérés inditóokai a korábbi inditóokoknak. A maradék nem hitetlenségből tért vissza Babilonból, hanem hitben. Ama maradéktagok Jehova Isten imádatának szentelték magukat, s be akarták azt ismét vezetni az ő szülőhazájukba. De nem járnak igy el a mai zsidók, akik repatriálni (visszahonositani) hagyják magukat. Nem azért térnek ők vissza Palesztinába, hogy ujra feléllesszék ott Jehova szeplőtelen imádatát vagy, hogy ismét felépitsék az ő templomát.

15 Még ha fel is kivánnák épitteni a templomot az Istentől meghatározott helyen, nem tehetnék meg, mert egy mohamedán mecset áll annak helyén. Hiteles papságuk sincs. A származási okmányoknak K. u. 70-ben történő elpusztitása lehetetlenné teszi a mai zsidóknak, az ároni papság ujra való bevezetését, hogy ellássák a Mózesi-Törvényekben előirt papi teendőket.

16 Az Izráel köztársaság az ő létjogosultságát e világ hatalmaitól kapta s törekedett ezen hatalmak elismerésére. Része lett a dolgok világi rendszerének. Ez ellentétben van azon utasitásoknak, melyeket Isten adott az ő elődeiknek. Azt mondotta nekik, hogy ne keressenek segitséget Egyiptomban, amely e világot szemlélteti. „Jaj nékik, akik Egyiptomba mennek segitségért, lovakra támaszkodnak, és a szekerek sokaságában biznak és a nagyon erős lovagokban; és nem néznek Izráelnek Szentjére, és az Urat (Jehovát) nem keresik!" — Ésa. 31:1.

8, 9. Említs meg néhányat azon csodálatos dolgok közül, melyeket Isten tett érettük, s hogyan mutatja ez, hogy a kiválasztott népe voltak?
10. Milyen következtetést vonnak le sokan a kereszténységben, azon kedvező állás miatt, melyben Isten Izráel nemzetét részesitette?
11 Beteljesedtek-e a zsidók visszatérésére vonatkozó jövendölések a Palesztinába való mai visszatérésükön? Magyarázd meg.
12, 13. Miért lett pusztává téve az Igéret-föld?
14. Mi a különbség a Babilonból való visszatérés és a mai időben való visszatérés között?
15. Miért nem épithető ujra fel a templom, s miért nem teljesithetők a Törvényszövetség mai papi kötelességei?
16, 17. Kitől vár el az Izráel köztársaság elismerést és segitséget, s miért van ez ellentétben Isten utasitásával?

FEL

17 Ahelyett, hogy az ujkori Izráel állam, szekerekre s lovasokra hagyatkozna, tankokban, lökhajtásos repülőgépekben és motoros csapatokban bizik. Figyelmen kívül hagyja Isten szándékát, mely szerint uralni fogja ezt a földet a saját kormánya és az ő választotta király által. Ahogy az első évszázadban elvetette Izráel népe ezt a Királyt, a cézárnak való tetszésért, úgy veti most el Izráel népe ebben a 20. században. Hiba tehát elfogadni azt, hogy Isten támogatásával bir a zsidóknak mai visszatérése Palesztinába.

A test szerinti Izráel népe elvetve

18 Amikor az Izráel nemzet elmulasztotta kihasználni az utolsó Istentől kapott alkalmat, amellyel megpróbálhatta volna az ő helyeslését elnyerni s papok királyságává lenni, elvetette őket. Az izraeliták nem formáltattak többé igényt arra, hogy Isten kegyében voltak mint az ő kiválasztott népe. Elmulasztották megtartani a Sinai hegyen kötött, nemzeti megegyezést. Elmulasztották szeplőtelen megőrizni Isten imádatát, s ehelyett hagyták magukat megrontani emberi hagyományokkal és filozófiákkal. Elmulasztották elfogadni azt az Egyet, akinek a küldését Isten megigérte. Ellenkezőleg, a cézár kedvéért elvetették őt s kieszközölték az ő kényszer halálát. Ezen okoknál fogva elvágattak attól, hogy Isten szent nemzete legyenek. Isten elhagyta az imádatuk betűszerinti házát, ahogy ezt Jézus megnondotta:

19 „Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd itt a prófétákat s megkövezed azokat, akik te hozzád küldettek — hányszor akartam gyüjteni a te gyermekeidet, miképen a tyuk szárnya alá gyüjti kis csirkéit, de ti nem akartátok! Ime, rátok hagyatik a ti házatok." — Mát. 23: 37, 38, *UV*.

20 Arra való bizonyiték, hogy Isten elhagyta ezt a házat, 70-ben, a Jeruzsálem pusztulásakor tünt szembe, amikor utoljára lett elpusztitva a templom. Nem lehetett többé Jehova imádatát azon a helyen elvégezni, melyet ő választott ki, sem pedig a törvényszövetségben közelebb meghatározott rendje és módja szerint. Hadrián római császár K. u. 136-ban templomot szentelt Jupiter Capitolinusnak a templom helyén, s később, 691-ben Abd-al-Malik épitett ott egy mohamedán mecsetet. Ez a mecset, a Szikladóm még mindig ott áll.

A szellemi Izráel

21 Isten egy új nemzet felé forditotta kegyét, amely nem testszerinti, hanem szellemi izraelitákból áll. Ez kinyilatkoztatta Ábrahám hitét, melyet a testszerinti Izráel elmulasztott megtenni. Ők „Ábrahám valódi gyermekei" s több igényük van az Ábrahámnak tett igéretekre, azon embereknél, akik e pátriárkával kapcsolatos testi rokonsági kötelékre hivatkozhatnak. „De nem úgy van, hogy Isten Igéje tárgytalan lenne. Mivel nem valóban ‚izráel' mindenki, aki Izráeltől származik. Nem is gyermekek ők mindnyájan, mert Ábrahám magvai ők, hanem: Ami a „te magodnak" neveztetik, Izsák által fog jönni. Azaz nem a testszerinti gyermekek Isten valódi gyermekei, hanem az igéret gyermekei számitatnak magként." (Róm. 9: 6–8, *UV*) Ez azt jelenti, hogy a természetes zsidók nem hivatkozhatnak az Ábrahámmal összekötő testi kapcsolatukra, arra való bizonyitékként, hogy Ábrahám magva ők. Gondoljatok arra, hogy Izmáel is testszerinti fia volt Ábrahámnak, mégis el lett vetve! Igy tehát több szükséges testi kapcsolatoknál, több testi körülmetélésnél. Szükséges hittel és a szivnek körülmetélésével rendelkeznünk.

22 Mózes világossan kimutatta ezt a tényt, amikor ezeket mondotta: „Metéljétek azért körül a ti szivetek, és ne legyetek ezután keménnyakuak." (5. Móz. 10: 16) A következőket jegyezte meg Pál apostol erről a pontról: „Mert nem az egy zsidó, aki külsőleg az; nem is abból áll a körülmetélés, ami külsőleg végrehajtatik a testen, hanem az a zsidó, aki belsőleg az és körülmetélése a szivnek (a körülmetélése), szellem által és nem törvényelőirások által." — Róm. 2: 28, 29, *UV*.

23 A Jehova nevét hordozó új nemzet, fel tudja mutatni az e fajta körülmetélést. Tagjai a szó legszorosabb értelmében zsidók, mivel hitükkel és engedelmességükkel dicsőitik Istent. Közvetlen ellentétben vannak a testszerinti Izráellel, amely az engedetlenség és nyakasság pályáját követte, mióta elhagyta a Sinai hegységet.

24 Kr. u. 29-ben elkezdett Isten embereket kiválasztani eme új nemzet számára. Ennek a nemzetnek ma már csak egy maradéka él a földön. Miután Krisztus megkezdett a keresztyén szolgálattal, hét éven át kizárolag a testszerinti zsidók lettek meghivva, hogy legyenek a szellemi izraeliták ezen nemzetének tagjai. Isten először nekik ajánlotta fel az alkalmat, hogy legyenek Ábrahám szellemi fiai, az ő neve iránti tiszteletből, amely a természetes zsidókkal és az elődeiknek tett igéretekkel kapcsolatban volt. — 5. Móz. 7: 6–8.

25 Mivel Krisztus eljutatta hozájuk a meghivást, próbára lett téve a hitük. Elfogadták volna Krisztust az ő tisztsége miatt, ha hittek volna az igéretekben, melyeket Isten adott nékik Mózes és a próféták által. Elfogadták volna őt a legnagyobb prófétaként, akinek jövetelét előre jelezte Isten, amikor a következő igéretet adta Mózesnek: „Hozzád hasonló prófétát fogok nékik támasztani az ő testvérei közül, és szavaimat valóban az ő szájába fogom adni, és ő biztosan megmond majd nékik mindent, amit parancsolok néki." (5. Móz. 18: 18, *UV*) Krisztus megmondotta nekik nyiltan: „Valóban, ha Mózesnek hinnétek, nekem is hinnétek, mert ő irt én rólam." (Ján. 5: 46, *UV*) Azonban a zsidó nemzet elmulasztotta a szükséges hitet gyakorolni.

26 Önteltségükben úgy gondolták, hogy kiérdemelhetik törvénycselekedetekkel Isten kegyelmét és áldását. Önteltségük megvakitotta őket azzal a ténnyel szemben, hogy az ő hite miatt nyerte el Ábrahám Isten elismerését. A hit az, ami valakit igazol Isten szemében, nem pedig törvény cselekedetek. „Hogy továbbá senki sem lesz igazolva törvény által Istennél, nyilvánvaló, mert az igaz, az ő hite alapján fog élni. Miért van tehát a törvény? Hozzáadatott, hogy nyilvánvalóvá tegye az áthágásokat, amig jönne a Mag, akinek tétetett az igéret." (Gal. 3: 11, 19, *UV*) Amikor azonban a megigért Mag felkinálta magát a nemzetnek, nem fogadta el őt, mégpedig azon csodák ellenére sem, melyeket a szemük előtt hajtott végre, s az általa elmondott bölcsesség szavai ellenére sem.

27 Ezen nemzet egy maradéka azonban hitet nyilatkoztatott ki. E maradéktagok voltak az elsők, akik

18, 19. Miért vetette el Isten az Izráel nemzetet?
20. Milyen látható bizonyiték létezik arra vonatkozólag, hogy Isten feladta Izráelt?
21, 22. a) Miért forditotta Isten az ő kegyét egy új nemzet felé, s miből áll ez a nemzet? b) Miért nem hivatkozhatnak a zsidók az Ábrahámmal való testi kötelékükre, annak bebizonyitására, hogy Ábrahám magvai ők?
23. Miért zsidók az új nemzet tagjai a szó legszorosabb értelmében?
24. Hogyan lett különös kegyelem tanusitva a testi Izráellel 29 után és meddig?
25. Hogyan lett kipróbálva a testszerinti Izráel hite?
26. Mi vezet igazzányilvánitáshoz, s hogyan mulasztotta el elismerni ezt a testszerinti Izráel népe?

FEL

szellemi izraelitákká lettek s felvétettek a Jehova Istennel való új szövetségbe vagy új egyezménybe. Ez a szövetség leváltotta a Sinai hegyen kötött szövetséget, amely utmutatóként adatott akkor az izraelitáknak, mig eljönne a Mag. Jeremiás megjövendölte ezt az új szükségük egy sok negativ parancsból álló törvényre, szélt. Kötáblákra való vésés helyett, a szivre kellett iródjon. — Jer. 31:31–33.

[28] A zsidó nemzet hitet gyakorló maradéka fel lett véve ebbe az új szövetségbe. A sziv körülmetélése volt az, ami végbe ment e maradéktagokon. Szivük kivánsága volt: engedelmeskedni Istennek mindenben, amit megkivánt tőlük. Rendelkeztek egy bensőséges ösztönnel annak cselekvésére, ami helyes volt az ő szemében. Az Isten irott Igéjéből nyert pontos ismeret és az Isten akarata cselekvésére való vágyuk alapján, nem volt szükségük egy sok negativ parancsból álló törvényre, s amely bizonyos dolgok cselekvését megtiltotta nekik. Amikor tehát 33 Pünközsdjén be lett vezetve az új szövetség, nem volt többé kötelező erővel számukra a régi, a Sinai hegyen kötött Törvényszövetség. Hatálytalánná lett téve. Krisztus vetett annak véget, mert betőltötte a célját.

[29] Az ószövetséghez hasonlóan, szükséges volt az új szövetség érvényesitésére is, áldozatra. Ez azonban az állatok vérénél valami jobbal lett érvényessé téve. Krisztus tökéletes életvérével lett jogerőssé téve. Ezáltal felülmulta az új szövetség az ószövetséget. Abban is felülmulta, hogy jobb papsága, tökéletes Közbenjárója és jobb igéretei voltak. „Most azonban Jézus egy kiválobb nyilvános szolgálatot nyert, ugyhogy egy megfelelően jobb szövetségnek a Közbenjárója is lett, amely jobb igéretek alapján törvényesen alapittatott." — Zsid. 8:6, *UV*.

[30] Azok a személyek képezik tehát Isten igazi Izráelét, Ábrahám igazi Magvát, akik felvétetnek ebbe a szövetségbe. Az 1. Mózes 22:17,18-ban *(UV)* feljegyzett, Ábrahámnak adott igéret, ezekre, nem pedig Ábrahám testszerinti utódaira vonatkozik, akik nem hallgattak Istenre mint nemzet s nem mutatták fel ennek a pátriárkának hitét és engedelmességét. Az igéret megjövendőlte, hogy mint királyi család kapcsolatban lesznek Ábrahám Főmagvával, Krisztus Jézussal.

[31] Mivel nem volt Isten akarata, már Ábrahám idejében ismertetni: hány személyből álljon a szellemi Izráel, meghatározatlan számként hagyta Isten feltünni. Nem lett feltárva a számuk. Igy szólt: „Biztosan meg fogom a te magodat bőségesen sokasitani mint az egek csillagait és mint a tenger partján levő homokszemeket." Ahogy számlálhatatlanok voltak a csillagok és homokszemek, ugyan úgy számlálhatatlan volt a szellemi Izráel is, mert Isten még nem tárta fel annak számát.

[32] Ez a titok először akkor lett feltárva, miután be lett vezetve az új szövetség. A Jelenések 14:1-ben *(UV)* jegyeztetett fel számunkra ez a szám. Azt olvashatjuk ott a szellemi izraelitákra vonatkozólag, hogy a mennyei Sion hegyén együtt állanak a Főmaggal, Krisztus Jézussal. „S én láttam és ime, a Bárány állott Sion hegyén és vele száznegyvennégyezer, akik homlokukon hordják az ő nevét és az Atyjuk nevét." Igy tehát nem többől mint 144 000 tagból lesz a szellemi Izráel képezve, a Főpapnak, Jézus Krisztusnak a vezetésével. Csak ezek vétetnek fel az új szövetségbe s képeznek egy Jehova nevét hordó új nemzetet.

[33] Isten kegyelme most ezen a nemzeten nyugszik és nem Izráel természetes népén. Az a tény, hogy Isten elvetette a zsidó nemzet imádatházát, nem jelenti azt, hogy egyes zsidók ne nyernék el Isten kegyét. Ennek a nemzetnek az elvetése nem jelenti, annak minden egyes tagja elvetését, hiszen a nemzet egy maradéka hitet nyilatkoztatott ki s fel lett véve az új szövetségbe. (Róm. 9:27) Ahogy ez a maradék azáltal jutott Isten kegyébe, hogy hit ő benne és az ő Fiában, ugyan ilyen módon nyerhetik el egyes zsidók ma is Isten kegyét. Be kell lássák, hogy Isten leváltotta az idejétmult Törvényszövetséget egy új, jobb szövetséggel. El kell ismerjék annak jobb áldozatát, tudniillik Krisztus emberi életét, s fel kell fogják, hogy az Ádámtól öröklött bűn örökre lemosható Krisztus vére által. El kell ismerjék, hogy Krisztus az Istentől kinevezett Király, s hogy a szellemi Izráel Isten igazi Izráelje. Más szóval: egyes zsidók ugyan olyan módon elnyerhetik Isten kegyét mint a nemzsidók.

[34] Erre a tanulmányra való tekintettel nyilvánvaló, hogy a testszerinti Izráel nem élvezi Isten kegyelmét. Ahelyett, hogy Isten szent nemzete lenne, elvetetett. Isten feladta azt, az ő szerető jóságának tettei iránti nyakasságáért, engedetlenségéért és megvető viselkedéséért. A kegyét élvező Izráel nemzet, az ő szellemi izraelita népe. Ők Ábrahám igazi fiai, mivel Ábrahám hitét és engedelmességét nyilatkoztatták ki, mint a szellemi Izráel képzésére kiválasztott emberek. Nem a testszerinti Izráel mentetik tehát meg, hanem a szellemi Izráel. Ennek a népnek a tagjai elnyerik azt az áldást, hogy Isten különös tulajdona, szent nemzet és papok királysága lesznek.

27. a) Elmulasztottak mind azok hitet gyakorolni, akik a testszerinti Izráel néphez tartoztak? b) Mennyiben különböző az új szövetség az ószövetségtől, s mi történt a Törvényszövetséggel, amikor be lett vezetve az új szövetség?
28. Mi történt a zsidó maradékkal?
29. Hogyan lett jogerőssé téve az új szövetség, s miért mulja felől a Törvényszövetséget?
30, 31. Kiből áll Ábrahám valódi Magva, s miért lehetett összehasonlitani a tenger partján lévő homokkal?
32. Hol van megadva a Bibliában Izráel szellemi népének a száma?
33. Azt jelenti-e a zsidó nemzet imádatházának az elvetése, hogy egyes zsidók nem juthatnak Isten kegyébe? Miért nem?
34. Milyen következtetést kell levonnunk a testszerinti Izráel népét illetőleg?

AKADÁLYOK ELLENÉRE PRÉDIKÁLNI

Egy rendszeres hirnők Jehova tanui Bell Garden-i (Kalifornia) gyülekezetéből már sok nehézségen ment keresztül. Négy évvel ezelőtt nehéz gyermekbénulásban betegedett meg. Azután közel egy évet a vastüdőben kellett töltenie, s mióta kijött éjjel és nappal egy hinta ágyon fekszik és egy lélegző készülék segitségével tartja magát életben. Szellemi vonatkozásban azonban nagyon éber s az még fontosabb. Felesége hűségesen kitart mellete és segitségére van kis fiúcskájuk teokratikus nevelésében. Kis lakása szolgálatcentrumként van használva és ő élénken résztvesz az ott folytatott könyvtanulmányozáson. Rendszeresen megtartja oktató- és gyakorlóelőadásait is, a helyiség teokratikus prédikálószolgálatiskoláján egy hangfelvevőkészülék segitségével. Akár milyen gyakran kapjon beszédfeladatokat a szolgálatigyülekezetre ő soha nem mondja, hogy nem érzi jól magát vagy nincs ideje. Nem, hanem előadását szallagra mondja és gondoskodik arról, hogy ez pontos időben rendelkezésre álljon a királyságteremben. A harcmezőszolgálatban jó eredményeket ér el. A testvérek ellátták öt számos olyan személyek cimeivel, akikhez levelet ir (szivesen megirják azokat egyes tanuk helyette), s igy szép bizonyságot kapnak ők Jehova országa felől. Aligha van nálánál vidámabb testvér ebben a gyülekezetben, s jó tanácssaival már sok hirnököt megerösitett. Mig az ágya ide-oda ringatozik és a lélegzőkészüléke zúg, nem fekszik egyszerüen és sopánkodik maga felett, hanem frissen és ébren tartja ez a testvér szellemét, amenyiben naponként táplálja magát a Jehova Istentől kapott igazságból.

FEL

„Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsirjának; ne kevélykedjél az ágak ellenében." — Róma. 11:17,18.

Vadolajfa ágakat beoltani

MELYEK kivánatosabbak — egy gyümölcsfának holt vagy élő ágai? A felelet magától értetendő. Valami kihalt nem teremhet gyümölcsöket. Aki gyümölcsöt akar, le fogja tehát vágni a kihalt, gyümölcstelen ágakat, hogy ne legyen megakadályozva a fa termése. A régi Palesztinában gyümölcshozó fák érdekelték a kertészt, nem csak a jövedelem végett, hanem mert a gyümölcsfákért adót kellett fizetni. Nem engedhette meg magának, hogy gyümölcstelen fák értékes helyet foglaljanak el, vagy hogy egy fa tele maradjon gyümölcstelen ágakkal. Gyorsan lenyesdelte a holt galyakat.

[2] Keresztelő János alkalmazta ezen álltalánosan ismert tényeket egy bizonyos dolog szemléltetésére. Izráel természetes népe balgaságát akarta kimutatni, amennyiben Isten kegyét és áldását az Ábrahámmal való testi rokonságra vonatkozólag várták el. Itt következnek szavai: „Teremjetek hát megbánáshoz illő gyümölcsöket; s ne merészeljétek magatokban azt mondani: ‚Ábrahám a mi atyánk'. Mert mondom néktek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat gyermekeket Ábrahámnak. A fejsze már a fák gyökerére vetettett. Azért minden fa, amely nem terem nemes gyümölcsöt kivágattatik és tűzre vettetik." (Mát. 3:8–10, *UV*) Igy figyelmeztette János a nemzetet a bosszu előkép-napjáról, amely Kr. u. 70-ben szakadt rájuk. Az egész nemzetre kiterjedő itélet volt ez. Izráel testszerinti népének csak egy maradéka hozott, bőtermésű fához hasonlóan jó gyümölcsöt, s Isten birói itélete előnyös volt számukra.

[3] Pál apostol vázol egy további képet, amely kimutatja, hogy nem hivatkozhattak az izraeliták az Ábrahámmal való testi rokonságukra. Palesztina egyik leggyakoribb gyümölcsfáját alkalmazta illusztrációjában, az olajfát. Egy nevelt, nemes olajfa törzsét összehasonlitja Ábrahám valódi magvával, melyet Isten e pátriárkával megkötött szövetségben emlit meg. Ahogy már az előbbi cikkben kifejtettük, Ábrahám valódi magva egy szellemi, nem pedig testi mag. Ez elsősorban Krisztusból, s ezen kivül még 144 000 szellemi izraelitából áll, akik Ábrahámhoz hasonló hitet gyakorolnak.

[4] Nem szükséges testszerint Ábrahámtól leszármazni, hogy az ő Magvához tartozzunk. Ahogy Keresztelő János kimutatta, Isten kövekből is támaszthat gyermekeket Ábrahámnak. Nem köteles ő tehát, Ábrahámnak csak testi utódait alkalmazni, e hű férfiunak tett igérete beteljesedésére. Ezt mutatja a Galátziabeliekhez irt levél 3:28, 29 *(UV)* is, ahol ez áll: „Nincs itt zsidó sem görög; nincs itt rabszolga sem szabad; nincs itt férfi sem nő, mert ti mindnyájan egységben vagytok Krisztus Jézussal. Továbbá ha Krisztushoz tartoztok, valóban Ábrahám magva vagytok, igéretet illetőleg örökösök." Mivel ez a helyzet, igy a zsidó nemzet tagjainál többől állanak ama jelképes olafa ágai, melyet Pál apostol az ő illusztrációjában alkalmaz.

[5] Krisztus Ábrahám Főmagja, s általa nyernek életet mind azok, akik mint szellemi izraeliták egyesülnek vele. Az olajfa törzse szemlélteti tehát őt, mert ez hordja az ágakat. Maga Jézus alkalmazza ezt a hasonlatot, mégpedig egy szöllőtő képében. „Én vagyok a szöllőtő, ti a szölővesszők. Aki egységben marad én velem és én egységben vele, az sok gyümölcsöt terem, mert semmit sem tehettek tőlem elválasztva." — Ján. 15:5, *UV*.

[6] Jehova Isten királyi fiaiként adoptálja Krisztus hűséges lábnyomkövetőit, akik e két hasonlat szerint az ágakat képezik. Azáltal lett ez lehetővé, hogy igazzá lettek nyilvánitva, Krisztus bűnengesztelő áldozata alapján, s mert Isten szelleme szellemi fiakká nemzette őket. „Mert mindazok Istennek fiai, akiket Isten szelleme vezérel. Mert nem a rabszolgaság szellemét kaptátok, amely ismét félelmet kelt, hanem a fiuság adoptálásának a szellemét kaptátok, ami által kiáltjuk: ‚Abbá, Atya!' Maga a Szellem tesz bizonyságot, a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha tehát gyermekek, örökösök is; tudniillik Isten örökösei, de Krisztussal társörökösök, előrebocsátva, ha együtt szenvedünk, hogy együtt is dicsőüljünk meg." (Róm. 8:14–17, *UV*) Krisztusnak ezen adoptálásban részesülő 144 000 követője, szellemi izraelita s Ábrahám igazi magvát képezi. Kilátásuk van megdicsőülni, hogy mint szellemi teremtmények halhatatlan élettel birjanak, Krisztussal, Isten mennyei királyságában.

[7] A jelképes olajfa gyökere Jehova Isten, mert tőle jön az élet a 144 000 szellemi zsidónak Krisztus által. Mint e teokratikus szervezet gyökérzete, ő annak Erőforrása és Életfenntartója, ahogy egy fa tökéje szilárdan tart a helyén egy fát s ellátja azt táplálékkal. Mivel Jehova a gyökér s ő szent, szent a törzs és az ágak is. „Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat többé ama kivánságok szerint, melyeket korábban a ti tudatlanságotokban ápoltatok, hanem összhangban azzal a Szenttel, aki elhivott titeket, legyetek ti magatok is szentek, minden életmódotokban, mert meg van irva: ‚Legyetek szentek, mert én szent vagyok.'" — 1. Pét. 1:14–16, *UV*.

Egyes ágak levágattak

[8] Az olajfa által szemléltetett szervezet, szent szervezet. Teljesen az igazságosságnak s Jehova neve magasztalásának és dicsőitésének szenteltetett. Ha egyes ágak elhalnának és gyümölcstelenek lennének, akkor levágattatnak, ahogy a gyümölcsfáról lemetszetnek.

[9] Pál apostol rámutat szemléltetésével arra, hogy egyes ágak valóban levágattak s helyükbe vadolajfának az ágai oltattak be. Ennek megértésére tudnunk kell először is: mit szemléltetnek a nevelt, nemes olajfa ágai és a vadolajfa ágai. Ahogy már kimutattuk, a természetes zsidók páratlan viszonyban voltak Jehovával, az Egyiptomból való kiszabaditásuktól a Sinai hegyen kötött Törvényszövetségig. Ez egy olyan kegyelmi helyzet volt, melyben nem volt ré-

(Folytatás a 94. oldalon.)

1, 2. Miért nem kivánatosak egy gyümölcsfán a kihalt ágak, s hogyan szemléltette ezt Keresztelő János?
3. Mivel hasonlitotta össze Pál apostol Ábrahám igazi Magvát?
4. Miért nem szükséges testszerint Ábrahámtól származni ahhoz, hogy az ő Magvához tartozzunk?
5. Kit szemléltet az olajfa törzse?
6. Hogyan adoptálja Isten Krisztus követőit és mi a kilátásuk?
7. Kicsoda az olajfa tőkéje, s miért lesz szent ezért a törzs és az ágak?
8. Mi történik a jelképes olajfa gyümölcstelen ágaival és miért?
9, 10. a) Hogyan tartotta el Jehova a testszerinti Izráel népet? b) Miért tekintendők ennek tagjai az olajfa természetes ágaiként?

FEL

„Legyen meg a te akaratod a földön"

3. rész

[22] Az a körülmény, hogy Isten körül veszi magát a huszonnégy jelképes vén környezetével, azt jelenti-e, hogy valamiféle szenátusa van, mennyei tisztviselők szorosabb tanácsa, akit ő konzultál és tanácsát kikéri és tanácsot fogad el tőle s utána ennek véleménye vagy tömegdöntése szerint cselekszik? Nem, hiszen ő mindenbölcs. Nincs szüksége egyetlen teremtménye tanácsára sem. Joggal tette fel Ésaiás próféta eme nagy Teremtőre vonatkozólag a kérdést: „Kicsoda mérte fel Jehova Szellemét és ki tud néki tudtul adni valamit mint az ő tanácsadója? Kivel tanácskozott ő, aki belátást adhatott volna neki, vagy ki oktathatja őt ki az igazságosság ösvényéről vagy tanit neki ismeretet vagy ismerteti vele az igazi értelem utját? Ime, a nemzetek, mint egy csöpp a vederben és porlepettként tekintettnek a mérlegserpenyőben." (Ésa. 40: 13–15, *UV*) A huszonnégy „vén" által szemléltetett keresztyén-gyülekezet tagjainak, ezért csupán az jutott tiszteletükre, hogy mint mennyei tisztviselők legelől szolgálhatnak az Öregkorunak, a Teremtőnek.

[23] Az a környezet, melyben János Istent és a huszonnégy „vénet" látta látomásában, hasonlitott az imádat temploma belsejéhez, az egykori Jeruzsálem városában. Abból a leirásból, melyet a Biblia tartalmaz, meritette János, hogy az ezer évvel azelőtt Salamon király által épitett templom szentélyében, tiz arany gyertyatartó volt. A legbelsőbb helyiség vagy a szentekszentélye előtt állott öt gyertyatartó a jobb és öt a bal oldalon. A templomudvarban volt egy nagy réz vizmedence, amely a nagysága miatt „tengernek" lett megjelölve. (1. Kir. 7: 23–26, 44, 49) Ebből a tengerből való vizzel mosták a papok a kezüket vagy az égőáldozatot.

[24] Isten trónusáról ezt mondja János: „És a trónusból villámlások, hangok és mennydörgések jöttek elő; és hét tüzfáklya ég a trónus előtt, és ezek Isten hét Szellemét jelentik. És a trónus előtt mintegy üveges tenger mint kristály." Salamon király egykori temploma szentekszentélyében nem ült Isten egy királyiszéken, de lebegett egy természetfeletti fény a szent arany láda felett, amely tartalmazta azt a két kőtáblát, amelyre Isten ujja a Tizparancsolatot irta. A János látomásában ellenben úgy látható Isten, mintha az ő mennyei templomában királyiszéken ülne.

[25] A trónusából kijövő villámok arra emlékeztették találóan Jánost, hogy ‚Isten világosság'. (1. Ján. 1: 5; 1. Móz. 1: 3) A föld teremtésekor mondotta Isten: „Legyen világosság". Nem csak a betűszerinti villámlások tulajdonithatók hatalmának, hanem minden olyan fénysugárzás is, amely által ismeretet, értelmet és bölcsességet nyernek teremtményei a mennyben és a földön. Töle — aki ül az ő trónján — származik a hang hatalma; tőle jönnek a beszédszerv által előidézett hanghullámok s egész különösképpen az isteni üzenetek, amely a hanggal közvetitetik. Néha olyan hangosan dörögnek Isten üzenetei, mint a mennydörgés, amellyel ellenségeinek jelenti be az ő itéletét. „Maga a dicsőséges Isten mennydörögtetett." (29. Zsolt. 3, *UV*) A jövendőléseiben meg lett mondva előre, hogy el fog jönni az ő nagy szellemi templomához, az embereket megitélni. — Mal. 3: 1.

[26] Isten Szelleme vagy hatékony ereje láthatatlan az emberi szem számára, de teremtőműveit mozgásba és tevékenységbe tudja hozni. Elő tud azonban idézni olyan dolgokat, melyeket láthatunk gyenge szemünkkel és felfoghatunk más érzékszerveinkkel. Isten megvilágithat bennünket az ő Szelleme vagy hatékony ereje által, amennyiben olyan dolgokat nyilatkoztat ki, melyet egyszerű emberi értelem, se ki nem gondolhat, se meg nem érthet, és ezt meg is teszi, ha fényt vet régóta befödött szent titkokra. Szelleme hasonló „hét tűzfáklyához", melyek Isten előtt égnek az ő mennyei templomában, nem hogy Istennek szolgáltassanak világot, hanem hogy azoknak világitsanak, akik az ő szine elé jönnek. Ahogy János mondja, ez a hét tüzfáklya „Isten hét Szellemét" jelenti. Nem mintha ezzel a hét szellemmel hét szellem-személy lenne értendő, hanem úgy érthetjük ezt, hogy Isten Szelleme vagy hatékony ereje itt hétszeresen van bemutatva. Mivel a hetes szám a Bibliában szellemi teljességet vagy tökéletességet jelez, igy a „hét Szellem" kifejezéssel Isten Szelleme teljes vagy egész teljessége van megjelölve; Szellemének vagy hatékony erejének a szükséges teljes mértéke, melyet azok megvilágittására alkalmaz, akik szolgálnak néki szellemi templomában. Ezen megvilágitottak viszont visszasugározzák a szellemi fényt más teremtményekre, hogy eljutathassák őket az isteni igazság ismeretére.

[27] Ama hét jelképes tüzfáklyának a fénye az ‚üveges, kristálytiszta tengerre' kellett verődjön, amiben mosták magukat a papok. Ugyan úgy csak a teremtmények szervezete vagy csoportja által müködik Isten hétszeres Szelleme, amely Isten szemében tiszta. Szelleme egy megtisztitott szervezet által működik és segit annak tagjainak, tisztán tartani a szervezetet és az áldozatajándékot, melyet Istennek bemutatnak. Tartsuk elménkben, hogy Salamon király templomában a nagy „tenger" körül-belül 740 hektóliter vizet tudott befogadni és ‚a papok számára volt rendelve, akik mosakodtak benne'. (1. Kir. 7: 26; 2. Kron. 4: 2-6) Tiszta vizhez hasonlóan van Isten igazságának is tisztitó és finomitó ereje. Szükségük van azoknak az igazság ezen vizére, akik Isten szine elé jöhetnek, hasonlóan a huszonnégy vénhez, hogy úgy teljesitsék papi kötelességeiket, hogy Isten számára elfogadhatóak legyenek és minden jóakaratú ember javára szolgáljanak. Ezen kép szerint az van mondva a Jézus Krisztus 144 000 hűséges követői gyülekezetéről, hogy ő megtisztitotta azt, „az Ige vizfürdője által, hogy a gyülekezetet annak gyönyörűségében maga elé állitsa, szeplők vagy ránzok vagy valami ezekhez hasonlók nélkül, hanem úgy, hogy szent és hibátlan legyen". (Eféz. 5: 25–27, *UV*) Isten becsüli a vallásos tisztaságot. Csak azt türi meg közelében, ami tiszta.

Ez a cikk a „Legyen meg a te akaratod a földön" könyv I. fejezete bekezdéseinek a folytatása, mely „Kinek az akarata?" cimen jelent meg. Még mindig azt a magasztos látomást szemléljük, melyet János apostol látott, amikor a nyilt ajtón a mennybe, mintegy közvetlen Isten szine elé lépett és látta őt ülni az ő dicsőséges trónusán. A trónus körül huszonnégy vén személyt pillantott meg János, jelkép ez a mennyben megdicsőült 144 000 tag végülis teljessé lett keresztyén-gyülekezetnek. A hét tüzes fáklya és az üveges tenger Isten trónusa előtt arra mutat, hogy Isten templomában való jelenetről van szó, amelyben minden tiszta és szent. Most pedig folytatjuk a 22. bekezdéssel.

22. Van Istennek szenátusa és milyen szolgálati tisztelet jutott osztályrészül a huszonnégy „vénnek"?

23. Milyen (a templom) belsejében lévő dolgokra emlékeztették Jánost, azokkal kapcsolatosan, amit Isten és a „vének" előtt látott?

24. Miben különbözik Isten jelenléte a trónuson, régi időben a Salamon király templomában való jelenlététől, ahogy ez a látomásban mutatkozott?

25. Mi jön elő Isten trónusából, az által szemléltetve, amit János látott és hallott?

26. Mit jelent a „hét tüzfáklya", s miért vannak égő fáklyák előtte?

27. Mit világitott meg az a hét fáklya, s mit szemléltetett ez a tény?

FEL

Igazságosság, hatalom, szeretet és bölcsesség az ő teremtményeiben

28 Ne lepjen meg bennünket az, amit most megpillantunk a János látomásában. Ne képzeljük be, hogy vannak állatok a mennyben, ahogy a földön találhatók. Csak azt a magasságot érte el az a Lajka nevű kutya — melyet 1957 november 3-án lőttek ki a világűrbe, a II. szovjet szputnyikban, s amely csak egy pár napig élt börtönében —, melyben az ember alkotta bolygó forgott a föld körül, mig 1958 április 14. lezuhant és elégett. De Isten szent szine előtt vannak olyan tulajdonságokkal rendelkező teremtmények, melyek bizonyos földön élő állatok által vannak szemléltetve. Megismerjük azokat, ha tovább követjük a János leirását, a csodálatos látomása részleteiről. „S a trónus közepette és a trónus körül négy elő teremtmény van, melyek elől és hátul tele vannak szemekkel. S az első élő teremtmény hasonlit egy oroszlánhoz, és a második élő teremtmény hasonlit egy fiatal bikához, és a harmadik élő teremtménynek olyan az orcája mint az emberé, és a negyedik élő teremtmény hasonlit egy repülő sashoz." — Jel. 4:6, 7, *UV*.

29 Mivel ez a négy élő teremtmény Isten trónusa közepette és az ő tronusa körül van, Isten teremtményei szervezetét szemlélteti, melyek a legkiválobb tulajdonságokkal és ismertetőjelekkel birnak, melyeket elsősorban maga a Teremtő mutat fel és melyeket ő kölcsönzött az ő képére és hasonlatosságára megteremtet teremtményeinek is. A Biblia különösképen Isten négy főtulajdonságáról beszél: igazságosság, hatalom, szeretet és bölcsesség, melyek tökéletes egyensulyban vannak nála s összhangban működnek egymással. Eme tulajdonságok ugyszólván élnek vagy élők, de nem maradhatnak meg szétválasztva vagy elkülönitve Istentől, hanem meg vannak testesülve Istenben és minden hozzá hasonló teremtményben is. Négyel van megadva az elől és hátul szemekkel teli élő teremtmények száma. Ez azt jelenti, hogy az isteni hasonlóságú teremtményekből álló Isten szervezetét szemléltetik, mely tökéletességben egy négyszöghöz hasonlit, amely a tökéletes kiegyensulyozottság képét adja, a négy egyenlő hosszú és egymással helyes szögben álló oldala által.

30 Ezek a teremtmények meg vannak jelölve a legkiválobb isteni tulajdonságok összjátéka által. Ezzel különböznek az oktalan állatoktól a földön. Az a körülmény, hogy az első élő teremtmény oroszlánhoz hasonlit, Isten helyesen kiegyensulyozott szervezetének igazságosságát és bátorságát szemlélteti. Jézus Krisztus, Isten Igazának van nevezve; s a „Juda törzséből való oroszlánként" megjelölve. (Ján. 5:30; Apcsel. 3:14; 7:52; 22:14; Jel. 5:5, *UV*) A második élő teremtmény hasonló volt egy fiatal bikához. Ez a hatalomra vagy erőre mutat, amellyel Isten betöltötte az isteni hasonlóságú teremtmények szervezetét. Ezzel összhangban irt Pál apostol az akkori keresztyéneknek: „Mindenre van erőm általa, aki erőt kölcsönöz nékem", továbbá: „Végül: szerezzetek továbbra is erőt az Urban és erőségének hatalmában." — Filip. 4:13; Eféz. 6:10, *UV*.

31 A harmadik élő teremtménynek „olyan az orcája mint az emberé". Ez áll megirva az ember Teremtőjéről: „Isten szeretet." (1. Ján. 4:16) Az Isten képére és hasonlatosságára megteremtett ember ugyan csak szeretet kell legyen, amennyiben minden cselekedetében szeretetet juttat kifejezésre. Következőleg a harmadik élő teremtmény emberi orcája azt a tényt szemlélteti, hogy szeretet uralkodik a hű fiakból álló Isten szervezetében, s hogy nem tesz rosszat felebarátainak. „Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet." (1. Ján. 4:8) E szeretettel, igazságossággal és hatalommal bölcsesség van összefűzve, menynyei bölcsesség. A repülő sas által van ez szemléltetve, aki a nyegyedik élő teremtményhez hasonlit. A sas gyorsan felszáll magasan az égbe s képes ellátni a messze távolba. „A sas felszáll" és „a magasban rakja a fészkét ... állandóan a messze távolba kémlelnek szemei." (Jób 39:27–29, *UV*; 30–32) „Magas a bolondnak az igazi bölcsesség", azonban nem Isten hűséges szervezetének messze ellátó, magas célra törekvő tagjainak. Ha arról van szó, hogy Isten bölcsességével összhangban járjanak el, olyan fürgék ők mint a sas. — Péld. 24:7, *UV*.

32 A jelképes négy élő teremtmény tele volt elől és hátul szemekkel. Ugyan úgy kémlelnek Isten igazságos, hatalmas, szerető és bölcs szervezetének tagjai, ébrek s résen vannak. Mindenben kikérik különösképen Isten tanácsát s figyelemben vesznek minden jelt arra vonatkozólag, hogy minek a cselekvését kivánja meg tőlük. Ez a figyelemreméltó vonás azokból a szavakból tűnik ki rajtuk, melyek vázolják őket a továbbiakban: „S ami ezt a négy élő teremtményt illet; közülök minden egyesnek egyenként hat szárnya van; körös-körül és alul tele vannak szemekkel. S nappal és éjjel nincs nyugalmuk, mialatt mondják: ‚Szent, szent, szent Jehova[1] Isten, a Mindenható, aki volt és aki van és aki jön.'" (Jel. 4:8 *UV*) Ezen szavakból világossan kitűnik, hogy a négy élő teremtmény a sok szemmel olyan teremtményeket szemléltetnek, akik beszélni tudnak és Istent elismerik, igen, akik értékelik az ő dicsőségét, mindenhatóságát és céltudatosságát s ezen felül ismerik az ő nevét.

33 Ésaiás próféta is kapott látomást Istenről az ő templomában, régen azelőtt, mikor János élt. Szeráfim nevű menynyei teremtményeket látott akkor Ésaiás, akik Isten trónusa felett álltak. A négy élő teremtményhez hasonlóan nekik is három pár szárnyuk volt. Mire használták ők ezen szárnyakat? „Kettővel orcáját tartotta befedve, s kettővel a lábait tartotta befedve és kettővel repdesett. S egyik kiáltott a másiknak s mondta: ‚Szent, szent, szent a seregek Jehovája. Dicsősége az egész föld teljessége.'" — Ésaiás 6:1–3, *UV*

34 Ebből látható, hogy a János által látott négy élő teremtmény három pár szárnyal repült, azaz septében előrevihették magukat. Továbbá betakarhatták magukat részben a szárnyakkal vagy oltalmazhattak azzal más teremtményeket is. Ezenkivül olyan sok oldalú látásuk volt, hogy tudták, hogyan használják fel ezeket a szárnyakat, akik körös-körül és alul tele voltak szemekkel. Ezen különös ismertetőjelek hasonló képességekre utalnak, melyeket a négy élő teremtmény által szemléltetett Isten hűséges szolgái alkalmaznak: a gyors mozgás, az oltalmazás, figyelmesség és az éberség képessége. Ezt olvassuk például a 37. Zsolt. 7-ben (*UV*): „Jehova angyala tábort jár az őt félők körül és megmenti őket." Isten igazságos és bölcs szervezete képes minden szükséges szolgálatot hatalomban és szeretetben teljesiteni éjjel és nappal. Miért? Mivel tagjainak ‚nappal és éjjel nincs nyugalmuk', mert szakadatlan ismertetik, mily szent Jehova Isten, a Mindenható, s ez háromszorosan van hangsulyozva. Értékeljük tehát Isten egyetemes szervezetét.

35 Az igaz keresztyén-gyülekezet teljes összhangban van azzal, amit a jelképes négy élő teremtmény tesz és mond. János mutatja ezt, amennyiben beszámol nékünk: mit látott a továbbiak folyamán látomásában. Ezt mondja: „S bármikor, ha az élő teremtmények dicsőséget, tisztességet és hálaadást mutatnak be annak, aki a trónuson ül, annak, aki mindörökké él, leborul a huszonnégy előhaladott koru személy a trónuson ülő előtt, és imádják őt, aki mindörökké él,

28. Milyen négy élő teremtmény látható Isten trónusánál?
29. Mit szemléltetnek ezek az élő teremtmények, s mire mutat az a körülmény, hogy négyen vannak?
30. Mit mutat az, hogy az első teremtmény egy oroszlánhoz és a másik egy fiatal bikához hasonlit?

1 A Jelenések könyvének héber forditásában ezen a helyen a „Jehova" vagy „Jahve" név jelenik meg, az „Úr" cim helyett. Hogy milyen héber forditások ezek, melyek mint J 7, 8, 11–14, 16–18 vannak vezetve, kitünik a „Keresztyén Görögiratok-Új-Világ-Forditásából" (angol), a 31, 32. oldalon. Lásd az a lapjegyzetet a Jelenések 4:8-hoz, **UV**.

31. Mit szemléltet az, hogy a harmadik teremtmény arca olyan volt mint az emberé, hogy a negyedik teremtmény hasonló egy repülő sashoz?
32. Mit jelképez az, hogy a négy élő teremtménynek elől és hátul sok szeme van, s hogy nappal és éjjel hirdetik Jehova szentségét?
33. A szárnyakra vonatkozó milyen részletek hasonlatosak abban a vizióban, melyet Ésaiás próféta látott Jehova templomában, a János látomásában látottakhoz?
34. Mi volt lehetséges, mivel a négy teremtménynek egyenként három pár szárnya volt, s mi azon körülményt illetőleg, hogy a szárnyak tele voltak szemekkel?
35. Hogyan mutatta a huszonnégy vén, hogy a keresztyén-gyülekezet összhangban van azzal, amit a négy élő teremtmény tesz és mond?

FEL

s levetik koronájukat a trónus előtt és mondják: ‚Méltó vagy Jehova[2], te, a mi Istenünk, hogy végy dicsőséget, tisztességet és hatalmat; mert te teremtettél mindent és a te akaratod miatt voltak és lettek azok megteremtve.'" — Jel. 4:9–11, *UV*.

36 Beteljesitik-e a mai politikai hatalmasok vagy talán vallásos vezérek a kereszténységen belül vagy kivül ezt a jelképes látomást? Leveszik koronáikat, diadémaikat, mitráikat, az ő nyilvános hivatali turbánjaikat vagy fejdiszeiket s levetik az előtt, aki az „utolsó állást" foglalja el, tudniillik a világegyetem legfenségesebb trónusa elé, az előtt, aki halhatatlan, aki mindörökké él és uralkodik? Leszállnak trónusaikról vagy hivatali székeikből, leborulnak ezen Isten és Teremtő előtt és lemondanak az ő javára uralmi hatalmaikról és tekintélyükről, amennyiben elismerik, hogy egyedül ő méltó dicsőséget, tisztességet és hatalmat elfogadni, mert ő minden dolgok Teremtője? Követik tehát a huszonnégy „vén" példáját? Vagy törekesznek hősöket és isteneket tenni magukból, akiket az emberek tisztelnek és imádnak, amennyiben megkövetelik tőlük, hogy azt adják át a cézárnak, ami az Isten tulajdona? Törekesznek a világűrben az „utolsó állás" megszerzésére, amennyiben magukhoz ragadnák a világuralmat és rákényszeritenék a föld népeire az ő akaratukat? Vagy pedig az irányú készséget nyilatkoztatnak ki, hogy le mondanak Isten legmagasztosabb, örökkévaló királysága javára szuverénitásukkal, melyet nemzetük vagy törzsük felett gyakorolnak? Napjaink világeseménye megadja ezen találó kérdésekre az elfogulatlan, félreérthetetlen feleletet.

37 Azok, akiket valoban szemléltet a huszonnégy „vén" kijelentik őszintén, hogy minden hatalom a Teremtő Istentől jön, s ők maguk nem érdemesek dicsőség és tisztesség elfogadására. Elismerik, hogy dicsőség, tisztesség és hatalom illeti Istent, a Teremtőt, s hogy érdemes imádat és alávető engedelmesség elfogadására. Mivel ő minden dolgok Teremtője, igy a mi Teremtőnk is. Nem jöttünk mi másféleképen létre, például a mi saját akaratunkból. Nem, hanem úgy van ez, ahogy a huszonnégy „vén" mondotta Istennek, aki a trónuson ült: „A te akaratod miatt voltak és lettek azok megteremtve." Mivel Isten akarata volt, hogy meg lettünk teremtve és ma életben vagyunk, igy tehát az ő akarata miatt lettünk megteremtve és mi mindnyájan csak az ő akarata miatt élünk. Helyes módon rendelkeznünk kell a kivánsággal: törekedni az ő akarata megismerésére s utána ennek megfelelően cselekedni. Ha nem tesszük ezt, elmulasszuk azon küldetésünket, amire meg lettünk teremtve és létre lettünk hozva, s ez szerencsétlenséget jelentene számunkra.

38 A valaha a földön élt legnagyobb ember elismerte ezt a tényt. Egy Istenhez imádkozó férfi volt. Jézus volt a neve. Apja nem volt héber, sem izraelita, sem pedig zsidó, hanem maga Isten volt az ő Atyja, ahogy ezt a még itt szóba kerülő tények be fogják bizonyitani. Ebből az okból nem nevezett egy embert sem apjának, hanem Istent jelölte meg az ő mennyei Atyjaként. Mivel Jézus harminc esztendős korában felkenetett és elnyerte Isten Szellemét, igy Jézus Krisztusnak neveztetett. A Bibliában megtaláljuk „Jézus Krisztus történelmének a könyvét", „a Jézus Krisztusról szóló jó üzenetet". (Mát. 1:1; Márk. 1:1, *UV*) A valaha a földön élt legnagyobb tanitó volt. Voltak tanulói vagy tanitványai és prédikátorokként küldött ki bizonyos tanitványokat. Ezeket apostoloknak vagy küldötteknek nevezett. — Márk. 3:7, 9, 13, 14.

39 Jézus oly módon tanitotta tanitványait imádkozni, hogy imádságuk elfogadható volt Istennél. Az ő ismert hegyibeszédében mondotta el az ima legegyszerűbb de legnagyszerűbb példáját, melyet tanitott velük. Azt mondotta nékik: ne imádkozzanak képmutatóan, tehát ne csináljanak az imából csupa formaságot: „Ha pedig ti imádkoztok, ne mondjátok mindig és mindig ugyan azt, ahogy azt az emberek a nemzetekben teszik, mivel beképzelik, hogy meghallgattatnak, mert sok szót szaporitanak. Ne tegyétek hát magatokat hozájuk hasonlóvá, mert Isten, a ti Atyátok, tudja, mire van nektek szükségetek, már mielőtt csak kérnétek őt." (Mát. 6:5–8, *UV*) Ezen a módon tanitotta őket, Istent Teremtőjük és Életadójukként elismerni, s ezzel az ő Atyjukként, aki minden szükségükről gondoskodik. S azután még hozzá fűzte:

A mintaimádság

40 „Ti azért igy imádkozzatok: Mi Atyánk ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek. És ne vigy minket a kisértésbe [ne szolgáltass ki bennünket a kisértésnek, *AF*], de szabadits meg minket a gonosztól." — Mát. 6:9–13.

41 Amikor Jézus a földön volt, a Római-Birodalom császára uralta a lakott föld nagyobb részét, Közel-Keletet is, ahol Jézus élt. Jézus nem egy névtelen istenséghez tanitotta tanulóit vagy tanitványait imádkozni, valami megnevezhetetlen istenhez, aki minden további nélkül, mindenki előtt ismeretes lenne — mihelyt megemlitenék az „isten" cimet — közömbös, hogy melyik ugynevezett istenre gondol az imádkozó a milliók közül. Jézus Krisztus sokszor beszélt Istennek, az ő Atyjának személyes nevéről. Mielőtt otthonában, Názáretben egy gyülekezethelyen elkezdett prédikálni, vette Ésaiás próféta könyvét s hallgatóinak felolvasta abból a 61. fejezet 1. és 2. versét *(El)*, ami a következőképen hangzik: „Az Uranak, Jehovának szelleme van én rajtam, mert Jehova felkent engem, hogy elvigyem a szelideknek a jó üzenetet." (Luk. 4:16–21) Ebből láthatjuk, hogy Istennek személyes neve van.

42 Istenek van egy neve, amely őt megkülömbözteti minden olyan személytől és tárgytól, amely „isten" cimmel van megjelölve. Ő tiszteli és becsüli az ő saját nevét s nem fogja megengedni senki olyannak, hogy örökké éljen, aki szégyent hoz vagy visszaél az ő nevével. Nevével kezeskedik igéreteiért, jövendőléseiért vagy az ő szándéka felőli kijelentéseiért, hogy ne tévesztődjön össze mással, akit az emberek istenként imádnak. Nevét illetőleg megcáfolja az ő irott Igéje, a Biblia az alábbi magyarázatot:[3]

43 „Az istenek nevei ugyan olyan kevésbé képeznek egy vallást, mintahogy férfiak és nők neve az ő személyiségüket kiteszik. Eredetileg minden gondolat nélkül adták és alkalmazták a neveket más nevekkel való összehasonlitásra vagy az azokkal való szembeállitásra . . . Hogy tehát Isten Jehova, Bagvan, Isvar, Allah, Hari, Siva vagy Rama-e, mégis csak ugyan az a Lény az, akiről minden ájtatosnak ködös képzelete van, ha kiejti annak a nevét, akinek a világegyetem titkaival és az isteni tisztelettel való kapcsolatba hozatalára már gyermekkora óta nevelve lett."

(Folytatása következik)

---

2 A Jelenések könyvének hat héber forditásában jelenik meg ezen a helyen a „Jehova" vagy „Jahve" név, „az Úr" cim helyett. A „Keresztyén Görögiratok-Új-Világ-Forditásában" ezek J 7, 8, 13, 14, 16, 18-ként vannak vezetve. Lásd a b lapjegyzetet a Jelenések 4:11-hez és az UV. 31, 32. oldalát.

3 A Hinduism — Doctrine and Way of Life (Hinduizmus — az élet tanitása és utja) könyvből, C. Rajagopalacharitől (1956), a Hindustan Times Press nyomásában, Ujdelhi, 3. old. 1. bekezdés.

36. Milyen kérdéseket teszünk fel a huszonnégy vénre való gondolatban a mai politikai, vagy vallásos uralkodókra vonatkozólag is a földön?
37. Kinek adják a tiszteletet azok, akik a „vének" által vannak szemléltetve, s miért törekedjünk megismerni és cselekedni az ő akaratát?
38. Ki ismerte el ezen tényt, mint a valaha a földön élt legkiválóbb ember, s kit küldött ki, hogy prédikáljanak?
39. Hogyan kell imádkozzanak az ő szavai szerint és kihez?
40. Hogyan hangzik az általa tanitott Mintaimádság?
41. Névtelen istenhez tanitotta őket imádkozni, s hogyan válaszolta meg ő maga ezt a kérdést?
42, 43. Miben külömbözik Isten minden ugynevezett „istentől", s egy hindunak melyik magyarázatát cáfolja meg erre vonatkozólag az ő Igéje?

FEL

Isten szándékában

Az Őrtorony-Társulat erősen az előtérbe nyomult, Jehova tanuinak nem régen New Yorkban megtartott nemzetközi kongresszusa, valamint a különböző nemzeti kongresszusok által. Milyen eredetű és nemű Társulat ez, s milyen célokat követ?

AZ ELŐTTÜNK fekvő folyoirat az Őrtorony-Társulat nyilvános orgánuma. E Társulat működése a következő négy alapelven nyugszik: 1. hogy létezik egy magasságos Lény, tudniillik a mennynek és földnek Teremtője, akinek a neve Jehova Isten; 2. hogy a Biblia az ő ihletett csalhatatlan Igéje; 3. hogy Istennek minden időben volt egy összekötőútja vagy közvetítőcsatornája, amely kapcsolatként szolgált közötte és az ember között; 4. hogy Isten közvetítőcsatornája ma, az Őrtorony-Társulatot használja fel törvényes eszközként. Ahogy már e cikk cime is elárulja, itt ezen alaptényeknek ama két utolsó pontjával foglalkozunk.

A Bibliából világossan kitűnik az a tény, hogy Isten mindenkor rendelkezett egy emberrel, társulattal vagy szervezettel, melyet összekötő- vagy közvetítőcsatornaként alkalmazott. Már midjárt kezdetben ismertette Isten Ádámmal az ő akaratát, amennyiben kioktatta őt Isten törvénye felől, pl., hogy tartozkodjon egy bizonyos fa gyümölcsétől. Természetes, nem használta fel Isten Ádámot többé, lázadása után ebben a tulajdonságban. — 1. Móz. 2 és 3. fejezete.

Kétségtelen kioktatta Ábel kortársait az Isten iránti helyes imádatformáról, legalább példája által, ha nem szóval is. Utána következett Énok, aki egy eljövendő ítéletet jövendölt, ahogy nékünk erről Judás, Jézus egyik tanitványa beszámol az ő levelének 14. versében. Azután jött Nóé, aki nem csak egy óriási ládát, a bárkát épitette, hanem az „igazság hirdetőjeként" is ténykedett, s figyelmeztette napjai romlott nemzedékét a jövendő vizözön felöl. Sok évvel később Ábrahámot, Izsákot és Jákobot használta fel Isten szószóloiként. Évszázadokon át Izráel népe, de különösképen bizonyos próféták szolgáltak az isteni szándéknak, amennyiben továbbitották Istent és az ő akaratát illető ismeretet az embereknek. Mózes igy szólt az ő népéhez: „És melyik nagy nemzet az, amelynek olyan rendelései és igazságos végzései volnának, mint ez az egész törvény, melyet én ma adok elétek?" — 2. Pét. 2:5; 5. Móz. 4:8.

Miután Jézus, Isten Fia a Jordánban megkeresztelkedett, elkezdett szolgálni az ő Atyjának különös eszközként, tudniillik közvetitőcsatornaként, az emberek tanitására. Igy szólt: „Ahogy az Atya tanitott engem, úgy mondom ezen dolgokat." „Azon célbol jöttem a világra, hogy bizonyságot tegyek az igazságról." — Ján. 8:28; 18:37, *UV*.

Majd amikor Jézus mint Isten eszköze és emberi közvetitőcsatornája befejezte munkáját, felment a mennybe s utána Pünkösdkor kitöltötte Isten szent Szellemét a várakozó követőire. Ettől kezdve az apostolai és a jeruzsálemi követői közül, a keresztyén gyülekezet bizonyos vén férfiai szolgáltak összekötő- vagy közvetitőcsatornaként, s vezető testületként is. Ebből az okból fordultak Pál és más keresztyének a vezető testülethez Jeruzsálemben, ha bizonyos kérdések felmerültek, mint pl. körül kell metélkedni-e a pogányoknak, szabad-e megenni a bálványoknak áldozott húst. A vezető testület aztán kieszközölte a kérdésben forgó ügyben Isten akaratát s levelek által tájékoztatta ezirányban a gyülekezeteket, melyeket Pál és munkatársai magukkal vittek. A keresztyének ezen testülete nyilvánvaló közvetitőcsatornaként szolgált, amely által tanitva lettek az emberek, de különösképen a keresztyén gyülekezetek, még pedig nem oly módon, hogy az Isten Igéje helyébe lépett volna, hanem amennyiben segitségére volt annak megértésében és alkalmazásában. — Apcsel. 15:1–35.

Megemlitésre méltó még az is, hogy a megemlitett személyek mindnyájan Jehova Istent képviselték és az ő tanui voltak, ahogy ezt Pál apostol világossan kihangsulyosta a Zsidók 11:1-től 12:2-ben. A Szentirás kimutatja továbbá, hogy Isten soha nem használt fel egy csatornánál vagy szócsőnél többet (azaz több mint egy embert vagy csoportot, amely harmónikus egységként összhangban volt) az emberekkel való érintkezésre. — 2. Móz. 19:5,6; 147. Zsolt 20; Ámos 3:2; Ján. 14:6.

Mi a helyzet ma?

Csak ésszerű elvárni, hogy Istennek ma is van egy közvetitőcsatornája, éspedig különösképen annál az oknál fogva, mert Igéje mutatja, hogy eljött az az idő, amikor a nagy egyetemes vitakérdés: Ki a legfelségesebb? eldöntésre kerül, amely Sátán lázadásakor merült fel Édenben. Jehova Isten és Sátán között. Jehova Isten eldönthette volna ezt a vitakérdést Sátánnak és csatlósainak az azonnali elpusztitása által, de mivel azzal, kapcsolatban volt az ember feddhetetlensége is ezért az ő neve kedvéért kitolta a vitakérdés elintézését, ahogy ezt tudtára adta Fáraónak Mózes idejében. Az ő meghatározott idejében el fog azonban foszlatni minden kétséget afelől, hogy ő a legmagasságosabb Szuverén, a Mindenható és a szeretetben Tökéletes. Eme meghatározott idő, Armageddon ideje lesz, a „Mindenható Isten nagy napja háborújának" az ideje. — Jel. 16:14,16; 2. Móz. 9:16, *UV*.

Igy tehát megköveteli ma Isten szándéka egy közvetitőcsatorna létezését, amely minden ellenségének tudomására adja, hogy Armageddon közeledik, mert különben nem ismernének fel milyen okból ütne ennek a csatának az órája. Ezen közvetitőcsatorna által kell figyelmeztessen minden jóérzelmű ember is, hogy olyan pályát kövessenek mint Nóé és családja, amely életük megmentéséhez vezet. Ezen embereknek szólt a követelmény: „Keressétek az Urat mindnyájan e föld alázatosai, akik az ő itélete szerint cselekesztek; keressétek

FEL

az igazságot, keressétek az alázatosságot: talán megoltalmaztattok az Úr [Jehova] haragjának a napján!" — Sof. 2:3.

Ezért utalt Jézus e régi világról szóló nagy jövendölésében arra, hogy Isten rendelkezni fog ebben az időben egy közvetitőcsatornával, ami által hallatja ezt figyelmeztetést: „Kicsoda a valóságban a hű és értelmes rabszolga, akit Mestere a házának szolgái fölé helyezett, hogy helyes időben adja nékik az ő táplálékukat? Boldog az a rabszolga, ha őt Mestere megérkezésekor ily elfoglaltan talál. Bizony mondom néktek: Minden birtoka fölé fogja őt helyezni." — Mát. 24:45–47, *UV*.

Az Őrtorony-Társulat-e ez a „hű és értelmes rabszolga"? Nem, az csak csupán a „rabszolga" által alkalmazott kollektiv testület, jogeszköz. Kicsoda tehát ez a „rabszolga"? Nem egy egyedüli személy, hanem az Istennek odaadott, Jézus Krisztus hűséges felkent lábnyomkövetőiből álló testület, mely „az ő magvának ittmaradottaiként" [maradékként] van megjelölve, „akik figyelemben veszik Isten parancsait s akikre rá van bizva a Jézusról szóló bizonyságtevő munka". — Jel. 12:17, *UV*.

A Társulat története és jellege

„Uram, az őrtoronyban állok szüntelen napestig, és őrhelyemen állok egész éjszakákon." (Ésa. 21:8) Ez a szöveg a Társulat nevének bibliai fundamentuma. Valóban jól megválasztott név ez, mert egy „őrhöz" hasonlóan hirdeti a Társulat, Jehova teljes szándékat. (Ésa. 21:11; lásd az *Őrtorony* cimlapját 1938 december 15. kiadásig.) A Társulat kijelenti az eredeti alapszabályokban, hogy többek között a következő célokat követi: „A bibliai igazságok terjesztése különböző nyelveken, traktátusok és röpcédulák közzététele által ... és minden más törvényes eszközzel, melyet az igazgatói bizottság jónak vél."

E Társulat keletkezése visszanyullik az 1872. évre, amikor Pennsylvánia államban (USA), Pittsburgh egyik elővárosában, őszinte keresztyének kis csoportja bibliatanulmányozásra jött össze. Mivel ezen emberek szabadok akartak lenni minden emberi hitvallástól s a Bibliát ismerték el egyedüli vezérfonalként, kényszeritve érezték magukat arra, hogy szakitsanak a vallásos irányzatokkal, mellyekhez tartoztak. Mennél többet tanulmányozták Isten Igéjét, annál inkább nőt ismeretük és értelmük afelől, s mivel elbeszélték a tanult dolgokat másoknak is, ezért számban gyarapodtak. Hogy még jobban tevékenykedhessenek, alapitottak 1881-ben egy bibliatársulatot, mely 1884-ben törvényesen be lett jegyezve. E Társulat székhelyét 1909-ben Brooklynba, New York, helyezte át, hogy még jobban szolgálhasson más országokban való érdekeinek. Ma, e Társulat alá tartozik a prédikálótevékenység 175 országban, s 84 országban van fiókhivatala.

A 175 ország zónákra van felosztva. Minden országnak van, a nagyságához és az ottani hirnökökhöz képest egy fiókhivatala s fel van osztva kerületekre, ezek pedig körzetekre. Rendszeresen egy körzet kb. húsz gyülekezetből áll, mely a magarészéről, nagyságához képest bizonyos mennyiségű házibibliatalulmányozáscsoportot foglal magában, melyek szolgálatcentrumokként ismertek. Minden gyülekezetnek van egy felvigyázója és számos segitőtársa, akik a különböző osztályokat látják el, amihez a szolgálatcentrumok is tartoznak. Mindannyiukat a Társulat nevez ki, hasonlóan a zónafiókhivatal- kerület- és körzetszolgához. A körzetszolgák meglátogatják körzeteikben a gyülekezeteket évente kétszer, hogy kioktassák és buzditsák a hirnököket. Jelentést küldenek aztán a Társulatnak a gyülekezet szellemi állapotáról s benyujtsák ajánlataikat.

Minden gyülekezet tart hetenként öt összejövetelt, melyen minden jelenlevő tanitásban részesül a Bibliáról és oktatásban a prédikálószolgálatban. Találkoznak is a hirnökök többször hetenként, hogy résztvegyenek a harcnezőszolgálatban. Önkéntes adományok támogatják az egész munkát; nem adogatnak köröskörül adakozótányérokat.

Hogyan szolgál ez ma Isten szandékának

A tények mutatják, hogy Jehova Isten a Watch Tower Societyt vagy az Őrtorony-Társulatot használja fel: ismertetni a tényeket az ő neve igazolását illetőleg és hirdetni az ő felállitott királyságát, amiért minden keresztyén imádkozik. Tanui minden gyülekezetének ki van utalva egy meghatározott terület, amiért felelősek. Akinek a helyzete megengedi Jehova tanui közül, hogy üttörőhirnökként vagy külföldi misszionáriusként teljesidőszolgálatot végezzen, ennek megfelelően rendezkedik be. Az ilyen misszionáriusok kiképzésére megalapitotta a Társulat az Őrtorony-Bibliaiskola Gileádot.

A Társulat Bibliákat, tankönyveket, folyóiratokat, füzeteket és traktátusokat hoz nyilvánosságra, hogy segitséget nyujtson mind ezen hirnököknek vagy prédikátoroknak. Azonban más bibliatársulatokhoz hasonlitva, a nyomatékot a bibliatanulmányozó-segédeszközök terjesztésére helyezi, mivel a legtöbb embernek már van Bibliája, tehát nem egy másik Bibliára, hanem segédeszközre van szüksége, hogy azáltal megérthesse a már kezében lévő Bibliát. Az egyik ilyen segédeszközből, tudniillik az *„Isten legyen igaz"* cimű könyvből 16 millió példány lett elterjesztve, 48 kölömböző nyelven. Ahogy az *Őrtorony* cimlapjának belső oldaláról kitűnik, ennek a folyóiratnak a példányszáma 3,6 millió és megjelenik 54 nyelven. A kisérő folyóiratja, az *Ébredjetek!* megjelenik 2,8 millió példányszámban 19 nyelven.

Ezen keresztyén prédikátorok és Jehova tanui az apostolok példáját követik és „házról-házra" járnak, hogy felkeressék azon embereket, akik „tudatában vannak szellemi szükségüknek". Ha találtak egyeseket, további látogatásokat végeznek náluk és törekesznek bevezetni heti házibibliatanulmányozást. Ha sikerül elérniük ezt, akkor nem csak addig vezetik ezt a tanulmányozást, mig a tanulmányozó elhatározza magát az Istennek való odaadásra, hogy ezentúl az ő akaratát cselekedje, hanem addig, mig nincs szüksége erre a segitségre. Minden hirnök vagy képeztetik vagy másokat képez. Laikusok és papok közötti különbség nincs náluk. Nem is adnak senkinek közülük megkülömböztető cimeket. A tanulmányozók előhaladást érnek el, s idővel prédikátorok lesznek, akik részükről majd ismét másoknak segitségére lehetnek. — Apcsel. 20:20; Mát. 5:3; 23:8, *UV*.

Ezen hirnökök hirdetik az Igét az Őrtorony-Társulat vezetése alatt forgalmas utcasarkokon és üzletnegyedekben is. Bibliai előadásokat tartanak királyságtermeikben, hallgatótermekben, városi kertekben és más nyilvános tereken. A Társulat ajálja azt is, hogy alkalmazzanak minden jónak látott rendelkezésükre álló törvényes eszközt, igy pl. a sajtót, a rádiót és a televiziót. Szervez különösképen nagyobb összejöveteleket,

FEL

mint körzet- és kerületgyüléseket, nemzeti és nemzetközi kongresszusokat. A legujjabb nagy kongresszus 1958 julius 27-től augusztus 3. volt New Yorkban megtartva s 120 országból voltak azon keresztyén prédikátorok jelen.

Ilyen különböző módon szolgál az Őrtorony-Társulat az isteni szándéknak. Egy teljesitő képes, törvényes eszköz ez az Istennek odaadott felkent keresztyének kezében, akik ma igazán az ő közvetitőcsatornáját képezik. Az ő tevékenységük következtében sok juhokhoz hasonló férfi és nő foglalt állást Jehova Isten, az ő Királya és királysága mellett. Ezt bizonyitja az 1959 március 1. *Őrtorony*-ban megjelent táblázat, amelyből kitűnik, hogy 1958-ban 798 326 (csúcsszám) keresztyén prédikátor és Jehova tanuja vett részt a királyság jó üzenetének a hirdetésében, akik együtesen több mint 110 millió órát forditottak erre a tevékenységre.

Az olyan országokban, ahol meg van tiltva az Őrtorony-Társulat, Jehova tanui földalatt működnek. S még ott is sikerül a Társulatnak a legcsodálatosabb módon kiterjeszteni a szellemi táplálékot és tanitást. Ezen keresztyén prédikátorok nem csak akkor teljesitik prédikáló megbizatásukat, ha ezt egész nyiltan tehetik, hanem akkor is, ha kényszeritve vannak ezt földalatt végezni. Ezt teszik „nem hatalommal, nem erővel, hanem az én szellemem által, mondja Jehova". Addig fogják folytatni prédikáló munkájukat, ennek a szellemnek a segitségével, mig be nem fejeződik, „mig a városok pusztán állanak lakos nélkül, és a házak emberek nélkül". — Zak. 4:6, *El*; Ésa. 6:11.

(Folytatás a 88. oldalról.)

szük a nem zsidóknak. Isten különböző kegyelmi megnyilatkozásokat és kiváltságokat adott Izráel testszerinti népének, az ábrahámi szövetség következtében. Eltartotta őket a Gyökérzet, Jehova Isten.

10 Mint Isten kiválasztott nemzete számitásba jött, a jelképes olajfa ágainak létrehozására s ezzel a menny királysága képzésére. E nemzet tagjai tehát a nevelt olajfa természetes ágaiként tekintendők. Ha sikerült volna nekik mind a 144 000 ágat előteremteni, nem vétetett volna fel egy pogány sem a szellemi Izráelbe. Akkor minden pogány azzal a reménységgel lehetett volna, hogy földi életet kaphat, mint a királyság alattvalója.

11 Tartsuk elménkben, hogy a testszerinti Izráel nemzetnek a jelképes olajfán való állása, a hitétől és engedelmességétől függött. A legnagyszerűbb alkalmuk hitet tanusitani akkor kinálkozott, amikor Jehova az ő szeretett Fiát bevezette közéjük. Fel lettek szólitva az ő elvárására. Több száz évvel azelőtt beszéltek róla a jövendölések s előre megjövendölték azon dolgokat, melyeket tenni fog. Meg volt adva a hivatása ideje kezdetének az éve is. Maga a Mózesi-Törvény utalt már rá s hangsulyozta az ő tökéletes bűnengesztelő áldozatát. Mégis elvetette őt Izráel népe mint nemzet, amikor megjelent előttük.

12 Ahelyett, hogy elfogadták volna az Isten választotta Királyt, elvetették őt az izraeliták s a cézár mellett döntöttek. Ezt kiáltották: „Nincs királyunk a cézáron kivül." (Ján. 19:15, *UV*) Krisztus igy Ábrahám testszerinti utódai számára a botránkozás kövévé lett. „Izráel ellenben, habár hajszolta az igazságosság törvényét, nem érte el a törvényt. Milyen okból? Mert nem hittel hajszolt az után, hanem mintha tettek által. Botladoztak a ‚botladozás kövében', ahogy meg van irva: ‚Ime, az ütközés [botladozás] követ és a botránkozás sziklatömbét helyezem el Sionban; de aki reá veti hitét nem fog csalatkozni.' " — Róm. 9: 31–33, *UV*.

13 Hitetlenségben botladozott a nemzet benne. Minden általa beteljesitett jövendölés ellenére, minden szemük előtt művelt csoda ellenére s azon bölcsesség ellenére, amellyel beszélt, vonakodott hinni ő benne. Süketek és vakok voltak, ahogy Jeremiás mondta: „Halljátok csak, te bolond és esztelen nép, akiknek szemei vannak, de nem látnak; füleik vannak, de nem hallanak!" — Jer. 5: 21.

14 A hitben való hiányosságuk miatt, elvesztették a kiváltságot: a szellemi olajfát képezni s mint királyok és papok a halhatatlan élet áldásait elnyerni. Kihalt, gyümölcstelen ágaknak bizonyultak, melyek lemetszetnek és a tűzbe vetettnek. A nemzet egy maradéka azonban hitet gyakorolt. Ezek nem metszettek le, hanem mint jó ágak a jelképes olajfán hagyattak.

11. Mitől függött Izráel állása az olajfán, s mikor jött el a nagy alkalom, amikor ez a nép hitet nyilatkoztathatott volna ki?
12, 13. Hogyan lett számukra Krisztus a botránkozás kövévé?
14. a) Mibe került nekik a hitben való hiányosságuk? b) Kik voltak a jó ágakhoz hasonlók akik meghagyattak a fán?

Vadolajfa ágakat beoltani

15 Mivel Jehova Isten szándéka szerint 144 000 tagot kell magába foglaljon a királyság, hol található itt Ábrahámnak elegendő fia e szám betöltésére, mert hiszen Ábrahám testszerinti utódainak nagyobb része hitetlenségük miatt méltatlannak bizonyult? Az egyedüli helyes felelet igy hangzik: A nem zsidó nemzetekből. Az ő soraikból kellett kiegésziteni számukat, habár Ábrahám nem volt testi elődük. Erről mondja Pál apostol: „Mégis kérdem én: Avagy nem ismerte-e ezt Izráel? Először Mózes mondja: ‚Féltékenységre akarlak ingerelni benneteket azáltal, ami nem nemzet; egy értelmetlen nemzet által hirtelen haragra akarlak ingerelni titeket. Ésaiás azonban merészkedik és azt mondja: Azok találtak meg engem, akik nem kerestek engem; azok előtt lettem ismeretes [nyilvánvaló], akik nem kérdezősködtek felőlem. Izráelre vonatkozólag ellenben ezt mondja: ‚Egész napon kinyujtottam kezeimet egy engedetlen nép után, amely ellentmond.' " — Róm. 10:19–21; 9:25, 26, *UV*.

16 Kr. u. 29-től 36-ig kizárólag Izráel nemzet tagjaihoz lett intézve a meghivás, hogy mint szellemi fiak egyesüljenek Krisztussal. Krisztus és az apostolok csak Izráel házának prédikáltak, s igy felkinálták nékik erre az első alkalmat. A hét esztendő végén csak egy kis maradék követte ezt a meghivást. Ezért fordult Isten a pogányokhoz, hogy közülük válasszon ki egy népet az ő neve számára. Az Izráel nép elvesztette ezt a különkiváltságot. — Apcsel. 15:14.

17 A pogányok között mutatkoztak hit emberei, például a római katonatiszt Kornélius. Hallották a jó üzenetet Jehova Királyáról és királyságáról és örvendtek neki. Hitük miatt adoptálva lettek ezen nemzsidók a nagyobb Ábrahám, Jehova Isten fiaiként. Örökösei lettek az Ábrahámhoz intézett igéretnek s elnyerték azt, amit e pátriárkának testi utódai hitetlenség által elveszitettek. Ez a hitetlenség a pogányok nyereményére jutott. Ami azt jelenti, hogy vadolajfa ágaihoz hasonlóan beoltattak a jelképes olajfába. Ennek leirását a Rómabeliekhez irt levél 11. fejezetében találjuk: „Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsirjának; ne kevélykedjél az ágak ellenében ... Azt mondod azért: ‚Kitörettek az ágak, hogy én oltassam be.' Ugy van; hitetlenség miatt törettek ki, te pedig hit által állasz; fel ne fuvalkodjál, hanem félj. Mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd néked sem kedvez. Tekintsd meg azért az Istennek kegyességét és keménységét: azok iránt, akik elestek, keménységét; irántad pedig a kegyességét, ha megmaradsz a kegyességben; különben te is kivágatól." — Róm. 11:17–22.

18 Hűségesek kéllett maradjanak a beoltott pogányok, hogy megmaradhassanak a jelképes olajfán, különben ők

15. Kihez fordult Isten, az elvetett Izráel potlására, s hogyan volt ez megjövendölve?
16. Milyen eredményt érlelt az Izráel iránt tanusitott különös kegyesség 29-től 36-ig?
17, 18. Mit nyertek a pogányok közül való emberek Izráel hitetlensége által, s miért ne fuvalkodjanak fel a pogányok?

FEL

is le kellett metsszesenek, ahogy a természetes Izráel le lett nyesve. Ezért mondja az apostol, hogy nincs okuk a lemetszett természetes ágak feletti dicsekvésre, mert ők is eltávolithatnak a törzstől. Ezért kellett állandóan értékelniük a kinemérdemelt jóságot, melyet Isten tanusitott velük.

19 Isten Szellemének a vezetése alatt állott Péter, amikor megnyitotta a pogányok előtt, Isten szándékának és a mennyei királyság osztályának az értelmét. Az arra való bizonyitékot, hogy Isten valóban tanusitotta kegyességét a nemzsidóknak, Péter által, azon tényből látható, hogy Kornélius és a háza népe szent Szellemtől lettek nemzve, miközben Péter még prédikált nekik. Jehova látható bizonyitékát adta, hogy elfogadta ezen pogányokat szellemi fiaiként. Ez valami csodálatos volt a zsidó keresztyének szemében, mert eddig ez a kiváltság kizárólag a zsidóknak jutott osztályrészül. (Apcsel. 10. fejezet) Később emlékeztette Péter a zsidó keresztyéneket arra, hogy Isten akarata volt ez; igy szólt:

20 „Sok ide- és oda való beszéd után, felállt Péter s igy szólt hozzájuk: ‚Tesvérek ti jól tudjátok, hogy Isten már régebbi napok óta úgy választott ti közöttetek, hogy az én szám által hallják a nemzetekből való emberek a jó üzenet igéjét és higyjenek; és a szivet ismerő Isten bizonyságot adott nekik, amennyiben a szent Szellemet ajándékozta nekik, ahogy velünk szemben is tette. S nem tett egyáltalán semmi külömbbséget közöttünk és közöttük, hanem hit által tisztitotta meg szivüket.’ ” — Apcsel. 15: 7–9, *UV*.

A két nép egyesülése

21 Áldásnak bizonyult a pogányok számára, hogy a természetes Izráel nép levágattatott a szellemi olajfáról. Igy társörökösök lehettek az Ábrahám vagvával, Krisztus Jézussal a pogányok közül való hivők. Két nép lett ezáltal egyesitve, melyek a Törvényszövetség által, mint valami fallal el voltak egymástól választva. A „törvény” messze szétszaggatta őket egymástól. Leromboltatott ez a választófal, amikor Jézus betöltötte a „törvényt”. Isten félre tétette ezt általa s lehetővé tette a zsidók és pogányok egyesülését. Erre utal Pál apostol az Efézusbeliekhez irott levelében a következő szavakkal: „Most pedig, Krisztus Jézussal való egységben vagytok ti, akik egykor távol voltatok, közelebb jöttetek Krisztus vére által. Mert Ő a mi békességünk, aki egységbe kapcsolta a két részt s elpusztitotta a közfalat, amely elválasztotta őket egymástól. Teste által megszüntette az ellenségeskedést, a parancsolatok törvényét, ami rendelésekből állt, hogy a két népet önmagával egységben új emberré teremtse és békességet szerezzen, s hogy a mártircölöp által a két népet egy testben teljesen kiengesztelje Istennel, mivel megölte az ellenségeskedést a saját testével. S jött és hirdette a békesség jó üzenetét nektek, a távolállóknak, és békességet a közelállóknak, mert Ő általa van nékünk, a két népnek, egy szellemben belépése az Atyához.” — Eféz. 2: 13–18, *UV*.

22 Találóan szemlélteti a két népnek Isten új nemzeté való egyesülését, hogy vadolajfaágak oltattak be a nevelt, nemes fába. Nos, nem lettek többé a pogányok idegenek vagy átmeneti telepesnek tekintve akiknek nincs joguk polgárságra, ahogy ez a természetes Izráel népnél szokás volt, hanem olyan polgárok voltak, akiknek egyenlő állásuk volt Isten előtt mint a természetes izraelita nép maradékának. Pál rámutatott erre a tényre, amikor igy szólt: „Biztosan nem vagytok azért többé idegenek és átmeneti telepesek, hanem a szentek polgartársai és Isten lakótársai.” — Eféz. 2: 19, *UV*.

23 Az új szövetség alatt álló, új papsággal, új Közbenjáróval és új áldozattal rendelkező nemzet, az az új nemzet, mellyel Isten cselekszik. Ez Isten igazi Izráelje. Nem érintkezik egyetlen más nemzettel sem, még a testszerinti Izráel néppel sem. Lehetett volna ez a nemzet, de eltaszitotta ezt az alkalmat. Ezért adta fel Isten azt mint nemzetet. Lemetszette ezt a népet mint valami holt ágat és pogányokat helyezett e kiváltságos állásba, mely az övék lehetett volna.

24 Az Izráel természetes népe maradékából és a pogányok közül való hűséges emberekből álló új nemzet, képezi a mennyei uralmat, amely uralkodni fog a föld felett. Ez a királyság, amelyért Krisztus követőit imádkozni tanitotta. Ennek 144 000 tagja szellemi fokon való halhatatlan élettel lesz megajándékozva s részük lesz azon kiváltságban, hogy mint papok és királyok uralkodjanak Krisztus Jézussal. Ez van megirva Krisztusra vonatkozólag: „Méltó vagy te, hogy vegyed a könyvtekercset és felnyissad annak pecsétjeit, mert megöletettél s véreddel Istennek megvásároltál személyeket minden törzsből és nyelvből, minden népből és nemzetből, s királysággá tetted őket és papokká a mi Istenünknek, s uralkodni fognak mint királyok a föld felett.” — Jel. 5: 9, 10, *UV*.

25 Juda királyságának a megbukása óta ez az egyedüli kormány, melyet Isten hatalommal és uralommal ruházott fel. Dániel próféta megjövendölte már régen azelőtt, amikor annak tagjai kiválasztása Krisztus szolgálatával elkezdődött, hogy az minden más kormányt el fog pusztitani a földön, maga pedig meg fog örökké állani. „És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzuzza és elrontja mind azokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké.” (Dán. 2: 44) Valami 200 évvel Dániel előtt, beszélt Ésaiás próféta róla és azt mondotta, hogy maradandó békét fog teremteni. „Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy felemelje és megerősitse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké.” (Ésa. 9: 7) Ez az uralom az emberinemnek igazi áldásokat fog hozni. A jelképes olajfa a teokratikus uralmat szemlélteti együttesen azzal az Eggyel, aki hatalmat ad neki és eltartja azt.

26 Jézus megigérte a jelképes ágakat illetőleg, hogy elmegy és helyet készit számukra a mennyekben, s hogy viszsza fog jönni és magához fogja venni őket. 1918-ban valósult ez meg, amikor Isten szellemi templomához jött. A királyságosztály halálalvásban nyugvó tagjai felettek szellemben támasztva halhatatlan életre és egyesültek Krisztussal. A 144 000 kiválasztott még földön élő maradéka, halálakor fog átváltozni. Nem kell nyugodniuk a halálalvásban, hanem mindjárt át fognak változni. (1. Kor. 15: 50–53) Közben az lenne a felelőségük, hogy világszerte szervezzék meg a tevékenységet és tartsák meg a munka feletti felügyeletet, ami által hirdetettik az Isten királyságáról szóló jó üzenet, s ami által a föld lakosai figyelmeztetnek a jövendő armageddoni háborúról.

27 Ez a maradék egy Új-Világ-Társadalommá lett kiképezve. Ember tömegek özönlöttek e Társadalomba, hogy Jehova Isten szeplőtelen imádatában egyesüljenek velük. Ez a Zakariás 8: 23 beteljesedéseként történt: „Ezt mondja a seregeknek Ura: E napokban lesz az, hogy a minden nyelvü pogányok közül tiz ember ragad egy zsidó férfiuba s ragad annak ruhája szélébe, mondván: Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!” A minden jóakaratú embert szemléltető „tiz ember” egyesül a maradékkal, a szellemi Izráel nép földön élő tagjaival. Barátságosnak bizonyulnak azok iránt, akik belsőleg zsidók s a szivben metéltettek körül. Amennyiben jóságot tanusitanak Krisztus ezen szellemi testvérei iránt, a nagyobb Ábrahám áldását vonják magukra a minden nemzetből való nagysokaság tagjai. Nem csak Isten Igéje és szándéka pontos ismeretét kapják, hanem azt az igéretet is, hogy örök életet

19, 20. Milyen bizonyitékunk van arra, hogy Isten Pétert használta fel: az isteni szándék értelmét megnyitni a pogányoknak, s megnyitni előttük az utat, hogy lehessenek szellemi izraeliták?
21, 22. Hogyan van kimutatva a két nép egyesülése, vadolajfaágaknak a nemes olajfába való beoltása által, s mit jelent ez a Törvényszövetséget illetőleg?
23. Melyik nemzettel ténykedik most Isten?
24. Mi által lesz képezve a mennyei uralom, amely Isten szándéka szerint uralni fogja a földet?
25. Hogyan lett megjövendölve ez a mennyei uralom, s mi szemlélteti azt?
26. Hogyan teljesitette Jézus azt, amit megigért a jelképes olajfa ágainak, s milyen felelőséggel bir a még földön élő maradék?
27. a) Ki volt kapcsolatban a maradéktagokkal? b) Hogyan hoznak áldást magukra?

FEL

yernek a földön mint Krisztus és az ő 144 000 királytársa lattvalói.

28 Nincs korlátozva ezen földi alattvalók nagy száma, nint a jelképes olajfaágai. Mivel Isten az ágak számát 44 000-re határozta meg, nem oltatott ezért több ág be a evágott ágaknál. De e szellemi nemzet alattvalóinak számát lletőleg nem lett ilyen határ szabva. Világossan kitünik ez ı Jelenések hetedik fejezetéből. Először a 144 000 szellemi zraelita van megemlitve ott, akik Izráel tizenkét törzséből származnak. Ez azért van igy, hogy látható legyen: ahogy ı természetes Izráel nép tizenkét törzse Ábrahám gyermeei voltak, úgy Izráel szellemi népének a tagjai a nagyobb Ábrahám gyermekei, vagy az ő szellemi fiai lesznek. Miután ez a fejezet a 144 000-ről beszélt, akik a jelképes olajfa ágai és kapcsolatban vannak az olajfa Törzsével, Krisztus Jézussal; beszél a továbbiakban egy minden nemzetből származó nagysokasságról. (Jel. 7:9) Ezek azok, akik beözönlenek az Új-Világ-Társadalmába és egyesülnek a szellemi Izráel népe maradékával. Segitenek a maradéknak: elvinni a jó gyümölcsöket az embertársaiknak.

29 Mindazok, akik e nagysokaság tagjai szeretnének lenni — a zsidókat beleértve — lehetnek azok s elnyerhetik a rájuk váró áldásokat. Amennyiben Krisztusban, Ábrahám Magvában való hitet nyilatkoztatnak ki, áldják saját magukat. Béke és örök élet lesz osztály részük a szellemi Izráel népének szent nemzete igazságos uralma alatt.

28. Milyen viszonyban áll a szellemi Izráel népének száma, a nagysokaság tagjainak a számához, s hogyan mutatja ezt a Jelenések könyve?

29. Ki részesülhet áldásokban Isten szent nemzetének az uralma alatt?

Hirdetmények

JULIUS HAVI NAPISZÖVEGEK

1. Hogy tartsd meg a parancsolatot mocsoktalanul, feddhetetlenül. — 1. Tim. 6:14

2. Mert látványossága lettük a világnak, úgy angyaloknak mint embereknek. — 1. Kor. 4:9.

3. Mert felkent engem az Úr [Jehova] ... hogy hirdessem az Úr [Jehova] jókedvének esztendejét, és Istennünk bosszúállása napját. — Ésa. 61:1, 2.

4. Hajtsátok ide füleiteket és jertek hozzám; hallgassatok, hogy éljen lelketek, és szerzek veletek örök szövetséget, Dávid iránt való változhatatlan kegyelmességem szerint. — Ésa. 55:3.

5. Úgy vannak nálad is, akik a Nikolaiták tanitását tartják, amit gyülölök. Térj meg: ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vivok azok ellen számnak kardjával. — Jel. 2:15, 16.

6. Az ilyet fogja meg az ő atyja és anyja, és vigyék azt az ő városa véneihez .. hogy meghaljon. Igy tisztisd ki közüled a gonoszt, és az egész Izráel hallja meg és féljen!" — 5. Móz. 21:19, 21.

7. Az emberektől való félelem tőrt vet; de aki bizzik az Úrban [Jehovában], kiemeltetik. — Péld. 29:25.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok. — 1. Pét. 5:8.

9. Tartsuk meg a reménységnek a vallását tántorithatatlanul, mert hű az, aki igéretet tett. És ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett. El nem hagyván a magunk gyülekezetét, amiképen szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást. — Zsid. 10:23-25.

10. Mindezek pedig ... megirattak a mi tanulságunkra. — 1. Kor. 10:11.

11. Bizony mondom néktek, el nem mullik ez a nemzetség, mignem mindezek meglesznek. — Mát. 24:34.

12. Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek. — Apcsel. 5:29.

13. Engedj most, mert igy illik nékünk minden igazságot betöltenünk. — Mát. 3:15.

14. Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért ha engem kerestek ezeket bocsássátok el. — Ján. 18:8.

15. Atyám ... Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedüli igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust. — Ján. 17:1, 3.

16. A megromlás előtt felfuvalkodik az ember elméje; a tisztesség előtt pedig alázatosság. — Péld. 18:12.

17. Bolond, az éjjel elkérik a te lelkedet te tőled ... Igy van dolga annak, aki kincset takar magának és nem az Istenben gazdag. — Luk. 12:20, 21.

18. Szegénységet vagy gazdagságot ne adj nékem; táplálj engem hozzám illendő eledellel. Hogy megelégedvén, meg ne tagadjalak és azt ne mondjam: Kicsoda az Úr [Jehova]? Se pedig megszegényedvén, ne lopjak, és gonoszul ne éljek az én Istenem nevével! — Péld. 30:8, 9.

19. Menj ki ... te és Seár-Jásub fiad. — Ésa. 7:3.

20. És visszatér és dühöng a szent szövetség ellen és cselekszik ellene; visszatér és ügyel azokra, akik elhagyják a szent szövetséget. És akik gonoszul cselekesznek a szövetség ellen, azokat hitszegésre csábitja hizelkedésekkel; ellenben az Istenét ismerő nép felbátorodik és cselekszik. — Dán. 11:30, 32.

21. Azt mondom azért néktek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de a Lélek [Szellem] káromlása nem bocsátatik meg az embereknek. — Mát. 12:31.

22. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja. — Ján. 8:44.

23. Ha valaki ... köztetek nem zaboláza meg nyelvét ... annak az istentisztelete hiábavaló. Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: ... szeplő nélkül megtartani magát e világtól. — Jak. 1:26, 27.

24. Minden jó cselekedettel csümölcsöt teremvén és nevekedvén az Isten megismerésében. Minden erővel megerősittetvén az ő dicsőségének hatalma szerint. — Kol. 1:10, 11.

25. Most azért oh mi Istenünk, vallást teszünk előtted, és dicsérjük a te dicsőséges nevedet. — 1. Kró. 29:13.

26. Tanits meg engem a te akaratodat teljesitenem, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen engem az egyenes földön. — 143. Zsolt. 10.

27. És ül mint ötvös vagy ezüst-tisztogató és megtisztitja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt; és igazsággal viszsznek étel áldozatot az Úrnak [Jehovának]. — Mal. 3:3.

28. Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. — Ján. 15:10.

29. Ne bosszankodjál az elvetemültekre ... mert az elvetemültek kivágattatnak. — 37. Zsolt. 1, 9.

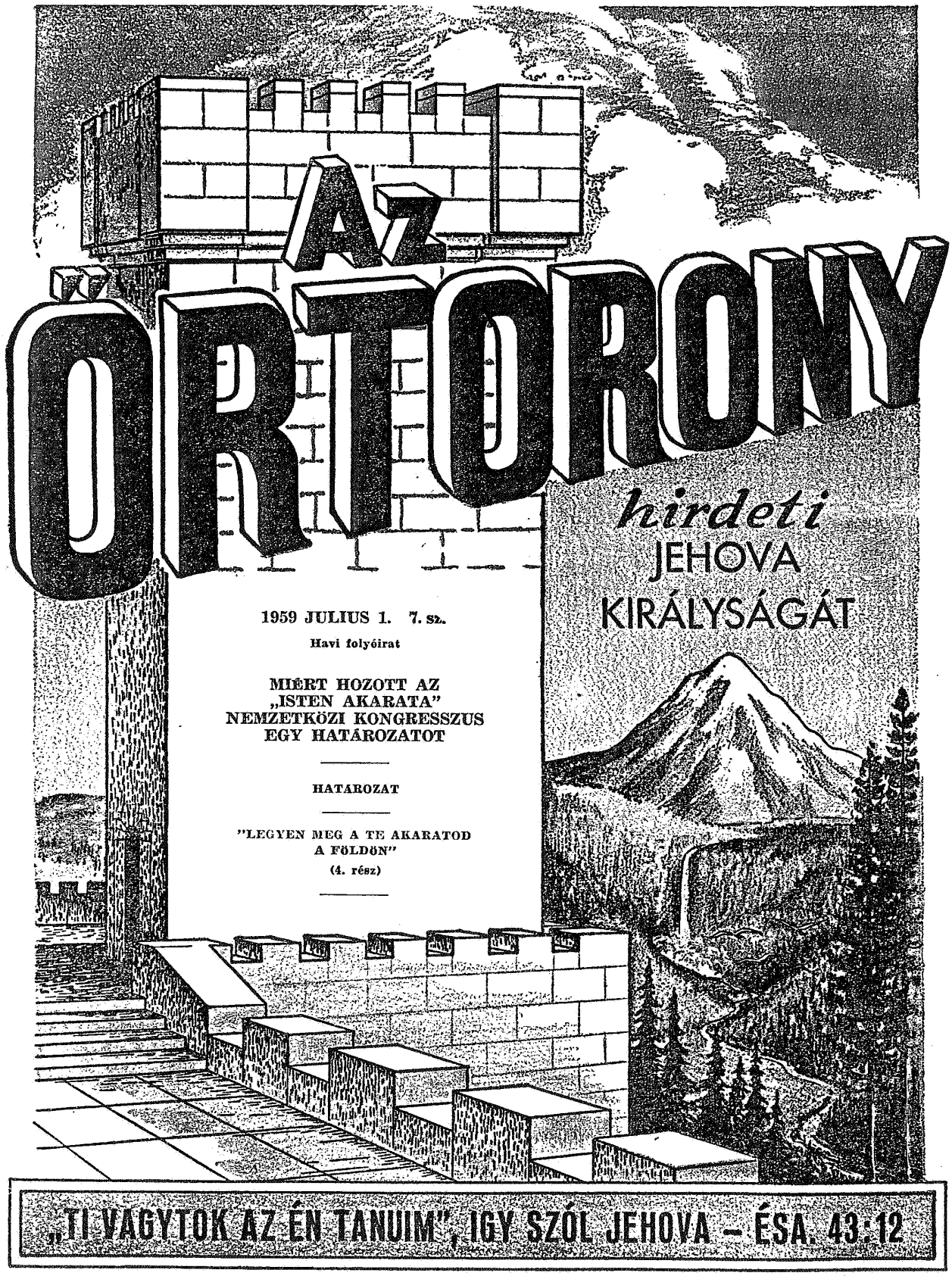
30. Mártha, Mártha, szorgalmas vagy és sokra igyekezel: De egy a szükséges dolog. — Luk. 10:41, 42.

31. Nem szünik meg az Úrnak haragja, mig meg nem valósitja és be nem teljesiti szivének dondolatait; az utolsó napokban értitek meg e dolog értelmét. — Jer. 23:20.

„ŐRTORONY"-TANULMÁNYOZÁSOK SORRENDJE:

Julius	5.	Milyen állást foglal el Izráel Istennél? a 84. old.	1-24 §,
Julius	12.	Milyen állást foglal el Izráel Istennél? és Vadolajfa ágakat beoltani. a 86. old.	25-34 §, 1-14 §
Julius	19.	Vadolajfa ágakat betoltani a 94. old.	15-29 §,
Julius	26,	„Legyen meg a te akarat[illegible] a földön" a 89. old.	3. rész,

FEL

1959 JULIUS 1. 7. sz.

Havi folyóirat

MIÉRT HOZOTT AZ
„ISTEN AKARATA"
NEMZETKÖZI KONGRESSZUS
EGY HATÁROZATOT

HATÁROZAT

"LEGYEN MEG A TE AKARATOD
A FÖLDÖN"
(4. rész)

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ŐRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat épitettek magas kilátóhelyeken, ahonan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hirdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk ilyen kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji–propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. – Habakuk 2:1–3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Őrtorony" szemléli igy, mint egy őr fennt a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus tronra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendölésel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhangban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál álltalános, vallásos ujdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, mig rendszeresen olvassátok „Az Őrtornyot"!

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
SAJTÓ ÉS KIADÓ:
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Szerkesztésért felelős: Franz Zürcher

„Mindnyájan Jehovától lesznek tanitatva." — János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

Igazságosságban fog uralkodni egy király	99
Miért hozott az „Isten akarata" nemzetközi kongresszus egy határozatot	100
Miért hozzon ez a kongresszus egy határozatot	101
Határozat	105
„Legyen meg a te akaratod a földön" (4. rész)	108
Az olvasók kérdései	111
Napi szövegek	112

„Az Őrtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Alliolí-Biblia**
AF – Egy Am.-Fordítás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Kl – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Fordítás*
Ro – J.B. Rotherham-Fordítás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Fordítás*
ZB – Zürcher-Biblia**

* angol ** német

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second-class postage paid at Brooklyn, N. Y.
Watchtower monthly Vol. LXXX No. 7
HUNGARIAN EDITION JULY 1, 1959

E kiadás példánya: 3 600 000
„AZ ŐRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 54 NYELVEN

Félhavonta

Afrikai, Angol, Arab, Cinyanjai, Dán, Finn, Francia, Görög, Holland, Ilokánoi, Indonéz, Japán, Kebu-Viszaja, Khisonai, Kinai, Német, Norvég, Olasz, Portugál, Spanyol, Svéd, Szlovén, Tangologi, Tvi

Havonta

Aram, Bengáli, Birmai, Culu, Hiligaynon-Vizsaja, Horvát, Ibanag, Ibo, Joruba, Kanarézisi, Kivembai, Koreai, Lengyel, Magyar, Maiajai, Marathi, Motu, Orosz, Pangazinai, Papiamento, Siloci, Sesotói, Sziámi, Szingaléni, Tamili, Tigrinyai, Török, Ukrán, Urdu, Xosza

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y. $ 1.—
Anglia, 34 Craven Terrace, London W. 2 7/—
Ausztrália, 11 Beresford Rd. Strathfield, N. S. W. 8/—
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44. S 26
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, Villa Guibert 3, Paris 16e. ffrs 400
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 10, Ontario $ 1.—
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck DM 5.—
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22 sfrs 5.—

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVALTOZASOKAT közölje velünk harminc nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

Printed in Switzerland

FEL

Az ŐRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 július 1. | 7. sz.

IGAZSÁGOSSÁGBAN FOG URALKODNI EGY KIRÁLY

AMIKOR Krisztus szamárháton, szerényen bevonult Jeruzsálembe, egy néptömeg tagjai kiteregették ruháikat az utra és fagalyakat hintettek elébe. Mint Királyukat és Szabaditójukat üdvözölték őt, ezzel a kilátással: „Mentsd meg, kérünk, a Dávid fiát! Alldott legyen, aki Jehova nevében jön! Mentsd meg öt, kérünk, fenn a magasságban!" (Mát. 21: 9, *UV*) Ezek az emberek ö belé vetették reményüket és elvárták, hogy felállitsa a békesség királyságát.

E naptól kezdve számtalan ember hallott erről a királyságról az elmult évszázadokban. Azt vallották, hogy hisznek ö benne, azt állitották, hogy az ő követöi ök. Söt, sokan az ö tanitványai után nevezték el gyermekeiket. Igy történt, hogy nevek mint János, Jákob, Péter, Mátyás, Tamás és Pál szokássá lett közöttük. Kereszténységként vált ismerté a világnak az a része, ahol ilyen nevek vannak tulsujban.

Habár ezek az emberek azt állitották, hogy ragaszkodnak a Békefejedelméhez, nem éltek békében egymással. Figyelmen kivül hagyták a parancsát: egymást szeretni. Gyülölték, kinozták és gyilkolták egymást. A legcsunyább és legborzasztobb háborúkat vivták ki egymással, s mégis azt képzelik be ezek az emberek, hogy Krisztus követöi ök. Keresztyéneknek tartják magukat. Söt, egyesek azt hiszik, hogy a kereszténység ki lett szemelve: felállitani Krisztus királyságát a földön.

Csaknem felfoghatatlan: hogyan juthat valaki még csak arra a gondolatra is, hogy emberek felállithatnák Krisztus királyságát, méghozzá olyan emberek, akik nem forditanak figyelmet Isten törvényére és a Krisztus által tanitott alapelvekre.

Az a tény, hogy a kereszténység templomaiban Krisztusról beszélnek, a gyermekeket az ő tanitványai után nevezik, még távolból sem bizonyitja azt, hogy valóban követik ezek az emberek Krisztust. Azt sem jelenti, hogy felállitsák Krisztus királyságát, igen még azt sem jelenti, hogy ennek alatvalói lesznek. Krisztus igazi követöi úgy gondolkoznak, ahogy Krisztus gondolkozott s ugyan azon igazságos alapelvek szerint élnek, mely szerint ő élt és ugyan azon bibliai igazságokat is hirdetik, melyeket ö hirdetett. Nem állitják azt, hogy szeretik a Királyt, Krisztus Jézust, s ugyanekkor e világ barátsága után törekednek, akiket a Biblia az ő ellenségeiként jelöl meg.

A nemzetek közötti viszonyok romlása arra a gondolatra csábitottak egyes embereket, hogy évszázadokba kerül mig eljön Isten országa. Ezt a nézetet jutatta kifejezésre egy katonai szakértő is, amikor igy szólt: „Még mindig évszázadok távlatában van az ezeréves királyság. Nincs minden próbléma számára tartós megoldás. Ha megoldódik egy próbléma, felmerül egy másik. Amig fennáll ez a világ, soha nem lesz teljes, abszulut biztonság."

A nemzetek eljárási módja nem biztosit egészséges alapot arra, hogy a fent emlitett következtetéshez jussunk. Krisztus nem fog uralma felállitásával várakozni, mig a nemzetek mint civilizált emberek viselkednek, ahelyett, hogy mint oktalan állatok mindig készenlétben állanak egyik a másiknak a torkába ragadni. Nem fog várni mig a kereszténység elkezd keresztyéni alapelvek szerint élni. Ha ezt tenné, akkor az ezeréves királyság felállitásáig nem csak évszázadokat kellene várni, hanem örökké.

Isten átadta az ő meghatározott idejében Krisztusnak, a hatalmat és erőt a föld felett. Nincsen befolyással a nemzetek eljárása uralma megkezdésének az idejére. Nem szükséges várnia, mig a pogány világ és a kereszténység megtér Krisztushoz. Igen, Krisztus mint Király már elfoglalta hatalmát és uralkodik ellenségei között, ahogy ez előre meg lett jövendölve a 110. Zsoltárban.

Isten meghatározott idejében uralni fogja ez a mennyei Király a földet. A pogányság és a kereszténység ki lesz törölve a létből. „Kérjed tölem és odaadom néked a pogányokat örökségül és birtokodul a föld határait. Összetöröd öket vasvesszövel; széjjelzuzod öket mint cserépedényt." (2. Zsolt. 8, 9) Csak ezen a módon fog véget vetni a pusztitásuk örületes folyamának. Nincs kóegzisztencia közöttük és Krisztus királysága között.

Az emberek ezrei felismerik most a kereszténység képmutatását és törvénytelenségét s elfordulnak töle. Nem akarnak részesei lenni gyülöleteiknek és háborúinak. Eldobták a hadi fegyvereket s igy beteljesitik a Bibliában megjövendölteket: „És lészen az utolsó időben ... és pogányok is sokan mennek, és mondják: Jertek, menjünk fel az Úr [Jehova] hegyére és a Jákob Istenének a házához, hogy megtanitson minket az ő utaira, és járjunk az ő ösvényein! ... És sok népek között itéletet tészen, és megfedd erös nemzeteket nagy messze földig és fegyvereiket kapákká kovácsolják, dárdáikat pedig sarlókká." — Mik. 4: 1–3.

Ezen békeszerető emberek azt vallják a világ előtt, hogy Krisztust Királyukként ismerik el, s hogy királyságát olyan uralomnak tekintik, amelytöl biztonság, igazságosság és béke várható el. Egy Új-Világ-Társadalmat képeznek, s mint olyanok meg fogják valósitani azon igéreteket, melyek Krisztus ezeréves uralmával kapcsolatban lettek téve.

Az a tény, hogy ezen emberek megtanultak egy háborútól feldult világban békésen élni, s hogy a különböző faj és nemzetiség ellenére is, szeretetben egységben vannak, bizonyitja: élhet egy társadalom biztonságban és boldogságban. Ezt bizonyitotta egy ausztráliai újság is, a következő szavakkal: „Jehova tanui képezik az egyedüli mozgalmat a világbéke számára, amely eredménnyel fog járni ... Bebizonyitották, hogy lehetséges egy békés együttélés." Békében tudnak élni egymással, mert úgy követik Krisztust, ahogy ezt a tanitványok tették, s nem ahogy a kereszténység.

Miután Krisztus elseperte a földről a dolgok jelenlegi rendszerét, Jézus következő szavai fognak beteljesedni ezen szelidérzelmű, békeszerető embereken: „Boldogok a szelidek, mert ők örökségül birják a földet." (Mát. 5: 5) Törvénytelen emberek nem fogják veszélyesztetni többé akkor biztonságukat és békéjüket, mert a törvénytelen nem lesz többé. Ez a szavatosság adja nékünk azt a tényt, hogy Krisztus igazságosságban fogja uralni a földet. Be fogja teljesiteni azok reménységét, akik szivélyesen fogadták őt mint Királyt, amidön szamárháton bevonult Jeruzsálembe.

FEL

MIÉRT HOZOTT AZ „ISTEN AKARATA" EGY NEMZETKÖZI KONGRESSZUS

VALAMI jó dolog az, ha Isten félelmében egy egész nemzet, bizalomteljesen határozatot hoz. Jobban semmi más révén nem egyesithetők össze a nemzet tagjai egy igazságos ügy érdekében, az egész nemzet tarcés áldására és Isten tiszteletére és magasztalására. Ő, az ember és az ő földi otthonának a Teremtője, tudomásul vesszi egy nemzet ilyen eljárását. Biztosan ki fogja nyilatkoztatni jóváhagyását az által, hogy megáldja, megvédi a nemzetet s megadja néki a szükséges isteni segitséget, hogy megfelelően járhasson el az Istennek tetsző döntéséhez.

[2] Régi idővel ezelőtt igy cselekedett egy egész nemzet, s ezzel jó példát hagytak ránk, a ma élőkre. Asának, a jeruzsálemi király uralmának a tizenötödik évében történt, a keresztyén időszámitás tizedik évszázadában. A szerecsen Zérah kivonult egy milliós hadseregével Egyiptomon át, s pusztulással fenyegette Juda királyságát. Ezen válságos pillanatban Asa király Jehovához kiáltott, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak az Istenéhez. Asa meghallgatást nyert, s Jehova királyságának — melynek középpontja Jeruzsálem volt — ama ellenségei elsepertettek.

[3] Amidőn Asa király visszatért e győzelemből, melyet egy csoda eredményezett, találkozott Azáriás prófétával, aki a következő igéretet tette neki: „Az Úr [Jehova] van veletek, ha ti is ő vele lesztek; ha keresitek őt, meg fogjátok találni őt, de ha őt elhagyjátok, ő is elhagy titeket ... Ti azért bátorságosak legyetek, kezeiteket le ne eresszétek, mert a ti munkátoknak jutalma van!" Nagyon felbátorodva ezáltal, összegyüjtötte Asa király Jehova templomához Jeruzsálembe mindazon izraelitákat, akik lojálisan szolgáltak néki mint Jehova felkent királyának. Nem csak áldozatot mutatott be az összegyült nemzet Jehovának, mint az ő Istenének, hanem egyesült egy határozat hozatalra is. Erről olvassuk: „És fogadást tettek, hogy ezután az Urat [Jehovát], az ő atyáik Istenét teljes szivvel és teljes lélekkel fogják keresni. És ha valaki nem keresné az Urat [Jehovát], Izráel Istenét, megölettessék kicsinytől fogva nagyig, úgy a férfi, mint az asszony. És megesküdének az Urnak [Jehovának] fennszóval, kiáltással, trombita és kürtszókkal. És örvendezett az egész Juda az eskű felett; mert teljes szivükből esküdtek, és egyenlő akarattal keresték az Urat [Jehovát]; és megtaláltaték általok és az Úr nyugodalmat szerze nékik minden felől." — 2. Krón. 15: 2–15.

[4] Százezrek kellett legyenek, akik mint Izráel természetes népének a tagjai csatlakoztak ehhez az eskühőz, ugyszóván ehhez a határozathoz, mivel egy napon hétszáz darab barmot és hétezer juhot áldoztak. Ma ugyan annak az Istennek mutatja be a décséret áldozatát és keresztyén munkákat a szellemi izraeliták új nemzetének a maradéka. A föld minden táján csatlakoztak ezen szellemi maradék által bemutatott imádathoz juhokhoz hasonló jóakaratú emberek százezrei. A mult nyáron, ezen Jehova tanui delegátusai vagy képviselői összegyülekeztek New York városában a Yankee-Stadionban és a Polo Groundokban valamint annak környezetében. A műsor előre közölte a hatodik napra, tudniillik péntekra, augusztus elsejére, más délutáni beszédek mellett ezt az előadást is: „Miért hozzon ez a kongresszus egy határozatot". A Watch Tower Bible & Tract Society alelnöke tartotta ezt az előadást, majd mindjárt utána ugyan annak a Társulatnak az elnöke következett ezzel az előadással: „Ez a kongresszus határozatot hoz." Eme napnak ezen kivaló programpontja 13.30 órakkor lett megtartva a Polo Groundokban és a környezetben lévő hallgatóságnak, majd 15.30 órakkor a még nagyobb hallgatóságnak a Yankee-Stadionban és környékén. Az alelnök bevezetőül a következőket mondotta:

1. Miért jó az, ha az egész nemzet Isten félelemben bizalomteljesen egy határozatot hoz?
2. Mikor cselekedett egy egész nemzet igy, s milyen csoda által eredményezett győzelem után?
3. Milyen biztositékot kapott a győzelemből visszatért Asa király, s milyen elhatározáshoz jutott azután a nemzet Jehova templomában?
4. Milyen áldozatot mutatnak be ma Jehova tanui, s mi volt a legkiválóbb programpont a nemzetközi kongresszusuk hatodik napján, New York városában, 1958-ban?

FEL

MIÉRT HOZZON EZ A KONGRESSZUS egy Határozatot

F. W. FRANZ

SOHA ezelőtt nem gyült össze egy időben ennyi sok keresztyén Jehova tanuja, mint Jehova tanuinak ezen a nemzetközi kongresszusán, mely az „Isten akarata" vezérszöveg alatt van megtartva itt, New York városában a Yankee-Stadionban és a Polo Groundokban.

[6] Nem csak egy nemzetközi összejövetel alakul, hanem ugyancsak minden fajnak az összejövetele; mert mi nem csak sok nemzetből származunk és 123 országnak és szigetnek a képviselői vagyunk, hanem az emberi család három nagy ágához is tartozunk, melyek a mi együttes elődünktől, Nóétól származnak, Lámekhnek, Methuséláhnak, Énókhnak a Fiától. (1. Krón. 1:3, 4) A valóságban a keresztyén emberi család összejöveteléről van itt szó. A mi különböző kinézésünk ellenére, a különböző általunk beszélt nyelvek ellenére, mindannyian egy hús vagyunk, mindannyiunkat egy Isten teremtett s egy áldozat árán lettünk megváltva, tudniillik az ő Fia, Jézus Krisztus által. Igy a mi együttlétünk nem kizárólag a természetes, testi egységen nyugszik. Inkább azon nyugszik, hogy egyek lettünk a keresztyén személyiségünk alapján, amiről Pál apostol azt mondja, hogy „nincs görög, sem zsidó, nincs körülmetélt, sem körülmetéletlen, sem idegen, szkithiai, rabszolga, szabad", hanem „minden és mindenekben Krisztus". (Kolos. 3:10, 11, *UV*) A mi gyülekezetünk tehát nem egyébb, mint egy óriási tüntetés, amely által beteljesedik Jehova jövendölése, melyet Ésaiásnál olvassunk:

[7] „S lészen a napok végén, hogy erősen fog állani Jehova házának a hegye, hegyeknek felette; és özönleni fog [kellene, *UV*] hozzá minden nemzet. És sok nép fog oda menni mondván: Jertek s menjünk fel Jehova hegyére, Jákób Istenének házához. S ő meg fog tanitani bennünket az ő utaira, és mi járni akarunk az ő ösvényein ... És fegyvereikből kapákat fognak csinálni, és dárdáikból metszőkéseket; nem fog kardot emelni nemzet nemzet ellen, és nem fogják többé tanulni a hadakozást." — Ésa. 2:2–4, *El.*

[8] Az 1958-as év ezen nyarának a derekán uralkodó világviszonyokra való tekintettel nem csekély teljesitmény az a tény, hogy minden égitájról, itt az „Isten akarata" kongresszusra összegyülekeztünk, nagy kiadások árán, különböző közlekedési eszköz révén. Ez azonban nem indok a dicsekvésre. Mind ezt a mindenható Isten eszközölte ki. Ő rendezett nékünk egy jó étvágyat gerjesztő szellemi lakomát, aminek itt örvendünk, s ő hivott meg bennünket kedvesen erre, az ő látható, földi szervezete által. Ő szerzett meg minden eszközt számunkra, hogy eljöhettünk ide. Ő óvott és őrzött meg bennünket az uton, s védelme mind mostanáig nyugodott ezen a kongresszuson. Ő hozott össze bennünket erre az ünnepélyre, amely páratlan a maga nemében. Néki adózunk ezért mélységes köszönettel. Őt illet minden tisztelet. „Nem haderővel, sem hatalommal, hanem az én szellememmel, igy szól a Seregeknek URa [Jehovája]. (Zak. 4:6, *Me*) Tiszta szivből egyetértünk ezzel.

[9] Ez az összejövetel, melyen mi Isten akarata szerint és az ő gondoskodása folytán együtt vagyunk, nagyszerű alkalmat nyujt nékünk egy határozat hozatalra. Mivel mi itt ily sokan összegyültünk és az egész földnek oly sok tályáról idejöttünk, igy nagyon is helyénvaló, hogy egy *közös* nyilatkozatot tegyünk, amely kifejezésre jutatja, hogy mi mindnyájan birunk Jehova szelemével: Jehovától tanitatva lettünk, az ismeret és értelem egységére jutottunk, meg lettünk erősitve és szilárditva a mi elhatározásunkban, mint egységes, teokratikus szervezet, amely Jehova Isten szent neve után neveztetik, az egy isteni akarat cselekvésére.

[10] Mi, akik Isten iránti engedelmességből keresztelkedtünk meg, tehát Jézus Krisztus példáját követve adtuk oda mindannyian magunkat Istennek, az ő akarata cselekvésére. Idejöttünk, attól való félelem nélkül: mit jelentene az isteni akarat számunkra, s mi nem is félünk az isteni akarat további kinyilatkozásától, hisz ezt a vezérgondolatot követi ez a kongresszus. Szándékunk, Isten akaratát még közelebbről megismerni. Szeretnénk az ő akarata cselekvésére való elhatározásunkat itt újból kifejezésre juttatni, hogy aztán hűségesen kifejthessük ezt az akaratot, teljesitvén a mi fogadalmunkat, s ezzel szeretnénk megörvendeztetni a mi Istenünk szivét. Ismerjük a zürzavart, ami Isten akaratára vonatkozólag az egész világban uralkodik, még a kereszténységben is. Azt is tudjuk, hogy szerte a földön sok juhokhoz hasonló ember van, akik szeretnék megismerni Isten akaratát, hogy annak cselekvésével betölthessék ők is életük küldetését. A mi együtlétünket ezért nagyon találó alkalomnak tekintjük, hogy nyilvánosságra hozzunk az irányban egy nyilatkozatot: mi Isten akarata. Továbbá, hogy ismertessük elhatározásunkat, amennyiben mi ezt az akaratot cselekedni kivánjuk, valamint segiteni akarunk más jóakaratú embereknek is, hogy ők is betölthessék azt.

[11] Újságok, folyóiratok és rádiójelentések tájékoztatnak bennünket mind arról, ami történnik, a kereszténységben, valamint a világ többi részén uralkodó sajnálatos állapotokról. Nem szükséges tárgyilagosan vázolnunk ezen dolgokat, mert minden ember előtt ismeretesek. Ezerkilencszáz évvel ezelőtt előre leirta Pál apostol, a mi keresztyén testvérünk azon állapotokat, melyeknek tanuja valamennyi, a föld különböző részéről itt összegyült lakos: „Az utolsó napokban válságos idők lesznek, melyek nehezen elviselhetők. Mert az emberek lesznek: magukat szeretők, pénzsóvárgók, fennhéjázók, gögösek, gyalázkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, szerető jóság nélküliek, természetes hajlam nélküliek, kibirhatatlanok, rágalmazók, önuralom nélküliek, brutálisak, a jónak nem szeretői, árulók, önfejüek, beképzelten felfuvalkodottak, inkább a szórakozást mint Istent szeretők, a kegyességnek formájával rendelkezők, de annak erejét illetőleg hamisnak bizonyulók ... Valóban, mind azok, akik kegyességgel közösségben akarnak élni Krisztus Jézussal, üldöztetni is fognak. Másrészt, gonosz emberek és csalók a rosszról a rosszabbra fognak áttérni, amennyiben [másokat] félrevezetnek és maguk is félrevezettetnek." — 2. Tim. 3:1–5, 12, 13, *UV*.

[12] Eme állapotoknak egy messze visszanyuló oka van. Habozás nélkül, félreérthetetlenül kijelentjük, hogy minden bűnténynek, kötelességhiánynak, gyülöletnek, civakodásnak, elfogultságnak és a kommunizmusnak, valamint az őrületes zürzavarnak az oka a hamis vallásban keresendő, amely mögött az ember láthatatlan ellensége, Sátán, az Ördög áll. A jelenlegi világhelyzetért való főfelelőséget a vallásos

5. Mi mondható a keresztyén tanuk számára vonatkozólag, akik összegyültek azon kongresszuson?
6. Miért nem csak egy nemzetközi kongresszus volt ez, s min nyugodott még inkább gyülésük egysége?
7. Melyik jövendölés beteljesedéséről volt ez a kongresszus egy óriási tüntetés?
8. Miért nem volt okuk ezen kongresszus-látogatóknak azzal dicsekedni, hogy ilyen sok vidékről és oly nagy számban összegyülekeztek?
9. Milyen alkalmuk nyillott azáltal, hogy mindenfelől ily nagy számban összegyülekeztek?
10. Milyen óhajjal jöttek bátran össze, s milyen igen találó alkalomnak tekintették ünnepélyüket ezen a napon?
11. Miért nem volt szükséges vázolni a földön uralkodó viszonyokat, s hogyan irta már régen le azt Pál Timótheusnak?
12. Milyen messze visszanyulló ok lett megjövendölve a fennálló világviszonyokért, s miért lett az mondva egy különös osztályról, hogy az a legkifogásolhatóbb a világban lévő állapotokkal kapcsolatban?

FEL

oktatók és vezérek hordják, melyek közül a kereszténység papsága a leginkább kifogásolhatóbb. Ezek rendelkeznek az egész Bibliával, az Isten szelleme által ihletett Szentirással - Az ezen vallásrendszerek követői azzal a bizalommal viszik hozzájuk a keserüen megkeresett pénzüket, hogy úgy tanulmányozzák a Bibliát, valamint prédikálják Isten akaratát és szándékát, ahogy le van fektetve az ő Igéjében. A kereszténység papsága élvezi közösségei tiszteletét és tekintélyét, akik biznak abban, hogy papjaik a bibliai igazságokat hirdetik, Jézus Krisztus példáját követik és a bibliai tanításoknak megfelelően élnek. Pál apostol utalt a papságnak a helyes utra, ezen szavakkal: „Legyetek az én követőim, ahogy én Krisztusnak [követője vagyok]." (1. Kor. 11:1, *UV*) Ha Pál apostol utasitása szerint jártak volna el a kereszténység papjainak százezrei: milyen hatalmat gyakorolhattak volna, hogy megőrizzék a világ többi részén dominálló kereszténységet, a mai komoly állapotba jutott helyzettől! Mily hatásosan járhattak is volna el, hogy megakadályozzanak két világháborút, valamint azt a nyomást és feszültséget, melyet az atom- és hidrogénbomba válltott ki!

[13] Igazolatlan-e ilyen módon kritikát gyakorolni? Fonák dolog-e az, ha mi ugyan úgy érzünk mint Jehova prófétája Jeremiás napjaiban egy hasonló helyzet iránt érzett, s ha aztán ezen érzést kifejezésre juttatjuk? Mi úgy hisszük, nem! Pár évvel Jeruzsálemnak és a templomnak, Isten házának a pusztulása előtt, igy szólt Jeremiás: „A próféták miatt megkeseredett az én szivem én bennem, minden csontom reszket; olyan vagyok mint a részeg férfi és mint a bortól elázott ember, az Urért és az ő szent igéjéért. Mert betelt a föld paráznákkal, mert a hamis esküvés miatt gyászol a föld, a pusztának legelője kiszáradt, és az ő futásuk gonosz, és az ő hatalmasságuk hamis." A Jeremiás megtört szivéből jött szavakhoz, még a következőket fűzi hozzá Isten: „Mert mind a próféta, mind a pap istentelenek, még házamban is megtaláltam az ő gonoszságukat, azt mondja az Úr [Jehova]." (Jer. 23:9–11) Ma, évtizedekkel az első világháború után, hasonló viszonyban áll a kereszténység Istenhez, mint egykor, Jeremiás idejében Izráel állott. Sőt, a kereszténység egy még retteneteseb, még borzasztobb pusztulás előtt áll, mint amilyet Jeremiás közeledni látott Jeruzsálemre és annak templomára. Mivel mi keresztények Isten neve után neveztetünk, ahogy Jeremiás is mondotta magáról (Jer. 15:16), s mivel mi Jehova tanui vagyunk, mint Jeremiás is volt, kötelességünk a kereszténység vallásos vezéreiről beszélni, akiket Izráel prófétái és papjai árnyékoltak elő.

[14] A vallásos vezérekre mint olyanokra mutatott rá Jeremiás, isteni ihletés alatt, akik felelősek voltak a nemzet állapotáért, amely korupcióval volt megmételyezve, s az erőszakos pusztulás előtt állott:

[15] „Azért ezt mondja a Seregek Ura [Jehovája] a próféták felől: Ime én ürmöt adok enniök és mérget adok inniok, mert a jeruzsálemi prófétáktól ment ki az istentelenség [hitszegés, *UV*] minden földre. Nem küldöttem e prófétákat, de ők futottak, nem szólottam nékik, mégis prófétáltak. Ha tanácsomban állottak volna [az én szoros körzetemben, *UV*], akkor az én igéimet hirdették volna, az én népemnek, és eltéritették volna őket az ő gonosz utaikról és az ő cselekedetöknek gonoszságától." — Jer. 23:15, 21, 22.

[16] A kereszténység papságának, úgy a katolikusnak mint a protestánsnak, birtokában van a Biblia, s rendelkezik a szükséges idővel annak tanulmányozására s prédikálhat is a szószékről. Ha az újkor ezen vallásos prófétái, Isten szoros körzetében — ahogy Jehova mondotta Jeremiásnak — állottak volna, azaz mint az ő hű és értelmes szolgái szoros viszonyban állottak volna vele, akkor tudathatták volna Isten igéit a kereszténység népeivel. Arra indithatták volna azáltal az embereket, hogy térjenek le gonosz utjaikról, amely a mai végzetes helyzethez vezetett.

[17] De e helyett elvetette a kereszténység papsága Isten Igéjét, s arra vitte rá az embereket, hogy vessék el ők is az ő Igéjét és forduljanak világi filozófiához és bizonyithatatlan, tudományos elméletekhez. Az eredmény: a nép kitart tovább a rosz eljárási módjában, sőt egyre rosszabbul űzi azt.

[18] A *The Lutheran* vallásos kiadványban igy nyilatkozott nem régen egy pap a templomjárók növekvő számáról Amerikában: „A hit növekvő özöne" ellenére, nem lett „elfogadva az evangélium", sem „a templom megvetve"; más szavakkal: ezen templomjárók nem fogadták el ugyan a Szentirást, de nem vetik meg a kereszténység vallás-szervezeteit sem, akik elvetették a Bibliát. Ez — igy jegyezte meg ugyan az a pap — „óriási lehetőségek ideje". — *World-Telegram and Sun*, New York, 1958 junius 14.

[19] De a papság nem használja ki ezt az alkalmat, Isten Igéjének a népnek való prédikálására, hogy kivezesse azt ez által a hitszegés állapotából, s előkészitse azt Isten új világában való örök életre.

[20] Ha valaha volt tanácstalanság ideje, akkor a jelen az, melyet Jézus megjövendőlt. Tanácstalanok a világ vezérei, tekintettel az állandóan növekvő problémákra, a nemzetek hatalmasainak nyakasságára az együttműködés terén, és az atomfegyverekkel, rakétalövegekkel és baktériumokkal vezetett háború veszélyére, amely még a jövő nemzedékeire is vészterhesen hatna ki. Nem ismernek kiutat ebből a nemzetközi posványból. (Luk. 21:25) Eme világra szoló tanácstalanság közepette lenni kell egy üzenetnek, amely az emberi társadalom számára való utmutatóként megbizható igazságokat közöl.

[21] Minden más földön lakó ember előtt, a kereszténynek valló kellene elsősorban rendelkezen ezzel az üzenettel, amely minden olyan népet megvilágithat, mely mély sötétségben van. Ez a sötétség beföd minden nemzetet, a kereszténységet beleértve. „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, semmiesetre sem fog sötétségben járni, hanem övé lesz az életnek világossága" — mondotta Jézus. S az őt hűségesen követő keresztyénekhez igy szólt: „Ti vagytok a világ világossága." „Fényleltessétek világosságotokat az emberek előtt." (Ján. 8:12; Mát. 5:14, 16, *UV*) Jézus kifejezetten megmondotta, hogy az ő igazi követői rendelkezni fognak a megmentés egyedüli megvilágitó üzenetével a tanácstalanság idejére. Régi idővel ezelőtt igéretet tett Jehova Isten, hogy imádóit fel fogja szerelni ezen rendkivűl fontos üzenettel.

[22] Mégsem rendelkezik a kereszténység papsága időszerű üzenettel az emebrek számára. A tanácstalan, elvakult, tántorgó politikusokra tekint s elvárja, hogy azok kezdeményezzenek. Ami azt eredményezi, hogy a papság követheti a politikusokat, s adhatja nékik templomaikban erkölcsi és vallásos támogatásait. A politikusok ajánlanak egy Népszövetséget, s a papság sikra száll mellette! A politikusok inditványozzák az Egyesült Nemzetek Szervezetét, s a papság támogatja azt! Sőt javasolják, hogy az emberek azt mint az egyedüli reménységet támogassák, mert külömben minden elvész. Az Egyesült Nemzetek fennállásának a tiz éves ünnepélye alkalmából, New York városában imák hangzottak el a St.-Patrick-Katedrálisról, melyben könyörögtek Isten vezetéséért az Egyesült Nemzetek minden tanácskozá-

---

13. Miért nem igazolatlan az, igy kritikát gyakorolni a kereszténység papságán, s miért nyugszik ténylegesen Jehova tanuin a kötelesség, a kereszténység vezéreiről beszélni?

14, 15. Milyen szavakkal utalt Jeremiás azokra, akik felelősek voltak a nemzet züllött állapotáért?

16, 17. Miért felelős ma hasonló módon a kereszténység papsága a nép rosz állapotáért?

18, 19. Hogyan vázolta nem régen egy lelkész a „The Lutheran"-ban a nép magatartását a Bibliával és a templommal szemben, s milyen „óriási lehetőségeket", milyen alkalmakat nem használ ki a papság?

20. Miért tanácstalanok a világvezérek, s mi kellene vezérfonalként legyen a tanácstalanság közepette az emberi társadalom számára?

21. Ki kellene mindenek előtt rendelkezzen a megvilágitó üzenettel és miért?

22. Hogyan viselkedik a papság, ami a vezetést illeti, s hogyan tünik az ki a New York-i székesegyház alkanzellárisának a szavából?

FEL

sára. Thomas A. Donnellan monsignore, aki prédikált, mondta (a *New York Times* 1955 október 31. száma szerint), hogy „tökéletlenségek, vétók és obstrukciós taktikák ellenére az Egyesült Nemzetek emberileg beszélve a legutolsó és a legjobb reménység a nemzetközi békére. Donnellan monsignore a New York-i romai katolikus főszékesegyház alkancelláriusa."

23 Egy korábbi alkalommal, hasonló értelemben, ugyan abban a városban dr. J. S. Bonnell presbiteráni lelkész Jézusnak a Hegyibeszédéből vett következő szövegét alkalmazta: „Boldogok a békességre igyekezők", majd igy szólt a hallgatói között lévő sok ENSZ-küldötthöz: „Boldogok, ti Egyesült Nemzetek emberei, akik életeteket mások problémái megértésére szentelitek!" A *New York Times*-ban, 1952 április 21-én megjelent beszámoló a következő cikkel zárul: „Abban a meggyőződésben, hogy a világ népei arra az ismeretre kell jussanak, hogy az Egyesült Nemzetek szemléltetik a legnagyobb reménységet a világbékére, azt állitotta a lelkész: nem létezhet tovább a Szervezet, ha a világ nagyobb nemzetei ujra meg ujra megkerülik azt."

24 A kereszténységnek az Egyesült Nemzetekhez való viszonyára jó példát adott XII. Piusz pápa, amikor tiz évvel ezelőtt annak tagállamaihoz apellált, „hogy a következő generálgyülésen a legkomolyabb erőfeszitéseiket szenteljék a problémák megoldására egy tartós békét és tartós biztonságot illetőleg", majd a továbbiakban igy szólt: „Ha valaha a történelemben szüksége volt az imára egy kritikus keresztuton összegyült emberi csoportnak, akkor ez az Egyesült Nemzeteknek ez a gyülése." — A *New York Times*-ből, 1948 szeptember 2.

25 Magától érthetődő, hogy a papságnak ez a magatartása ki kell provókálja az igazi bibliakeresztyéneket, ha még ehhez Sir Alexander Cadogan nyilatkozatát olvassuk: „Az Egyesült Nemzetek az egyedüli út az udvösségre, amig valaki nem hoz létre egy jobb tervet." De ezen késő óráig, még nem hozott létre a kereszténység papsága egy jobb tervet!

26 A világban élő emberek számára a papok Istennek és a keresztyéniségnek a képviselői. Azt jelenti-e azonban a körülmény, hogy mivel a papság nem szolgálhat egy biztosan körvonalazott üzenettel, egy „jobb tervvel", hogy nem tudna Isten az Egyesült Nemzeteknél semmi jobbat felkinálni? Csúf lenne, igy gondolkozni Jehova Istenről. Miért nem rendelkeznek hát ezek a fizetett papok — akik különleges vallásos köntösökben járkálva mutogatják, hogy Isten iránti kegyességben élnek és őt képviselik — olyan üzenettel, amely az embereket egységre, békére és életre vezeti? Jeremiás próféta megadja rá az okot; igy szólt:

27 „Ezt mondja a Seregek Ura [Jehovája]: Ne hallgassátok azoknak a prófétáknak szavait, akik néktek prófétálnak, elbolonditanak titeket: az ő szivöknek látását szólják, nem az Ur [Jehova] szájából valót. Szüntelenül azt mondják azoknak, akik megvetnek engem: Azt mondta az Ur [Jehova]: ‚Békességetek lesz néktek ... el akarják az én népemmel felejtetni az én nevemet az ő álmaikkal, amelyeket egymásnak beszélnek, miképen az ő atyáik elfeledkeztek az én nevemről a Baálért? A próféta, aki álomlátó, beszéljen álmot; akinél pedig az én igém van, beszélje az én igémet igazán!'" „Azért ime, én a prófétákra támadok, azt monja az Ur [Jehova], akik az én beszédeimet ellopják egyik a másikától." „Ime, én a prófétákra támadok, akik hazug álmokat prófétálnak, azt mondja az Ur [Jehova], és beszélik azokat, és megcsalják az én népemet az ő hazugságaikkal és hizelkedéseikkel, holott én nem küldtem őket, sem nem parancsoltam nékik, és használni sem használtak e népnek." — Jer. 23: 16, 17, 27, 28, 30, 32.

23. Milyen e tényre vonatkozó példát adott egy presbiterán lelkész New Yorkban 1952-ben?
24. Hogyan adott tiz évvel ezelőtt a XII. Piusz pápa egy példát a kereszténységnek az Egyesült Nemzetekhez való magatartásáról?
25. Sir Alexander Cadogans melyik kijelentése képez egy kihivást a papság magatartásának a fényében, s kit hiv ez ki?
26, 27. Azt jelenti-e az a tény, hogy a papságnak nincs „jobb terve", hogy nem tud Isten semmi jobbat felkinálni, s milyen szavakkal mutatta ki Jeremiás azt az okot, miért nem szolgálhat a papság az emberek számára egy utmutató üzenettel?

28 Ha Jehova Isten küldte volna Jézus Krisztus által ezen papokat, akkor rendelkeznének üzenetével s az ő parancsa iránti engedelmességből prédikálnának. Nem a szivük álmait prédikálnák, melyek összhangban vannak e világ politikusai terveivel. Nem lopnának el egyik a másikától Jehova Igéjét, sem pedig az egyház közösségük tagjaitól. E helyett inkább bebizonyitanák, hogy rendelkeznek Igéjével, amenyniben az igazságnak megfelelően hirdetnének és kioktatnák a népet arról: mit mond a Biblia a mi napjainkról.

29 Nem vinnék feledésben az Istennek való népnél az ő szent nevét álmaikkal, melyeket szüntelenül elbeszélnek egymásnak. Visszautasitják azt, hogy Isten szent Jehova neve után neveztessenek. Nem vallják magukat Jehova tanuinak. Szándékos intézkedéseket tesznek, hogy kiirtsák Isten tulajdon Jehova nevét az ő modern bibliaforditásaikból, hogy ne kelljen megerősiteniük azt a tényt, miszerint Jehovának vannak tanui a földön ebben a rendkivül válságos időben, ahogy neki ilyen tanui Ábeltől az első vértanutól voltak. Példájukkal és eljárásimódjukkal megcáfolják azt, hogy egy keresztyén az kell legyen, ami Jézus volt, tudniillik Jehova tanuja. Imádkozzák a Miatyánkot, de mindjárt ezen imádság első szavai ellen járnak el, amely igy hangzik: „Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved." (Mát. 6: 9) Ennél a fontos oknál fogva kijelenti Isten, akinek a nevét lekicsinyelték és hamisan tüntették fel, hogy felkél ezen próféta-prédikátorok ellen. Ezért mondja ő, hogy ne hallgassanak rájuk, mivel nincsenek segitségére az embereknek, sőt még a kereszténységnek sem.

A bizonyságtevés és begyüjtés munkája

30 Igy szólt Jézus a tanitványokhoz intézett bucsubeszédében: „Erőt fogtok kapni, ha a szent szellem eljön reátok, és lesztek nékem tanuim ... a föld legmesszebb részéig." (Apcsel. 1: 8, *UV*) „És prédikáltatni az ő [Jézus] nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának, minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve." (Luk. 24: 47, 48) A kereszténység papsága rendelkezik 820 millió kereszténynek való ember támogatásával, a legutolsó népszámlálás vagy a világ lakosainak becslése szerint a vallásukat illetőleg. Minden földön élőnek bizonyságot tenni tehát azt jelentené, hogy a legújjabb számlálás szerint 2,7 milliárd embernek kellene bizonyságot tenni. Óriási feladat, mondhatná valaki. Nem, számszerint nézve kis dolog ez, mert a 820 milló kereszténynek való ember elvégezhetné ezt, hisz Jézus azt mondotta, hogy minden kereszténynek tanunak kellene lenni a föld legmesszebb részéig.

31 Vonjuk le a 820 milliót a 2,7 milliárdból, marad 1 800 000 000. A nem keresztények ezen számát, az 1 880 000 000 osszuk el 820 000 000, azok számával, akik kötelezték magukat, hogy mint keresztények tanuk lesznek, és a hányados kb. 2,3. Ha tehát a kereszténységnek ennyi sok tanu állana rendelkezésére, akkor mindegyiköjüknek csak 2,3 nem-kereszténynek kelle bizonyságot tenni, hogy az egész világnak bizonyság lehessen téve. Másként kifejezve, a világ lakosai keresztény egyharmadának bizonyságot kellene adni a nem-keresztény kétharmadnak. Nem lettek volna csodálatos lehetőségei ehhez a kereszténység papságának? Mi lenne, ha a kereszténység, úgy mint a Jópásztor, Jézus Krisztus a vezetést magához véve s vallásos nyájának 820 millió „juhával" egy világraszóló bizonyságtevő hadjáratot végezne? Mit eredményezhetett volna az máig?

32 De milyen magatartással kellett volna legyenek a papok, hogy vezetve előljártak volna ebben a bizonyságtevő

28, 29. a) Mi volna már ezen papok birtokában, s mit tennének, ha Istentől lennének küldve? b) Hogyan vétkeznek a Miatyánk ellen, s milyen állást foglal el ezért Jehova ő ellenük?
30. Milyen megbizatást adott Jézus tanitványainak, amikor elbucsuzott tőlük, s mennyi ugynevezett keresztény lehetne a papság segitségére, hogy teljesithessék ezt a megbizást?
31. Mit kellett volna minden olyan valakinek tenni, aki a kereszténységhez tartozik, egy világra szóló bizonyságtevés érdekében, s milyen kérdéseket vetünk fel azon lehetőségekre vonatkozólag, melyekkel a papság rendelkezett volna?
32. a) Hogyan kellett volna viselkedjen a papság, hogy vezetve elől járt volna ebben a bizonyságtevő munkában? b) Az alkalmas lehetőségek mennyi évével rendelkezett, de milyen eredményeket érlelt a prédikálásuknak és istentiszteletüknek a módja?

FEL

munkában? Nem a mi feladatunk nekik előírni: hogyan kellett volna azt tegyék. Azt állítják, hogy Jézus utódai vagy követői ők. Az ő tulajdon példája nékik, hogyan kellett volna elvégezni ezt a munkát. Nyilvánosan és az emberek házaiban prédikált ő. Nem láthatatlan módon érintkezett velük, mint rádió és nyomtatványok küldése által. Prédikált az embereknek, de nem volt egyházi épülete, s nem is volt megfizetve tevékenységéért. Pál apostol mondotta: „Legyetek az én követőim, ahogy én is Krisztus [követője vagyok]." (1. Kor. 11:1, *UV*) Pál megmondja a kereszténység papságának: milyen módon követte ő Krisztust s végezte a bizonyságtevő munkát, mégpedig a következő szavakkal: „Hogy semmitől sem vonogattam magamat, ami hasznos, hogy hirdessem néktek, és tanitsalak titeket nyilvánosan és házanként." (Apcsel. 20:20) Követte a papság Jézus Krisztus példáját és Pálét, az ő követőjéét? Nyilvánosan igen, de csak egy bizonyos vonatkozásban, tudniillik csak a saját egyházi épületeikben egy fizető közösség előtt. De mi a helyzet a házról-házra való tevékenységet illetőleg? Kimentek-e a papok mint pásztorok és keresték az eltévelyedett, elveszett juhokat, ahogy Jézus tette? Az eddigi magatartásukkal saját maguk adták meg a feleletüket. Az istenszolgálatuk és bizonyságtevésük módjának eredményei világossan felismerhetők, mégpedig közvetlen a kereszténységben, a világ lakossainak ezen egyharmada között. S ezután már csak a nem-keresztény lakosság marad hátra, az emberiség kétharmada, amely iránt a kereszténység papsága azon kötelességgel tartozik, hogy bizonyságot tesz nekik. Legalább Konstantin császár napjaitól, aki Kr. u. a negyedik évszázadban élt, rendelkezett a kereszténység papsága máig a teljes lehetőségek 1600 évével, igen kedvező alkalmakkal rendelkezett.

[33] Biztosan nem teljesitette valaki kötelességét. Vizsgáljuk meg mi, az ő tanui is magunkat, hogy lássuk: nem-e vagyunk részben mi is hibásak ezen balsikeren. Jehova látta Jeremiás napjaiban, hogy a papok kudarcot vallottak, s a próféták pedig álmodoztak, de mégsem hagyta ezért tanuk nélkül a veszélyeztetett népet. Támasztott igazi prófétákat s az ő igéjét helyezte az ő szájukba, különösképen Jeremiásnak és Ezékielnek a szájába. Mégis bekövetkezett Jeruzsálemre a pusztulás, mert Jehova haragja felgerjedt a nép többsége ellen. „Imé, az Urnak [Jehovának] szélvésze nagy haraggal kitör [biztos ki fog törni, *UV*], és a hitetlenek fejére forgószél zúdul. Nem szünik meg az Urnak [Jehovának] haragja, mig meg nem valósitja és mig be nem teljesiti szivének gondolatait; az utolsó napokban értitek meg e dolog értelmét." (Jer. 23:19, 20) Ugyan úgy ma is. Nem fogja Jehova érvényteleniteni azon elhatározását, hogy elpusztitja a kereszténységet Armageddonban. A Jeremiással, Ezékiellel és Jehova más igazi imádóival összehasonlitható tanui ellenben elvárják, hogy átélik Armageddont. De még ezt megelőzöen feltétlen teljesitenünk kell megbizatásunkat, melyet mint Jehova tanui vállaltunk magunkra.

[34] Még mielőtt a kereszténység, a Sátán világának a többi részével a pusztulásba rohan, egy nagy begyüjtőmunkát kell elvégeznünk. Jehova a követezőket jövendölte erről Jeremiás által: „Juhaimnak maradékát pedig összegyüjtöm minden földről, amelyekre elűztem őket, és visszahozom őket az ő legelőikre, és szaporodnak és megsokasodnak. És pásztorokat rendelek melléjük, hogy legeltessék őket, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogyatkoznak, azt mondja az Úr [Jehova]. Imé, eljönnek a napok azt mondja az Úr [Jehova], és támasztok Dávidnak igaz magvat, és uralkodik mint király, és bölcsen cselekszik és méltányosságot és igazságot cselekszik e földön. Az ő idejében megszabadul Juda, és Izráel bátorságosan lakozik, és ez lesz az ő neve, amellyel nevezik őt: Az Úr [Jehova] a mi igazságunk!" — Jer. 23:3–6.

33. a) Miért kell vizsgálatot vessenek Jehova tanui is magukban a felelősséget illetőleg? b) Miért pusztította el Jehova haragjában — tanui ellenére — Jeruzsálemet, s mit kell ma tenni Jehova tanuinak, mielőtt bekövetkezik egy hasonló pusztulás?

34. Mit kell tenni a kereszténység elpusztitása előtt, ahogy Jehova ezt Jeremiás által megjövendölte?

[35] Jehova a Nagypásztor. (23. Zsolt. 1) Ő gondoskodik itt, a földön élő juhairól. Ő támasztotta Dávid királyt és pásztort és támasztott néki egy „igaz magvat" is. Ez az „igaz mag" Jézus Krisztus. 1914-ben az új világ Királyaként emelte fel őt Isten s ráruházta a hatalmat. Állandóan növekszenek az ezen tényt bizonyitó ismertető jelek. A Király, Jézus Krisztus uralkodik, s megértően jár el, méltányosságot és igazságot gyakorol a „mi földünkön", vagyis, ami a szellemileg helyreállitott állapotunkat illeti itt a földön. Megmentette a szellemi Judát, amennyiben megszabaditott bennünket az újkori Babilonból. Biztonságban hagyja lakozni Izráel szellemi népét, habár mi e világ közepette vagyunk, amely gyülöl minket. Betőlti az őt tisztelő nevében foglaltakat, aki után neveztetik, tudnillik: „Jehova a mi igazságunk" vagy „Jehova a mi igazolónk". (*Af*) Elhozta nékünk Isten igazságosságát. Ő a nagy Király, aki megszabaditott bennünket Babilonból. Ő mutatta meg a világnak, de különösen a kereszténységnek, hogy Isten velünk és éretünk van, s hogy igazakként, nem elitéltekként állunk Isten előtt. Igazoltan állunk itt, a Jehova iránti kizárólagos hűségünkért, s mert nem alkuszunk meg e világgal, hanem elkülönülünk tőle. Mindig jobban és jobban igazodtunk Isten Igéjéhez, s elvetettük azt a gondolatot, hogy e régi világhoz szabjuk magunkat. A legnagyobb óhajunk: Királyunkkal résztvenni Jehova egyetemes szuverénitássa igazolásán.

[36] De kit támasztott Jehova a földön összegyűtött minden juha fölé pásztorokkul? Sem a politikai uralkodókat, sem pedig a papokat, akik barátságos viszonyt tartanak fenn, a kereszténység politikusaival. Hagyták az embereket ideoda tévelyegni, anélkül, hogy tudták volna: hová mentek. Nem utalták a juhokhoz hasonló embereket Jehova Királyára, Dávid „igaz magjára". Annak rendje és módja szerint, ahogy ők foglalkoztak a földre vonatkozó ügyekkel, az emberek a félelem állapotában hagyattak, a nemzetek rettegésben élnek.

[37] Ha megvizsgáljuk az Isten szent neve után nevezett szervezetet, amely igyekvően törekszik Isten nevét a nemzetek emlékezetébe hozni, láthatjuk, hogy Jehova a megigért szellemi pásztorokat támasztotta. Hűséges, lelkiismeretes felvigyázókat támasztott és azok szolgálathivatal-segitőtársait. Általuk táplálta juhait szellemi táplálékkal. S általuk vezette lépéseiket a helyes keresztyén tevékenységnek és az igaz Isten helyes imádatának az ösvényére. Ezen szolgák kivezették Jehova tanui gyülekezeteinek tagjait a tevékenység mezejére, hogy megkeressék és egybegyüjtsék mind azokat a juhokat, melyeket a kereszténység papsága hagyott ide oda tévelyegni. Igy tehát Jehova tanui egész nyáját kivezették az egész lakott föld bő mezejére, hogy ott bizonyságot tegyenek a minden idők legnagyszerűbb eseményéről, tudniillik Isten királyságának a felállitásáról, amely a mindenség főszervezetét képezi, mégpedig Isten igazolására és az emberiség áldására.

[38] Félelemkeltő felelőség nyugszik rajtunk. Elfogadtuk az ő nevét, s ő valami olyasmit bizott ránk, melyet nem bizott a kereszténység papságára, tudniillik az életmentő üzenetet minden ember számára, tekintet nélkül fajára, jelenlegi vallására, nemzetiségére, bőrszinére, nyelvére vagy a társadalmi állására. Jeremiáshoz hasonlóan mondhatjuk: „Tudd meg, hogy éretted szenvedek gyalázatot! Ha szavaidat hallattad én élveztem azokat; a te szavaid örömömre váltak nékem és szivemnek vigasságára; mert a te nevedről neveztetem oh Uram [Jehova], Seregeknek Istene." — Jer. 15:15, 16.

35. Kit támasztott Jehova Dávidnak „igaz magjaként", s hogyan teljesitette ez a valaki azt, ami az ő tiszteletbeli nevét tartalmazza: „Jehova a mi igazságunk"?

36. Miért nem a kereszténység uralkodóit és papjait helyezte Jehova a begyüjtött juhok fölé pásztorul?

37. Kit támasztott Jehova a begyüjtött juhok fölé pásztorokkul, s hogyan törtek ezek vezetve előre?

38. Miért nyugszik rajtunk egy félelemkeltő felelőség, hasonlóan annak idején Jeremiáshoz?

FEL

39 Különösen 1919 óta törekedtünk az egész lakott földet elérni az Isten felállított királyságának jó üzenetével, mégpedig nem csak a föld lakosainak a két harmadát, hanem a kereszténység 820 milliónyi hivét is, akiket tudatlanságban hagytak a papok Isten királysága felől, sőt e helyett e világ Egyesült Nemzeteire lettek utalva. Egyedül eme elmult év alatt (1957), 100 135 016 órát töltöttünk a harcmezőszolgálatban, amennyiben nyilvánosan és házról-házra prédikáltunk. Ez 164 országban és sok szigeten történt, mindenütt ott, ahol Jehova tanui vannak. Ezen órákból több mint 20 millió utólátogatásra lett felhasználva, érdeklődőknél. Az együttesen több mint 100 millió óra alatt, minden órában tehát több mint egy személynek lett bizonyság téve. Ez azt jelenti, hogy egyedül csak az elmult évben az emberek százmilliói kaptak bizonyságot a királyságról, több mint 120 nyelven. Nyakas ellenállás és heves üldözések ellenére történt ez, melyben Jehova tanui bizonyos területeken ütköznek. Ha mi, Jehova tanui szabad uttal rendelkeznénk, ha minden nemzet tágasan kinyitná kapuit előttünk: mily gyorsan el tudnánk akkor érni Jehova szelleme segitségével a 2,7 milliárd földi lakost a felállitott királyság jó üzenetével! De még a mostani viszonyok alatt is törekszünk új területekre behatolni, hogy ott is bizonyságot tegyünk.

40 Szükséges megtennünk ezt! Már megjelent ennek a babiloni régi világnak a falán a kézirás s bejelenti Sátán egész világszervezetének a bukását. Az e világ sorsát osztó kereszténység, elitélten áll itt vele, s olyan pusztulást fog elszenvedni, amely eltörpül a Jeruzsálem pusztulásának borzalmaival szemben, Jeremiás napjaiban. A föld minden részén veszélyben van számtalan juhokhoz hasonló ember élete, mivel közeledik a pusztulás nagy napja. Munkánk még nincs teljesen befejezve. Kötelességünk ezt a bizonyságtevőmunkát előrevinni, mig eléri a pusztulás ezt a figyelmetlen makacs világot. Odaadtuk magunkat Istennek az ő akarata cselekvésére. Igy tehát ez a mi munkánk, amit ma Isten akarata szerint végre kell hajtsunk. Erre a munkára őrzött meg ő bennünket, eddig az ideig. Nincs vissza többé számunkra, sem elhajlás, sem lassitás, sem pedig habozás többé, sem a munkának fékezése a szervezeten belül.

41 Jehova szerető jósága folytán össze lettünk gyüjtve erre a harmónikus gyülésre. Számunkra, a minden égitájról jövő, ily sok nemzethez tartozó s ennyi sok nyelvet beszélő tanuk számára, egy nagyszerű alkalom ez, közös nyilatkozatot adni, a világhelyzethez való viszonyunkról, a mi megvilágitott értelmünkről Isten akaratát illetőleg, s a mi közös célunkról is, tudniillik, hogy a jövőben is teljesitsük az Istentől kapott megbizásunkat. Ez az oka annak: „Miért hozzon ez a kongresszus egy határozatot", miért járuljon hozzá egy döntéshez, mielőtt egymástól elválnánk, hogy aztán azt az egész világnak tudomására adjuk. Ezért átadom a szót a Watch Tower Bible & Tract Society of Pennsylvania enökének, hogy elő tudja terjeszteni a határozatot, melyet mi mindannyian egységesen, tiszta szivből helybehagyhatunk.

42 Nagy tetszésnyilvánitás közepette lépett elő a Társulat elnöke, s a jelenlevőknek előterjesztette a következő határozatot:

39. Minek a cselekvésére törekedtünk mi, különösképen 1919-től, s milyen gyorsan tudnánk bizonyságot adni a föld 2,7 milliárd lakosának, tekintettel az utólsó évben elért teljesitményekre?
40. Miért törekedjünk arra, hogy a bizonyságtevés szempontjából behatoljunk új tevékenység-területre, s mi nincs számunkra ma a munkát illetőleg?

41, 42. Mire nyujtott a nemzetközi kongresszus egy nagyszerű alkalmat, s mit tett azért a Társulat elnöke?

SULYOS következményekkel járó időkben adódnak alkalmak, melyek az embereket az együttes tevékenység és a közös véleménnyilvánitás céljára a szintérre hivják. 1958 nyarán adódott egy ilyen alkalom. 1914 augusztus 1-én, tehát pontosan 44 évvel ezelőtt, hadat üzent a Német-Birodalom Oroszországnak, hogy segitsen Ausztriának, amely négy nappal előbb Szerbiának üzent hadat. Ez volt az első világháború kezdete, amely a föld több mint husz nemzetét döntötte szenvedésbe.

2 Ez a háború a szövetségesek győzelmével végződött. Világhatalmak és királyságok tüntek el. Új köztársaságok alakultak, de ezzel nem lett biztositva a világ számára a demokrácia. Meg lett alapitva a Népszövetség, hogy jó kapcsolatot teremtsen a nemzetek között s megakadályozza, hogy a háborúkhoz folyamodjanak az egyenetlenségek kiküszöbölésére; de ezzel nem lett biztositva a béke a világ számára.

3 Diktátorok ragadták magukhoz a hatalmat a kereszténység egyes nemzeteiben, s konkordátumokat kötöttek vagy egyezményeket hoztak vallásos vezérekkel. A világuralom újra égő vitakérdéssé vált. Agressziók következtek, amikor bizonyos birodalmak ki akartak terjeszkedni. A Népszövetség tehetetlennek bizonyult. S az első világháborúnak huszonegyéves befejezése után, halálal és pusztulással söpört végig a második világháború a földön, amely pusztitásában felülmullott minden ezt megelőző háborút. Az ördögi bombáknak atomtudósok által való előállitása csucsponthoz vezetett, s meggyorsitotta a minden idők legborzasztobb háborújának a végét. Valamivel kevesebb mint két honapra, miután ötven nemzet delegátusai befejezték konferenciájukat a kaliforniai San Franciskoban, s aláirták az Egyesült Nemzetek Szervezetének alapszabályait, bekövetkezett az atomfegyverek korszaka és az Egyesült Nemzetek ideje.

4 Az ettől eltelt tizenhárom év alatt, hatalmas nemzeti blokkok képződtek, melyek szétszaggatták a világot. Hideg- és melegháborúk dúlnak. Egyre inkább felülkerekedik a nacionalizmus. A hidrogénbomba társult a fegyvertárakhoz. A nemzetközi lefegyverzési törekvések minduntalan kudarcot vallanak, s a világ hirtelen belépett a világűrrakéták korszakába. Újra feléledt a világuralomért való verseny. A kommunista blokk törekszik minden eszközzel tulszárnyalni a demokratikus hatalmakat, s ezért gyanuval, feszültséggel, vetélkedéssel és félelemmel van töltve az álltalános helyzet. A jövő egyre fenyegetőbbnek mutatkozik. Az emberek vallásos vezéreikhez fordulnak. Tőlük várnak világosságot, vezetést s a reménység bizalomra méltó üzenetét, de a vallásos vezérek nem tudnak semmi mással szolgálni, csak amit a világ politikai vezérei ajánlanak. Nem utalták az embereket az üdvösség egyedüli utjára. Figyelmen kivül hagyták a ‚nemzetek nagy Királyának' az Igéjét. — Jer. 10:7.

5 Az emberi történelen legnagyobb átalakulásának a közelsége, az a veszély, melyben a tanácstalan emberek vannak és az életmentő igazság hirdetésének égető szükségessége, a legalkalmasabb idővé teszik a jelent, Isten Igéje, a Szentirás üzenetének minden nemzetnek, törzsnek, népnek és nyelvnek a tudomásul adására.

1. Mire volt találó idő a nemzetközi kongresszus hatodik napja (1958, augusztus 1) és mire adott alkalmat, s milyen világesemény évfordulója volt ez?
2. Mi volt az első világháború eredménye, s biztositva volt a világ számára a béke?
3. Milyen események válltották ki a második világháborút, s milyen korszak vette kezdetét e háború végefelé?

4. Hogyan alakult a helyzet az ettől eltelt tizenhárom év alatt a világban, s mennyiben mondtak csődöt a világ vallásvezérei a néppel szemben?
5. Melyik égető szükségesség következtében volt a nemzetközi kongresszus találó idő, a bibliai üzenet mindenkinek való hirdetésére?

FEL

EZÉRT HOZZUK A KÖVETKEZŐ HATÁROZATOT S EGYÜTTESEN KIJELENTJÜK, HOGY

[6] MI, Jehova tanui, akik itt New Yorkban, a Yankee-Stadionban és a Polo Groundokban, 1958, augusztus 1-én az „Isten akarata" eme kongresszusára összegyülekeztünk, kizárólag Istennek, a világegyetem Egyeduralkadójának adózunk hűséggel, s magunkat az ő megigért és már eljött új világa érdekeinek akarjuk szentelni;

[7] HOGY kifogásoljuk azt a tényt, miszerint figyelmen kivül hagyatik az egyetemes Szuverén ihletett, irott Igéje a kereszténység vallásvezéreinek kötelességtudatlansága miatt, s hogy ezen vezérek különböző vallásos ürügyek alatt feledésbe hagyták jutni az emberek között a szuverén Isten szent nevét, ezzel szemben mi, az ő tanui, a legnagyobb örömünknek találjuk: ezt a szent nevet tisztelni és igazolni valamint minden ember előtt vallást tenni arról, hogy Jehova az az egyedüli név, mellyel Isten magát megjelöli (83. Zsolt. 19);

[8] HOGY a mai napig minden nemzet létezését Jehova Istennek köszönheti, a nagy Teremtőnek és az élet Kutforrásának, mivel mindannyiuknak közös eredete va, s mindannyian a vizözön főátélőétől származnak, Nóé pátriárkától, aki Jehova Istennel járt, ami ahhoz vezetett, hogy az emberi-nem életben maradt;

[9] HOGY mind, a jelen sok nemzete, törzse és népe el kellene ismerje, hogy mi Nóétól — aki az első embertől, Ádámtól való leszármazási vonalon a tizedik iz volt — való közös leszármazás következtében, egyetlen emberi család, egyetlen emberi-nem vagyunk, amely számára Jehova Isten, az ő Fia, Jézus Krisztus által megtette azt az intézkedést, amely az ő örök életükhöz és boldogságukhoz fog vezetni, az Isten már közelgő új világában;

[10] HOGY röviddel a vizözön után, Babilon városának a megalapitásától egy gonosz világ épült fel, amely fölött — a Szentirás szavai szerint — Sátán, az Ördög, mint láthatatlan isten uralkodik; s amennyiben alatta és az ő démonai alatt az emberek különböző nyelvű különböző nemzetekben szétforgácsolodtak, az emberi-nem egysége felbomlott, s az emberi család a mai veszélyes helyzetbe lett juttatva, amelyben nincs sem béke, sem szeretet, sem pedig összhang;

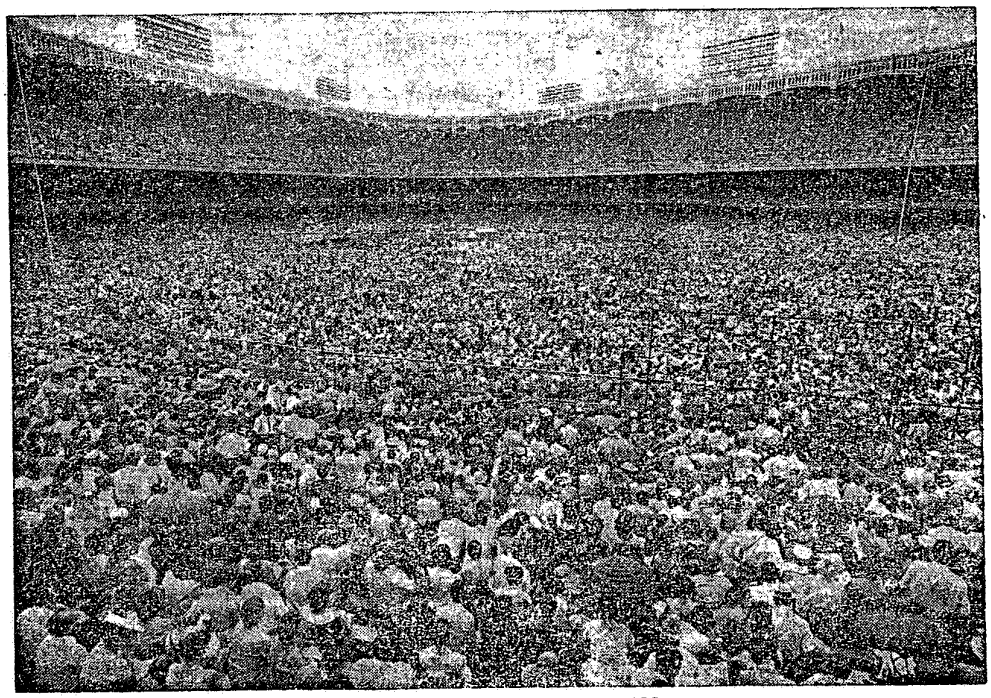
[11] HOGY Jehova Isten az emberek iránti szeretetből meg fog valósitani, az ő meghatározott idejében egy igazságos új világot, minden jóakaratú ember számára, amiért megszámlálta ezen nemzetközileg szétdarabólt régi világ napjait; ez a régi világ most a meghatározott végidejében van, amely nagyon előhaladott;

[12] HOGY a Legfelségesebb, a menny Istene, választott magának egy tulajdon uralmat az egész föld fölé, s 1914 őszén beiktatta az ő hűséges Fiát, a megdicsőült Jézus Krisztust Királyként a mennyekben, aki el kell pusztitson Istennek és az embernek minden ellenségét, s uralkodnia kell minden jóakaratú ember felett az áldott új világban, amiért elkezdődött e régi világ minden nemzetének a ‚meghatározott végideje' Jézusnak a trónra emelésekor 1914-ben, s most közeledik az ő döntő befejezéséhez;

[13] HOGY az Isten felállitott királysága az egyedüli szilárd uralom a világegyetemben, melynek uralma az ő felkent Fiának, Jézus Krisztusnak a kezében nyugszik, s hogy Isten nem támogatja a kereszténység egyetlen kormányát sem, mivel ő az egyedüli uralmát támogatja, tudniillik a messiási királyságot; a kereszténység kormányai el vannak itélve: ő fogja eltenni őket a lábalol az Armageddon egyetemes háborújában, mert akkor harcolni fog az ő uralkodó Királya ellenük és az Ördög minden többi, emberekből és démonokból álló szervezete ellen;

[14] HOGY 1914-től állandóan szaporodnak a bizonyitékok, melyek mutatják, hogy uralkodik most Isten királysága a

6. Kinek kivántak Jehova tanui hűségükkel adózni, amidőn egységben voltak a nemzetközi kongresszuson?
7. Mit kifogásolnak a tanuk, s miben találják legnagyobb örömüket?
8. Kinek köszönheti minden nemzet mai létét és miért?
9. Mit kellene felismerjünk ránk vonatkozólag, mert mindannyiunknak közöz leszármazásunk van?
10. Milyen dolgok sodorták az embereket a vizözöntől a mai veszélyes helyzetbe?
11. Mi Jehova akarata az emberi teremtményére vonatkozólag, s hol van ma ez a régi világ az idők sodrában?
12. Mit tett Jehova a föld feletti uralomra vonatkozólag 1914 őszén, s mi kezdődött el tehát akkor a régi világ nemzetei számára?
13. Melyik az egyedüli szilárd uralom a világegyetemben, s miért nem áll Isten a kereszténység valamely kormánya mögött?
14. Mit mutatnak az 1914-től növekvő bizonyitékok, s miért hallhatják most az emberek és mondhatják: „Igaz!"?

A megtelt Yankee-Stadion, amidőn a 194 418 jelenlevő elfogadta a határozatot.

Láss, egy további tömeget a következő oldalon lévő képen a Polo Groundokban.

FEL

mennyből, s eme meglévő látható bizonyítékokra vonatkozólag nem csak a Szentírásból, az ő Fiának, Jézus Krisztusnak a jövendölésével rendelkezünk, amelyet megkérdezhetünk, hanem Isten támasztott magának beszélő tanukat is, hogy hirdessék az uralkodó királysága jó üzenetét és élő szóval figyelmeztessék az embereket az armageddoni csatáról, ugyhogy ők hallhassák és mondhassák: „Igaz!";

15 HOGY Isten Igéjének beteljesedett jövendölései ellenére, amely ismeretes kellene legyen a papság előtt, s az Istennek beszélő, élő tanui növekvő bizonyságtevő munkája ellenére, a kereszténység minden felekezetének vallásos vezérei elvetették azt a gondolatot, hogy részt vegyenek a királyság-bizonyságtevésben, melyet végre kell hajtani a Máté 24:14 beteljesedésékép; igen, akadályozták Jehova tanuit, sőt üldözték és elvetették Isten királyságát, a népeket emberi, politikai gyógyszerre utalták a rosz állapotok eltakaritására;

16 HOGY az istentelen kommunizmustól és egy újjabb világháborútól való félelemből elfordult a papság Jézus Krisztustól, a Királytól és politikai szervezetekhez hajlott, mégpedig az Isten iránt ellenséges érzületű régi világ tovább fennmaradása érdekében, tudniillik a Népszövetséghez és annak utódjához az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez; s elcsábitotta a népet, igen, buzditotta azt: istenitse eme emberi pótlékot, Isten királyságának az elfogadása helyett; s ebben a világbölcs vállalkozásban, amely által meg akarja védeni az embereket, ezen tehetetlen szervezet igénybevételével, egy további pusztító világháborútól, nem segitett a papság az embereknek, menedéket és biztonságot találni a „Mindenható Isten nagy napja háborújának" a még borzasztóbb egyetemes háborújától (Jel. 16:14,16); igen, a nemzetközi békés időkben, arra inditotta képmutatóan a papság a nemzeteket: ne harcoljanak egymás ellen, ne harcoljanak embertársaik ellen, miközben politikai, azaz emberi terveket támogattak, s ezáltal Isten elleni harcra buzditották a nemzeteket, éspedig úgy ma, mint a jövendő armageddoni csatában is;

17 HOGY a nemzetek most itélet alatt állanak, Jehova Isten a legfelsőbb Biró előtt, miközben a kereszténység papsága mint a föld legkifogásolhatóbb, a legkötelességtudatlanabb osztály áll előtte, s Armageddonban az ő birói figyelmét legelőször feléjük forditsa, s hogy mind azon vak népségek, melyek ezen világtalan vallásos vezéreket követik, velük együtt fogják elszenvedni az itéletvégrehajtást, Isten keze által;

18 HOGY mi, tekintettel e komoly helyzetre, amelyben a régi világ van, s tekintettel a kereszténység papsága csődjére, mindenek felett hálásak vagyunk Jehovának a kiváltságért, hogy a világ ezen végidejében tanui lehettünk minden nemzetben; továbbá teljes tudatában vagyunk annak, hogy komoly felelőség nyugszik rajtunk, tudniillik kötelességünk: magasra emelni az ő nevét s végrehajtani a részünkre kiutalt megbizatást;

19 HOGY mi, a 194 418 Jehova tanuja és jóakaratú ember, azon célból gyültünk össze itt, erre a nemzetközi kongresszusra, hogy még többet megtudjunk Isten szent akaratáról, s még jobban meg is érthessük, hogyan hajthassuk azt végre;

20 HOGY mi, képletesen szólva, kardjainkat ekevasakká, dárdáinkat metszőkésekké kovácsoltuk, s hogy mi, habár sok nemzetből származunk, nem fogunk kardot emelni egymásra, mert mi Krisztus testvérei és Isten egyetlen családjának a tagjai vagyunk; s hogy nem is fogjuk tanulni az egymás elleni hadviselést, hanem Isten útain akarunk járni, békében, egységben és testvéri szeretetben;

21 HOGY mi, habár oly sok különböző nemzetből származunk, mégis egyetlen keresztyén népé lettünk, mert mi elkülönültünk ettől a világtól és annak gyülöletből született konfliktusaitól s odaadtuk magunkat Jézus Krisztus által a mi egyetlen Istenünknek és mennyei Atyánknak, s együttesen őszintén imádkozunk hozzá: „Legyen meg a te akaratod, ahogy a mennyben, úgy a földön is!" — tehát nem a világi nemzetek akarata, akik e világ uralkodója, Sátán, az Ördög alatt állanak;

22 HOGY a mi földi szervezetünk teokratikus, mert Isten, a Legfelségesebb vezeti, aki Főként mindenek felett áll; a mi Isten alatt álló Vezérünk, nem politikai diktátor, hanem Jézus Krisztus a mi Jópástorunk; Isten szent szelleme az a hatékony erő, amely minket serkent s elvégzi Isten akaratát általunk; s az ihletett Szentirás a mi törvény- és tankönyvünk, amely a legmagasabb képzetséget szolgáltatja számunkra;

---

15. Minek a cselekvését rázta le magáról a kereszténység papsága, a beteljesedett jövendölések és növekvő bizonyságok ellenére, s mit tett ennek következtében?
16. Hogyan járt el a papság a kommunizmustól és egy további világháborútól való félelemből, s ki elleni harcra buzditotta a nemzeteket?
17. Miért lesz a kereszténység papságának először figyelem szentelve Armageddonban, s mi fog történni hiveivel?

18. Miért olyan hálás tehát Jehova népe ebben a helyzetben és milyen felelőséget ismer?
19. Miért jöttek össze mind ezen tanuk és jóakaratú emberek erre a nemzetközi kongresszusra?
20. Mit tettek a tanuk az Ésaiás 2:2-5 szövegének a beteljesedéseként, s minek a cselekvésére határozták el magukat a továbbiakban?
21. Mi tette a tanukat egy egységes keresztyén népé, s miért imádkoznak őszintén?
22. Miért teokratikus a szervezetünk az egy fej általi vezetést és irányitást illetőleg, valamint a buzditó erejükre és törvénykönyvükre vonatkozólag?

● Miért alkalmazza a Szentirás *Új-Világ-Forditása* (angol) az „emléksirok" összetett kifejezést az egyszerű „sir" szó helyett, ahogy ez az *Amerikai Standard-Forditásban* a Máté 8:28; 23:29; 27:52, 53, 60; 28:8; János 5:28-ban és más helyeken előfordult? (A *Károli* Biblia ezen a helyen a „sir", „sirbolt", „siremlékek" és a „koporsók" kifejezést alkalmazza.)

Az *Új-Világ-Forditás* azért alkalmazza az idézett szövegekben az „emléksir" vagy „emléksirok" kifejezést, mert a Keresztyén Iratok eredeti szövegében, amely ezerkilencszáz évvel a görög köznyelven iródott, a *mnemei'on* görög szó áll. Ez a *mnemei'on* görög szó az „emlékezni" igéből származik vagy „emlékezetben tartani" jelenti. Más bibliafordítások visszaadhatják ezt a görög szót az egyszerű „sir" szóval, de a „sir" szó nem adja vissza az originális görög szó teljes jelentését. Miért nem? Mert a görög „sir" szó abból az igéből van levezetve, amely „kilehelni" vagy „ásni" jelent. Ezzel szemben a görög *mnemei'on* szó magában zárja a valakire gondolni vagy valakire emlékezni gondolatot.

Azért helyezik sirba az emberek elhalt hozzátartozóikat, mert emlékezni szeretnének rájuk s azért is, mert szivesen elfogadják, hogy egy napon ismét élni fognak, s örvendhetnek majd egymás látának egy más világban. Az is fontos azonban számunkra, hogy ne csak valamely ember emlékezzen ránk, hatten elméjében tartja a halotakat. Azért olyan fontos az ő emlékezetében megtartatni, mert csak ő egyedül rendelkezik a halotak feltámasztásának hatalmával, éspedig ezt az ezerévesuralom alatt fogja megtenni, melyet Jézus fog gyakorolni az emberek felett. Mivel Jézus itt a görög *mnemei'on* szót alkalmazta, amely magában foglalja emlékezés gondolatát, remélhetjük, hogy Isten megemlékezik az emléksirokban lévő halotakról, amennyiben feltámasztja őket.

Azok holtestei, akiket a zsidók a Hinnom völgyébe vagy a gyehennába (ahogy a görögök ezt nevezték) vetették, Jeruzsálemen kivül, el lettek ott pusztitva, tehát nem lettek behelyezve egy emléksirba *(mnemei'on)*. Azért tették ezt, mert nem tartották érdemesnek, hogy Isten népe emlékezzen rájuk, s nem is tartották őket érdemesnek Isten meghatározott idejében, a halotak közül való feltámasztásra. Ennél az oknál fogva lett a gyehenna — Jeruzsálem kőfalain kivüli völgy, amelyben a város söpredéke és hulladéka kénnel táplált tüzzel lett elpusztitva — a második halál jelképévé vagy az örök, Isten által előidézett pusztulásnak.

Ezért nevezte az Ur Jézus Krisztus Iskariót Judást, aki elárulta öt az ellenségnek a „veszedelem" vagy a „pusztulás fiának", ami azt jelentette, hogy örök pusztulást érdemelt Iskariót Judás, s hogy nem lesz része feltámadásban. Judás elárulta Jézust az irástudóknak és farizeusoknak, s ezen vallásos vezéreknek mondotta Jézus: „Kigyók, mérges kigyóknak fajzatai, mi-

FEL

[23] HOGY mi, ha nemsokára el is kell válljunk egymástól, ıégis védeni fogjuk a szervezet egységét, amely itt oly ágyszerű módon jut kifejezésre; s ha mi, a hazatérésünk tán különböző emberi kormányformák alatt, különböző ralkodók alatt élünk, nem fogjuk megengedni, hogy Isten llen harcoló emberek egységünket szétszaggassák, s elvásszanak bennünket a teokratikus szervezettől; imádkozni ogunk továbbra is egymásért s eleget tenni a bibliai utaitásoknak; s ha az üldözés hevesebbé is lenne és mi szétzóródnánk vagy föld álá kényszerülnénk vagy meg lennénk osztva a bibliai tanulmánysegédeszközeinktől, mégis tovább ogunk haladni inkább Istennek engedelmeskedni mitsem mbereknek és prédikálni fogjuk Isten királyságának jó üzeıetét, mint olyan egyedüli üzenetet, melyet Isten adott az mbereknek, éspedig, ha szükséges csak a Biblia segitségéel vagy pedig a szivünkben jól megőrzött Isten Igéje alapán; törekedni fogunk ezt illetőleg úgy viselkedni, mint azon ıűséges testvéreink, akik ma a kommunista vasfüggöny ıögött, vagy egy elnyomó kormány, egy diktatura alatt ell éljenek, s akikért nem szününk meg imádkozni;

[24] HOGY legyen meg az Isten akarata — amennyiben tőink függ — egész a végig, tudniillik Isten felállitott királyága hirdetését és minden másjuhnak az egy akolban való együjtését illetőleg, amely a Jópásztor, Jézus Krisztus aatt áll, hogy örvendjenek velük a megmentésnek, s érdeıesnek találtassunk Armageddon után Isten új világában utni, hogy egyedüli emberi családként közösen imádjuk stent, mégpedig fajra, a nemzeti határokra való kölömbség élkül és bomlasztás nélkül, mivel az egyetlen uralom alatt llunk, az ő Királya királysága alatt; s hogy mi mindig és rökké cselekedni akarjuk az őakaratát.

Jehova tanui

AZ „ISTEN AKARATA" NEMZETKÖZI KONGRESSZUSON
NEW YORK VÁROSÁBAN
1958 AUGUSZTUS HÓ ELSŐ NAPJÁN

Előterjesztette: N. H. Knorr.

a Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania elnöke

Támogatta: F. W. Franz, **alelnök**

Hitelesitette: M. G. Henschel, kongresszuselnök

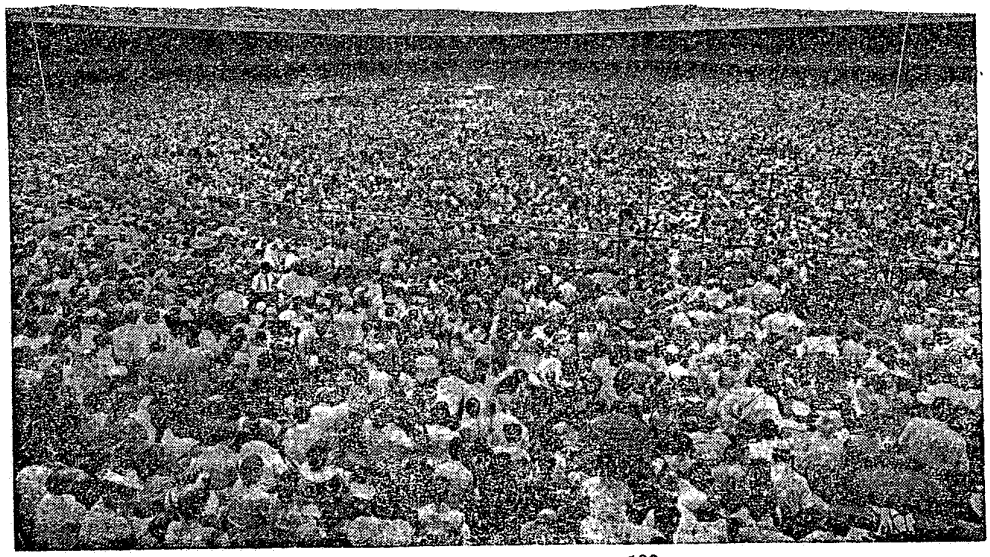
[25] Ezen lelkes alkalommal, felhivjuk azért mindazokat, akik életet és boldogságot óhajtanak, s akiknek tudomására jutott ez a határozat, hogy vegyék szivükre ezt a fontos üzenetet: tiszteljék a Teremtő nevét, aki a mennyet és földet teremtette, forduljanak királyságához, az új világ jogszerinti uralmához, melyet Krisztus fog kormányozni és végül, hogy hozzák magukat összhangban az ő tökéletes akaratával; mert: „Aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké!" — 1. Ján. 2:17.

ELFOGADÁS

[26] Miután a Társulat elnöke felolvasta a határozatot, mely ismételten nagy tetszést keltett, előterjesztette annak elfogadását. Viharos taps közepette támogatta az alelnök az inditványt. Azután ajánlotta az elnök, hogy mindazok, akik a határozat elfogadása mellett vannak, kiáltsanak igennel! Egy emberként kiáltott a 194 418 jelenlevő hallgató igen! — ami ismételten lelkesedést, ujjongást és tetszést váltott ki bennük. Arra vonatkozó példa volt ez, hogyan járjanak el további nagyszabású gyüléseken a következő hónap folyamán, tudniillik Angliában, Németországban és a föld más országaiban.

[27] A Yankee-Stadionban és a Polo Groundokban történtek a határozatra vonatkozólag, alkalmat adtak sok nyilvános, szóbeli valamint nyomtatott kommentárra. Akár milyen intézkedéseket is tesznek mások Jehova tanui ellen a határozat miatt, mégis mélyen a szivükbe zárták ezek a keresztyének azt, amit elfogadtak. Imadkoznak és erőfeszitéseket tesznek arra, hogy meg is tartsák azt, amit ezen az ünnepélyes gyülésen elhatároztak. Be kell bizonyitsák a határozat iránti őszinteségüket. Mindazonáltal biztositékuk van a Szentirásban arra, hogy a Mindenható, Jehova Isten támogatni fogja őket abban, hogy bizonyuljanak a határozat iránt igazaknak és hűségeseknek, hogy megmenthesse őket, ő pedig fel legyen dicsőitve. Azáltal, hogy együtesen teljesitik a határozat utasitásait, ki lesz nagyon terjesztve az általuk adott bizonyságtevés, amely számtalan juhokhoz hasonló jóakaratú ember örök megmentésére fog szolgálni, hogy ők is cselekedhessék az isteni akaratot, Isten igazságos új világában.

23. Mit határoztak el a tanuk, ami a szervezet egységét és a prédikáló tevékenységüket illeti, s milyen hűséges testvérekhez hasonlók ők ebben?
24. Az Isten akaratának milyen különös ismertetőjelei teljesedjenek be kivánságukra általuk és milyen célt követnek ezzel?
25. Minek a cselekvésére hivták fel az összegyült tanuk végül is mind azokat, akik boldogságban szeretnének élni egy igazságos uralom alatt és miért?
26. Hogyan jártak el az előterjesztett határozatot illetőleg?
27. Mit tesznek most a határozatot elfogadó személyek ezzel kapcsolatban, s mi adódik abból, hogy utasitásaikat teljesitik?

A megtelt Yankee-Stadion, amidőn a 194 418 jelenlevő elfogadta a határozatot.
Láss, egy további tömeget a következő oldalon lévő képen a Polo Groundokban.

FEL

ık, akkor a Teremtő nemzetek-feletti hatalma kell egtörténjen a földön, aki igy szól: „Én vagyok Jeho- ı. Ez az én nevem; tulajdon tiszteletemet nem fogom ınki másnak adni, sem dicsőségemet faragott képek- ek." (Ésa. 42:8, *UV*) Az Ő akaratának kell meglenni, a ember és állat mindig ezen a bolygón kell éljen. sak ezáltal fog bebizonyosodni, hogy az embernek és llatnak a földön való megteremtése szándékában, igaz- ágosság, jóság és szeretet által vezéreltette magát. zen a módon be kell igazolódni szándékának az ő ma- adandó dicsőségére. Ezért imádkoznak mind azok, a- ik a Jézus által tanitott Mintaimádságot imádkozzák, ıogy igazolódjon be Isten szándéka, amennyiben az ő ıkarata ugyan úgy meg lesz itt a földön, mint a ıennyben.

A föld megmarad

7 Hogyan nyerhetünk azonban bizonyitékot arról, ıogy a Teremtő akarata a földet mind örökké meg- ıagyni s lakott bolygóként megőrizni? Nem azáltal, ıogy a kereszténység egymást megcáfoló felekezeteihez fordulunk, hanem amennyiben a Biblia igéjéhez fordulunk, akinek Szerzője maga a Teremtő. A Biblia az ő szelleme vagy az ő aktiv ereje által valósult meg, mégha arra Isten hűséges férfiait használta is fel. „Először pedig tudjátok meg ezt, hogy az Irás egyetlen jövendölése sem fakadt valamilyen egyéni szabadonbocsátásból. Mert soha nem származott a jövendölés emberi akaratból, hanem emberek szólottak Istentől, hordozva a szent szellem által." (2. Pét. 1:20,21,*UV*) Vannak papok, akik távoltartják a Bibliát a néptől és azt a hitvallásaik szerint és az emberek által felállitott hitszabályok szerint értelmezik vagy félremagyarázzák. Isten azonban azért iratta a Bibliát, hogy minden ember olvashatja vagy minden embernek fel lehessen olvasni abból, ugyhogy képesek legyenek ezek maguk megérteni, mit mond Isten az ő könyvében.

8 Jézus rendelkezésére állt a Héber Iratok harminckilenc könyve, 1. Mózestól Malakiásig, melyek az ő földre jövetele előtt iródtak, Isten szellemének az ihletése alatt. Ezekből a könyvekből tudta ő, hogy miért teremtette ő a földet a rajta lévő emberrel. Összhangban a Héber Iratokból nyert ezen ismerettel, szerezte Jézus követői számára a Mintaimádságot. Azt mondta, a következőképen imádkozzanak a mennyei Atyához: „ Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a földön is." Kérdezzük csak meg ezért magunkat: Azért tanitott Jézus ezen szavakkal bennünket imádkozni, hogy pusztuljon el a föld tüzzel vagy valami mással, ugyhogy eltünjenek az azon való emberek és állatok? Mivel a Jézus imájára való feleletként a mennyei Atyja királysága kell a földre jöjjön, miért pusztuljon el tehát a föld akkor vagy valamely későbbi időpontban? Isten királysága jön, hogy az egész jövőre ittmaradjon. Nem szükséges, hogy az ember miatt elpusztitsa Isten a földet. Nem, különösen pedig nem akkor, ha az Isten királysága alatt élő emberek ugyan úgy végre fogják hajtani Isten akaratát a földön, ahogy a mennyben már megtörténik. Isten ugyan olyan kevésbé fogja elpusztitani a földet mint a mennyet, ahol a szent szellem-teremtmények úgy teljesitik Isten akaratát, ahogy majd ember-teremtmények is teljesitik a földön az ő királysága alatt.

(Folytatása következik)

7. Hogyan bizonyosodhatunk meg: a Teremtő akarata-e, hogy örökké fennmaradjon a föld?

8. a) Milyen Irásokkal összhangban szerezte Jézus Mintaimádságát? b) Miért nem pusztul el a föld, ha jön Isten királysága?

● Miért alkalmazza a Szentirás *Új-Világ-Forditása* (angol) az „emléksirok" összetett kifejezést az egyszerű „sir" szó helyett, ahogy ez az *Amerikai Standard-Forditásban* a Máté 8:28; 23:29; 27:52, 53, 60; 28:8; János 5:28-ban és más helyeken előfordult? (A *Károli* Biblia ezen a helyen a „sir", „sirbolt", „siremlékek" és a „koporsók" kifejezést alkalmazza.)

Az *Új-Világ-Forditás* azért alkalmazza az idézett szövegekben az „emléksir" vagy „emléksirok" kifejezést, mert a Keresztyén Iratok eredeti szövegében, amely ezerkilencszáz évvel a görög köznyelven iródott, a *mnemei'on* görög szó áll. Ez a *mnemei'on* görög szó az „emlékezni" igéből származik vagy „emlékezetben tartani" jelenti. Más bibliaforditások visszaadhatják ezt a görög szót az egyszerű „sir" szóval, de a „sir" szó nem adja vissza az originális görög szó teljes jelentését. Miért nem? Mert a görög „sir" szó abból az igéből van levezetve, amely „kilehelni" vagy „ásni" jelent. Ezzel szemben a görög *mnemei'on* szó magában zárja a valakire gondolni vagy valakire emlékezni gondolatot.

Azért helyezik sirba az emberek elhalt hozzátartozóikat, mert emlékezni szeretnének rájuk s azért is, mert szivesen elfogadják, hogy egy napon ismét élni fognak, s örvendhetnek majd egymás látának egy más világban. Az is fontos azonban számunkra, hogy ne csak valamely ember emlékezzen ránk, hanem Isten, a Mindenható, azaz, hogy megtartson emlékezetében, mivel méltónak tekint bennünket, feltámadás által újonnan az életre hozatalra.

Amidön az Úr Jézus igy szólt: „Eljön az óra, melyben mindazok, akik az emléksirokban vannak, meghalják az ő hangját és előjönnek, azok, akik a jót cselekedték az élet feltámadására, azok, akik a rosszat müvelték az itélet feltámadására", nyilván Isten emlékezetére is hivatkozott, tehát arra a tényre, hogy Isten elméjében tartja a halotakat. Azért olyan fontos az ő emlékezetében megtartatni, mert csak ő egyedül rendelkezik a halotak feltámasztásának hatalmával, éspedig ezt az ezerévesuralom alatt fogja megtenni, melyet Jézus fog gyakorolni az emberek felett. Mivel Jézus itt a görög *mnemei'on* szót alkalmazta, amely magában foglalja emlékezés gondolatát, remélhetjük, hogy Isten megemlékezik az emléksirokban lévő halotakról, amennyiben feltámasztja őket.

Azok holtestei, akiket a zsidók a Hinnom völgyébe vagy a gyehennába (ahogy a görögök ezt nevezték) vetették, Jeruzsálemen kivül, el lettek ott pusztitva, tehát nem lettek behelyezve egy emléksirba *(mnemei'on)*. Azért tették ezt, mert nem tartották érdemesnek, hogy Isten népe emlékezzen rájuk, s nem is tartották őket érdemesnek Isten meghatározott idejében, a halotak közül való feltámasztásra. Ennél az oknál fogva lett a gyehenna — Jeruzsálem köfalain kivüli völgy, amelyben a város söpredéke és hulladéka kénnel táplált tüzzel lett elpusztitva — a második halál jelképévé vagy az örök, Isten által előidézett pusztulásnak.

Ezért nevezte az Úr Jézus Krisztus Iskariót Judást, aki elárulta őt az ellenségnek a „veszedelem" vagy a „pusztulás fiának", ami azt jelentette, hogy örök pusztulást érdemelt Iskariót Judás, s hogy nem lesz része feltámadásban. Judás elárulta Jézust az irástudóknak és farizeusoknak, s ezen vallásos vezéreknek mondotta Jézus: „Kigyók, mérges kigyóknak fajzatai, mi-

FEL

képen kerülitek ki a gyehennának a büntetését?" (Ján. 17:12; 6:70, 71; Mát. 23:33; 10:28, *UV)* Ha tehát ilyen istentelen rossz emberek meghaltak, mint amilyenek azon vallásvezérek voltak, akkor úgy a test mint a lélek is el lett pusztitva, mivel nem nyernek feltámadást és nem fognak soha többé lelkekként élni Isten világegyetemében.

Ebből az okból jelölte meg Jézus, amikor a halotak feltámadásáról beszélt, azt a helyet, ahol a halottak nyugosznak, emléksirként és igy értelmünkre adta, hogy Jehova Isten az ő meghatározott idejében gondolni fog azokra, akik azokban vannak, s hogy fel fogja támasztani őket az életre, hogy élvezhessék mindazt, amit nyujt az élet, Isten új világában.

Hirdetmények

Prédikáló szolgálat

Jehova tanui szorgalmasan követik Jézus parancsát: „Tegyetek tanitványokká minden népeket!" — az egész földön. Mesterükhöz hiven, nyilvánosan és házról-házra mindenüvé elviszik Isten felállitott királyságának a jó hirét. Erre a célra a leggyakorlatiasabb segédeszköznek „Az Őrtorony" folyóirat bizonyult, hiszen ez az egyetlen olyan szócső, mely proklamálja Jehova felállitott királyságát. Beszélj te is, ennek a folyóiratnak az előnyeiről, szomszédaidnak, ismerőseidnek, családod tagjainak és minden jóakaratú embernek, aki élni szeretne Isten igazságos új világában. „Az Őrtorony" a legnagyszerűbb bibliatanulmányozo segédeszköz; megjelenik 54 különböző nyelven, s igy óriási olvasókör örvendhet neki havonta. Megszeretnéd te is tudni: mi Isten szándéka az emberiségre és a mi földünkre vonatkozólag, akkor irjál még ma a fedéllap belső oldalán lévő egyik cimre! Keresd fel, Jehova tanui királyságtermét a te lakhelyeden, hogy igy kapcsolatba kerülhess az Új-Világ-Társadalmával!

AUGUSZTUS HAVI NAPISZÖVEGEK

1. Nem nékünk Uram [Jehova], nem nékünk, hanem a te nevednek adj dicsőséget, a te kegyelmedért és hivségedért! — 115. Zsolt. 1.

2. Csordultig van a poharam. Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr [Jehova] házában lakozom hosszú ideig. — 23. Zsolt. 5, 6.

3. De aki a szent Lélek [szellem] ellen szól, annak sem ezen, sem a más világon meg nem bocsátatik. — Mát. 12:32.

4. Az Urnak [Jehovának] a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd. — 2. Móz. 20:7.

5. Mert nagy kapu nyillott meg előttem és hasznos, az ellenség is sok. — 1. Kor. 16:9.

6. Mindazáltal irgalmasságomat nem vonom meg tőle, miképen megvonám Saultól ... És állandó lészen a te házad, és a te országod mindörökké tiéd lészen. — 2. Sám. 7:15, 16.

7. Mikor Istennek fogadást tessz, ne halogasd annak megadását; mert nem gyönyörködik a bolondokban. Amit fogadsz, megteljesitsd! — Préd. 5:4.

8. És üle Salamon az Úr [Jehova] székében, mint király az ő atyjának Dávidnak helyében, és mindenben szerencsés vala, mert engedelmeskedik néki az egész Izráel. — 1. Krón. 29:23.

9. Mily szépek a békesség hirdetőknek lábai, akik jókat hirdetnek. — Róm. 10:15.

10. De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága ... elfojtsák az igét, és gyümölcstelen lesz. — Márk. 4:19.

11. Úgy tekintsen minket az ember mint ... Isten titkainak sáfárait. Ami pedig egyébiránt a sáfárokban megkivántatik, az, hogy mindenik hivnek találtassék. — 1. Kor. 4:1, 2.

12. Kisértsétek meg magatokat, ha a hitben vagytok-e? magatokat próbáljátok meg. — 2. Kor. 13:5.

13. Mert kegyelmed szemem előtt van, és hűségedben járok-kelek. — 26. Zsolt. 3.

14. Moda pedig nékik példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni. — Luk. 18:1.

15. Csalárdabb a sziv mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt? Én, az Úr [Jehova] vagyok az, aki a szivet fürkészem ... hogy megfizessek kinek-kinek az ő utai szerint. — Jer. 17:9, 10.

16. De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedjék a ti szivetek dobzódásnak, részegségnek és az élet gondjainak miatta ... Vigyázzatok azért minden időben. — Luk. 21:34, 36.

17. Jaj nékik! mert a Kain utján idultak el, és a Bálám tévelygéseivel bérért szakadtak ki, és a Kóré ellenkezésével vesztek el. — Jud. 11.

18. Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy Faraó leánya fiának mondják. Inkább választván az Isten népével való együtt nyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörüségét. — Zsid. 11:24, 25.

19. Ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől ... Avagy nem több-é az élet, hogynem az eledel. — Mát. 6:25.

20. Énekeljetek az Urnak [Jehovának] új éneket. — 96. Zsolt. 1.

21. Én azért adok néktek, miképen az én Atyám adott nékem, országot. — Luk. 22:29.

22. Mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne bölcselkedjék, mint ahogy kell bölcselkednie, hanem józanon bölcselkedjék. — Róm. 12:3.

23. Gyakorold magadat a kegyességre. Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de a kegyesség mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életnek igérete. — 1. Tim. 4:7, 8.

24. Ő adott némelyeket ... pásztorokul. — Eféz. 4:11.

25. Az ő utjára tanitja meg az alázatosokat. — 25. Zsolt. 9.

26. Hallja a bölcs és öregbitse az ő tanulságát, és az értelmes szerezzen érett tanácsokat. — Péld. 1:5.

27. Az Urnak [Jehovának] minden utja kegyelem és hűség azoknak, akik szövetségét és bizonyságát megtartják. — 25. Zsolt. 10.

28. Hallgasd meg, Isten, az én imádságomat, és ne rejtsd el magadat az én könyörgésem elől. Én az Istenhez kiáltok, és az Úr [Jehova] megszabadit engem. Este, reggel és délben ... és ő meghallja az én szómat. — 55. Zsolt. 2, 17, 18.

29. Senki sincs, aki elhagyta [mindenét] én érettem és az evangéliumért, aki száz annyit ne kapna most ebben az időben; a jövendő világon pedig örök életet. — Márk. 10:29, 30.

30. A gyülekezet sátorának nyilásánál maradjatok éjjel és nappal hét napig, és tartsátok meg, amit megtartani rendelt az Úr [Jehova], hogy meg ne halljatok. — 3. Móz. 8:35.

31. Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell ... Légy hiv mind halálig, és néked adom az életnek koronáját. — Jel. 2:10.

HELYESBITÉS: Az „Őrtorony" 1959 junius 1. számában, a 27-es bekezdés utolsó előtti mondata, a 87. oldalon, helyesen igy hangzik: „Jeremiás megjövendölte ezt az új szövetséget, melyről mint valami más szövetségről beszélt."

„ŐRTORONY"-TANULMÁNYOZÁSOK SORRENDJE:

Augusztus	2.	Miért hozott az „Isten akarata' nemzetközi kongresszus egy határozatot. 1–15 §, a 100. old.
Augusztus	9.	Miért hozott az „Isten akarata' nemzetközi kongresszus egy határozatot. 16–29 §, a 102. old.
Augusztus	16.	Miért hozott az „Isten akarata' nemzetközi kongresszus egy határozatot. 30–42 §, a 103. old. és Határozat. 1–5 §, a 105. old.
Augusztus	23.	Határozat. 6–27 §, a 106. old.
Augusztus	30.	„Legyen meg a te akaratod a földön", 4. rész a 108. old.

FEL

AZ ŐRTORONY

hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT

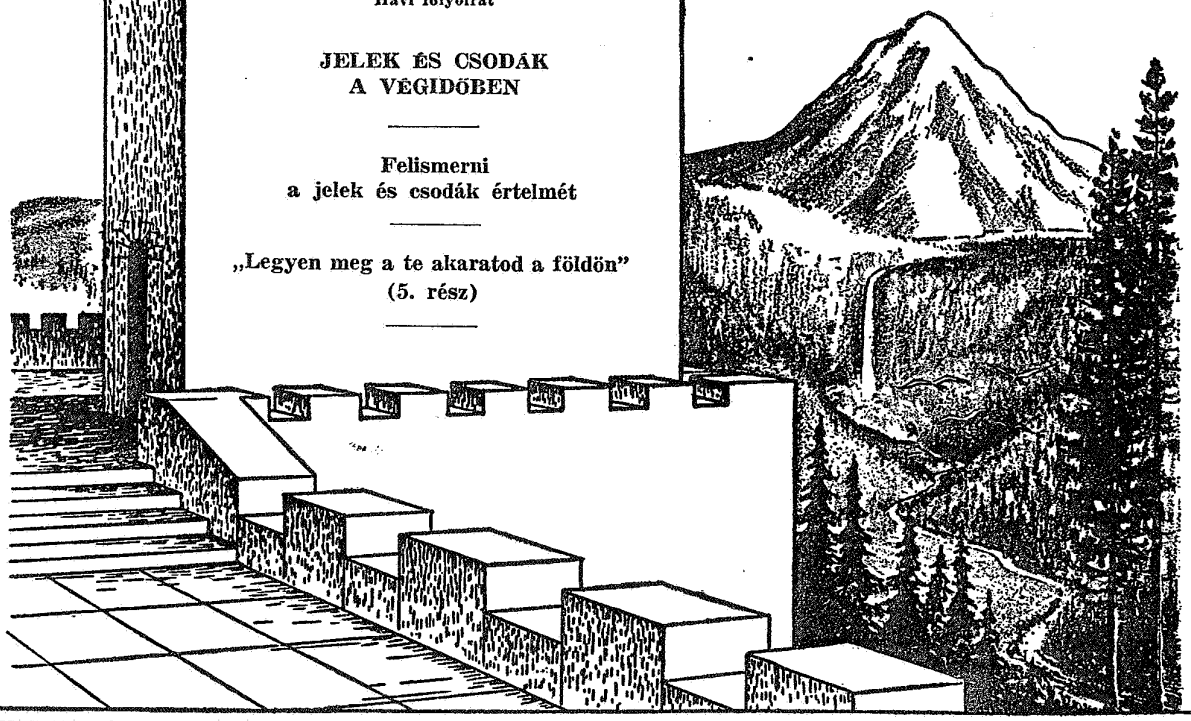
1959 AUGUSZTUS 1. 8. sz.

Havi folyóirat

JELEK ÉS CSODÁK
A VÉGIDŐBEN

Felismerni
a jelek és csodák értelmét

„Legyen meg a te akaratod a földön"
(5. rész)

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ÖRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat épitettek magas kilátóhelyeken, ahonnan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hírdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk íly kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji-propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. — Habakuk 2:1-3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Örtorony" szemléli igy, mint egy őr fent a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus trónra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendöléssel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhagban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál általános, vallásos újdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, míg rendszeresen olvassátok „Az Örtornyot"!

SAJTÓ ÉS KIADÓ:
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Szerkesztésért felelős Franz Zürcher

„Mindannyian Jehovától lesznek tanittatva." — János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

Hol vannak azonban a gyümölcsök?	115
Jelek és csodák a végidőben	116
Felismerni a jelek és csodák értelmét	120
„Legyen meg a te akaratod a földön" 5. rész	124
Dél-Csendesóceán hiv	125
Az olvasók kérdései	128
Napi szövegek	128

„Az Örtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Alfoli-Biblia**
AF – Egy Am.-Forditás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Kl – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Forditás*
Ro – J.B. Rotherham-Forditás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Forditás*
ZB – Zürcher-Biblia**

* angol ** német

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second class postage paid at Brooklyn, N.Y.

Watchtower monthly Vol. LXXX No. 8
HUNGARIAN EDITION AUGUST 1, 1959

E kiadás példányszáma: 3 600 000

„AZ ÖRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 54 NYELVEN

Félhavonta			Havonta	
Afrikai	Kebu-	Aram	Kanarézisi	Papiamento
Angol	Viszaja	Bengáli	Kivembai	Siloci
Arab	Khisonai	Birmai	Koreai	Sesotói
Cinyanjai	Kinai	Culu	Lengyel	Sziámi
Dán	Német	Hiligaynon-	Magyar	Szingaléni
Finn	Norvég	Vizsaja	Malajai	Tamili
Francia	Olasz	Horvát	Marathi	Tigrinyai
Görög	Portugál	Ibanag	Motu	Török
Holland	Spanyol	Ibo	Orosz	Ukrán
Ilokánoi	Svéd	Joruba	Pangazinai	Urdu
Indonéz	Szlovén			Xosza
Japán	Tangologi			
	Tvi			

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y	**$ 1.—**
Anglia, Watch Tower House, The Ridgeway, London N.W. 7	**7/—**
Ausztrália, 11 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.	**8/—**
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44.	**S 26**
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, 81, rue du Point-du-Jour, Boulogne-Billancourt, (Seine).	**ffrs 500**
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 19, Ontario	**$ 1.—**
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck	**DM 5.—**
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22	**sfrs 5.—**

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVÁLTOZÁSOKAT közölje velünk harminc nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

Printed in Switzerland

FEL

Az ÖRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 augusztus 1. | 8. sz.

EGY szőlőtő látszatra jó tenyészhet s még se terem gyümölcsöket. Sőt gyümölcstelensége pontosan arra vezethető vissza, hogy hajtásai annyira kiterjednek és nem vágatnak vissza. Jézus a szőlőtőről mondott példázatában nem a hajtások és a levelek számára és nagyságára utalt, hanem a gyümölcsözésre. „Minden ágat rajtam, amely nem hoz gyümölcsöt, [Atyám] levesz, s minden olyat amely gyümölcsöt hoz, megtisztit, hogy még több gyümölcsöt hozzon." — Ján. 15: 2 *UV*, lapjegyzet.

A keresztény felekezeteket a Szovjetunióban össze lehet hasonlítani egy olyan szőlőtővel, amely állitólag keresztyén kellene legyen. Az utobbi években elhalkultak az ellenük irányuló heves támadások, igy hát kiterjeszkedik minden irányba ez a szőlőtő. Egy orosz-ortodox szeminárium rektora kijelentette erre vonatkozólag: „Évről-évre könnyebb lesz hittant tanitani." S más forrásokból a következőket tudjuk meg: „Jelentős bizonyitékok vannak arra vonatkozólag, hogy növekszik a vallási befolyás az egész Szovjetunióban." „Oroszországban ugyan olyan sok ember jár a templomba mint Angliában." S egy angol pap, aki meglátogatta Oroszországot, igy szólt: „Úgy gondoltam, hogy a katakombákban találom a templomot, de ehelyett azt állapitottam meg, hogy az egyház nagyon is élénk és aktiv."

A megemlitett kijelentéseket támogatják az orosz-ortodox egyház szószólóinak állitásai is, melyszerint ez 25 000 templomot tart fenn, 30 000 papot, körül-belül 70 kolostort és legalább 10 szemináriumot és főiskolát. Ma hatszor több templom van használatban, mint husz évvel ezelőtt — mindenesetre még mindig kevesebb mint az 1917-es forradalom előtt.

Anyagi jólétükről igy számol be egy újságlevelező: „Sok papnak saját kocsija és jó lakása volt. Sokan közülük szép öltönyöket is hordtak." Egyes egyházi méltóságnak van „új tipusú nagy kocsija". „Vagy az egyház olyan gazdag vagy pedig a kormány fizet egy tekintélyes számlát" — mondta ehhez az angol methódista-vezető dr. Soper.

Különböző más vallásos szervezetek beszámolnak ugyancsak megjegyzésreméltó növekedésről Oroszországban, igy például a baptista-egyház, mely azt a jógot emeli, hogy a második nagy egyházat képezi ebben az országban. Helyi vezetői azt mondják, hogy jobban megy ma a dolguk mint a cárok alatt. 5400 hitközösséget számlál, 500 000 megkeresztelt egyháztagot és összesen valami három millió hivőt. Egy orosz baptista prédikátor mondta: „Hiveink buzgó keresztények. Az elsőévszázad kereszty éniségének az újraszületését éljük meg a XX. évszázadban." Nyilvánvaló észre lehet venni a kereszténység szőlőtövén Oroszországban egy buja tenyésztést. Terem azonban gyümölcsöket is?

Semmi sem domborodik ki jobban a Szentirásban, minthogy az igazi keresztyén szőlőtő gyümölcsöt kell teremjen, ami a prédikálásban és bizonyságtevésben nyilvánul meg. Jézus prédikált. Apotolai prédikáltak. Mások megbizatást kaptak, hogy prédikáljanak. Mindegyiköjüknek meg lett mondva: megmentésük nyilvános vallástevéstől függ. Érdekes megállapitani azt, habár megengedi Szovjet-Oroszország alkotmánya az ateista kommunizmusnak nézeteit propagálni, de elvonja ezt a jogot a vallásos szervezetektől. Van istentiszteletszabadság is? Igen, de csak annyira, ha olyan istentiszteletről van szó, amely vallásos épületekre korlátozódik.

Igy olvashatunk egy ismert ortodox egyházi havi füzetről: „Nem tesz azonban közvetlen kisérletet arra, hogy megtéritse öt [az olvasót], amennyiben kihivná az ateista állam szószólóit a természettudományban maga választotta felfogásukra vonatkozólag. Ez valószinüleg ‚vallásos propaganda' lenne, s ehhez pedig nincs joguk a hivőknek a szovjet alkotmány szerint."

Úgy nyilatkozott egy amerikai papokból álló csoport, mely 1956-ban meglátogatta Oroszországot, hogy az orosz egyház „az orosz kormány befolyása alatt" állana, s hogy „istentiszteletiszabadságukat valószinüleg az által nyerték el, hogy készek voltak a szovjet-kommunista vezetésnek jelentős téren", igy például a kommunista békepropagandára vonatkozólag, „engedelmeskedni". De vajjon a kommunizmus-e vagy pedig Isten királysága a világnak a békére való reménysége?

Isten Igéje azt kivánja meg a keresztyénektől, hogy a „szellem gyümölcsét" teremjék, tudniillik: „szeretetet, örömöt békességet, hosszutürést" stb. Ez kizárja a testi fegyverragadás minden lehetőségét. (Gal. 5: 22) A kereszténység szőlőtőkéje Oroszországban még távolról sem terem ilyen gyümölcsöket, hanem támogatja a politikai vezérek katonai terveit.

Igy nyilatkozik a kvéker Sidney A. Bailey a *The Christian Century* folyóirat 1958 március 12. számában: „Mint kvékert különösen érdekelt engem az a kérdés: lehetséges-e egy orosz adventistának megtartani a hatodik parancsolatot. Az lett nekem mondva: ne öljön meg senki olyan embert, aki nem követett el valamilyen gaztettet, de megvédelmezheti családját és nemzetét egy támadás esetén." Megkérdezte ő a vallásos ügyek bizotságának elnökét arra vonatkozólag is, „hogyan jár el a Szovjet-kormány azokkal, akik lelkiismereti okokból megtagadják a katonai szolgálatot. Először azt mondta, nincsen ilyen eset Oroszországban ... A beszéd folyamán azonban világos lett előttem, hogy még mindig vannak olyanok Oroszországban, akik megtagadják a katonai szolgálatot. Gosztyev-úr nem fejezte ki pontosan magát, de ... azok, akik azon szolgálatot elvetik, mint Jehova tanui, nyilvánvaló dezertőrökként vannak kezelve és a katonai törvényszék elé kerülnek."

A kereszténység szőlőtöve Oroszországban jól burjánzhat és egyre nagyobb lehet, de megtermi-e a királységhirdetés és a szellem gyümölcsét is?

FEL

Jelek és Csodák A VÉGIDŐBEN

MIT jelent az, ha több mint 145 000 személy minden égitájról nyolc napra összejön s New York városában — nem messze az Egyesült Nemzetek székhelyétől — két óriási stadiont betőlt, s ha ez a találkozás tetőpontját egy nyilvános előadásban éri el az utolsó napon, melyen 253 922 személy van jelen? Minek a jele ez a világraszóló feszültség ezen napjaiban? Biztos, hogy csoda ez, hiszen itt, a nemzetközi nehézségek nyomása alatt szenvedő világnak közepette, 123 nemzetből, területről és szigetről jönnek össze képviselők békés céllal s elkeverednek mint egyetlen emberi család tagjai, tekintet nélkül fajukra, színükre, nyelvükre, nemzetiségükre és nemzeti kulturájukra.

[2] Tizenhárom évvel ezelőtt az amerikai kontinens másik oldalán, a kaliforniai San Franciszkóban jött össze 10 000 férfi és nő megbeszélésre és tevékenységre. Ötven politikai államot képviseltek, éspedig tizenhárom európait, tizenöt ázsiait, csendesóceánit és afrikait, valamint huszonkét amerikait. A mai konferencia San Franciszkóban nemzetközi tervezés jele volt s csodaként számlált, mely rámutatott azon szervezet megalapitására, mely mint az Egyesült Nemzetek lett ismeretessé; mivel azzal fejeszte be a konferencia munkáját, hogy az ötven nemzet képviselői aláirták az Egyesült Nemzetek cikkelyeit. De 1958 juliusában és augusztusában a képviselők sokkal nagyobb összejövetele ülésezik, sokkal több nemzetből s jóval fontosabb „jel és csodaként" szolgál ez minden ember számára. Azért jövünk össze erre a kongresszusra, hogy kifürkésszük és cselekedjük a világegyetem Legfennségesebbjének az akaratát, tehát nem emberek akaratát. Ezért tarsuk meg ezt az ünnepélyt, mint Jehova tanui nemzetközi kongresszusát „Isten akarata" vezérgondolat alatt.

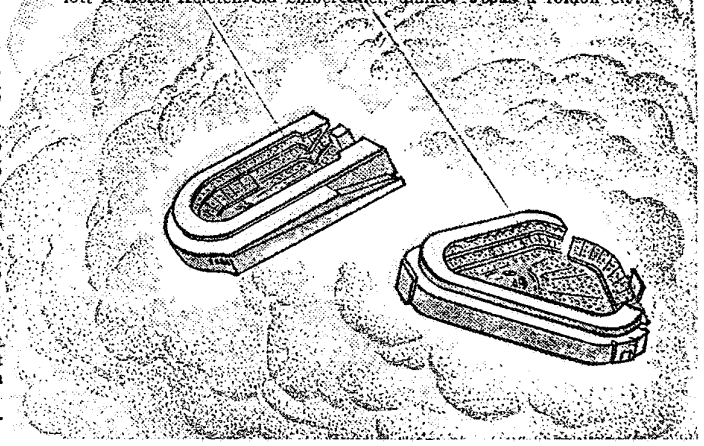
[3] Az egész föld lakossága figyelmét e kongresszusra irányitja, mivel ez a gyülés ismerté lett a nyilvánosság előtt, hiszen a föld minden részéről sokan jöttek New Yorkba. Jóval fontosabb azonban az a tény, hogy a menny magasságos Istenének a szeme ezen a nemzetközi gyülésen nyugszik. Olyan időben rendeződik ez meg, amikor a következő irásszöveg teljesedik be: „Jehovának szemei minden helyen vannak, figyelvén a rosszakat és a jókat." „Jehova az ő szent templomában van. Jehova — a mennyekben van az ő trónusa; az ő szemei látják, az ő csillogó szemei vizsgálják az emberfiakat. Maga Jehova vizsgálja, úgy az igazakat mint a gonoszokat." (Péld. 15:3; 11. Zsolt. 4, 5, *UV*) Olyanok előtte a nemzetek, az Egyesült Nemzeteket beleértve, mint „egy csöpp a vederben". — Ésa. 40:15.

Ez az előadás adta meg Jehova tanui „Isten akarata" nemzetközi kongresszusának az alaphangját. A Watch Tower Bible & Tract Society of Pennsylvania elnöke tartotta a 151 003 hallgató előtt, amely betöltötte New York városában a Yankee-Stadiont és a Polo Groundokat, 1958 julius 28-án, egy nyári hétfődélután.

[4] Akár mit is mondanak még politikai megfigyelők, újságriporterek, szerkesztők, a kereszténység vallásos kritikusai vagy világi történészek erről az „Isten akarata" kongresszusról, nem úgy érint az bennünket, mint amitől félni kellenénk. Nem az emberiségtől általában, nem a New Yorkban képviselt sok nemzetektől, sem az Egyesült Nemzetektől amelynek székhelye nem messze van a Yankee-Stadiontól és a Polo Groundoktól, hanem Jehova Isten, a legfelsőbb Biró előtt kell álljon ez a gyülekezet elitélve vagy elismerve. S miért? Mert mi az „Isten akarata" vezérgondolat alatt gyültünk össze 151 003 számban. Ha figyelmünket arra irányitjuk, hogy az isteni akaratot, az Isten egész lakható földjén kifejtsük, akkor ez a kongresszus Istentől jövő „jel" és „csodaként" fog szolgálni, mint olyan valami, melyet okosan egyetlen nemzet, a föld egyetlen népe sem hagy figyelmen kivül.

[5] Ez az emberiség történelmében a „jeleknek és csodáknak" legmegjegyzésreméltóbb ideje. Látható jeleket és csodákat értünk ezalatt, melyet a menny láthatatlan Istene adott, s melyet minden ember láthat. Az a körülmény, hogy megérthetjük jeleit és csodáit mutatja: egy békés, boldog és életethozó új világnak a küszöbén élünk. Ez a legcsodálatosabb üzenet, amivel rendelkezhetnénk, mégha azt is jelenti, hogy elérkeztünk e gondokkal és problémákkal teli világnak, ennek az őrült, szeretetnélküli régi világnak a végéhez. Mi vágyakozunk az új után, s kivánjuk elhagyni a régit.

[6] A kereszténységben és a zsidóságban élő embereknek, ha hisznek, meg vannak a saját elgondolásai, az Isten által elvégezendő jelekről és csodákról. Az ilyen emberek nem külömbek ma azoktól, akik ezerkilencszáz évvel ezelőtt Közel-Keleten éltek. Akkor élt ott egy férfi, aki bebizonyitotta, hogy ő Isten egyszülött Fia. Jézus Krisztus volt a neve. A jeruzsálemi Dávid király nemzetségi vonalából volt. A két zsidó szekta: a farizeusok és sadduceusok kételkedtek az ő valódi származásában. Természetfeletti bizonyitékot akartak erről, valami mást az általa művelt bámulatos csodák-

1, 2. a) Miért volt jel és csoda az a nemzetközi kongresszus, melyet Jehova tanui tartottak meg 1958-ban „Isten akarata" vezérgondolat alatt? b) Mire volt jel a nemzetközi kongresszus San Franciszkóban 1945-ben, miért volt 1958-ban New York városában egy gyülés?

3. A legkomolyabban kérdezzük: Kinek a szeme nyugodott ezen a kongresszuson és miért?

4. Miért nem volt valami olyasmi az, amit szerkesztők, kritikusok vagy történetirók erről a kongresszusról mondanak, amitől félni kellenénk, s miért nem fogja okosan egyetlen nemzet sem vagy nép figyelmen kivül hagyni ezt a kongresszust?

5. Miért ez a legtiszteseb idő az emberiség egész történelmében jelekre és csodákra vonatkozólag?

6. Mennyiben nem másak a ma élő emberek, az ezerkilencszáz évvel ezelőtt a Közel-Keleten élő emberekhél, amikor Jézus a földön élt?

FEL

nál. Egy alkalommal megvendégelt csak hét kenyérből és néhány halból négyezer férfit, ehhez még asszonyokat és gyerekeket. Ennek megcselekvése utáni jelenetről, igy számol be nékünk egy szemtanu, „farizeusok és sadduceusok közeledtek hozzá, hogy megkisértsék őt, és kérték őt, mutasson nekik egy mennyei jelt". Rámutatott a nékik adatott egyetlen jelre. Más alkalommal igy szólt egy nagy néptömeghez: „Ez a nemzedék egy gonosz nemzedék; jel után tekint. De nem adatik néki jel, a Jónás jelén kivül. Mert miképp Jónás jelül lett a Ninivebelieknek, úgy jelül lesz az Emberfia is e nemzedéknek. ... Ninive férfiai együtt lépnek fel e nemzetséggel az itéletkor és elfogják itélni azt; mivel ők megtértek a Jónás prédikálására; de ime, itt több van Jónásnál." Maga Jézus Krisztus volt ez a „Jónástól több". — Mát. 16:1; Luk. 11:29–32, *UV*.

7 Jónás „jelül" lett az assziriai birodalóm fővárosában, tapasztalatai és prédikáló tevékenysége alapján. Még nagyobb „jel" volt Krisztus a zsidók ama nemzedéke számára. Nem csak a Jónás által előárnyékoltak teljesedtek be rajta, amidőn három napig holtan feküdt a föld „gyomrában", hanem más jel is beteljesedett rajta, amely régi időben Ésaiás próféta személyében adatott, aki Jónás után sok évvel élt. Jeruzsálemben Akház király uralma alatt, arra hivta fel Ésaiás a figyelmet, hogy Jehova Isten őt adta jelül. Akkor veszélyben volt Juda királysága, mely fölött Akház uralkodott. Eme válságban Ésaiás bejelentette, hogy ő egy terebélyes jelentőségű „jel". Neve jelenti: „Megmentés Jehovától". Igy szólt: „Ime, én és a gyerekek, kiket Jehova adott nékem: jelekül és csodákul vagyunk Izráelben, a Seregek Jehovája részéről, aki a Sion hegyén lakozik." — Ésa. 8:18 *UV*.

8 Úgy mint ma, Ésaiás idejében is az aktuállis hirek Egyiptom és Közép-Kelet körül peregtek. Jehova úgy kivánta, hogy Ésaiás jelül legyen Egyiptom ellen, aminél szivesen kerestek az izraeliták katonai segitséget. Ezen időtájban Szargon assziriai király Tartán parancsadóját északra küldte a filiszteusok ellen, s Tartán elfoglalta Asdód városukat. „Ez időben szólott Jehova Ésaiás, Ámós fiának keze által, mondván: ‚Menj és oldd le a zsákruhát derekadról és saruidat huzd le lábaidról.' S úgy cselekedett, és mezitelen és mezitláb járt." Három évig cselekedett igy Ésaiás. Majd megmagyarázta Jehova Isten Ésaiásnak ezt a szokatlan viselkedését. Azt mondta, hogy Ésaiás jel és csoda az izraeliták számára. Igy olvassuk ezt a következőkben: „Ahogy az én szolgám Ésaiás három évig mezitelen és mezitláb járt, jelül és előjelentésként Egyiptom és Szerecsenország ellen, úgy fogja elhurcolni Asszíria királya Egyiptom fogjainak és Szerecsenország száműzötteinek csapatait, fiukat és öreg embereket, mezitelen és mezitláb és födetlen alfellel, Egyiptom mezitelenségét. S ők [az izraelitak] biztosan meg fognak döbbenni és szégyenülni Szerecsenország miatt, amelyben bizakodóan reménykedtek és az ő ékességük, Egyiptom miatt. S ezen partvidék lakosa biztosan mondani fogja ama napon: ‚Ez a helyzet azzal, amit mi bizakodóan elvártunk, amelyhez segitségetkeresve menekültünk, hogy megmentessünk Asszíria királyától — hát hogyan fogunk mi magunk megmenekülni?'" (Ésa. 20:1–6, *UV*) Megváltoztatták nézetüket azok, akik Isten népének vallották magukat, ügyeltek azon jelekre és csodákra, melyet Jehova adott Ésaiás személyében, hogy figyelmeztesse az izraelitákat Egyiptomnak és Szerecsenországnak a leveretéséről, miszerint nem szaladtak volna le Egyiptomhoz, Jehova helyett segitséget és megmentést keresni.

ÉSAIÁS ÉS AZ Ő FIAI

9 Ésaiás gyermekei és ő maga is jelek és csodák voltak a régi Izráelben. Kik voltak azonban Ésaiás eme gyermekei? Biztosan tudjuk, hogy volt két fia. Az elsőt Seár-Jásubnak hivták. Magábavéve ez a név már prófétai jellegű volt s

7. Miért volt Jézus Jónásnál nagyobb jel, s milyen módon képezte Jézus egy más jel beteljesedését, amely Akház király idejében adatott?
8. Hogyan alkalmazta Jehova Ésaiást három éven át jel és csodaként Egyiptom ellen? S mire lettek előre figyelmeztetve az izraeliták ezen a módon?
9. Mire voltak Ésaiás és gyermekei „jelek" az Izráel akkori népe számára, s miről volt az első fiának a neve előjelentés az Izráel népe előtt?

jelenti: „Csak egy maradék fog visszatérni." Ez a fiú jel volt, s az ő neve egy csoda vagy jel vagy előjelentés volt, mert olyan biztosan kellett megtörténni a neve által megjövendölt eseménynek, ahogy Ésaiásnak ez a fia megszületett és Seár-Jásubnak lett elnevezve.

10 Ésaiás prófétai módon vezette a figyelmet erre az eseményre. Igy szólt: „Biztosan meg fog történni azon a napon, hogy soha többé nem támászkodnak az Izráelből megmaradottak és a Jákób házából, akik megmenekedtek arra [az assziriai királyra], aki üti őket; s biztosan Jehovára fognak támaszkodni, Izráel Szentjére, igazságban. Csak egy maradék fog visszatérni, Jákób maradéka a hatalmas Istenhez. Mert mégha a te néped, oh Izráel, számban mint a tenger fövénye lenne is: csak egy maradék fog visszatérni abból. Szilárdan elhatározott kiirtás fog átözönleni igazságban, mert a szuverén Úr, a Seregek Jehovája kiirtást és szilárd döntést fog véghezvinni az egész föld közepette." — Ésa. 10:20–23, *UV*.

11 Seár-Jásubnak a neve azt jelentette tehát, hogy Juda királysága meg fog dölni, fővárosa és temploma le lesz rombolva, a megmaradt zsidók fogolyként Babilonba hurcoltatnak, s hogy egy hosszú időszak után, csak egy maradék fog a hazába visszatérni és fel fogja épiteni a fővárost és a templomot Jehovának. Ami az Izráel nemzet további létezését illeti, olyan komoly volt a helyzet, hogy Ésaiás a következőket jövendölte: „Ha nem hagyott volna meg maga a Seregek Jehovája nékünk néhány átélőt, akkor olyanokká lettünk volna mint Sodoma, magához Gomorához lennénk hasonlok." (Ésa. 1:9, *UV*) Sodomát és Gomorát az égből jövő kénes eső és tűz égette le. Mivel Juda királysága éppen olyan tisztátalanná lett, mit a régi Sodoma és Gomora, ezért ugyan csak el kellett pusztuljon, amely csaknem ugyan olyan alapos pusztulás volt, ha Jehova Isten nem őrizte volna meg a hűséges zsidók egy maradékát, akit visszaengedett az ő meghatározott idejében hazájukba térni, hogy felépitse Jeruzsálemet és Jehova templomát. Ez ugyan úgy beteljesedett az izraelitákon Juda királyságán, ahogy ez tény, hogy Ésaiásnak megszületett a legidősebb fia, aki a Seár-Jásub nevet kapta.

12 Ésaiás egy másik fia már fogamzása előtt megkapta az ő nevét, melyet megbizható tanuk igazolnak. Ésaiás ezt

10. Milyen prófétai szavakkal irányitotta Ésaiás a figyelmet erre az eseményre?
11. Mit jelentett tehát a Seár-Jásub név, s mi történt a Juda királyságában való izraelitákkal?
12. Ki volt Ésaiásnak az a fia, aki már fogamzása előtt nevén nevezetett, s hogyan teljesedett be a nevének értelme, amiáltal bebizonyosodott, hogy jel és csoda volt?

FEL

mondja nekünk: „Jehova mondá nékem: ‚Végy magadnak egy nagy táblát és ird fel reá a halandó ember palavessző-jével: „Máher-Sálál Kás-Báz". S hadd tegyek bizonyságot hű tanuk által, Uriás, a pap által és Zakariás, a Jeberekiás fia által.' Majd közeledtem a prófétaasszonyhoz és ő teherbe esett; s amidőn eljött az idő, fiat szült. Jehova igy szólt ekkor hozzám: ‚Add néki a Máher-Sálál Kás-Báz nevet; mert mielőtt a fiú azt tudja mondani „apám" és „anyám" Damaskus kincseit és Szamaria zsákmányait elviszik Asszria királya elé.' " (Ésa. 8:1–4, *UV*) A történelem beszámol arról, hogy Salmanassár Assziria királya Kr. e. 740-ben kifosztotta és elpusztitotta Szamariát, Izrael északi királyságának a fővárosát. Az átélt izraeliták Assziriába és a Médek városaiba száműzöttekként lettek elhurcolva. (2. Kir. 17:1–6) Betűszerint beteljesedett Ésaiás fiának, Máher-Sálál Kás-Báz nevének az értelme. Igy tehát ez a fiú valódi jel és csodaként szolgált.

13 Lehetséges, hogy volt Ésaiásnak még egy további fia, aki Immánuelnek kellett neveztessék. Abban az időben Izrael északi Birodalmának a királya összeesküdött Sziria királyával Juda királysága ellen, hogy megfosszák Akház királyt, Dávid király utódját a trónjától, s aztán Tábeal fiát ültessék „Jehova trónusára", aki valószinű sziriai volt. Ez a politikai összeesküvés félelemmel töltötte Akház királyt. De akár milyen gonosz is volt Akház király, még sem engedte meg Jehova Isten, hogy sikerüljön ez az összeesküvés. Hogy megadja Akháznak a szükséges biztositékot, igy szólt Ésaiáshoz: „Menj ki, kérlek, Akház elébe te és Seár-Jásub fiad ... ‚Igy szólt az Úr Jehova: „Nem fog létre jönni, nem is fog megvalósulni. Mert Sziria feje Damaskus, és Damaskusnak feje Réczin [király]; és még hatvanöt esztendőn belül szétzuzatik Efraim [Izrael királyságának a vezető tagja], ugyhogy nem nép többé ... Abban az esetben, ha nics hitetek, nem lesz soká fennmaradástok." ' "

14 Azután igy szólt Jehova Akházhoz, Juda királyához: „Kérjél magadnak jelt Jehovától, a te Istenedtől, tegye ő ezt olyan mélyen is mint a Seol vagy olyan magason mint a felső régiók." A hitetlen Akház vonakodott ‚probára tenni Jehovát'. Azután igy szólt Ésaiás: „Ezért fog maga Jehova néktek jelt adni: Ime, maga a szűz lesz ténylegesen terhes és fiat fog szülni, s biztosan az Immánuel nevet adja majd néki." (Ésa. 7:1–14, *UV*) Amidőn később Jehova megmagyarázta, hogyan gázolják le az assziriai csapatok Sziriát és Izráelt, sőt betörnek Juda földjére is és veszélyeztetik majd Jeruzsálemet, igy szólt Ésaiáshoz: „Ime, fel hagyja ellenük hozni Jehova a folyónak hatalmas és sok vizét — Assziria királyát és az ő egész gyönyörüségét. S ő biztosan minden medre fölé emelkedik s kilép minden partja fölé és be fog törni Judába. Valóban, el fog árasztani és el fog önteni. Torkig fog érni. S [katonai] szárnyai kiterjesztésének be kell következni, hogy betöltse a földednek szélességét, oh Immánuel!" (Ésa. 8:5–8, *UV*) Hogyan teljesedett be az Immánuel név értelme?

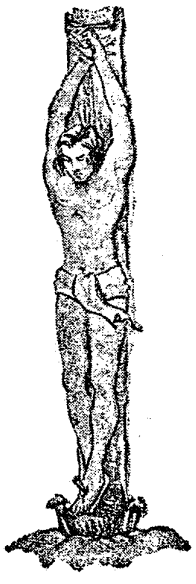
13, 14. a) Ezenkivül melyik további fia volt még Ésaiásnak a lehetőség szerint, s milyen körülmények között lett megjövendölve a neve? b) Országának milyen eláramlasztásától lett figyelmeztetve ez a megjövendölt?

IMMÁNUEL

15 A történelmi felelet megkapása érdekében, ettől az időponttól előre kell pillantanunk hétszáz évet, annak a megszületéséig, akinek Ésaiás prófétai előképe volt. József ács a galileai Názáret nevű városból vonakodott feleségül venni Máriát, az ő mennyasszonyát, mert érthetetlen módon terhes lett. Álomban megjelent Jehova angyala a tanácstalan Józsefnak, s igy szólt: „József, Dávidnak fia, ne resteld Máriát, feleségedként hazavezetni, mert ami benne fogantatott a szent szellemtől van. Fiat fog szülni és a „Jézus" nevet add néki, mert ő menti meg népét bűneiből. Mindez pedig azért történik, hogy beteljesedjék, amit Jehova mondott prófétája által, aki igy szólt: ‚Ime, a szüz terhes lesz és fiat szül, s az „Immánuel" nevet adják néki', ami leforditva jelenti: ‚Velünk van Isten.' " (*UV*) Erre felébredt József és úgy cselekedett, ahogy mondva lett néki.

16 A meghatározott időben Mária fiat szült, aki a Jézus nevet kapta. Harminc éves korában elkezdte prédikálni Jézus Isten királyságát. Megöletetett az Isten királysága iránti lojalitásáért. A harmadnapon azonban feltámasztotta őt a mindenható Isten a holtak közül. Negyven nappal később felszállt Isten Fia a mennybe, s Isten jobbjára ült. Majd az emberi áldozatának alkalmazásával és nagy hatalma által a mennyben elkezdte megmenteni népét a földön, s megszabaditani követőit a bűntől a földön, hogy örök életet nyerhessenek Isten új világában. Ezáltal mind mostanáig bebizonyitotta, hogy ‚Isten velünk van', tehát, hogy az Immánuel név helyesen őt illetti. — Mát. 1:18–25.

17 Ebben az Immánuelben való hit alapján, amennyiben hivő emberek odaadták magukat Jehova Istennek és követték az ő hűséges Fiának, Immánuelnak lábnyomdokait, Jehova gyermekeivé nemzett, fiakat az ő Fiának, Immánuelnek társörökösévé teszi, tehát a mennyek megigért királyságának társörököseivé. Ilyen módon Immánuelnek, az ő királyi Fiának szellemi testvéreivé lesznek Mivel Jézus lett az ő örök megmentésük eszköze, ezért Jehova Isten néki adja eme ő fiait mint mennyasszony-osztályt és mint a juhok „kicsiny nyáját", akinek tetszett odaadni a mennyei Atyának a mennyei királyságot. (Luk. 12:32; Róm. 8:14–17) Ma, ezerkilencszáz évvel később ennek az osztálynak csak egy maradéka van még a földön.

18 Gondoljunk arra is, hogy Jézus ugyan úgy jel volt, mint Ésaiás. (Luk. 11:30) Ésaiás és Jézus nevének hasonló jelentése van, kivéve, hogy a Jézus nevében Isten neve, tudniillik Jehova elől áll és az Ésaiás nevében a végén. Jézus jelenti: „Jehova megmentés", s Ésaiás jelenti: Megmentés Jehovától" vagy „Megmentett Jehova". „Jel" Jézus 144 000 követője is, Megmentőjükhöz és Vezérükhöz hasonlóan. Hasonlóképen „jelek" ezen követők maradéktagjai is, az ezen szorongattatott világ „végidején" élő nemzedék

15, 16. a) Mikor és hogyan teljesedett be az Immánuel név az értelme szerint? b) Hogyan bizonyitotta be Immánuel az előre megjövendölt nevének az értelmét?
17. Kit kap Immánuel Jehovától és milyen szoros rokonviszonyban?
18, 19. Mit jelent egymással összehasonlitva Ésaiásnak és Jézusnak a neve, s hogyan töltenek be Jézus követői vele együtt egy bizonyos hatáskört, ahogy ezt Zsidók 2:10–13 bizonyitja?

FEL

számára. Milyen szavakra támaszkodunk mi ezt illetőleg? Ésaiás prófétának a szavaira, a 8. fejezet 18. versében. Ihlés alatt idézte ezen szavakat a Zsidókhoz irt levél keresztyén irója, s Jézusra és az ő 144 000 követőjére alkalmazta, midőn igy szólt:

[10] „Mert illik néki [Isten], akiért minden és aki által minden van, amennyiben ő sok fiat dicsőségre [mennyei] visz, a megmentésük főközbenjáróját tökéletessé tenni szenvedések által. Mert úgy az, aki szentel [Jézus], mint azok, akik megszenteltettek, mindnyájan egytől [Atyától] származnak, s ezen oknál fogva nem szégyenli őket ‚testvéreknek' nevezni, hisz ő mondja: ‚Ismertetni akarom nevedet testvéreimnek' ... S ismét: ‚Ime, én és a fiatal gyerekek, kiket Jehova adott nékem.' " — Zsid. 2:10–13, *UV*.

[20] Ezen „fiatal gyerekek" nem a „más juhok" nagy tömege, akik „Örökatyja" Jézus Krisztus, aki a ‚jövendő lakott föld Királya' lesz. (Ésa. 9:6; Zsid. 2:5. *UV*) Azok Isten „fiatal gyermekei" akik, szellemi gyermekei lesznek, szellemi nemzés által. Jehova adta ezeket Jézusnak. Igy szólt Jézus a Jehova Istenhez való imájában: „Ismertettem a te nevedet az embereknek, akiket adtál nékem a világból. Tied voltak ők és te nékem adtad őket, s ők megtartották a te igédet. Ő érettük kérlek; nem e világra vonatkozólag kérlek, hanem azokra vonatkozólag kérlek, akiket te adtál nékem, mert ők atiéd, és minden ami az enyém, a tied, és ami a tied, az enyém, és én megdicsőültem közöttük." (Ján. 17:6, 9, 10, *UV*) A mennyei Atya ad Jézusnak 144 000 Isten ilyen „fiatal gyermekét", hogy testvérei legyenek Isten szellemi családjában, s társai Isten munkájában. Melyik munkában? Abban a munkában, melyben jelek és csodák kell legyenek. Jézus mondotta, hogy jel ő, s kijelentette, hogy a szellemtől nemzett, szellemtől felkent testvérei ugyancsak jelek és csodák kell legyenek. Azok voltak a mai napig.

[21] Következetesen olyanok kell legyenek mint Seár-Jásub és mint Máher-Sálál Kás-Báz. Maga Jézus Krisztus a nagy Immánuel és a ma földön élő szellemi testvérei az újkor Seár-Jásub-osztálya. Találó rájuk ezen héber névnek az értelme. Az első világháború alatt fogság állapotába jutottak. A kereszténység háborúskodó nemzeteivel szemben betűszerinti és szellemi szolgaságba keveredtek. Még a Watch Tower Bible & Tract Society elnöke és titkár-pénztárosa is le lett tartóztatva s börtönbe került, e világháború alatt felkorbácsolt szenvedélyek következtében. Istennek ama gyermekei arra vártak akkor, hogy az első világháború világforradalomhoz vezett, amely majd világanarchiává fajul, amely a világ minden nemzete számára Armageddont jelentette volna. De ha igaznak bizonyult volna az, s Isten, a Mindenható kirobbantotta volna abban az időben a megjövendölt armageddoni csatát, akkor fennállt volna az a veszély, hogy a nagyobb Ésaiás szellemi testvérei a világi nemzetekkel együtt elpusztultak volna, az iránt tanusitott szellemi szolgaság miatt. Sodomához és Gomorához lettek volna hasonlók. Azonban már régen azelőtt adott Isten Ésaiásnak egy fiat, aki a Seár-Jásub nevet kapta, s ez a név jelenti: „Csak egy maradék fog visszatérni." E név értelmének a beteljesedéséért adni kellett Jehovának Jézus Krisztusnak, a nagyobb Ésaiásnak a „fiatal gyermekek" egy maradékát, akik az ő testvérei és visszatértek Jehova szervezetéhez.

[22] Jehova Isten igy cselekedett. 1918-ban megállitotta a nagy nyomoruságot, amely rászakadt Sátánnak, az Ördögnek elleséges szervezetére. Ezzel befejeződött 1918 november 11. az első világháború. Még a jövőben volt Isten ideje Armageddonra, „Istennek, a Mindenhatónak nagy napja háborújára". Ilyen módon röviditette meg azon nyomoruság napjait, amely rázudult az Ördög látható és láthatatlan szervezetére. Majd, 1919 tavaszán kieszközölte azon „fiatal gyermekei" maradékának az újkori Babilón fogságából való szabadulását, akiket Jézus Krisztus testvéreinek vallott. A legidősebb testvérük, Jézus Krisztus által visszaengedte Isten térni őket a teokratikus szervezetükhöz és munkájukhoz. Ilyen módon Isten felkent, Istennek igazán odaadott „fiatal gyermekeinek" csak egy maradéka tért vissza, s Isten a nagyobb Ésaiás, Jézus Krisztusnak „adta" őket. Jézus megjövendölte, hogy ez e világ „végidején" fog megtörténi. (Mát. 24:21, 22, 30, 31) Úgy lett, s a nagyobb Ésaiás megkapta az ő Seár-Jásub osztályát. Az első világháború utáni években növekedett számban a visszatért maradék, de az utóbbi időben apad a számuk, mert sokan befejezik Jézus földi nyomdokain való pályafutásukat.

[23] Az 1958 évi jelentés szerint a maradék ma kevesebb mint 16 000 tagot számlál. Ne vesse meg őket a világ egyetlen nemzete sem, s ne tekintse őket úgy, mintha jelentéktelenek lennének. Ne olyan személyeknek tekintsék őket a juhokhoz hasonló emberek, mint akik nem birnának valami különös jelentőséggel Isten szándékában! Eme szellemi maradék jelként lép elő az egész világ elé. Régen, az Ésaiás Seár-Jásub fiához hasonlóan, ez a szellemi kissebbség a Legfelségesebbtől jövő bizonyiték arra, hogy visszatért a maradék. A maradéktagok betűszerinti, megfogható bizonyitéka annak a ténynek, hogy Jehova Isten hűen megtartja szavát, s hogy beteljesitette a már régen adott, az ő nevében kijelentett jövendölést. Ezért minden ember, Istentől, a Legfelségesebbtől jövő jelként tekintse ezt a szellemi maradékot.

[24] Mivel jelként kellett szolgáljon a maradéktagok kiszabaditása, igy valami meghatározottnak előjeleként vagy előjelentéseként kell szolgáljanak minden nemzet számára a világ ezen vég idején. Elő kell lépjenek arra való élő bizonyitékul, hogy Jehova ki tudja szabaditani népét hatalmas szent karjával, s ki tudja menteni azt az ellenség hatalmából. A következő igazolódott be ma: „Jehova kitakarta az ő szent karját minden nemzet szeme előtt, s a föld minden végének látnia kell a mi Istenünktől jövő megmentést." (Ésa. 52:10, *UV*) Ezen célból küldte ki a maradéktagokat, hogy ismertessék azt a föld legvégsőbb határáig. Azért akarta ezt cselekedni az ő kijelentése szerint, hogy véghezvigye a juhokhoz hasonló emberek négy égitájról való nagy, világraszóló begyüjtését. Igy szólt: „Jövök, hogy összegyüjtsek minden nemzetet és nyelvet, s ők jönnek majd és látniuk kell az én dicsőségemet. S egy jelt helyezek közéjük, s egyeseket közülük, akik megmenekültek, a nemzetekhez küldök ... a messze szigetekre, akik nem hallottak még beszámolót rólam, se nem látták dicsőségemet; s ők biztosan beszélni fognak dicsőségemről a nemzetek között. S ők pedig elhozzák minden ti testvéreiteket minden nemzetből ajándékul Jehovának ... az én szent hegyemre, ‚Jeruzsálembe', igy szólt Jehova. ... ‚Mert mint az új mennyek és az új föld, melyet én teremtek megállanak előttem' — ez Jehova mondása —, ‚úgy meg fog maradni a ti utódaitok és a ti nevetek.' " — Ésa. 66:18–22, *UV*.

[25] Amennyiben Jehova ezen a módon jelként helyezte a nemzetek közé a megszabaditott maradékot, összegyüjtötte a maradékosztály megmaradottait Jézus Krisztushoz, a nagyobb Ésaiáshoz, hogy betöltse a Fia társörököseinek előreelrendelt 144 000 számát. Azon feladatkörükkel való összhangban, mellyel mint jelek és csodák rendelkeznek, ezt parancsolta a maradéknak Jehova a nagyobb Ésaiása által: „Vonuljatok ki, vonuljatok ki a kapukon! Készitsétek a népnek az utat! Egyengessétek, egyengessétek az utat. Tisztitsátok meg a kövektől. Emeljetek jelt a népek számára." (Ésa. 62:10, *UV*) Az általuk felemelt jel az Isten királysága üzenete. Már is felemeltetett ez a királyság-jel 170 nemzetben. Juhokhoz hasonló emberek százezrei, Krisztus Jézusnak, a Jópásztornak a „más juhai" látták ezt a felállitott „jelt", s örömmel üdvözölték azt. Összegyülekeztek ezen jel alatt, amennyiben össztatlan támogatást nyujtanak a Krisztus alatt álló Isten királyságának, s védelme és parancsa

20. Kik a valóságban a Jézusnak ‚adottak', habár „fiatal gyermekeknek" vannak nevezve, s milyen munkában egyesültek vele?
21, 22. a) Hogyan alakultak ki a viszonyok a megmaradt szellemi testvérei számára, ugyhogy egy újkori Seár-Jásubbá lettek? b) Hogyan kapta a nagyobb Ésaiás az ő újkori Seár-Jásub-osztályát?
23. Hány tagból áll ma a szellemi maradék, s miért nem vethetők meg és tekinthetők jelentéktelenek?
24. Miért kell, hogy bizonyos előjelekként szolgáljanak, s milyen misszióval küldte ki Isten a maradékot és hová?
25–27. a) Kit gyüjtött igy össze Jehova a nagyobb Ésaiáshoz? b) Minek a cselekvését parancsolta meg nekik Jehova, s ki egyesült ma Jehova „jeleivel és csodáival"?

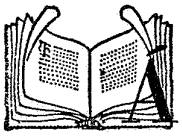
FEL

alá állanak. Azt az egyetlen vallást vagy imádatformát fogadták el, melyre felhatalmazza őket ez a mennyei királyság vagy melyet megenged nékik ez az ország, tudniillik Jehova Isten magasztos imádatát, az ő szellemi templomában. Az a tény, hogy össze lettek gyüjtve, egy világraszóló jel e világ „utolsó napjaira", mert Ésaiás megjövendölte, hogy ez a „vég időben" fog megtörténni, amennyiben igy szólt:

[26] „Meg kell történjen a napok végén [végrészén], hogy Jehova házának a hegye, szilárdan fog állani, magasan a hegyek felett, s biztosan felül mulja a halmokat, s özönleni kellene minden nemzetnek hozzá. S biztosan oda megy majd sok nép és mondja: ‚Jertek emberek, s hadd menjünk fel Jehova hegyére, Jákób Istenének házához, hogy megtanitson minket az ő utaira, s mi járni akarunk az ő ösvényein.' Mert Sionból fog kijönni [a] törvény és Jehova igéje Jeruzsálemből. S ő biztosan jogot fog szerezni [mondani] a nemzetek között és elintéz sok népre vonatkozó ügyeket. S kardjaikat ekevasakká kell majd kovácsolják és dárdáikat metszőkésekké. Nemzet nemzet ellen kardot többé nem emel és hadakozást többé nem tanul. Oh ti, Jákób házából valók, jertek, hadd járjunk Jehova világosságában!" — Ésa. 2–5, *UV*.

[27] Igy egyesülnek Jehova „jeleivel" és „csodáival".

FELISMERNI A *Jelek és Csodák* ÉRTELMÉT

ALDOTT kiváltság valaki számára az, ha egy olyan ügy jele lehet, mely mindig jó marad. A dolgokat helyesen értékelő emberek számára, szép, szivesen látott és szivélyes fogadtatást érdemel az olyan személy, aki ilyen jelként szolgál. Igy például, kellemes „jel" lenne egy olyan követ, aki jó hirt hoz, Jehova Isten igaz imádatára és teokratikus szervezetének a földön való helyreállitására vonatkozólag. Jehova Isten vázolja Ésaiás prófétája által: hogyan jelenjék meg röviddel az első világháború után egy ilyen követ, mig tanui e világ háborúsbolond nemzetei fogságában voltak. Igy szólt: „Ezért fogja ismerni népem az én nevemet, igen, ezért ama napon, mert én vagyok az, aki szól: ‚Ime, én vagyok az.' Mily szépek a hegyen annak lábai, aki jó üzenetet hoz, aki békét hallat, aki valami jobbról hoz jó üzenetet, aki megmentést hallat, aki azt mondja Sionnak: ‚Istenned Király lett!' Halld, a te tulajdon őreid, felemelték hangjukat. Együttesen ujjonganak állandóan, mert szemtől-szembe látják majd, ha visszatér Jehova Sionba. Törjetek ki ujjongásba, ujjongjatok együtt, ti Jeruzsálem elpusztitott helyei, mert Jehova megvigasztalta népét; ismét megváltotta Jeruzsálemet." — Ésa. 52:6–9, *UV*.

[2] Láttták feljönni a magasba a követet az őrök, akik törődnek Isten szervezetének, Sion érdekeinek a megoltalmazásáról. Örvendtek, amidőn hallották: hogyan kiáltott Sionnak, Isten szervezetének: „Istened Király lett!" Királysága fel van állitva a mennyekben, s hatalma Immánuelnek, Jézus Krisztusnak a kezében nyugszik. Ez az oka annak: miért hozott nekünk megmentést. Ezért tért vissza és forditotta kegyelmét felénk. Olyan ez a bizonyitékok tömegénél, hogy Jehova ismét kegyelmet tanusit az őrök iránt, mintha szemtől-szemben látnák őt, mivel visszatért Sionhoz, az ő szervezetéhez, amire szent nevét helyezte. Van okuk, hogy hangosan kiáltsanak: hadd hallja meg ezt minden ember.

[3] Valaki felszerelte ezt a követet a jó üzenettel, amely őt ilyen szép megjelenésűvé tette. Valaki küldte ezt a követet, hogy hallassa a béke üzenetét: elvigye valami jobbnak a jó hirét, s hogy felfoghassák a megmentés üzenetét az olyan emberek, akik szeretik Istent és kivánják Királyként őt. Maga Jehova az őt küldő. Ő takarta ki szent karját minden nemzet előtt és kivánja, hogy lássa a föld minden vége az általa hozott megmentést. Egy emberi csoport az a követ, akit ő küldött; tagjai hajlamosak ‚gyalog' menni, hogy elvigyék az emberekhez a jó üzenetet. Ihletés alatt kijelentette Pál apostol, hogy ezek a szent, Istennek odaadott keresztyének. Feléjük fordulva idézte a fentemlitett szöveget Ésaiás 52:7-ből, s a következő szavakkal emelte tetőfokra bizonyitását:

[4] „Ugyan az (az Úr) az Úr mindenek felett, aki mindenekkel szemben gazdag, akik felhivják őt. Mert ‚mind az, aki segitségül hivja Jehova* nevét, megmentetik.' De hogyan hivják segitségül azt, akiben nem hittek? Hogyan hisznek azonban abban, akiről nem hallottak? Hogyan fognak azonban hallani, ha nincs valaki, aki prédikál? Hogyan prédikálnak azonban, ha nem küldettek ki? Ahogy meg van irva: ‚Mily szépek azoknak lábai, akik jó dolgokról hirdetnek jó üzenetet!'" — Róm. 10:12–15, *UV*.

[5] Jehova Isten, a ‚jó dolgok öröm üzenetének' nagy Forrássa az, aki kiküldi követeit, hogy ‚gyalog' hirdessék az ő üzenetét. Maga Ésaiás próféta példa volt erre a tényre. Abban az időben volt ez, amidőn a Seregek Jehovájától természetfeletti módon látomást kapott arról, hogyan trónol Ő szent templomában. Amikor Ésaiás hallotta: hogyan dicsérték a szeráfim Jehova dicsőségét, annyira kegytelennek és tisztátalannak érezte magát, hogy remegett az életéért. Jajgatására megtisztitotta őt a szeráfim egyike és igy szólt: „Ime, ez érintette ajkaidat, s a te gonosztetted eltávozott és a te bűnöd is kiengesztelődött." Miután Ésaiás meg lett igy tisztitva, hallott valaki olyan után kérdező hangot, aki készséges lenne, elmenni, teljesiteni egy megbizatást. Kinek a hangja volt ez? Jehovának a hangja, aki igy szólt: „Kit küldjek el, s ki megy el nékünk?" Ésaiás nagy megtiszteltetésnek vette, a Jehova Istentől való

1. Milyen jelnek lenni kiváltság, s hogyan vázol Ésaiás egy ilyen jelt?
2. Ki látta ezt a küldöttet a magaslaton, s hogyan lehet az, hogy Jehovát ugyszólván „szemtől-szemben" látták?
3, 4. Mivel volt felszerelve ez a küldött, s ki küldte ki őt? b) Milyen érvvel jellemezte Pál apostol ezt a küldöttet a Róma 10:12-15-ben?

*A Rómabeliekhez irott levél újkiadású héber forditásaiban a „Jehova" vagy „Jáve" név található itt, mert az itt idézett Jóel 2:32 héber szövege ugyancsak tartalmazza Isten nevét.

5. Hogyan szemléltette Ésaiás a templomi látomásában azt a tényt, hogy Jehova az, aki valakit kiküld?

FEL

üldetést: elmenni, betölteni számára egy missziót. A felhivás egy olyan személyhez lett intézve, aki előzör is tiszta, azután pedig készséges volt felkinálni magát. Ésaiás ugrándozott örömében e ritka kiváltság áttán. „Itt vagyok én! Küldj engemet!" — kiáltotta. El lett fogadva az ajánlat, melyet ő magára vonatkolólag tett, s a következőket mondta néki Isten: „Menj el és mond e népnek: ‚Halljátok ismét és ismét, oh emberek.'" (Ésa. 6:1–9, *UV*) Az a tény, hogy Ésaiás egy különös üzenettel lett felszerelve azt jelentette, hogy Istentől lett ordinálva és erre a szolgálatra kinevezve. Nos, hallhattak az emberek valamit Ésaiástól Isten nevéről. Hihettek ebben a névben, segitségül hivhatták azt és igy megmentethettek.

6 Ésaiás példájának megfelelően — ami egy jel volt Izráel egykori népe számára — odaadta magát Jézus Isten királysága szolgálatára, hogy ő is ‚elküldessen'. Elhagyta ácsműhelyét Názáretben, s elment Keresztelő Jánoshoz, előfutárjához. Meg lett keresztelve, nem a bűnbánat jelképeként, mert ő nem vétkezett, hanem az Isten királysága szolgálatára való kiküldetésre, melyet János prédikált. A keresztséghez való menésével beteljesitette a 40. Zsoltár 6–8. prófétai szavait, mert az apostol Jézusra alkalmazta ezt, amennyiben igy szólt: „Ezért mondja ő, amidőn a világba jön: ‚„Vágóáldozatot és áldozat-ajándékokat nem kivántál, de testet készitettél nékem. Nem ismerted el az egész égőáldozatot és bűnáldozatot." Akkor igy szóltam [Jézus]: „Ime, jöttem (a könyvtekercsben irva van felőlem), hogy cselekedjem a te akaratodat, óh Isten."'" (Zsid. 10:5–7, *UV*) Miután János megkeresztelte Jézust a Jordánban, megkapta a mennyből a bizonyitékot, hogy el lett fogadva. Igy szól erről a bibliai beszámoló: „Amidőn imádkozott, megnyilatkozék a menny, s le jött rá testi alakban, mint egy galamb a szent szellem, s hang jött a mennyből: ‚Te vagy az én szeretett Fiam; elismertelek téged.' Amikor maga Jézus megkezdte munkáját, körül-belül harminc esztendős volt." — Luk. 3: 21–23; Mát. 3:16,17, *UV*.

7 S most, miután Jézus felkinálta magát, miután megkeresztelkedett és el lett ismerve a mennyből, felvette tevékenységét, nem az ácsmesterséget, hanem a királyságszolgálatot. Ismételten tanuskodott arról a tényről, hogy nem magát nevezte ki szolgálatára, hanem kiküldetett, például a következő szavakkal: „Annyira szerette Isten a világot ... Isten küldte az ő Fiát a világra ... hogy megmentessen a világ általa." „A mennyből jöttem le, nem az én akaratomat cselekedni, hanem annak az akaratát, aki engem küldött." „Az élő Atya küldött engem és én élek az Atya révén." (Ján. 3:16,17; 6:38,57, *UV*) Jézus a Felkent is, Ésaiáshoz hasonlóan ugyan annak a megbizásnak szentelte magát mint, melyet már Ésaiás a templom-látomásakor kapott. (Mát. 13:13–15; Ján. 12:36–41) Miután Jézus megkezdte összegyüjteni tanitványait, kiket a Seregek Jehovája adott neki, testvéreinek nevezhette Isten ezen gyermekeit. Ezért alkalmazhatta az Ésaiás 8:18 *(UV)* szavait magára is és ő reájuk is: „Ime, én és a gyerekek, kiket Jehova adott nékem: jelekül és csodákul vagyunk Izráelben, a Seregek Jehovája részéről, aki a Sion hegyén lakozik." Mily boldogok is voltak a juhokhoz hasonló izraeliták, akik helyesen megértették ezen jeleknek és csodáknak az értelmét, s nem vetették meg ezen jeleket és csodákat emberi alakban, mert számuk csekély volt, tudniillik csak egy „kicsiny nyáj". A nagyobb Ésaiásnak, az igazi Immánuelnek, Jézusnak a követői lettek azok, akik oly szerencsések voltak, s helyesen tudták magyarázni a jeleket.

8 Ne hagyjunk figyelmen kivül itt egy tényt. Nem Keresztelő János küldte ki Jézust, az ő tizenkét apostolát és más tanitványait, sem Péter apostol, sem a római-katolikus egyház, sem a görög-ortodox egyház, az anglikán egyház, a protestáns püspöki-egyház, a lutheránus egyház, a methodista egyház, a baptista egyház, a presbiteriánus egyház, sem pedig a kereszténység további ezer vallásszektájának valamelyike. A Seregek Jehovája küldte ki egyedül és kizárólag Jézust és az ő tanitványait. Az ő részéről voltak ők jelek és csodák. Ő az az Egy, akitől ma mind azok szeretnének kiküldetni, akik eljönnek, hogy cselekedjék Isten akaratát. Milyen hatalommal és tekintéllyel rendelkeznénk is mi, ha eme vallásos szekták egyike vagy az Amerikai Egyesült Államokban a Krisztus Egyházának Nemzeti Tanácsa vagy bár a Világegyházak-Tanácsa küldene minket ki, s nem a Seregek Jehovája küldött volna ki minket, mint például Ésaiást, Jézust vagy az ő tizenkét apostolát? A Seregek Jehovájához az ő magas jele által jöttünk, Immánuel, az Úr Jézus Krisztus által, hogy cselekedjük Jehova akaratát, ahogy maga Immánuel jött, hogy cselekedje ezt, amikor meg lett keresztelve. Ha azt ohajtjuk, hogy a Seregek Jehovája fogadjon el és küldjön ki bennünket, akkor oda kell menjünk, fel kell kináljuk magunkat és készségesen vállalnunk kell bárhová is küldessünk. Ilyen módon akarjuk követni Ésaiást és Jézus Krisztust. Különben a kereszténység vallásos szervezeteinek az akaratát cselekednénk. A vég ezen idején Isten akaratát akarjuk cselekedni, a Seregek Jehovájának az akaratát.

9 Annak a Bibliával való bebizonyitására, hogy a Seregek Jehovája küldte őt, igy tehát tőle lett ordinálva vagy egy szolgálatra rendelve, elment Jézus egy szombaton Názáretben a zsinagógába, ahol polgártársai őt csak mint ácsot, mint az ácsmester fiát ismerték. Amikor fellépett a szónoki állásra, kérte: nyujtsák oda néki Ésaiás könyvtekercseit. Kitekerte azokat, s megtalálta Ésaiás 61. fejezetének 1, 2. versét. A Lukács 4: 16–21 beszámolója szerint a következőket olvasta fel belőle: „Jehova szelleme van én rajtam, mert felkent engem, hogy ismertessem a szegényeknek a jó üzenetet; elküldött engem, hogy prédikáljam a foglyok szabadulását és a vakoknak a látás helyreállitását, hogy elküldjem a megtörteket mint szabadultakat, hogy prédikáljam Jehova ** kellemes esztendejét." Amikor ismét összetekerte az irást és leült, hogy prédikáljon, mondotta: „Ma teljesedett be ez az irás a ti hallástokra." Ilyen módon élő, beszélő jel volt ő számukra arról, hogy jelen volt a Messiás, a Krisztus, Jehova Küldötte és Felkentje. Csoda volt ez vagy előjelentés, amely arra mutatott, hogy elérkezett a szabadulás, mert Jehova ‚kellemes esztendeje' eljött. Csodálatos előjel volt ő arról, hogy általa, a Király által, a zsidók között volt Isten királysága. — Luk. 17:21, *UV*.

6. Mit tett Jézus Ésaiás példája szerint, s milyen bizonyitékot kapott Jézus arról, hogy el lett fogadva a szolgálatra?

7. Hogyan mutatják Jézus szavai, hogy nem ő nevezte ki saját magát szolgálatára, s mikor alkalmazhatta Jézus Ésaiás 8:18?

8. Ki nem küldte ki Jézust és tanitványait, s kitől akarunk ezért mi is kiküldetni és miért?

9. Hogyan mutatta ki Jézus a zsinagógában az Irás segitségével, hogy Jehova küldte ki őt, s minek a jele, előjele vagy csodája volt ő?

** A Lukács evangéliumának újkiadású héber fordításaiban itt a „Jehova" vagy „Jáve" név található, amely megfelel az Ésaiás 61:1 héber szövegének.

FEL

[10] Nem volt többé Isten eme királysága a zsidók közepette, miután azok vallásvezérei megölték őt a mártircölöpön. Isten azonban feltámasztotta őt a holtak közzül, s visszatért Atyjához a mennyekbe. Kr. u. 70-ben elpusztult a zsidó nemzet. Szent városuk és a templom elégett és egyenlővé lett a földszinével. A boldogtalan átélők kevés száma fogságba esett és szét lett hurcolva minden nemzet közé, s nem volt tulajdon kormányuk többé, sem pedig királyuk a Dávid királyi nemzedékéből.

[11] De mit jelentenek a jelek és csodák, melyeket a Seregek Jehovája a vég ezen idejében adott, s mit mutatnak? Hogyan értsék azokat az emberek Isten Igéje fényében? A mai jelek és csodák Jézus felkent, szellemi testvéreinek a maradékából állanak.

[12] Ésaiás fia, Seár-Jásub árnyékolta elő ezt a maradékot, akinek a neve jelenti: „Csak egy maradék fog visszatérni." Arra a tényre mutat egy maradékról szóló említés, hogy 1918 óta nem tért vissza a kereszténység Jehova Istenhez, a 820 millió keresztyénnek valló hívével együtt. Ez az esztendő volt azonban az az időpont, amikor Jehova az ő szellemi templomához jött, hogy ítéletet tarson mind azok felett, akik ‚Isten szellemi házához' tartozónak vallják magukat. Ugyan úgy kinyilatkoztatta jelenlétét a templomban Jehova felkent tanui maradékának, akik visszatértek hozzá, a-hogy ezt Ésaiással szemben megtette. Kérdésére, hogy kit küldjön el, önkéntesen ajálkoztak a maradéktagok, s Jehova kiküldte őket tanuiként üzenetével. Azután szolgálhatott Immánuel, Jézus Krisztus, a nagyobb Ésaiás, együttesen a ma létező Seár-Jásubbal az arra vonatkozó jellel, hogy visszatért a maradék Jehova teokratikus szervezetéhez. Ma is elmondható az, amit Pál apostol napjaiban elmondott: „A mostani időben is mutatkozik egy maradék, a kiválasztás szerint a ki-nem-érdemelt jóság [Intennek] alapján." Ez a maradék hasonló ahhoz a maradékhoz, melyet Jehova Isten Elizeus próféta idejében talált, Izráel északi birodalmában, melynek fővárosa Szamária volt. — Róm. 11:2–5, *UV*.

[13] Ésaiásnak nem csak Seár-Jásub nevű fia volt, hanem egy Máher-Sálál Kás-Báz nevű fia is. Ez a név jelenti: „Siess, oh zsákmány! Gyorsan jött ő a préda." Csoda vagy előjel volt ez a fiú a név szerint arra, hogy nemsokára veszedelem üt ki az asszíriai világhatalom seregei által. Ugyan ki felett? Nem csak Szíria királysága felett, hanem Izráel királysága és annak fővárosa Szamária felett is. Szamária akkori királyának, tudniillik Pékának, Remalja fiának az idejében, betört Asszíria királya Izráel királyságába. Elfoglalt sok várost, kifosztotta az országot és fogolyként elhurcolt sok lakost. Magát Pékát is kivégeztette később. Azután elfoglalta Asszíria királya Damaszkuszt, Szíria fővárosát, annak lakosait száműzetésbe űzte és megölette Réczin királyt. Igy lett tehát kivégezve a két király, akik összeesküdtek, hogy megdöntik „Jehova trónját" Juda királyságában. Előjáték volt ez Izráel királyságának a bukására, amely Kr. e. 740-ben következett be, meg a hűtlen izraeliták elhurcolására is, Szamáriából és az Izráel birodalom más részéről. — Ésa. 7:16; 2. Kir. 15:29, 30; 18:9; Ámos 1:3–5; 2:6–16.

10. Mikor nem volt „Isten királysága" a zsidók közepette, s mi történt nemzetükkel nem sokára azután?
11. Kiről mondható ma az, hogy jelek és csodák a földön?
12. Milyen őket illő tények miatt árnyékolta elő őket Seár-Jásub? S milyen más maradék árnyékolta még elő?
13. Minek a csodája vagy előjelentése volt Ésaiás másik fia, s hogyan teljesedett be nevének jelentése azokon, akikre vonatkozott az ügy?

[14] Amennyiben Izráel fővárosával Szamáriával elesett Jehova Istentől és a nem-zsidó Sziriával szövetkezett Jehova előkép-királysága, Juda földje ellen, a mai kereszténység prófétai előképé lett, amely egyesülve világi nemzetekkel összeesküdött Jehova megkoronázott Királya, Jézus Krisztus, Immánuel ellen. A Seregek Jehovája kimondatja most szellemi templomában Isten ítéletét ezen nemzetek felett és kölönösképen a kereszténység felett, amely Isten ‚vallásos házának' állitja magát. A birói ítélet rohamosan végre lesz hajtva rajta, Isten bosszujának közelgő napján, az Armageddon csatában, éspedig olyan valaki által, aki hatalmasabb az egykori asszíriai királynál, tudniillik Jehova Ítéletvégrehajtója, Jézus Krisztus által. Akkor meg lesz fosztva a kereszténység vallásos és politikai uralkodóitól, minden olyan nemzettel együtt, melyek összeesküdtek vele Immánuel királysága ellen. Ki lesznek fosztogatva és elveszitenek minden olyan dolgot, melyekre büszke szivüket forditották.

[15] Habár rendelkezik a kereszténység a Szentirással, a Bibliával, millió és millió példányszámban és sok nyelven, mégis, mivel a hitvallás szemszögéből olvassa azt, elmulasztja felismerni az ítéletet, melyet Isten már régen előre leirt abban, ellene és a vele barátságban lévő eme régi világ ellen. Milyen jel vagy előjel létezik tehát, amelyből látható, hogy a kereszténység elmulasztotta felismerni, hogy Isten ítélete rajta és a vele barátkozó világgal a leggyorsabban végre lesz hajtva? Immánuel szellemi testvéreinek a maradéka ez, a felkent „fiatal gyermekeknek", kiket Jehova adott Jézus Krisztusnak. Ő hozzá, Főtestvérükhöz hasonlóan Jehova szellemével lettek felkenve a prédikálásra. Az Ésaiás 61:1, 2 jövendölése szerint, Jehova küldte és kente fel őket, éspedig nem csak a ‚Jehova részéről való jóakarás évének' a kikiáltására, mely jelképes „év" most már csak nem lejárt, hanem a „mi Istennünk bosszuja napját" is, amely egyre közeledik. Ez a busszuállás akkor jön el, ha Jézus végrehajtja a mi Istennünk ítéletét, úgy a kereszténységen mint a pogányságon is, mert mind a kettő ellensége az ő királyságának.

[16] A szellemi felkent maradék az által vette fel Ésaiás Máher-Sálál Kás-Báz fiának az ismertető jeleit, hogy bejelentette Isten bosszuja napjának hamaros jövetelét, amikor a Királya, Krisztus Jézus kifosztja az egész világot és zsákmányává lesz az néki. A maradék hirdeti: „Siess, óh zsákmány! Gyorsan jött ő a fosztogatásra." Juhokhoz hasonló emberek nagy tömegei látták ezen jeleket és csodákat, hallották a Máher-Sálál Kás-Báz-osztályt és helyesen felismerték annak az értelmét. Hittel és meggyőződéssel foglaltak állást e maradéknak, Jehova mai „jeleinek" és „csodáinak" az oldalán, sőt mi több, felfogták az Isten bosszujával kapcsolatos üzenetet és terjesztették tovább, amennyiben a föld minden nemzetéhez elvitték.

LÉPJETEK ELŐ! MUTATKOZZATOK!

[17] Ahhoz, hogy a jelek és csodák utmutatói értékkel legyenek, látni kell azokat, ugyhogy tanulmányozni lehessen azokat és Isten értelmi kulcsa segitségével olvasni és megérteni lehessen azokat. Krisztus szellemi

14. Minek az előképe volt Izráel, Szamária nevű fővárosával, s mikor és hogyan lesz végrehajtva gyorsan az ítélet ezen az ellenképen?
15. Mit mulaszt el a kereszténység felismerni Isten Igéjében, s milyen látható jel létezik azért, amely rámutat arra?
16. Kinek az ismertetőjeleit vette magára a maradékosztály, s milyen módon terjeszkedik most az üzenet növekvő mértékben?
17. Hol kell legyenek a jelek és csodák, hogy utmutató értékkel birjanak, s ki foglaljon el ma tehát ilyen álláspontot?

FEL

testvéreinek a felkent maradéka „jelekül" és „csodákul" az emberek látókörébe kell álljon, azaz látható kell legyen a nép számára. Akkor mondhatja Jézus Krisztus, a nagyobb Ésaiás: „Ime, én és a gyerekek, kiket Jehova adott nékem: jelekül és csodákul vagyunk Izráelben [a kereszténység], a Seregek Jehovája részéről, aki a Sion hegyén lakozik." (Ésa. 8:18, *UV*) Eme jeleknek és csodáknak a támogatására, az előtérbe kell lépjen a maradék Istennek odaadott társai nagy sokasága is. A szellemi izraeliták felkent maradékának mondja Ésaiás (43:10, *UV*) „ ‚Ti vagytok az én tanuim', ez Jehova mondása, ‚igen, szolgám, akit én kiválasztottam.' " Látható kell legyen ez a szolga-osztály; tagjainak hallatni kell magukról, hogy Jehova tanui legyenek. S hogy csatlakozzon a juhokhoz hasonló emberek Istennek odaadott nagy sokasága a világraszoló bizonyságtevő munkában a szolga-osztályhoz, látható kell legyen egységben a maradékosztállyal, s vele összhangban hallattatni kell magát. Mindannyian a nyilvánosság elé kell lépjünk, ahol látnak, figyelnek és hallanak bennünket. Nem annak az ideje van most, hogy valahová elbujjunk, mert e világ nemzetei között félelem, rettegés és szorongattatás uralkodik, s mert egyik a másikat fenyegetik.

18 A nagy Jel, Immánuel mondta követőinek: „Ti vagytok a világ villágossága. Nem rejtőzhet el egy város, ha egy hegyen fekszik." (Mát. 5:14, *UV*) Régen mondotta Ésaiás: „Magas hegyre mássz fel, te hirnöknő, aki jó üzenetet hozol Sion számára. Emeld fel hangodat hatalommal, te jó üzenetnek hirnőknője Jeruzsálem számára. Emeld fel azt! Ne félj. Mondjad Juda városainak: ‚Imhol a ti Istenetek.' " (Ésa. 40:9, *UV*) Nem a látókörön kivűl vagy észrevétlenül müködött munkálkodott Jézus mint Prédikátor, ahhoz az időhöz hasonlóan, amikor még ács volt Názáretben. Az által lett látható mint a nagy, Jehovától jövő Jel területének minden részén, hogy prédikált, amennyiben városról-városra és faluról-falura járt, s nyilvánosan a zsinagógákban és a szabadban is prédikált valamint az emberek lakásaiban. Mi is előléphetünk azáltal, hogy követjük őt — nem magunknak az előtérbe helyezéséért —, hanem amennyiben az emberek figyelmét Jehova jeleire és csodáira irányitsuk a vég ezen idejében. Azáltal tehetjük ezt a leghatásosabban, hogy prédikálunk, éspedig nem csak nyilvánosan, hanem főképpen házról-házra. Ilyen módon be kell teljesedjenek Jézus prófétai szavai: „A királyságnak ez a jó üzenete hirdettetik majd az egész lakott földön, bizonyságul minden nemzetnek, s akkor jön el a befejezett vég." (Mát. 24:14, *UV*) Az a tény, hogy a maradék és a juhokhoz hasonló társai mindenütt prédikálják a jó üzenetet, magábavéve oly beszédes jel, csoda, amely az egész világ figyelmét magára vonza.

18, 19. Hogyan helyezte helyes állásba magát Jézus, összhangban az Ésaiás 40:9-el, hogy jel legyen Isten részéről, s ha követjük őt, milyen nagy jelek vagyunk mi, amely a világ figyelmét magára vonja?

19 Félreérthetetlen bizonyiték ez arra vonatkozólag is, hogy Isten királysága, mint a világegyetem székhelye felállittatott, aminek hatalma a mennyei Immánuel kezében nyugszik. Olyan jel ez, amely elárulja, hogy e világ nemzetei most az ő végük előtt állanak, s sujtani fogja őket az, mihelyt Isten akaratának megfelelően befejeztük prédikáló tevékenységünket. Vajha olvasnák ezt a jelt!

20 Az emberek és a nemzetek meg kell tudják, hogy közöttük voltunk és ünnepélyesen figyelmeztettük őket a végükről. Bár bántódásokat és üldözést vonhatnánk magunkra ezen üzenet által. De Immánuel apostolaihoz hasonlóan, „látványosság kell legyünk a világ számára, úgy angyaloknak mint embereknek". (1. Kor. 4:9, *UV*) Immánuelről már Simeon is azt jövendölte, amikor az negyvennapos gyermek volt: „Ez sokak bukására és felállitására helyeztetett Izráelbe és jelül, akinek majd ellentmondanak." (Luk. 2:34, *UV*) Ugyan mit jelent az, ha ellenünk — akik jel vagyunk — beszélnek vagy ellenünk állanak vagy pedig ha hadat üzennek nékünk, mert mi prédikáljuk a Biblia közvetlen igazságait? Mi tudjuk: ki támogat bennünket, tudniillik „a Seregek Jehovája, aki a Sion hegyén lakozik". Ő maga az, aki nékünk a maradékot, a ma jeleit és csodáit adta, s e maradéknak ezrei vannak jelen itt, ezen a nemzetközi kongresszuson. Őrködik Isten a felett, hogy valóban beteljesedjen az, amit ezen jelek és csodák jeleznek és bejelentenek. A Seregek Jehovája az, aki bennünket felszerelt és kiküldött a beiktatott királyság üzenetével. Angyalhadai tábort járnak körülöttünk, melyek számban felülmulják a kommunista keleti-tömb és a demokratikus nyugati-blokk együttes hadseregét. Jól megszervezve és felfegyverezve készenlétben állanak, megbizatásuk végrehajtására az „Istennek, a Mindenhatónak nagy napja háborúján", Armageddon harcmezején. (Jel. 16:14, *UV*) Ne féljünk azért, sem emberektől, sem démonoktól, sem pedig az Ördögtől!

21 Isten van mivelünk, akinek félelemkeltő neve: a Seregek Jehovája. Uralkodó Királyának, Immánuelnak a neve jelenti „Velünk van Isten!" Mivel Immánuel velünk van — mert követjük őt és engedelmeskedünk neki, azaz lezáró bizonyságul prédikáljuk a királyság jó üzenetét minden nemzet számára — igy tehát tudjuk, hogy Isten is velünk van. Ez azt jelenti, hogy Isten *mellettünk* van. Tekintettel Isten eme segitségére és az isteni akaratnak megfelelően, biztosak lehetünk abban, hogy eredményesen be fogjuk fejezni azt a csodálatos és jelentőségteljes munkát, melynek cselekvését a Seregek Jehovája bizta ránk.

20. Minek tesszük ki magunkat, ha hirdessük a figyelmeztető üzenetet; de tekintettel milyen támogatásra, nem kell féljünk emberektől, sem pedig az Ördögtől?

21. Hogyan teljesedik be rajtunk uralkodó Királyunk, Immánuel nevének az értelme, s mit fogunk tehát biztosan eredményesen befejezni?

Nagyon sovány prédikációk

★ Charles Clayton Morrison, a *Christian Century* egykori szerkesztője, igy nyilatkozott egyszer a prédikációkról: „Miközben sok éven át pásztora voltam egy egyházközösségnek, volt alkalmam sok prédikációt meghallgatni. Közben azt a benyomást nyertem, hogy általában nagyon soványok a prédikációk. A legtöbb prédikátor témájának a keresztyén igazságok valamely részletét látszik választani. Az élet fájáról csak egy piciny ágat törnek le. Legyen az egy ige vagy egy etikai eszme, s abból készitik prédikációikat." — *Treasury of the Christian Faith.*

FEL

„Legyen meg a te akaratod a földön"

5. rész

A „Legyen meg a te akaratod a földön" könyv I. fejezetében felvetődött a kérdés: „Kinek az akarata?", s be lett bizonyítva, hogy Jehova Isten visszavonhatatlan akarata az, amelynek meg kell lenni úgy a földön mint a mennyben. Ezenfelül azt jelenti ezen örömteljes tény, hogy soha nem pusztul el a földünk, az a lakhely, melyet Isten adott az embernek, hanem, hogy élvezni fogják az emberek a földön való élet csodálatos kiváltságát, ha meg lesz itt a mennyei Atya akarata. Már a második fejezetnél vagyunk, a „Miért kell annak megtörténni a földön" címmel. Már mondottuk a 6. bekezdésben, hogy, „ha tehát ember és állat életben kell maradjon, s a föld kell legyen örök otthonuk", Istennek, a Teremtőnek természet-feletti akaratának kell meg lenni itt. Abból az imából vesszük a legjobb bizonyítékot a Teremtő akaratára, mely szerint a föld örökre megmarad és mindenkor lakva lesz, melyet az Úr Jézus Krisztus intézett Istenhez: „Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod úgy a földön mint a mennyben." De hogyan következik ez be? Olvassuk tovább.

[9] Nyilvánvaló „jön" Isten királysága a földre, s akkor az ő akarata történik meg a földön, mert szándéka szerint a föld örökké maradandó része lesz az egyetemes birodalomnak, amely fölött ő, az örökkévalóság Királya, a legfennségesebb Szuverén. Ha Isten királysága alatt az ő akarata érvényesül itt, akkor örömteljes változás áll be a földön. Ugyan miért pusztuljon el királyságának e területe? Miért távolítassanak el királysága e területéről az emberek, akik Isten akaratát cselekszik? Nem teszi azt meg Isten, hisz ő ihlette annak idején a bölcs Salamon királyt a következő mondásra: „A nép tömegében áll egy király disze, de a lakosság hiányában egy magasrangú tisztviselő romlása." (Péld. 14:28, *UV*) Mivel az első ember nem tartott ki a Teremtője akarata cselekvésében, halálra ítélte őt Isten s vissza kellett térjen a föld porába. (1. Móz. 3:17–19) Ha cselekedni fogják a királysága alatt élő emberek Isten akaratát a földön, akkor Isten jogot ad nekik arra, hogy örökké éljenek királysága e területén. Ezért védi meg a földet a pusztulástól, ami Istennek, Teremtőjének örök dicsőségére szolgál.

[10] A kereszténység papjai és lelkészei azonban azt az ellenvetést emelik, hogy a kereszténységgel változás állott be a földön. Ugyan miért? Jézus Krisztust használta fel Jehova Isten a keresztyéniség Vezéreként, s maga ez a Vezér tanított bennünket úgy imádkozni, hogy hadd jöjjön el Isten királysága és legyen meg Isten akarata úgy a földön mint a mennyben!

[11] A keresztyéniség Vezére nem lehetett tévedésben azt illetőleg, amit a földre vonatkozólag tanított. Nem is volt. Isten szent emberei — akik Krisztus előtt éltek, s a szent szellemtől indittatva jövendöléseket szóltak és irtak — sem reménységük, sem óhajuk nem volt bemenni az ismeretlen mennyei birodalomba. Isten nem is hivta meg őket egyáltalán a mennybe, de embereknek a mennybe vezető út sem volt nyitva. Nem várták el tehát, hogy halálukkor a mennybe mennek. Nem is tekintettek a földnek és annak holdjának világégés által okozta teljes pusztitása felé. Mindenesetre reménykedtek egy jövendő életbe, de nem egy jövendő életbe a mennyben. Remélték, hogy visszatérnek a holtak közül megújított életben erre a földre, de csak abban az időben, ha Isten uralkodni fog Közel-Kelet és az egész föld többi része felett.

[12] Jézus Krisztus földre jövetelével nem bizonyosodott be, hogy hamis reménységet tápláltak. Jövetele nem változtatott semmit jövőjükön; nem tárta fel előttük a mennybe vezető utat. Ábrahám, Izsák, Jákób (Izráel), Mózes, Dávid király, Ésaiás próféta, sőt Malakiás próféta is már régen halot volt, amikor Jézus Krisztus, Isten Fia csoda által a mennyből a földre jött. Nem említett meg semmit arról, hogy a régi idők e szent férfiai a mennybe lettek volna, amikor elhagyta a mennyet. Igy szólt Jézus mint „Emberfia" egy zsidó főemberhez: „Nem ment fel ember a mennybe, azonkivül, aki a mennyből jött le az Emberfia." (Ján. 3:13, *UV*) Amikor Keresztelő János, Zakariás fia börtönben volt, s nem sokára le kellett fejeztessék, mondotta Jézus: „Az asszonyoktól szülöttek között nem támasztatott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de egy csekélyebb a mennyek királyságában nagyobb nálánál." (Mát. 11:11, *UV*) Miután maga Jézus meghalt a mártircölöpön, de a harmadnapon feltámadt a halottak közül s később visszatért Atyjához a mennybe, prédikált Péter apostol több mint háromezer zsidó előtt, s azt mondta nékik, hogy bár a feltámadott Jézus a mennyben van, de nem Dávid király.

[13] Igy szólt Péter: „Szabad nyiltan szólanom hozzátok a Dávid családfőt illetőleg, hogy ő meg is halt, el is temettetett, s sirja mind a mai napig alattunk van. Valóban nem ment fel Dávid a mennybe, hanem ő maga mondja: ‚Jehova mondá az én Uramnak [azaz Jézus Krisztusnak]: „Ülj az én jobbomra, mig ellenségeidet lábaid zsámolyává nem teszem."'" (Apcsel. 2:29, 34, 35, *UV*) Még mai napig is várnak Isten királyság eljövetelére azon elhaltak, kikhez Dávid is tartozott.

[14] Jézus azt mondta magáról, hogy fel fog menni a mennybe, mert csak harminchárom és fél évre jött le onnan a földre. Azt is mondotta, hogy hűséges követői gyülekezete — szemléltetve a János Jelenésekben megemlitett huszonnégy „vén" által — meg van hiva a mennybe, hogy vele legyen. Adott neki utasításokat, hogy készitse őket a mennyre. De ez nem jelenti azonban azt, hogy ez valamit változtatott volna Istennek az emberiséggel, mint egésszel való szándékán.

[15] Jézus nem tárta fel minden istenfélő ember előtt a mennybe vezető utat. Az álltalános emberiség érdekében úgy imádkozott, hogy Isten királysága „jöjjön", éspedig a földre, ahol be vannak temetve az elhalt em-

(Folytatás a 126. oldalon)

9. Istennek melyik szándéka a földet illetőleg előfeltétele annak, hogy Isten királysága jön és akarata megvalósul?

10. Mennyiben bizonyitja a Mintaimádság, hogy a keresztyéniségnek a földre való jövetelével nem állt be változás?

11. Mi volt a reménységük és óhajuk a régi idők Isten szent emberelnek, a jövőjüket illetőleg?

12. 13. a) Miért nem bizonyitja Jézusnak a földre jövetele, hogy hamis reményt tápláltak? b) Mit mondott Péter erre vonatkozólag, amivel megerősitette azt, amit maga Jézus mondott?

14. Miért mondta Jézus magáról, hogy a mennybe fog menni, s hogyan hatott ki követőinek a mennybe menetelre való meghivása Istennek az emberiséggel kapcsolatos szándékára?

15. Kinek az általános érdekében imádkozott Jézus Isten királysága eljöveteléért, s mit vizsgáljanak meg újból az olyan emberek, akik nincsenek tisztában ezen dolgokkal?

FEL

EZERKILENCSZÁZÖTVENEGYBEN beszélt velünk a Watch Tower Society elnöke arról a nagy munkáról, mely a Csendesóceán szigetein még elvégzendő lenne. Azt mondta: annyira elfogult és ellenségesérzületű a hatóság, hogy a Társulat nem küldhet missziónáriusokat ezen szigetekre. Amidőn feleségem és én hallottuk ezt, elhatároztuk, hogy megpróbálunk kivándorolni a nevezett szigetek egyikére. (Nem említünk meg helyiség nevet, a teokratikus érdekeknek ezen a területen való védelméért) Megbeszéltük az ügyet fiunkkal és leányunkkal. Lelkesedtek az ötleten, s igy elhatároztuk, hogy elmegyünk oda üttörőnek.

De nem sokára a nyugtalanitó gondolatok özöne áradt ránk: Bölcs dolog volt-e ily óriási vállalkozást kockásztatni? Megtehetjük-e azt tekintettel egészségünkre és korunkra? Közel voltunk az ötven esztendős korhoz. Talán hagyjuk inkább a kalandvágyó fiatalságra ezen szigetekre való utat. Gondot okoztak gyermekeink is. Mi történjen kiképzésükre és jövőjükre vonatkozólag? A szigetre menés s az ottani tevékenység lemondást jelentett számunkra jó munkahelyekről, takarékossági lehetőségekről és sok más dolgokról, melyek számunkra meglehetősen sokat jelentettek. A fiókhivatalszolga azt mondta, hogy nehéz a szigeteken a prédikálómunkát végezni, de sürgősen szükség van rá. Jól meggondoltuk magunknak, hogy mint családnak mi a teendőnk, s kitartottunk döntésünk mellett. Készek voltunk a szigetekre menni. De hová? Melyik szigetre Különböző helyekről beszélgettünk. A Társulat engedélyével irtunk egy testvérnek az egyik szigetre s megkérdeztük tőle, milyen munkalehetőségek vannak ott, hogy egy ausztráliai vehet-e földet, gazdálkodhat-e vagy vezethet-e üzletet stb. Amikor megjött a válasz s vele egy apróhirdetés, melyben fel lett kinálva eladásra egy kis tehermentes telek házzal, ugrottunk egyet örömünkben.

Ebben az időben volt egy farmunk, több mint 12 km² földdel, amely kitünő állapotban a legújabb gazdasági gépekkel volt felszerelve. Jó szolgálattal volt nekünk, de most egyre több időt és erőt igényelt. Csak gyermekeink kedvéért tartottuk meg. De most ezt a kérdést tettük fel magunknak: Miért irányitsák figyelmüket a régi világ ilyen anyagi dolgaira? Elhatároztuk: eladjuk a telket. Alig hoztuk meg a döntést, kopogtatott is egy vevő az ajtonkon. Hamarosan megállapodtunk az árban, s elhagyhattuk Ausztráliát, anélkül, hogy visszatartott volna bennünket valamely világi kötelék.

Miután egyszer elhatároztuk magunkat, egyik nehézséget a másik után hidaltuk át. Csinos házunk idillikusan feküdt egy erdei fenyőkkel szegélyezett kocsiút mentén. Korszerűen volt berendezve. Aki ismerte a szép tanyát, nem tudta megérteni, miért akarjuk azt eladni. Nyiltan bevallva, nekünk sem esett könnyelmünkre. Nagyon nehéz döntést jelentett ez számunkra. Miután éveket forditottunk arra, hogy a földet termékennyé tegyük, megmüveljük, továbbá a telek bekeritésére, csatornázására, joszágállomány nevelésére és a tartalék csűrbe helyezésére valamint gondoskodtunk arról, hogy legyen valamink öreg napjainkra s biztositva legyen a gyermekek jövője, adjuk el most hirtelen mind ezt, amiért éltünk, amibe reményünket vetettük s amiért dolgoztunk; ez beképzelési erőnk minden erőfeszitése ellenére sem volt könnyű. Nem hangzott értelmesen, jó megfontoltnak; s tudom azt is, hogy világi emberek nem tartották ésszerűnek. Mégis igy cselekedtünk.

Nem tartott sokáig s búcsut vettünk barátainktól, rokonainktól, kocsinktól és Ausztráliától. Elszakadtunk a sok anyagi javaktól s csak a szigetekre való repülésre engedélyezett 30 kg-os ruhaneműből álló csomagot vittük magunkkal. Ugyszólván üres kézzel kezdtük el, mint család az üttörőszolgálatot az új világ számára. A misszionáriusszellem és az előttünk álló feladat eltöltött bennünket feszült várakozással s lelkesedést ébresztett bennünk.

De hamarosan leapadt kezdő lelkesedésünk a szigetekre való megérkezésünk után. Sok volt a herce-hurca. Néha úgy tünt fel előttünk, mintha lehetetlen lenne számunkra kitartani, de helyt álltunk. Ma, miután Jehova szeretetteljes vezetését és irgalmasságát tapaszaltuk, nem szeretnénk itt hagyni ezt a rendkivül örvendetes mezőt, amely érett az aratásra. Újra kellett kezdjünk akkor a farmon, újból kellett épitenünk és bekeritenünk, de más cél volt most a szemünk előtt: itt akartunk maradni a szigeteken, keresni és legeltetni az Ur másjuhait. A fiúnk segitett a farmon, a leányunk még be kellett fejezze iskolaiképzettségét, mégpedig irásban, mivel mi körül-belül 60 km-re laktunk a legközelebbi európai iskolától. Imateljesen törekedtünk teokratikus család módjára élni. Mint olyan sok külön kiváltságot is élveztünk, mert egymás keze alá tudtunk dolgozni a farmon s külömben is. Leányunk jelenleg időszaki uttörőszolgálatban van, aminek természetes nagyon örülünk.

Egy család beszámolója a Csendesóceán egyik szigetéről

Először a nem kiutalt területen élő érdeklődökről gondoskodtunk, bibliatanulmányozásokat kezdtünk s azokat minden héten levezettük, habár valami 80 km-re kellett utaznunk. Kora reggel elkezdtük tevékenységünket s munkálkodtunk késő estig. A sok nyilvános előadás és a házróházra való tevékenység érdeklődést gerjesztett a bennszülöttekben. Most a mi legközelebbi környezetünkben működünk s ezért több időt fordithatunk a másjuhok rendszeres legeltetésére. El tudod magadnak képzelni, hogyan ülünk keresztülésben a szalmaszönyeggel leteritett padlon s magyarázuk ezen embereknek a Szentirásból az igazságot, akik szeretik a Bibliát és osztatlan figyelemmel és csodálattal hallgatják? Szivesen olvassák a Bibliát s olvasnak is szorgalmasan benne. Igen, egyesek annyira ismeretesek a Szentirásban, hogy eltudnak mondani egész fejezeteket kivülről, azonban nem sokat értenek meg belőle. Szeretnének megismerni és szeretik is az igazságot, de nagyon félnek a vallástól.

A holt szellemektől való félelemből ragaszkodnak a bennszülöttek erősen a régi boszorkányszokásokhoz, s a régebben történt kizsákmányolás gondolata korlátot képez és gyanakvóvá teszi őket. Jót tesz szivünknek ezen szigetlakóktól hallani, hogy most az igazságot tanulják. Egy millió ausztráliai farmot ér ezekkel az emberekkel kapcsolatban lenni s társaságukat élvezni! Szeretik a tréfát, éspedig milyen tréfát! Az asszonyok meghivják a testvérnőket, hogy menjenek velük fürödni a bibliatanulmányozás előtt. Kimutatják szivből fakadó szeretetüket.

Igazán sok áldást hoz magával, ha családostól cselekedjük Isten munkáját s igy közöljük a királyságüzenetet az

FEL

emberekkel. Legalább husz tanulmányozást vezetünk rendszeresen. Kislányunk a fiatal lányokkal tanulmányoz, fiunk az ifjakkal s az idősebb emberek szivesen engedik, hogy idősebb segitsen nekik, aki érti, hogyan kell eltávolitani a „női korlátokat" a hinduasszonyok között. Örömünk növekszik, az előhaladás minden új jelével. A legszügségesebb ma, hogy művelt bennszülöttek kerüljenek kapcsolatba az igazsággal, akik aztán nyelvükön tovább tudnák adni azt. Sok hirnök beszéli ugyan a bennszülöttnyelvet, de nem tudják olvasni. Hatásosan bizonyságot tenni azonban, mind a kettő szükséges.

Mi szebb létezhetne, mint egy ilyen terülten szolgálni s hallani eme bennszülötteket azt mondani: Jehova ismeretére jutottak, s azt észlelni, hogyan nevezik gyemekeinket az ő gyermekeiknek, mert annyira megszerették őket az igazság miatt, továbbá megfigyelni: hogyan mozditják elő a királyságérdekeket és a gyülekezetek egyre jobban vannak látogatva, s azt hallani ezen kedves emberektől: „Gyermekeim csak az Urban fognak házasodni." Közben meg kell gondolnunk, hogy évszázados hagyományokat és keleti házassági szokásokat ápolnak. Milyen öröm ez továbbá azt tapasztalni, hogyan rendezik bonyolult házassági ügyeiket, hogyan magyaráz meg egy hindu egy bennszülött vasárnapiiskolás tanitónak bibliai iratokat, hogyan tanulják az indiai gyerekek az első angol szavakat kiejteni: Jehovának és a Szentirás könyveinek a neveit, hogyan legeltetik, a rizsföldeken való fáradságos munka után az út mentén a jószágokat s közben tanulmányoznak, hogyan társalognak a falu boltjában és más helyeken a bálványszolgálat fonákságáról és Jehova nevének szépségéről, továbbá azt hallani, hogyan szólit meg testvérnek és testvérnőnek egy indiai anyó s kérdez bennünket, nem-e jöhetne velünk, mondani az embereknek: kicsoda az igaz Isten — habár sem olvasni, sem irni nem tud, mégis kitudja fejteni nyelvén az igazságot. Mind ez drága jutalom azért, hogy megtettük ama lépést, s követtük azt a hivást, amely a Csendesóceáni szigetekről hozzánk jutott. Hálásak vagyunk Jehovának jóságáért a a legnagyobb alázatosságban.

Reméljük, hogy tapasztalatainknak e kis ecsetelése, valakiben azt a vágyat kelti, hogy csatlakozik hozzánk e gyönyörüséges mezön, amely érett az aratásra. Még sok olyannak kell lenni Jehova tanui Új-Világ-Társadalmában, akik követhetik a hivást, ott szolgálni, ahol sürgősen szükség van segitségre.

(Folytatás a 124. oldalról)

berek, s hogy a mennyei Életadó akarata ugyan úgy teljesedjen a földön is mint a mennyekben. Szivesen fogja Dávid király és Keresztelő János az ő akaratát cselekedni a földön, Isten királysága alatt? Bizonyosan. Ezért vizsgálják meg az olyan emberek, akik nincsenek tisztában a dolgokkal, újból a Bibliát, hogy felismerjék: mi volt kezdettől fogva a Teremtő akarata az emberre vonatkozólag. Akkor látni fogják, hogy Jézus eljövetelével még biztosabb lett az isteni akarat és szándék beteljesedése.

ISTEN SZÁNDÉKA A FÖLDDEL

[16] A föld Teremtője nevével neveztetik számunkra. Jeremiás jövendölésében olvassuk: milyen különbség van közte és minden hamis isten között. „De Jehova igazságban Isten. Ő az élő Isten és Király beláthatatlan ideig. Haragja miatt indulni fog a föld, s nem fogják a nemzetek kibirni szidalmát. Igy fogjátok mondani nekik: ‚Azok az istenek, akik az egeket és a földet nem alkották, el fognak tünni a földről és ezen egek alol.' Ő az, aki teremtette hatalmával a földet, aki szilárdan megalapozta bölcsességével a termőföldet és kiterjesztette értelmével az egeket. Szavára vizek morajlása keletkezett az egekben, s enged párákat felszállni a föld legvégsőbb végeiről. Ő készitett még az esőnek is csatornákat s elbocsátja a szelet gyüjtőtáraiból." (Jer. 10:10–13, *UV*) Ezek szerint tehát Jehova az az Isten, aki értendő azalatt, ha a Szentirás ezen szavakkal kezdődik: „Kezdetben teremtette Isten az egeket és a földet." — 1. Móz. 1:1, *El.*

[17] Ahogy csillagászok és más tudósok megállapitották, nincs bizonyiték arra, hogy naprendszerünk más bolygóján animális élet van. Földünkkel azonban más szándéka volt a Teremtőnek. Nem akarta, hogy kezdettől fogva puszta, élettelen bolygó legyen, azt sem kivánja, hogy úgy fejeződjön be. Kérdezzük meg hát őt magát erről: ‚Igy szólt Jehova, Izráel Szentje és Alkotója: ‚A jövendő dolgok felől kérdezzetek meg engem személyesen, a fiaimat illetőleg; s kezeim tevékenységét bizzátok reám. Saját magam készitettem a földet és teremtettem az embert is rajta. Én — kezeim feszitették ki az egeket, s az egész seregét én rendeltem ki.' Mert igy szólt Jehova, az egek Teremtője, ő, az igaz Isten, aki formálta a földet és készitette azt, ő, aki szilárdan megalapozta azt, aki egyszerűen nem hiába teremtette azt, hanem, aki formálta azt, hogy lakva is legyen: ‚Én vagyok Jehova és külömben senki. Nem titokban szóltam én.'" (Ésa. 45:11,12,18,19, *UV*) Ő teremtette a földet, hogy örökre lakva legyen.

[18] Az Ésaiás próféta szájából jövő ezen ihletett szavak, teljesen összhangban vannak a földnek Isten szándéka megvalósulása érdekében való előkészitésének irott beszámolójával. Amidőn Isten a földet egy rendkivül érdekes területté tette, amennyiben halakat és vizi szörnyetegeket adott annak vizeibe, madarakat annak fáira és az ég légiterébe s minden fajta állatokat és rovarókat annak szárazföldjére, nyilatkoztatta ki: ki számára készitette a földet a valóságban örök lakóhellyé. „S továbbá mondá Isten: ‚Hadd teremtsünk embert [*adam'*] ami képünkre, a hasolatosságunk szerint; s ők [„ember" többesszámban] tartsák uralmuk alatt a tenger halait, az ég repdeső teremtményeit, a háziállatokat, az egész földet és minden csuszó-mászó állatot, amely a földön csuszik.' S Isten hozzá fogott megteremteni az embert [*adam'*] az ő képére, Isten képére teremtette őt; férfiúvá és asszonnyá teremtette őket." (1. Móz. 1:26,27, *UV*) Minden más ember alatt elő teremtményről nem lett az mondva, hogy Isten az ő képére és hasonlatossága szerint teremtette volna őket. Csak az ember lett ilyen módon megteremtve.

[19] Ezzel nem csak minden hal, madár vagy más állat felett állt az ember, hanem arról is van itt szó, hogy kezdetben egy tökéletes teremtmény is volt, s helyzete teljesen megengedte számára: tökéletes Teremtőjével bizonyos hasonlatot vagy hasonlóságot gyakorolni. Természetes minden más teremtmény ugyan csak tökéle-

16. Milyen szavakkal van jellemezve a föld Teremtője a Jeremiás 10:10–13-ban, s kiről van szó tehát az 1. Móz. 1:1-ben?
17. Mi volt kezdetben a föld-bolygó, s miként nem fog véget érni, Isten tulajdon szava szerint?
18. Mit mondott Isten a földre vonatkozólag s annak akkori élő teremtményeire vonatkozólag a továbbiakban, miután élő teremtményeket teremtett, melyek alacsonyabban álltak az embernél?
19. Mi szól amellett, hogy Isten az embert tökéletesnek teremtette meg, s mi történhetett meg, ahogy Isten ezt tudta?

FEL

tes teremtményekként lett létrehozva, mégpedig mindegyik a családja fajtája szerint. Ugyan attól a Teremtőtől származik az élettelen, anyagi mindenség az ő tökéletességében, amely már több milliárd éves. Miért ne lettek volna élő, értelmes teremtmények megteremtésük után ugyancsak tökéletesek? „Hirdetni fogom Jehova nevét. Ismerjetek nagyságot Istenünknek! Kőszikla, tökéletes az ő cselekedete." (5. Móz. 32: 3, 4, *UV*) Igy tehát Isten tökéletes kezdetet adott az emberiségnek. Ezért tudta ő azt, hogy tökéletesen végre tudták hajtani az ő akaratát ember-teremtmények a földön, kik az ő képére és hasonlóságára lettek megteremtve.

[20] A Teremtő nem titkolta el az emberiséget illető akaratát, ugyhogy találgatnónk kellene azt. Mivel az ember Isten képére és hasonlatosságára lett megteremtve, ismertethette Isten az első emberpárral rájuk vonatkozó szándékát és akaratát. Megbizatásokat adhatott nékik, amit meg tudtak érteni és tökéletessen végre tudtak hajtani. „Ezután megáldotta Isten őket és mondá Isten nékik: ‚Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a földet, s tartsátok uralmatok alatt a tenger halait az egek repdeső teremtményeit és minden földön csuszó élő teremtményt.' " — 1. Móz. 1: 28, *UV*.

[21] Isten megáldotta őket; tehát a javukra, nem a kárukra beszélt, mintha meg lennének átkozva. Az ezt megelőző napon vagy az ezt megelőző teremtő-periódus alatt megáldotta Isten a halakat és a szárnyas teremtményeket, melyeket teremtett. Ez az áldás azt jelentette, hogy szaporodniuk kellett otthonukban, mert „Isten megáldotta azokat, amennyiben igy szólt: ‚Szaporodjatok és sokasodjatok és töltsétek be a vizeket a tengermedregben, s hadd sokasodjanak a repdeső teremtmények a földön.' " (1. Móz. 1: 22, 23, *UV*) Ezek szerint tehát azt jelentette az az áldás, melyet Isten az első emberpárnak adott, hogy szaporitsa fajtáját s ezen a módon a földet, nem pedig a mennyet töltse vagy népesitse be, hiszen Istennek a halaknak és a repdeső teremtményeknek adott áldása sem jelentette azt, hogy azok halakat és száguldó, repdeső teremtményeket hozzanak létre az angyalok számára a mennyben. Két ember-teremtmény nem volt elegendő a földre, annak 510 075 000 négyzetlilométer felületével. Ezért kellett betőlteni az első emberpárnak oly mértékben a földet tökéletes fajtájának a teremtményeivel, ahogy a halak és madarak részükről betöltik a földet és annak környezetét.

[22] Mivel a férfi és az asszony tökéletes emberként lett megteremtve, kik felett áldás lett kimondva, nem pedig átok vagy halálos itélet, igy a föld idővel helyesen be lett volna töltve, azaz úgy, hogy mindenkinek kényelmesen helye lett volna, miközben senki nem halt volna meg s minden újszülött gyermek teljes termetre növekedett volna. Azután nem lett volna többé szükséges, hogy tovább szaporodjanak s nem született volna gyermek többé. Nem kaptak megbizatást további gyermekek létrehozására, hogy aztán a föld lakosságának eme fölöslegét áltültessék a Holdra vagy a naprendszerünk más bolygójára. „Töltsétek be a földet és hajtsátok azt uralmatok alá", hangzott a megbizatás, melyet Isten az első emberpárnak adott. „Hajtsátok azt uralmatok alá" — jelenti a földet, nem a Holdat, sem pedig az ugynevezett Vénuszt vagy Merkurt vagy pedig Marsot. De hogyan hajtsák uralmuk alá a földet?

[23] Isten a földnek azon a helyén teremtette meg a tökéletes embert, mely a mai Közép-Kelet közelében terült el; mert a bibliai beszámoló megemlitti annak eredeti otthonával kapcsolatban az Eufrátes és a Tigris (Hiddekel) folyókat. Azon helyiség, ahol az ember meg lett teremtve, egy kellemes hely volt s Édennek neveztetett, amely „gyönyört" vagy „kellemességet" jelent. "Jehova Isten ültetett egy kertet is Édenben, Kelet felé, s oda helyezte az embert, akit formált ... S egy folyam jött ki Édenből, a kert öntözésére, s onnan elkezdett szétágazni s mindjárt négy főágra szakadt ... S a harmadik folyam neve Hiddekel [Tigris]; ez az, amely Assziriától keletre folyik. S a negyedik folyam Eufrátes. S Jehova Isten vette az embert s helyezte őt Éden kertjébe, hogy művelje és gondozza azt." (1. Móz. 2: 8–15, *UV*) Azután adott Isten eme első embernek, Ádámnak egy tökéletes asszonyt az emberi-nem gyarapitása érdekében. Egy bordából alkotta Isten őt, melyet Ádám testéből vett ki, hogy segitőtársként vagy kiegészitőként adja őt néki.

[24] Ez a tökéletes emberpár Teremtőjétől megbizatást kapott arra, hogy szaporodási szerveivel gyemekeket hozzon létre s igy betöltse a földet. Mialatt azonban a földet fajtája teremtményeivel betöltené, uralma alá is kellett azt ‚hajtania'. Minden tökéletes gyermeke egy édenszerű kertben vagy paradicsomban kellett éljen. Az eredeti Paradicsom azonban, ahová Ádám és Éva helyeztetett, kicsi lett volna, ha erősen növekedett volna családjuk gyermekek, unokák, ükunokák stb. által, s azért is mert nem halt volna meg egyikőjük sem, a bűn zsoldjának a megfizetéséért.. Mindannyian uralmuk alá hajthatták volna az eredeti Éden kerten vagy Paradicsomon kivül elterülő földet, vagyis ki kellett volna terjeszteniük annak határát, amennyiben az addig lakatlan részeket folyamatosan megművelték volna, mig a paradicsomi kert az egész földet magába foglalta volna, tudniillik Kelettől Nyugatig, az Északisark területétől a Délisarkig. Ezen földetátfogó Paradicsomnak kellett volna szenteljék mindannyian folyamatosan figyelműket és gondozásban kellett volna azt részesiteni. Egyidőben uralmuk alá kellett volna hajtsanak minden élő teremtményt, melyek betöltik a föld vizeit és lakják a szárazföldet és légiteret. Ilyen módon Isten akarata végül is az egész földön mindenütt megvalósult volna, mely először csak az eredeti Éden-paradicsomban történt meg.

[25] Jehova Isten előre látta az egész földre ezt az Istent dicsőitő csodálatos tetőpontot. Miért pusztitotta volna el tehát a paradicsomi földet, miután ez a nagyszerű, kecses szándék teljesen megvalósult volna? Vagy miért tette volna a Paradicsomot sivárrá, amennyiben máshová vitte volna azokat, akik cselekedték azon az ő akaratát, ugyhogy nem gondozták volna többé a Paradicsomot, s nem lett volna ez többé olyan hely, ahol Isten akaratát cselekedték volna mint a mennyben? Az a vélemény, hogy Isten ilyet tenne, nem felel meg az Irásnak, hiszen ezáltal csődöt mondana az ő csodálatos szándéka.

(Folytatása következik)

20. Miben állott Isten szándéka az első emberpár megteremtésére vonatkozólag, ahogy Isten ismertette ezt vele, s miért?

21. Mit jelentett Isten áldása számukra és miért?

22. Mikor nem lett volna szükséges tovább az emberi-nem szaporitása, s mit kellett uralma alá hajtson az ember?

23. A földnek milyen részén adta Isten az embernek az Éden-otthonát, s mit adott Ádámnak az emberi-nem gyarapitása érdekében?

24. Milyen megbizatást kapott az első emberpár, s hogyan hatott volna az ki az ő paradicsomi otthonukra és Isten akarata megvalósulására?

25. Ugy vélni, hogy Istennek mi volna az óhaja, lenne bibliátlan, ha el lenne érve ez a csodálatos tetőpont?

FEL

● Ahol más bibliafordítások a „kereszt" szót használják, az *Új-Világ-Fordítás* rendszeresen a „cölöp" szót alkalmazza, vagy egyes esetekben, mint az Apostolokcselekedete 5: 30-ban a „törzs" szót. Miért? – W. M., Egyesült Államok.

A kereszténység által általánosságban használt Bibliában *staurós*-nak hivják azt a görög szót, amit „keresztnek" fordítottak. Eredetileg ez a szó törzs vagy cölöp értelmében volt használatos, vagyis keresztoszlop nélkül. Hogy ennek a szónak ez a helyes értelme, ha arra az eszközre vonatkozik, melyre Jézust kifeszitették, igazolja az a tény, hogy Péter és Pál apostolok ezt néha „fának" (vagy „törzsnek") nevezik, tudniillik az Apostolokcselekedete 5: 30, Apostolokcselekedete 10: 39, Apostolokcselekedete 13: 29, Galátzia 3: 13, és 1. Péter 2: 24. Az itt „fával" vagy „törzzsel" *(UV)* visszaadott görög szó *xylon*, ebből származik a „xilofon" szó is, amely egy régi ütőhangszert jelöl meg, amelyen hangolt fapálcikákat faverőkkel szólaltatnak meg. De ez a görög *xylon* szó nem vonatkozik egy élő törzsre vagy fára, mely a földből nő ki és gyümölcsöt terem. Más szót használtak a görögök az élő, növekvő, gyümölcsöttermő fára, tudniillik *dendron*-t, amiből a dendrológia vagy növénytan (a fával és cserjével foglalkozó ága) szót vezetjük le. *Dendron* az a görög szó, mely például a következő versekben fordúl elő: Máte 3: 10; 7: 17, 18, 19; 12: 33; 13: 32; 21: 8. Lásd Márkus 8: 24; 11: 8; Lukács 3: 9; Judás 12; Jelenések 7: 1, 3; 8: 7; 9: 4.

Igy tehát a régi idők görögül beszélő emberei nem nevezték Jézus mártircölöpjét élő fatörzsként vagy *dendron*-nak, hanem *xylon*-nak. S ez a *xylon* megfelel egy oszlopnak vagy karónak. Valóban ez a szó a Máté 26: 47, 55; Márkus 14: 43, 48, és Lukács 22: 52-ben a *Károly Bibliában* „botnak" és „fustélynak" van forditva. Biztos, hogy a *xylon* volt az, amivel az összegyülemlet csőcselék Jézust elfogta, nem egy kereszt; de nem lehetett az egy földben gyökeredzett élő fa sem. Söt azon deszkafa miatt, amiből a fa áll vagy amit a fából nyerünk, néha az élő fa is *xylon*-nak van megjelölve. Ebben az esetben a kisérő szöveg dönti el, hogy egy holt vagy egy élő fáról van-e szó, mint pl. a Lukács 23: 31; Jelenések 2: 7; 22: 2, 14, *UV*.

A fenti magyarázatból láthatjuk, hogy az a mártircölöp, fa vagy törzs, melyre Jézust szegezték, nem volt egy keresztoszloppal ellátott oszlop, ahogy a kereszténység ezt tanitja, hanem egy egyenes, felfelé álló cölöp, karó vagy törzs, ami nem felel meg a kereszt hamis szimbólumának.

Hirdetmények

Prédikáló szolgálat

„Isten királyságának ezt a jó üzenetét pedig hirdetik majd az egész lakott földön bizonyságul minden nemzetnek, s aztán jön el a befejezett vég." — jövendölte meg Jézus Krisztus a Máté 24: 14 *(UV)* szerint. Melyik vallásrendszer hirdeti ma Isten felállitott királyságának ezt a jó üzenetét a földön'? Nincs sok, de még néhány ily szervezet sem! Csak egy van, mégpedig Jehova tanui szervezete, mely ennek megfelelően jár el. Szócsövüknek, *Az Őrtoronynak* kizárólagos célja: Jehova királyságának a proklamálássa az egész lakott földön. Ha te már felismerted az *Őrtorony* hasábjain kinyilatkoztatott csodálatos igazságok nagy értékét, akkor segits felebarátodnak, hadd jusson ő is az életmentő igazság birtokába! Keress kapcsolatot Jehova tanuival lakóhelyeden és végy részt velük a prédikáló szolgálatban!

SZEPTEMBER HAVI NAPISZÖVEGEK

1. Ne sorozd a bünösökkel együvé lelkemet, sem életemet a vérszopókkal együvé ... En pedig ártatlanságban élek ments meg és könyörülj rajtam. — 26. Zsolt. 9–11.

2. Az aratni való sok, de a munkás kevés. — Mát. 9: 37.

3. Boldogok azok a szolgák, kiket az úr, mikor haza megy, vigyázva talál. — Luk. 12: 37.

4. Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és felmagasztal titeket. — Jak. 4: 10.

5. Mert mind a próféta, mind a pap istentelenek, még házamban is megtaláltam az ő gonoszságukat, azt mondja az Úr [Jehova]. — Jer. 23: 11.

6. Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy mig masoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek. — 1. Kor. 9: 27.

7. Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat a ti előbbi kivánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek. Hanem amiképen szent az, aki elhivott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben. 1. Pét. 1: 14, 15.

8. En azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem levegöt vagdos. 1. Kor. 9: 26.

9. De mindazonáltal Dávidért adott néki az Úr az ő Istene szövétneket Jeruzsálemben: felmagasztalván az ő fiát ő utána és Jeruzsálemet megerősitvén. — 1. Kir. 15: 4.

10. Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán ... Es ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bünös? — 1. Pét. 4: 17, 18.

11. Mikor pedig látták Péternek és Jánosnak a szólásban való bátorságukat, meg is ismerék őket, hogy a Jézussal voltak. — Apcsel. 4: 13.

12. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kisértetbe meg tőrbe és sok esztelen és káros kivánságba esnek, melyek az embereket veszedelembe és romlásba meritik. — 1. Tim. 6: 9.

13. Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen ... és szemgyógyitó irral kend meg a te szemeidet, hogy lásd. — Jel. 3: 18.

14. Emlékezzetek meg a ti elöljáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmezvén az ő életök végére, kövessétek hitöket. — Zsid. 13: 7.

15. Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé ... Ne kevélykedjél az ágak ellenében ... hitetlenség miatt törettek ki, te pedig hit által állasz. — Róm. 11: 17, 18, 20.

16. Akinek pedig nincs, még amije van is, elvétetik tőle. — Luk. 19: 26.

17. Meg jő annak a szolgának az úra, amely napon nem várja s amely órában nem gondolja. És ketté vágatja öt, és a képmutatók sorsára juttatja; ott lészen sirás és fogcsikorgatás. — Mát. 24: 50, 51.

18. Az igyekezetben ne legyetek restek; lélekben buzgók legyetek; az Úrnak szolgáljatok. — Róm. 12: 11.

19. Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázván abban hálaadással. — Kol. 4: 2.

20. Akik felől nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálata által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten lelkével [szellemével] irva; nem kötáblákra, hanem a szivnek hústáblákra. — 2. Kor. 3: 3.

21. Mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat. — 1. Tim. 4: 16.

22. És Jézus megkeresztelkedvén azonnal kijöve a vizből; ... És ime egy égi hang ezt mondja vala: Ez amaz én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm. — Mát. 3: 16, 17.

23. Ha akkora hitetek volna mint a mustármag ... semmi sem volna lehetetlen néktek. — Mát. 17: 20.

24. De van Sárdisban egy kevés neved, azoké, akik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra. — Jel. 3: 4.

25. Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai ... aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened. — Ésa. 52: 7.

26. Egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsétek fel; mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád. — 1. Pét. 5: 5.

27. Ha tehát valaki magát ezektől tisztán tartja ... megszenteit és hasznos a gazdának, minden jó cselekedetre alkalmas. — 2. Tim. 2: 21.

28. Probálj meg, Úram [Jehova] és kisérts meg. — 26. Zsolt. 2.

29. Tartsd meg ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat. — Jel. 3: 11.

30. [Mózes] Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát. — Zsid. 11: 26.

„ŐRTORONY"-TANULMÁNYOZÁSOK SORRENDJE:

Szeptember	6. Jelek és csodák a vég időben. a 116. old.	1 – 12 §.,
Szeptember	13. Jelek és csodák a vég időben. a 118. old.	13 – 26 §.,
Szeptember	20. Felismerni a jelek és csodák értelmét. a 120. old.	1 – 10 §.,
Szeptember	27. Felismerni a jelek és csodák értelmét. a 122. old.	11 – 21 §,
Október	4. „Legyen meg a te akaratod a földön." 5. rész a 124. old.	

FEL

AZ ŐRTORONY

hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT

1959 SZEPTEMBER 1. 9. sz.
Havi folyóirat

ISTEN SZERETŐ JÓSÁGA
ÉS A KIRÁLYSÁG

A SZERETŐ JÓSÁG EMBEREI
ÉS A KIRÁLYSÁG

KI FOGJA MÉRNI A DÖNTŐ CSAPÁST?

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ŐRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat építettek magas kilátóhelyeken, ahonnan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hírdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk íly kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji-propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. — Habakuk 2:1–3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Őrtorony" szemléli így, mint egy őr fent a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus trónra emelésével lett felállítva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendöléssel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhangban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál általános, vallásos újdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, míg rendszeresen olvassátok „Az Őrtornyot"!

SAJTÓ ÉS KIADÓ:
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Szerkesztésért felelős Franz Zürcher

„Mindannyian Jehovától lesznek tanittatva." — János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

Ki fogja mérni a döntő csapást?	131
Isten szerető jósága és a királyság	132
A szerető jóság emberei és a királyság	136
„Legyen meg a te akaratod a földön" 6. rész	141
Keresztyéni-e ez a katolikus eljárás?	143
Napi szövegek	144

„Az Őrtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Alfoli-Biblia**	**Me – Menge-Biblia****
AF – Egy Am.-Fordítás*	**Mo – Moffatt-Fordítás***
AS – Am. Standard-Biblia*	**Ro – J.B. Rotherham-Fordítás***
El – Elberfeldi-Biblia**	**RS – Rev. Standard-Biblia***
KJ – King-James-Biblia*	**UV – Új-Világ-Fordítás***
Kl – Káldi Gy.-Biblia	**ZB – Zürcher-Biblia****
Lu – Luther-Biblia**	

*** angol ** német**

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second class postage paid at Brooklyn, N. Y.

Watchtower monthly HUNGARIAN EDITION — Vol. LXXX No. 9 SEPTEMBER 1, 1959

E kiadás példányszáma: 3 600 000

„AZ ŐRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 54 NYELVEN

Félhavonta			Havonta	
Afrikai	Kebu-Vizsaja	Aram	Kanarézisi	Papiamento
Angol	Khisonsi	Bengáli	Kivembai	Sibon
Arab	Kinai	Birmai	Koreai	Sesoti
Cinyanjai	Német	Culu	Lengyel	Szlám
Dán	Norvég	Hiligaynon-Vizsaja	Magyar	Szingalézi
Finn	Olasz	Horvát	Malajai	Tamil
Francia	Portugál	Ibanag	Marathi	Tigrinya
Görög	Spanyol	Ibo	Motu	Török
Holland	Sved	Joruba	Orosz	Ukrán
Indonéz	Szlovén		Pangazinai	Urdu
Japán	Tangologi Tv.			Xosza

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, E. S. 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y	$ 1.—
Anglia. Watch Tower House, The Ridgeway, London N.W. 7	7.—
Ausztralia, 11 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.	£ —.—
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44.	S 25
Franciaország. Les Témoins de Jéhovah, 81, rue du Point-du-Jour, Boulogne-Billancourt, (Seine).	fürs 500
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 19, Ontario	$ 1.—
Németország, (24) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck	DM 1.—
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22	sfrs 1.—

A havonta megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal címére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két hónappal lejárási-közlés lesz kézbesítve.

CIMVÁLTOZÁSOKAT közölje velünk harminc nappal az ön áthelyezésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új címét is lehetséges levélboritékban az ön régi címével. Irjon az ön országában lévő hivatal címére vagy a következő címre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

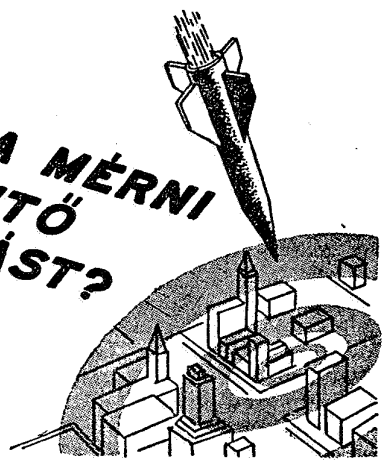
Printed in Switzerland

Az ŐRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 szeptember 1. | 9. sz.

Ki FOGJA MÉRNI A DÖNTŐ CSAPÁST?

AZ INTERKONTINENTÁLIS ballisztikus löveg tökéletesitése azt jelenthetné, hogy néhány gombnyomással ki lehetne váltani egy váratlan támadást, amely harmincöt percen belül elpusztithatná az Egyesült Államok nagyobb részét. Már az első csapás döntő csapás lehetne. Ennél az oknál fogva, azt a felfogást képviselik sokan az Egyesült Államokban, hogy Amerikának kellene az első csapást mérni. Az *U. S. News & World Report* folyóirat igy nyilatkozott ehhez:

„Legyen-e háború esetén, az Egyesült Államok az első csapásnak kitéve, ebben az előttünk álló rakétakorszakban, mely elpusztitaná nagyvárosait, lakosai millióit és ipara nagyobb részét, anélkül, hogy megtorló intézkedéseket tehetne? Más szavakkal: Megengedheti-e az Egyesült Államok, hogy egy atomtámadás esetén ‚Pearl Harbor'-rá legyen? ... Mi, Amerika és külföldi szövetségeseink úgy látjuk, hogy a pusztulás veszélye fenyeget bennünket, mert nem vagyunk hajlandók, az első csapást mérni. Ha mi támadnánk először, akkor az egy ‚preventívháború' lenne, s erről már kezdetben sem akarnak semmit hallani. Azonban hol van a biztositék arról, hogy biztositva vagyunk egy váratlan támadás ellen? ... Mindenesetre kivánatos lenne, ha ismét mérlegre tennék az ‚első csapás' jelentőségét s követelnének egy szoros megegyezést, mely korlátozná vagy felfüggesztené az atombombák és rakéták alkalmazását. Ha nem jön létre ily nemzetközi megegyezés, akkor a szabad világ nem csak kényszeritve van magát elökésziteni az első csapásra, hanem készek is kell legyünk az első csapást mérni, abban a pillanatban, amikor az ellenség mozgósitása nyilvánvalóan eléri a veszély határát."

Ezen szavak világossan mutatják, mily félelem, igen, mily isszony borzasztja az emberek szivét a rakétakorszaktól. Ez a félelem arra vezethet, hogy egyesek teljesen figyelmen kivül hagyhatnak erkölcsi alapelveket és hidegvérű gondolkodást.

Nem csak fokozná-e az, a feszültséget, a félelmet és a rettegést a világban, ha Amerika rátérne a megelőzés politikájára? Nem-e növekedne ezáltal mégjobban a bizalmatlanság Kelet és Nyugat között? Nem vezethetne-e ez ahhoz, hogy az egyik vagy a másik oldal a legcsekélyebb előjel látára — legyen az valóság vagy csupán beképzelés — a rakétatámaszpontjaikhoz ragadnának? Nem lenne-e ezáltal meggyorsitva a harmadik világháború kitörése, annak borzalmas következményeivel?

Az Egyesült Államok fenntartotta mind eddig ezen politikáját, s nem táplálja azt a szándékot, hogy elsőnek támadjon. Úgy védekezik egy esetleges kommunista agresszió ellen, hogy készenlétben tartja hadseregét és repülőit, megrakva hidrogénbombákkal. Az Egyesül Államok úgy hiszi, hogy ez a készenlét egy oly megtorló csapást mérne, ami visszatartja a kommunistákat az első csapás kezdeményezésétől. Igy nyilatkozott ez irányba Norstad tábornok:

„Egy támadó, a helyiségek ezreit kellene elpusztitsa egy és ugyanabban az időben, azaz minden repülőtámpontot és rakétabázist, ha megszeretne menekülni a megtorlástól. S további távlövegek számára készitett kilövőtámpontok létesitésével, a helyiségek további ezrei keletkeznek, melyeket egyetlen csapással kellene elpusztitson a támadó. Ezt azonban nem teheti meg egyetlen támadó sem. Lehetetlenség! A mi nyugati haderőnk megtorló hatalma, nem pusztitható el most sem és soha a jövőben, egy váratlan támadás esetén, együttesen s egyetlen csapással."

Ki kell várni azt, hogy meddig tartható még ez a politika, mielőtt az egyik vagy a másik oldalon az a nézet érvényesül, hogy elsőnek kellene támadni. De akár igy, akár úgy történjék, a távlövegek további fejlődése azt jelenti, hogy nagy valószinüség szerint az méri majd a döntő csapást, aki az első csapást merészeli. Még sem akadályozhatók meg a megtorló intézkedések. Ez tehát nem csak a támadó számára lenne rossz következményekkel, hanem végzetesen hatna ki az egész világ számára.

Ez a vészterhes befolyás, mely arra készteti a nemzeteket, hogy ily őrületes pályát kövessenek, Sátántól származik, a világ láthatatlan uralkodójától. Ez áll erről megirva a Bibliában: „Jaj a földnek és a tengernek, mert lejött hozzátok az Ördög és nagyon dühös, mivel tudja, hogy rövid határidő marad néki." (Jel. 12: 12, *UV*) Az 1914-es év jelöli meg az ő hosszú, gonosz uralma utolsó napjainak a kezdetét.

Csak akkor lehet tartós béke és biztonság itt a földön, ha elpusztul Sátán világa. S Jehova Isten kijelentette, hogy véghezviszi ezt, annak meghatározott idejében. „Közel van az Úrnak [Jehovának] nagy napja ... És megszorongatom az embereket ... és kiontatik vérük mint a por, és testök mint szemét. Sem ezüstjök, sem aranyuk nem szabadithatja meg őket az Úr [Jehova] haragja napján, és az ő féltő szeretetének a tüze megemészti az egész földet; mert véget vet, bizony hirtelen vet véget a föld minden lakosának." S Jehova Igéje más részén azt olvassuk, hogy ‚elpusztitja azokat, akik a földet pusztitják'. — Sof. 1: 14, 15, 17, 18,; Jel. 11: 18, *UV*.

Jehova napja az armageddoni csatával fog jönni, akkor, ha beteljesedik az, ami elöre jelezve volt ezen jövendölésekben. Igy vége lesz Sátán uralmának. De mivel néki most már csak kevés ideje van, ezért arra törekszik késztetni a nemzeteket, hogy pusztitsák el önmagukat. Senki ne maradjon életben.

De Sátánnak minden azon törekvése ellenére, hogy sivár pusztává tegye a földet, nem fog az sikerrel járni. Számtalan olyan ember megéli Sátán világának a végét, akik szeretik Jehova Istent és szolgálnak neki. Tanui lesznek a következő isteni igéret beteljesedésének: „És lakozik a pusztában jogosság, és igazság fog ülni a termőföldön. És lesz az igazság műve békesség és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké. Népem békesség hajlékában lakozik, biztonság sátraiban, gondtalan nyugalomban." — Ésa. 32: 16–18.

Tehát akár Kelet, akár Nyugat kezdeményezi az első csapást — mégis Jehova Isten fogja mérni a döntő csapást. Eme csapás kitörli Keletet és Nyugatot a létből. Egyszer s mindenkorra véget vet majd a nemzetközi viszályoknak és egy váratlan támadás borzalmainak. Csak ezen az úton örökölhetik a szelidek a földet „és gyönyörködhetnek nagy békességben". — 37. Zsolt. 11.

FEL

Isten szerető jósága és a királyság

„Biztosan szilárdan fel lesz állítva egy trón szerető jóságban, s üljön rajta oly valaki igazságban, Dávidnak sátorában, aki itél és jogra törekszik és haladéktalanul igazságosságot gyakorol. — Ésa 16:5, UV.

„HÉJ, mind ti szomjasok, gyertek a vizre! S akiknek nincsen pénzetek, jertek vegyetek és egyetek! Igen, gyertek vegyetek pénz nélkül és eladásiár nélkül, bort és tejet! Miért adtok ki szüntelen pénzt azért, ami nem kenyér, s miért fáradoztok azért, ami nem elégit ki? Hallgassatok figyelmesen reám és egyétek a jót, s üdüljön fel lelketek a kövéren. Hajtsátok ide füleiteket és gyertek hozzám. Hallgassatok, s lelketek életben fog maradni, s én készségesen kötök majd veletek egy beláthatatlan időre való szövetséget, a Dávidnak megigért szeretetre és jóságra vonatkozólag, melyek megbízhatók. Ime, tanuként adtam őt a nemzeti csoportoknak, vezérként és parancsolóként a nemzeti csoportoknak." — Ésa. 55:1–4, *UV*.

[2] Ezt a felhívást, ezt a meghívást intézi Jehova Isten a szomjuhozókhoz és éhezőkhöz. Mi után szomjaznak és éheznek ők? Igazságos király után, egy jó kormány után, azon szövetség beteljesedéseként, melyet Jehova Isten kötött Dávid királlyal. Soha nem létezett oly szövetség, mely fontosabb lenne ennél a szövetségnél, melyet maga Isten kötött Dáviddal, egy emberrel. Mindaz, aki az igazságosság, béke és tökéletes feddhetetlenség uralma után vágyik, igen azután éhezik és szomjuhozik, várnia kell Istenre, aki teljesen betartja ezen szövetséget. A szövetség nem csupán egy papír darab, melyet szétszaggathatnak és megvetéssel lábbal tiporhatnak olyan személyek, akik szándékosan megszegik azt. A szövetség meginghatatlan és kötelező. Be kell és be is fog teljesedni.

[3] Csaknem hihetetlenül hangzik az, hogy a fennséges Isten egy szövetséget vagy ünnepélyes, kötelző egyezményt kötne olyan valakivel, aki nem több csak ember. De maga Isten az, aki ellát bennünket az emberekkel kötött szövetségeinek írott beszámolóival. Ő az Alapitója a Dáviddal kötött szövetségnek. Egy bukott, tökéletlen ember soha sem merészelhetné ilyesminek az inditványozását. Mivel a szövetséget oly nagy, hatalmas személy vezette be, mint amilyen Jehova Isten, ezért ez valami sokkal nagyobb, minthogy emberi elme ki tudta volna gondolni. Nem lehetett az valami jelentéktelenség. Valami olyasmi kellett az legyen, ami Isten számára nagyon fontos, az ember számára pedig áldásos volt. Ez az, ami jellemző a szövetségre.

[4] Képzeljünk el magunknak egy olyan embert, aki ezeket hallja Jehovától: „Saját magamra esküszöm — ez Jehova mondása —, mivelhogy te megtetted ezt, s nem tartottad tőlem vissza a te fiadat, a te egyetlenegyedet, ezért biztosan megáldalak téged, s biztosan meg fogom sokasitani a te magodat, mint az egek csillagait és mint a homokszemeket, melyek a tenger partján vannak, s a te magod birtokába veszi majd az ellenség kapuját. S a te magod által biztosan megáldatnak a föld minden nemzetei, ama tény miatt, hogy hallgattál az én szavamra." (1. Móz. 22:15–18, *UV*) Ábrahám, a héber pátriárka hallotta ezeket Istentől, az ő angyala által. Hallotta Istent saját magánál esküdni a szövetségre, melyet bejelentett akkor.

[5] Mindenek előtt ismerjük el azt ma: milyen fontossággal és értékkel bír ez a szövetség. Ismerjük el ma: míly fontos, hogy a nemzetek megáldják magukat, egy Isten adta eszköz által. Minden világi nemzet, még az Izráel köztársaság is, a valóságban átkot hoz magára a materializmusuk és militarizmusuk által. Nem azért van ez talán így, mivel nem létezne a mag vagy Ábrahámnak nem lennének utódai, kiken keresztül elnyerhetnénk az áldást. Nem! Sokkal inkább azért van ez így, mert a nemzetek nem hisznek Isten szövetségében, melyet személyesen kötött Ábrahámmal, s mivel önzésükben és bűszkeségükben figyelmen kivül hagyják az ő magvát és annak utódait. A nemzetek ezen balga eljárása mindenki előtt világos ma. Ezért felmerül mindenki részéről személyesen ez a fontos kérdés: Ki fogja biztositani részére a „föld minden nemzete" között az áldást, mely az Isten által szerzett eszköz által nyerhető el?

[6] Biztosan átkot vonunk magunkra, az Istentől Ábrahám magván keresztül jövő áldás helyett, ha követjük a világi nemzetek politikai irányzatát vagy azok politikai vezéreit, valamint gazdasági és vallásos tanácsadóit. Ama Ábrahámmal kötött szövetséget támogatja Istennek a Dávid királlyal kötött szövetsége. Ábrahámtól számitva Dávid volt a tizennegyedik a leszármazási vonalon. Ezért Ábrahám fiának nevezik őt. (Mát. 1:1) A Dáviddal, „Ábrahám fiával" kötött szövetség által határozza meg Isten, hogy az ábrahámi szövetség — ami által a föld minden nemzetének és nemzedékének áldás kell osztályrészül jusson — egy kormány, egy teokratikus királyság révén kell betöltse küldetését. Abban az időben Dávid egy teokratikus nemzet királya volt, Izráel egykori népének a királya, melynek fővárosa Jeruzsálem volt. Az előtte uralkodó, Benjamin törzséből való, Saul király meghalt a csatában, anélkül, hogy trónörököst hagyott volna hátra, az Izráel *egész* népe számára. Felmerült tehát a kérdés: lesz-e Dávidnak utóda az ő nemzedékéből a Jeruzsálemben lévő trónra? Jehova Isten gondoskodott erről. Mivel Dávid király szent buzgalmat tanusitott Isten imádatháza iránt, azaz a templom iránt, ezért Jehova Isten egy további szövetséget szerzett, mely az egész emberiség számára fontossággal bír. Nátán prófétája által így szólt Dávidhoz:

1, 2. a) Milyen meghivást intéz Jehova az olyan személyekhez, akik szomjaznak és éheznek, s azonkivül milyen igéretet az olyanoknak, akik elfogadják azt? b) Miután szomjuhoznak és éheznek ők, s miért van kapcsolatban azzal a szövetség beteljesedése?
3. Ki szerezte ezt a szövetséget, s mi tünteti ki őt?
4. Minek a mondását hallotta Ábrahám Jehovától esküvel megerősitve az ő angyala által?
5. Miért kell felismerjük mi, akik ma élünk a szövetség fontosságát és értékét, s milyen oly kérdést kell megválaszoljunk, mely mindenki számára személyesen fontos?
6, 7 a) Milyen más szövetség támogatja az Ábrahámmal kötött szövetséget? b) Milyen Dávid királlyal kapcsolatos kérdés nyert elintézést, s Jehovának milyen tulajdonságára irányitotta ez a figyelmet?

FEL

7 „És megmondotta néked az Úr [Jehova], hogy házat csinál néked az Úr [Jehova]. Mikor pedig a te napjaid betelnek és elaluszol a te atyáiddal [elődeiddel], feltámasztom utánad a te magodat, mely ágyékadból származik és megerősitem az ő királyságát: Az fog házat épiteni az én nevemnek, és megerősitem az ő királyságának trónját mindörökké. És leszek néki atyja, és ő lészen nekem fiam, aki mikor gonoszul cselekszik, megfenyítem őt emberi vesszővel és emberek fiainak [Ádám fiainak, *UV*] bűntetésével; mindazonáltal irgalmasságomat [szerető jóságomat, *UV*] nem vonom meg tőle, miképen megvonám Saultól, akit kivágék előtted. És állandó lészen a te házad, és a te országod mindörökké tied lészen, és a te trónod erős lészen mindörökké." — 2. Sám. 7:11–16.

LOJÁLIS SZERETET

8 Mily nagyszerű szövetség volt ez, egy oly uralom, oly királyság javára való szövetség, melynek uralma mindörökké szilárdan fog állani, s melynek trónja soha nem lesz lerontva! Mily kimondhatatlan kiváltság volt ez, egy hűséges férfi és az ő háza társai számára, kapcsolatban lenni ezzel a királyságszövetséggel! Isten kegyelme által feltétlen meg kell valósuljon ez a szövetség, hogy elérje csúcspontját egy örökké maradandó, szilárdan álló királyságban. Valóban, kegyelem és jóság inditotta Istent erre a szövetségre. Ebből a szemszögből nézve megérthetjük: miért jelölte ezt meg Jehova Ésaiás prófétája által „egy beláthatatlan időre való szövetségnek, a Dávidnak megigért szeretetre és jóságra vonatkozólag, melyek megbízhatók".

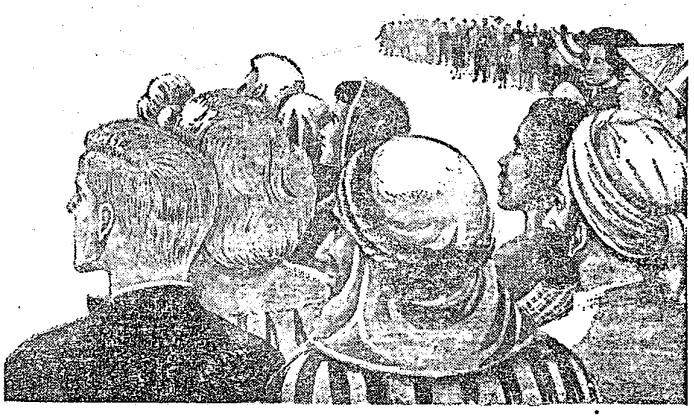
9 Sok függ tehát Jehova szerető jóságától. Ez az ő megjegyzésre méltó vonásainak egyike, s kimagasló módon jutatta ezt irántunk, ember-teremtmények iránt kifejezésre. A „szerető jóság" kifejezésnek a tanulmányozásá mutatja, hogy az többet jelent, mint szeretettől indittatva barátságosnak lenni. A szerető jóság által viszony létesül, a között, aki azt kifejezésre juttatja és aki azt elfogadja. A kifejezés azt a kegyet és jóindulatot jelöli meg, amivel valaki szeretetből kapcsolódik ahhoz, ami iránt szeretetet és jóságot tanusit, mégpedig mind addig meg nem szűnő lojalitással, míg el nem éri a szeretet és jóság méltó célját. A Szentírás Új-Világ-Forditása (angolban) e héber szövegnek ténylegesen egy más formáját is visszaadja a széljegyzet-olvasásában; tudniillik „lojális szeretetnek" forditja a héber *chesed* szót. Ha ez a héber szó többesszámban van, akkor „lojális szeretet tetteinek [vagy eseteinek]" adható vissza vagy pedig a „kegy és jóság teljes" vagy „lojális szeretettel teljes" kifejezéssel.

10 Egy nem régen kiadott héber-angol lexikon jelzi, hogy a szerető jóság ezen folytonos bizonyitása alatt, a „mindenkor bebizonyított lojalitás vagy [kegy]" értendő. Igy tehát ez a szöveg: „egy beláthatatlan időre való szövetséget, a Dávidnak megigért szeretetre és jóságra vonatkozólag, melyek megbízhatók" — így is hangozhat: „egy beláthatatlan időre való szövetséget, a Dávidnak minduntalan bebizonyított lojalitásra vonatkozólag, mely megbízható". Isten kegyességének és lojalitásának eme ismételt bizonyitékai mutatják annak megbízhatóságát. Igy tehát soha nem fog elfogyni Isten lojalitása azon személy iránt, akit fel vett a vele való szövetségbe. Ez Isten szolidaritását nyilatkoztatja ki az iránt, akit fel vett a szövetségbe, s hozzájárul ahhoz, hogy szilárdan álljon a szövetség, arra való tekintet nélkül: mit tesz a szövetségtárs. Igy tehát meg van a biztositék arra vonatkozólag, hogy nem téveszti el célját a szerető jóság, sem pedig, hogy valaha megcsalatkoztatna.

11 Hadd legyen kihangsulyozva Jehova Isten tiszteletére és magasztalására az a tény, hogy ő lojális. Már az első alkalommal, midőn ez a jelentős szó — mely a nagy Isten szerető jóságát jelöli meg, aki megőrzi imádóit — megjelenik a héber szövegben, ízzik az vigasztaló melegségtől. Abban az időben, amikor ez első alkalommal meg lett emlitve, Ábrahám pátriárkának az unokája Sodoma városában lakott. Jehova Isten azt mondta Ábrahámnak, hogy kész elpusztitani ezt az erkölcstelen, gonosz várost. Ábrahám tudta, hogy Lót, az ő unokája, valamint annak felesége és két leánya, tehát négy személy a városban lakik, s hogy életük veszélyben van. Nyilvánvaló azok életben való maradásáért apellált Ábrahám Jehovához, hogy kiméltessen meg Sodoma, mig Jehova végül igéretet tett, hogy nem pusztitaná el a várost, ha csak tíz igaz személyt lehetne is találni a városban.

12 Jehovának két emberalakban megjelent angyala utnak indult Sodoma felé, s Lót befogadta őket vendégszeretően az ő házába. Mivel vendégeiként szállásolta be őket, köteles volt velük szemben lojálisan viselkedni. Valóban így is viselkedett, midőn a sodomiták rátámadtak a házára. Hittel figyelmeztette a jövendőbeli mostohafiait a pusztulásra szánt várost fenyegető veszedelemről. A következő reggel, még a napkelte előtt sietve kivezette az angyal Lótot és az őveit a városból. „A hegyre menekülj, hogy el ne vessz!" — szólt Jehovának az angyala hozzá. Azután könyörgött Lót egy további kegyelemért, amennyiben így szólt: „Ne oh Uram [Jehova]! Ime, a te szolgád kegyelmet talált te előtted, és nagy a te irgalmasságod, [nagyá tetted a te szerető jóságod, *UV*], melyet mutattál irántam, hogy életemet megtartottad; de én nem menekülhetek a hegyre." A kérésére való figyelmességből biztositotta neki Jehova angyala a kivánt kegyelmet; Lót és a két leánya meg tudott menekülni, s átélték Sodoma pusztulását, melyet tűz és kénköves lángok pusztitottak el. — 1. Móz. 18:16–19:26.

11, 12 a) Milyen Jehova, az ő hűséges imádói iránt, a leírás szerint? b) Milyen körülmények vezettek ahhoz, hogy az Irásban az első alkalommal alkalmazva lett a „szerető jóság" kifejezés?

8 Miért mondható erről a szövetségről, hogy „egy beláthatatlan időre való szövetség, a Dávidnak megigért szeretetre és jóságra vonatkozólag, melyek megbízhatók"?

9 Hogyan jut ez a hűség és jóság kifejezésre, s a „chesed" szónak milyen más olvasási formáját adja ezért vissza a Szentírásnak az Új-Világ-Forditása (angolban) lapjegyzetként?

10 Hogyan hangzik tehát, egy nem régen megjelent lexikon szerint az Ésaiás 55:3 verse, s milyen oknál fogva nem téveszti el tehát célját, Isten szerető jósága?

FEL

[15] A Lótnak és két leányának ezen megmentése, magasztalta Jehova lojális szeretetét, mégpedig mindenek előtt az Ábrahám, Lót nagybátyja iránt tanusitott szeretetét, mivel vele kötötte meg Jehová a föld minden családja megáldására vonatkozó szövetségét. (1. Móz. 12:1–3) Ez szemléltetésként szolgál a mi napjainkra, a juhokhoz hasonló emberek számára, akik begyüjtetnek Isten kegyelmébe. Nekik is szilárdan bízniuk kell Jehovának ugyan abban a szerető jóságában, ugyan abban a lojális szeretetében, amely által meg kell őriztessenek a világszervezet tüzes pusztulásától, amely szellemi Sodomának neveztetik. (Jel. 11:8) A Nagypásztor ezen „más juhainak" nem kell félniük attól, hogy kiapadhatna az iránt uk való szerető jósága. Hiszen egyedül a 136. Zsoltárban huszonhatszor van alapként megemlitve: miért kell dicsőitsék Jehovát. „Mert az ő szerető jósága [kegyelme, *Zunz*] beláthatatlan ideig tart." Amidőn Jehova Isten kinyilatkoztatta Mózes próféta előtt az ő nevét, abban az időben, amikor a Tizparancsolatot adta, a következőket mondotta magáról: „Jehova, Jehova, irgalmas és kegyelmes Isten ő, lassú a haragra, s gazdag a szerető jóságban és igazságban, aki szerető jóságot tart ezer íziglen, aki megbocsát igazságtalanságot, vétket és bűnt ... Itt kötök egy szövetséget ... Mert ne hajolj meg más isten előtt, mert Jehova kizárólag az ő nevéért van odaadással. Isten ő, aki kizárólagos odaadást követel." (2. Móz. 34:4–14, *UV*) Ez az Isten, aki gyülöli, ha hamisan van ábrázolva, s aki osztatlan hűséget követel, korektul megad saját magáról minden részletet vázlatában. Ezért biztosan számithatunk a lojalitására.

LOJALITÁS A KIRÁLYSÁG IRÁNT

[14] Nyomban attól az időtől kezdve, amikor Jehova megkötötte Dáviddal az örökkétartó királyságra vonatkozó szövetséget, lojális támogatást kivánt meg ez a királyságszövetség, s azt, hogy úgy Isten, mint az emberek hűségesen tarsák meg azt. A szövetség elválaszolatlanul kapcsolatban volt Dávid királlyal és királyi utódainak sorával. Valóban, ez a szövetség megszemélyesedett Dávid királyi házában vagy az ő dinasztiájában, ugyhogy a szövetség iránti lojalitás, a Dávid háza iránti lojalitást is jelentette, mely Jehova Isten alatt állt. Az ember lojalitása erre a szövetségre kellett irányuljon. Az 1958-as évig ez egy olyan alapelv, melytől soha nem szabad eltérnünk, ha úgy döntöttünk, hogy tetszeni akarunk a szövetség nagy Szerzőjének, Jehovának. Maga Jehova a mi tökéletes példánk, a lojalitásra vonatkozólag.

[15] Nem sokára arra, midőn Dávid király oly kedvezményben részesült, hogy Isten megkötötte vele ezt a szövetséget, a botrányos bűnök egy sorozata vett erőt rajta, igen a Tizparancsolat áthágásával sötét gaztettet követett el. Egy más firfiúnak a feleségét kivánta meg, s házasságtörést követett el vele, tudniillik a Hitteus Uriásnak, az ő hűséges hadvezérének a feleségével. Amikor az asszony teherbe esett, próbálta védeni magát, a szellemi egyensulyból kibillent Dávid. Férjét a csata veszélyes állásába küldette, hogy a biztos halált találja ott. Miután a bátor, lojális Uriás, így a halálba lett küldve, Dávid feleségét magához hozatta, az ő házába, hogy legyen a sok felesége egyike. Nem kellett volna a tisztátalan, véreskezű Dávidot ezért a bűntényért halálra itélni s felbontani a vele kötött szövetséget?

[16] Nátánnal, ugyan azzal a prófétával, akivel Jehova bejelentette Dávidnak a királyságszövetséget, küldte Isten hozzá az ő üzenetét, mely nagyon elitélte Dávidot, mivel kimutatta: mily megvető módon cselekedett. Bűntetésből soha nem távolodott el a fegyver Dávid házától. Gonosz kellett támadjon az ő saját házából, nyilvánosan meg kellett becstelenitessenek egyesek feleségei közül. Dávid beismerte, hogy megvetette Jehovát és figyelmetlenül viselkedett a szövetség Istene ellen. Töredelmesen beismerte a Jehova Isten ellen elkövetett bűneit. Sőt, aggodott életéért. ‚Te nem fogsz meghalni' — mondta Nátán neki, de a törvénytelen gyermeknek meg kellett halni, mely a házasságtörésből származott, amihez kivánságai hajtották őt. Semmi sem téritette el Jehovát ettől az itélettől. A házasságon kivüli gyermek csak hét napig élt s meghalt.

[17] Hogyan állt a dolog azonban a Dáviddal kötött királyságszövetséggel? Jehova nem bontotta azt fel. Lojálisan viselkedett iránta. Szerető jóságot alkalmazott, ami kapcsolatban kellett legyen ezzel a szövetséggel, hogy dicsőséges sikerre vigye azt. Ismét felvette Isten Dávidot az ő kegyelmébe s megmaradhatott „Jehova trónján" Jeruzsálemben; de az idők folyamán Dávidnak különböző bűntetéseket kellett elszenvednie, melyet Jehova kiszabott rá az ő itélése alkalmából. Jehova szerető jóságának és lojális szeretetének a mélysége azonban még jobban kifejezésre jutott, amikor a következő fiút, melyet Dávid, Uriás korábbi feleségétől kapott — most már egy házasságból való gyermek — arra választotta ki Isten, hogy legyen Dávid utóda a trónon s tartsa továbbra is érvényben a királyságszövetséget. Igy tehát Isten kegyelmében volt Dávid az ő halálakor, s „üle Salamon az Úr [Jehova] székébe, mint Király az ő atyjának, Dávidnak a helyébe, és mindenben szerencsés volt, mert engedelmeskedék neki az egész Izráel." (1. Krón. 29:23, *UV*; 2. Sám. 11:1–12:25) Megmentéshez vezetett Jehova szerető jósága, melyet megigért a királyságszövetséggel szemben. Mily csodálatos!

[18] Ezért mondhatta a következőket Dávid az ő zsoltárában: „Dicsérlek azért téged Uram [Jehova] a pogányok [nemzetek] között, s nevednek dicséretet éneklek. Nagy segitséget ad az ő királyának. Irgalmasságot [szerető jóságot] cselekszik felkentjével, Dáviddal és az ő magvával mindörökké!" (2. Sám. 22:50,51) Amidőn az ő fia és utóda, Salamon király, felszentelte azt a gyönyörű templomot, melyre Dávid sok előkészületet tett, mondhatta szivélyes értékeléssel, nyilvánosan az Istenhez való imájában: „Uram [Jehova], Izráel Istene! — nincsen hozzád hasonló Isten, sem az égben ott fenn, sem a földön itt alant, aki megtartod a szövetséget és az irgalmasságot [szerető jóságot, *UV*] a te szolgáidnak, akik te előtted teljes szivvel járnak. Aki megtartottad azt, amit a te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak szólottál; mert magad szólottál néki, és a te hatalmaddal beteljesitetted, amint e mai napon megtetszik. Most azért Uram [Jehova], Izráel Istene, tartsd meg, amit a te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak igértél, ezt mondván: A te magodból való férfiú el nem

13. a) Isten milyen tulajdonságát domboritja ki Lótnak és leányainak a megmentése? b) Miért ne féljenek attól ma a „más juhok", hogy kiapadhatna Isten hűsége és jósága?
14 Mit kivánt meg kezdettől a királyságszövetség, s milyen alapelvtől nem szabad ezért soha eltérnünk?
15. Miután Dávid király e szövetség által ily kedvezményben részesült, a bűntények milyen sorozatába került?
16. Hogyan lett ezért megbüntetve Dávid, s kinek kellett meghalni?
17. a) Hogyan állt azonban a helyzet a Dáviddal kötött királyságszövetséggel? b) Miben nyilatkozott meg Jehova szerető jóságának a mélysége, a Dávid közvetlen utódára vonatkozólag?
18. Ennélfogva, milyen formában fejezte ki magát Dávid találoan a zsoltárjában, s mit mutatott Salamon fia imájában a templom felszenteléskor?

FEL

fogy én előttem, aki az Izráel királyi székébe üljön; csakhogy a te fiaid őrizzék meg az ő utjukat, hogy én előttem járjanak, amint te én előttem jártál. Most teljesitsd be Izráel Istene a te szavaidat, melyeket a te szolgádnak szólottál, Dávidnak, az én atyámnak." — 1. Kir. 8:22–26.

[19] Dávidhoz, az ő atyjához való szomorú ellentétben, elesett Salamon király öregkorában Jehovától. Itt is ismételten szükség volt, hogy megerősitette Jehova az ő hűségét és jóságát, az örök királyságszövetség kedvéért. A szövetség nem lett hatályon kivül helyezve. Ezért ült Salamon fia, Roboám Jehova trónjára Jeruzsálemben, de nem Izráel mind a tizenkét törzse királyaként. Jehova bűntetésének alapján, le lett vágva tíz törzs Dávid háza királyainak területéből. Ezért uralkodott Roboám csak a két hű törzs, Juda és Benjamin felett. (1. Kir. 11:1–13; 12:19–24) Roboám gonosz királyként halt meg. Mégis az ő fia, Abija került Juda királysága trónjára. Miért? Az ihletett felelet ezt mondja: „De mindazáltal Dávidért adott neki az Úr [Jehova], az ő Istene szövetneket Jeruzsálemben: felmagasztalván az ő fiát ő utána és Jeruzsálemet megerősitvén; mert Dávid azt cselekedte, ami kedves volt az Úr [Jehova] szemei előtt, és el nem távozott azoktól, melyeket parancsolt neki az ő életének minden idejében, kivéve a Hitteus Uriás dolgát." — 1. Kir. 15:4, 5.

[20] Amidőn Abija király háborúba vonult az Izráel tíz felkelő törzse ellen, először a következő szavakat intézte hozzájuk, egy hegy magaslatáról: „Avagy nem kelleneé nektek meggondolnotok, hogy az Úr [Jehova], az Izráel Istene Dávidnak adta a királyságot Izráel felett örökre; neki és fiainak, sónak a szövetsége által? ... És most azt gondoljátok, hogy ti ellene állhattok az Úr [Jehova] királyságának, mely a Dávid fiainak a kezében van, mivel sokan vagytok, s veletek vannak az arany borjuk is, amelyeket Jeroboám [a ti királyotok] öntetett nektek istenek gyanánt! ... Azért íme, mi velünk van az Isten [az igaz Isten, *UV*] vezér gyanánt, és az ő papjai a riadó kürtökkel, hogy ti ellenetek kürtöljenek. Izráel fiai! Ne harcoljatok az Úr [Jehova] ellen, a ti atyáitok Istene ellen, mert nem lesztek szerencsések!" (2. Krón. 13:3–12) Mindenesetre nem mondott semmit a királyi szövetség és a Jehovához, az igaz Istenhez, a szövetség Szerzőjéhez való lojális ragaszkodás, ezen lázadó izraelitáknak. Folytatták a háborút. Jehova azonban megnyerte a csatát azok részére, akik lojálisan ragaszkodtak a királyságszövetséghez, melyet Dáviddal kötött.

[21] Az Izráel tizenkét törzsének a két királyságra való szakadása, nagy megpróbáltatást hozott az izraelitákra, mégpedig a királyságszövetség iránti lojalitásra vonatkozólag. Mégis akadtak izraeliták, akik Jehova imádatát és a királyságszövetséget a nacionalizmus fölé helyezték. Előképek ők ma számunkra. Példaként emlékezzünk azon papokra és lévitákra, akik a Jehova templomában szolgáltak Jeruzsálemben, de negyvennyolc különböző városban laktak, melyek szétszortan terültek el Izráel tizenkét törzsének a területén. (4. Móz. 35:6–8; Jozs. 21:1–41) A magukról kiállitott bizonyság igy szól:

[22] „Továbbá a papok és a léviták, akik az egész Izráelben valának, ő hozzá [Salamon király fiához] csatlakozának minden ő határukból. Mert a léviták elhagyták az ő faluikat [legelőterületeiket, *ZB*] és jószágaikat, és Judába és Jeruzsálembe menének, mert kiűzte őket Jeroboám [a tíz lázadó törzsnek a királya] és az ő fiai, hogy az Urnak [Jehovának] ne szolgáljanak ... És utánuk Izráel minden nemzetségei közül azok [a léviták], akik szivük szerint keresték az Urat [Jehovát], Izráelnek az Istenét, menének Jeruzsálembe, hogy áldozzanak az Urnak [Jehovának], az ő atyáik Istenének. És megerősiték Juda országát, és megerősiték Roboámot, a Salamon fiát." — 2. Krón. 11:13–17.

[23] Az átmenetileg Judában lakó izraeliták nem keltek fel, hogy valami polgárháborút szitsanak, hanem alávetették magukat lojálisan annak a királynak, aki reprezentálta a királyságszövetséget, melyet Jehova Dáviddal kötött. Igy hangzik a beszámoló: „Ami Izráel azon fiait illeti, akik Juda városaiban laktak, úgy továbbra is uralkodott felettük Roboám." — 2. Krón. 10:17, *UV*.

[24] Juda számos királyának az uralma alatt, a hűséges izraeliták átszaladtak Juda királyságához, mert annak királya örvendett a hűségnek és jóságnak, azaz Jehova lojális szeretete tetteinek. Asa királynak, Roboám unokájának a napjaiban, elkezdte ez összegyüjteni „az egész Judát és Benjamint valamint azokat, akik [a felkellő törzsekből] Efraim, Manasse és Simeon nemzetségéből átmenetileg telepesek voltak; mert Izráelből nagy számban átszaladtak ő hozzá, amidőn látták, hogy Jehova, az ő Istene vele van. Igy össze lettek hozva Jeruzsálembe ... Ezenkivül szövetségre léptek, hogy teljes szivükkel és teljes lelkükkel keresik Jehovát, elődeik Istenét." Keresték őt, míg meg lehetett őt találni, „s ő hagyta magát megtalálni általuk". — 2. Krón. 15:9–15, *UV*.

[25] Akházia király a nyolcadik uralkodó volt, a Dávid királyi ágán Jeruzsálemben. Halálakor a lojalitás jelentőségteljes tűntetése történt a királyságszövetség mellett, melyet Dávid királyi háza jelképezett. Akházia király anyja, Athália, az Izráel tíz felkelő törzsnek, Omri királyának az unoka leánya magához ragadta a trónt Jeruzsálemben. Csak olyan férfiak rendelkeztek erre a trónra való joggal, akik Jehova királyságszövetségében álltak. Hogy tartsa magát a trónon, Athália „megölte a Juda házanépének minden királyi sarját", egy csecsemőnek, a Joás nevű fiucskának a kivételével. Az ő nagynénje, Josabát, feleségül ment Jojadához, egy lévita főpaphoz. Abban az elhatározásban, hogy megőrzi a Dávid királyi vonalát a létben, mégpedig a szövetséggel való összhangban, amely megigérte, hogy nem fog hiányozni Dávidnak egyetlen férfiú sem, aki a trónon ülne, ellopta Josabát, Joás nagynénje a kicsit s magával vitte. Dajkájával titokban a Jehova templomának belső hálókamrájában tartotta őket.

[26] Mily találó, hogy a Jehova királyságszövetségének egyetlen örököse, a biztos rejtekhelyen, Jehova templomában tartózkodott! A növekvő Joás ezen rejtek-létének a hetedik évében, kihozta őt a lojális Jojada főpap, s királlyá kente őt fel egy templomoszlopnál. Athália, a gyilkos trónrablónő hallotta az ujjongás hangját.

19. Milyen szükségesség adódott Salamon öregkorában, hogy Jehova gyakorolta az ő hűségét és jóságát, s miért követhette Abija Roboámot a trónon?

20. Hogyan apellált Abija király az ellenséges izraelita hadhoz, s ki számára nyerte meg Jehova a csatát?

21, 22. Kik szolgáltak számunkra ma előkép gyanánt, amennyiben Isten imádatát és a királyságszövetséget a nemzeti érdekek fölé helyezték, s milyen bizonyságot állitottak ki magukról?

23. Hogyan viselkedtek azok az izraeliták, akik átmenetileg Judában laktak, a viszályra vonatkozólag, ahogy ezt a beszámoló mutatja?

24. Ki szaladt át Juda királyságához, a Juda királyainak az uralma alatt, s kit hozott össze Asa Jeruzsálembe, s melyik szövetség volt a következmény?

25, 26 a) A királyságszövetség iránti lojalitásnak, milyen jelentőségteljes tüntetése történt Akházia, a Jeruzsálem királya halálakor? b) Hogyan lett végülis királlyá kenve a királyságszövetség egyetlen örököse?

FEL

„Összeesküvés, összeesküvés!" — kiáltotta, midőn bejött s látta: mi történt. Jehova törvényszerinti királya iránti igazi lojalitással kivezettete őt Jojada, Jehova főpapja és megölettette őt a palota kapujában. (2. Krón. 22:10–23:15; 2. Kir. 11:1–16) Jehova hűségesnek bizonyult a szövetség iránt, melyet Dáviddal, az ő szolgájával kötött, az ő szerető jósága fólytán és lojális imádóinak a segitségével.

[27] Az értékelés elvesztése illojális viselkedéshez vezet. Joás is példa erre. Amig élt Jojada főpap és az ő szellemi tanácsadója volt, Joás király egyenes uton járt. Miután azonban Jojada meghalt, Joás Juda fejedelmeire hallgatott, akik a bálványimádat felé hajlottak. Jojadának a fia, Zakariás főpap tilalmat emelt. „Mivel elhagytátok Jehovát, így ő is elhagyott titeket" — mondotta. Végülis összeszövetkezett a nép, magának Joás királynak a parancsára Zakariás főpap ellen s halálra követték őt, Jehova templomának az udvarán. Míly szégyenteljes háládatlanság! Ez áll megirva a 2. Krónika 24:22-ben: „Joás király nem gondolt a [szerető] jóságra, melyet annak [Zakariásnak] atyja Jojada tanusitott iránta, s megölettette annak fiát. S amikor meghalt mondta ő: Hadd lása meg ezt Jehova, s követelje [vissza]... Meg is tette ezt Jehova. A beszámoló megmondja nekünk: hogyan halt meg Joás: „Szolgái összeesküvést szőtek ellene, a Jojada pap fiának a véréért; s megölték őt a saját táborában és ő meghalt." (2. Krón. 24:25, *UV*) Az ő fia, Amásia követte őt „Jehova trónján". Igy maradt érvényben Jehova szerető jósága fólytán a királyságszövetség.

27 Hogyan vezette Joást az értékelés elvesztése egy illojális viselkedéshez, de miáltal maradt érvényben a királyságszövetség?

EMBEREI ÉS A KIRÁLYSÁG

viselkedhetünk mi ma lojálisan a királyságra való örök szövetség iránt, melyet Jehova Dáviddal kötött? Milyen ma élőkkel kötött Jehova „egy beláthatatlan időre való szövetséget, a Dávidnak megigért szeretetre és jóságra vonatkozólag, melyek megbízhatók"? (Ésa. 55:3, *UV*) Tekintsetek Jeruzsálem felé! Az ó-város mohamedán arabok kezében van. A Szikladomként ismert mecset koronázza ma azt a hegytetőt, melyen egykor Jehova temploma állott. Az Izráel köztársaság nem rendelkezik Dávid királyi házából való királlyal, mely ház szövetségben állott a királyságra. Mi történt hát ezzel a szövetséggel? Törekedjünk megszerezni ezen kérdésekre a helyes feleletet, s aztán járjunk el lojális összhangban azzal, ha szeretnénk örök életet elnyerni, az igazságosság közelgő új világában.

[2] Jojákim királlyá lett Kr. e. 618-ban. Ő volt Dávid király közvetlen vonalán a tizenkilencedik uralkodó, de csak három hónap és tíz napig uralkodott Jeruzsálemben. Megadta magát a babiloni Nebukadnézár királynak, s el lett hurcolva Babilonba, ahol az ő gyermekei is felnevelkedtek. Utána nagybátyja, Sedékiás jutott a jeruzsálemi trónra és uralkodott tizenegy esztendeig. Kr. e. 607-ben fogságba esett, s elhurcolták Babilonba, ahol gyermektelenül meghalt. Jeruzsálem városa és annak gyönyörű temploma, melyet Salamon épitett, elpusztult. Hetven évvel később, Zerubábel visszavezetett egy lojális zsidókból álló maradékot Babilonból Jeruzsálembe, hogy ismét felépitse Jehova templomát. Az új világhatalomnak, a Perzsa-birodalomnak alárendeltjeként szolgált Zerubábel, mint a Juda földjének helytartója. De nem foglalta el a jeruzsálemi trónt azon királyságszövetség királyaként, melyet Jehova Dáviddal kötött. A hűtlen Sedékiás király bukásától nem ült egyetlen örökös sem többé a Dávid házából „Jehova trónján" Jeruzsálemben.

[3] Kudarcot vallott-e Jehovának a királyságra vonatkozó szövetsége? El lett ejtve? Nem! Jehova hűsége, az ő szerető jósága nem engedte azt meg. Noha azt megengedte, hogy ledöntsék trónját Jeruzsálemben és elűzette Sedékiást, az utolsó királyt, aki ült azon, de mégsem hatájtalanitotta az ő örök királyságszövetségét. A szövetség meghatározásának megfelelően csupán azt engedte meg, hogy legyen megbűntetve Dávid háza, azon sok király gonoszságaiért, akik a „Jehova trónján" rosszul képviselték Jehovát Jeruzsálemben. A bűntetési időszak ezen egész ideje alatt, nem hiányzott soha egy férfiú a Dávid királyi vonalán. Ezerkilencszáz évvel ezelőtt fejeződött be ez a királyi vonal. Mit jelent ez? Betöltetlenül maradt-e Isten szövetségi igérete, s nem volt Dávid királynak egy olyan utóda, aki számításba jöhetett volna a királyi szövetség örököseként? Egyáltalán nem! Miért nem? Mert Dávid leszármazási vonala akkor egy olyan utóddal végződött, aki ugyan gyermektelenül halt meg, de mindörökké él. Él ő ma is, ebben a huszadik században, s nincs szüksége királyságszövetség-utódra. Ezzel összhangban Jézus Krisztussal végére jártak a még létező leszármazási táblázatok, a Dávid király leszármazási vonalát illetőleg. Egyetlen ma élő zsidó sem tudja kimutatni, hogy Dávid királytól származik.

[4] Jézus a Betlehem-Judában, Dávid szülővárosában született. Két nemzedéki táblázat bizonyitja leszárma-

1. Milyen kérdések helyénvalóak a királyságszövetségre vonatkozólag, s miért van kapcsolatban azzal a mi életünk?
2. Hogyan ért véget Dávid utódainak aktív királysága Jeruzsálemben, s miért nem lett a királyság újraélesztve Zerubábel által?
3. Minek a jövetelét engedte meg hát Jehova, a Dávid házára, s milyen módon végződött be 1900 évvel ezelőtt a Dávid királyságtáblázata anélkül, hogy Isten szövetség-igérete betöltetlen maradt volna?
4. Miért neveztetik Jézus Dávid fiának, ami a királyságtáblázatot illeti, s miért engedelmeskedett készségesen földi anyja az ő megszülésére?

FEL

zását, vissza Dávidig, ezért nevezhető ő Dávid fiának, ami a királyságvonalat illeti. (Mát. 1:1–2:11; Luk. 3:23–31) Csodálatos módon emberként született ő meg, hisz a valóságban Isten fia volt, aki a mennyből jött le. Életereje onnan, át lett ültetve Máriának, egy zsidó szűznek a méhébe, aki Dávid házából származott. Annak megállapitására, hogy készen lenne-e Isten Fia anyjának lenni, elküldte Jehova hozzá Gábriel angyalát, hogy mondja meg neki: ki lett választva Ábrahám pátriárka megigért magvának és az örök királyságszövetség megigért örököse földi anyjának. Miután Gábriel angyal köszöntötte őt, eképp szólt hozzá: „Ne félj, Mária! — mert kegyelmet nyertél Istennél; s íme, fogansz a te méhedben és fiat szülsz, s a Jézus nevet add majd neki. Ez nagy lesz és a Magasságos fiának fogják nevezni, és Jehova Isten neki adja majd az ő atyjának, Dávidnak a trónját, és ő király lesz örökké a Jákob [Izráel] háza felett, és ő királyságának nem lesz vége." (Luk. 1:26–33, *UV*) Lojális volt Mária magatartása Jehova királyságszövetsége iránt, ezért szeretettel beleegyezett ebbe az aktusba, ebbe a csodába.

[5] Az Ésaiás 7:14 jövendölésének a beteljesedéseként, Jézus születése e szűz által kellett megtörténjen, nagy jelként, melynek jelentősége mind máig nem lett soha csekélyebb. Jehovának a mennyei angyala azt mondta a Betlehemben legeltető pásztoroknak, hogy Dávidnak e csoda által született fia, Jehova Felkentje, Jézus Krisztus lesz. „Nagy örömnek a jó üzenetét hirdetem nektek, mely az egész nép számára az lesz, mert született nektek ma egy Megmentő a Dávid városában, aki Krisztus, az Úr." — Luk. 2:1–12; Mát. 1:18–25, *UV*.

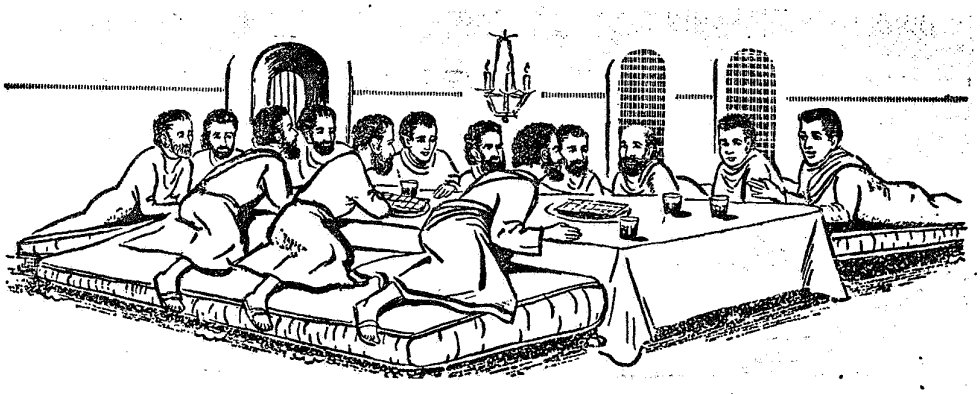
[6] Habár Jézus emberként született, hogy ténylegesen Ábrahám magva legyen, mely minden nemzetet meg kell áldjon, valamint Dávidnak és a királyságnak örök Örökösének kellett lennie, mégsem volt a földhöz kötve, amennyiben egy földi trónt kellett volna elfoglaljon Jeruzsálemben, a Sion hegyén. Midőn Jehova Isten háromezer évvel ezelőtt megkötötte Dáviddal a királyságszövetséget, a Dávid maradandó örökösének végülis örökkétartó *mennyei* királyságára gondolt. Egyetlen lévita főpap sem tudta Jézust felkenni íly mennyei uralkodónak. Jehova kente őt fel, a vizben való keresztsége után, amennyiben kitőltötte szent szellemét Jézusra és Krisztusként szentelte őt fel.

[7] Isten szelleme Jézust akkor, Isten szellemi fiának nemzette, aki később mennyei életet kellett nyerjen. Ezzel teljes összhagban prédikálta Jézus: Isten királyságát, a „mennyek királyságát". Tanitványokat hívott el, kik az ő követői lettek, s ezek elsősorban a királyság után kellett tekintsenek. Midőn ezt a felhívást intézte hozzájuk, a valóságban azt a meghívást ismételte meg, melyet Isten Ésaiás próféta által bocsátott ki: „Hajtsátok ide füleiteket és gyertek hozzám, hallgassatok és lelketek életben fog maradni, s én készségesen kötök majd veletek egy beláthatatlan időre való szövetsége a Dávidnak megigért szeretetre és jóságra vonatkozó lag, melyek megbízhatók." (Ésa. 55:3, *UV*) Ez azt je lentette, hogy Jehova Isten elhatározta: ad Jézu Krisztusnak számos társörököst a mennyei királyság ba. A királyságszövetség iránti lojális odaadással, szi vélyesen köszöntötte Jézus az Isten országa íly társörö köseit. A lojális apostolaival ünnepelt utolsó Pászk után, így szólt hozzájuk: „Ti vagytok azok, akik kitar tottatok velem az én megpróbáltatásaimban; s én kö tök veletek királyságra vonatkozó szövetséget, hason lóan, ahogy az én Atyám szövetséget kötött velem hogy az én asztalomnál egyetek és igyatok az én király ságomban, s trónokon ülve itéljétek Izráel tizenkét tör zsét." (Luk. 22:28, 30, *UV*) Mily nagy szerető jóság volt ez, Jehova Isten részéről!

[8] Mennyi függ hát, ettől az egyetlen Királyságörö köstől, Jézus Krisztustól! Midőn Jézus meghalt és el temették, úgy nezett ki, mintha végül mégiscsak hiá nyozna Dávid házának egy férfiú, aki elfoglalhatná „Je hova trónját". Az angyal már régen megjövendölte Dánielnek, hogy a „szövetség fejedelve" „szétzuzatik" vagy „megtöretik" egy „utálatos" által, tudniillik Tibériusz cézár, a római császár által. (Dán. 11:21, 22, *El*) Jézus „megtöretve" feküdt holtan a bűnös ember általános sírjának seoljában vagy hádesában. Úgy látszott, mintha lehetetlen lenne a Dáviddal kötött királyságszövetséget újra ébreszteni, de viszont abszulut lehetetlenség volt az, hogy Isten, a Mindenható ne tarsa be az ő szövetségét. Az ő szerető jósága, az ő lojális szeretete — melyet megigért a szövetség iránt, s mely igazságosan kijárt Isten ezen lojális Fiának — soha nem engedhette meg, hogy a szövetség betöltetlenül maradjon. Jehova Isten ki kellett hozza Jézust, az ember általános sírjának seoljából, hádesából vagy „poklából". A 16. Zsoltár 10 versében Jehova Isten előre megigérte, hogy véghesz fogja vinni ezt a csodát. A következő szavak írására ihlette Dávidot: „Nem fogod lelkemet a seolban hagyni. Nem engeded meg, hogy a szerető jóságod embere lássa a sírt." *(UV)* Ez a jövendölés biztositotta Jézusnak, a nagyobb Dávidnak a feltámadását, a sírból való feltámadását.

[9] Isten hűségét és jóságát nyilatkoztatta ki azáltal, hogy feltámasztotta Jézust, s ezzel támogatta a Dáviddal kötött királyság szövetséget. Világossan mutatja ezt nekünk Pál apostol, a következő szavakkal: „Azt a tényt, hogy feltámasztotta őt a halálból, hogy többé soha ne térjen vissza a rothadáshoz, ezen a módon fe-

5. Melyik jövendölés beteljesedéseként történt ez a szűlés egy szüz által, s hogyan lett bejelentve a születése?
6. A földhöz volt-e kötve Jézus azáltal, hogy a királyságszövetség maradandó örököse volt, s ki kente fel őt?
7. Mit prédikált azért Jézus nagyon is találó módon, s kit fogadott szivélyesen a királyságszövetség iránti lojalitással?
8. Hogyan nézett ki a helyzet, midőn Jézus holtan feküdt a seolban, s mit kellett hát tegyen Jehova, igéretével összhangban?
9. Minek a kinyilatkoztatása volt Jézusnak Jehova általi feltámasztása, s hogyan mutatta ezt ki nékünk Pál világossan?

FEL

jezte ki: ‚A Dávid szeretetében és jóságában akarlak részesiteni benneteket, melyek megbízhatók.' Ezért mondja más zsoltárban is: ‚Nem fogod megengedni, hogy a szerető jóságod embere lássa a rothadást.' Habár Dávid egyrészről Isten kifejezett akaratának szolgált az ő saját nemzedékében, a halál-alvásba hanyatlott és az ő elődeihez helyezték, s bizony látta a rothadást. Másrészről viszont az, akit Isten feltámasztott, nem látta a rothadást." — Apcsel. 13:34–37, *UV*.

MÁSOK VÉTETNEK FEL A SZÖVETSÉGBE

[10] Jézus Krisztus a Jehova „szerető jóságának" vagy „lojális szeretetének az [az] embere", akit nem hagyott Jehova a seolban. Amennyiben Jehova feltámasztotta őt a halálból halhatatlan, mennyei életre, megnyitotta ezzel az utat, mely révén, megbizható szeretetet és jóságot tanusitott — a Dáviddal való szövetségében tett igérete szerint — a „szerető jósága más emberei" iránt, azaz lojális emberek iránt, hűséges apostolok iránt, s minden más oly Istennek odaadott keresztyén iránt, kit Isten nemzett, s kit Fiával, Jézus Krisztussal társörökössé tesz az ő mennyei országában.

[11] Igy énekelte ezt meg Dávid egy prófétai énekben: „Minden te műved dicsér majd téged ó Jehova, és a te szerető jóságod emberei dicsőiteni fognak téged (áldani). A te királyságod gyönyörűségéről fognak szólani és beszélnek majd a te hatalmadról, hogy ismertessék az emberfiaknak az ő hatalom-tetteit és az ő királyságának pompás dicsőségeit. A te királyságod, minden beláthatatlan időre való királyság, s a te uralmad fennmarad minden egymást követő generáción át." — 145. Zsolt. 10–13, *UV*.

[12] A világ ezen végidején csak egy maradék él még a földön, a „szerető jóság" vagy „lojális szeretet eme embereiből", akik kegyesek és hűségesek a Jehova Isten iránti kötelességük teljesitésében. Az első világháború alatt nem teljesitették egészében az Isten iránti kötelességeiket. Ezért haragra gerjedt ellenük. Haragjában megengedte, hogy „fogságba" jutottak, mint egykor a zsidók Babilonba. (Ésa. 12:1,2; 54:7–10) Miért nem vetette meg Jehova az első világháború alatt ezt a maradékot, habár annak tagjai elmulasztották teljes mértékben teljesiteni kötelességüket, a megpróbáltatások és üldözések alatt, melyet a háború hozott magával? Mert Isten lojálisan tartotta szövetségét.

[13] Jehova felvette e maradék tagjait Jézus Krisztus révén a királyságszövetségbe. Következőleg kötelezte magát arra, hogy kifejezésre juttatja azon szerető jóságát, melyet Dávidnak megigért a szövetségben. Midőn Jehova Dáviddal megkötötte a szövetséget, így szólt: „Ha ő [a királyságörökös] helytelenséget követ el, biztosan megfenyitem őt emberi vesszővel és Ádám fiainak a csapásaival. Ami azonban az én szerető jóságomat [lojális szeretetemet] illeti, nem vonom meg azt tőle, ahogy azt Saultól megvontam, akit eltávolitottam te [Dávid] előtted. S a te házad [a te királyságörökösei a királyságban] és a te királyságod, biztosan mindenkor megáll majd te előtted, igen a te trónod mindenkorra szilárdan meg lesz alapozva." — 2. Sam. 7:14–16, *UV*.

10. Ki volt tehát Jehova „szerető jósága embere", s mire nyitotta meg Jézus az utat, amennyiben feltámasztotta és felemelte őt a mennybe?
11. Mit énekelt Dávid a 145. Zsoltárban Jehova szerető jósága embereire vonatkozólag?
12. Mennyi ilyen szellemi érzületű ember van még a vég ezen idején, s miért nem lettek megvetve hiányosságukért az első világháború alatt?
13, 14. a) Minek a kifejezésre juttatására kötelezte magát Jehova, szövetsége által e maradék osztály iránt? b) Mit kellett elszenvedjenek a maradéktagok az első világháború alatt, s milyen kiadások nőtek nekik abból anyagi szempontból, hogy lelkük mind a mai napig életben maradt?

[14] Ennélfogva a „szerető jósága emberei" maradéka el kellett szenvedje bűntetését a háborúskodó nemzetek által. Ez „emberi vesszővel" és az „Ádám fiainak csapásaival" való dorgálás volt. Régi idővel ezelőtt Dávid királyi házának is ugyan úgy el kellett viselni bűntetéseit, tuniillik Jeruzsálemnek Kr. e. 607-ben való pusztulásától kezdve, Kr. u. 29-ig; addig az ideig, míg megjelent Dávid király maradandó Örököse, a Fejedelem, a megigért Messiás. 1919-ben kiszabaditotta Jehova azon maradéktagokat, akiknek szivevágya az volt, hogy lojálisak legyenek iránta. Ezután oly mértékben adott nekik, mint az ő tanuinak munkát, mint soha azelőtt. A Jeremiás-Siralmai könyvének 3:22,23. verse szerint mondhatták: „Jehova szerető jóságának a tettei ezek, ami nem engedte meg, hogy felmorzsolódjunk, mert az ő irgalmassága megnyilatkozásának biztosan nem lesz vége. Minden reggel újak azok. Hűsége csordultig telt." Mindez: szabaditásuk és helyreállitásuk „pénz és eladásiár nélkül" esett meg rajtuk, s lelkük így mind a mai napig életben maradt. — Ésa. 55:1–3, *UV*.

[15] Nos, itt adódik egy találó kérdés: Hogyan tudjuk mi, Jehova tanui ma bebizonyítani a királyság iráhti lojalitásunkat, a régi időben élő izraelitákhoz, valamint Jézushoz és az apostolokhoz hasonlóan? Annyiban tehetjük ezt, hogy lojálisan viselkedünk a királyságszövetség örök Örökösének uralkodó királysága iránt. Jehova Isten soha nem felejtette el az ő szövetségét azóta, hogy a Dávid házából való utolsó király a trónon ült Jeruzsálemben. Mindenesetre, Dávid aktív királysága akkor nem volt már, több mint hatszáz éve tevékenységben. De amikor Jézus Krisztus, a „szövetség fejedelme" egy csoda által megjelent, megmutatkozott Jehovának a szövetség iránti lojalitása, melyet esküvel erősitett meg. Jehova soha nem esküszik hamisan. Ha valaki úgy esküszik, hogy nem tartja be azt, amire esküdött, akkor az ilyen nem csak hamisan esküdött, hanem átkot is vont ezzel magára. Jehova nem von soha magára átkot. Örökké áldott ő. Ha az ő nevére vagy önmagára esküszik, akkor soha nem esküszik hazugságra, hanem az ő ünnepélyes esküje még nagyobb biztosítékot nyujt arra, hogy valóban bekövetkezik az, amire esküdött. Jézusnak, a Messiásnak az eljövetelével és a halálból való feltámadásával, be is lett bizonyítva, hogy nem volt tárgytalan az esküdt szövetsége. Jehova Isten számára még mindig kötelező volt, még akkor is, ha a királyság Jeruzsálemben 635 esztendőn át, tevékenységen kivül volt helyezve; tudniillik Kr. e. 607-től Kr. u. 29-ig.

[16] Hogyan lehet azonban mindezt kapcsolatba hozni a mai időkkel? Tudjuk, hogy a királyi szövetség maradandó Örökösének a királysága nem lépett tevékenységbe, amikor a feltámadt Jézus Kr. u. 33-ban fel ment a mennybe. Ennek az évnek a tavaszától, 1914 őszéig, tehát 1881 éves időszak alatt, Isten jobbján ült, mindenesetre anélkül, hogy uralkodott volna. Várnia kellett ott Isten azon meghatározott idejére, amikor a királyság ellenségei Jézusnak, a Királyságörökösnek a lábzsámolyává lesznek téve. A szövetség törvényes végét jelentette-e ez a hosszú várakozási idő? Nem! Mert, habár Jézus nem jutatta érvényre vagy alkalmazta a királysághatalomra való jogát, nem játszotta el ezzel

15. Hogyan bizonyitjuk be mi ma, lojalitásunkat, a királyságszövetség iránt, s hogyan mutatja Jehova, hogy nem felejtette el ezt a szövetséget, hanem még mindig kötelezve érezte magát annak tartására?
16. a) Miért nem okozta a királyságszövetség törvényes végét, Jézus hosszú várakozóideje, valamint az a tény, hogy nem gyakorolta az ő királysághatalmát? b) Miért nem vonatkozik ez a keresztényekre, s menynyiben bizonyult Jehova a szövetség iránt mégis lojálisnak?

FEL

ezt a jogot, hanem az ő türelmes várakozásának mind ezen évszazadain át, hatékony volt a királyságszövetség. Hogyan? Amennyiben Jehova 144 000 társörököst választott ki, tudniillik azon keresztyéneket, akik elfogadják meghívását, s akikkel megköti a „beláthatatlan időre való szövetséget, a Dávidnak megigért szeretetre és jóságra vonatkozólag, melyek megbízhatók". Ez nem foglalja magába a kereszténységet. A milliókat számláló kereszténység már a negyedik évszázadtól kezdve hűtlen e szövetséghez. Nem várt a Jehova Örökösének királyságára, mely az Istentől meghatározott időben fel kellett állittasson. Megvetette a szövetséget. Miképpen? Amennyiben egyházai kapcsolatra léptek e világ politikai államaival vagy királyságaival, mely Sátán, az Ördög alatt áll. Mégis hűségesnek bizonyult Jehova esküdt szövetségéhez, amennyiben igaz keresztyéneket választott ki e világ minden nemzeteiből, s felvette őket az ő szövetségébe.

[17] Még mielőtt Jehova befejezte volna a 144 000 társörökös maradékával való munkáját vagy mielőtt még megszünt volna őket tanuiként alkalmazni, felállitotta a királyságot, ami után lojális férfiak és nők vágyakoztak, amiután éheztek és szomjuhoztak. A következő igéretet tette arravonatkozólag, hogy támogassa a Dáviddal kötött örök szövetséget: „Biztosan szilárdan fel lesz állitva egy trón szerető jóságban, s üljön rajta oly valaki igazságban, Dávidnak sátorában, aki itél és jogra törekszik és haladéktalanul igazságosságot gyakorol." (Ésa. 16:5, *UV*) Az 1914-es következményterhes évben eljött Isten ideje: a Királyságörököst uralkodó királyként trónra emelni „Dávid sátorában", Dávidnak a fiaként, de mégis az ő mennyei uraként. — 110. Zsolt. 1, 2; Mát. 22:41–45.

[18] Nem kélt-e fel valaha a nap? Elmulasztotta-e valaha is meghozni a nappalt? Vagy felhagyott-e valaha is világitani a hold éjjel? Mind máig még egyetlen alkalommal sem történt ez meg. Ugyan úgy nem hanyagolta vagy nem felejtette el Jehova sem ezt a fontos szövetséget. Ő megtartja ezt a szövetséget és szerető jóságot gyakorol szövetségtársai iránt. Ez a királyságra vonatkozó szövetség a világegyetem jogszerinti Egyeduralkodójaként fogja igazolni őt. Az ő szentségére esküdött, s nem volt hazugság, midőn azt mondta Dávid királynak, hogy tovább fog tartani az ő királyi háza s örökké fenn fog állani az ő trónja. Jézus Krisztus, a Dávidnak megigért szeretet és jóság szövetségének maradandó Örököse, ugyan úgy megmarad mint a nap és a hold. S ma uralkodik Jézus Krisztus „Jehova mennyei trónjáról". (89. Zsolt. 28–37) Kötelességünk tehát, világossan kidomborodik. A Jehova „szerető" jósága embereinek" az az Istennel szembeni kötelességük és kötelezetségük, hogy lojális odaadással legyenek az ő koronázott uralkodó Királya, Dávid fia és ura iránt. Lojális szeretetük jutalmaként fogyaszthatnak abból a tejből, abból a kövérjéből, melyet Isten szellemi asztala kinál fel nekik, s mint királyság-küldöttek isszák a királyságszolgálat örömeinek borát.

LOJÁLIS FÖLDI ALATTVALÓK

[19] Dávid király idejében lojális odaadással voltak hozzá olyan külföldiek, oly idegenek, akik Izráel földjén laktak, mert ő a Jehovától felkent uralkodó volt, akivel Jehova egy örök királyság nemre és egy szilárdan álló trónra való szövetséget kötött. Ezen lojális külföldiekhez vagy jövevényekhez tartoztak a Kereteusok (a filiszteusi Gát lakói), a Peleteusok és a Gitteusok. (2. Sám. 15:18–22) Az elvetett Saul király fia, Jonatán is, rendithetetlen szeretetet és jóságot nyilatkoztatott ki Dávid iránt, mert Dávid Jehova kiválasztottja volt. Sőt, Saul király testvérei is, törzsének, a Benjamin törzsnek a tagjai is előnyben részesitették Jehova választottját, más személyiségekkel szemben. S Dávidnak, a Jehovától kiválasztott felkentnek az oldalára álltak. — 1. Sám. 18:1–4; 20:8, 14, 15; 1. Kir. 12:1, 2, 19, 29.

[20] Vannak ma hűséges követői azon személyeknek, akik régen Jehova idejében támogatták Jehova felkentjét. Lojálisan támogatja ma, az örök szövetség maradandó Örökösét oly férfiaknak és nőknek nagy tömege, akik ismeretet szereztek a királyságszövetségről, melyet Isten kötött Jézus Krisztussal és az ő társörököseivel. Mit számit az, ha ők sok különböző nemzetből, törzsből, népből és nyelvből származnak? Ez nem akadályozza őket abban, hogy alárendelt hűséggel adózanak Isten mennyei uralmának. A trónon ülőhöz fordulnak és az ő bárányhoz hasonló Fiához s tőlük várnak megmentést. Fennhangon kiáltanak és nyilvános vallómást tesznek: „Megmentés Istenünké, aki a trónon ül és a Bárányé!" Éjjel és nappal szent szolgálatot mutatnak be Jehovának. Engedik magukat vezetni az ő bárányhoz hasonló Fiától, az ő Pásztoruktól és Királyuktól. — Jel. 7:9–17, *UV*.

[21] Ahhoz, hogy gyakorlatiasan kinyilatkoztassák ezt a lojális szeretetet Pásztoruk és Királyuk iránt, lojálisan kapcsolatban maradnak az ő királyságörököseinek a maradékával, a „szerető jóság embereinek" a testvéreivel, kiket Isten felvett az ő királyságszövetségébe, elfogadott és magához gyüjtött. (50. Zsolt. 5) Ez az oka annak, miért ismeri el a Pásztor és Király ezen „más juhokat", s mondja: „Jöjjetek, akiket megáldott az én Atyám, örököljétek a királyságot, mely a világ alapletétele óta készen van számotokra ... Igazán mondom nektek: amennyiben ti ezt eme testvéreim legkisebbikének egyikével tettétek, nekem tettétek." (Mát. 25:31–40, *UV*) Ez magyarázza meg, miért élvezik ezen „más juhok" ugyan csak ezt a pompás „bort" és „tejet", amely ma tuláradó mértékben folyik, Krisztus királyi testvére maradékától, pénz és eladásiár nélkül.

A PRÓBA FOLYAMATBAN VAN

[22] A királyságszövetség és e szövetség uralkodó Örököse iránti lojális szeretet próbája ma folyamatban van! A világuralomra áhitozó diktatorikus hatalmak, nem csak a demokratikus kereszténység ellen küzdenek, hanem elsősorban az 1914-ben hatalomra jutott Királyságörökös ellen. A Jehova angyala által kimondott jövendölés világosan mutatja ezt, ha így szól ezen becsvágyó, diktatorikus hatalmakról: „Visszatér és dühöng a szent szövetség ellen és cselekszik ellene: visszatér és ügyel azokra, akik elhagyják a szent szövetséget. Es akik gonoszul cselekesznek a szövetség ellen, azokat hitszegésre csábitja hízelkedésekkel; ellenben az Istenét ismerő nép felbátorodik és cselekszik." — Dán. 11:30, 32.

17. Mit tett Jehova a királyságra vonatkozólag Ésaiás 16:5 beteljesedéseként, mielőtt felhagyott volna a maradék alkalmazásával?

18. a) Milyen égitestekhez hasonlóan kell fennmaradjon a királyságszövetség maradandó Örököse? b) Mi tehát a maradéktagok világos feladata, s miből fogyasztanak a lojalitás jutalmaként?

19 Ki volt Dávidhoz lojális odaadással, a természetes izraelitákon kivül, sőt ki, közvetlen Saul király házából?

20, 21 a) Kit ismerünk mi fel ma, Dávid ama egykori támogatói követőiként? b) Milyen praktikus módon nyilatkoztatják ki ők lojális szeretetüket, s miben van ma részük a maradékkal?

22 Dánielnek a szövetségre vonatkozó melyik jövendölését illetőleg van folyamatban az iránta való lojális szeretet próbája?

FEL

[22] Istentelen, diktatorikus hatalmak abroncsba verték a kereszténység nagy területeit. A kereszténység papsága egyettértéssel dolgozik ezen diktatorikus hatalmakkal. Áldozata lett azon hízelkedéseknek, melyeket ezek tanusitanak iránta, s úgy döntött: inkább embereknek szolgál, mitsem Istennek. Még a kereszténység ugynevezett „szabad" részének a papsága is megszegte a szövetséget vagy szándékosan gonoszul viselkedett iránta. A Király, Krisztus iránt nem bizonyult lojálisnak, habár azt állitja róla, hogy követi őt és neki tartja ünnepeit. Nem járta a hűség utját, mint a Király „más juhai", hanem üldözte az ő testvéreit; tudniillik a „szerető jósága embereinek" maradékát. Átvitt értelemben így szólt: „Nincs királyunk a cézáron kivül!" (Ján. 19:15, *UV*) Ma ugyan olyan igazak a kereszténységre vonatkozólag a következő szavak, mint Hóseás próféta napjaiban voltak, a régi Izráel népére vonatkozólag: „Mert pere van az Urnak [Jehovának] a föld lakóival, mert nincs igazság, nincsen szeretet [szerető jóság, *UV*] és nincsen Istennek ismerte a földön." Mégis vannak ma Jehova oldalán, hozzá hűségesnek bizonyuló „juhok".

[24] Mi nem tartozunk a tudatlan kereszténységhez. Mi *ismerjük* a mi Istenünket. Kinyilatkoztatjuk az ő szövetsége iránti lojalitásunkat, melyet az ő nagyobb Dávidjával kötött; mégpedig azáltal, hogy hirdetjük Istennek 1914-ben felállitott királyságának jó üzenetét. Mindenütt végrehajtjuk, bizonyságul a mi bizonyságtevő munkánkat, mennyei Vezérünk alatt, akit Jehova adott Fő- ‚Tanuként a nemzeti csoportoknak'; azaz Ázsiában, Afrikában, Ausztráliában, Európában, Amerika két részén és a tengerek számtalan szigetein. (Ésa. 55:3, 4, *UV*) Ő általa parancsolta meg Jehova, hogy a *világ végezetéig* prédikálva kell legyen azon királyság jó üzenete, melyet már rég óta meghatározott egy szövetség által. Hogyan felejthetné el hát a *világ végéig* valaha is Isten, azt a szövetséget, melyet az örök királysága érdekében kötött? Ez a királyság felülmulja e világnak kivételnélkül valamennyi politikai uralmát. Jehova így szólt Királyáról: „Én meg elsőszülöttemé teszem őt és fellebbvalóvá a föld királyainál." (89. Zsolt. 28) Jehova Elsőszülötte ezen teokratikus uralmának kivánjuk adni mindenkor a mi legnagyobb, legteljesebb és változhatatlan alárendeltségünket, odaadásunk és lojalitásunk.

[25] Tekintetnélkül arra, milyen hevesen küzdenek ellene a kommunista hatalmak, a kereszténység és a pogányság, tekintetnélkül arra, milyen fanatikusan próbálják megtartani nemzeti szuverénitásuk és az ő földi kiskirályságukat, ennek ellenére Isten királysága — a Szövetségörököse kormányzása alatt — mégis egy szilárdan álló aktualitás. Az egyedüli oly biztos dolog, melynek örökkétartó jövője van. Jézus Mintaimádságára való feleletként (Mát. 6:9, 10) „jönni" fog a mennyei Atya királysága, mégpedig Armageddon harcmezejére. S ott majd egyszer s mindenkorra el fogja dönteni a világuralomért való vitakérdést. E régi világ minden politikai uralom-hatalmának a gyehenába kell hanyatlani!

[26] Isten királyságának, az általunk prédikált jó üzenete, valoban egy feltűnést keltő üzenet! Nem tulzott megállapitás ez. Nem tréfa! Már negyven éve prédikáljuk. S ez soha nem lesz poshadt, állott vizhez hasonló. Nem veszit sem a vonzalmából, sem pedig a gyönyöréből, ugyhogy az ócskavasak közzé kelle azt dobni. Ez az üzenet mindig új, mindig friss és egyre nagyszerűbb lesz. Isten nem ejtette el azt. S mi sem ejtjük el, de nem is adjuk fel azt. Az Isten parancsolta prédikáló munkának tovább kell folynia. Növekedni fog az minaddig, míg el nem pusztul a „pogány nemzetek" királysága és uralmi hatalma, s míg Jézus Krisztus ezerévesuralma kiharcolta a dicsőséges békét, mely Armageddont fogja követni; mindaddig, míg el nem lesz némitva minden Ördög által ihletett emberi propaganda; mindaddig, míg a multé nem lesz a kommunizmus és annak ellenségei között dúló, de különösképpen Isten királysága ellen irányuló propagandaháború!

[27] Legyünk tehát állandóan hűek! Maradjunk lojális odaadással a királyságszövetség iránt, melyet Jehova az ő nagyobb Dávidjával kötött! Közeledjünk szerető jósággal és igazságossággal minden olyan emberhez, aki respektálja ezt a szövetséget és támogatja az általa megigért királyságot. Ez áll megirva a Példabeszédek 3:3, 4-ben *(UV)*: „A szerető jóság és őszinteség ne hagyjanak el téged. Kösd azokat a nyakadra. Ird azokat a szived táblájára; így kegyelmet és belátást fogsz találni Istennek és földi embernek a szeme előtt." Ha így cselekszünk azt fogjuk találni, hogy Jehova Isten ugyan olyan drága tulajdonságot nyilatkoztat ki irántunk, az ő Királya, Krisztus Jézus által. S lelkünk örökké életben fog maradni. „Jehovának minden útja szerető jóság, és hűség azoknak, akik szövetségét és bizonyságait megtartják." — 25. Zsolt. 10, *UV*.

23 Milyen állitólagos keresztények hágták át a szövetséget, s hogyan igazolódik be most Hóseás 4:1 őket illetőleg?

24 Mennyiben különbözzünk a kereszténységtől, miért szóljon a mi legnagyobb alárendeltségi hűségünk örökké Jehova Elsőszülötje uralmának?

25. Milyen dolgok maradnak mégis igaznak, az ellenséges hatalmak minden küzdelme ellenére Isten királyságára vonatkozólag, melyet az ő örököse fog igazgatni és miért?

26 Miért nem fogjuk, mint valami olyat elejteni Isten királysága jó üzenetét, ami mintha állottvizhez hasonló lenne, s meddig fog még növekedni a mi királyság-hirdetőmunkánk?

27. Milyen tulajdonságokat kell gyakorolnunk azok iránt, akik előmozditják a szövetséget és a királyságot, s mit fog Jehova irántunk az ő részéről működtetni?

A kereszténység és a Biblia

Ezeket mondotta egy alkalommal a Bibliáról Graham Billy evangélista, a New York-i evangélizációs hadjárata alatt, miközben a kereszténységről beszélt: „A Biblia a világ bestsellerje (legkapósabb könyvújdonsága). Csaknem minden házban található Biblia. De közülünk nagyon kevesen tudnak valamit a Biblia üzenetéről. Nem olvassuk. Nem tanulmányozzuk. Beszélünk ugyan róla. Otthonunkban van. A templomaink szószékén van. De mégse tudjuk: mit akar nekünk mondani a Biblia." Graham megjegyzéseit megerősíti az Arcadia, Kansasból származó jelentés is, amely a Fresno-i (Kalifornia) *Bee*-nevű újság 1957 szeptember 26. számában jelent meg, s így hangzik: „Egy asszony Arcadiában megtalálta a szülői házra való tulajdonokmányát, melyet 1937-óta hiába keresett, midőn felnyitotta a Bibliát. Ugyan ott találta azt meg, ahová akkor eltette."

FEL

AZ
ŐRTORONY
hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT
1959 OKTÓBER 1. 10. sz.
Havi folyóirat
LE A RÉGI VILÁGGAL,
ÉLJEN AZ ÚJ VILÁG!
ÁTELNI AZ ÚJJAL
BARÁTSÁG ISTENNEL
VAGY E VILÁGGAL?
„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ŐRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat építettek magas kilátóhelyeken, ahonnan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hírdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk ily kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. — Habakuk 2:1–3.

Az Írás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Őrtorony" szemléli így, mint egy őr fent a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus trónra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendöléssel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhagban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál általános, vallásos újdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, míg rendszeresen olvassátok „Az Őrtornyot"!

SAJTÓ ÉS KIADÓ:
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Szerkesztésért felelős Franz Zürcher

„Mindannyian Jehovától lesznek tanittatva." — János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

A legolcsóbb és mégis a legdrágább, az igazság	147
Le a régi világgal, éljen az új világ!	148
Teológus diákokat megdöbbentő kérdés	151
Átélni az újjal	152
Barátság Istennel vagy e világgal?	157
„Legyen meg a te akaratod a földön" — 7. rész	160
Az olvasók kérdései	160
Napi szövegek	160

„Az Őrtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Alliolt-Biblia**
AF – Egy Am.-Forditás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Ki – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Forditás*
Ro – J.B. Rotherham-Forditás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Forditás*
ZB – Zürcher-Biblia**

***angol ** német**

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second class postage paid at Brooklyn, N. Y.

Watchtower monthly Vol. LXXX No. 10
HUNGARIAN EDITION OCTOBER 1, 1959

E kiadás példányszáma: 3 600 000

„AZ ŐRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 54 NYELVEN

Félhavonta			Havonta	
Afrikai	Kebu-	Aram	Kanarézisi	Papiamento
Angol	Viszaja	Bengáli	Kivembai	Siloci
Arab	Khisonai	Birmai	Koreai	Sesotói
Cinyanjai	Kinai	Culu	Lengyel	Sziámi
Dán	Német	Hiligaynon-	Magyar	Szingaléni
Finn	Norvég	Vizsaja	Malajai	Tamili
Francia	Olasz	Horvát	Marathi	Tigrinyai
Görög	Portugál	Ibanag	Motu	Török
Holland	Spanyol	Ibo	Orosz	Ukrán
Ilokánoi	Svéd	Joruba	Pangazínai	Urdu
Indonéz	Szlovén			Xosza
Japán	Tangologi			
	Tvi			

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y	**$ 1.—**
Anglia, Watch Tower House, The Ridgeway, London N.W. 7	**7/—**
Ausztrália, 11 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.	**8/—**
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44.	**S 26**
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, 81, rue du Point-du-Jour, Boulogne-Billancourt, (Seine).	**ffrs 500**
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 19, Ontario	**$ 1.—**
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck	**DM 5.—**
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22	**sfrs 5.—**

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVÁLTOZÁSOKAT közölje velünk harminc nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

Printed in Switzerland

FEL

Az ŐRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 október 1. | 10. sz.

EGY Olaszországból bevándorolt volt, aki letelepedett a New York metropolisz területén. Midőn egy szombat délután egy ocska könyveket üző könyvesboltban a könyveket bujta, észrevett az asztalon egy könyvcsomót, melynek kínálata darabokként csak egyetlen cent volt. Abban kutatva megakadt a szeme egy vallásos című könyvön, *Az Isten hárfája*, megvette, hazavitte és elolvasta. Az eredmény? Annyira érdekelte őt a tartalma, hogy néhány hónapon belül, állást foglalt Isten mellett, akinek neve Jehova, azután megkeresztelkedett. Ma már több mint húsz esztendeje egy tevékeny, boldog, keresztyén tanu. Mindez egy centért?

Igen is, meg nem is. Azt lehet itt mondani, hogy Isten Igéjének az igazsága — akár mily paradoxon is hangzik — jólehet a legolcsobb, de egyben a legdrágább is, ami csak létezik a földön. Annyira olcsó egyrészről az igazság, hogy szószerint senki sem annyira szegény, hogy ne szerezhetné be azt: sem egy gyermek, sem egy koldus, sem pedig egy nyomorék. Például: szabadon beléphetett minden ember úgy a Yankee-Stadionba, mint a Polo Groundokba, reggeltől estig, azon nemzetközi kongresszus alatt, melyet Jehova tanui tartottak meg, 1958 julius 27-től augusztus 3-ig, az „Isten akarata" vezérgondolat alatt, s élvezhette a szellemi lakomát, anélkül, hogy valamit fizetnie kellett volna vagy hogy kérve lett volna, anyagilag csak egyetlen centtel is hozzájárulni. Ugyan ez mondható el az egész világban levő sok ezer királyságteremről is, ahol minden héten tartanak egy nyilvános bibliai előadást és négy vallásos összejövetelt. Az előttünk lévő folyóiratot, *Az Őrtornyot* is felkínálták állandóan díjtalan, a Biblia oly komoly kutatóinak, akik nem voltak abban a helyzetben, hogy előfizethettek rá. Mi több: az olyan őszinte emberek százezreivel, akik törekesznek a Biblia igazságai felismerésére, hetenkénti, tanulmányozásokat folytatnak közvetlen lakásaikban, mégpedig anélkül, hogy valamibe is kerülne ez nekik. Valóban, az igazság oly olcsó, hogy senki sem nagyon szegény annak megszerzésére.

Ugyanakkor az igazság a legdrágább, ami csak létezik a földön. Annyira drága, hogy messzemenően a legtöbb személy mégcsak távolról sem érdeklődik utána. Ugyan miért nem? Mindenek előtt időnkbe kerül, hogy a Biblia igazságai iránt nagyrabecsüléssel legyünk és ismeretet szerezzünk felőle. Az idő pedig értékesebb a pénznél. Több mint valószínű bizonyos önző élet-gyönyörökbe is fog az nekünk kerülni, mert oda kell hatni az igazságnak, hogy változtassa át a mi személyiségünket, amennyiben megújítsuk elménket. Kötelezz bennünket arra: „vessük le az ó-személyiséget, gyakorlataival" és öltsük fel az „új személyiséget, amely pontos ismeret által megújul, annak képmására, aki teremtette azt". — Kol. 3: 9, 10, *UV*.

Mi több: az igazság népszerüségünkbe is kerül. A régi világ nem szeret olyan valakit, aki komolyan veszi a bibliai igazságokat. Eljárásunkkal és prédikáló tevékenységünkkel bíráljuk mindazokat — ha szóval nem is —, akik figyelmen kívül hagyják ezt az igazságot, s nem hajlandók igazságos alapelveive összhangban élni. Ami ezerkilencszáz évvel ezelőtt érvényes volt érvényes ma is: „Elegendő, hogy az elmult időben a nemzetek akaratát cselekedtétek ... Hogy nem futtok továbbra is velük együtt ezen a pályán ... meglepi őket, s állandóan ocsmárolva beszélnek rólatok." — 1. Pét. 4: 3, 4, *UV*.

Hajt-e bennünket egy materialista ambíció gazdaggá lenni hogy mindenből a legjobbnak a tulajdonában legyünk: lakásnak, autónak, ruházatnak és dicsőségnek? Ezen utóbbit azáltal nyerhetjük el, hogy pl. kiemelkedünk egy művészi pályán. Az igazság ezekbe a dolgokba is kerülni fog. Arra fog ösztönözni bennünket, hogy jól értékeljük azon szavakat, melyeket Pál ir Timóteusnak: „Biztosan nagy nyeresség eszköze a tulajdonból való istenbizalom megelégedéssel együtt. Mert nem hoztunk semmit a világra és nem is vihetünk el semmit. Ha tehát van élelem fenntartásunk és takarónk, elégedjünk meg vele." — 1. Tim 6: 6–8, 11, *UV*.

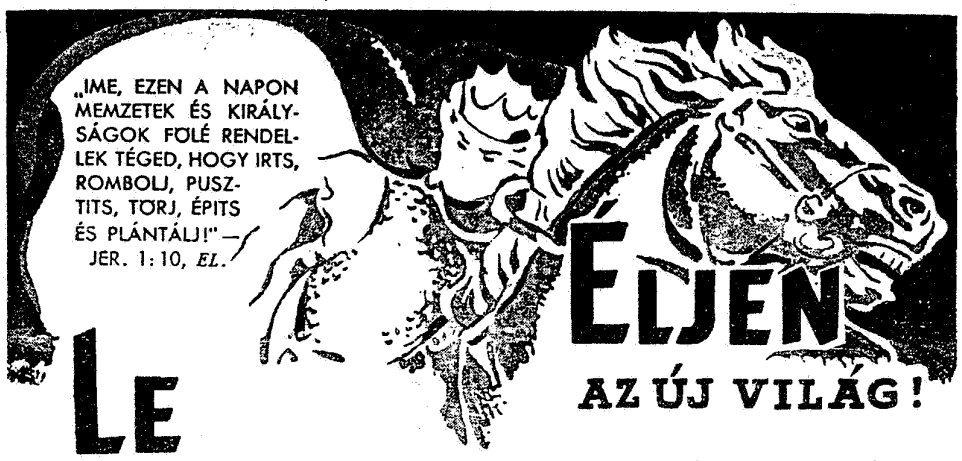
Az igázság szabadságunkba is kerülhet, ahogy bizonyos keresztyén Jehova tanuinak szabadságába került 1958 októberében Sanghájban, s ahogy ezreknek a szabadságába került a vasfüggöny mögött. Betüszerinti értelemben még az életünkbe is kerülhet, ahogy a hüséges mártírok hosszu sorának, Ábeltől Krisztus Jézusig, igen mind a mai napig az életébe került. Ezt az árat megkövetelheti tőlünk egy Hruscsov vagy egy Trujillo vagy megfizethetjük azért is, mivel vonakodunk megsérteni Isten törvényét a vér szentségére vonatkozólag.

Valóban, az igazság olyan olcsó, hogy senki nem szegény annyira, hogy ne engedhetné azt meg magának. Ugyanakkor a legdrágább is az egész világon és mindenünket megköveteli ha el akarjuk azt nyerni. Igy tehát hozzáviszonyítva minden más olcsónak tünik fel, még maga az élet is. Miért? Mert Isten igazsága ez, s mert kizárólagos hüségünket követeli. „Én, Jehova, a te Istened, olyan Isten vagyok, aki kizárólagos hüséget követel." Találóan adja ezért nekünk a következő tanácsot a bölcs, ihletett iró: „Vegyél igazságot és el ne adj." Légy bölcs, amennyiben kész vagy mindent megfizetni, amibe neked az igazság kerül. S ne engedd ki azt ismét a te kezedből, önzésből vagy balgaságból, miután elnyerted és magadévá tetted azt hogy valami más után nyulj ebben a világban. — 2. Móz 20: 5; Péld. 23: 23; Zsid. 12: 16.

De bármit is kelljen fizessünk minduntalan az igazságért — mert ez egy folyamatos ügy — akkor is nagyobb érték ez annál. Miért? Mer mi ezáltal felismerjük, hogy mindenek előtt hálával tartozunk Teremtőnknek. Tiszta lelkiismeretet kölcsönöz ez nekünk. A továbbiakban, Isten igazsága biztos reményt nyujt nekünk, az igazságosság végső diadalmára és Isten paradicsomi új világában való örök életre. Felmelegiti és meggazdagitja életünket, amennyiben mennyei Atyánk és embertársaink iránt szeretettel tölti be szivünket. Ez serkent és ösztönöz bennünket; erőt ad az életre, a munkára, a harcra és ha kell az azért való halálra is, ami a legjobban megéri: Jehova Isten ügyéért. A tények mutatják, hogy azok az emberek, akik az igazságot igen nagyra becsülték a legboldogabb emberek voltak a világon.

S mindezen felsoroltakon felül, azzal a reménységgel rendelkeznek ma a jóakaratú emberek, akik igazságot vesznek és el nem adnak, hogy soha nem szükséges megkostolniuk a halált. Miért? Mivel a most beteljesülő bibliai jövendölés mutatja, hogy egész közel jutottunk ahhoz az időhöz, amikor Jézus következő szavai különös értelemben teljesednek be, tudniillik betüszerinti értelemben: „Mindaz, aki él itt és hitet gyakorol bennem, egyáltalán soha nem hal meg." — Ján. 11: 26, *UV*.

FEL

A RÉGI VILÁGGAL

„AKKOR nyomoruságra szolgálnak ki titeket és megölnek titeket, s gyülöletesek lesztek minden nemzet előtt, az én nevemért . . . S Isten királyságának ezt a jó üzenetét hirdetik majd az egész lakott földön, bizonyságul minden nemzetnek, s akkor jön el a befejezett vég." (Mát. 24: 9–14, *UV*) Jézus Krisztus volt itt a Szóvivő, akinek a nevéért minden nemzet gyülölni fogja őket. Azok viszont, akik minden nemzet előtt gyülöletesek lesznek: az ő tanitványai, követői, akik kapcsolatban vannak nevével és prédikálnak az ő nevében. Oly igaz keresztyének ezek, akik nem félnek, gyülöletet viselni az ő nevéért. Miért gerjed fel ez a gyülölet ellenük?

[2] Az „akkor" időhatározószó annak idejét, a Jézus jövendölésének beteljesedéssével határozza meg: „Nemzet támad majd nemzet ellen és királyság királyság ellen; s lesz élelmiszerhiány és földrengések különböző helyeken. Mindez a szorongattatási bajok kezdete." A szorongattatási bajok ezen kezdetét, további komolyabb bajok kell kövessék. Ez jelöli meg a dolgok régi rendszere befejezésének a kezdetét. — Mát. 24:7, 8, 3, *UV*.

[3] Az általunk jól ismert újkori történelem szolgáltatja számunkra a bizonyitékot arra, hogy a szorongattatási bajok kezdete, a dolgok rendszere befejezésének a kezdete, negyvennégy évet visszanyúlik és 1914-re esik. Ezen év július 28-án hadat üzent az Osztrák Monarchia a Szerb királyságnak. Ezt követte az első világháború, a sok más Jézus által megjövendölt kisérőtüneményeivel. Ebben a következményterhes időben, megkezdett valami letünni, valami pedig felemelkedni.

[4] Jézusnak a most idézett szavai szerint, az ő igazi, valódi követőinek bizonyos szerepet kell játszani a nemzetek között. Természetes, ne legyen semmi közük a nemzetek politikájához, de mivel a föld minden nemzete között vannak szenvednek közöttük, mert gyülöletesek ők minden nemzet előtt. Mindenütt prédikálniuk kell a királyság jó üzenetét bizonyságul minden nemzetnek. Ehhez tartoznak a nemzetek Európában, Észak- Közép- és Délamerikában is.

[5] Miért gyülöli őket minden nemzet? Biztosan nem csak Krisztus nevéért. Hiszen Európában és Amerika különböző országaiban, valamint a kereszténység többi részén vannak százmilliók, akiket ugyan keresztényeknek jelölnek meg, de semmiesetre sem gyülöletesek; ellenkezőleg szeretik őket a világ ezen nemzetei. Hiszen bárki is magára vehet egy nevet. Igy tehát, a puszta néven kivül, kell még más oknak is lenni, amely gyülöletet szit valamely vagy minden nemzet részéről. Az kell legyen ez a ‚más ok', amit a jövendölés beteljesedésének megfelelően tesznek azok, akik joggal hordják Krisztus nevét. Ez a királyság jó üzenetének bizonyságul való hirdetése. Melyik királyságnak? Nos, melyik politikai uralom vagy melyik királyság jó üzenet forrássa ma a földön? Egyik sem! Nem is hivatkozott Jézus ezen királyságok egyikére sem a jövendölésében. Csak egy királyság volt, melyről minduntalan beszélt, ugyhogy nem tévedhetünk ebben: Isten királysága. Ez az ország ma a jó üzenet egyetlen forrássa. Jézus mai követői azáltal tüntetik ki magukat valódi keresztyéneknek, hogy csak ezt a királyságot prédikálják. Készek magukra venni ezen ország hirdetéséért minden nemzet gyülöletét.

[6] Semmi sem világosabb tehát, Jézus ezirányú jövendölésénél; tudniillik, hogy a minden nemzetnek bizonyságotadó tanui, feltűnést keltő dolgokat fognak mondani vagy prédikálni a régi világ végéről és az új világ kezdetéről. Ezért a nemzetközi tiltakozások özönét fogják kiváltani és minden régi nemzet gyülöletét magukra vonni. Ebben a vonatkozásban egészen hasonlók az egykori Jeremiás prófétához, aki Jézus Krisztus előtt több mint hatszáz évvel élt és prédikált. Midőn Jézus a földön élt, sok zsidó tévesen Jeremiás prófétának tartotta őt. (Mát. 16:13, 14) Jézus idézett Jeremiás jövendöléseiből bizonyos dolgokat. Jeremiás pedig bizonyos Jézus Krisztust illető dolgokat jövendölt meg, valamint oly fontos dolgokat, melyek Jézus követőire vonatkoznak. Valóban, Jeremiás a maradékot árnyékolta elő, azaz Jézus megmaradt, felszentelt, felkent követőit, akik abban az időben élnek a földön, amikor a régi végére jár és az új felpirkad.

[7] A Jeremiás korabeli idő messzemenőleg meghatározta az ő előképes állását és annak mai beteljesedését. Olyan időben kezdett ő jövendölni, amikor valami szivettépő, valami szinte hihetetlennek kellett megtörténni. Jeremiásnak ténylegesen be kellett jelenteni, hogy elpusztítják a Szentvárost, Jeruzsálemet és kifosztják, leégetik a Jehova Isten imádatának szentelt templomot. Miután Jeremiás elkezdett Kr. e. 647-ben jövendölni, tehát a jó Jósiás király uralmának a tizenharmadik esztendejében, pontosan negyven év telt el Kr. e. 607-ig, midőn az óriási vallásos megrázkódtattás jött, amennyiben Babilon csapatai, a győzedelmes Nebukadnézár király vezetésével, leronbolták a bölcs Salamon király által épitett templomot. Ma egyre több és több hang hallatszik, mely félelmet juttat kifejezésre a kereszténység szervezett vallására vonatkozólag. Mi legyen hát vele? Ahhoz, hogy az emberek megkapják a megfelelő feleletet, ügyelniük kell a maradék világos hirdetésére, akit Jeremiás árnyékolt elő, mert ez segit megérteni nekik: hogyan teljesednek be ma Jeremiás jövendölései.

[8] Kicsoda tette meg a maradékot olyan prófétává, hogy íly

1. Ki gyülöletes Jézus nevéért minden nemzet előtt, a jövendölés szerint?
2. Mikor gerjed fel ez a gyülölet ellenük?
3. Mikor kezdődtek el a nemzetközi szorongattatási bajok, s milyen átalakulás kezdődött el akkor?
4. Milyen szerepet játszanak Jézus követői, a nemzetekkel kapcsolatban?
5. Milyen oknál fogva gyülöletesek Jézus követői minden nemzet előtt — csak azért, mert az ő nevét hordják vagy miért?
6. Kihez hasonlók egészen Jézus követői, az őket illető jövendölés szerint és miért?
7. Mi kellett volna történjen vallási téren, midőn Jeremiás elkezdett prédikálni, s miért szükséges most a maradékra hallgatni, akit Jeremiás árnyékolt elő?
8. 9. a) Hogyan és kicsoda tette Jeremiást prófétává? b) Mikor jött el Jeremiás számára az idő, hogy foglalkozzon Jehova munkájával, s miért nem kellett féljen az idősebb emberek orcáitól?

FEL

tekintélyt igényelt magának? Nos, ki tette Jeremiást prófétává? Noha Jeremiás egy zsidó papnak a fia volt, aki Anatótban lakott, Jeruzsálemtől északra, de ez nem tette őt autómatikusan prófétává. Saját magát sem tette prófétává. Ez nem is lett volna lehetséges, mert őt már születése előtt prófétává választották. Ennek ellenére saját elhatározásából beleegyezését adhatta s alávethette magát azon feladatnak, hogy mint próféta szolgáljon, midőn hallotta a részére szánt elhívást. Maga Jeremiás mondja el nekünk: hogyan és ki hívta el a prófétai tisztségre. „S Jehova kezdett hozzám szólani, mondván: Mielőtt képeztelek az anyaméhben, ismertelek téged, s mielőtt kijövél az anyaméhből, megszenteltelek téged: prófétának rendeltelek téged a nemzetek közé. S én így szóltam: Ah, Úram, Jehova! Ime, én nem tudok beszélni, hiszen [csak] egy ifjú vagyok én. Jehova pedig mondta nékem: Ne mondd: [Csak] egy ifjú vagyok én; menj mindazokhoz, akihez küldelek téged, és beszéld mindazt, amit parancsolok néked. Ne félj tőlük, mert veled vagyok, hogy megmentselek téged, szólt Jehova." (Jer. 1:4–8, *El.* lapjegyzet) Nyilvánvaló arra született Jeremiás, hogy egy meghatározott munkát hajtson végre. A kérdes még az volt: Méltónak fog-e bizonyulni erre a munkára? Hajlandó lesz-e vállalni azt? Az az érzése, hogy nem felel meg a munkára, nem intézte el az ügyet.

[9] Jeremiás nem állt ellent annak, s nem is emelt szót az ellen, hogy munka lett kiszabva részére. Miközben tovább mutatja, hogyan tette Isten prófétává őt, mondja nekünk: „S kinyujtotta Jehova az ő kezét és megillette számat, s így szólt hozzám Jehova: Ime, az én igéimet adom a te szádba! Ime, ezen a napon nemzetek és királyságok fölé rendellek téged, hogy írts, rombolj, pusztits, törj, építs és plántálj!" (Jer. 1:9,10, *El*) Mégha csak egy ifjú volt is Jeremiás — akár ténylegesen, akár csak a saját szemében — mégsem jelentett az igazi hátrányt. Legyen már ifjú korunkban az a célunk, hogy Isten munkájával foglalatoskodjunk. Ezenkívül Jeremiás esetében nem egy rövidtartalmú munkáról volt szó. Az ő esetében oly felelősségteljes munkáról volt szó, melyet negyven éven át vagy még tovább végezni kellett. Ha teljesen végre akarta hajtani azt, akkor idejében meg kellett kezdje, tudniillik, amikor még fiatal, igen, a valóságban egy ifjú volt, s előtte volt még az életének nagyobb része. Így tehát, Jehova a következő szavakkal tolta félre Jeremiásnak azt az agályát, miszerint még nagyon fiatal lenne erre: „Ne mondd: ‚Én csak egy ifjú vagyok.' " (*UV*) Mivel az előírás szerint fiatal emberek tisztelettel kellett legyenek az idősebbek iránt, ezért szokatlan volt ez egy ifjú számára, idősebb férfiakkal szemben kemény szavakat alkalmazni. De Jehova idősebb volt, Izráel bármely vénjénél. Így tehát, így szólt ő az „ifjú" Jeremiáshoz: „Ne félj tőlük, mert veled vagyok, hogy megmentselek téged, szól Jehova." A döntő kérdés tehát az volt: Kész volt-e Jeremiás a szolgálatra?

[10] 1914-ben kezdett beteljesedni Jézus jövendőlése. Ez az év jelöli meg a világ számára „a dolgok rendszerének a teljességét" vagy „együttes végét". Az emberek milliói tulajdonítják maguknak, hogy Jézus követői. A legtöbben a kereszténységben. Az az idő volt a dolgok rendszere teljessége, amikor egy nagy munkát kellett elvégezni. Olyan munkát, melyben a teljesség idejének a kezdetétől, egész a „befejezett végig" sok volt a tennivaló. Olyan munka volt ez, melyet végre kellett hajtani az egész lakott földön. Az Isten királyságáról szóló bizonyságtevés munkája, a jó üzenet terjesztésének a munkája minden nemzet között. Az első világháború több mint harminc nemzet idejét és figyelmét vette igénybe, valaminél tovább négy esztendőnél, közel 1918 végéig. Még a kereszténység vallásrendszerei is hadba vonultak, nemzeteik oldalán. Bizonyosan nem volt akkor idejük arra, hogy prédikálják jó üzenetként Isten királyságát. Inkább törekedtek arra inditani a politikai, katonai és törvényszéki hatóságot: csorbitsák meg Jehova tanui nyilvános tevékenységét, amennyiben csaknem megállásra bírták azt. Ez a tevékenység a világállapot jelentőségének, az időknek és eseményeknek a magyarázatából állott. Azután jött az 1919-es év, amikor Jézus szavai beteljesedéseként végre kellett hajtani a bizonyságtevő munkát minden nemzet között. Ez a lehetőség mindenki előtt nyitva állott, aki azt az igényt támasztotta, hogy Jézus követője és engedelmeskedik neki. Azon első háború utáni évben, melyben intézkedések lettek foganositva a munka elkezdésére, nem úgy hangzott a legfontosabb kérdés, a kereszténység és mindazok számára, akik keresztyéneknek nevezték magukat: Egyesüljön-e minden nemzet egy béke-ligába? — hanem: Ki lesz Jehova prófétája a nemzetek között, aki mindazt mondja, amit Jehova parancsol? Ki lesz az újkori Jeremiás?

[11] Jeremiás negyven esztendeig jövendőlt a Júda királysága végidején. Kicsoda jövendőlne tehát, az ő üzenete alapján, a világ nemzeteinek ezen végidején?

[12] Akkor, körül-belül negyven évvel ezelőtt, felmerült ez a kérdés. Ma így kérdezhetünk: Hogyan lett megválaszolva? Hadd adják meg a tények a feleletet, nem pedig vallási büszkeség, dicsekvési vágy, magakieszelte állitások. Beszéljenek tehát a tények önmagukról. Vizsgáljuk meg a kereszténység vallásrendszerei történelmét, úgy a katolikusét, mint a protestánsét — egyáltalán nem beszélve a zsidóságról. Sőt, mi több: vizsgáljuk meg azt is, amit ma cselekesznek ezen vallásszervezetek. Vizsgáljuk meg aztán, azon egyetlen vallásos szervezet történetét, mellyel szemben heves ellenállást tanusított a kereszténység és zsidóság minden vallásrendszere az első világháború alatt és azóta is. Mindenki tudja, hogy ez a keresztyénekből álló, hevesen támadott szervezet: Jehova tanui szervezete. Mérlegeljétek az újságok, folyóiratok beszámolóit, valamint a rendőrségi és törvényszéki jegyzőkönyveket! Kérdezzétek meg azon házlakókat, az emberek milliót, kiket Jehova tanui meglátogattak, nem beszélve a saját évi beszámolóikról és Jehova tanui Évkönyveiről. Kérdezzétek meg mindezeket: mit csináltak Jehova tanui 1919-től egész a mai napig. Az lesz a sokszoros felelet, hogy minden kigondolható módon és minden hírszolgáltató eszközzel prédikáltak. Csak egynek a prédikálására spezializálták magukat: Isten királysága jó üzenetének a prédikálására. Úgy prédikáltak, ahogy ezt Jézus megparancsolta, mégpedig „minden nemzetnek bizonyságul", még a vasfüggöny mögötti nemzeteknek is.

[13] Nem mérvadó erre a kérdésre az a felelet, hogy elismeri-e az egész papság, úgy a római katolikus, mint a protestáns, hogy Jehova tanui Isten prófétái, hogy a nemzetek között voltak és még ma is ott vannak, hanem: Ki ismerte fel Isten akaratát, melyet cselekedni kell a keresztyéneknek a világ ezen végidején, s hogy ki vállalkozott annak cselekvésére? Kicsoda foglalatoskodott azon munkával, melyet Isten rendelt a nemzetek ezen ítéletnapjára? Ki követte a munkára való felhívást, mégpedig mind e mai napig? Kit használt fel Isten ténylegesen prófétájaként?

[14] A történelem előttünk fekvő ténybeszámolója kinyilatkoztatja a kereszténység verességét. Jehova tanui mély hálával ismerik el ma azon világos tényeket, amiből kitűnik, hogy Jehova Istennek tetszett őket munkájában felhasználni. Elismerik, hogy az egész prédikáló tevékenységet és az egész bibliai nevelőmunkát, melyet a mai napig 175 országban és a tenger szigetein fejtenek ki, nem lehetett volna végrehajtani egy hadsereg segitségével, sem pedig emberi hatalommal, hanem csak Isten szelleme, az ő láthatatlan, hatékony ereje által. (Zak. 4:6) Meg is történt ez! Jehova kinyujtotta hatalmas karját és megérintette ajkukat. Szájukba helyezte az ő igéjét. Kitűnt, hogy Jehova őket a ‚nemzetek és királyságok fölé' rendelte. Boldogok mindazok, akik felismerték, hogy miből áll Jehova Istennek a jelen időre vonatkozó munkája, s akik önkéntesen készségesen vállalkoztak annak végrehajtására.

10, 11. a) Milyen munka számára volt alkalmas idő a „dolgok rendszerének a teljessége"? b) Melyik nagyfontosságú kérdéssel állottak szemben 1919-ben mindazok, akik kereszténveknek adták ki magukat?

12. a) Hogyan találhatjuk meg a feleletet a kérdésre? b) Mi kell legyen a sokszoros felelet, melyet mindazon dolgok által kapunk, melyet megvizsgáltunk?

13, 14. a) Milyen tényállás válaszolja meg a fel tett kérdést? b) Miért hálásak ma Jehova tanui, ami a választ illeti és miért boldogok?

FEL

AZ ISTENNEK TETSZŐ MUNKA KÉT MÓDJA

15 Isten munkájának a végrehajtására nem lettek egyes emberek előre elrendelve, ahogy ez Jeremiás esetében történt. Csak maga a munka volt előre meghatározva. A kereszténység elmulasztja az előre elrendelt munka elvégzését, de ez ennek ellenére végre lesz hajtva. Összhangban kell lennünk ezzel a munkával. Ne próbáljuk magunk eldönteni: miből álljon Isten munkája ebben az időben, hogy aztán arra kérjük Isten áldását, amit mi magunk választottunk. Ha így járunk el, törvénytelenül cselekszünk Isten ellen, tekintetnélkül arra, mily nagyhangon és kitartóan állitjuk, hogy mi keresztyének vagyunk. Isten meghívja a keresztyéneket az általa elrendelt munka végzésére, mivel azt állitják, hogy Krisztus által, odaadták magukat Istennek, Isten akaratának a cselekvésére. Igy tehát Isten megengedi a keresztyéneknek, hogy vallomásuknak megfelelően éljenek — ha az a kívánságuk — amennyiben elfogadja azt a munkát, melyet kirendelt a ma élő keresztyének számára. Jehova tanui felkent, felszentelt maradéka egyes tagjai — a név nem játszik szerepet — örvendtek az első világháború alatti fogságukból való kiszabaditás kiváltságának, valamint annak, hogy élhettek az Istennek tett odaadás-fogadalmuk szerint, amennyiben az előre meghatározott munkának szentelték magukat. Százezrek felismerték azóta a tevékenység ezen kedvező alkalmait ebben a nagy munkában. Örömmel csatlakoztak a felkent Jeremiás-osztályhoz.

16 Jehova tanui szám szerint viszonylag csekélyek lehetnek. Nem is gyakorolnak politikai befolyást, se nem rendelkeznek valamilyen politikai kapcsolattal. Mégis világraszóló jelentőségű az ő munkájuk, mert Isten rendelte azt el. Az ugyancsak világátölelő jelentőséggel bíró Jeremiás munkája árnyékolta elő és vonalazta körül azt. Noha Jehova tanui teljesen semlegesen viselkednek e világ politikai, ideológiai és katonai konfliktusaival szemben, mégis Istennek azirányú parancsa alatt állanak, hogy prédikálniuk kell Jehova üzenetét, e világ nemzeteit és királyságait illetőleg. Ahogy ezt egykor Jeremiás szemléltette, ők is ki lettek rendelve: ‚irtani, rombolni, pusztítani, törni, építeni és plántálni'.

17 Ez az a munka, melyet Jehova tanui az elmult negyven év alatt végeztek. Közben nem avatkoztak be a politikába, nem működtek soha felforgatóan, s nem is emelték fel kezüket e világ valamely nemzetének berendezése vagy politikai felépítése ellen. Hogyan teljesitették hát, a Jehovának rájuk bizott megbizatásukat? A helyes feleletet megint csak akkor kapjuk meg, ha felvetjük a további kérdést: Hogyan töltötte be Jeremiás, a mi előképünk, az ő megbizatását? Annyiban tette ezt meg, hogy ismertette Jehova ítéleteit, bírói döntéseit és elhatározásait, melyek úgy számitanak, mintha végre lennének már hajtva, ha Jehova Isten ellátja azokat az ő nevével. Igy hívja a „nem létezőket, mintha meglennének azok". (Róm. 4:17, *UV*) Egyetlen bírói ítélete, egyetlen szándéka sem maradt valaha is beteljesedetlenül.

18 Jehova Isten a földnek porából képezte az embert. Igy tehát találó az, ha összehasonlitsa magát egy nagy fazekassal vagy edénykészítővel, aki magának tartsa fenn a legnagyobb hatalmat, kezének termékei felett. Kétségtelen ő, mint ezek Teremtője. Ezért nem terem az semmi jót, ha kihívjuk azzal a kérdéssel: ugyan mit csinál ő vagy hogyan fejezi ki akaratát. Igy szól: „Ime, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az én kezemben, oh Izráel háza! Hogyha szólok egy nép ellen és ország ellen, hogy kigyomlálom, megrontom és elvesztem; de megtér a nép az ő gonoszságából, amely ellen szólóttam: én is megbánom a gonoszt [akkor bánt engem a szerencsétlenség, *UV*], melyet rajta véghez vinni gondoltam. És hogyha szólók a nép felől, és ország felől, hogy felépitem, beültetem; de a gonoszt cselekszi előttem, és nem hallgat az én szómra: akkor megbánom a jót [akkor bánt engem a jó, *UV*], amellyel vele jót tenni akartam." — Jer. 18:5–10.

19 Régi idővel ezelőtt világfazekasként szemléltette Jehova Isten az ő hatalmát, melyszerint engedett létrejönni nemzeteket, s aztán összetörte azokat. Egykori világhatalmak és királyságok romjai, mint pl. Izráelnek, Júdának, Babilonnak, Edomnak, Moábnak, Ammonnak és sok más egykori politikai hatalomnak, arra való figyelmeztető példaként maradtak fenn; hogyan tud ő gyökerestől kitépni, szétzuzni és lerombolni hatalmas birodalmakat, nagy városokat, hatalmat gyakorló lakosokat és azok berendezéseit. Jehova minden esetben végrehajtotta ítéleteit oly nemzeten vagy világhatalman, mely vétett és harcolt ellene. Állandóan készenlétben állt ítéletvégrehajtója: gyakorlatban átültetni szavát, hogy ugyszólván megelevenitse azt azokon, akik vétettek és harcoltak ellene. „Nem olyan-é az én igém, mint a tűz? — azt mondja az Úr [Jehova], mint a sziklazúzó pörölyt?" (Jer. 23:29) Ne vessék meg tehát, Jehova Igéjét a mai nemzetek, még akkor sem, ha a nemzetközileg gyülölt keresztyénekből álló testület által jön, amely mint Jehova tanui testülete ismeretes. Nem a saját nézetüket mondják és prédikálják a nemzeteknek, hanem mindazt Istennek irott Igéjéből veszik. „Aki tehát, megvetést tanusít — így szólt Pál —, nem embert vett meg, hanem Istent, aki az ő szent szellemét adja belétek." — 1. Tessz. 4:8, *UV*.

20 Már 1877-ben kifejezésre juttatták nyomtatott formában Jehova tanui, kapcsolatban a Watch Tower Bible & Tract Society of Pennsylvania-val, hogy 1914 a „nemzetek meghatározott ideje" végének, a Bibliában, Isten Igéjében feljegyzett dátuma. Ez azt jelentette, hogy 1914-ben valami újnak kellett megkezdődni vagy belépni a végidejébe.

21 Ez az új, Isten mennyei királysága volt. Közel 1900 éve szállt fel ima Istenhez, hogy állitsa fel ezt az országot. A régi, ez a „világ", nem a föld, melyet hatvan nemzet tanulmányozott tudományos alapon, a Nemzetközi Geofizikális Évben, hanem a földkeregségén lévő, a dolgoknak emberek által készitett rendszerei, mely az Ördög uralma alatt áll. 1914-től, attól az évtől kezdve, melyre Jehova tanui már régen rámutattak, ez a régi világ soha többé nem maradt állandó. Folytonosan növekedett rajta a szorongattatás és tanácstalanság. Az első világháborúból győztesen kikerült nemzetek, alapitottak 1919-ben egy nemzetközi szövetséget, a világ összetartására, a nemzetközi béke előmozditására és fenntartására. Jehova tanui, mint olyan valamit jelölték ezt meg, mely útálat Isten szemében. Azt mondták, hogy Isten Igéje pusztulásra ítéli a Népszövetséget. 1939-ben ténylegesen el is pusztult, nem mintha Jehova tanui döntötték volna meg — a nácivezér Hitler és a mögötte álló tengelyhatalmak tették azt —, hanem mivel Jehova csalhatatlan Igéje bejelentette annak bukását. Beteljesedett az ő Igéje, melyet hűséges tanui hirdettek a földön. Ami a Népszövetség utódját illeti, tudniillik az Egyesült Nemzeteket, Jehova tanui merészen ismertetik Isten Igéjét, erre a nemzetközi békeszervezetre vonatkozólag is, ahogy ezt Isten megparancsolta. Isten Igéje pedig azt mondja: Le vele! Igy tehát, ez a szervezet a Népszövetséghez való társulásra van ítelve.

22 Az Egyesült Nemzetek több mint nyolcvan tagja nem fogja szivesen fogadni ezt a bejelentést Jehova Isten Igéjéből. Ezt hallani — különösen, ha Jehova tanui szájából és irataiból jön — úgy tünhet fel nekik, mintha részegitő bort kellene inniuk. Mégis az lett parancsolva a mai Jeremiás-osztálynak: gondoskodjon arról, hogy hallják a nemzetek ezt a figyelmeztető üzenetet Jehova ihletett Igéjéből. ‚Irts, rombolj, pusztits, törj' — mondotta Jehova Jeremiásnak. Ezért prédikálnunk kell ezt a keserű üzenetet, míg ez a régi

15. a) Mi lett előre elrendelve? b) Hogyan kell tehát a keresztyéneknek állitásaiknak megfelelően élni, s milyen „keresztyének" jártak így el?
16. Miért világraszóló Jehova tanui munkája, habár számban oly csekélyek ők, s minek az elvégzésére lettek rendelve, ahogy ezt Jeremiás szemléltette?
17. Hogyan töltötték be Jehova tanui tevékenységük által az Istentől nekik adott megbizatást az elmult negyven esztendő alatt?
18. Kivel hasonlitja össze magát Jehova és mutatja ezáltal, hogy ő kétségtelen, s milyen döntéseket hozhat és változtathat meg tehát a nemzeteket illetőleg?
19. A régi időben, hogyan és milyen nemzetekkel szemben szemléltette Jehova Világfazekasként hatalmát, s miért ne vessék meg tehát a mai nemzetek Jehova Igéjét, még akkor sem, ha ez az újkori tanui által jön?
20, 21. a) Milyen jelentőséget tulajdonitottak Jehova tanui a Kr. e. 1914-es évnek és mióta? b) Mi volt az „új" és mi a „régi", s mit jelentenek ki Jehova tanui az Egyesült Nemzetekre vonatkozólag?
22. Mivel van összehasonlitva az a körülmény, hogy hallani kell az Egyesült Nemzeteknek azt, amit Jehova tanui hirdetnek, de miből áll Istennek ezirányú parancsa az ő tanuihoz?

FEL

világ fennáll. Oda kell adjuk a nemzeteknek, hogy „igyák" ezt a figyelmeztetést, míg maga Isten a *valódit* meg fogja itatni velük. Igy szól: „Azért azt mondd nekik: Ezt monja a Seregeknek Úra [Jehovája], Izráel Istene: Igyatok és részegüljetek meg, okádjatok és hulljatok el, és fel ne kelljetek a fegyver előtt, melyet én küldök közétek. És ha majd a te kezedből nem akarják el venni a poharat, hogy igyanak belőle, ezt mondd nekik: Igy szól a Seregek Úra [Jehovája], meg kell innotok. Mert a város ellen, amely az én nevemről neveztetik veszedelmet inditok, ti pedig egészen megmenekültök-é? Nem menekesztek meg, mert én fegyvert hozok a föld minden lakosára, ezt mondja a Seregek Úra [Jehovája]." — Jer. 25: 27–29.

[23] A Jeremiás korabeli, egykori, hűtlen Izráel nemzetét utánozva, azt állitja a huszadik század keresztyénietlen kereszténysége, hogy Isten neve után neveztettik és őt képviseli. Jehova Isten azonban felelőségre fogja vonni a kereszténységet, hogy nem az ő neve szerint él. Azzal fogja megbízni Itéletvégrehajtóját, Krisztus Jézust a közelgő Armageddon egyetemes háborújában, hogy suhintsa meg pusztitó kardját a képmutató vallásszervezetek felett. Ne legyen azonban kárörvendő, sem a keleti nemzetek kommunista tömbje, sem pedig az ezen kivül álló nem keresztény nemzetek, az ugynezett keresztény nyugati tömb pusztulása felett vagy különösképpen a kereszténység pusztulása felett. Ha Jehova bűntetésre méltónak tekinti a kereszténységet, aki magának tulajdonitja az ő nevének a hordását és Isten helyének a betöltését a világ előtt, akkor talán úgy gondolja a kommunista Oroszország, annak csatlósai, valamint a világ nem keresztény nemzetei, hogy minden bűntetés nélkül megusszák? Jobban szerették-e talán Jehova Istent a kereszténységnél? Nem-e hadakoztak és küzdöttek Jehova Isten és az ő tanui ellen? Talán ártatlanok ők? Nem viselkedtek-e galádul iránta? Nem vétettek-e Ő ellene? Igenis! Ezért azt mondja Jehova, hogy nem szabadulnak meg, mert öldöklő kardja el fogja érni a földnek minden lakóját. Ezért figyelmeztették kellően őket Jehova tanui.

[24] Halljátok meg ezeket: „Igy szól a Seregek Úra [Jehovája]: Ime, veszedelem indül egyik nemzettől a másik nemzetre, és nagy szélvész támad a föld széleitől. És azon a napon az Úrtól [Jehovától] levágatnak a föld egyik végétől fogva a föld másik végéig: nem sirattatnak meg, és össze sem hordatnak, és el sem temettetnek, olyanok lesznek a földnek színén, mint a ganéj." S utána így szólt a politikai uralkodókhoz fordulva, akiket támogatnak a vallásvezérek, valamint a nagykereskedelem, ipar és pénzügy fejedelmeihez: „Jajgassatok pásztorok, és heverjetek a porban ti vezérei [felségei, *UV*] a nyájnak, mert eljön a ti megöletésteknek és szétszoratástoknak az ideje, és elhullottok, noha drága edények vagytok. És nincs hová futniuk a pásztoroknak, és menekülniük a nyáj vezéreinek. Hallatszik a pásztorok kiáltozása és a nyáj vezéreinek jajgatása, mert elpusztitotta az Úr [Jehova] az ő legeltető helyöket." (Jer. 25: 32–36) Ami azon régi időben történt, midőn Nabukadnézár, a Babiloni-világhatalom királya végigsepert Közép- és Közel-Keleten, egészen le Egyiptomig, egy kis emberi ábrázolása annak, amit Jehova hatalmas Itéletvégrehajtója, Jézus Krisztus véghez fog vinni, ha végigseper az *egész* földszínén, nemzettől-nemzetig és elpusztítja a „dolgok régi, világi rendszerét". — Jer. 25: 8–11.

MIT VÁRHATUNK EL A KÖVETKEZŐ KIADÁSBAN:

* Közzel egy millió ember él már ma paradicsomban. Te is hozzájuk tartozhatsz. 145 488 jelenlevő hallott erről a Jehova tanúi „isteni akarat" nemzetközi kongresszusa alkalmából New York City-ben, mégpedig a „Megőrizni a mi szellemi paradicsomunkat"-című előadásban. Olvashatod te is ezt az előadást, ennek a folyóiratnak a következő kiadásában.

* Elegendő az ahhoz, ha eljárunk hetenként egyszer a templomba, hogy szellemileg elevenek legyünk? Ha nem, mi a teendő még? Olvasd a következő kiadásban az „Eleven vagy te szellemileg?" cikket, valamint további bibliai fejtegetéseket és beszámolókat.

23. Milyen állitásért fogja Jehova a kereszténységet felelőségre vonni, s miért nem fog megmenekülni a kommunista tömb a bűntetéstől és az ezen kivülálló nemzetek, mely eléri őket Jehova itéletvégrehajtó kardja által?

24. Miből állott Jehovának Jeremiás által közölt üzenete, a szerencsétlenségre és annak utóhatásaira vonatkozólag, s mit szemléltetett Nebukadnézár hódítóhadjárata Közép- és Közel-Keleten át, le egészen Egyiptomig?

Teológus diákokat megdöbbentő kérdés

JUGOSZLÁVIÁBAN a szerb-ortodox hivők az ősök-kultuszát üzik. „Mindenszentek-napján" ennivalóval tele kosarakkal keresi fel minden család a temetőt. Egy különös készitményü áldozatkalács nem hiányozhat. Ez a kalács tiszta buzából, tejből, mézből és fahéjból készül, s aki a sirhoz jön, mindenkinek adnak belőle egy kanállal, akár ismerte a holtat, akár nem, s megeszik azt. Az ugynevezett *Parasztóz*-ünnepen (a halottakra való megemlékezés ünnepe) kinálják fel ezt a kalácsot, melyet mindenütt megtartanak a halottak napján, a család egyik tagjának a lakásában. Minden rokont és barátot meghivnak erre.

Amikor Jehova tanui közül egy hirnökné, mitsem sejtve utólátogatást végzett egy elhalt pap leányánál, a családot éppen ilyen *Parasztóz*-ünnepnél találta. A szobába való belépésekor tekintélyes számú emberrel találta magát szemben, jelen volt közöttük az ortodox egyház két diákja is.

Nos, itt állt a tanu! A háziasszony adott neki egy kanalat s elébe tartotta a *parasztóz*-kalácsot. Ahogy látszik, szokás itt, hogy a látogató először eszik a kalácsból, mielőtt bemutatnák. A kanalat tartva, megkérdezte: szabad lenne-e egy kérdést feltennie; hiszen annyi sokan vannak jelen, biztosan megkapná rá a helyes feleletet.

„Természetesen tehet fel egy kérdést", válaszolta a háziasszony. A tanu folytatta: „Tegyük fel, testvérét megvádolnák, börtönbe kerülne s Ön igénybe venné egy ügyvédnek a szolgálatát, hogy kieszközölhesse az ő szabadlábra bocsátását. Az ügyvédet szolgálatáért minduntalan előleggel honorálná. Na, mondjuk két év után joga van Önnek megkérdezni, hogy menynyire jutott már az Ön testvérének a szabadra bocsátásával, nem de?"

„Csak természetes", hangzott a felelet. „S köteles tájékoztatni az ügyvéd Önt az eset helyzetéről és az Ön testvérének szabadra bocsátásának kilátásai felől?" „Persze", válaszolta a háziasszony. „Jó", szólt a tanu s felé fordult. „Már sok évvel ezelőtt meghalt az Ön édesapja, s legalább egyszer egy évben, a *Parasztóz*-napján magas összegeket fizet Ön miséért, a *Parasztózokért* és a sirnál való szertartásért. A papság azt állitja, hogy édesapja talán a mennybe került. Megkérdezte-e már valaha a papot: mennyire jutott már édesapja ezen az utón? Neki biztosan tudni kell. Talán már oda is ért édesapja, s igy nem szükséges többé misét olvastatni és ezt a ceremóniát gyakorolni. Tud valaki válaszolni a jelenlevők közül a kérdéseimre?"

Mély csend borult a jelenlevőkre. Senki nem válaszolt. Mindenki szeme a két teológus diákra merült. Ők azonban nagy zavarban voltak. A tanu letette a kanalat, anélkül, hogy evett volna az áldozatkalácsból. Majd az egyik diák a következő szavakkal törte meg a csendet: „Gyalázat, ilyen hasonlatot tenni, ezt a magasztos ceremóniát zavarni és ennyire lealacsonyitani." „Miért gyalázat?", válaszolta egy eltökélt szerb asszony. „Kiválóak ezek a kérdések s nagyon is találóak a tényekre." „Nagyon helyes", mondta egy másik. „Tudniuk kellene szakavatott feleleletet adni ezekre a kérdésekre. Miért próbálkoznak kibuvni, amennyiben becsméréléshez menekülnek?"

Erre egy nagynéni ragadta meg a szót: „Ugyan ezeket a kérdéseket fogom feltenni én is a páterunknak a legközelebbi alkalommal. Most már húsz éve annak, hogy megszakitás nélkül adok pénzt misére, *Parasztózra* az én elhalt Jovánomért; már egész biztos el kellett jusson oda, ahová tartozik. Miért nélkülözzek én tovább, hogy minden évben valahogy össze tudjam kaparintani ezen összegeket?" A tanuhoz fordulva ezt kérdezte az asszony: „Milyen vallásu maga?"

„Keresztyén vagyok", felelte egyszerűen. Aztán kimutatta: mit mond a Biblia a lélekről, tudniillik, hogy halandó. Elmagyarázta, mi a halál, mi annak az oka s mi a halottak reménysége, azaz a feltámadás. Mindenki figyelmesen hallgatta. Azzal az igérettel fejezte be szavait, hogy a következő nap ismét ellátogat. Most bibliatanulmányozást vezet ebben a házban. A két nagynéni, együtt az érdeklődő hölggyel bibliai előadásokat látogat. Az igazság sokakat szabaddá tesz a hamis vallástól.

FEL

ÁTÉLNI ÚJJAL

MIVEL Jehova tanui ilyen üzenetet hirdetnek a nemzeteknek, azzal vádolhatják őket, hogy felforgatók. Jeremiás ellen is ezt a vádat emelték. Sőt, arra törekedtek késztetni a vallásos vezérek a politikai fejedelmeket, hogy öljék meg őt. „Megragadák őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: Halállal kell lakolnod! Miért prófétál az Úr [Jehova] nevében, mondván: Olyan lesz ez a ház [ez a templom] mint Siló, és a város elpusztul, lakatlaná lesz?" Ezután így szóltak Jeruzsálem fejedelmeihez: „Halálra méltó ez az ember, mert e város ellen prófétált, amint füleitekkel hallottátok." Jeremiás a következő szavakkal védte magát: „Az Úr [Jehova] kuldött engem, hogy prófétáljak e ház ellen és e város ellen mind e szókkal, melyeket hallottatok ... Én magam pedig íme, kezetekben vagyok, cselekedjetek velem, amint jónak és amint helyesnek tetszik néktek. De jól tudjátok meg, hogyha megöltök engem ártatlan vér száll ti reátok és e városra és annak lakosaira, mert bizony az Úr [Jehova] küldött el engem hozzátok, hogy a ti füleitekbe mondjam mind e szókat." (Jer. 26:1–24) Ebben az időben még volt annyi bátorságuk a fejedelmeknek, hogy állást foglalhassanak a vallásos vezérek és hamis próféták ellen. Vonakodtak megölni Jehova ezen tanuját. Ez az eset huszonkét évvel Jeruzsálem pusztulása előtt történt.

[2] Sedékiás király kilencedik esztendejében káldeus csapatok vonultak Jeruzsálem ellen, Nebukadnézár király vezetése alatt. Midőn azonban meghallották, hogy az egyiptomi fáraó a város segitségére sietett, megszüntették az ostromot, visszavonultak. Jeremiás azonban az ‚írásnak és rombolásnak' a munkáját hajtotta végre Jeruzsálemben, amennyiben megjövendőlte, hogy ez a város pusztulásra van ítélve. Igy szólt: „És [biztosan] visszatérnek a káldeusok, és ostromolják a várost, és beveszik azt, és megégetik tüzzel. Ezt mondja az Úr [Jehova]: Ne csaljátok meg magatokat." Ezek után azzal vádolták meg Jeremiást, hogy át akar szaladni a káldeusokhoz. Utjában, ahogy ment Jeruzsálem egyik kapuján át, elfogta őt egy hivatásos kapuőr, aki így szólt: „Te a káldeusokhoz szököl!"

[3] Ezután őrizetbe vették Jeremiást. De onnan is megmondta Jeremiás, magának Sedékiás királynak, hogy az ellenséges káldeusok visszajönnek, a királyt foglyul ejtik és elfoglalják a várost. (Jer. 37:1–19) Amikor szabadon bocsátották, ugyan azt prédikálta tovább. Azt a tanácsot adta a lakosoknak, hogy vessék alá magukat Nebukadnézár királynak, ha megakarnak menekülni a pusztulásra szánt városban, fegyver, éhség és dögvész által. A politikai fejedelmek nem szívlelték meg ezt az üzenetet. Mivel nem hittek abban, nem is jártak el annak megfelelően. Félremagyarázták az üzenetet, s így szóltak a királyhoz: „Kérünk, ölettesd meg ezt az embert, mert megerőtleniti a vitézek kezeit, akik megmaradtak a városban, és az egész nép kezeit, hogy efféle szókat szól nekik, mert ez az ember nem a nép megmaradására igyekszik, hanem veszedelmére." Jeremiást letartóztatták és leeresztették egy viznélküli verembe, lápos talajra. Ott magára hagyták őt, hogy meriljön el a sárba. Azonban egy etiópiai eunoch elég bátor volt ahhoz, hogy kihuzza őt ebből a halál-veremből. Azután őrizetbe vették Jeremiást az őrök udvarán, míg el nem esett Jeruzsálem, ahonnan a káldeusok keze szabadította ki őt. — Jer. 38:1–13.

[4] Nos, mi sem változtathatjuk meg üzenetünket napjainkban, amikor politikai hatalmak tanácsosnak tartanak biztonsági intézkedéseket foganosítani, s amikor bizonyos vallásos papok felemelik azt a népszerű kiáltást: „Kommunisták!", mivel Jehova tanui megjövendőlik a kereszténységnek az Armageddon egyetemes háborújában való pusztulását. Tovább kell prédikáljuk a Jehova Istentől ránk bízott üzenetet, még akkor is, ha letartóztatnak és bebörtönöznek bennünket, mert ez az igazság, s mert ez biztosan be fog teljesedni. Jeremiásra kell gondolnunk és hallattatnunk kell továbbra is a figyelmeztetést.

[5] A kereszténység papjai és prófétái ellenünk beszélnek majd. Tagadni fogják, hogy Jehova Isten elpusztitja a kereszténységet, s hogy magát Jézust, Nebukadnézártól nagyobbként használja fel, annak az országnak az elpusztítására, amely Krisztus neve után nevezi magát. Úgy fognak érvelni, hogy Jézus alapította egyházrendszerüket. Azért bízhatnak abban, hogy megőrzi, nem pedig elpusztítja azt, ami az övé. „Isten háza ez" — mondják — „Isten háza ez!" Mialatt így szólnak, elfelejtik, mit mondott Jézus a jeruzsálemi templomról: „Ime, rátok hagyatik a ti házatok! ... Semmiesetre nem marad itt kő kövön, amit le ne rombólnának." (Mát. 23:38; 24:2, UV) Elfelejtik, hogy a következőket mondta Jeremiás a templomról:

[6] „Ne bízzatok hazug beszédekben [csaló szavakban, *UV*], mondván: Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma ez! ... Ime, ti hisztek a hazug beszédeknek [csaló szavaknak], haszon nélkül! Nemde loptok, öltök és paráználkodtok, hamisan esküsztök, a Baálnak áldoztok, és idegen istenek után jártok, akiket nem ismertek: És eljöttök és megállottok előttem e házban, amely az én nevemről neveztetik és ezt mondjátok: Megszabadultunk [biztosan meg leszünk mentve, *UV*]; hogy ugyanazokat az útálatosságokat cselekedhessétek! Vajjon latrok barlangjává lett-é ez a ház tielőttetek, amely az én nevemről neveztetik? Ime, én is látok ezt mondja az Úr [Jehova]. Mert menjetek csak el az én helyemre, amely Silóban van, ahol először lakoztam az én nevemmel, és lássátok meg, hogy mit cselekedtem azzal az én népemnek, az Izráelnek gonoszságáért! ... Azért úgy cselekszem e házzal, amely az én nevemről neveztetik, amelyben ti bízakodtok, és e hellyel, amely néktek és a ti atyáitoknak adtam, amint Silóval cselekedtem. És elvetlek titeket színem elől, amint elvetettem mind a ti atyátokfiait [testvéreiteket]" — Jer. 7:4–15; 1. Sám. 4:3–22.

[7] Jehova ezen szavai megcáfolják azt, amit a kereszténység papjai és prófétái, Jehova tanuival ellentétben mondanak a népnek. Ezért nem változtathatjuk meg csak azért a ránk bízott üzenetet, hogy elnyerjük az

1. Miért vádolhatják Jehova tanuit prédikáló tevékenységük miatt, s hogyan menekült meg Jeremiás egy hasonló vád miatti kivégzés elől?
2, 3. a) Hogyan tartott ki Jeremiás a Jeruzsálem ‚lerombolásának' munkájában, habár egyiptomi segitség érkezett? b) Mi okból lett Jeremiás azután megvádolva, miért került a sár-gödörbe és menekült meg mégis a haláltól?
4. Mit kell tennünk Jeremiáshoz hasonlóan továbbra is, a nemzeti biztonsági intézkedések és a papság részéről jövő hamis vádak ellenére?
5, 6. Milyen módon mondanak ellent nekünk a kereszténység papjai és prófétái, de Jeremiás milyen szavait felejtik el a templomra vonatkozólag?
7. Miért nem változtathatjuk meg üzenetünket csak azért, hogy embereknek tetszünk?

FEL

embereknek és az általuk választott vallásos vezéreknek a tetszését. Az üzenet megváltoztatása senkit sem mentene meg, még minket sem. Jeruzsálemhez hasonlóan pusztulásra van ítélve a kereszténység, s vele a dolgok egész többi világi rendszere, mégpedig „Istennek, a Mindenhatónak nagy napja háborújában". Az ő mennyei Tábornagya, Jézus Krisztus el fogja pusztítani a keresztyénietlen kereszténységet, mert képmutatóan, hamisan képviselték őt, minden nem keresztény nép és nemzet előtt.

[8] Mindazok elpusztulnak Armageddon egyetemes háborújában, akik a kereszténységben maradnak, amennyiben kapaszkodnak vallásos rendszereikhez. Mégpedig azokhoz hasonlóan, akik nyomoruságosan meghaltak, mert Jeruzsálemben maradtak és nem voltak hajlandók kivonulni a várost ostromló babiloni királyhoz. Semmiesetre sem bíztatjuk az embereket, a kereszténység ellen irányuló üzenetünkkel, hogy szaladjanak át a kommunizmus valamilyen formájához. Jeremiáshoz hasonlóan arra buzditjuk az életet és szabadságot szerető embereket, hogy vonuljanak ki és csatlakozzanak a győzedelmes Királyhoz, Krisztus Jézushoz. A Szentirás segitségével kioktatjuk az embereket, hogy vegyék magukra Jézus Krisztus igáját és szolgáljanak neki. Sőt, a politikai uralkodóknak is ezt ajáljuk, mintahogy Jeremiás azt a sürgős tanácsot adta Sedékiásnak, hogy ugyan így cselekedjen. Ez életet jelent számukra, igen, örök életet. — Jer. 38:17–20; 27:12–17.

[9] Jézus Krisztusnak, az uralkodó Királynak igáját magunkra venni, a lélek kellemes felüdítését jelenti a világ végének ezen előhaladott idejében. Juhokhoz hasonló emberek százezrei állapították már meg ezt az egész földön. Még akkor is, ha Jézus Krisztus már magára öltötte az Armageddon egyetemes háborújára való hadi fegyverzetet, így szól: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradoztok és akik meg vagytok terhelve: én felüdítelek titeket. Vegyétek magatokra az én igámat és legyetek tanitványaim, mert szelidérzületű vagyok és szivből alázatos, és ti felüdítést találtok lelketeknek. Hisz az én igám gyengéd és az én terhem könnyű." (Mát. 11:28–30, *UV*) Ez hasonló egy faigához vagy járomhoz, s ő segit nekünk annak hordásában, ahelyett, hogy legyötörne és széjjelzuzna minket azzal. Az új világban való életre vezett, ha hordjuk most az ő igáját.

[10] A kereszténység papjai és prófétái Hanániás hamis prófétának és más olyan vallásvezéreknek az állását töltik be, akik ellent álltak Jeremiásnak. Tagadják, hogy Jézus Krisztus a kereszténység ellen van, aki 1914-től uralkodik ‚ellenségei között', s hogy el fogja azt pusztítani. Kétségbe vonják, hogy égetően, haladéktalanul el kell hagyni a kereszténységet, magunkat Jehova Istennek oda kell adni és őszintén Jézus Krisztus nyomdokait kell követni. Ez azt jelenti, hogy igáját a Szentírás szerint hordjuk, nempedig a kereszténység hitvallásai szerint. Roszszul fog menni azoknak a dolga Armageddon csatájában, akik Hanániáshoz hasonló emberek tanácsát követik: akik vonakodnak hátatforditani a kereszténységnek, és akik vonakodnak meghajtani nyakukat a királyok Királya és uraknak Ura igája alatt.

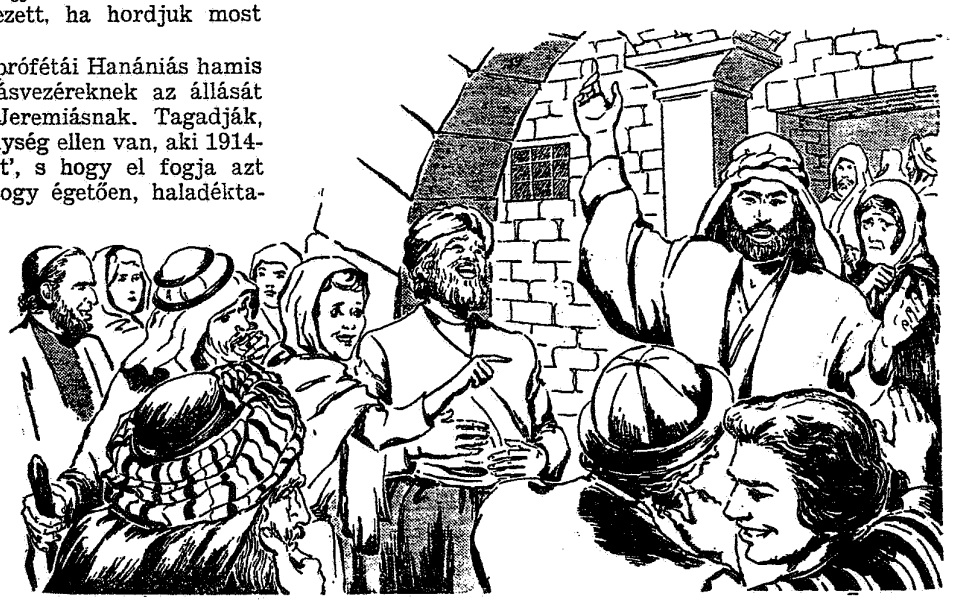
[11] Hanániás próféta levette és széttörte Jeremiás nyakáról a fajármot. Azt mondta: helytelen Jeremiás szemléltetése az ő jövendölésében. Ahogy ő (Hanániás) széttörte a faigát, ugyan úgy le fogja venni és szét fogja törni Jehova két teljes éven belül Nebukadnézár igáját minden nemzet nyakáról. Jehova azonban azt a megbizatást adta Jeremiásnak: mondja meg Hanániásnak, hogy vasjármok vannak készenlétben, fajárom helyett. „Vasjármot vetettem mind e nemzetek nyakára, hogy szolgáljanak Nebukadnézárnak, a babiloni királynak, és szolgálnak neki, sőt a mezei állatokat is neki adom . . . " S Hanániásnak meg kellett halni, aki ‚pártütőleg szólt Jehova ellen' és ő ténylegesen meghalt, pontosan abban az évben. (Jer. 27:1-től 28:17) Mi fog történni azon emberekkel, akik napjainkban Hanániáshoz hasonló vallásvezéreket követnek? Jézus így nyilatkozott erről: „Ha vak vezeti a világtalant, mind a ketten a verembe esnek." (Mát. 15:14, *UV*) Minden embernek választania kell most a földön: akar-e egy jelképes fajármot magára venni, ami életet jelent lelke számára az új világban, vagy vasjármot, ami halált jelent, Jehova és az ő Királya elleni ellenszegülésért.

ÉPITENI ÉS PLÁNTÁLNI

[12] Jeremiást a „szerencsétlenség prófétájának" nevezték. „Szerencsétlenség"? Igenis, szerencsétlenség a gonoszok számára, akik komor sorsot érdemelnek. Mivel Istenének, Jehovának szent neve forgott kockán, ezért tudta Jeremiás kifejezni azt a bánatot, mely az ő Siralmai könyvében kifejezésre jut. Jeremiás Siralmai mégis egy nagy költői szépségű könyv. Jehova igazságosságának a szellemét árasztja ki és át van itat-

8. Mi történik azokkal, akik a kereszténységben maradnak, s kihez és hova való menésre utasítjuk mi az embereket?
9. Mit jelent az uralkodó Királynak, Jézus Krisztusnak az igáját magunkra venni, s mihez vezet, ha hordjuk azt?
10. Mennyiben foglalják el a kereszténység papjai és prófétái Hanániás próféta állását, s mi lesz azokkal az emberekkel, akik követik tanácsaikat?

11. Hogyan mondott ellent és itélte el Jehova Hanániást, s milyen jármok között kell most választaniuk az embereknek?
12. Miért tudta Jeremiás találóan kifejezésre juttatni azt, ami a ő Siralmai könyvében van, s miért árasztja ez a könyv mégis Jehova igazságossága szellemét?

FEL

va oly bűnök feletti szomorusággal, melyet Isten ellen követtek el. Reménységet buggyaszt fel egy irgalmas helyreállításra és újraállításra, melyet Isten valósít meg, s vigaszt nyújt azon gondolat által, hogy jön Isten bosszuja mindazokra, akik élvezettel azon voltak, hogy tönkre tegyék Jehova népét. — Jer.-Sir. 1:18, 21, 22; 3:26–41, 55–66; 4:21, 22; 5:19–21.

13 Szomorusággal töltötte el Jeremiás prófétát az, hogy az ellenség kárörvendően pöffeszkedett: Jehova nevét gunyolták, gyalázták, hogy lerombolták Jehova előkép-népe vallásának szimbólumait, hogy Jehova népe lázongó, hűtlen és világias lett, ugyhogy megérdemelte ezen fájdalmas tapasztalatokat. Ez azonban Jeremiás bejelentésének a beteljesedése volt, amely által jelképesen szólva: ‚irtott, rombolt, pusztított és tört'.

14 Szerencsére Jeremiás ‚építéssel és plántálással' is meg lett bízva. Ténylegesen, ő volt az, aki megjövendölte Jehova népének csodálatos helyreállitását, amely kimérhetetlen örömöt váltott ki. Jeremiás volt az, aki Jehovának a következő megható szavait intézte az ő látható szervezetéhez: „Mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem rád az én irgalmasságomat. Újra felépítelek téged, és felépülsz, oh Izráel leánya. Újra felékesited magadat dobokkal és vigadók seregében jössz ki. Még szőlőket plántálsz Szamária hegyein; akik plántálják a plántákat, élnek is azok gyümölcsével. Mert lészen egy nap, mikor a pásztorok kiáltanak az Efraim hegyén: Keljetek fel és menjünk fel Sionba az Úrhoz [Jehovához], a mi Istenünkhöz." Jeremiás megvilágította a homályos jövőt, amennyiben megjövendölte, hogy „vissza fognak térni" Jehova népének foglyai az „ellenség földjéről". Megjövendölte az „új szövetséget" is, melyet Jézus Krisztus kellett megkössön, mint Közbenjáró, Isten és az ő követői között, vagyis a szellemi Izráel nemzettel. E szövetség szövegében így szólt Jehova: Törvényemet az ő belsejükbe helyezem és az ő szívökbe írom be, és Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek ... mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig ... mert megbocsátom az ő bűneiket és vétkeikről többé meg nem emlékezem." — Jer. 31:3–6, 16, 31–34.

15 Jeremiás látta, hogyan veszitette el Sedékiás, Jeruzsálem utolsó királya, ‚Jehova előképes trónját'. Látta, hogyan ölték meg Babilon ítéletvégrehajtói Seráját, Jehova templomának a főpapját, és Sofóniást, a második papot. Mégis épített és plántált Jeremiás, amennyiben örömmel kijelentette, hogy fenn fognak maradni, Jehovának Dáviddal és a lévita papsággal kötött szövetségei, „papok királyságára", királyok és papok „szent nemzetére" és egy „királyi papságra" vonatkozólag. „Ezt mondja az Úr [Jehova]: Ha felbonthatjátok az én szövetségemet a nappal, és az én szövetségemet az éjszakával, hogy se nap, se éjszaka ne legyen az ő idejében: Az én szolgámmal, Dáviddal való szövetségem is felbomlik, hogy ne legyen fia, aki uralkodjék az ő székében, és a lévita papokkal, az én szolgáimmal. Mint az ég serege meg nem számlálható, és a tenger fövénye meg nem mérhető, úgy megsokasítom az én szolgámnak, Dávidnak magvát, és a lévitákat, akik nékem szolgálnak." (Jer. 33:20–22; 2. Móz. 19:6; 4. Móz. 25:10–13; 1. Pét. 2:9) Ugyan úgy ma is. Jehova tanui hirdetik minden nemzetnek azt a jó üzenetet, hogy Jehova Isten ‚plántálta' Jézus Krisztusnak, az ő Királyának és Papjának a királyságát, aki Melkhisédekhez hasonló. Jézus Krisztussal kapcsolatban lesz ebben a mennyei királyságban a 144 000 felkent követőinek valamennyi tagja, akik ‚Istennek és Krisztusnak papjaiként' fognak szolgálni és ‚uralkodni fognak vele, mint királyok ezer évig'. (Jel. 20:4–6) Eme királyság által örökkétartó áldás lesz az emberiség osztályrészéül.

16 „Ime, eljönnek a napok, azt mondja az Úr [Jehova], és támasztok Dávidnak igaz magvat, és uralkodik mint király, és bölcsen cselekszik és méltányosságot és igazságot cselekszik e földön. Az ő idejében megszabadul Júda, és Izráel bátorságosan lakozik, és ez lesz az ő neve, amellyel nevezik őt: Az Úr [Jehova] a mi igazságunk." (Jer. 23:5, 6) Az ő prófétai munkájával, nem csak azt az egyedüli uralmat ‚építette és plántálta' Jeremiás, amely reményt kelt, tudniillik Isten új világának az örök királyságát. Jehova imádóinak juhokhoz hasonló nagy tömegét is ‚építette és plántálta', hogy bevezesse őket, anélkül, hogy meg kellene halniuk abba az új világba. Jehova arra alkalmazta Jeremiást: késztessen bizonyos személyeket, hogy a „más juhok" előképeként nyilatkoztassák ki magukat. Kik voltak ezek?

A DRÁMÁBAN SZEREPLŐK ÁTÉLŐKET ÁRNYÉKOLNAK ELŐ

17 Jeruzsálem akkor a végidejében volt. Jojakim király, aki egy Jeremiás jövendölését tartalmazó irástekercshez jutott, azt szétnyírta és tűzre vetette, még mindig uralkodott, mégha nagy nyomást kellett is elszenvednie Babilon királya és annak csapata részéről. Jeremiással be volt keritve a városban a rékábiták egy törzse, akik Jehovát imádták, habár nem voltak izraeliták. Isten azt mondta Jeremiásnak: vigye a rékábita-férfiakat a templomba és adjon elébük bort. A rékábiták azonban egyáltalán nem akartak bort inni. Ezen tartózkodásukat így magyarázták meg: „Nem iszunk bort, mert Jónadáb, Rékáb fia, a mi atyánk [elődünk, *UV*] parancsolta nékünk, mondván: Ne igyatok ti bort soha, se a ti fiaitok. Se házat ne építsetek, se vetést ne vessetek, se szőlőt ne ültessetek, se ne tartsatok; hanem sátrakban lakjatok teljes életetekben, hogy sok ideig éljetek e földnek színén, amelyben ti jövevények vagytok. És hallgattunk Jónadábnak, a Rékáb fiának, ami atyánknak [elődünknek] a szavára." – Jer. 35:1–10.

18 Ha tehát olyan emberek, mint ezek a rékábiták tántorithatatlanul megtartották elődeik parancsolatait, miért nem tartották meg akkor az izraeliták mennyei Életadójuknak, az ő Jehova Istenüknek a parancsolatait? Elitélte az izraelitákat az istenfélő rékábiták hű példája, akik elhagyták Istent. Hadd süllyedjen azért Jeruzsálem gonosz lakosaival a pusztulásba, de a rékábiták maradjanak életben!

19 Ezért így szólt Jeremiás hozzájuk: „Ezt mondja a Seregek Úra [Jehovája], az Izráel Istene: Mivelhogy hallgattatok Jónadábnak, a ti atyátoknak [elődeiteknek, *UV*] parancsolatjára, és megtartottátok minden parancsolatját, és úgy cselekedtetek, ahogy meghagyta

13. Mi tette Jeremiást szomoruvá, s melyik jövendölésnek a beteljesedéseként következett ez mégis be?
14. Szerencsére, mire lett Jeremiás ugyancsak rendelve, s ezzel összhangban, milyen nagyszerű jövendölések kifejezésének a kiváltságával rendelkezett?
15. a) Mi történt Jeruzsálem királyával és papjaival, aminek Jeremiás szemtanuja volt, s mit jövendölt ő meg mégis építőleg, a Dáviddal és a lévitai papsággal kötött szövetségekre vonatkozólag? b) Mit prédikálunk tehát mi ma?
16. Hogyan végzett Jeremiás építő munkát Isten új világának a királyságára vonatkozólag és azokat illetőleg is, akik átélnek ebbe az új világba?
17. Hogyan járt el Jeremiás Isten parancsára a rékábitákkal, s hogyan viselkedtek azok?
18, 19. a) Mi volt tehát Jehova üzenete a rékábitákhoz és miért? b) Ki számára jelent ma biztositékot, Jehovának a rékábitákhoz intézett biztositéka és miért?

FEL

néktek: Azért ezt mondja a Seregek Úra [Jehovája], Izráel Istene: Nem fogyatkozik el Jónadábnak, a Rékáb fiának maradéka, aki előttem álljon mindenkor." (Jer. 35:12–19) Igy is történt! A rékábiták ugyan úgy átélték a pusztulást, amely Jehova Itéletvégrehajtója által következett be Jehova hűtlen népére, ahogy Jónadáb, elődük átélte, azon izraeliták lemészárlását, akik a bálványszolgálati templomban Baál kultuszt űztek. A „más juhok" nagy tömege él ma, a felkent Jeremiás-osztály társaságában. Ezek elítélik a kereszténységet, amennyiben vonakodnak Jehovát elhagyni és hozzájuk csatlakozni, hogy rátérjenek a materializmusra és az önző bálványszolgálatra. Istennek, a rékábitákhoz intézett igérete, azt a biztositékot jelenti ezen más juhok számára, hogy kiállják a kereszténység pusztulását és átélnek Isten új világába.

[20] Jojákim királyt az ő fia követte, aki csak három hónapot uralkodott Jehova trónján. Azután Jojákim testvérét, Sedékiást tették meg királlyá. Uralkodásának a kilencedik esztendejében ismét ostrom alá vette a babiloniai király, csapataival Jeruzsálemet. Mivel Jeremiás nem szünt meg továbbra is figyelmeztetni arról, hogy Jeruzsálemet leégetik és lerombolják, ezért letartóztatták, felforgatással vádolták meg és leeresztették egy verembe, ahol belesülyedt a posványba. A fejedelmek bosszuságára, nem egy körülmetélt izraelita jött az ő segitségére, hanem egy férfiasságtól megfosztott etióp, egy enuch, névszerint Ebedmélek. Elítélte azt, amit a fejedelmek Jehova prófétájával tettek. Sedékiás király utasítására és az ő segitségére magával vitt a biztonság kedvéért harminc embert, s kihozta Jeremiást a halál-gödör mocsarából. Hála Ebedmélek ezen tettének, ‚Jeremiás azután az őrség udvarán lakott'.

[21] Jeruzsálem ostromállapotának ezen ideje alatt, anyák megfőzték saját gyermekeiket, hogy élelmük legyen s ne haljanak meg éhen. Sokan dögvész által pusztultak el, sokan a babiloniak fegyvere által. De vajjon mitörtént Ebedmélekkel, aki Sedékiás király házában volt? Jehova megparancsolta Jeremiásnak az őrség udvarán, hogy ezeket monja Ebedméleknek, kiszabaditójának: „És azon a napon megszabadítlak téged, azt mondja az Úr [Jehova], és nem adatól amaz emberek kezébe, akiktől félsz. Hanem bizonyára megszabadítlak téged, nem esel el fegyver miatt, és a lelked zsákmányul lesz néked, mert reménységed volt bennem, azt mondja az Úr [Jehova]" — Jer. 39:15–18.

[22] Ma, röviddel a kereszténységnek Armageddonban való pusztulása előtt, bizalmát egy juhokhoz hasonló osztály, olyan mint Ebedmélek Jeremiás Istenébe vetette. Annyiban szolgáltatott ezen bizalom bizonyítékaival, hogy készséget nyilatkoztatott ki: magára vállalni a kereszténység fejedelmei keze általi halált, hogy segitségére menjen a mai ellenképi Jeremiásnak. „Amennyiben ti ezt, eme testvéreim legkissebbikének egyikével tettétek, nekem tettétek." — mondja a Király, Jézus Krisztus a „más juhokhoz", a juhokról és a bakkokról szóló peldázatában, a világ végéről szóló jövendölésének az utolsó részében. — Mát. 25:40, *UV*.

[23] A nemzetek ítélete eme mapján, az ítéletre ülő Király, Krisztus Jézus az ő mennyei trónján, így szól a jobbkeze felől lévő juhokhoz fordulva: „Jöjjetek ide, akiket megáldott az én Atyám, örököljétek a királyságot, mely a világ alapletétele óta készenlétben van számotokra ... Fogházban voltam és ti jöttetek hozzám." 1914-óta itt a mennyei királyság és a föld annak birodalma, növényvilággával együtt. A juhokkal összehasonlitható, Ebedmélek jellemű embereknek nem kell többé meghalniuk és feltámasztatniuk ahhoz, hogy bemehessenek Isten új világa ezen birodalmának uralomterületére. Már is a királyság földi uralomhatáskörén belül élnek. Ez az az ország, melyet örökölniük kell, s senki nem űzi el őket többé e földi örökségről. A kereszténység átok alatt áll. De a juhok elnyerik a Király Atyjának, Jehovának az áldását. A kereszténység el lesz pusztitva, bakkecskéivel együtt, mert nincs hely számára a királyság ezen uralomterületén. Jehova azonban, a Király Atyja meg fog emlékezni azon igéretére, melyet Ebedméleknek tett, Jeruzsálem pusztulásakor. Igy tehát nem fognak elesni az álldott, juhokhoz hasonló keresztyének, az Itéletvégrehajtó fegyvere által az armageddoni csatában.

[24] Ebben a csatában biztosan magukkal fogják menni lelküket, életüket, győzelemzsákmányként. Ez a biztositék arra, hogy át fogják élni a kereszténység és vallásos templomaik összeomlását, s el fognak jutni az örök új világba földi örökségük élvezetére. Soha nem fognak elhalni a földről, örökségükről, mert mint juhok engedelmesen követték Pásztorukat és Királyukat. A bakok „az örök elvágattatásba mennek, az igazak pedig az örök életre" — igy modta Jézus, a Bíró. — Mát. 25:31–46, *UV*.

[25] Jeremiáshoz hasonló sorsa lesz a felkent maradéknak és társának is, ezen juhokhoz hasonlítható igazaknak. Erősen nehezedik rájuk a gyalázat, melyet munkájukért viselnek el, azon munkáért tudniillik, amely által ez a világ ‚le lesz rombolva, el lesz pusztitva és meg lesz szüntetve', amennyiben hirdetik Jehova boszszuállása napját. De hagyjunk-e fel ezért, magunkat Jehova Igéjével eltölteni és fujjuk le kemény üzenetének a hirdetését? Nem! Nem szabad ezt megtennünk vagy ahogy Jeremiás mondotta, nem tehette ő azt meg „Tudd meg, hogy éretted szenvedek gyalázatot! Hallottam szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid örömömre váltak nékem és szívemnek vigaszságára, mert a te nevedről neveztettem oh Úram [Jehova], Seregeknek Istene!" — Jer. 15:10, 15, 16.

[26] Jólehet mi az épités és plántálás munkáját végezzük az Isten új világa számára, ezért küzdenek ellenünk az olyan emberek, akik szeretik és támogatják a régi világot, s törekesznek minket a munkánk befejezésére kényszeriteni. De tudunk-e mi hallgatni, mialatt annyira perzsel bennünket Isten Igéje? Jeremiás igy szólt „Mert az Úr [Jehova] szava mindenkori gyalázatomra és csúfságomra lett nékem. Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok: de mintha égő tűz volna szivemben, az én csontjaimba rekesztve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem. Énekeljetek az Úrnak [Jehovának], dicsérjétek az Úrat, mert a szegénynek lelkét megszabaditja a gonoszok kezéből." — Jer. 20:8, 9, 13.

---

20. Hogyan bántalmazták Jeremiást Jeruzsálem utolsó ostroma alatt, mert folytatta a nép figyelmeztetését, s milyen nem zsidó jött segitségére?
21. Mi történt Jeruzsálem sok lakójával az ostrom alatt, de mire lett Jeremiás utasitva, hogy mondja Ebedméleknek?
22. Ki vetette ma bizalmát Jehovába, Ebedmélekhez hasonlóan, s hogyan szolgáltak ezek ezen bizalom bizonyitékával?
23. Mit jelent majd a Királynak a juhokhoz intézett meghivása, hogy jöjjenek örököljék a birodalmat, s melyik igéretre fog akkor Jehova megemlékezni, hogy teljesitse azt?
24. Hogyan lesz az lehetséges, hogy ezek a juhok soha nem fognak kihalni a földről, amely az ő örökségük?
25. Milyen munka miatt szenvedünk gyalázatot? Viselkedjünk-e azonban úgy mint Jeremiás, mégha gyalázat is ér bennünket?
26. Kik küzdenek ellenünk, s kicsoda gördit akadályokat utunkba, épitő munkánk miatt, de hogyan járunk el Jeremiáshoz hasonlóan, ha arról van szó, hogy ne beszéljünk tovább igy?

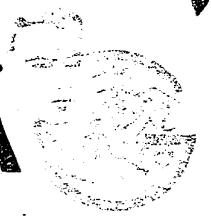
FEL

27 Ezért azt mondjuk a témánknak megfelelően: Le a régi világgal, éljen az új világ! Az új világ mindenható Istene arra utasít bennünket, hogy ne féljünk az ellenség orcáitól. „Viaskodni fognak ugyan ellened, de nem győznek meg téged, mert én veled vagyok, azt mondja az Úr [Jehova], hogy megszabadítsalak téged." (Jer. 1:19) Igéretéhez híven megszabadította Jeremiást, a rékábitákat és Ebedméleket, amidőn Jeruzsálem elpusztult. A prófétai képnek megfelelően, meg fog minket is szabadítani, a maradékot és a másjuhokat, ha Armageddonkor beteljesíti azt, amit mi prédikáltunk, amennyiben lerombolja a régi világot és felállítja az ő igazságos, új világát.

27. Hogyan erősít bennünket Jehova, hogy ne féljünk az ellenség orcáitól, ha prédikáló tevékenységünk témája szerint járunk el, s mit fog Jehova tenni, összhangban azzal a megszabadulással, amit Jeruzsálem pusztulásakor tett?

BARÁTSÁG ISTENNEL VAGY E VILÁGGAL?

ÉRDEMES JÓ BARÁTOKAT SZEREZNI. SZERETNÉL A VILÁGEGYETEM LEGHATALMASABBJÁNAK BARÁTJA LENNI? LEHETSZ, DE MEG KELL FELELNED AZ Ő KÖVETELMÉNYEINEK.

«AZ 1850-es évben az USA lakosságának csak 15% tartozott valamely egyházhoz. Ma több mint 60% ... Ez a tény arra enged következtetni, hogy szellemi felébredés van folyamatban. Ezt mutatják a dinamitikusan ható laikus mozgalmak, az a körülmény, hogy a vallásvezetők jobban kvalifikáltak, valamint a nagy egyházépítőprogrammok és a tömegevangélizáció ujraéledése." Igy hangzanak Eisenhower elnök pásztorának dr. E. L. R. Elson szavai. — *New York Times,* 1957 július 24. száma.

De rendjén van-e itt valóban minden? A *Times* szeptember 26. számában közölte az Egyesült Államok Szövetségbűntetőhivatalának egy beszámolóját, amiből kitünik, hogy a bűnügy az 1957-es év első felében 8,4%-kal növekedett az 1956-os év első félévéhez viszonyitva, ami egy csúcsszámot jelent. Az is meg volt benne emlitve, hogyha ez a jelenség tovább tart, akkor 1957 már a hatodik év lenne, amely több mint két millió nehéz bűnténnyel zárulna le.

Ehhez hasonlitva, már inkább összhangban van a ténnyel a Saginaw, Michigan-ból való katólikus püspök allitása. Ő olyan értelemben fejezte ki magát, hogy az állitólagos katolikusok, több mint egy negyede csak „csatlos" vagy hitehagyott és hogy „az egyházmegyék szellemi állapota, még nagyon sok kivánalommal van ... mégha a külső állapot szervesen meg is javult." – *Time,* 1957 szeptember 23.

Ugyancsak találóbb az, amit dr. R. W. Sockman röviddel ezelőtt mondott: „Az egyházak tagszáma növekszik, de az egyes tagok szellemi fejlődése állóhelyzetet mutat ... Az emberek nem találják meg a szükséges kontaktust Istennel." – *New York Times,* 1957 október 21.

Hogyan magyarázható ez a látszólag paradox állapot? Hogyan van az, hogy egyrészről csúcsszámot könyvelhetünk az egyháztagokra vonatkozólag, másrészről rekordot a nehézbűntényekben? Miért lehet azt mondani: egyes tagok szellemi fejlődésében állóhelyzet állt be? Mert ma a legtöbb, valláshoz vonzódó ember, a valóságban egyáltalán nem érdekelt azon, hogy „megtalálja a szükséges kontaktust Istennel". Barátságot szeretnének fenntartani Istennel és e világgal is. Tetszik nekik Istenbe kapaszkodni, mert barátsága a szükség idejében vagy a halál órájában hasznos lehetne.

MIÉRT LEHETETLEN

De ezzel végzetes hibát követnek el. Elvárná-e egy értelmes ember, hogy egyidőben utazhasson Kelet meg Nyugat felé vagy ugyan abban az időben mehessen lemeg felfelé? Vagy megrendelne-e egy tányér olyan levest ami úgy forró mint hidig is? Természetes nem! Ugyan olyan lehetetlen Isten barátjának és egyidőben e világ barátjának lenni; s erre törekszik mégis a legtöbb ugynevezett keresztény. Ez a körülmény abban hibás, hogy az egyháztagokban növekedés észlelhető, anélkül, hogy megfelelően felfelé emelkedne az erkölcsre és a szellemi fejlődésre vonatkozólag.

Jézus nem követte el a földön léte alkalmával ezt a hibát. Igy imádkozott magára és az ő követőire vonatkozólag: „Ők nem részei a világnak, mintahogy én nem vagyok része a világnak." S követőihez igy szólt: „Mert ti nem vagytok részei a világnak, hanem én választottalak ki titeket a világból, ezért gyülöl titeket a világ." – Ján. 17:16; 15:19, *UV.*

Igy értették ezt apostolai és első tanitványai is. Ennél az oknál fogva irja János, akit nagyon szeretett: „Ne szeressétek a világot, sem ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, úgy nincs benne az Atya szeretete." Ugyan ebből az okból fedett egyeseket a következő szavakkal: „Paráznanők, nem tudjátok, hogy a világgal való barátság ellenségeskedés Istennel?" – 1. Ján. 2:15; Jak. 4:4, *UV.*

Miért lenne az lehetetlen, Isten barátjának lenni és egyidőben e világnak vagy a „dolgok ezen rendszerének" a barátjának lenni, ahogy a Szentirás más helyen

(Folytatás a 159. oldalon)

FEL

„Legyen meg a te akaratod a földön"

7. rész

[7] Ha Ádám és Éva szent helyként vagy szentélyként őrizték volna meg a Paradicsomot Édenben, akkor gyermekeikkel örökké élhettek volna ott. Egy különleges fát ültetett Isten ebbe a kertbe, melyet a „jó és gonosz ismeret fájának" nevezett. Amíg nem volt az Isten kívánsága, hogy az ember egyen arról, fonák dolog lett volna, ha evett volna abból, hisz ezáltal engedetlen lett volna az ő mennyei Atyja iránt, vétkezett volna Isten ellen. „S Jehova Isten ezt a parancsot szabta ki az emberre: ‚A kert minden fájáról megelégedésig ehetsz. De ami a jó és gonosz ismeret fáját illeti: arról ne egyél; mert biztosan meghalsz azon a napon, amelyen eszel arról.' " (1. Móz. 2: 9, 16, 17, *UV*) Ezáltal tudtul adta Jehova Isten, a Törvényadó, hogy az emberlélek nem lesz a bűn bűntetéseként örökké kínozva, öntudatos állapotban, hanem, hogy biztosan meg fog halni, azaz megszűnik élni, létezni. Az Isten képére és hasonlóságára megteremtett Ádám, megértette az ő mennyei Atyja parancsát. Tudta azt is: milyen bűntetés vár rá, ha megszegi ezt a parancsot. Midőn mennyei Atyja a tökéletes Évát feleségül adta neki, Ádám kioktatta őt is mennyei Atyjuk parancsa felől, mert az asszony — ahogy ő mondta — „végre csontomból való csont és húsomból való hús" volt. „Asszonyembernek neveztessék, mert az emberből lett ő véve." — 1. Móz. 2: 23, *UV*.

[8] Erre a parancsolatra támaszkodva tudta Sátán, az Ördög: milyen ponton próbálhatta ki legjobban Ádámnak és Évának mennyei Atyjuk iránti kizárólagos hűségüket. Természetes, mint szellem-teremtmény láthatatlan volt ő Éva számára. De a mező egy állata, a kígyó segítségével, felhívta magára a figyelmet és kifejezésre juttatta a gonoszra, a bűnre ösztönző gondolatait. Ádám éppen nem volt jelen, hogy Éva megkérdezhette volna őt. Így megközelítette őt Sátán, az Ördög. A következő kérdést vetette fel, nem csak hogy fecsegjen, hanem a látszat szerint, hogy felvilágosítást kapjon: „Csakugyan azt mondta Isten: Ne egyetek a kertnek minden fájáról?" Éva helyesen válaszolt: „A kert fáinak gyümölcseiből ehetünk. De azon fa gyümölcsének az evéséről, amely a kert közepében van, ezt mondta Isten: ‚Ne egyetek abból, még ne is érintsétek azt, hogy meg ne haljatok.' " Éva nem volt tudatlanságban hagyva a Paradicsom-szentély törvénye felől. Nos, Sátán, az Ördög a kígyó által támadást kezdett azon törvény helyessége ellen. „Ezután így szólt a kígyó az asszonyhoz: ‚Biztosan nem haltok meg, mert Isten tudja, hogy azon a napon, amikor esztek arról, megnyílnak szemeitek, s ti biztosan olyanok lesztek mint Isten, jónak és gonosznak ismerői." — 1. Móz. 3: 1–5, *UV*.

[9] Ez a kijelentés rágalom volt. Rágalom pedig ördöggé tesz egy teremtményt. De Éva nem vette észre, hogy ez Isten, az ő mennyei Atyja ellen irányuló rágalom. Be lett ő „alaposan csapva". Nos, mitévő legyen most? Fonák dolog lett volna-e az, ha fellázadt volna ezen jogtalanság ellen és saját kezébe vette volna a törvényt, ha Isten parancsa helytelen volt, amennyiben hamis feltevéseken alapult? Különben is nem volt káros a jó és gonosz ismeret fájának a gyümölcse! Igazán, ehető volt. Míly szépen nézett is ki! Ezenkívül, milyen gyönyörű lenne az is, ha megnyílnának a szemei, s oly dolgokat látna, melyeket korábban nem látott! Ha olyan lenne, mint Isten, tehát maga tudná: mi a jó és gonosz! Miért is viselkedjen tehát teokratikusan, s engedelmeskedjen továbbra is az ő Atyja és Istene ezen helytelen, alaptalan törvényének? Így kezdett Éva demokratikus úton-módon következtettni. Megpróbált venni a tiltott fa gyümölcséből — és evett. S íme, mi történt! Nem rogyott holtan össze az első harapás után. A kígyónak tehát igaza volt — így gondolhatta a becsapott Éva.

[10] Éva megengedte, hogy megtántorodjon a mennyei Atyjába való bizalma. Valami olyasmi kezdődött el vele, ami ma elterjedt jelenség: a szülők iránti engedetlenség. Miután Éva elfogyasztotta az első harapást a tiltott gyümölcsből, az lehetett az érzése, hogy „demokratikusan" járt el vagy mintegy „népmozgalmat" kezdeményezett. De nem tűnt neki úgy fel, mintha Isten lenne, ahogy ezt a kígyó megígérte. Nem is nyílt meg erkölcsi vonatkozásban a szeme, ugyhogy felismerhette volna: milyen rosszul járt el engedetlenségével. S ha az Isten törvénye megszegésének csakugyan a halál lenne a következménye, akkor inkább azt szerette volna, hogy férje, Ádám vele együtt haljon meg, amennyiben rábeszélte: egyen ő is abból. Ezért kínálta fel azután a gyümölcsöt Ádámnak is, családunk fejének.

[11] Mi tévő legyen most Ádám? Teokratikusan viselkedjen-e, amennyiben meghajlik Isten uralma és szuverénitása előtt? Vagy demokratikusan járjon-e el: mintegy hadd uralkodjon a nép a földön? Tartsa-e szentnek Édent, Isten szentélyeként, s őrizze meg az engedetlenség bűnétől, olyan helyként, ahol Jehova, Istenként lenne imádva? Vagy pedig hagyja magát befolyásolni Éva kívánságától, Istenhez hasonlónak lenni? Tagadja-e meg tehát Istenét, Teremtőjét, teljen el bűszkeséggel s tegye saját magát Jehova helyett istenné? Ádám úgy döntött, hogy Éva kedvéért, hozzá hasonlóan eszik a gyümölcsből, s elnézi az ő bűnét. De így cselekedett a saját kedvéért is, hogy az Éva oldalán maradhasson, s vele együtt hordozza el a bűne következményét: a bejelentett halálos ítéletet. Tudatában volt tetténck: „Mert Ádám lett először megteremtve, azután Éva. Ádám nem is lett becsapva, az asszony azonban alaposan be lett csapva és bűnbe esett." (1. Tim. 2: 13, 14, *UV*) Ellentétben az Istentől neki adott ismerettel, eljárása ellentmondásban volt állásával, mint az emberi család vezető feje. Szándékosan vétkezett. — 1. Móz. 3: 6, 7.

Jehova Istennek, a Teremtőnek az akarata értendő azon akarat alatt, melynek meg kell lenni a földön. Az erre való bizonyítékot megismertük a „Legyen meg a te akaratod a földön"-című könyv 2. fejezetéből. A 3. fejezet, amelynél most tartunk az „Egy szentély szükséges" témát tárgyalja meg. Az elmúlt évszázadokon át építettek az emberek szent helyeket vagy templomokat, melyben tisztelték isteneiket, azonban ezeket vagy megszentségtelenítették vagy lerombolták. Még Jehova templomát Jeruzsálemben is elpusztították régi idővel ezelőtt. Nincs tehát valódi szentély, melynek szent volta mindenkor fennmarad? Az egek, mintegy Istennek, a Teremtőnek a trónja; a föld viszont az ő lábzsámolya, amiért szent állapotban kell azt megőrizni. A valóságban egy szentély, egy felszentelt, szent hely volt Éden kertje, ahová Isten az első emberpárt helyezte, mégpedig különösképpen azért, mert Isten látogatta ezt a kertet és beszélt ott az emberrel. De Isten egyik mennyei szellem-fia fellázadt ellene, s bevezette a bűnt Éden kertjébe, ami által megszentségtelenedett ez a szent hely. Saját magát tette ő Sátánná, Ördöggé.

7. Mit tehetett volna Ádám és Éva, ha szentélyként őrizték volna meg a Paradicsomot, s milyen kifejezett parancsot szeghettek meg és milyen bűntetést vont ez maga után?

8. Miért, mikor és hogyan támadta meg Sátán, az Ördög azon törvény helyességét, melyet Isten adott nekik?

9. a) Mit mondott a kígyó Évának? b) Hogyan beszélhette rá magát Éva a törvényszegésre, mivel nem látta át ezen szavakat, s miért gondolhatta, hogy a kígyónak igaza lehet?

10. Mi kezdődött el Évával a földön, s milyen módon akarta inkább a férjét is magával a halálba vonszolni, abban az esetben, ha a kihágás bűntetése valóban a halál?

11. Milyen két lehetőség között — mely szerint eljárhatott volna — kellett választani Ádámnak, s miért vétkezett tudatosan?

FEL

12 Az eljárásáért felelős Ádám ezzel egy hamis kultuszt vezetett be az Éden-szentélybe, tudniillik a saját énjével való kultuszt, a teremtménnyel való kultuszt, a Teremtő imádata helyett. Azzal, hogy megtörte Isten törvényét, bensőjében felemelte magát a teokratikus törvény fölé. Felmagasztalta saját magát, amennyiben istent csinált önmagából. Maga akarta eldönteni: mi a jó és gonosz az ő szemében. Útálattá vagy valami ocsmánnyá tette ezáltal magát. Régen azután mondta a bölcs Salamon: „Útálat mindaz Jehova számára, aki büszke szívében." Jézus Krisztus pedig így szólt: „Isten ismeri szíveteket, mert ami az embereknél nagyrabecsült, Isten szemében útálat." (Péld. 16:5; Luk. 16:15, *UV*) Salamon király, valamint a Jézus korabeli időben, Isten törvénye szerint sok olyan tisztátalan állat volt az izraeliták számára, beleértve a madarakat és rovarokat is, melyeket nem volt szabad megenniük. Az ilyen állatok húsának az evése által tisztátalanokká, ocsmányokká és útálattá lettek volna Isten szemében, aki a tíz parancsolatot és a tiszta ételekről való törvényt adta nékik. Ezt parancsolta a törvényszövetségben, melyet az izraelitákkal kötött:

13 „Ne tegyétek lelketeket undoritóvá, valamiféle teremtmény által, melyek nyűzsgésig vannak; ne tisztátalanítsátok meg magatokat azokkal: ugyhogy ténylegesen tisztátalanok legyetek általuk. Mert én Jehova vagyok, a ti Isteneteket; szenteljétek meg magatokat és bizonyuljatok szenteknek, mert én szent vagyok." Továbbá: „Ne tegyétek lelketeket undoritóvá barommal és szárnyasokkal és valami földön csuszó-mászóval, melyet elkülönitettem néktek, amennyiben tisztátalannak nyilvánítottam azt." — 3. Móz. 11:43,44; 20:25, *UV*.

14 Az Éden-szentélyben sok ilyen állat volt, a madarakat és rovarokat beleértve. A jó és gonosz ismeretnek a fája ugyancsak ebben a kertben vagy szentélyben volt. Eme különleges fáról való evés ugyan úgy meg volt tiltva Ádámnak és Évának, ahogy ez a sok állat tisztátalannak lett nyilvánitva később az izraeliták számára, s ezért nem szabad volt enni azokból. Valami ocsmányságot, valami útálatosságot követett volna el Ádám és Éva is, az Isten törvénye alatt álló izraelitákhoz hasonlóan, ha evett volna a tíltott gyümölcsből. Ettek abból. Igy ocsmánnyá vagy útálattá tették lelküket Jehova szemében, aki szent és aki azt kivánja, hogy értelmes teremtményei is szentek legyenek. Érdemesek voltak-e még az ilyen ocsmány lelkek — mint amilyen Ádám és Éva volt — —az örök életre? Nem! Meg lehetett-e tűrni tovább az ilyen útálatokat a szent Éden-paradicsomban! Nem! Ezért azt érezte Ádám és felesége Éva, mindjárt, miután a tíltott gyümölcsből való evéssel az Isten elleni bűnt jóváhagyta, hogy nem illenek többé a szentélyben melyet azáltal szentelt meg Isten, hogy közösséget ápolt ott velük. Mezíteleneknek és jelentéktelennek érezték magukat előtte. Törekedtek elrejteni magukat előle.

15 Ádám és Éva elvesztették szentségüket. A valóságban istenekké emelkedtek fel, amennyiben saját maguk vették kezükbe a törvényt és Isten igazságos törvénye ellenére cselekedtek. Áldozatul estek a kapzsiság egy formájának. Önmagukat istenitették. Figyelmeztetőleg arra vannak utalva a keresztyének, hogy a „kapzsinak vagy bálványimádónak nincs öröksége Krisztus és Isten országában". Igen, figyelmeztetve vanna a „kapzsiságra, ami igazában bálványimádás". (Eféz. 5:5; Kol. 3:5, *Békés és Dallos*) Isten Édenszentélyében nem volt hely bálványimádók számára, hamis és magacsinált istenek számára. A bálványok és hamis istenek útálat és ocsmányság az egyedüli igaz, elő Isten, Jehova előtt.

16 Jehova tilalmat emel az ellen, hogy bálványokat vigyenek a szentélybe. Az akkori zsidókról igy szólt: „ ‚Júda fiai azt cselekedték, ami gonosz volt az én szememben' — igy hangzik Jehova mondása. ‚Az ő útálatosságaikat emelték fel a házban, ami fölött nevemet emlegetik, hogy bemocskolják azt.' " (Jer. 7:30; 32:34, *UV*) Ha Ádám és Éva az Éden-paradicsomban maradt volna, akkor bemocskolták volna azt. Nem érdemelték ki azt a jogot, hogy egyenek az „élet fájáról, amely a kert közepében volt", s hogy megkapják ezzel azt az engedélyt, hogy örökké élhetnek a földön. Ezért intézkedéseket foganasított Jehova, a szentélye megtisztítására.

17 Jehova Isten pusztító itéletet hozott a hamis isten, Sátán, az Ördög felett. Annyiban tette ezt meg, hogy a következő szavakat intézte a kigyóhoz, melyet Éva elcsábitására használt fel az Ördög: „Mivel ezt cselekedted, átkozott légy minden házi állat és a mező minden vadonélő állata között. Hasadon járj és por az, amit enni fogsz, életednek minden napjaiban. S ellenségeskedést ültetek közéd és az asszony közé, a te magod és az asszony magva közé. Az [az asszony magva] neked a fejed zúzza szét, te pedig annak sarkát zúzod szét." (1. Móz. 3:14,15, *UV*) Isten ezen szavakkal nem a betűszerinti kigyó magvát értette, hanem a hamis isten magvát, aki hasonlitott a kigyóhoz, Sátánhoz, az Ördöghöz. A fenti szavakkal ugyancsak nem a betűszerinti asszony földi gyermekeit értette Isten, a bűnös Éváét, hanem a szent egyetemesszervezetének az utódairól vagy magváról beszél itt, melyet most először hasonlitott össze egy asszonnyal, illetve egy vele házas hitvessel a mennyben. — Ésa. 54:5.

18 Isten egyetemes szervezetének a magva az ő első teremtménye kell legyen, a legfennsőbb fia, aki az ember Jézus Krisztussá lett, hogy „közbenjáróvá" lehessen tenni „Isten és az ember között". (1. Tim. 2:5, *UV*) Vele kapcsolatban van a 144 000 nyomdokaitkövetők hű gyülekezete, melyeket a Jánosnak adott jelenésekben a huszonnégy „vén" szemléltet, akik Isten mennyei trónja körül ülnek trónusokon. A következő szavakat intézte Pál ezekhez a keresztyénekhez, akik győzelmet arattak Sátán, az Ördög, a régi kigyó felett: „A békességet adó Isten rövidesen széjjelzúzza lábatok alatt a Sátánt." (Róm. 16:20, *UV*) E szavak kapcsolatba hozzák őket az 1. Mózes 3:15-ben tett isteni igéret beteljesedésével, miszerint az asszony magva szét kell zúzza a kigyó fejét.

19 Isten azt mondta a bűnös Évának, hogy nem hal meg mindjárt. Megadatott néki, hogy szüljön sok gyermeket, de fájdalomteli bajok közepette. Férje haláláig uralkodni fog felette. S azután megnyitotta Isten Évának a szemét, ugyhogy felismerhette: hazudott neki Sátán, a kigyó, midőn azt mondta, hogy ő és Ádám biztosan nem fognak meghalni, ha esznek a tíltott gyümölcsből. Éva füle hallatára igy szólt Isten Ádámhoz: „Mivel hallgattál a feleséged szavára és kezdtél enni arról a fáról, melyet illetőleg azt a parancsot adtam neked: ‚Ne egyél arról' — átkozott a földszíne te miattad. Fáradsággal egyél terméséből életednek minden napjaiban. S töviset és bogáncsot teremjen az néked, és egyed a mező fűvét. Orcád verejtékével egyed a kenyeredet, míg visszatérsz a földbe, mert abból lettél véve. Mert por vagy te és porrá fogsz visszatérni.' — 1. Móz. 3:16–19, *UV*.

(Folytatása következik)

12, 13. Milyen kultuszt vezetett be ezáltal Ádám Édenbe, s mivé tette önmagát Isten szemében, azon alapelv szerint, melyet (később) fektetett le Isten az izraeliták számára való törvényében?
14. Mivé tették Ádám és Éva azáltal lelküket Isten szemében, hogy ettek a tiltott eledelből? Megérdemelték még azt az ilyen lelkek, hogy Édenben éljenek, s hogyan érezték magukat ott?
15. Mivé tették tehát magukat és az önzés melyik formája által? Miért nem volt hely többé számukra, mint olyanok számára Édenben?
16. Mit nem tűr meg Jehova szentélyében, s mit kellett tegyen Édenszentélyével?
17. Kit értett Isten az Ördög eszköze, a kigyó feletti ítéletével, midőn a kigyó és az asszony magváról beszélt?
18. Kit értett Isten, az asszony magva alatt?
19. Mit mondott Isten közvetlen Évának, s hogyan világositotta őt fel arról, hogy Sátán hazudott neki?

„Kérjed tőlem és odaadom néked a pogányokat örökségül, és birtokodul a föld határait. Összetöröd őket vasvesszővel; széjjelzúzod őket, mint cserépedényt." — 2. zsoltár 8, 9.

(Folytatás a 156. oldalról)

mondja? Mert ez a „világ" nem csak a kereskedelemből, politikából, szervezett vallásból és az emberi társadalomból álló látható részt vagy „földet" foglalja magában, hanem, mert a Sátánból és démonokból álló „menny" is hozzá tartozik. – 2. Pét. 3:7.

A világ látható részét uralják a Sátán szellemével rendelkező és akaratát cselekvő láthatatlan „mennyek". Ő a „levegőbeli hatalmasság uralkodója, a szellem, aki most tevékeny az engedetlenség fiaiban". Ezért jelölte meg Jézus Sátánt „e világ uralkodójának", s ezért beszélt Pál apostol ő róla, mint „a dolgok ezen rendszere Istenéről", aki „a hitetlenek elméjét megvakította". Igen, „az egész világ a gonosz hatalmában nyugszik [annak, aki gonosz]". Mivel Sátán Jehova Isten roszindulatú ellensége, határozottan nem lehet semmi köze Sátán világához olyan valakinek, aki Isten barátja szeretne lenni. — Eféz. 2:2; Ján. 12:31; 2. Kor. 4:4; 1. Ján. 5:19, *UV*.

Hogyan kerülhetjük mi ebben az esetben e világ barátságát? Ha talán kolostorba megyünk vagy remeteéletet élünk? Nem! Ilyen eljárásra nem találunk példákat a Szentirásban, csak a pogány vallásokban. Jézus és tanitványai nem kerülték az embertársaikkal való érintkezést, s mégsem voltak a világ barátai. – Máté 4:17.

MAGUNKAT ELREKESZTENI A VILÁGTÓL

Isten küldöttként a földre küldte Jézust, hogy kiengesztelőmunkát hajtson végre. Miután Jézus visszatért a mennyekbe, követői helyette működtek, Pál mondása szerint: „Követek vagyunk, tehát Krisztus helyett, mintha Isten általunk sürgőssen kérne. Krisztus helyett kérünk mi: Engesztelődjetek ki Istennel." Hogy a helyes szellemi állapotot elnyerjük, amivel mint küldötteknek rendelkeznünk kell, nem formálhatjuk magunkat többé a dolgok ezen rendszere szerint, hanem azáltal át kell változnunk. – 2. Kor. 5:20; Róm. 12:2, *UV*.

Egy küldött lelkiismeretesen tartja magát azon ország törvényeihez, ahova küldetett. De hűségével és hodolatával mindenkor annak az uralomnak tartozik, amely küldte őt. Igy van ez velünk is, Istenben bizó keresztyénekkel; mi sem tartozunk e világ kormányainak hűségünkkel és hodolatunkkal, hanem Isten királyságának. Ennél az oknál fogva nem csak imádkozzunk: „Jöjjön el a te királyságod", hanem törekszünk továbbra is „először a királyság és az ő igazsága után". S ugyan úgy, ahogy egy küldött nem bonyolódik be annak az országnak politikai vitakérdéseibe, ahová küldetett, nem keveredhetünk mi sem a politikai vitakérdésekbe, melyek a világi nemzeteket szétforgácsolják. — Máté 6:10, 33, *UV*.

Igy járt el Jézus. Vonakodott a politikai ügyekbe belekeveredni, s félreérthetetlenül kijelentette: „Az én királyságom nem része e világnak." Világos választóvonalat huzott, amikor ezt mondotta: „Fizessétek vissza a cézár dolgait a cézárnak, de Isten dolgait Istennek." A cézár adót vehet be – arról volt itt is szó –, de Jehova Istenné szivünk és életünk „kizárólagos hódolata", mert ‚a mi polgárságunk a mennyekben van', ahogy Pál ezt mutatja. – Ján. 18:36; Máté 22:21; 2. Mózes 20:5; Filip. 3:20, *UV*.

Ha mi Istennek, a legnagyobb Hatalombirtokosnak a barátai akarunk lenni, akinek a megbizatásában mint küldöttek működünk, akkor ugyan olyan kevésbé bonyolódhatunk be e világ kereskedelmi vállalkozásaiba, ahogy egy világi küldött sem összpontosithatja magát, nagyobb vagyon megszerzésére, abban az országban, ahová küldetett. Nem azért küldetett abba az országba, hogy meggazdagodjon, hanem hogy képviselje az országa érdekeit. Ez azt jelenti, hogy őrizkednünk kell, nehogy áldozattul essünk a pénzszeretetnek, ami „a gyökere minden fajta káros dolgoknak, hanem gyakoroljunk ehelyett ‚istenbizalmat megelégedéssel együtt, ami nagy nyerességhez vezet'. Nem fogunk ‚kincseket gyüjteni a földön', hanem lelkiismeretesen képviselni fogjuk Isten királyságát s ezen a módon ‚a mennyben gyüjtünk kincseket' és ‚gazdagok leszünk a jó cselekedetekben'. — 1. Tim. 6:10, 6; Mát. 6:19, 20; 1. Tim. 6:18, *UV*.

Ebben a tekintetben is Jézus volt a mi példaképünk. Milyen gazgagságra is tehetett volna ő szert, ha képességét üzleti célból gyógyitásra alkalmazta volna! Ez a gondolat azonban olyan messze volt tőle, hogy ezt mondhatta: „A rókáknak vagyon barlangjuk és az égi madaraknak fészkük; de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtani." Figyelmeztette követőit is arra, hogy ne akarjanak egyidőben Isten és e önző üzletvilág vagy a materializmusnak barátai lenni, amikor ezeket mondta: „Nem lehettek Isten és a gazdagság rabszolgái." – Máté 8:20; 6:24, *UV*.

Ha Isten barátai akarunk lenni, akkor tiszta viselkedéssel is kell legyünk, teljesen oda kell adjuk magunkat az igazságosságnak. Követnünk kell Jézus Krisztus tökéletes példáját olyan pontosan, ahogy csak lehetséges. Csak akkor tudunk helyesen szolgálni Jehovának, mint a szent Istennek követei. Ezért gondosan kell őrködnünk afelett, hogy „szeplőtelenül megtartsuk magunkat a világtól", abban a tudatban, hogy „mind az ami a világban van – a test kivánsága, a szem kivánsága, a ‚tulajdon eszközzel való szembeütő kérkedés' –, nem az Atyától, hanem a világtól származik."– Jak. 1:27; 1. Ján. 2:16.

S végül mint küldöttek távol kell magunkat tartani az e világhoz tartozó vallásoktól, melyek az ő Igéjével, a Bibliával ellentétben vannak, hogy Isten barátai lehessünk. Az izraelitáknak szigoruan tilos volt részt venni valamilyen interkonfesszionális mozgalmon. A mi előképünk, Jézus elvetette azt a gondolatot, hogy összedolgozzon a farizeusokkal, sadduceusokkal és a heródiániusokkal. Ebből az okból lett megparancsolva a keresztyéneknek: „Ne fogjátok be magatokat hitetlenekkel együtt össze nem illő igába. Mert mi résszesége van igazságosságnak a törvénytelenséggel?" – 2. Kor. 6:14–16, *UV*.

A fejtegetések mutatják tehát világossan, hogy miért növekszik a bűntény s miért jutott álló helyzetbe „az egyesek szellemi fejlődése", habár növekedés észlelhető az egyháztagoknál. Találóan fejezi ki magát Burligname az irásában: *The American Conscience:* „A legtöbb számára a vallás egy társadalmi szokássá lett, ami haszonnal jár a szükség idején, de nem von maga után kötelezettséget." Ha Isten barátai akarunk lenni, akkor magunkra kell venni azon kötelezettséget, hogy az ő követei leszünk. Ez azt jelenti, hogy törekszünk Isten és az ő királysága érdekeit az első helyre helyezni, s nem pedig, hogy megprobálunk iránta és ugyan akkor e világ nemzetei iránt is odaadással lenni. Nem szabad elhanyagolnunk Isten királysága érdekeit üzleti nyeresség kedvéért. Az sem szabad megtörténjen, hogy egy nem keresztyénhez illő viselke-

FEL

déssel szégyent hozzunk Istenre és királyságára vagy hogy összedolgozzunk Isten Igéjével ellentétes világi vallásszervezetekkel.

Ha egyidőben Isten barátai és e világ barátai akarunk lenni, akkor „langyos melegekké leszünk és kihányatunk". De ha arra öszpontositjuk magunkat, hogy Isten barátai legyünk s néki „kizárolagos odaadással" szolgálunk, akkor fel fog bennünket venni az ő meghatározott idejében „az örök hajlékba" az ő igazságos új világába. — Jel. 3:16; Luk. 16:9; 2. Pét.3:13, *UV*.

● Milyen reménység létezik az embert és a földet illetőleg, tekintettel arra a tényre, hogy mindig új hadi fegyvereket találnak fel, mégnagyobb pusztító erővel, hogy egyre mélyebbre sülyed az erkölcs, s hogy az alapelvek iránti szeretet egyre inkább hiányzik? El lesz távolitva valaha is a gonosz?

Azon gyilkos fegyverek előállitásában való versengés ellenére is, melyet valaha is ismert a történelem, létezik egy reménység az igazságot szerető emberek számára, tudniillik békében a földön való örökélet reménysége. Az emberek fegyverei és gonoszsága nem tudják lehetetlenné tenni az új világ megvalósitását. Természetesen találóak Jézus szavai: „Embereknél lehetetlen ez, de Istennél minden lehetséges." S Isten megigérte ezt az új világot: „Vannak új mennyek és új föld, melyet az ő igérete szerint várunk, s azokban igazságosság fog lakozni." — Mát. 19:26; 2. Pét. 3:13, *UV*.

Egy igazságos új világ békét jelent a földre, s már is képződött egy békés Új-Világ-Társadalom. Ezen Új-Világ-Társadalom tagjai összhangban élnek már most a következő bibliai jövendöléssel: „Fegyvereikből ekevasakat fognak kovácsolni." — Ésa. 2:4.

Az Új-Világ-Társadalma nem fél attól, hogy az ember tébolya el tudná pusztitani a földet, mivel Isten a következő biztositékot adta: „Ő fundálta a földet az ő oszlopain, nem mozdul az meg soha örökké." Nem is lesz lakatlanná téve a föld atomfegyverek alkalmazásával, mert Isten „alkotá a földet és teremté azt és megerősité; nem hiába teremté azt, hanem lakásul alkotá". — 104. Zsolt. 5; Ésa. 45:18.

Isten Igéje azonban felismeri azt, hogy az ember készenlétben van elpusztitani a földet. Ezért megigérte a legfelségesebb Isten, hogy intézkedéseket fog tenni, „azok elpusztitására, akik a földet pusztitják". Ezt hamarosan meg fogja tenni, tudniillik az armadeddoni egyetemes háborúban, amely „Isten, a Mindenható nagy napja háborújának" van megjelölve. Ez az igazságos háború el fogja dönteni a nagy vitakérdést Jehova Isten egyetemes felsőbbségére vonatkozólag. Nem fog megmenekülni Sátán, aki tudja, hogy rövid a még fennmaradt ideje. El lesz különitve démonaival, azaz egy mélységhez hasonló börtönbe lesz vetve. Ilyenképen fogja Armageddon kieszközölni azt, amit egyetlen emberek által vezetett háború sem eszközölt ki: gyökerestől ki lesz tépve a baj. A gonosz minden földi támogatóin is végre lesz hajtva az itélet, mert Jehova haderői jönnek majd Armageddonban, hogy „itéletet tartson mindenki felett, és hogy megbüntesse az istentelenek minden gonoszságban véghezvitt cselekedetét". — Jel. 11:18; 16:14; 20:1–3, *UV*; Judás 15.

Mielőtt azonban az armageddoni csata szabad utat készit Isten igazságos új világába, át kell adni a figyelmeztetés üzenetét. Jehova tanui békés Új-Világ-Társadalma kifejti ezt a figyelmeztetést, hogy mindazok menekülhessenek Sátán pusztulásra itélt világából, akik szeretik az erkölcsi alapelveket, s hogy menedéket találhassanak, amennyiben bíznak Jehovában. — 37. Zsolt. 34.11.

NOVEMBER HAVI NAPISZÖVEGEK

Törekedjetek cselekedni az isteni akaratot a földön. — Zsid. 13:20, 21.

1. Erre azt mondta neki: „Legeitesd juhaimat." — Ján. 21:16 *
2. [Szeretet] nem keresi a maga hasznát. — 1. Kor. 13:5.
3. Térj meg és az előbbi cselekedeteket cselekedd: ha pedig nem ... a te gyertyatartódat kimozditom helyéből. — Jel. 2:5. wH 1959.5.1. §5a
4. Készüljetek fel tehát lélekben, legyetek józanok és bizzatok teljesen abban a kegyelemben, melyet Jézus Krisztus megjelenésekor fogtok kapni. — 1. Pét. 1:13. *
5. [Isten] azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság ismeretére. — 1. Tim. 2:4. *
6. És hallám az Úrnak [Jehovának] szavát, aki ezt mondja vala: Kit küldjek el és ki megyen el nékünk? Én pedig mondék: Imhol vagyok én, küldj el engemet! — Ésa 6:8. wH 1959. 8. 1. §5a
7. Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szivnek és léleknek, az íznek és velőnek megoszlásáig, és megitéli a gondolatokat és a szivnek indulatait. — Zsid.4:12.
8. Hogy teljesitsem a te akaratodat; ezt kedvelem, én Istenem. — 40. Zsolt. 9.
9. Szeresd Úradat Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből ... Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. — Mát. 22:37–39. *
10. Fülöp ... Jézust hirdette neki. Amint így tovább haladtak az úton, egy tóhoz jutottak. Az udvarnok fölkiáltott: „Nézz csak itt viz van: mi gátol meg abban, hogy megkeresztelkedjem?" ... s Fülöp megkeresztelte őt. — Apcsel. 8:35–38. *
11. Mert ha lélekkel mondasz áldást, az ott lévő avatatlan miképen fog a te hálaadásodra Ámént mondani, mikor nem tudja, mit beszélsz? — 1. Kor. 14:16.
12. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata. — Róm. 12:2.
13. Ha ütne engem az igaz, szerető jóság lenne az; s ha dorgálna engem, fejre való olaj lenne az, ami ellen nem vonakodna fejem. — 141. Zsolt. 5, UV. wH 1959. 2. 1. § 18
14. A megromlás előtt kevélység jár, és az eset előtt felfuvalkodottság. — Péld. 16:18.
15. Mindazt, akit szeretem korholom és megfenyítem. Buzdulj föl és tarts bűnbánatot! A győztesnek megadom, hogy velem üljön trónomon. — Jel. 3:19, 21. * wH 1959. 5. 1. § 36, 38, 39a
16. A fölkinált öröm helyett a kereszthalált szenvedte el, a nélkül hogy a gyalázattal törődött volna. — Zsid. 12:2. *
17. Nem haderővel, sem hatalommal, hanem az én szellememmel, így szól a Seregeknek Úra [Jehovája]. — Zak. 4:6, Me. wH 1959. 7. 1. § 11, 8
18. Mert a bölcsességnek árnyéka alatt, és a gazdagságnak árnyéka alatt egyformán nyugszik az ember! — de a tudomány hasznosabb, mivelhogy a bölcsesség életet ád az ő urainak. — Préd. 7:12.
19. Elküldött engem amaz élő Atya. — Ján. 6:57. wH 1959.8.1. § 8a
20 Az Isten előtt Krisztusban szólunk; mindezt pedig szeretteim a ti épüléstekért. — 2. Kor. 12:19.
21. Mert jobb egy nap a te tornácaidban, hogysem ezer másutt: inkább akarnék az én Istenem házának küszöbén ülni, hogysem lakni a gonoszoknak sátorában! — 84. Zsolt. 11.
22. Krisztus is szenvedett érettetek, néktek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek. — 1. Pét. 2:21.
23. Az igazságnak engedelmeskedve már megtisztitottátok lelketeket az őszinte testvéri szeretet számára. — 1. Pét. 1:22. *
24. Én örömest hozok áldozatot, sőt magamat is teljesen feláldozom lelketekért. — 2. Kor. 12:15. *
25. Felejtem ami mögöttem van, s az előttem lévő után rugaszkodom. Futok a kitűzött cél felé. — Fil. 3:13, 14. *
26. Az Úr Jézus ki nem érdemelt jósága, Isten szeretete, és a szent szellem közössége mindnyájatokkal. — 2. Kor. 13:14, UV; 12:13. wH 1959. 7. 1. § 22a
27. Akit a tanitásra oktatnak, osztozzék tanitójával minden jóban. — Gal. 6:6. *
28. Mikor azért látjátok majd, hogy az a pusztitó utálatosság ... ott áll a szent helyen ... Akkor, akik Judeában lesznek, fussanak a hegyekre. — Mát. 24:15, 16.
29. Az Úrnak lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szivüeket meggyógyitsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyilását, hogy szabadon bocsátsam a lesujtottakat, hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét. — Luk. 4:18, 19.
30. Mert aki vet az ő testének, a testéből arat veszedelmet; aki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet. — Gal. 6:8.

(Magyarázat, hogyan lehet kommentárt találni ezen irásszövegekhez: Az „őrtorony" dátumát követő számok utalnak az első tanulmánycikk nevezett bekezdéseire. Követi a számot egy „a", akkor a kommentár a második tanulmánycikkben található, ha egy „b" következik, akkor a harmadikban. Abban az esetben viszont, ha nem követi semmi az irásszöveget, akkor az azt jelenti, hogy nem jelent meg magyarnyelven a nevezett cikk, amely megtárgyalta ezt a szöveget.)

* „Újszövetség" Békés és Dallos forditásában (1955)

„ŐRTORONY"-TANULMÁNYOZÁSOK SORRENDJE:

November	15.	Le a régi világgal, éljen az új világ! 1–11 §., a 148. oldalon.
November	22.	Le a régi világgal, éljen az új világ! 12–24 §., a 149. oldalon.
November	29.	Átélni az újjal. 1–13 §., a 152. oldalon.
December	6.	Átélni az újjal. 14–27 §., a 154. oldalon.
December	13.	„Legyen meg a te akaratod a földön" — 7.rész a 157. oldalon.

FEL

AZ ŐRTORONY

hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT

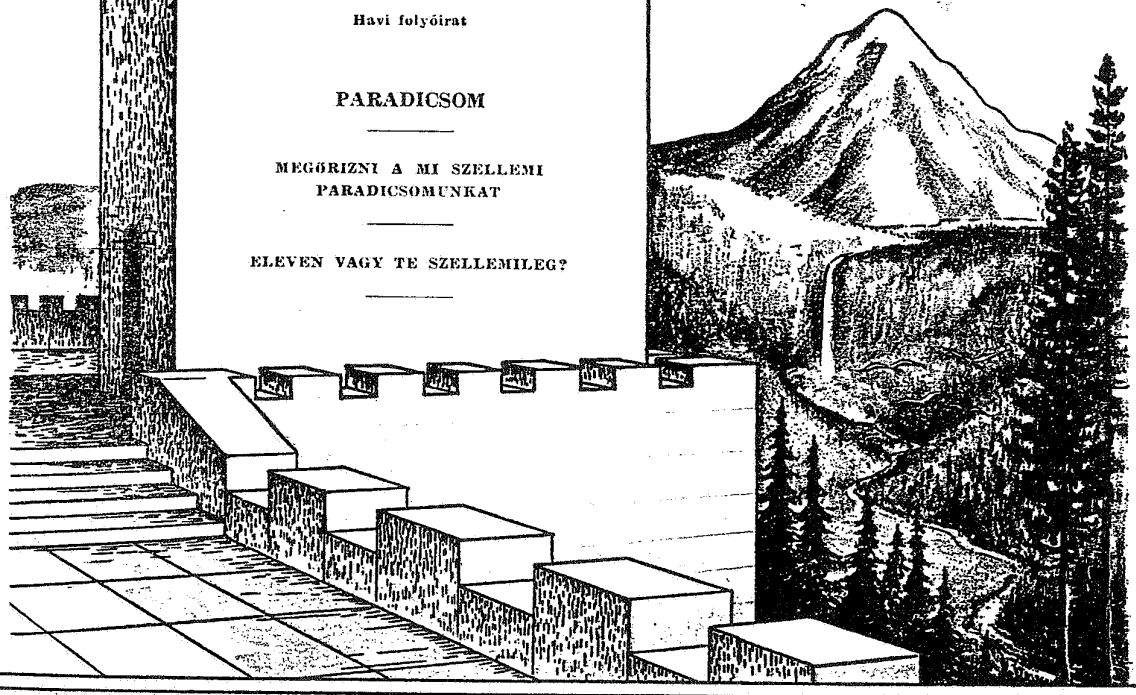
1959 NOVEMBER 1. 11. sz.

Havi folyóirat

PARADICSOM

MEGŐRIZNI A MI SZELLEMI PARADICSOMUNKAT

ELEVEN VAGY TE SZELLEMILEG?

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ŐRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat építettek magas kilátóhelyeken, ahonnan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hirdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk íly kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji-propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. — Habakuk 2:1–3.

Az Iráș fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Őrtorony" szemléli így, mint egy őr fent a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus trónra emelésével lett felállitva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendöléssel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhagban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál általános, vallásos újdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, míg rendszeresen olvassátok „Az Őrtornyot"!

SAJTÓ ÉS KIADÓ:
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Szerkesztésért felelős Franz Zürcher

„Mindannyian Jehovától lesznek tanittatva." — János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

Eleven vagy te szellemileg?	163
Paradicsom	164
Megőrizni a mi szellemi paradicsomunkat	168
„Legyen meg a te akaratod a földön" — 8. rész	173
Fiatalkorú ‚kapcsolatba hoz irásszövegeket egymással'	172
Az olvasók kérdései	175
Napi szövegek	176

„Az Őrtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Alföldi-Biblia**
AF – Egy Am.-Forditás*
AS – Am. Standard-Biblia*
El – Elberfeldi-Biblia**
KJ – King-James-Biblia*
Kl – Káldi Gy.-Biblia
Lu – Luther-Biblia**
Me – Menge-Biblia**
Mo – Moffatt-Forditás*
Ro – J.B. Rotherham-Forditás*
RS – Rev. Standard-Biblia*
UV – Új-Világ-Forditás*
ZB – Zürcher-Biblia**

* angol ** német

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second class postage paid at Brooklyn, N. Y.

Watchtower monthly Vol. LXXX No. 11
HUNGARIAN EDITION NOVEMBER 1, 1959

E kiadás példányszáma: 3 600 000

„AZ ŐRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 54 NYELVEN

Félhavonta			Havonta	
Afrikai	Kebu-Viszaja	Aram	Kanarézisi	Papiamento
Angol	Khisonai	Bengáli	Kivembai	Siloci
Arab	Kinai	Birmai	Koreai	Sesotói
Cinyanjai	Német	Culu	Lengyel	Sziámi
Dán	Norvég	Hiligaynon-Vizsaja	Magyar	Szingaléni
Finn	Olasz	Horvát	Malajai	Tamili
Francia	Portugál	Ibanag	Marathi	Tigrinyai
Görög	Spanyol	Ibo	Motu	Török
Holland	Svéd	Joruba	Orosz	Ukrán
Ilokánoi	Szlovén		Pangazínai	Urdu
Indonéz	Tangologi Tvi			Xosza
Japán				

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y	$ 1.—
Anglia, Watch Tower House, The Ridgeway, London N.W. 7	7/—
Ausztrália, 11 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.	8/—
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44.	S 25
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, 81, rue du Point-du-Jour, Boulogne-Billancourt, (Seine).	ffrs 500
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 19, Ontario	$ 1.—
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck	DM 5.—
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22	sfrs 5.—

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVALTOZASOKAT közölje velünk harminc nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

Printed in Switzerland

FEL

Az ŐRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 november 1. | 11. sz.

ELEVEN VAGY TE SZELLEMILEG?

EGY halott nem lehet tevékeny. Mégis azt mondta egyszer Jézus: „Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat." (Luk. 9: 60) Miért mondta ezt? Egész biztosan tudta, hogy halott testek nem tudnak más halott testeket betemetni. Tudta, hogy a halottak még gondolkozni sem tudnak, nem beszélve arról, hogy dolgozni tudnának. Hogyan temethet be tehát egy halott egy halottat?

A magyarázat abból áll, hogy valaki testileg eleven, szellemileg azonban halott lehet. Ezt fejtette ki Pál apostol is az Efézushoz írt levelében: „Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és büneitek miatt." S a rómaiaknak azt mondta, hogy adják oda magukat „az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek". (Eféz. 2: 1; 6: 13) Midön keresztyéné lettek, átváltozás állott be náluk. Ezt megelőzőleg figyelmen kivül hagyták Isten törvényét és közömbösek voltak a neki való szolgálatra vonatkozólag. Szellemileg holtak voltak. Ki lettek azután emelve a tétlenség e holt állapotából és a szellemi élet állapotába lettek helyezve. Elevenségükre való bizonyítékok azok a jó gyümölcsök voltak, melyet a keresztyének növekvő számának alakjában hoztak létre, Isten tiszteletére.

Erősen úgy gondolják sokan a kereszténységben, hogy szellemileg elevenek, mert rendszeresen olvassák a Bibliát és látogassák a templomot. Miből áll azonban a tevékenységük, amely bizonyság kellene legyen elevenségükről? Milyen módon használják fel azonban a Biblia olvasása közben nyert ismeretet? Mondható az, hogy valaki keresztyén tevékenységet fejt ki, ha elmegy egyszer egy héten a templomba? Megteremheti-e ugyan azokat a gyümölcsöket, melyeket a mi időszámításunk első évszázadának keresztyénei létrehoztak?

New Yorkban, a Riverside-Egyház jól ismert papja, dr. Robert J. McCracken panaszolta egyszer a tevékenység hiányát a kereszténység sok templomjárója között. Igy szólt: „Nagyon sok ember értelme szerint a vallás egyszerüen vallásos gyakorlatokat jelent, imát, Biblia olvasást és templomlátogatást. Figyelmen kivül hagyják azt a tényt, hogy mindenek előtt a vallás Istennek naponkénti magasztalásából áll. A világ az a hely, ahol tevékenyen kellene látni a vallást."

Miből álljon ez a tevékenység? Talán egy politikai vagy polgári aktivitáson való részvételből? Vagy az egyházak szociális munkájából vagy korházak építéséből vagy a mértékletesség- és reformmozgalmak elősegitéséből? Az egyházi bazárok lottojátékán való részvételből áll talán? Szellemileg eleven lesz-e valaki egy ilyen tevékenység által Isten szemében és hoz-e létre az ilyen gyümölcsöt, Isten magasztalására? Csak egy felelet adható erre, mégpedig egy határozott nem!

Az első keresztyének keresztyéni gyümölcsöt teremtek, mert prédikálták a megismert dolgokat. Feltétlen szükséges egy keresztyén szellemi elevensége érdekeinek, hogy prédikálja az Irás igazságait. Bibliai követelmény ez. „Mert szivvel hiszünk az igazságra, szájjal tesszünk pedig nyilvános nyilatkozatot a megmentésre." „Minden te müved dicsér majd téged, ó Jehova és a te szerető jóságod emberei dicsőiteni fognak téged (áldani). A te királyságod gyönyörüségéről fognak szólani és beszélnek majd a te hatalmadról, hogy ismertessék az emberfiaknak az ő hatalom-tetteit és az ő királyságának pompás dicsőségeit." — Róm. 10: 10; 145. zsolt. 10–12, *UV*.

Isten királysága jó üzenetéről, szándékáról és az ő Igéjének sok megvilágositó igazságairól egy nyilvános nyilatkozatot tenni — ez az a tevékenység, amelyen részt kell vegyen egy keresztyén. Példát adott nekünk Krisztus, amennyiben részt vett ő maga is ezen a tevékenységen. Elvárta, hogy követői ugyan ezt cselekedjék. Söt, meg lett nekik parancsolva, hogy ‚pontosan kövessék lábnyomdokait'. (1. Pét. 2: 21, *UV*) Igy szólt Jézus a tizenkét apostolhoz: „Miközben elmentek, prédikáljatok, amennyiben ezt mondjátok: ‚Elközelgett a mennyek királysága.' " S Péternek és Andrásnak ezt mondta: „Kövessetek engem, és én ember halászokká teszlek titeket." — Mát. 10: 7; 4: 19, *UV*.

Midön Jézus megmutatta, hogyan lehett valaki „embervadász", nem úgy járt el, mint egy pap Muskegon-ban, Michigan (USA). Midön tartott egy prédikációt, mely Jézus e szavaira támaszkodott, kivezetett egyházközössége hivei közül harmincötöt s azzal töltötte el a reggelt, hogy halászgatott velük a jégben. Ezzel szemben Jézus kivezette tanitványait a prédikáló tevékenység mezejére, s megmutatta nekik, hogyan prédikálhatják nyilvánosan a tanultakat. Segitett nekik abban, hogy elevenen maradjanak keresztyén tevékenység által. Elmondható ugyan az arról a papról Michiganban?

Nagyon komoly az a kérdés: „Eleven vagy te szellemileg?" Minden magát keresztyénnek valló gondolkozzon tüzetesen ezen. Csupán azt mondani: hisszünk Istenben és Krisztusban és pusztán a templomba járás, nem jelenti azt, hogy szellemileg elevenek és keresztyének vagyunk. A hit bizonyitására tevékenység szükséges. Igy szólt erről Jakab apostól, a Biblia egyik irója: „Be akarod-e látni, te üres ember, hogy a hit cselekedetek nélkül hatástalan? Mert amiképen a test lehelet nélkül halott, ugyan úgy halott a hit is cselekedetek nélkül." — Jak. 2: 20, 26, *UV*.

A keresztyén prédikáló szolgálatban való részvétel bizonyitja hiteteket és szellemi elevenségeteket. Amikor Jézus azt mondta: „Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat", folytatólagosan rá mutatott arra, hogyan van összekötve szellemi elevenség a prédikáló szolgálattal, midön igy szólt: „Te pedig menj el meszszire és hirdesd Isten királyságát." (Luk. 9: 60, *UV*) Teszed ezt? Ha nem, hogyan állithatod azt, hogy szellemileg eleven vagy? Hogyan mondhatod, hogy követed Jézus Krisztus nyomdokait?

Az Isten iránti engedelmességtől, hitedtől és a hitedet bizonyító szellemi tevékenységedtől függ, hogy véget vett-e Isten létednek vagy pedig meghosszabbitja azt mindörökké. Csak akkor remélheted, hogy testileg mindig eleven leszel, ha szellemileg eleven maradsz.

FEL

Paradicsom

„ELRAGADTATOTT A PARADICSOMBA ÉS KIMONDHATATLAN SZAVAKAT HALLOTT, MELYET EMBER NEM BESZÉLHET KI.' — 2. KOR. 12: 4, UV.

HA AZ isteni jövendölések beteljesedései feltárnak valami olyasmit, mely oly kedves és oly nagyszerű, mint egy keleti, perzsiai kert, akkor lehet arról beszélni, mert eljött annak az ideje, igen határozottan lehet arról szólni, a nyilvánvaló tények szilárd alapján. Ma, tehát ezerkilencszáz éve annak, hogy Pál apostol beszélt azokról a korintusi keresztyén-gyülekezetnek Görögországban, megértéssel szólhatunk mi is az előtte feltárt csodálatos dolgokról. Midőn Pál a korintusi keresztyéneknek bebizonyította, hogy Jézus Krisztus apostola, így szólt:

[2] „Van dicsekedni valóm. Nem hasznos, de rátérek természetfeletti látomásokra és az Úr kinyilatkoztatásaira. Tudok egy Krisztusban egységben való emberről, aki tizennégy évvel ezelőtt — testben-é, nem tudom, testen kivül-é, nem tudom — mint olyan elragadtatott a harmadik mennyig. Igen, én tudom erről az emberről — testben-é vagy testtől elválasztva, nem tudom; Isten tudja — hogy elragadtatott a paradicsomba és kimondhatatlan szavakat hallott, melyeket ember nem mondhat el. Ilyen embert illetőleg akarok dicsekedni . . . nem leszek ostóba, mert az igazat mondom . . . csak a kinyilatkoztatások túláradása miatt." — 2. Kor. 12: 1–7, *UV*.

[3] Tizennégy évvel azelőtt, amikor Pál leírta ezeket a szavakat, körül-belül Kr. u. 41 lehetett; tehát legalábbis öt éve a zsidóságból a keresztyénségre való áttérésének. Megtérését egy természetfeletti látomás eredményezte, melyben látott valamit a mennyben lévő, feltámadt Jézus Krisztus vakító dicsőségéből. Ünnepélyesen kijelentette Pál, Fesztus római helytartó, II. Agrippa király és más jelenlevők előtt, a jelentős embertömeg között, Cézárea hivatalos hallgató termében:

[4] „Midőn e törekvéseim közben, a főpapok felhatalmazásával és megbízatásában Damaszkusz felé tartottam, útközben, déltájban a nap ragyogásánál fényesebb világosságot láttam, ó király, az égből, amely körül ragyogott engem és útitársaimat. S amikor mindnyájan leestünk a földre, hébernyelven hangot hallottam hozzám szólani: ‚Saul, Saul, miért üldözöl engem? Nehéz neked folytonosan az ösztöke ellen rugódoznod.' Én pedig így szóltam: ‚Ki vagy te Uram?' Az Úr felelte: ‚Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. De kellj fel és állj talpra. Mert azért tettem láthatóvá magam előtted, hogy szolgává és tanuvá tegyelek téged, úgy a látottakról, mint azon dolgokról is, melyeket — ami engem illet — láttatok majd még veled . . .' Ezért hát, Agrippa király, nem viselkedtem engedetlenül a mennyei látomás iránt, hanem elmentem és elvittem az üzenetet először a damaszkusziaknak, a jeruzsálemieknek és az egész Júdea földjén lakóknak, azután a nemzeteknek is, hogy bánják meg bűneiket és térjenek vissza Istenhez, amennyiben megbánáshoz méltó cselekedeteket tesznek." — Apcsel. 26: 12–20, *UV*.

[5] Nem egy napközben látott álom volt ez a látomás. Nem csupa beképzelés vagy hallucináció. Annyira valódi volt, hogy Pál apostol mindenek előtt komolyan vette, s nem hagyta figyelmen kivül a neki szóló üzenetet. Vértanuhalált halt, hogy élete végéig engedelmesnek bizonyulhasson e látomáshoz. Ugyan olyan teljes komolysággal írt is Pál e természetfeletti látomásokról és kinyilatkoztatásokról, melyeket az Úr Jézus Krisztus adott neki a mennyből. Bizonyosak lehetünk abban az egy dologban, hogy nem tékozoljuk el időnket egy puszta hallucinációval, ha megvizsgáljuk azt a természetfeletti látomást, melyhez elragadtatott az az ember, akit személyesen ismert Pál, hogy lássa a paradicsomot és halljon kimondhatatlan szavakat, melyeket nem beszélhetett ki akkor ember. Sőt inkább hasznos dologra fordítjuk időnket, ha törekszünk annak megértésére.

[6] Kétségtelen maga Pál apostol volt az az ember, akinek egy ilyen természetfeletti látomás kegyelme osztályrészül jutott; mert nem beszélt senki más nekünk valamit erről az élvényről, melyben a 41-es év körül volt része. Pál azonban nem az egyedüli ember volt, akinek Jézus feltárt egy paradicsomot. Már évekkel Pál keresztyéné léte előtt, beszélt Jézus valakinek egy paradicsomról. Ez Kr. u. 33-ban történt, a zsidók páskha napján, mégpedig a Golgotán, Jeruzsálem falain kivül.

[7] Jézus akkor a mártírcölöpön csüngött, melyre kezénél és lábánál fogva szegezték. Majd a római helytartó, Poncius Pilátus feje fölé aggasztotta a jogi vádat, mely jelezte Jézus megöletésének az okát. A zsidó „nép megálla nézni. Csúfolák pedig őt a főemberek is, azokkal egybe, mondván: Egybeket megtartott, tartsa meg magát, ha ő a Krisztus, az Istennek ama választottja. Csúfolák pedig őt a vitézek is, odajárulván és ecettel [savanyú borral. *UV*] kínálván őt. És ezt mondván neki: Ha te vagy a zsidóknak ama királya, szabaditsd meg magadat." Ezzel szemben volt egy férfiúnak bátorsága, Jézus védelmére felemelni szavát. Felismerte, hogy kell valami igaznak lenni Jézus meggyőződésében és állításaiban, ha készen volt egy ilyen borzalmas, szégyenteljes és fájdalmas halált magára vállalni minden zúgolódás és panasz nélkül. Ő is egy mártírcölöpön csüngött, habár valószínüleg nem volt rászegezve, mint Jézus, akinek többet kellett szenvedni, pedig ő ‚semmi illetlent nem követett el'. Miután befejezte ez a gonosztevő a Jézus melletti védőbeszédét, hinni kezdett Jézusban, a nyilvános kivégzés ezen a napján, amennyiben így szólt: „Jézus, emlékezzél meg rólam, ha királyságodba jössz." S mit válaszolt neki erre Jézus? „Ő pedig így szólt hozzá: ‚Bizony mondom neked ma: Velem leszel a Paradicsomban.'" — Luk. 23: 35–43, *UV*.

[8] Ezeket a szavakat a déli órákban intézte Jézus a gonosztevőhöz. Ezután még további három órát csüngött mindegyikőjük a mártírcölöpön, amikor hallotta a gonosztevő, hogyan kiált Jézus Istenhez a mennybe: „Atyám, a te kezedre bízom az én szellememet." Ekkor minden véget ért Jézus számára. „Elvégeztetett", mondotta, majd lehajtotta a fejét és megszünt lélegzeni. (Luk. 23: 44–46; Ján. 19: 28–30, *UV*) Jézus védője, a szenvedő gonosztevő az ő oldalán tovább kinlódott a cölöpön. De midőn naplementével el kellett kezdődjön a zsidó szombati nap, meggyorsitották a harcosok a gonosztevő halálát, amennyiben megtörték neki és a cölöpön csüngő társának a lábszárát. Igy tehát ugyan azon a napon halt meg ő is, mint Jézus, a Király, akiének vallotta magát. Nincs beszámolónk arról, hogy mi történt a gonosztevők holtestével. Jézus testét azonban levették és egy új sírboltba helyezték, mely egy arimatiai gazdag zsidó tulajdona volt, akit Józsefnak hívtak és Jézus tanitványává lett. — Ján. 19: 31–32; Mát. 27: 57–61.

TOLVAJ A PARADICSOMBAN?

[9] Felmerül tehát a kérdés: Ugyan arra a paradicsomra hivatkozott itt Jézus, melyet sokkal később Pál apostol említett meg? Arról a paradicsomról beszélt Jézus a gonosz-

1, 2. a) Mikor lehett olyasmiről beszélni (amire irányitva lett a figyelmünk), amit össze lehet hasonlitani egy perzsiai kerttel? b) Hogyan irányította Pál apostol a figyelmet egy ilyen paradicsomra?
3, 4. Mikor látta Pál ezt a paradicsomról szóló látomást, s hogyan vázolja a keresztyénséghez való megtérését Agrippa király előtt?
5. Milyen szellemi beállitottsággal irt Pál látomásairól és kinyilatkoztatásairól, s hasznunkra van ez tehát, ha időt fordítunk a paradicsomról való látomásának a megvizsgálására?

6, 7. Ki volt ez az elragadtatott ember, akiről Pál irt, de hogyan tárt fel Jézus még egy más férfinak is egy Paradicsomot?
8. Mi történt Jézus holtestével halála után? Mi történt azonban a veleérző gonosztevő holtestével?

FEL

tevőnek a cölöpön, melyet Kr. e. 96 körül említett meg, midőn a Jelenéseket adta? A Jelenések 2:7, (*UV*) szerint így szólt Jézus: „Akinek van füle az hallja: mit mond a szellem a gyülekezeteknek. Aki győz, annak az élet fájáról akarok enni adni, mely Isten paradicsomában van." Az Irás értelmében tagadnunk kell ezt.

[10] Nem mennyei paradicsomról beszélt Jézus a cölöpön csüngő gonosztevőnek. Ő ugyan olyan kevésbé tudott szellemi dolgokat felfogni, ahogy Nikodémus zsidó farizeus, a zsidók egy főembere képtelen volt arra. Igy szólt Jézus hozzá: „Ha valaki újra nem születik, nem láthatja Isten királyságát ... Ha valaki nem születik víztől és szellemtől, nem mehet be Isten királyságába. Ami testől született, test az és ami szellemtől, szellem az. Ne csodálkozz azon, hogy azt mondtam neked: Újra kell születnetek ... Arról beszélünk, amit tudunk, s arról tanuskodunk, amit látunk, de tanuságunkat nem fogadjátok el. Ha földiekről beszélek nektek és mégsem hiszitek: hogyan fogjátok hinni, ha mennyeiekről beszélek nektek?" (Ján. 3:3–12, *UV*) Olyan Paradicsomról beszélt Jézus a gonosztevőnek, melyről fogalmat alkothatott magának. Ezalatt nem azt értette ő, hogy halálakkor a mennyekbe menne vagy a holtak közül való feltámadásakkor a mennyekbe vitetne, hogy Jézussal, a Királlyal lehessen a Paradicsomban.

[11] Sőt miután már éveken át prédikálták tanitványai a mennyek királyságát, igen egészen addig a pillanatig, midőn Jézus apostolai szeme látára a mennyekbe ment, egyáltalán nem gondoltak ők egy mennyei királyságra. Hogyan kérdezhették volna a búcsu alkalmával: „Mester, nem ebben az időben állitod helyre Izráel királyságát?" (Apcsel. 1:6–11, *UV*) Hogyan gondolhatta volna tehát Jézusról azt, ez a veleérző ember a cölöpön, egy gonosztevő, tehát nem egy bizalmas apostola Jézusnak, hogy a mennyei királyságba fog kerülni vagy hogy a Paradicsom mennyei?

[12] Az a Paradicsom, melyről Jézus a gonosztevőnek beszélt, nem azonos azzal a paradicsommal, melyet annak az időnek rabbijai tanitottak az iskoláikban. Ezek szerint az iskolák szerint még mindig létezett a Paradicsom, vagyis Éden kerje. Hol volt hát, az ő tanitásuk szerint? Idézzünk egy szaktekintélyből: A paradicsom a „seolnak, a halottak világának egy régiója volt, a föld belsejében. Az egyik oldalon a gyehenna volt lángjaival és kinjaival, a másik oldalon a paradicsom, az üdvözültek közbeeső otthona. Ott volt Ábrahám, Izsák és Jákób pátriárka, készen arra, hogy hűséges utódaikat kebelükre vegyék ... Az üdvözült lelkek ünnepén a legmagasabb tiszteleti hely Ábrahám kebelén volt (Luk. 16:23), amelyen a halhatatlanság új örököse, mint kedvezményezett és tisztelt vendég nyugodott." * A kereszténység bizonyos vallás vezérei egyettértenek ma ezzel a rabbi tanitással. ** Tudják ugyan, hogy Jézus nem ment fel azon a napon a mennyekbe, amelyen a gonosztevővel beszélt a cölöpön. Tudják azt is, hogy a következőket mondotta Jézus Máriának és Magdalénának, a halottakból való feltámadás reggelén: „Még nem mentem fel az Atyához. De menj el az én testvéreimhez és mond meg nekik: ‚Felmegyek az Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.'" (Ján. 20:17, 18, *UV*) Igy tehát nem ment Jézus egy mennyei paradicsomba.

[13] Miért nem? Mivel halála és betemetése után három napréz alatt a seolban nyugodott. Lelke a seolban volt, ugyhogy beteljesedett a 16. zsoltár 10. verse: „Nem hagyod lelkemet a seolban, nem fogod megengedni, hogy a szerető jóságod embere lássa a sírt." Ezt a magyarázatot adta Isten szent szelleme pünkösd napján Péter által. Az éppen kitöltött szellem hatása alatt így szólt Péter: „Dávid mondotta reá [Jézusra] vonatkozólag: ‚Minden időben szemem előtt volt Jehova ... nem hagyod a hádesnak lelkemet s nem is engeded meg, hogy a szerető jóságod embere lássa a rothadást ...' Mert próféta volt ő [Dávid] és tudta, hogy Isten esküvel esküdött neki: trónra ültett egyet utódai közzül, előre pillantva beszélt Krisztus feltámadásáról, hogy nem lesz a hádesnak hagyva, sem pedig, hogy teste lássa a rothadást. Ezt a Jézust támasztotta fel Isten." — Apcsel. 2:25–32, *UV*.

[14] A gonosztevő Jézussal együtt volt a seolban vagy a hádesban a halálnapján. Ugyan olyan kevésbé ment fel a mennyekbe, ahogy Jézus sem ment fel oda. Valamilyen paradicsomban sem volt Jézus a gonosztevővel, amely lent a seolban vagy a hádesban lett volna. Nem ott lent van a paradicsom, s nem is helyezte Isten azután a seol paradicsomát a mennyekbe, az Ő közvetlen színe elé, mivel a seol vagy hádes nem az, amit az egykori rabbik hamisan tanitottak. A Szentírás, a Biblia szerint a seol vagy hádes az emberek szokott sírja. Amidőn Jézus feltámadt a halottak közül, hogy ne maradjon a lelke a seolban vagy hádesban, része volt az „első feltámadásban". Igy olvassuk: „Ő a kezdet, az elsőszülött a holtak közzül, hogy azzá legyen, akié mindenben az elsőbbség." (Kol. 1:18, *UV*) A tolvajnak nem volt része Jézussal az „első feltámadásban", mert az egy szellemi feltámadás, szellemi személykénti életre való feltámadás volt, a láthatatlan mennyekben. Jézus azt mondta Nikodémusnak, hogy „újra kell születni", mégpedig „víztől és szellemtől", hogy szellemi feltámadást nyerhessünk. Az ő hűséges tanitványai csak pünkösdkor lettek Isten szellemétől nemzve, tehát ötvenegy napra Jézus halála után.

[15] Habár a gonosztevő Jézus oldalán halt meg, mégsem vonatkoznak rá Pál apostolnak a szavai, melyek a Róm. 6:3–5-ben olvashatók: „Avagy nem tudjátok-é, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképen feltámasztott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképen mi is új életben járjunk. Mert ha az ő halálának hasonlósága szerint [Krisztus halálának], vele egyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok leszünk." A gonosztevő egy bűnözőnek a halálával halt meg, a Krisztus halálának a hasonlósága helyett. Igy szólt a másik haldokló gonosz-

* „Cyclopaedia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Literature" McClintock and Strong-tól, 7. kötet (1894), 657. oldal.

** Lásd a „The Scofield Reference Bible", az 1945-ös Copyright kiadással, az 1098-as oldalon, az 1 lábjegyzettet a Lukács 16:23-hoz, ahol a „pokol" szó áll!

9. Milyen kérdéssel találjuk szemben még magunkat a Paradicsomra vonatkozólag, s hogyan hangzik a válasz?
10. Miért nem beszélt Jézus mennyei paradicsomról a gonosztevővel a cölöpön?
11. Hogyan lehett Jézus apostolainak a képzeletéből is következtetni, hogy nem gondolt a gonosztevő a cölöpön egy mennyei királyságra vagy paradicsomra?
12. Miért egyeznek meg a kereszténység bizonyos vallásos vezérei azzal a paradicsomról szóló gondolattal, melyet a Jézus korabeli rabbinus-iskolák tanitottak?
13. Miért nem került Jézus egy mennyei paradicsomba, Péternek pünkösdkor történő bizonyító eljárása szerint?
14. Miért nem volt Jézus és a gonosztevő egy paradicsomban, amely lent lett volna a seolban, s miért nem volt része a gonosztevőnek Jézussal az „első feltámadásban"?
15. Miért nem szólnak Pálnak a Róma 6:3–5 szavai a gonosztevőnek, s mi történt a gonosztevővel, amidőn Jézus feltámadt a halottakból?

FEL

tevőhöz: „Mi teljesen azt kapjuk, amit tetteinkért kiérdemelünk; ez az ember azonban nem követett el semmi illetlent." (Luk. 23:40, 41, *UV*) Amidőn tehát Jézus halottaiból feltámadt, a gonosztevőt a seolban hagyta, nem pedig a paradicsomban.

16 Figyeldd meg tehát pontosan, hogy mit mondott a gonosztevő Jézusnak: „Jézus, emlékezzél meg rólam, ha jössz a te királyságodba." Azt kérdezte ezzel, hogy lehessen Isten királyságá*ban*? Egyáltalán nem! Hogyan is kérhette volna azt, még földi emberi szemszögből nézve is, hogy lehessen a királyság*ban*, ha nem származott — mint Jézus — a Dávid királyi családjának nemzedékéből? Azonkívül nem előzhette meg a gonosztevő Péter apostolt a királyságban. Bizonyosan nem tudott arról, amit Jézus személyesen mondott Péternek: „Néked akarom adni a mennyek királysága kulcsait és bármit megkötsz a földön, meg lett az kötve már a mennyekben." (Mát. 16:19, *UV*) Először csak pünkösdkor kezdte Péter apostol alkalmazni a „mennyek királysága kulcsainak" egyikét, miután kapott a kitöltött szellemből. Azonban a gonosztevő nem volt jelen ezen a pünkösd napon, hogy hallhatta volna Péter prédikálását. Igy tehát nem válhatott hasznára az első kulcsnak Péter által való alkalmazása, hogy bemehessen a mennyei királyságba és hogy lehessen a megdicsőült Krisztus Jézussal.

17 Évi ünnepként bevezette Jézus az Úr-vacsorát, annak a napnak az előestéjén, amikor Jézus és mellette a gonosztevő a mártírcölöpre lettek szegezve. Azután így szólt az ő tizenegy hű apostolához: „Ti vagytok azok, akik kitartottatok velem az én megpróbáltatásaimban; s én kötök veletek királyságra vonatkozó szövetséget, hasonlóan, ahogy az én atyám szövetséget kötött velem, hogy az én asztalomnál egyetek és igyatok az én királyságomban s trónokon ülve ítéljétek Izráel tizenkét törzsét." E királyságra való szövetségen kívül, még egy új szövetséget is adott. Akkor említette meg Jézus ezt a szövetséget az apostolok előtt, amikor a borral töltött serleget nyujtotta nekik s így szólt: „Ez a serleg az új szövetséget jelenti az én véremnél fogva, amely ki kell ontasson a ti javatokra." (Luk. 22:19–30, *UV*) A gonosztevő nem tartott ki Jézussal az ő megpróbáltatásaiban, mint a tizenegy hűséges apostol. Igy tehát nem mondta Jézus a gonosztevőnek, hogy felvesszi őt a királyságra vonatkozó szövetségbe csak azért, mert védte őt a gonosztevő és kérte őt, hogy emlékezzen meg róla, ha Királlyá lesz.

18 Azt mondja nekünk a Zsidók 6:19, 20 (*UV*), hogy Jézus, mint Isten Főpapja „előfutárként" bement Isten mennyei szentélyébe a „függönyön belül", miután feláldozta testét és mint szellemi személy feltámadott. A gonosztevő nem lehetett Jézus Krisztussal „előfutár", mert a régi Izráelban csak egyedül lépett be a főpap a szentek-szentélyébe. (Zsid. 9:6–8) Jézus feltámadása napján nem kapott a gonosztevő feltámadási testet, hanem várnia kellett, míg eljön azok feltámadásának az ideje, akik az emléksírokban nyugosznak s akkor kap majd egy testet. Igy írt az apostol, miután Jézus feltámadt: „Testvéreim, Krisztus vérének az erejében megvan tehát a reményünk arra, hogy bemehetünk a Szentjébe. Ez az új életút, melyet a függönyön, vagyis tulajdon testén keresztül nyitott nekünk. Főpapunk is van, akit Isten háza fölé rendelt." — Zsid. 10:19–21, *Békés* és *Dallos*.

19 A gonosztevő nem szolgált alapként a keresztyén-gyülekezet számára, sőt még tagja sem volt annak. A „Bárány tizenkét apostola" a keresztyén-gyülekezet szekundális alapjává lett téve, mely az első vagy a főalapra, tudniillik Krisztus Jézusra, a sziklatömbre lett felépítve. (Jel. 21:14) A gonosztevő ugyan olyan keveset kapott a kitöltött szent szellemből pünkösd napján, mint Keresztelő János. Nem lett Jánostól nagyobb, mert Jézus azt mondta azokról, akik bemennek a mennyei királyságba: „Az asszonyoktól születtek között, nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál, de egy csekélyebb a mennyek királyságában nagyobb nálánál. Keresztelő János napjaitól fogva mostanáig a mennyek királysága a cél, mely felé tülekednek az emberek és az előretülekedő ragadja azt meg." (Mát. 11:11, 12, *UV*) A gonosztevő nem képezett kivételt mindazon követelmények és rendeletek alól, amely a 144 000 e világ felett diadalmaskodó keresztyén-gyülekezetre ki lett szabva. — Jel. 7:4–8, 14:1–5, *UV*.

20 A gonosztevő nem lett Isten szellemétől nemzve és felkenve a cölöpön. Sem a páskha napján, sem pedig abban az időben, amikor Jézus a mártírcölöpön csüngött, nem öntötte ki Jézus Isten szent szellemét az ő hűséges tanitványaira, hanem pünkösdünnepén tette ezt, amikor mint Isten főpapja Isten jobbján volt a mennyben; akkor töltötte ki a szent szellemet. (Ján. 7:39) Akkor lettek először Isten szellemi fiaivá téve az élő tanitványok. Akkor lettek felvéve az új szövetségbe, szellemtől felkenve is és akkor vétettek fel a királyságszövetségbe is, Jézus Krisztus társörökőseiként.

21 Igy tehát az a Paradicsom, melyről Jézus a gonosztevőnek beszélt, nem ugyan az, mint a mennyek királysága. Nem azt igérte meg Jézus a gonosztevőnek, hogy Jézussal lesz az ő királyságában. A gonosztevő sem kérte Jézust, hogy vegye fel őt az ő királyságába vagy tegye őt annak egy tagjává. Mivel a gonosztevő nem volt Dávid királyi nemzedékének a tagja, így csupán csak azt kérte, hogy élhessen a királyság *alatt*, amennyiben kívánta, hogy ismerje el őt a király vagy emlékezzen meg róla és gondoskodjon arról, hogy része legyen a halottakból való feltámadásban a királyság területén. A Paradicsom a királyság *alatt* áll. Ennél az oknál fogva csak akkor lehet felállitani a Paradicsomot, ha a királyság fel lett állitva. Jézus királysága nem lett akkor a halálának a páskha napján felállitva a földön. Az Irás minden jövendőlése és az azzal kapcsolatban álló tények bizonyitják, hogy a királyság Kr. u. 1914-ben a mennyekben felállittatott. Midőn Jézus a feltámadása után a negyvenedik napon, felment a mennyekbe, Isten jobbjára ült, hogy várjon ott 1914-ig és a királyságnak akkor bekövetkezett bevezetésére. A barátságos érzületű gonosztevő nem ült akkor Jézussal a trónjára; oly kegyelem az, melyet Jézus gyülekezete tagjainak engedélyezett meg, akik legyőzik szellemi értelemben e világot. — Jel. 3:21; Zsid. 10:12–14.

22 Mindez azt bizonyítja, hogy lehetetlenség, hogy a gonosztevő Jézussal lehetett a Paradicsomban azon a napon,

16. Azt kérte-e a gonosztevő Jezustól, hogy kerüljön a királyságba, s alkalmazta-e Péter apostol „a mennyek királysága egyik kulcsát" a gonosztevő javára? Hogyan tudjuk ezt?
17. Kivel kötött Jézus a királyságra szövetséget, s miért nem volt belefoglalva a gonosztevő?
18. Mikor ment be a feltámadt Jézus „előfutárként" Isten mennyei szentélyébe, s miért nem ment be a gonosztevő előfutár-társként Jézussal ugyanabba?
19. Miért nem volt a gonosztevő a keresztyén-gyülekezet alapja, s miért nem volt ő nagyobb Keresztelő Jánosnál?

20. Miért nem lett Isten szellemével nemzve és felkenve a gonosztevő a mártírcölöpön?
21. Miért nem volt tehát egy és ugyanaz a mennyek királysága és a Paradicsom, melyről Jézus a gonosztevőnek beszélt, s miért nem ült Jézussal az ő trónjára a mennyben?
22. Miért nem lett a paradicsomból feltámasztva Jézus, s mire fog feltámagni a gonosztevő és az emléksirokban nyugvó emberek?

FEL

amikor mindketten meghaltak a mártírcölöpön. Halála után a haramadik napon nem egy Paradicsomból támadt fel Jézus, melyben talán ott hagyta volna a gonosztevőt a halottaknál. Hiszen az azt jelentette volna, hogy Jézus csak három naprészt lett volna vele a paradicsomban és hogy ott kellett volna hagyni őt. Nem is tért vissza Jézus egy paradicsomba, hogy a gonosztevőnél lehessen. A mennyekbe ment fel, hogy az ő Atyjánál legyen a mennyben. A gonosztevő nem támadt fel Jézussal a harmadik napon egy paradicsomból. Egyetlen elhalt számára sem lesz feltámadás az igazi Paradicsomból. A gonosztevő és az emléksírokban nyugvó emberek számára lesz egy paradicsomra való feltámadás, amely itt fog megtörténni a földön. A gonosztevő nem volt az első, aki a paradicsomba jött, nem is ment senki az elhaltak közül a gonosztevő előtt a Paradicsomba. A Paradicsom nem a halottak helye, hanem az élőkké!

AZ ÉDEN KERTJE

[23]Ádám, Isten fia volt az első ember a Paradicsomban. Abban az időben élt Ádám, amikor még nem volt seol vagy hádes; mert senki nem halt meg még akkor s lett egy földi sírba betemetve. Ezekkel a szavakkal kezdődik egy paradicsomról szóló cikk a *The Encyclopedia Americana* (21. kötet): „... az Éden kertje. Perzsiai eredetű a szó és parkot jelöl meg. Éden kertje nevekként fel lett véve a korszerű nyelvekbe. Igy tehát a boldogság bármely lakhelyének a megjelölése."

[24]Éden kertjére lett alkalmazva találóan ez a név, amelyben Ádámot megteremtették és helyezték. A héber bibliai szó „kert" egy körülzárt vagy bekeritett helyet jelöl meg, „ami valami gyönyörűséges és szép volt; Ez összhangban van a *pardes* vagy paradicsom perzsiai gondolattal, az az egy „tágas, nyílt parknak" a gondolatával, „amely be van keritve, hogy sértetlenül maradjon, melynek természetes szépségei még romlatlanok, melyben jól megtermett erdei fák vannak, sok közülük gyümölcsfa, melyet kristály tiszta folyók nedvesítenek, melynek partjain nagy antilópnyájak ide-oda hajszolnak vagy juhok legelésznek — egy ilyen tájképre gondolt a görög utazó a *paradeisos* szóval, melyre nem talált nyelvében pontosan megfelelő kifejezést ..." Bizonyos görög írók használták ezt a szót „egy terjedelmes földterület" megjelölésére, amely körül volt zárva egy erős keritéssel vagy gáttal, amelyben egy csomó fa, cserje, növény és kerti növény volt, s melyben kiválasztott állatok különböző módon korlátokban és szabadságban voltak tartva, aszerint, hogy vadak-e vagy pedig szelidek voltak. Igy tehát ez a szó nagyon közzel van az angol (és a magyar) *park* fogalomhoz, ha még a következő fogalmakat hozzá gondoljuk: *kert, állatkert* és *madárház.* *

[25]Igy történt az, hogy amikor a keresztyén időszámitás előtt a harmadik évszázadban elkezdték a zsidók az ő ihletett szent Héber-Iratjaikat görögre lefordítani, arra használták fel a görög *paradeisos* vagy paradicsom szót, hogy visszaadják vele a héber *gan* szót. A Bibliát latinra lefordító férfiak, a latin *paradisus* szót használták. Igy tehát igy olvashatunk a Bibliának katolikus (angol) *Douay*-fordításában (az 1. Mózes 2:7–15-ben):

[26]„S formálta az Úr Isten az embert a földnek agyagából és lehelte az ő orcájába az élet leheletét, és az ember élő lélekké lett. S ültette az Úr Isten kezdettől a gyönyör Paradicsomát, melybe az embert helyezte, akit formált. S előhívott az Úr Isten a talajból mindenféle fát, látásra szépeket és enni azokról kellemeseket: az élet fáját is a Paradicsom közepében és a jónak és gonosz ismeretnek a fáját is. S egy folyó ment ki a gyönyör helyéről, hogy öntözze a Paradicsomot, amely onnan négy főre [kezdő folyamra] oszlott, és vette Isten, az Úr az embert és helyezte őt a gyönyör Paradicsomába, hogy gondozza és őrizze azt." (Lásd, a *Henne* féle fordítást is.)

[27]Maga a héber Biblia alkalmazza háromszor a későbbi szövegében a *pardes* szót. (Nehemiás 2:8; Préd. 2:5; Ének. 4:13, *UV*) Egy *pardes*-nak vagy Paradicsomnak a gyönyörüséges szépségét Salamon Énekek-Éneke ecseteli, azokkal a szavakkal, melyet a pásztorbarát mond az ő szerelmének: „Egy berekesztett kert az én hugom, jegyesem, egy berekesztett kert, egy lepecsételt forrás. Böröd gránátalmafa paradicsoma, a legkiválasztottabb gyümölcsökkel, henna növényekkel, nárdusokkal együtt; nárdus és sáfrány, illatos nád és fahéj, mindenféle tömjéncserjékkel, mirhával és áloessal a legfinomabb illatos növényekkel, egy kertforrás friss vizek kútja és patakjai, melyek Libanonról csörgedeznek." — Ének. 4:12–15, *UV*.

[28]Ami az Éden-paradicsom szépségét még jobban emelte az első ember Ádám és az ő tökéletes felesége, Éva számára s ami teljes mértékben hozzájárult a gyönyörhöz és örömhöz, Jehova Istennek, Teremtőjüknek és szerető mennyei Atyjuknak a jelentéte volt. Az ő csodálatos módja szerint járt ebben a kertben, törvényét adta az embernek és vezette és irányította őt. Jelenléte megszentelte azt a Paradicsomot, azt az Éden kertet és szent élet helyévé tette azt. (1. Móze. 2:19–25; 3:8, 9) Midőn Ádám és Éva megszabaditotta magát ettől a szentségtől, amennyiben vétkeztek Teremtőjük, Atyjuk és Istenük ellen, ki lettek üzve a földi Paradicsomból annak rendje szerint, hogy mint bűnözők a kerten kivül megátkozott földön haljanak meg. Az a tény, hogy olyan helyiség volt a kert vagy az Éden-paradicsom, amely legalább is láthatatlan angyal-őrök által be volt keritve vagy rekesztve, világossan kitűnik az 1. Mózes 3:23, 24 (*Douay* angol) szavaiból: „S kiküldte őt az Úr Isten a gyönyör Paradicsomából, hogy művelje a földet, amiből vétetett. S kiűzte Ádámot és helyezett a gyönyör Paradicsoma elé kérubokat és egy lángoló kardot, amely minden irányba forgott, hogy őrizze az élet fájához vezető útat."

[29]Ádám az Éden kertjén kivül élt, míg elérte a 930 esztendős kort. Halálakor nem jutott vissza a Paradicsomba habár az még mindig létezett, nem a földgömb belsejében, ahogy azt a vallásos papság tanitja, hanem a föld felszínén. Ádám a földbe tért vissza, amiből vétetett. Nem az első Ádámról jövendölte meg a 16. zsoltár 10 verse, hogy lelke nem marad a seolban vagy hádesban, hanem az „utolsó Ádámról" mondja ezt, tudniillik Jézus Krisztusról. Ádám az élő lélek vétkezett, s a Teremtője, a Paradicsom Istene elleni lázadásáért, bűntetésből a halálba ment. (Ezékiel 18:4, 20; 1. Móz. 2:7, *UV*) Amikor Ádám istenfélő fiát, Ábelt megölte féltékeny testvére Kain, nem ment Ábel a Paradicsomba, hanem vére Istenhez kiáltott a földről, az Éden-paradicsomon kivülről. — 1. Móz. 4:1–11.

[30]Ádám még megélte Énoknak, az Ádám nemzetségi táblázatán a hetedieknek a születését. Amennyiben Énok szent életet élt, ‚állandóan Istennel járt'. Egy meghatározott időben elragadtatta vagy áthelyezte Isten Énokot. De az elragadtatása által — amely azért történt, hogy ne lássa a halált — nem jutott Énok a Paradicsomba, amely még mindig fennállott. A Zsidók 11:5 verse azt mondja nekünk, hogy ‚sehol nem volt ő található'. Isten egy csodája által békés halálal halt meg, amely megkimélte őt a halál keménységétől. Mivel Isten tetszést nyert rajta, megőriztetett Énok Isten emlékezetében és Isten meghatározott idejében része lesz az igazak feltámadásában. (Apcsel. 24:15; Ján. 5:28, 29) Seol sem található ma az eredeti Éden kertje, mivel elpusztult a vizözönkor Nóé napjaiban. Ha Énok feltámad a halottakból, akkor egy Paradicsomban való életre támad fel, amely itt a földön lesz felállitva.

* A McClintock and Strong féle „Cyclopedia", 7. kötet (1894), 652-es oldal.

23, 24. a) Ki volt az első ember a Paradicsomban és miért? b) Miért találó a „paradicsom" név Éden kertjére?
25, 26. a) Hogyan alkalmazták Éden kertjére a „paradicsom" szót? b) Miért nem alkalmazza a Bibliának római katolikus „Douay"-forditása az „Éden kertje" kifejezést?
27. Hányszor alkalmazza a héber Biblia a „pardes"-nak megfelelő szót, s hogyan szemléltette a pásztor-barát e szó értelmét a Salamon énekében?
28. Mi járult a legjobban az Éden kertjében uralkodó örömhöz és gyönyörhöz, s mi mutatta a legjobban a bünbeesés után, hogy a kert körül volt keritve?
29. Mi mondható arra a kérdésre, hogy visszament-e Ádám halálakkor a Paradicsomba vagy hogy oda jutott-e Ábel miután megöletett?
30. Mi mondható a Paradicsomról és Énokról, aki elragadtatott, hogy ne lássa a halált?

FEL

Megőrizni A MI SZELLEMI Paradicsomunkat

AZ ARMAGEDDONI csata után, Isten diadalmaskodó királysága helyre fogja állitani a Paradicsomot a földön. Ez az oka annak, amiért Jézus, az isteni szándékkal összhangban, így válaszolt a gonosztevőnek: „Velem leszel a Paradicsomban"; azon a napon, amikor Isten királysága hűséges tanújaként meghalt, s amikor a veleérző gonosztevő kérte őt, hogy emlékezzen meg róla, ha jön a királyságába. Az ő mennyei hatalma által láthatatlanul jelen lesz Jézus Krisztus, a Király a helyreállitott Paradicsomban. Ábel, Énok és a Kr. e. 33 pünkösdje előtti idők hű férfiai, fel fognak támadni az élet feltámadására ebben a földi Paradicsomban. Később, ha a gonosztevő követni fogja a Király hivását „az ítélet feltámadására", mint olyan valaki, aki életében a gonoszt művelte, be fog menni a földi Paradicsomba és tapasztalni fogja, hogy Jézus Krisztus, akivel a cölöpön csüngött, Királyként uralkodik az „új föld" felett. Meg fog akkor emlékezni a gonosztevő, Jézusnak a következő reménytkeltő szavaira: „Velem leszel a Paradicsomban." Ha mindörökké engedelmes marad, akkor örökké Jézussal lehet abban. — Ján. 5: 28, 29, *UV*.

[2] Amikor Jézus 1900 évvel ezelőtt ezeket a szavakat mondta, nem volt földi Paradicsom, sem szellemi paradicsom nem létezett akkor, amelyhez később elragadtatott Pál, hogy kimondhatatlan szavakat halljon, melyeket ember akkor nem beszélhetett ki. — 2. Kor. 12: 4, *UV*.

[3] Midőn Jézus egy bűnös rabszolgához hasonlóan meghalt a mártírcölöpön és szétszéledtek apostolai, valamint a többi tanitványok, nem keltett paradicsomi szépséget, sem valami földi, sem pedig valami szellemi dolog. Úgy látszott, hogy a nagy „Sárkánynak", az ‚őskigyónak, akit Sátánnak és Ördögnek hívnak', világszervezete diadalmaskodik Isten asszonyának a magván, aki szétzuzatott a sarkán. (Jel. 12: 9, *UV*; 1. Móz. 3: 15) Pontosan úgy volt ez, ahogy Jézus megmondotta az ő ellenségeinek, akik elfogták őt a Gecsemáné kertben: „Ez a ti órátok és a sötétség kényszerhatalma." (Luk. 22: 53, *UV*) Jehova következő prófétai szavai teljesedtek be abban a sötét időben: „Fegyver, serkenj fel az én pásztorom ellen és a férfiú ellen, aki nékem társam! így szól a Seregeknek Ura. Verd meg a pásztort és elszéledjenek a juhok, én pedig a kicsinyek ellen forditom kezemet." (Zak. 13: 7; Mát. 26: 31) Abban az időben olyas valamit tettek Jézus tanitványai, amit megjövendőlt, hogy cselekedni fognak: ‚Sirni és jajgatni [fogtok], a világ pedig örülni fog, ti pedig szomorkodni ... szét [fogtok] széledni, kiki az övéihez és engem egyedül [fogtok] hagyni.' (Ján. 16: 20, 32) Jézus feltámadásáig oda lett az Isten királyságára való reménység, mert így szólt csalódottan két tanitványa azon a napon: „Úgy reméltük, hogy ez az a férfi, aki arra lett rendelve, hogy felszabaditsa Izráelt. De mindazok mellett, már ez a harmadik napja, amióta ezek a dolgok történtek." (Luk. 24: 21, *UV*) Királyság nélkül nem lehetett Paradicsom.

[4] De hogyan vált örömmé a gondjuk, s milyen szivbeli örömöt éreztek, midőn ismét hozzájuk jött, amennyiben a tiltott gyülekezeti helyükön és más helyeken megjelent nékik! Még maga Isten jelképes asszonya is, Sion, akinek megígért magva a feltámadt Jézus Krisztus volt, ujjongott mint egy szülőnő, aki, ha létrehozta a kisdedet, „örömében nem gondol a nyomorúságra, hogy ember született e világra". (Ján. 16: 21, 22, *UV*) Az ujjongás ellenére nem értették meg még sem mindjárt Isten nagyszerű szándékát. Midőn tehát negyven nappal később felment Jézus a mennyekbe, meg voltak rémülve. Ahogy megparancsolta nekik várták tiznapot, Pünkösdig Jeruzsálemben. Akkor kitöltötte rájuk Jézus Krisztus a szent szellemet, aki Isten jobbján ült, a Jóel 2: 28, 29-ben tett igérete beteljesedéseként s a szellem által jelenéseket kaptak, megvilágosodtak és a szent szellemtől lettek nemzve és felkenve is. „Újteremtésé" lettek. Isten szellemi fiaivá lettek, szellemi izraelitákká. Tagjai lettek Isten új „szent nemzetének, annak a nemzetnek, aminek a királyság adatott, hogy teremje meg annak királyi gyümölcseit. — Apcsel. 2: 1–36; 2. Kor. 5: 17; 1. Péter 2: 9; Mát. 21: 43.

[5] Egy szellemi paradicsom keletkezett s ők bementek abba. A szellemi állapotuk nem felel meg annak a sáskákkal meglepett földnek, melyet Jóel Próféta vázol: „Elötte [előttük] a föld olyan, mint az Éden kertje, utána [utánuk] pedig kietlen pusztaság." Ellenkezőleg, a megdicsőült Jézus Krisztus által, beteljesitette Jehova Isten a további szavakat, melyeket ugyan azáltal a próféta, Jóel által mondott:

[6] „Ne félj, te föld! Örülj és vigadozz, mert nagy dolgokat cselekszik az Úr! Ne féljetek, ti mezei vadak! — mert zöldülnek a pusztának virányai; mert a fa megtermi gyümölcsét; a füge és szőllő is kitárják gazdagságukat. Ti is, Sionnak fiai! — örvendezzetek és vigadjatok az Úrban, a ti Istenetekben ... És kipotólom nektek az esztendőket, amelyeket tönkre tett a szöcske, a cserebogár és a hernyó és a sáska; az én nagy seregem, amelyet reátok küldöttem. És esztek bőven és megelégesztek, és magasztaljátok az Úrnak, a ti Isteneteknek a nevét, aki csodálatosan cselekedett veletek, és soha többé nem pironkodik az én népem. És megtudjátok, hogy az Izráel között vagyok én." — Jóel 2: 3, 21–27.

[7] Az idők folyamán, amikor a tárzusi Saul a zsidóságból a keresztyénségre tért és Pál apostolá lett, ki lett vezetve a terméketlen zsidóságból, amely egy Istentől elhagyott földhöz hasonlitott, amelyet végiggázoltak és minden növényzetétől megfosztottak, és a keresztyén, szellemi paradicsomba lett vezetve, az apostoli idő csillogó szépségébe. Pillanatnyilag ő volt az a férfi, aki, emberi testben-e vagy azon kivül, egy csoda által olyan helyzetbe jutott, hogy többet láthatott a keresztyén-gyülekezet akkor felvirágzott szellemi paradicsománál a földön. Egy természetfeletti látomás és kinyilatkoztatás által képesitve lett Pál, hogy lássa prófétai bemutatásban Isten asszonyának, Sionnak paradicsomi állapotát, abban a jövendőbeli időben, amikor Isten királysága valóban fel lesz állitva a mennyekben. Ez az 1914 utáni idő lenne.

[8] Az első évszázad igazi keresztyéniség szellemi paradicsoma virágzott a Bárány tizenkét apostolának ideje alatt. Bőven megtermett Isten keresztyén, szellemi gyermekei között a szent szellem gyümölcse. Jelképesen beszélve az első évszázadbeli gyülekezet „Isten művelésre való mezeje" volt. Nem hagyta válaszolatlanul a nagy Szőllőkertésznek, Jehovának kedves figyelmességét. A jelképes szőllőtő, melynek főtörzse Jézus volt, s melynek ágait mind az ő szellemtől

1. Mikor lesz ismét helyreállitva a Paradicsom a földre, s ki lesz Jézussal a Paradicsomban?
2, 3. a) Létezett egy paradicsom, amikor Jézus a gonosztevővel beszélt? b) Miért nem létezett akkor még a szellemi paradicsom sem, melybe Pál elragadtatott?
4. Milyen örömet érzett Sion Jézus feltámadásakkor, de csak mikor értettek meg valamit Jézus apostolai a királyságról?
5, 6. Mi keletkezett akkor a tanitványok számára és Jóelnak melyik jövendölése beteljesedéseként?
7. a) Milyen paradicsomba jutott a tárzusi Saulus megtérésekkor? b) Milyen paradicsomba ragadtatott el, ahol kimondhatatlan szavakat hallott?
8. Milyen módon virult az igazi keresztyénség paradicsoma az első évszázadában?

FEL

nemzett tanitványai képezték, dicsőitette a mennyei Atyját, amennyiben sok gyümölcsöt hozott és azáltal bebizonyíttotta, hogy ezek a „vesszők" valóban Jézus tanitványai voltak. Az egyedüli, valódi keresztyén nemzet dús mértékben hozott királyság gyümölcsöket. Szellemi jólét uralkodott. — 1. Kor. 3:9; Ján. 15:1–8; Mát. 21:43, *UV*.

[9] Isten e szellemi paradicsoma azonban nem volt tartós a földön. Azok többsége, akik keresztyéneknek vallották magukat nem vivtak „kemény harcot a hitért, amely egyszer s mindenkorra hagyatott a szentekre." Nem gondoltak a „mi Urunk Jézus Krisztus apostolainak előbb mondott szavaira, ahogy mondani szokták nektek: ‚Az utolsó időben lesznek csúfolkodók, akik az ő saját kivánságaik szerint istentelenségekhez folyamodnak.' Ezek azok, akik szakadásokat okoznak, animális emberek szellemi érzület nélkül. Ti azonban, szeretteim, amennyiben felépültök a ti szent hitetekben és a szent szellemben imádkoztok: tartozkodjatok Isten szeretetében, míg vártok a mi Urunk Jézus Krisztus irgalmasságára, örök élettel kilátásban." (Judás 3, 17–21, *UV*) Lassanként jött a nagy vallásos bukás, melyet Pál apostol megjövendölt. Akkor ki kellett nyilatkoztassa magát a „törvénytelenség embere" és a „pusztulás fia". — 2. Tessz. 2:3, 6–12.

[10] Ez a szellemi paradicsomnak azok számára való elvesztéséhez vezetett, akik ugyan szájukkal kereszténveknek vallották magukat, de nem annak megfelelően éltek. Meg volt tehát a jó oka Pál apostolnak, hogy az Éden-paradicsomot alkalmazza ábrázolásként, amikor figyelmeztette a keresztyéneket a hamis apostoloktól, akik csalással fogják kieszközölni ezt a bukást: „De félek, hogy miként a kigyó csalással elcsábitotta Évát, úgy a ti értelmeteket is megrontja és elvonja őszinteségtől és tisztaságtól, mellyel tartoztok Krisztusnak." — 2. Kor. 11:3, 13–15, *UV*.

[11] Amennyiben felhasználta az Ördög a kigyót Édenben, kieszközölte az eredeti Paradicsom elvesztését a földön Ádám és Éva számára 6000 évvel ezelőtt és mindannyiunk számára, akik tőlük származunk. Hasonló módon idézte elő Sátán, az Ördög, az „Őskigyó" a keresztyének szellemi paradicsomának az elvesztését is, amikor a gátlóan ható „Bárány tizenkét apostola" a halál által el lett téve az útból. A mai kereszténységben és a több mint 820 millió hivei között, akik ezernél felőli vallásos szektában összetalálkoztak, azt mutatják az ő két világháborújuk kihatásai, hogy a kereszténység biztos nem paradicsom. Habár megelőzte ezt egy paradicsomi állapot az apostoli időben, ma mégis egy vallásos „kopár puszta", amelyet a jelképes sáskák, Jehova „nagy serege" elpusztított. Nem található ott Isten országa gyümölcsei, hanem tömve van e világ materialista nemzetei gyümölcsével. A kereszténység a szellemi éhenhalás előtt van, mert Isten küldött „éhséget a földre, nem kenyér utáni éhséget s nem viz utáni szomjuságot, hanem Jehova Igéje hallása" utánit; pontosan úgy, ahogy meg lett jövendölve. (Ámos 8:11–13) Ahogy Ádám, Éva és Kain Éden kertjén kivül haltak meg, úgy kell a kereszténységnek is a szellemi paradicsomon kivül elpusztulnia.

A SZELLEMI PARADICSOM HELYREÁLLITÁSA

[12] Jehova Igéje megjövendölte, hogy helyre fogja állitani Sion szellemi paradicsomát, az ő asszonyhoz hasonló szervezetének, szellemi fiai között a földön. Ezt az ő királysága által fogja megtenni, amikor felállitja azt, az ő változhatatlanul meghatározott idejében, 1914-ben. Körül-belül negyven évvel 1914 előtt, elkezdte Jehova előkésziteni a Sion szellemi gyermeke maradékát e szellemi paradicsom megújitására. Már 1883-ben igy nyilatkozott a *Zion's Watch Tower* „A Tolvaj" cikkben, a negyedik oldalon: „Ha felállitsa az Úr az ő királyságát, meg fog emlékezni a tolvajról s a Pavezetének, szellemi fiai között a földön. Ezt az ő királysága radicsomban lesz ő ... Mindannyian életre kell legyenek hiva Krisztusban vagy ő általa és el kell nyerjék azt a kiváltságot, hogy visszatérhessenek ama édeni állapothoz, mely az első ember bűne miatt elveszett és melyet Krisztus Jézus az ő igazságos áldozata által visszavásárolt az emberek számára." Mindazonáltal előbb helyre kellett állittasson Sion szellemi gyermeke maradékának szellemi paradicsoma, mielőtt helyre lehetne állitani a földi Paradicsomot az emberiség számára.

[13] Az 1914-es évig örvendett Sionnak, Isten asszonya szellemi magvának ez a maradéka a szellemi jólét növekvő mértékének. De utána jött az első világháború. Ezzel kapcsolatban csaknem tönkre tették a kereszténység vallásos, politikai s katonai hatalmai Jehova tanúinak ezt a szellemi jólétét. Hasonlóak voltak ezek ahhoz a „két tanúhoz", akikről meg van irva a Jelenések 11:3-ban, hogy zsákruhában fognak prófétálni és végül nyilvános halálal fognak meghalni ebben a régi világban, különösképpen a kereszténységen belül, ahol a legtevékenyebbek voltak. Az történt velük, ami az apostolokkal és Jézus más tanitványaival történt abban az időben, midőn az Úr Jézus Krisztus holtan feküdt a sírban.

[14] Földi állapotuk hasonló volt vallási téren Júda földjéhez, amikor Jeruzsálemmel együtt pusztán hevert és temploma romokban feküdt, mig az átélők ezrei főképpen a bálványimádó Babilon földjére lettek számüzve. A régi idők ilyen viszonyai közepette nagy jelentőséggel birt Jehova Igéje, mely Ezékiel próféta által hangzott el, aki már mint számüzött Babilonban volt, mielőtt valóság lett Jeruzsálemnek, annak templomának és az egész Júda földjének pusztulása:

[15] „És megszentelem az én nagy nevemet, mely megfertéztetett a pogányok között, melyet ti fertéztettek meg köztök; és megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr, ezt mondja az Úr Isten, mikor megszentelem magamat rajtatok az ő szemük látára. — És fölveszlek titeket a pogányok közül, s egybe gyüjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a ti földetekre. És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek. Nem tiérettetek cselekszem ezt, mondja az Úr Isten, tudtotokra legyen! Piruljatok és szégyenüljetek meg útaitok miatt, Izráel háza! — Ezt mondja az Úr Isten: Azon a napon, melyen megtisztitlak titeket minden vétketektől, azt cselekszem, hogy lakják a városokat, és a romok megépitettetnek. És az elpusztult helyet mivelik, ahelyett, hogy pusztán hevert minden átmenő számára. És ezek mondják: Ez a föld, ez az elpusztult, olyanná lett mint az Éden kertje, és a romma lett s elpusztult s lerontott városokat megerősitve lakják. És megtudják a pogányok, akik körülettetek megmaradtak, hogy én, Úr építettem meg a lerontottakat s plántáltam be a pusztaságot. Én, Úr mondtam és megcselekedtem." — Ezék. 36:23, 24, 27, 32–36.

9, 10. a) Miért nem maradt fenn Istennek ama szellemi paradicsoma a földön? b) Milyen figyelmeztetést intézett Pál az első keresztyénekhez, amelyben szemléltetésként a Paradicsomot alkalmazta?
11. a) Kicsoda idézte elő az eredeti földi Paradicsomnak és a keresztyének szellemi paradicsomának az elvesztését is? b) Hol fog elpusztulni a mai kereszténység és miért?
12. Hogyan kellett helyreállitsa Jehova Sion szellemi fiai szellemi paradicsomát a földön, s milyen helyreállitás kellett ezt megelőzze?
13. Melyik évig uralkodott a szellemi jólét egy bizonyos mértékig, s milyen képpen lettek Jehova tanúi Jézus tanitványaihoz hasonlók attól kezdve, amikor ezek holtan a sirban feküdtek?
14, 15. a) A régi idők milyen puszta helyzetéhez lett hasonló földi állapotuk?b) Ezékiel milyen szavai voltak nagy fontossággal a régi időben azok számára, akikre vonatkozott?

FEL

[18] Ez a jövendölés a valóságban Izráel egykori természetes népén teljesedett be, s ez adja meg a biztosítékot arra, hogy be fog teljesedni teljes, végleges módon napjainkban a szellemi Izráelon. Jehova Isten akkor a Nagy Czirus perzsiai királyt hatalmazta fel, hogy döntse meg a hatalmas Babilont. Vezette Czirust egy intézkedés kibocsátásában, amely által szabadokká lettek a zsidók, hogy visszatérhessenek elpusztított hazájukba és felépíthessék Jehova templomát. Pontosan a 70 éves pusztaság végén elfoglalta Jehova népe ismét Júda földjét. Újraszületett Izráel mint nemzet, ismét felépítették a templomot és ismét elkezdték ott Jehova imádatát. A következő évben lefektették a templom alapját. Évekkel az ellenség támadása után felépült a templom az I. Dáriusz perzsiai király uralmának a hatodik esztendejében. Mivel még mindig volt ellenség a szomszédos országokban, akik továbbra is fenyegetőztek, ezért szükséges volt megerősíteni Jeruzsálemet. Artaxerxes király elküldte ezért az ő zsidó pohárnokát, Nehemiást helytartóként Júdába, hogy ismét felépítse Jeruzsálem városának falait. Igy is történt. Egy említésre méltó változás ment végbe Júda földjén. Mialatt borzalmas pusztaság uralkodott ott hetven éven át, olyanná lett ez mint az Éden kertje, mint „Jehova kertje".

[17] Ugyan úgy történt ez a mi időnkben is: Jehova Isten létrehozta asszonyának magvát, tudniillik Jézus Krisztust, amennyiben a mennyei uralmának a királyává tette őt, amely 1914-ben született meg. A következő bejelentés hangzott el a mennyben: „A világ királysága a mi Urunk [Jehova] és az ő Krisztusa királysága lett, és ő uralkodni fog mint király mindörökké." A földön viszont tomboltak a kereszténység nemzetei. Pusztává tették Jehova tanui szellemi maradékának földi állapotát, amely hasonlított a régi Jeruzsálem és Júda pusztává tevéséhez. Megállást parancsoltak Jehova imádata újjáéledésének a földön, s a teljes elnyomatás veszélyében forgott az. — Jel. 11:15–18, 3–10, *UV*.

[18] Ezt azonban nem engedhette meg Jehova, ha be akarta teljesíteni prófétai igéretét is. Hatalmon és müködésben volt királysága, annak az országa, aki nagyobb a Nagy Czirusnál. Királyságának uralma és népe szellemi talajdonának a pusztulása a földön, egy és ugyan abban az időben, nem illetek össze. Hirdetni kellett a felállított királyságot mindazon nemzetek között, melyek káromolták az ő nevét. Maradéka számára lenni kellett egy szellemi paradicsomnak a földön, hogy valódi alapja és méltó háttere legyen neki a Király és királyság hirdetésére.

[19] 1919-ben befejeződött a háború a mennyben. E háború kivetette Sátánt démonaival együtt a mennyből és letaszította őket a földre. Igy tehát betöltötte Jehova győzedelmes Királya, Jézus Krisztus az újkori Nagy Czirus szerepét. Kiszabadította Jehova tanúi maradékát a babiloni fogságából, ismét helyreállitotta annak Istenhez való kellemes viszonyát s adott neki munkát egy épülő templomszolgálatban, amely bátorságot igényelt. Ugyan ebben az évben kiszabadult a Watch Tower Society elnöke és annak titkár-pénztárosa, valamint hat további felszentelt keresztyén társ az igazságtalan fogságból, amelybe egy háborúsbolond világ taszította őket. Már hat hónappal azután, azaz 1919 szeptember 1-től 8-ig, megtartotta a szellemi maradék az első nemzetközi gyülését Cedar Pointban, Ohio (USA). Újjá szervezték a munkát és Jehova tanúi kezdték proklamálni az „Arany korszakot", a Paradicsomnak, a jövendőbeli földi Paradicsomnak a korszakát.

[20] Aligha ismerték fel akkor a szellemi maradéktagok, hogy beléptek egy szellemi paradicsomba, Jehova rendithetetlen igéreteinek beteljesedéseként. Jehova kiöntötte nagyobb mértékben az ő szellemét rájuk. Szellemével nem csak egy merész munkára hatalmazta fel őket, hanem kinyilatkoztatta előttük megbízatását is. Melyik megbízatást? „A jó üzenet [kell] először prédikálva legyen minden nemzet között." (Márk. 13:10, *UV*) Csordultig telve lelkesedéssel — ahogy egy felszabaditott, helyreállitott szellemi nemzetnek lenni kell — kezdték el Jehova tanúi maradéktagjai buzgalommal a végső munkát, amely meg kellett előzze még Armageddon egyetemes háborúját. A szent szellem bőséges gyümölcsei jutott osztályrészükül. Megteremték a királyság gyümölcseit, azaz azt a tevékenységet és munkát, amely által hirdetve lett Isten új világa királyságának jó üzenete. Elkezdték betölteni az egész föld területét ezekkel a gyümölcsökkel. Egyre több és több helyiségben lettek gyülekezetek alapitva és szilárd városokhoz hasonlóan felállitva, erődítményekhez hasonlóan, melyekre nem lesz szükség Armageddon után a földi Paradicsomban. Szellemi helyreállitásuk és jólétük kiválltotta a kereszténység nemzetei csodálatát.

[21] A kegyelem újból való megnyilvánulásának ez a látható bizonyitéka kimondhatatlan vigaszt hozott Sion gyermekei szellemi maradékának a földön. Egy csolálatos tapasztalat volt számukra a következő isteni igéret beteljesedésének a megélése: „Mert megvigasztalja az Úr Siont, megvigasztalja minden romjait, és pusztáját olyanná teszi mint az Éden, és kietlenjét olyanná, mint az Úrnak kertje, öröm és vigasság találtatik abban, hálaadás és dicséret szava! Igy térnek meg az Úrnak megvátottai, és ujjongás közben Sionba jönnek, és örökös öröm fejükön; vigasságot és örömöt találnak, eltünik a fájdalom és sóhaj.! Én, én vagyok megvigasztalótok." — Ésa. 51:3, 11, 12.

[22] A szellemi paradicsom virágzó állapota megmagyarázza Jehova tanúi felülmulhatatlan boldogságát, akik az ő Új-Világ-Társadalmához tartoznak. Jehova e szellemi kertjének nagyszerűségét vázolják azok a prófétai szavak, melynek szólásmódja az újrahelyreállitott Júda földjére vonatkozik: „Örvend a puszta és a kietlen hely, örül a pusztaság és virul mint öszike. Virulva virul és örvend ujjongva, a Libánon dicsősége adatott néki. Kármel és Sáron ékessége; meglátják ők az Úrnak dicsőségét, Istenünk ékességét. Akkor a vakok szemei megnyilnak, és a süketek szemei megnyittatnak; akkor ugrándoz, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve, mert a pusztában viz fakad, és patakok a kietlenben. És tóvá lesz a délibáb, és a szomjú föld vizek forrásivá; a sakálok helyén, ahol feküsznek, fű, nád és káka terem."

[23] „És lesz ott ösvény és út, és szentség útjának hivatik: tisztátalan nem megy át rajta; hisz csak az ővék az; aki ez úton jár, még a bolond se téved el; Nem lesz ott oroszlán és a kegyetlen vad nem jő fel reá, nem is található ott, hanem a megváltottak járnak rajta! Hisz az Úr megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejükön, vigasságot és örömöt találnak; és eltünik fájdalom és sóhaj." — Ésa. 35:1, 2, 5–10.

[24] A megváltott szellemi maradék visszatért Sionhoz, Jehova teokratikus szervezetéhez. Olyan százezrek álltak mögéjük, akik a maradék ezen Istenét kivánják imádni, annak a szervezetnek a Teremtőjét, amely telve van csodálatra méltó paradicsomi dolgokkal. Olyan szervezet ez, amely viszhangzik a csodálatraméltó Istennek örömkiáltásától és dicsőitésétől. Ez egy szellemileg egészséges, erős és tevékeny szervezet, egy olyan szervezet, amely szabad mindattól, ami Isten szemében bolondság, szabad Istent gyalázkodó bolondoktól, mentes bármely bestialitástól tagjai között. A szentség útján jár, miközben távoltartaja magát az ocsmány világgal való közösségtől s nem engedi beszennyezni magát általa. Nem található szellemi terméketlenség benne, sem pedig a sovány, káros növényzetek nem találhatók, melyek az átkozott földön nőnek. Igy szólt Jehova:

16. Hogyan teljesedett be valóban az a jövendölés Izráel régi népén, s milyen esemény lett határozottan beigazolva ezáltal?
17. Milyen kikiáltás hangzott el 1914-ben a mennyben, azonban mi történt Jehova szellemi maradékának földi állapotával?
18, 19. a) Mi vált szükségessé a földön, midőn felállittatott Isten királysága a mennyben? b) Mennyiben járt úgy el a Király, Jézus Krisztus, mint egy korszerű Czirus, s milyen újraszerveszkedés ment végbe azután a földön?
20. Mibe lépett be aztán a maradék, és mivel kezdte betölteni a földszinét és hogyan?
21. Hogyan lett ezáltal érintve a szellemi maradék érzéki állapota, s Ésaiásnak milyen jövendölése teljesedett be igy tehát a maradéktagokon?
22, 23. Mi magyarázza meg tehát a mai Jehova tanúi túláradó boldogságát, s hogyan ecseteli Ésaiás a helyzetet a 35. fejezetben prófétai szavakkal?
24, 25. a) Ki sorakozott a helyreállitott maradék mögé, s a szervezet melyik ismertetőjelei vonzották ezeket? b) Milyen átváltozást jövendölt meg Ésaiás földi állapotát illetőleg?

FEL

[25] „Mert örömmel jöttök ki, és békességben vezéreltettek; a hegyek és halmok ujjongva énekelnek ti előttetek, és a mező minden fái tapsolnak. A tövis helyén cziprus növekedik, és bogács helyett mírtus nevekedik, és lesz ez az Úrnak dicsőségéül és örök jegyül, amely el nem töröltetik." — Ésa. 55:12, 13.

[26] Az „igazságosság fáinak" — melyek hasonlók az igaz keresztyénekhez — a növekedése a mi földi tulajdonunkon belül megy végbe, melyet elpusztítottak egykor a babiloni ellenségek. Ez Jehova magasztalására lett, akinek neve után neveztettek el ezek a szellemi fák. Ily megtermett, gyümölcsöthozó, szép fáknak e növekedése a szellemi paradicsomban egy csalhatatlan jelként kell szolgáljon. A királyság nak a jele ez, tudniillik, hogy Isten királysága uralkodik és elhalmozza mindazokat áldással, akik már most, tehát még az armageddoni csata előtt alávetik magukat. Igenis, ez az újjonnan helyreállított szellemi paradicsom, amely Armageddon előtt virul, jel minden ellenséges nemzet közepette, hogy Jehova Isten elfoglalta nagy hatalmát s elkezdett Királyként uralkodni az ő felkent, koronázott Fia, Jézus által. Ez a jel — azt mondja Jehova — nem fog ‚kiirtatni'. Mily erősítő is ez az igéret mindannyiunk számára!

[27] Isten bizzik bennünk. A mi felelősségünk, a szellem segítségével minden olyasmit megtenni, amit csak megtehetünk, arról gondoskodni, hogy ne írtasson ki ez a jel, hadd legyen meg Isten akarata a földön. Ezt kell cselekednünk, amennyiben megőrizzük Isten akarata szerint szellemi paradicsomunkat. Csak akkor bizonyulunk érdemesnek arra, mi maradéktagok, ha ezt tesszük, hogy „együnk az élet fájáról ... amely Isten Paradicsomában van". — Jel. 2:7, *UV*.

[28] A mennyei királyság felállítása után 1914-ben és 1918 óta, Jehovának és a szövetség követének, Jézus Krisztusnak a szellemi templomhoz való jövetele óta, fel lettek támasztva az elhalt apostolok és más szellemtől nemzett keresztyének, akik ezen események előtt hűségben meghaltak. Jézus lett alkalmazva arra, hogy feltámassza a halálból azokat, akik legyőzték a világot. (Ján. 6:54–57) Ezért engedélyezte meg Jézus, ezeknek a győzedelmes keresztyéneknek, hogy egyenek az Isten mennyei Paradicsomában lévő „élet fájáról". Feltámadásukkor halhatatlansággal és romolhatatlansággal lettek felruházva. Jehova Isten a nagy Forrássa e halhatatlanságnak és romolhatatlanságnak. Ezért jöttek Jézus Krisztus által, aki az „út" ehhez a jelképes „élet fájához", Jehovához és megkapták tőle a jutalmat, tudniillik mennyei halhatatlanságot és romolhatatlanságot. Ha hűséges maradt volna Ádám Éden kertjében és ehetett volna az élet földi fájáról a kert közepében, akkor az azt jelentette volna számára, hogy osztályrészéül lett volna Istentől az örök emberi életre való jog, azzal a biztositékkal együtt, hogy meg lett volna védelmezve és őrizve ez a jog. Ugyan így az élet mennyei jutalmon való részvételt jelenti, szellemi halhatatlanságon és romolhatatlanságon, amely az „élet és romolhatatlanság" egyedüli Forrásától, Jehovától származik, az „örökkévalóság Királyától, a halhatatlan, láthatatlan egyedüli Istentől". — 1. Kor. 15:50–54; 1. Tim. 1:17, *UV*; 2. Tim. 1:10.

[29] Röviddel ezen elhalt hűséges keresztyéneknek az ‚Isten mennyei Paradicsomára' való feltámadása után, ki lett szabaditva a szellemi izraeliták hűséges maradéka a jelképes Babilonból és egy szellemi paradicsomba lett helyezve. Bennük lett lefektetve az „új föld" alapja; egy teokratikus ország lett létrehozva és fel lett épitve egy szellemi paradicsomá. (Ésa. 66:8) Már is be lett hozva ebbe a paradicsomba Izráel népe juhokhoz hasonló követőinek egy „nagy sokasága".

26. Minek a jele a fák növekedése a szellemi paradicsomban, s mi mondható ezek kiirtására vonatkozólag?
27. Milyen felelősség nyugszik hát a maradékon, s a Paradicsomot illetőleg milyen kiváltság iránt bizonyul érdemesnek, amennyiben teljesíti azt?
28. Milyen módon lett megadva a jóg az 1918 előtt meghalt szellemtől nemzet keresztyéneknek, hogy egyenek az élet fájáról Isten paradicsomában, s mit jelent ez a valóságban azok számára, akik esznek arról?
29. Hogyan teljesedett be Ésaiás 66:8 a maradékon a földön, miután hűséges keresztyének feltámadtak Isten mennyei paradicsomára?

HOGYAN ŐRIZENDŐ AZ MEG

[30] Ez a szellemi paradicsom visszatükrözi Isten dicsőségét és bizonyságul van a királysága felállitására. Isten iránt való szerető értékeléssel és e szellemi paradicsom feletti valódi örömmel tápláljuk annak megőrzése őszinte vágyát. De hogyan? Emlékezzünk arra, hogy Ádám azért lett az eredeti Éden kertbe vagy gyönyör Paradicsomába helyezve, hogy „művelje és gondozza" azt. (1. Móz. 2:15, *UV*) Ahogy neki meg kellett őrizni ezt a Paradicsomot Isten akarata iránti engedelmességben, ugyan úgy meg kell őrizzük mi ma „Jehova szellemi kertjét". Ez munkát jelent, hogy szellem. szépséget és rendet érjünk el. Emlékezzünk arra, hogy ez a szellemi paradicsom egy szent hely, mert ez Jehova szentély osztályának a helye, egy olyan épitmény, amelyben „Isten az ő szellemével lakozik". (Eféz. 2:19–22, *UV*) Szentnek és tisztának kell tartasson, amennyiben szentségben és tisztaságban élünk, hiszen Teremtője és Tulajdonosa szent.

[31] A templomérdekeket is az első helyre kell helyeznünk azaz Isten imádatának az érdekeit. Enélkül nem lehett tartos egy szellemi jólét áldása. Szemléltetve lett ez a tény Izráel maradékának és azok társainak az esetében már régen ezelőtt. Kr. e. 537-ben szabadon lettek eresztve annak a maradéknak a tagjai a babiloni fogságból, mégpedig kifejezetten arra a célra, hogy térjenek vissza Jeruzsálembe és épitsék fel Jehova templomát. Amikor engedtek az ellenség beavatkozásának és elhanyagolták a templom építését, kimaradt a templom Istenének az áldása is, ahogy Aggeus próféta rámutatott nekik erre. (Aggeus 1:1–11; 2:15–19 El a világi ellenségektől való minden félelemmel! El az önző állatias materializmussal! Hadd uralkodjon a templom Istenének a félelme szentélyének ezen a helyén! Akkor továbbra is menni fog minden nemzet a föld minden határáról „Jehova hegyére, Jákób [Izráel] Istenének házához". (Ésa 2:2, 3, *UV*) Akkor továbbra is áldani fog bennünket!

[32] Édenben a Paradicsom nem csak olyan fákkal volt beültetve, melyek szép látomást kináltak az embernek, hanem gyümölcsöt termő fákkal is az ember testi táplálékaként. A szellemi fák nagy erdeje, mely az Új-Világ-Társadalma paradicsomában áll, nem csak szép kell legyen szellemi vonatkozásban, hanem termékeny is kell legyen, amennyiben élettartó gyümölcsöket hoz. A maradéktagok, akik a Krisztus szőllőtövének a vesszeit képezik, egységben kell maradjanak vele és teremniük kell sok gyümölcsöt, hogy magasztalva legyen mennyei Atyánk. (Ján. 15:1–8) Alkalmas időben kell szellemi táplálékot kiosztania, mint a „hű és értelmes rabszolga" osztálya. (Mát. 24:45–47) A szellemi paradicsom további lakosainak, a „nagy sokaságnak" Jehova érett növényzetévé kell növekedni és Isten dicsőitésére gyümölcsöt kell hoznia, amennyiben tovább adja másoknak a szellemi táplálékot. A szellemi táplálék erejében cselekedjük Isten akaratát a földön. A mindent felölelő munka, melyet az ő akarata szerint végre kell hajtanunk abból áll, hogy prédikáljuk királyságának jó üzenetét mindenkor és mindenütt. — Mát. 24:14.

[33] Ádám és Éva utasítva lettek arra, hogy az egész földet tegyék Paradicsommá, amennyiben az egész többi földet uralmuk alá kellett volna hajtsák. Hasonló ez ma is: A szellemi paradicsom lakosai azon parancs alatt vannak, hogy terjesszék ki a paradicsomot bezonyságul világszerte, amennyiben, mint a jó üzenet hordozói, mint igazi „földművelők" és mint paradicsomi szellemi érzület előmozditói, ott szolgálnak, ahol sürgősen szükség van segitségre. Arra is utasitva lett Ádám és Éva, hogy töltsék be az egész földre kiterjedő Paradicsomot, hozzájuk hasonló szent teremtményekkel. Ugyan úgy ma is, nem csak világszerte ki kell terjesszük a

30. Mit óhajtunk tenni e szellemi paradicsomra vonatkozólag, s mit igényel ez, hasonlóan egykor Ádámhoz Édenben?
31. Mit kell az első helyre helyeznünk, ahogy ezt egykor Izráel maradéka és társaik szemléltették, s mit kell tehát levetnünk, hogy a minden nemzetből való emberek Isten hegyére tódulhassanak?
32. Mennyiben legyenek hasonlók a szellemi paradicsom fái az Éden kertjében lévő fákhoz, s mit kell ugyancsak tegyen a paradicsom más lakosainak nagy sokasága?
33. Mit kell tennünk — úgy mint Ádám meg Éva — a szellemi paradicsom kiterjedésére vonatkozólag, s mi a teendőnk ugyanannak a benépesitését illetőleg?

FEL

szellemi paradicsomot, hanem be is kell népesitsük Jehova tanúival. Dolgoznunk kell Isten számára, hogy még több prédikáló tanút támasszon.

34 Mily csodálatos növekedés tapasztalható is eddig a szellemi paradicsom lakosainak számában! Már régen ezelőtt, tudniillik 1919 március 26-án ki lettek bocsátva a Watch Tower Society tisztviselői betűszerinti fogságukból és elkezdhettek a szellemi paradicsom kiépítésével Jehova tanúi számára. Vasárnap, április 13-án, tehát tizennyolc nappal később, csak valami 17 961 személy volt az egész földön, akik az Úr vacsorájának az évi ünneplésére összegyülekeztek. Kevesebb, mint öt hónappal később, szeptember 1–7-ig meg lett tartva az első főgyülés Cedar Point-ban, melyen közel 300 személy lett megkeresztelve. Körül-belül 7000-ren hallgatták meg a nyilvános előadást, melyet a Társulat akkori elnöke tartott. Szeptember 5-én, bejelentett ő ezen a naggyülésen egy új kiadványt, a *The Golden Age* [Az Arany Korszak] folyóiratot. „Hasonlóan egy hanghoz az összevisszaság pusztájában, a feladata ennek bejelenteni a közelgő arany korszakot", — mondja az első kiadásában, 1919 október 1. dátummal (angolban) a bevezetőcikkében.

35 Ettől kezdve évről-évre növekedett a szellemi paradicsom lakossága, mégpedig először a szellemi maradék további tagjainak a begyüjtése által sok országból. (Mát. 24:31) A Társulat *Évkönyve*, amely 1927-től jelenik meg, jelezte a lakosság növekedését. Minden újonnan jöttnek az volt a feladata, hogy segitsen dolgozni a harzmezőn és hogy gondozza és ápolja a szellemi paradicsomot. Különösen 1932 óta ki lettek téve azok, akik a begyüjtési munkánk elleni ellenszegülésben vezető szerepet játszottak, amennyiben véget vetettünk a „vének" választása demokratikus rendszerének. Jehova szentségosztályának a tisztogatása következett egy teokratikus paradicsom érdekében.

36 A szellemi paradicsom lakosságának a munkája, a Jópásztor „más juhainak" nagy sokasságával azóta nagyszerű módon előrehaladott, amennyiben figyelemreméltó növekedést értek el. 1958 aprilisában a lakosság 798 326 személyre emelkedett. Mindezek szorgalmasan dolgoznak "Jehova kertjében". Segitséget nyujtanak a minden nemzetből való ‚kivánatosoknak' a Jehova házához való jutásban, hogy tovább-

OLVASD A KÖVETKEZŐ KIADÁST

*** Tudod mi az Isten akarata ezt a földet illetőleg, s hogy mikor fog az egész emberiség összhangban élni azzal? A „Legyen meg a te akaratod" előadásban megkapták a feleletet erre mindazok az emberek, akik jelen voltak a valaha megrendezett legnagyobb keresztyén összejövetelen, 1958. augusztus 2-án. Olvasd a következő kiadásban!**

*** Bizonyára hallottál már különböző véleményeket és megjegyzéseket Jehova tanúiról. Sokan vetik fel a kérdést: „Miért olyan mások Jehova tanúi?" Engedd meg, hadd nyilatkozzanak Jehova tanúi saját magukról. A következő kiadásban!**

bi dicsőséggel legyen az betöltve. (Ján. 10:16; Aggeus 2:7) A Jópásztor parancsa még mindig érvényben van: „Menjetek azért és tegyetek tanitványokká minden nemzetből való embereket, amennyiben megkeresztelitek őket." (Mát. 28:19, 20, *UV*) E parancs iránti engedelmességben, dolgoznunk kell a paradicsom nemzetközi lakosságának világraszóló növekedésén.

37 Szép, jelképes nyelvezettel vázolja a Jelenések 22:1–3 a most fennálló szellemi paradicsomot, amely nincs átok alatt. Állandóan hallani lehet belőle „a szellemnek és a mennyasszonynak" jóságos hivását. Igy szólnak: „Jöjj!" Igen, hadd „mondja mindaz, aki [ezt] hallja: ‚Jöjj!' S mindaz, aki szomjuhozik, jöjjön, mindaz, aki kivánja vegye az élet vizét ingyen." (Jel. 22:17, *UV*) Hadd jöjjenek a szellemi paradicsomhoz és igyanak az „élet vize folyamából", amely tiszta „mint kristály"; hadd egyenek a levéldús, gyümölcsöttermő fákból és legyenek a boldog, istenfélő, keményen dolgozó lakosságnak egy részévé! Hadd legyenek ma, a mi Királyunk, Krisztus Jézusnál ebben a szellemi paradicsomban az ő királysága alatt!

38 Amennyiben betöltjük igy az isteni akaratot az Armageddon egyetemes háborújáig, virulni és terjeszkedni fog a szellemi paradicsomunk, egészen Jehova egyetemes szuverénitásának az igazolásáig. Az armageddoni csata nem fogja elseperni ‚Jehovának ezt a szellemi kertjét', ahogy a vizözön Nóé napjaiban Éden kertjét elseperte. Isten akarata szerint és az ő védelme alatt meg lesz őrizve szellemi paradicsomunk Armageddonon át az új mennyek és új föld igazságos, új világába, hogy aztán mindörökké gyönyörűvé tegye a földet. Armageddon után eljön a földi Paradicsom felállitásának alkalmas ideje, a megváltott emberek örök lakhelyeként.

39 E csodálatos módon, a Király, Krisztus Jézussal lesztek ti mindannyian, akik Armageddont átélitek, a földi Paradicsomban, sőt mielőtt a gonosztevő az emléksírból feltámad, amelyben az igéret beteljesedését kivárja, melyet a haldokló Jézustól kapott. Amennyiben a feddhetetlenségetekben jártok és tanúinak szellemi paradicsomán belül őt imádjátok és neki szolgáltok, bementek az új világ Paradicsomába anélkül, hogy a seolba vagy a hádesba hanyatlanátok. Itt lesztek, hogy mindazokat szivélyesen fogadhassátok, akiket kihiv a Király az emléksírokból, hogy bemehessenek az emberi élet tökéletességének ezen örök földi Paradicsomába.

34, 35. a) Mit mutattak a jelenlevők számai 1919-ben, a paradicsom benépesitését illetőleg? b) Mi történt azután, 1932-ig, a tisztogatás évéig a lakosságot illetőleg?

36, 37. a) Hogyan haladt előre ettől az évtől a népesités munkája, s a Jópásztornak milyen parancsa van még ezt illetőleg érvényben? b) Hogyan van leirva a Jelenések 22. fejezetében ez a szellemi paradicsom, s milyen kegyes meghivás hangzik el továbbra is belőle?

38. Mi történik e szellemi paradicsommal Armageddonban, s Armageddon után minek a felépitésére lesz itt az alkalmas idő?

39. a) Kivel lesznek egyben az Armageddont-átélők és hol? b) Kiknek a szivélyes fogadtatásán lesznek jelen?

Fiatalkorú ‚kapcsolatba hoz irásszövegeket egymással'

● Az értelmileg rokon bibliai szövegek helyes alkalmazása, feltétlenül hozzájárul ahhoz, hogy fény verődjön egy bibliai témára. Találóan szemlélteti ezt az, ami Kentucky (USA) egy iskolájának a nyolcadik osztálytermében lejátszódott. Ebben a harmincnégy tanulót számláló osztályban, minden reggel felolvas valamit egy tanuló a Bibliából vagy elbeszél egy bibliai történetet. Az illető megkapja egy nappal előbb feladatát. Ugylátszik azonban, hogy egy szép napon elfelejtett megbizni valakit a tanitó, s ezért arra kérte Jamest, aki egy Jehova tanúja volt, hogy tartson egy rögtönzött beszédet.

● Tapintatos módon tartott James egy prédikációt Isten nevéről, Jehováról. „Te egy jó prédikátor lehetnél!" — kiáltott az egyik tanulótársa. „Miért nem hallottam Isten nevét soha az én templomomban?" — kérdezte a másik. A harmadik a következő kérdést vetette fel: „Miért van egyáltalán neve Istennek?" A tanitó pedig ezeket jegyezte meg: „Örülök, hogy van egy olyan tanulóm, aki az általa emlitett bibliai szövegeket egymással kapcsolatba tudja hozni. Egész életemben ismertem ezeket a bibliaverseket, de nem tudtam egymással kapcsolatba hozni azokat."

● Nemsokára azután hét prédikációt tartott James, tudniillik hét hét alatt egymásután minden héten sorra került, s kilátása volt még továbbiakat is tartani. Többek között beszélt témákról, mint: „Mi az oka a szenvedésnek a földön?", „Uj mennyek és új föld", „Sokan örökké fognak élni a földön" és „144 000-en mennek a mennybe". Több tanuló el kellett ismerje, a bibliai bizonyitékok vizsgálata után: „Ugyan arról van ott is szó!"

FEL

„Legyen meg a te akaratod a földön”

5. rész

Jehova Isten adott az emberi család első tagjainak egy szentélyt lakhelyként, hogy legyen meg az ő akarata úgy a földön, mint a mennyben. Ez a szent hely Éden kertje vagy a gyönyör Paradicsoma volt, amelyben közösséget ápolt Ádám és Éva Istenükkel és mennyei Atyjukkal. Ebben a Paradicsom-szentélyben felázadt Isten egy szellem-fia és Sátánná és Ördöggé tette magát. Felhasználta a kígyót Évának, az asszonynak bűnre való csábítására, amennyiben arra indította őt, hogy egyen a jó és gonosz ismeret fájának tiltott gyümölcséből. Éva viszont részéről Ádámot, férjét inditotta arra, hogy egyen ebből a gyümölcsből és szegje meg szándékosan Isten törvényét. Ha ez a kettő továbbra is ebben a szent Éden-paradicsomban maradt volna, akkor megszentségtelenitették volna azt. Isten felelősségre vonta a három gonosztevőt és kimondta a nagy kígyó, Sátán, az Ördög felett pusztító ítéletét, amely az Ő asszonya magva által lesz végrehajtva. Ádám és Éva felett is kimondotta a halálos ítéletet és megtisztította a szent helyet, a Paradicsomot, amennyiben kiűzte a bűnös párt és mindkettőjük számára lezárta a visszaútat, arra az esetre, ha megpróbáltak volna enni az élet fájáról, hogy így örökké élhessenek a földön.

[20] Ne művelje és gondozza többé Ádám az Éden-szentélyt. Tisztátalanná és szentségtelenné lett ő . Ne egye tovább azon élelmet sem, melyet a Paradicsom szolgáltatott, hanem csak a „mező fűvét”, melyet orcája verejtékével kellett megszerezzen. Nem a Paradicsom-szentély lett Ádám miatt megátkozva, hanem az azon kívül elterülő föld. Ezen a részen kellett tövisnek és bogáncsnak teremni, nem pedig a Paradicsom-szentélyben. Ne is legyen a Paradicsom, az Éden-szentély bűnösök sírjával megszentségtelenítve, hanem hadd térjen vissza Ádám a Paradicsom-szentélyen kívül a földnek porává. „Az első ember a földből származik és porból lett készítve; a második ember [Krisztus Jézus] a mennyből származik.” (1. Kor. 15:47, *UV*) Halálakor nem ment fel tehát Ádám a mennybe. Mivel földből volt, azzá is lett, amiből vétetett — porrá. Az őt életrekeltő életerő visszatért Istenhez, aki adta azt. — Préd. 12:9.

[21] Mit tett azonban Isten annak megakadályozására, hogy Ádám vegyen még egy másik gyümölcsből is, melynek evése nem állott jogában, tudniillik az élet fájának a gyümölcséből, amely által az örök életre való jog lett volna osztályrészül? „Jehova Isten eltávolította őt az Éden kertjéből, hogy művelje a földszínét, amiből vétetett. S így kiűzte az embert és kérubimt állitott fel Éden kertjétől keletre és egy állandóan forgó kardnak a tüzes pengelyét, hogy őrizzék az útat, amely az élet fájához vezet.” — 1. Móz. 3:22–24, *UV*.

[22] Nem engedték volna át Ádámot az ott őrtálló kérubim, ha valamiképpen megkisérelt volna visszajutni a Paradicsom-szentélybe. Ha már azon kérubim visszatartották volna őt, a földi Paradicsomba való bejutástól, mennyivel kevésbé juthatott volna be a mennyben levő magasabb szentélybe, amelyben sokkal több kérub készen állott volna, hogy elzárja előtte az útat! Pusztulást jelentett volna számára minden olyan kisérlet, a kert közepében álló élet fájához jutni, hogy örökké tartó életet kapjon a földön, a forgó kardnak tüzes pengelye által. De még a szentségen kívül is évszázadokat élt Ádám. Történt-e valami mindezen évszázadok alatt, amely felfüggesztette volna az Ádám és Éva felett kimondott halálos ítéletet? Nem! Semmi nem változtatott az Istentől való elidegenülésükön. „Ádámnak minden napja, melyet élt, kitett pedig kilencszázharminc esztendőt, és meghalt.” (1. Móz. 5:5, *UV*) Ádám azt a jutalmat aratta, melyet a bűnnek kell megfizetni — a halált. — Róm. 6:23, *UV*.

[23] A bűn és az azzal kapcsolatos halálos ítélet áthatott Ádám gyermekeire, akik a Paradicsom-szentélyen kívül születtek. Ez világossan kitűnik abból a tényből, ami Ádám első fiával, Kainnal történt. Ez a fiú művelte a megátkozott földet az Éden-szentélyen kívül. Az ő öccse, Ábel pásztor lett. Kain és Ábel mindketten áldozatot mutattak be Istennek. Ésszerű elfogadni azt, hogy a valódi hely, ahol bemutatták áldozataikat, az Éden-szentély közelében a keleti bejáratnál volt, ahol a kérubok őrt álltak. Kain és Ábel a saját munkájuk termékéből áldoztak valamit. Kain szántóföldi termékeket áldozott, Ábel viszont nyájának elsőszülöttjét ölte meg, kiengedte aztán vérét a földre s bemutatta annak kövérjét Istennek áldozatként.

[24] Errefel ismertette Isten, hogy szükség van egy élet áldozatára és annak neki való bemutatására, hogy ismét kegyelmébe juthasson a bűnös emberiség, hogy megbocsáthasson neki és hogy megválthassa őket a bűntől és a halálos ítélettől. Jó tetszéssel nézett Isten Ábel állati áldozatára, ezzel szemben elvetette Kain vérnélküli áldozatát. Féltékenységből vért ontott ezután Kain is, azonban ez az ő igaz testvérének, Ábelnak a vére volt, aki tetszett Istennek, mert áldozatát hittel mutatta be Istennek. E vérengzés által megszentségtelenitette Kain a földszínét. Habár mint gyilkos nem lett mindjárt kivégezve, de mégis Istennek egy különös átka alá esett. (1. Móz. 4:1–23; Zsid. 11:4) Kétszeres értelemben volt ő gyilkos, tudniillik azáltal, hogy gyülölte ártatlan testvérét és azáltal, hogy valóban megölte őt. Kimutatta, hogy az Ördögtől származott és hogy az Ördög gyermeke volt. (1. Ján. 3:8–12, *UV*) Idővel meghalt Kain, mialatt Isten átka alatt volt. Utódai mindannyian elpusztultak a Nóé napjaiban való vizözönkor. — 1. Móz. 4:16–24; 6:5–13.

[25] Ádám utódai egyikének sem sikerült, a Nóé idejében való vizözönig behatólni az Éden-szentélybe, hogy közeledhessenek abban az élet fájához. Nos, nem volt többé Isten szándéka ezen a módon örök életet adni az embereknek egy paradicsomi földön. Az ő meghatározott idejében a szent Éden-paradicsomnak minden nyoma el lett mosva a vizözön által, amely valahol Közép-Kelet közelében terült el. Igy történt, hogy az emberi családban továbbra is áthatott az utódokra a halál, még Nóé és hozzátartozói által is, akik átélték a vizözönt, mégpedig mind a mai napig. Az egész titkot felfedi a halálra és annak okára vonatkozólag a következő rövid magyarázat: „Egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és így minden emberre kihatott a halál, mert mindannyian vétkeztek.” (Róma 5:12, *UV*) A bölcs Salamon király mondotta: „Nincsen ember, aki ne vétkeznék.” (1. Kir. 8:46) Ennél az oknál fogva minden ember azt a jutalmat kapja, melyet a bűnnek kell megfizetni, tudniillik a halált. (Róm. 6:23, *UV*) Amennyiben Isten elfogadta Ábel juh-áldozatát, amely által vér ontatott ki, egy minta vagy előkép keletkezett. Ez rámutatott arra az útra, amelyen meg kellett szabaduljon a halálos ítélettől és megváltasson a haláltól az emberiség, mégpedig egy elfogadható élet áldozata által, mely itt a földön lesz bemutatva. Ábel nem volt felhatalmazva arra, hogy egyen nyájának feláldozott zsengéjéből és így közössége legyen Istennel, nem beszélve annak vérének az ivásáról. Miért nyert jó tetszést Ábel áldozata Istennel?

20. Milyen eledelt kellett egyen ezután Ádám, s a föld milyen része lett miatta megátkozva? Hol kellett porrá visszatérjen, s miért nem ment halálakor a mennybe?

21. Milyen más gyümölcsnek az evése állt Ádám jogában, s mit tett Isten annak megakadályozására, hogy egyen abból?

22. Mit jelentett volna a kisérlet: visszatérni a Paradicsom-szentélybe, s mi mutatja, hogy történt-e valami, ami felfüggesztette volna az Ádám és Éva felett kimondott ítéletet?

23, 24. Milyen tény mutatta, hogy a bűn áthatott Ádám gyermekeire, akik Édenen kivül születtek, s milyen kettős értelemben volt Kain gyilkos?

25. Hogyan történt az, hogy a halál Nóén és hozzátartozóin át, keresztül az özönvizen mindmáig tovább hatólt, s milyen előkép keletkezett azáltal, hogy Isten elfogadta Ábel áldozatát?

FEL

[26] Nem Ádámtól tanult ő áldozatot bemutatni, hanem Istenben való hit által tanulta azt. Ennél az oknál fogva Isten következő törvényeivel való összhangban történt az, melyek sokkal később lettek lefektetve: „Csak a húst a lelkével — vérével — ne egyétek meg." (1. Móz. 9:4, *UV*) „Mert a húsnak lelke a vérben van és én magam adtam azt nektek az oltárra, hogy lelketek számára kiengesztelést eszközöljek ki, mert a vér az, ami engesztelést eszközöl ki, a benne lévő lélek által." (3. Móz. 17:11, *UV*) „Igen, csaknem minden dolog a ‚törvény' szerint vérrel tisztul meg, és vérontás nélkül nincs megbocsátás." (Zsid. 9:22, *UV*) Jehova, aki látta, hogy a haldokló, bűnös emberiség csak egy olyan áldozat alapján igazolható előnyös értelemben, amely elegendő erővel és értékkel bír, elegendő szeretettel rendelkezik ahhoz, hogy a megfelelő áldozatot megszerezze. Meg is tette ezt, amennyiben az ő mennyei Fiát adta, az első és legfőbb teremtményét, akit a mennyből leküldött a földre, hogy legyen tökéletes ember, Jézus Krisztus. Jézus áldozata el képes érni azt, amit Ábel áldozata — az első ember által bemutatott — nem volt képes létrehozni. Képes megszabadítani bennünket az öröklött bűntől és a kárhozattól, valamint az abból előállott haláltól és sírtól. Ennél az oknál fogva a Szentírás Jézus Krisztusra utal bennünket, ‚egy új szövetség Közbenjárójára, és a behintésnek a vérére, amely jobb módon beszél Ábel vérénél'. (Zsid. 12:24, *UV*) Ábel vére Istenhez kiált a földszínéről bosszuért a gyülölettel telt testvérgyílkos Kainon. Jézus vére Isten oltáráról kiált isteni írgalmasságért a hívő, engedelmes férfiak és asszonyok javára. — 1. Móz. 4:10; Zsid. 13:10–12.

[27] Ábeltől kezdve mutattak be vágóáldozatot hívő emberek, akik elnyerték Isten jótetszését. Ez azt jelentette, hogy vér kellett ontasson, tehát egy áldozati állatnak az életét kellett feláldozni. Nóé, Ábrahám, Izsák, Jákób és Jób nem tekintették Istent vérszomjas Istenként, mégis azt mutatták, hogy tisztán tudatában voltak egy áldozat szükségességének. Ezért rendszeressen közeledtek áldozattal Istenhez. Ezek a hithű férfiak családjaik és házi társaik számára Isten papjai voltak. Sőt Ábrahám kész volt az ő fiát, Izsákot, emberi áldozatként oltárron bemutatni a Morija hegyen, ott, ahol ma a mohamedán mecset, a Szikladom áll Jeruzsálemben. Kész volt ennek tevésére, az Istenben vetett hittel és azzal a hittel, hogy a feláldozott fia ismét feltámad a halottakból. Ezen a módon bemutatta ő egy prófétai drámában: hogyan áldozza fel a mennyei Atya az ő saját Fiát, Jézus Krisztust, hogy a föld minden családjából és nemzetéből való hívők megáldhassák magukat a mennyei Atyában és az ő feláldozott Fiában, a megigért magban. — 1. Móz. 12:1–3; 22:1–18.

[28] Ábrahámot megáldott egy férfi, aki király és ugyanakkor pap is volt. Melkhisédek volt a neve. „Melkhisédek pedig Sálem királya [az akkori Jeruzsálem], kenyeret és bort hoza; ő pedig a Magasságos Isten papja vala. És megáldá őt és mondá: Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istentől, aki kezedbe adta ellenségedet." (1. Móz. 14:18–20) A bibliai beszámoló azonban nem említ meg semmit arról, hogy a király-pap egy templomépületet használt volna szentélyként, hogy áldozatot mutasson be Istennek, a Magasságosnak. A régi idők e hithű férfiai közzül egyetlen egy sem használt templomszentélyeket.

[29] Midőn az Ábrahámtól leszármazott Mózes Egyiptomban megszületett, tele volt az az ország templomokkal, melyek istenek tömegének voltak szentelve. Jehova népének nem volt addig egy néki szentelt templomszentélye. Egyiptom nem volt a Jehova templomára való hely. Az az ország viszont, amelybe Isten Mezopotámiából Ábrahámot vezette s melyről Isten Ábrahámnak megígérte, hogy utódainak adja, egy ilyen szentély részére való hely volt. Midőn Mózes és népe elmenekült az egyiptomi rabszolgaságból, sőt már messze mögötte voltak és útban voltak az ígéret földje felé, akkor Jehova Isten feltartóztatta őket a Sinai hegy lábánál közel egy évet. Ott parancsolta meg Mózesnak, hogy inditsa a népet egy neki való szentély építésére. Mivel útban voltak az ígéret földje felé, ezért egy hordozható szentély kellett ez legyen, egy két részletből álló sátor, melyet egy előudvar kellett körülvegyen. Miután Jehova a tizparancsolatot Mózesnak adta, így szólt hozzá: „És készitsenek nékem szent hajlékot, hogy ő közöttök lakozzam. Mindenestől úgy csináljátok, amint én megmutattom néked a hajléknak formáját, és annak minden edényeinek a formáját." (2. Móz. 25:8, 9) Ne próbáljon senki csufolkodni a pusztában alkalmazott e kis sátor vagy szentély felett, mert ez mennyei dolgokról való kép volt, melyek számunkra ma nagy értékkel és fontossággal vannak. Igy mondja ezt az az ihletett író, aki idézi a Jehovától Mózesnak adott utasításokat és megmagyarázza azokat. — Zsid. 8:1–6.

[30] Az a keresztyén időszámitás előtt 1512-tavaszán felállitott sátor Jehovának az egykori Izráel nemzetével való gyülekezés helye maradt, mégpedig évszázadokra, miután bevezette őket az ígéret földjére, a jelentős Közel-Keleten. Királysággá lett Izráel nemzete ebben az országban, amely Európát, Ázsiát és Afrikát összekapcsolja egymással. Második királyuk a hűséges Dávid volt Kr. e. 1069-ben elfoglalta Dávid Sion hegyét, Jeruzsálem várát vagy erődítményét és fővárosává tette azt. Ott, a palotája közelében elhelyeztette egy sátorban a szent szövetségládát, amely a törvénytáblákat tartalmazta, melynek gondozása megbízható lévitákon és a papok segitőtársain nyugodott. Most aztán az az istennektető megingathatatlan gondolata támadt Dávid királynak, hogy épitt Jehovának egy ingatlan templomot fából, kőből és drága fémekből. Isten elé terjesztette az ügyet.

[31] Dávid király olyan király volt, aki háborúkat vezetett s akit Jehova Isten itéletvégrehajtóként használt fel, az ellenségei vérének a kiontására. Ennél az oknál fogva nem nyerte el Istentől azt a kiváltságot, hogy felépítse a templomot Jeruzsálemben. Isten azonban mégis egy tiszteletben részesitette Dávidot, ami valami sokkal csodálatosabbat jelentett egy szentély építésénél mulandó anyagból, amely az ő nevének szenteltetett.

[32] Dávid szeretettel törekedett Isten tiszteletére egy anyagi házat épiteni a földön, ezért kötött Jehova vele egy szövetséget, amennyiben megígérte, hogy épít neki egy házat. Mindenesetre nem egy palota kellett az legyen, hanem egy királyi ház vagy egy királyi táblázat, melynek tagjai mindnyájan az ő trónörökösei, utódai lennének, míg el nem jönne az örök király Dávid házából. Igy szólt Isten:

[33] „És megmondotta néked az Úr, hogy házat csinál néked az Úr. Mikor pedig a te napjaid betelnek, és elaluszol a te atyáiddal, feltámasztom utánad a te magodat, mely ágyékodból származik, és megerősitem az ő királyságát: Az fog házat épiteni az én nevemnek; és megerősitem az ő királyságának trónját mindörökké ... És állandó lészen a te házad, és a te országod mindörökké tied lészen, és a te trónod erős lészen mindörökké." — 2. Sám. 7:1–16.

[34] Ez volt a Dáviddal kötött királyságszövetség. Jehova esküvel erősitette meg ezt a szövetséget. Megszünhetne-e létezni nap és hold és nem szolgáltathatnának világosságot többé az embereknek a földön? Ugyan olyan kevésbé szünhet meg a Dáviddal kötött királyságszövetség sem. Isten nem szegheti meg az ő szent esküjét. Soha sem fogja megszentségteleniteni a Dáviddal kötött szövetségét. Be fogja napjainkban csodálatos módon teljesiteni az ő igazolására. — 89. zsolt. 26–37.

---

26. Milyen isteni törvényekkel volt Ábel áldozata összhangban, s hogyan lett az emberek számára egy jobb vágó-áldozat beszerezve, mint amilyen Ábel áldozata volt?

27. Miért mutattak be Istennek vágóáldozatot hithű férfiak Nóétól Jóbig s mit árnyékolt elő Ábrahámnak Izsákot feláldozó kisérlete?

28. Ki áldotta meg Ábrahámot, s használt az illető vagy más hithűférfiak templom-szentélyt?

29. Milyen körülmények között adott Isten utasitásokat, hogy épitsenek neki egy szentélyt, s miért ne csúfolkodjon senki eme eredeti szentély felett?

30. Meddig szolgált ez a szent sátor küldetésének, s miért merült fel egy ingatlan szentély építésének Istennek tetsző gondolata?

31. Miért nem lett az ajánlott szentély építésének tiszteletre Dávid osztályrésze?

32, 33. Milyen szövetséget kötött ezután Jehova Dáviddal iránta való elismerésből?

34. Miért nem szünhet meg ez a Dáviddal kötött szövetség, anélkül hogy beteljesednék?

FEL

[35] Dávid buzditotta alattvalóit, hogy támogassák trónörökösét, Salamont, aki egy nagyszerű templomot épített Jehovának a Morija hegyen. Igy szólt: „No azért keressétek az Úrat a ti Istenteket teljes szivetek és lelketek szerint, és felkenvén, az Úr Isten szentséges helyét csináljátok meg, hogy vigyétek az Úr szövetségének ládáját és az Istennek szentelt edényeket a házba, amely építtetik az Úr nevének." (1. Kron. 22:19) Miután az anyag teljesen ki volt dolgozva, elkezdett Salamon király a negyedik uralkodási évében az építéssel. Békés uralmának a tizenegyedik évében befejezte ezt a félelemkeltő templomot, amely a mai mértékkel mérve egy milliárd értékkel bírt. Miután bevitték a szövetségének ládáját e templom szentek-szentélyébe, kimutatta Jehova egy kinyilatkoztatás által, hogy elismerte ezt a szentélyt imádata hajlékaként. A dicsőség természetfeletti felhőjével töltötte be a templom-szentélyt. Azután leküldött a menyből egy természetfeletti tűzet, amely megemésztette az első állati áldozatokat, melyeket a templom oltáron az előudvarban mutattak be. Amikor az ezt szemlélő imádók ezt látták, meghajlottak, szent félelemtől meghatva, a kövezetre „borultak le és köszönték Jehovának, ‚mert jó ő, mert szerető jósága örökké tart.'" — 2. Kron. 5:4–14; 7:1–3, *UV*.

[36] Salamon király emlékeztette mindannyiukat arra, e templom felszentelésekkor mondott imájában, hogy ez a tágas, pompás templom nem a menny Istene valódi szentélye. Igy szólt: „Isten azonban valóban az emberek között fog-e lakni a földön? Ime, (a) mennyek, igen még a mennyek mennyei sem fogadhatnak be téged, mennyivel kevésbé ez a ház, melyet én építettem?" (2. Kron. 6:18, *UV*) Ha ez a valódi szentélye lett volna, akkor elrendelte-e volna Jehova később annak pusztulását, mert megszentségtelenitették azt a hűtlen, hitehagyott izraeliták, mert betöltötték azt undokságaikkal és utálataikkal? Megengedte-e volna azt akkor, hogy a Babilon hamis isteneinek az imádói — látszólag az ő hírnevének a rovására a világ nemzetei között — ordító oroszlánokhoz hasonlóan betörtek az országba és az imádókra való tekintetnélkül a templomban, akik csak formai kultuszt űztek, megölték a papokat, a templom minden értéktárgyát kifosztották és azt leégették? Kr. e. 607-ben elpusztitották a babiloni csapatok, Nebukodonozor király vezetése alatt, a híres szent várost, Jeruzsálemet és a templomot, melyet Jehova egykor megszentelt. Elhurcolták annak értékeit és szent edényeit, a szent szövetségládán kivül, amely eltünt és megmenekült az önző pogányok keze elől. (2. Kir. 25:8–21; 2. Kron. 36:17–21) Jeremiás, aki által Jehova mindezeket megjövendölte, ott ült szomorkodva és siránkozott Istenhez a szent város felett, Jeruzsálem (Sion) leányai felett, a következőképpen:

[37] „Szorongató nyujtja kezét, sőt látta, hogy pogányok mentek be az ő szent helyébe, akikről azt parancsoltad, hogy be ne menjenek a te községedbe. Megvetette az Úr [Jehova] az ő oltárát, megútálta szent helyét: ellenség kezébe adá palotáinak kőfalait: zajt ütöttek az Úr [Jehova] házában, mint ünnepnapon. Gondolá az Úr [Jehova], hogy lerontja Sion leányának kőfalát ... Lásd meg Uram és tekintsd meg, kivel cselekedtél igy! Avagy megegyék-é az asszonyok az ő méhöknek gyümölcsét, dédelgetett kisdedeiket; avagy megöletessék-é az Urnak [Jehovának] szent helyén pap és próféta? Jaj, de meghomályosodott az arany, elváltozott a szép színarany, kiszórattak a szent hely kővei minden útca szegletére!" — Jer. Sir. 1:10; 2:7, 8, 20; 4:1.

(Folytatása következik)

35. Milyen munkára buzditotta ezért Dávid alattvalóit, s hogyan mutatta Isten, hogy elismerte az új, neki szentelt templomot?
36, 37. a) Mit rendelt el Jehova, s mit engedélyezett meg a pogányoknak, amiből kitűnik, hogy ez a templom az ő valódi szentélye volt-e? b) Hogyan siránkozott Jeremiás a szent város elpusztitása felett?

● Ez áll a 4. Móz. 8:25, 26-ben a lévitákról, akik a Jehova imádat házában szolgáltak: „Ötven esztendős korától pedig lépjen ki e szolgálatnak a sorából és ne szolgáljon többé. Hanem segitse az ő atyafiait a gyülekezet sátorában, hogy azok az ő tisztökben eljárjanak; de szolgálatot ne teljesitsen. Eképpen cselekedjél a lévitákkal az ő szolgálatukban." Hogyan alkalmazható ez az éppen idézett kiméletes törvény elve a mai időben, hiszen Jehova tanuinál a tisztségükbe iktatott szolgák, semmien korban nem vonulnak nyulgalomba?

Az egykori Izráel nemzetben a lévitáknak három főcsaládja volt. Minden alkalmas férfi családtagjuk Jehova papjai kisegitőjeiként szolgált a szövetségsátorban vagy a templomban. Az idők folyamán számosak lettek ezek a lévita családok — ahogy maga Jehova ezt előre látta — ami a férfi utódokat illeti, akik kérdésbe jöttek az ő templomszentségében való szolgálatra. Ezért korlátozott volt a szolgálati lehetőség a templomszentélyben. Hogy minden lévitának alkalom legyen adva szolgálati kiváltságainak örvendeni, szükséges volt végül is Dávid király számára 24 csoportba beosztani őket, s meg lett határozva, hogy minden csoport félévente egy hetet, vagy évente két hét templomszolgálatot végezzen. Ezenkivül minden lévitának együttesen szolgálni kellett a különböző ünnepek alkalmával, melyek évente háromszor fordultak elő Jeruzsálemben. Kétségtelen Jehava Isten azt az utasitást adta a fentemlitett törvényben, hogy azok, akik betöltötték az ötvenedik esztendőt, legyenek felmentve az *obligátorius* (kötelező) szolgálattól, nem csak a korra való belátásra, hanem annak megakadályozására, hogy a kelletnél többen szolgáljanak ebben a tisztségben. Önkéntesen segithettek a templomszolgálatra még kérdésben jövőknek, de ők maguk nem kaptak közvetlen beosztást s nem is lettek kötelezve egy ilyennek az elvégzésére. Habár visszavonultak a számukra kiutalt szolgálattól, de még mindig élvezői voltak az áldozatoknak, melyeket az izraeliták bemutattak, valamint az Izráel tizenkét törzse által a templomszolgálat és az imádat támogatására adott tizednek.

De ezáltal nem lett felállitva egy szabály, miszerint Jehovának a mai szellemi templomában beiktatott szolgái, visszavonuljanak a jó üzenet hirdetésétől vagy az evangéliumszolgálatuk más kötelességeitől. A szellemi izraeliták, akiket Jehova az ő szent szellemével kent fel az ő szolgálatára nem állnak a Mózesi-törvény alatt, melynek a természetes Izráel nemzete alá lett vetve. Krisztusnak, a Közbenjárónak a napjaitól a szellemi izraeliták Jehova Istennel új szövetség alatt állanak.

Ami az izraelita papokat illeti, azok nem lettek nyugalomba helyezve ötvenesztendős koruk befejeztével, s maga a főpap haláláig szolgált az ő szent hivatalában, amennyiben képes volt arra. Sőt Áron, Izráel első főpapja, Mózes fivére csak 83 esztendős korában lett szolgálatra kiválasztva, s utána még csaknem negyven évig szolgált. A keresztyén időszámitás kezdetén János apostol, egy szellemi izraelita közeledett a 100 esztendős korhoz, amikor irta a Biblia öt ihletett könyvét s ezzel befejezte a Szentirás kánonját.

A keresztyén tehát nem lép vissza Jehova szolgálatától, ha elérte az ötvenedik esztendőt, éppen olyan kevésbbé, ahogy nem vonattik tőle vissza a kapott szent szellemtől való felkenetés, hogy hirdesse Isten Igéjét, ha elérte az ötvenedik esztendőt. Ma a harcmező az egész világot magában foglalja, az egész földszinét s az Isten felállitott királyságáról szóló ezen jó üzenet prédikálva kell legyen az egész lakott földön minden nemzetnek bizonyságul, mielőtt eljön e régi világ vége. Mivel Jehova tanui fogadalmat tettek Jehova akarata örökké való cselekvésére, igy tehát kötelesek megbizatásukat teljesiteni; Isten királysága jó üzenetét prédikálni, mig a bizonyságtevő munka befejeződik. A Szentirás nem emlit meg olyan precedenst, amely kimutatná, hogy visszavonulhatnának a szolgálatból s nyugdijba mehetnének, még akkor sem, ha betöltik az ötven esztendőt. Ha egy Istennek odaadott keresztyén, az előhaladott kora következtében nem képes többé egy meghatározott felelőség teljesitésére, akkor ki lehett utalni részére valamilyen más szolgálatot, aminek a teljesitésére képes. Az Istennek való odaadás lépésével magára vett kötelességek, nem engedik meg néki azt, hogy felmentessen minden szolgálati felelőségtől és kiváltságtól,

FEL

ugyhogy nyugalomba vonulhatna, kényelmesen egy nyugdíjból élve, s hogy anyagilag terhére essen egy gyülekezetnek vagy az Új-Világ-Társadalom figyelme alatt álló szervezetnek.

● Máté 12:40-ben olvassuk Jézus szavait, hogy ő három nap és három éjjel a föld szívében lesz. Egyesek teljes hetvenkét órát értenek ezalatt. Az Őrtorony-íratok viszont erről, mint ‚három naprészről' beszélnek. Miért? — B. W., Kanada.

Azok, akik úgy érvelnek, hogy Jézus hetvenkét óra hosszat a sírban nyugodott, tehát három egész napon át és három egész éjszakán, Jézusnak azon szavaira támaszkodnak, melyeket a Máté 12:40-ben találhatunk: „Amint ugyanis Jónás próféta három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld szívében három nap és három éjjel." (*Békés és Dallos*) Az a következtetésük, hogy ez hetvenkét óra hosszat jelentene, ellentétben van azonban azokkal a szövegekkel, melyek arról számolnak be, hogy ő a „harmadik napon", tehát nem a negyediken támadt fel. Nyilvánvalóan nem helyes a következtetésük. — Apcsel. 10:39, 40.

Ha „három nap" van említve a Bibliában, úgy az nem jelent szükségképen együttesen egy hetvenkétórás időszakot. Példa erre az 1. Királyok 12:5, 12. Roboám király így szólt ott a néphez: „Menjetek el és harmadnap mulva jöjjetek vissza hozzám." Parancsának megfelelően cselekedve, a harmad vagy a negyednapon tértek-e vissza? Ha úgy értették volna meg az ő parancsát, hogy három teljes nap elteltével térjenek vissza, akkor a negyednapon jelentek volna ismét meg. Ők azonban nem úgy értették és a király sem úgy gondolta. Ezért ezt olvassuk a 12-ik versben: „És elméne Jeroboám és mind az egész nép Roboámhoz harmadnap, amint meghagyta ... a király, ezt mondván: Jöjjetek hozzám hardmadnapon." Így tehát három naprész után tértek ismét vissza: az első volt az a nap, melyen a király elküldte őket, a második a következő nap volt, s a harmadik az a nap volt, melyen visszatértek a királyhoz. — Lásd 1. Mózes 40:13, 20; 42:17, 18; Eszter 4:15, 16; 5:1-et is.

Maga Jézus magyarázta meg szavainak az értelmét, úgy az ő halála előtt, mint feltámadása után is. Miután a Máté 12:40-ben feljegyzetteket mondotta, így szólt később: „Az Emberfiának emberek kezébe kell kerülnie. Megölik, de *harmad*napra föltámad." Feltámadása után megerősítette ezt: „Meg volt tehát írva, hogy a Messiásnak szenvednie kell és *harmad*napon halottaiból föl kell támadnia." — Mát. 17:22, 23; Luk. 24:46, *Békés és Dallos*.

Világossan kitűnik a Bibliából, hogy Jézus ‚három naprészt' volt a sírban. Péntekdélután halt meg, a zsidó szombat előtti napon. (Mát. 27:45–50; Ján. 19:31) A zsidó hét első napjának a reggelén támadt fel a halottaiból, azaz vasárnapreggel. (Ján. 20:1) Így tehát a pénteki nap egy részén volt a sírban, egész szombaton és vasárnap reggel feltámasztatott.

Hirdetmények

Prédikáló szolgálat

Bibliatanulmányozó segédeszközként Jehova tanui november hó folyamán egy bekötött könyvet kínálnak fel minden olyan jóakaratú embernek, akikkel érintkezésbe kerülnek a prédikálószolgálatukban. Az ára, önkéntes hozzájárulási összeg (Svájcban 2 Fr.), egy füzet díjtalan hozzáadásával. Ezt a szolgálatot a Jézus parancsa iránti engedelmességből hajtják végre, midőn ő felszólította tanítványait: „Menjetek el, tegyetek tanítványokká minden nemzetből való embereket!" (Mát. 28:19) S utána, hogy segítségére legyenek azon személyeknek, akik érdeklődéssel vannak az Isten királysága jó üzenete iránt és további ismeretet szeretnének elnyerni Jehova Isten szándéka felől, utólátogatást végeznek náluk, valamint bibliatanulmányozást vezetnek be. Biztosan szeretnél te is részt venni ebben a szívet örvendeztető tevékenységben. Keresd fel ezért lakóhelyeden Jehova tanúi királyságtermét vagy írjál a Társulat címére további felvilágosításért.

DECEMBER HAVI NAPISZÖVEGEK

Maradjatok ébren a helyes dolgoknál. — 1. Tim. 4:16, UV.

1. Ébredj föl, erősítsd meg a többit, aki halálán van. — Jel. 3:2. *
2. Boldogok, akik szellemi szükségük tudatában vannak. — Mát. 5:3, UV.
3. Aki a szemet formálta, avagy nem lát-é? — 94. zsolt. 9.
4. Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és józanok. — 1. Tessz. 5:6.
5. Mindazt, aki fölmagasztalja magát, megalázzák, aki pedig megalázza magát, azt fölmagasztalják. — Luk. 18:14. *
6. Mer noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket. — Zsid. 5:12.
7. De aki álhatatos marad mindvégig, az üdvözül. — Mát. 24:13. *
8. A juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól. — Ján. 10:4, 5.
9. Beteg-é valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette ... És a hitből való imádság megtartja a beteget. — Jak. 5:14, 15.
10. Ha az Úr [Jehova] nem őrzi a várost, hiába vigyáz az őriző. — 127. zsolt. 1.
11. Mély víz a férfiúnak elméjében a tanács; mindazáltal a bölcs ember kimeríti azt. — Példa. 20:5.
12. Hát az Isten nem áll-é bosszut az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszutűrő is irántuk? Mondom néktek, hogy bosszut áll értök hamar. — Luk. 18:7, 8.
13. Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nem csak hogy higyjetek ő benne, hanem hogy szenvedjetek is ő érette. — Fil. 1:29.
14. És a világ elmullik és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké. — 1. Ján. 2:17.
15. Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel [szellememmel], azt mondja a Seregeknek Úra [Jehovája]. — Zak. 4:6.
16. Minden szőlővesszőt, amely én bennem gyümölcsöt nem terem lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. — Ján. 15:2.
17. A te szavaid örömömre váltak nékem és szívemnek vigasságára: mert a te nevedről neveztetem ó Uram, Seregeknek Istene. — Jer. 15:16.
18. Mert az emberek lesznek ... a kegyességnek formájával rendelkezők, de annak erejét illetőleg hamisnak bizonyulók. — 2. Tim. 3:2, 5.UV.
19. Akik elmennek a földnek és az egész világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának a viadalára. — Jel. 16:14.
20. Tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának ... nevében. — Mát. 28:19.
21. Közel van az Úr minden őt hívóhoz; mindenkihez, aki hűséggel hívja őt. — 145. zsolt. 18.
22. Ne bízzatok a fejedelmekben, emberek fiában, aki meg nem menthet! Kimegyen a lelke [szelleme]; visszatér földébe, és aznapon elvesznek az ő tervei. — 146. zsolt. 3, 4.
23. Ártatlanságban mosom kezemet, és a gonoszokkal együtt nem ülök. — 26. zsolt. 6.
24. Virasszatok és imádkozzatok, hogy kisértésbe ne essetek. — Mát. 26:41.
25. Akik el akarják az én népemmel felejtetni az én nevemet ... holott én nem küldtem őket, sem nem parancsoltam nékik, és használni sem használtak e népnek. — Jer. 23:27, 32.
26. Uram ... aki megtartod a szövetséget és az irgalmasságot [szerető jóságod] a te szolgáidnak ... aki megtartottad azt, amit Dávidnak, az én atyámnak szólottál. — 1. Kir. 8:23, 24.
27. Vessétek le a régi embert szokásaival együtt és öltsétek föl az újat, aki teremtőjének a képmására állandóan megújul a teljes megismerésig. — Kol. 3:10. *
28. Mindenek előtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre: mert a szeretet sok vétket elfedez. — 1. Pét. 4:8.
29. Azért aki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék. — 1. Kor. 10:12.
30. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város. — Mát. 5:14.
31. Szent, szent, szent Jehova Isten, a Mindenható, aki volt és aki van és aki eljövendő. — Jel. 4:8.

*„Békés" és „Dallos" „Ujszövetség" szerint.

„ŐRTORONY"-TANULMÁNYOZÁSOK SORRENDJE:

December 20.	Paradicsom	1–15 §., a 164. oldalon.
December 27.	Paradicsom	16–30 §., a 166. oldalon.
Január 3.	Megőrizni a mi szellemi paradicsomunkat	1–19 §., a 168. oldalon.
Január 10.	Megőrizni a mi szellemi paradicsomunkat	20–39 §., a 170. oldalon.
Január 17.	„Legyen meg a te akaratod a földön" — 8. rész.	a 173. oldalon

FEL

AZ ŐRTORONY

hirdeti
JEHOVA
KIRÁLYSÁGÁT

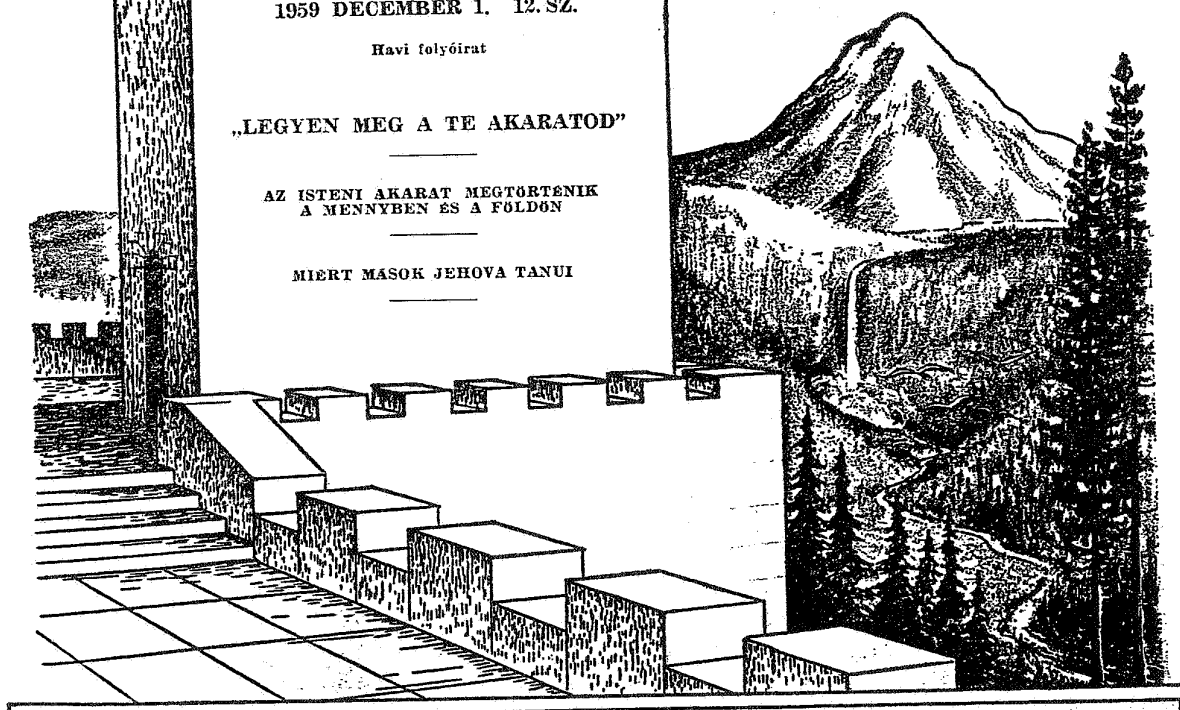
1959 DECEMBER 1. 12. SZ.

Havi folyóirat

„LEGYEN MEG A TE AKARATOD"

AZ ISTENI AKARAT MEGTÖRTÉNIK
A MENNYBEN ÉS A FÖLDÖN

MIÉRT MÁSOK JEHOVA TANUI

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM", IGY SZÓL JEHOVA – ÉSA. 43:12

FEL

„AZ ŐRTORONY" KÜLDETÉSE

A bibliai időkben betűszerinti tornyokat építettek magas kilátóhelyeken, ahonnan az őrök megfigyelhették a történteket, figyelmeztetni tudtak veszély esetén vagy hirdethettek jó üzenetet. Képletesen szólva folyóiratunk íly kimagasló ponton áll, mert a legmagasabb bölcsességen, Isten Igéjén nyukszik. Ez emeli fel azt nemzeti, politikai, faji-propaganda és előítéletek fölé, s teszi szabaddá minden önző elfogultságtól. Nincs lekötve valamilyen hagyományos hitvallás által, hanem üzenete halad előre az Isten elhatározásai és munkái felett növekvő világossággal. — Habakuk 2:1–3.

Az Irás fényében látja a dolgokat. Ha megfigyeli, hogyan szenved generációnk a kapzsiság, kötelességhiány, képmutatás, ateizmus, háború, éhség, járványok, tanácstalanság és félelem, valamint egy népszerűtlen kissebbség üldözése alatt, nem mondja utána azt a régi mesét, hogy a történelem ismétlődik. A bibliai jövendölésekkel kioktatva felismeri ezekben a dolgokban a világ végidejének a jeleit. De élő reménységgel látja azt is, hogy éppen ezen jajokon túl, hogyan nyillik ki az új világ kapuja.

„Az Őrtorony" szemléli így, mint egy őr fent a toronyban figyelmesen, vizsgálóan: mi megy végbe, ébren felismeri a veszély jeleit, hűségesen mutatja a menekvés utját. Hirdeti Jehova királyságát, mely Krisztus trónra emelésével lett felállítva a mennyben; táplálja a királyságörököseit szellemi táplálékkal; buzditja a jóakaratú embereket a paradicsomi földön való örök élet csodálatos kilátásával és vigasztal bennünket a holtak feltámadásának az igéretével.

Nem dogmatikus, de mégis bizalom árad szavából, mert Isten Igéjére támaszkodik. A jövendölések nem egyéni magyarázatát közli, hanem figyelmét a valóban megtörténtre irányitja, s összehasonlitja azt a jövendöléssel, hogy mindenki láthassa, milyen jó összhagban van ez a kettő, s hogy milyen pontosan értelmezi Jehova saját jövendöléseit. Tekintetét a megmentésünk érdekében szilárdan és hűségesen a Biblia igazságaira veti, s megvizsgál általános, vallásos újdonságokat is.

‚Legyetek éberek ezen veszélyteljes időkben', buzdit bennünket Isten. Maradjatok tehát az őrségen, míg rendszeresen olvassátok „Az Őrtornyot"!

SAJTÓ ÉS KIADÓ:
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
39, Allmendstrasse Bern 22
Főkiadó: 117, Adams Street, Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Elnök: N. H. Knorr Titkár: Grant Suiter
Kiadó Svájcban: Jehova Tanui Egyesülete Svájc
Szerkesztésért felelős Franz Zürcher

„Mindannyian Jehovától lesznek tanittatva." — János 6:45, UV; Ésaiás 54:13

TARTALOM

Keresztyéni-e a karácsonyi ajándékozás szokása?	179
„Legyen meg a te akaratod"	180
Az isteni akarat megtörténik a mennyben és a földön	184
Miért mások Jehova tanúi	187
„Legyen meg a te akaratod a földön" — 9. rész	188
Napi szövegek	190
Irásszövegjegyzék az „Őrtorony" 1959-es évfolyamához	191
Tárgymutató az „Őrtorony" 1959-es évfolyamához	192

„Az Őrtoronyban" használt rövidítések a következő bibliafordításokra

Al – Alliott-Biblia**	**Me – Menge-Biblia****
AF – Egy Am.-Fordítás*	**Mo – Moffatt-Fordítás***
AS – Am. Standard-Biblia*	**Ro – J.B. Rotherham-Fordítás***
El – Elberfeldi-Biblia**	**RS – Rev. Standard-Biblia***
KJ – King-James-Biblia*	**UV – Új-Világ-Fordítás***
Kl – Káldi Gy.-Biblia	**ZB – Zürcher-Biblia****
Lu – Luther-Biblia**	

*** angol ** német**

Ahol nincs más megjegyzés ott a „Károli Gáspár" Bibliát használjuk.

Second class postage paid at Brooklyn, N. Y.

Watchtower monthly Vol. LXXX No. 12
HUNGARIAN EDITION DECEMBER 1, 1959

E kiadás példányszáma: 3 600 000

„AZ ŐRTORONY" MEGJELENIK A KÖVETKEZŐ 54 NYELVEN

Félhavonta			Havonta	
Afrikai	Kebu-Viszaja	Aram	Kanarézisi	Papiamento
Angol	Khisonai	Bengáli	Kivembai	Siloci
Arab	Kinai	Birmai	Koreai	Sesotói
Cinyanjai	Német	Culu	Lengyel	Sziámi
Dán	Norvég	Hiligaynon-Vizsaja	Magyar	Szingaléni
Finn	Olasz	Horvát	Malajai	Tamili
Francia	Portugál	Ibanag	Marathi	Tigrinyai
Görög	Spanyol	Ibo	Motu	Török
Holland	Svéd	Joruba	Orosz	Ukrán
Ilokánoi	Szlovén		Pangazinai	Urdu
Indonéz	Tangologi			Xosza
Japán	Tvi			

Watch Tower Society hivatalok:

Amerika, U. S., 117 Adams Street, Brooklyn 1, N. Y	**$ 1.—**
Anglia, Watch Tower House, The Ridgeway, London N.W. 7	**7/—**
Ausztrália, 11 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.	**3/—**
Ausztria, Wien XIII. Gallgasse 44.	**S 26**
Franciaország, Les Témoins de Jéhovah, 81, rue du Point-du-Jour, Boulogne-Billancourt, (Seine).	**ffrs 500**
Kanada, 150 Bridgeland Ave., Toronto 19, Ontario	**$ 1.—**
Németország, (16) Wiesbaden-Dotzheim, Am Kohlheck	**DM 5.—**
Svájc, Allmendstrasse 39, Bern 22	**sfrs 5.—**

A havilag megjelent folyóirat előfizetése csak fele ár.

Előfizetésre való pénzátutalások az ön országában lévő hivatal cimére legyenek küldve. Az előfizetés lejárta előtt legalább két kiadással lejárási-közlés lesz kézbesitve.

CIMVÁLTOZÁSOKAT közölje velünk harmine nappal az ön átköltözésének a dátuma előtt. Tudassa velünk kérem az ön régi és új cimét (ha lehetséges levélboritékban az ön régi cimével). Irjon, az ön országában lévő hivatal cimére vagy a következő cimre:
Watch Tower, 39, Allmendstrasse, Bern 22, Schweiz.

Printed in Switzerland

FEL

Az ŐRTORONY

hirdeti JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

LXXX. Évfolyam | 1959 december 1. | 12. sz.

VALAKIT megajándékozni, ajánlatos dolog. Az ajándékozó ezzel nem csak mást boldogit meg, hanem saját maga leli abban a legnagyobb boldogságát. Krisztus igazolta ezt, midőn így szólt: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni." Ezek szerint nagy örömöt kellene okozzon az adás. Mivel a kereszténységen belül élő emberek ebben az időtájban a szokotnái nagyobb mértékben megajándékozzák egymást, ezért ennek megfelelően boldogabbak is kellene legyenek. Azonban az ajándékozás-e valóban a karácsonyi örömök főoka? — Apcsel. 20:35, *UV*.

Nagyon gyakran csak szokásból adnak az emberek karácsonyi ajándékokat, s ezért nem boldogok valóban. Mások viszont azért ajándékoznak, hogy a nyilvánosság elé kerüljenek vagy személyes dicséretben részesüljenek. „Amikor tehát alamizsnát adsz" — mondotta egy alkalommal Jézus — „ne kürtöltess magad előtt, mint a képmutatók teszik a zsinagógában és az utcán, hogy dicsérjék őket. Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. Te ugy adj alamizsnát, hogy ne tudja a balkezed, mit cselekszik a jobb, hogy alamizsnád rejtve maradjon. Atyád, aki rejtekben is lát, megfizet neked." — Mát. 6: 2–4, *Békés* és *Dallos*.

A keresztyénség alapitoja világosan mutatja tehát, hogy Isten nem jutalmaz meg mindenféle adományozást. Következtetve az sem mondható, hogy minden adakozás keresztyéni.

Keresztyéni-e a karácsonyi ajándékozás szokása? Ha igen, akkor ez nem csak nagy örömöt kellene okozzon az ajándékozónak, hanem egy bibliai alapelvből is kellene gyökerezzen. Alapjábavéve a karácsonyi ajándékok szokása, az ajándékok viszonzásán nyugszik. Hol találunk azonban erre a Bibliában példát?

Az ugynevezett bölcsek vagy varázslók vittek ugyan a Jézuskisdednek ajándékot, de azok nem lettek viszonozva. Ezenkivül varázslók nem lennének jó példaképei az igaz keresztyéneknek, hisz Isten Igéje elítéli őket, mint démonimádó asztrológusokat, ahogy ezt az Ésaiás 47: 13, 14-ben; 2. Királyok 17: 16-ban és más bibliai versekben olvashatjuk.

Krisztus Jézus soha nem hatalmazott fel senkit az ajándékoknak ilyen módon való kicserélésére. Ő soha nem buzditott minket arra: adjunk azért, hogy ismét kapjunk, ahogy ezt oly sok ember teszi a karácsonyi ajándékok nagy viszonzásának ideje alatt. Sokakban növeli az önzést a karácsony, anélkül hogy annak tudatában lennének. Krisztus kimutatta, hogy keresztyéni adásban, nem az ajándékok viszonzása értendő, amikor így szólt: „Ēs ha csak jótevőitekkel tesztek jót, micsoda hálát érdemeltek? Ezt a bűnösök is megteszik." — Luk. 6: 33, *Békés* és *Dallos*.

Mi értendő tehát a keresztyéni adakozás alatt? Krisztus a következő szavakkal magyarázza meg: „Mikor ebédet vagy vacsorát adsz ... ne hivd meg barátaidat és testvéreidet, se rokonaidat és gazdag szomszédaidat. Külömben ők is meghívnak és visszaadják neked. Amikor lakomát adsz, hivd meg inkább a koldusokat, bénákat, sántákat és vakokat. Boldog leszel, mert nem tudják viszonozni neked! De majd visszafizetik az igazak feltámadásakor." — Luk. 14: 12–14, *Békés* és *Dallos*.

Szivetörvendeztető dolog megfigyelni az ajándékozás ilyen fajtáját, s néha található ilyesmi karácsonykor is. De sajnos a legtöbbször *csak* karácsonykor. A keresztyéni adakozás azonban nem korlátozódik az évnek egyetlen napjára. Keresztyének adnak a szükségetszenvedőknek az évnek többi 364 napján is.

OLVASD A KÖVETKEZŐ KIADÁST

★ **Egy rendkivüli üzenet ma azt mondani, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete csaló reménység. S egy szokatlan munka lenne az az aktus, amely által Jehova Isten, úgy az Egyesült Nemzeteket, mint a kereszténységet elpusztitaná. Ezek azonban olyan dolgok, melyeket a Biblia napjainkra jövendölt meg. Jehova tanúinak nemzetközi kongresszusa alkalmából, mely az „Isteni akarat" vezérgondolat alatt rendeződött meg, 150 260 személy hallgatta a Watch Tower Society alelnöke előadását: „Ha Jehova felkél az ő szokatlan munkájára". Olvasd a következő kiadásban!**

★ **Minden embernek dönteni kell, legyen az életre való döntés Isten új világában vagy halálra való döntés a régi világgal. Hogyan biztositsuk számunkra az életet? Olvasd a választ a „Döntés napja" cikkben, a következő kiadásban!**

FEL

„Jöjjön el a te királyságod. Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is." — Mát. 6:10, UV.

EGYEN meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is." Nem fogja megakadályozni semmi emberi vagy ördögi tett, hogy beteljesedjék ez a Jézus által 1900 évvel ezelőtt tanitott ima. (Mát. 6:10, *UV*) Az emberi történelem minden hatalmas uralkodójának meg kellett hajlani a mennyei Atya akarata előtt. Óriási, messze földre kiterjedő világhatalmak törtek meg egyik a másik után a föld Teremtőjének az akarata előtt, mivel el kellett ismerjék, hogy ő a legerősebb hatalom a világegyetemben. Ő még mindig létezik. Akarata a legfelsőbb s végre kell hajtasson.

[2] Több mint 2500 évvel ezelőtt meg kellett hajoljon Nebukodonozor, a babiloni világbirodalom királya, a menny és a föld Teremtője előtt. S el kellett ismerje, hogy tehetetlenek voltak Bábel hamis istenei a mi Teremtőnkkel szemben. A történelem arról is beszámol nekünk, hogy elsőként Nebukodonozornak lett olyasmi megengedve, melyet nem tehetett meg soha azelőtt egyetlen korábbi pogány uralkodó sem. Lerombolta Jeruzsálemet, a zsidók szentvárosát, templomukkal együtt, melyet Salamon király épített a legfelségesebb Isten nevének, aki Jehova. De a porba taszította azt a büszke világi uralkodót ez az Isten, aki felett látszatra fölényeskedett Nebukodonozor, s arra kényszeritette őt, hogy oktalan állat módjára hajoljon meg Jehova előtt. Hét időszak vagy hét év folyamán vadállatnak képzelte magát Nebukodonozor. Elhagyta a világbirodalom trónját, hogy barom módjára füvet legeljen négykézláb a mezőn. Nem véletlenül zavarodott ő meg, hanem egy álom beteljesedéseként, melyet Jehova engedélyezett neki tizenkét hónappal azelőtt. Olyan álmot látott, melyet Babilon egyetlen bölcse sem tudott megfejteni, csak egyedül Dániel, Jehova prófétája.

[3] E nyugtalanító álomban látott Nebukodonozor ‚egy vigyázót és szentet, aki a mennyből szállott alá', aki utasításokat adott s aztán így szólt: „Vigyázók határozatából van ez a rendelet és a szentek parancsa ez a végzés: Hadd tudják meg az élők, hogy a Fenséges uralkodik az emberek királyságán és annak adja, akinek akarja, és az emberek legalacsonyabbikát rendeli fölé." (Dán. 4:13, 17, *El*) Be kellett tehát teljesedjen az álom. S az irott, megőrzött történelem bizonyítja is annak beteljesedését. Akár milyen hatalmas is lehetett Nebukodonozor, mégsem volt képes feltartóztatni Isten akarata keresztülvitelét. Midőn a legerősebbnek érezte magát, pöffeszkedni kezdett birodalmi városával, s így szólt: „Nem ez-é az a nagy Babilon, melyet én építettem királyság házának, az én hatalmasságom ereje által és dicsőségem tisztességére?" Azt árulta el ez a fennhéjaskodás, hogy nem tanusított elegendő értelmet, az álom figyelmeztetésének a figyelembevétele és Dániel tanácsának a követése iránt: „Azért, oh király, az én tanácsom tessék néked, és vétkeidtől igazság által szabadulj és a te hamisságaidtól a szegényekhez való irgalmasság által. Igy talán tartós lesz a békességed." — Dán. 4:27, 24.

[4] Hadd tudják meg Nagybritánia, Amerika, a kommunista Oroszország és más hatalmas nemzetek polotikai uralkodói azt, hogy mi érte el Nebukodonozort, aki elpusztította Jehovának a zsidók felett uralkodó előkép-királyságát. Igen, olvassuk mindnyájan a beszámolót: „Még a szó a király szájában volt, amikor szózat szálla le az égből: Néked szól, oh Nebukodonozor király, a birodalom elvétetett tőled! És kivetnek téged az emberek közül és a mezei barmokkal lesz lakozásod, és füvet adnak enned, mint az öröknek, és hét idő mullik el feletted, mig elismered, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán, és annak adja azt, akinek akarja. Abban az órában betellék a beszéd Nebukodonozoron: és az emberek közül kivetették, és füvet evék mint az ökrök, és égiharmattal öntözteték az ő teste, mignem szőre megnöve, mint a saskeselyü tolla, és körmei, mint a madarakéi." — Dán. 4:28–33.

[5] Egyetlen elmegyógyász sem tudta kigyógyitani Babilon királyát rögeszményéből: — hogy ő állat. Az ügynek folytatódni kellett mindaz ideig, melyet Isten, a Legfelségesebb szabott ki rá, tudniillik „hét időig" vagy hét évig. Jehova Isten alázta meg annak a kornak ezt a leghatalmasabb földi uralkodóját. S csak Jehova, a Legfelségesebb emelhette fel őt ismét Babilon trónjára. Csupán az ő irgalmassága folytán maradt meg néki az uralkodói állása, ahogy efelől őt Dániel biztositotta, midőn így szólt: „Királyságod megmarad néked, mihelyst elismered, hogy a mennyet illeti az uralom." (*AB*) Semmit sem tehetett magától az akkori idők leghatalmasabb és legfelsőbb királya, hacsak cselekedete a menny Istene szándékát szolgálta, s akkor is Isten engedte meg annak megtörténtét. Mint egy világbirodalomnak a szervezője, aki oly sok nemzetet, sőt még Júda királyságát is legyőzte, nem foglalhatta el a babiloniai világhatalom trónját, hacsak Isten adta neki azt, amennyiben megengedte, hogy ismét hatalomra jusson, mivel újból elegendő értelmet adott neki, ugyhogy újra gyakorolhatta birodalma feletti uralmát.

[6] Leszürte-e Nebukodonozor a tanultakat abból, amit Jehova akarata szerint le kellett szürnie, s amit mi is mindannyian figyelembe kell vegyünk? Maga Babilon királya fektette le beszámolóját, amely megőriztetett számunkra. Igy hangzik: „És az idő [hét idő vagy év] elteltével én, Nebukodonozor szemeimet az égre emelém, és az én értelmem visszajőve, és áldám a felséges Istent, és dicsérem és dicsőitem az örökké élőt, kinek hatalma örökkévaló hatalom és országa nemzedékről-nemzedékre száll. És a föld minden lakossa olyan mint a semmi; és az ő akarata szerint cselek-

1. Hogyan domborodott az ki a hatalmas világhatalmak esetében, hogy semmi sem akadályozhatja meg a „Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is!" — ima beteljesedését?
2. Hogyan tünt Nebukodonozor látszólag Jehovánál fölényesebbnek, de hogyan taszitotta Isten porba ennek ellenére ezt a hamis isteneket imádót?
3. Milyen kijelentés követelte meg, melyet a vigyázó adott a Fenségesre vonatkozólag a mennyből, hogy megvalósult az álom, s hogyan mutatják Nebukodonozor dicsekvő szavai Babilon felett, hogy nem szivlelte meg a figyelmeztetést?
4. Mi követte mindjárt Nebukodonozor dicsekvő szavait, amely figyelmeztetésül kellene szolgáljon minden politikai uralkodó számára?
5. Mennyiben függött telejesen Jehova Istentől Nebukodonozor első világuralma, valamint uralmához való visszatérése?
6. Hogyan ismerte el Nebukodonozor Jehova akaratát, müveit és útait, s hogyan mutatta ezáltal, hogy tanult ebből a leckéztetésből?

FEL

szik az ég seregében és a föld lakossai között, és nincs, aki az ő kezét megfoghatná és ezt mondaná néki: Mit cselekedtél? Abban az időben visszatére hozzám az én értelmem, és országom dicsőségére az én ékességem, és méltóságom is visszatére hozzám, és az én tanácsosaim és főembereim fölkeresének engem, és visszahelyeztetem az én országomba, és rendkivüli nagyság adatott nékem. Most azért én, Nebukodonozor, dicsérem, magasztalom és dicsőitem a mennyei királyt: mert minden cselekedete igazság, és az ő utai itélet, és azokat, akik kevélységben járnak megalázhatja." — Dán. 4:31–34.

[7] Jehova Istentől jövő álomnak a fényében látva a dolgokat, valamint a Dániel magyarázatára való tekintettel — melynek pontosságát a későbbi események bizonyították — Nebukodonozor csak ezen az Istent tisztelő módon fejezhette ki magát a szerzett élményéről. Ez attól az egyedüli beállitástól függött, hogy adózott-e annak tisztelettel, akit a tisztelet illet, tudniillik Jehovának, a Legfelségesebbnek, még akkor is, ha ő Dániel Istene volt.

[8] Igy hangzik tehát a most felmerülő nagyfontosságú kérdés: Milyen állást foglalnak el az uralkodók a nemzetek keleti és nyugati tömbében, valamint a semleges országokban? Válságos időben élnek a nemzetek az 1914-es évtől és az első világháború végétől. Ennek az oka meglehetősen jól kitűnik Nebukodonozor tapasztalataiból. Mennyiben? Nebukodonozor személyesen átélte akkor az állatias őröltség „hét idejét" vagy hét betűszerinti esztendejét. Vele azonban ‚hét nagyobb fontosságú idő' kezdődött el e világ nemzetei számára, mégpedig Nebukodonozor idejétől máig. Jézus Krisztus a „nemzetek meghatározott idejének" nevezte ezt az időt. A zsidó fővárosnak, Jeruzsálemnak a pusztulásával kapcsolatban beszélt erről a „meghatározott időről". Igy jövendölt Jézus: „Addig fogják tiporni a nemzetek Jeruzsálemet, mig betellik a nemzetek ideje." (Luk. 21:24, *UV*) A nemzeteknek ez a „hét ideje" sokkal tovább tart, annak az egy embernek Nebukodonozornak a hét idejénél. Jehova időszámitása szerint ez 360-szor több a Nebukodonozor hét idejénél, tehát 2520 év. Kr. e. 607-ben kezdődött, amikor Nebukodonozor Jeruzsálemet és a templomot leverte s amikor Júda földje pusztává lett téve. Ez a „hét idő" Kr. u. 1914 kora összel járt le, röviddel az első világháború kezdete után.

[9] Még két politikai világhatalom létezett Nebukodonozor előtt, melynek sok dolga volt Jehova népével, tudniillik Egyiptom, a bibliai történelem első világhatalma és Asszíria, a második világhatalom. Igy tehát Babilon a harmadik világhatalom lett. Majd továbbiak következtek. A „nemzetek meghatározott ideje" alatt, amely Kr. e. 607-től Kr. u. 1914-ig tartott, öt egymást leváltó világhatalom uralta földünket — igy mutatják ezt a történelem véráztatta lapjai —, tudniillik Babilon, utána a negyedik világhatalomként Méd-Perzsia, Görögország ötödik világhatalomként, majd Róma, mint a hatodik világhatalom és azután az angol világhatalom, együtt az Amerikai Egyesült Államokkal, mint a hetedik világhatalom.

[10] Mivel 1914-től hét jelképes idő telt el a nemzetek és a világhatalmak felett, igy eljött számunkra az arra való alkalmas idő, hogy hasonlatok után nézzünk, ha találunk ilyesmit. Hallottuk Nebukodonozornak az ő „hét ideje" elteltével tett kijelentéseit, melyet a szellemi helyreállitása és Babilon trónjának újra való elfoglallása következtében juttatott kifejezésre. Nos, létezik-e valami hasonló 1914-től? Össze lehet-e hasonlitani a világi nemzeteknek, de különösképen a kereszténység nemzetei uralkodóinak nyilatkozatait azzal, melyet a helyreállitott Nebukodonozor tett?

7. Milyen egyedüli helyes módon beszélt Nebukodonozor élményéről, s melyik egyedüli helyes beállitottságtól függött ez?
8. Milyen vonatkozásban állott Nebukodonozornak az akkori élménye, azon válságos idő kezdetének a megjelöléséhez, melyben a világi nemzetek vannak ma?
9. Milyen világhatalmak uralták a földet, úgy a „nemzetek meghatározott ideje" alatt, mint azelőtt?
10, 11. a) Milyen hasonlatok keresésére jött el ma a helyes idő, 1914-től, a jelképes hét időnek a végétől? b) Miben kell megegyezzen a történelem minden vizsgálója, ha Nebukodonozort összehasonlitják a világi nemzetekkel?

[11] **Egy dologban meg kell egyezzen a világtörténelem minden őszinte kutatója, mégpedig abban, hogy a 2520 év alatt, Jeruzsálemnek Nebukodonozor általi pusztitásától Kr. u. 1914-ig, ugyan úgy viselkedett minden nemzet — a kereszténységet beleértve — mint Nebukodonozor az őrültsége „hét éve" alatt, azaz esztelen állatokhoz hasonlóan, amennyiben nem ismerik el Jehova Istent, s nem is veszik figyelembe az ő akaratát, ahogy az a Szentírásban, a Bibliában le van fektetve. Tanultak-e valamit a 2520 évből álló „hé idejük" alatt?**

[12] Értelemhez tértek-e a nemzetek, mint Nebukodonozor s elismerték-e a 83. zsoltár 19. versének az igazságát, „hog te, akinek a neve Jehova egymagad vagy felséges Isten a egész földön"? Az 1914-es év eseményei megadják rá n künk a választ. A "hét időnek" a végén, 1914 október 1-k rül, bele voltak gabalyodva a kereszténység nemzetei az el világháború őrületes, állatias vállalkozásában.

[13] Állitásuknak megfelelően kellett volna éljenek a keres ténységhez tartozó nemzetek addig az ideig. Jobban kelle volna viselkedjenek a pogány Nebukodonozornál. S el kelle volna ismerjék Jehova Istent a világegyetem Szuverénj ként és a föld egyedüli jogszerinti Uralkodójaként. Azonba lehetséges volt-e, hogy nem tudták azt, hogy a pogányidő vagy a „nemzetek meghatározott ideje" 1914 őszén lejárt Nem! Tudniuk kellett volna, hogy annak az „időnek" a lejá tával, 1914 október 1. körül Jehova megengedi születni igé királyságát a mennyben, amennyiben trónjára ülteti fe kent Fiát, Krisztus Jézust, hogy uralkodjon ellenségei kö zött. Tudniuk kellett volna azt, nem csak azért, mert rer delkeznek a Bibliának millióival sok nyelven és fizetett p pok százezreivel, hanem azért is, mivel Jehova tanúi felke maradéka már 1877-től bejelentette ezeknek, az 1914-re v natkozó eseményeknek a jövetelét.

[14] A következő jelent meg az *Őrtorony* (angolban) 191 december havi kiadásának vezércikkében. Ezt olvashatju ott a „Nemzetek idejének a vége"-címmel a 2. bekezdésber „Minden dogmatizálás nélkül, elvárunk bizonyos esemény ket: (1.) A nemzetek idejének a befejezését — a világi nem zetek főhatalma végét — és (2.) a messiási királyságna a világban való felállitását. A föld királyságai megszünne és az ‚egek Istene támaszt egy királyságot'. (Dán. 2:44 A Biblia nem mondja, hogy a nyomoruság egy órán, napo vagy éven belül jön el. De rámutatt arra, hogy a társada munkra szakadó katasztrófa hirtelen fog bekövetkezni." E angol, francia, német, svéd és dán nyelven jelent me Egyébként ugyan ezt mutatta a nyolcórás, híres „Teremt fótodrámája" is képekkel és szöveggel. 1914 januárjába kezdtük lejátszani ezt a kereszténységben, s 1914 októberé bemutattuk Északamerika, Nagybritánia, Németország Svájc, Finnország, Svédország, Dánia, Ausztrália és Újzélan nyilvánossága előtt, szabad belépő mellett. Határozottan fe ismerhette volna a kereszténység az időt!

[15] Mind a mai napig, tehát 1914-től, a pogányidők végét eltelt negyvennégy év alatt, nem jöttek keresztyéni értelem hez a nemzetek, hogy leszürték volna a tanultakat abbó amiből Nebukodonozor leszürte, „hogy a Fenséges uralkod az emberek királyságán és annak adja azt, akinek akarj s hogy az emberek legalacsonyabbikát rendeli majd a föl Ezzel éles ellentétben fegyverkeznek a nemzetek egy nen zetközi öldöklésre, mégpedig isszonyatos hatású fegyvere kel, melyből egyetlen robbantás az emberek tömegeit pus títaná el és ezenfelül megmételyezné a levegőt, földet a vizet is.

12. Mi mutatja, hogy 1914-ben, a „hét idő végén" észhez tértek-e Iste nel szemben a nemzetek, hasonlóan Nebukodonozorhoz?
13. a) Mit kellett volna tegyenek a kereszténységhez tartozó nemzet addig az ideig? b) Mi mutatja, hogy tudniuk kellett volna addig időpontig, hogy Isten királysága 1914-ben megszületett?
14. Miért kellett volna tudni ezt az életfontosságú tényt a keresztény ségnek, tekintettel az 1913 december havi „Őrtoronyban" (német) közz tett fejtegetésre, valamint a Teremtés Fótodrámájának díjtalan bemu tatása alapján?
15. Hogyan mutatták ki mind a mai napig a nemzetek, tehát 1914-tő teljes negyvennégy év alatt, hogy tanultak-e ésszerűen abból, amib Nebukodonozor tanult?

FEL

[16] A politikai uralkodók és a korszerű tudósok a valaha létezett legnagyobb veszélybe taszítják az egész emberi családot, a sok évszázad folyamán kifejlődött társadalmával együtt. A világi uralkodók, de különösképen a kereszténység uralkodói nem menthetők fel a felelősségük alól. Volt alkalmuk tudomásul venni Isten jól elterjedt Igéjéből, a Bibliából és az ő földön lévő tanúi által azt, amit Nebukodonozor király „minden népnek, nemzetnek és nyelvnek, akik az egész földön lakoznak" kijelentett a „hét idejének" a végén, mégpedig a következőket: „Békességetek bőséges legyen! A jeleket és csudákat, melyeket cselekedett velem a felséges Isten, illendő dolognak tartom megjelenteni. Mely nagyok az ő jelei és mely nagyok az ő csudái! Az ő országa örökkévaló ország és az ő uralkodása nemzedékről nemzedékre száll!" (Dán. 3:31–33) Nincs békességük a nemzeteknek, mivel figyelmen kívül hagyták ezt az igazságot!

[17] Mégha a nemzetek továbbra is kitartanak őrültségükben, mégis vannak elegendő értelemmel rendelkező emberek, akik Nebukodonozorhoz hasonlóan észhez tértek azt illetőleg, hogy felismerjék a következő életfontosságú ismeretet: az emberi nem örök tovább léte nem a katonai védelemtől függ, amely elég erős az ellenség sakkban tartására, valamint arra, hogy az ellenség támadásait hasonló vagy még brutálisabb megtorló intézkedésekkel visszafizesse, hanem attól, hogy elismerik-e Istennek, a Fenségesnek örök királyságát és a nemzedékről nemzedékre tartó uralmát. Királysága és uralma nem korlátozódik a láthatatlan mennyekre. Ez magábafoglalja a látható földet és az egész világürt is. Minden életét szerető ember el kell tehát ismerje azt a tényt, hogy a Felséges az emberek királysága felett is uralkodik: ő felsőbb az emberek birodalmánál, s hogy mint a Legfelségesebb annak adja, akinek akarja ezt az emberek feletti királyságot. Annak kimutatására, hogy észhez tértünk, azt is meg kell pontosan állapítanunk: kinek adja a felséges Isten az emberek feletti királyságot, mert ez az „emberek legalacsonyabbikának" kell adassék. Nem bír jelentőséggel az, bármit is tegyen aztán az ellenség világa vagy bármire készüljön is, mert senki sem védekezhet Jehova keze elől a földön, s nem is mondhatja kihívólag senki neki: „Mit cselekedtél?"

[18] Ha a Biblia szemszögéből vetünk egy pillantást a világtörténelembe, mindjárt felismerjük a „vigyázó" és „szent" szavának az igazságát, aki a mennyből jött le és azt mondta, hogy a legfelségesebb Isten, Jehova annak adja a királyságot, akinek akarja, s nem annak, akinek a nép vagy egy diktátor akarja. Isten ítéletvégrehajtójaként használta fel Nebukodonozort, Babilon királyát, hogy a megérdemelt büntetést kimérje Izráel egykori népének hűtlen nemzetére. Igy azzal jutalmazta meg Isten Nebukodonozort, hogy olyan uralkodónak engedte lenni őt, akinek uralmával elkezdődött a „nemzetek meghatározott ideje". Dániel próféta tájékoztatta Nebukodonozort, amikor az „arany fejű" állókép értelmét magyarázta arról, amit az álmában látott, amikor viszont felébredt ismét elfelejtette. Igy szólt Dániel: „Te, oh király! királyok királya, kinek az egek Istene birodalmat, hatalmat, erőt és dicsőséget adott. És valahol emberek fiai, mezei állatok és égi madarak lakoznak, a te kezedbe adta azokat, és urrá tett téged mindezeken: Te vagy az arany fej." — Dán. 2:37, 38.

[19] Összhangban e szavakkal, megengedte Jehova Nebukodonozornak, hogy buktassa meg az ő előkép-királyságát, Júdát. Ezért mondotta Jehova a következőket Sedékiás királynak, aki Jehova előkép trónján ült: „El a süveggel, le a koronával! Ez nem lészen ez: az alacsony [a nem zsidó] legyen magas és a magas [a zsidó] alacsony! Rommá, rommá, rommá teszem azt; ez sem lesz állandó [ez sem lesz valakié *Leeser*], mig el nem jő az, akié az uralkodás, és néki adom azt!" (Ezék. 21:26, 27) Isten akaratának megfelelően történik ez meg.

AZ IDŐK ÉS IDŐPONTOK VÁLTOZÁSA

[20] Pontosan úgy állottak be a változások, ahogy Dániel azt megmondotta, miután Jehova Isten feltárta neki Nebukodonozor elfelejtett álmát és annak értelmét. „Szóla Dániel és monda: Áldott legyen az Istennek neve örökkön örökké: mert övé a bölcsesség és erő. És ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ad bölcsességet a bölcseknek és tudományt az értelmeseknek. Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja mi van a sötétségben; és világosság lakozik vele!" (Dán. 2: 20–22) Kr. e. 607-ben megváltoztatta az időket és időpontokat. Annyiban változtatta meg az időket, hogy leváltotta a nem zsidó világhatalmak uralmának ideje Isten előkép-királyságát a földön. Elkezdődött a „nemzetek meghatározott ideje". Megváltoztatta az „időpontokat" vagy a kiszabott időszakokat. Kr. e. 607 őszén kezdett el ezzel a változtatással. Az ezt követő 2520 év alatt nem zavarta a „pogány" vagy nem zsidó világhatalmakat eljárásukban egy előképes királyság, melyet Dávid uralt volna Jeruzsálemben. Nem ült és uralkodott Dávidnak valamely uralkodója „Jehova trónján" Jeruzsálemben.

[21] Jehova megváltoztatni tudó képességének egy további példáját abban találjuk, hogy felmentette Nebukodonozort „hét időre" vagy hét betűszerinti évre Babilon trónja alól. Később, az ő kiszabott idejében megvonta a Nebukodonozor leszármazási vonalából való kaldeusi uralkodók dinasztiájától Babilon trónját. Akkor, Kr. e. 539-ben megbuktatta a babiloni világhatalmat azáltal az ember által, akit több mint 185 évvel előtt nevével jövendölt meg, tudniillik Nagy Czirus perzsiai király által. Ésaiás próféta által mondotta: „Igy szól az Úr [Jehova] felkentjéhez Czirushoz, kinek jobbkezét megfogám, hogy meghodoltassak előtte népeket ... Az én szolgámért, Jákóbért, és elválasztott Izráelemért neveden hívtalak el, szeretettel szólítottalak, noha nem ismertél." (Ésa. 45:1, 4) Igy változtak meg az idők, mivel Babilon uralmát leváltotta Perzsia uralma.

[22] Ahhoz, hogy Dániel népe érdekeinek szolgálhatott Nagy Czirus és végre hajthatta Isten ítéletét Babilonon, úgy manőverezte őt Jehova, hogy elfoglalhatta a Perzsa birodalom uralkodójának a helyét. Pontosan hetven évre Jeruzsálemnek és templomának pusztán heverése után, arra inditotta Jehova Czirust: adjon ki egy rendeletet, mely kimondta, bocsássák szabadon a Babilonban lévő fogoly szidókat, s hogy térjenek vissza hazájukba, Jeruzsálemet és a templomot felépíteni. Változás állott ezáltal be Jeruzsálem pusztán heverésében és az izraeliták babiloni fogságában, Isten akarata szerint, mégpedig az ő időpontjában vagy kiszabott idejében. (Ésa. 44:28; 45:13; Jer. 25:12–14; 2. Kró. 36:22, 23) Azt nyilatkoztassa ki a templomra vonatkozó rendelet, hogy vállalta érte Jehova a felelősséget, ha igy hangzik: „Ezt mondta Czirus, Perzsa királya: ‚A föld minden királyságát nékem adta Jehova, a mennyek Istene; s ő hatalmazott fel engem, hogy építsek neki egy házat Jeruzsálemben, mely Júdában van. Aki tiközületek az ő egész népe közül való, vegye tudomásul, hogy vele van Istene. Igy tehát menjen fel Jeruzsálembe, mely Júdában van, s építse újra fel Jehovának, Izráel Istenének a házát — ő az [igaz] Isten.' " (Ezsdrás 1:1–3, *UV*) Czirus tehát meg lett jutalmazva a Jehova Istennek tett szolgálatáért.

---

16. Miért nem mentegetőzhetnek a világi uralkodók, s miért nincs béke a nemzetek között?
17. Mitől függ az emberi nem örök továbbléte, s mit kell felfognunk az ‚emberek feletti királyságot' illetőleg, annak jelével, hogy észnél vagyunk?
18. Mit ismerhetünk fel bibliai szemszögből, ha egy pillantást vetünk a világtörténelemre azt a gondolatot illetőleg, hogy kinek lesz adva az emberek feletti királyság, s hogyan szemléltette Nebukodonozor esete is ezt a tényt?
19. Mit mondott Jehova Sedékiás királynak, Ezékiel szavaival összhangban annak kimutatására, hogy annak adja a Fenséges az emberek feletti királyságot, akinek akarja?

20. Hogyan változtatta meg Jehova Kr. e. 607-ben az időket és időpontokat, Dánielnek a Nebukodonozor elfelejtett álmáról mondott szavai szerint?
21. Hogyan mutatta meg Jehova a változtatni tudó képességét Nebukodonozor esetében, valamint az ő dinasztiája és a babiloni világuralom esetében?
22. Hogyan idézett elő Jehova változásokat a számüzött zsidókat és Júda puszták heverését illetőleg, pontosan a helyes időben, s hogyan domborodik ki Czirus rendeletéből az a felelősség, melyet Jehova vállalt az ügyben?

FEL

[22] Azonban az „időknek és az idő részeknek" további megváltoztatása volt még esedékes; ezenkívül királyokat kellett elmozdítani és trónra emelni. Ezeknek a változásoknak nem az ember akarata, hanem Isten akarata szerint kellett megtörténni, ami az időt illeti, mivel ő engedte meg, hogy bekövetkezzenek ezek a változások az emberek ügyeiben, sőt előre megmondta azokat. Az ő isteni előrelátásának helyesnek kellett bizonyulni.

[24] Egyedül Dániel könyvében jelezte Jehova, legalább négy jövendölésben, hogy megszűnik a negyedik világhatalom, Perzsia dinasztiája s hogy a macedóniai vagy görög birodalom jut hatalomra, ötödik világhatalomként. Ez az ismert görögül beszélő király, Nagy Sándor idejében kellett megtörténjen, aki sebtében egy hadjáratot hajtott végre az egész Perzsa birodalom ellen, s be kellett kebelezze azt a birodalmat. E macedoniai világuralkodó halála után, a hatodik világhatalom, a Római Birodalom el kellett nyelje a megoszlott birodalmat. Ez is a Jehovától változásra meghatározott időben kellett bekövetkezzen, mégpedig, ami a népe állapotának a változását, valamint ami a világuralkodó változását is illeti. Ezért kellett abban az időpontban az Isten Fiának emberré születésére vonatkozó jövendölése beteljesedjen, amikor a római világhatalom egy rendeletet bocsátott ki, mely arra indította Józus anyját, hogy menjen Betlehembe, Dávid szülővárosába. (Mikeás 5:1; Mát. 2:1–6; Luk. 2:1–20) Mindez csodálatosan kidomboritja Jehova Isten csalhatatlan előrelátását és a mindig beteljesedő akaratát.

[25] Azonban Jehova angyala egy további nagy változást jövendölt meg szemléltető módon Dánielnak: a Római Birodalomnak a földön levő legnagyobb birodalom általi leváltását, tudniillik a Brit Birodalom által, annak szoros szövetségtársával, az Amerikai Egyesült Államokkal. Ez a két politikai hatalom képezi együttvéve a hetedik világhatalmat. Ez a világhatalom, tehát egy ugynevezett keresztény világhatalom kellett uralja 1914-ben a világot. Igy tehát egy rendkivül fontos döntést kellett hozzon Isten királyságára vonatkozólag, mely felállittatott ebben az eseménydús évben a mennyben.

[26] Isten még mélyebben előrelátott, közvetlen a „végidőbe". Látta, hogyan alakul ki egy nemzetközi békeszervezet, a Népszövetség, továbbá látta annak letűnését és újraszületését az Egyesült Nemzetek Szervezetében. Jehova angyala közölte Dánielal a világkommunizmusnak olyan hatalom fogig való növekedését is, hogy az dacól úgy a hetedik, mint a nyolcadik világhatalommal, a mai Egyesült Nemzetekkel.

[27] Mindazok a tolódások a világporondon, melyek az évszázadokon át a dolgok mai állapotáig alakultak a világszinpadán, nagy terjedelmű változásokat igényeltek. Azonban mindez a felséges Isten előretudása szerint következettbe, annak idejében és időpontjában, mivel előrelátta azokat. Semmi sem történhetett meg, ami meghiusitotta volna szándékát. Évezredekkel előbb sötétség boritotta ezeket a dolgokat az emberi értelem előtt. Még azokról a jövendölésekről is, melyeket részleges magyarázattal kapott Dániel, mondotta: „Én pedig hallám ezt, de nem értém." (Dán. 12:8) Azonban Dániel némileg be tudott hatolni az isteni előrelátás mélységébe, arra való támasszal, amit Jehova Isten feltárt neki a Nebukodonozor álmának drámai magyarázatával kapcsolatban, amennyiben látta a képet az arany fejjel. Ezért mondotta: „Tudja, mi van a sötétségben; és világosság [ezekről a dolgokról] lakozik vele." „Ő jelenti meg [népének] a mély és elrejtett [titkos, *Me*] dolgokat".

[28] A valaha bekövetkezett leghatalmasabb változás, magas alapzatra emeli azon szavak igazságát, hogy a 'Fenséges az emberek királysága felett uralkodik és azt annak adja, akinek akarja'. Dániel ihletve lett annak megjövendölésére, hogy Jehova Isten az ő meghatározott idejében és időpontjában a legnagyobb, legnagyszerübb változást visszvéghez a földön, midőn igy szólt: „És azoknak a királyoknak az idejében támaszt az egeg Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké." — Dán. 2:44.

[29] Több mint 2500 évvel ezelőtt jövendölte meg Dániel ez a csodálatos változást. Ma közvetlen abban az időben élünk Napjainkban az emberek királysága fölé helyez Jehova valakit, aki az „emberek legalacsonyabbikának" neveztetik Kicsoda ez az „emberek legalacsonyabbika"?

[30] Napjainkban heves harc folyik a demokrácia és a kommunizmus között. A demokrácia az alacsonyabb rétegnek az egyszerű népnek az uralma. Mégsem lehet az „emberek legalacsonyabbika" a demokrácia hatalmas előharcosa, például az angol-amerikai világhatalom. A történelemnek ez a hetedik világhatalmát kizárja Jehova jövendölése abból hogy az „emberek legalacsonyabbika" lehetne, mert ez ál megírva róla: „És szókat szól a Fenséges ellen és a magasságos egek szenteit megrontja, és véli, hogy megváltoztatja az időket és törvényt ... [Ez a világhatalom] a seregeknek [mennyei] fejedelméig növekedék és elvette tőle a mindennapi áldozatot, és elhányattaték az ő szentségének helye." — Dán. 7:25; 8:11.

[31] Másrészről azt állitják sokan, hogy az orosz kommunizmus a proletároknak, a nincstelenosztálynak az uralma. Azonban az „emberek legalacsonyabbika" soha nem lehet az istentelen világkommunizmus rendszere. Kizárva azt a politikai inditóokot, mely állandóan a világuralomra áhitozik, mondotta Jehova Isten angyala: „És felfuvakodik és felmagasztalja magát minden isten felett, és az istenek Istene ellen is vakmerően szól ... mindenek fölébe magasztalja magát. De ahelyett tiszteli az erődök istenét annak helyén; és azt az istent, akit nem ismertek az ő atyái, tisztel arannyal, ezüsttel, drágakövekkel és becses ajándékokkal." (Dán. 11:36–39) Ezek a prófétai leirások nem jövendölték meg alázatosságot és a szellem alacsony érzületét, sem az angol-amerikai világhatalomnál, sempedig a kommunizmusnál, mely dacól az előbbivel.

[32] Páratlan az, aki valóban az „emberek legalacsonyabbika". Nem valamely lealacsonyitott vagy degenerált ember ez, habár ő „alacsonyérzületű", tehát alázatos. Sem a mennyben, sem a földön nem tudná lealacsonyitani magát egyetlen teremtmény sem olyan mélyre, ahogy ezt ő megtette. Miért nem? Mert ő szellemi teremtményként Isten alakjában létezett a mennyben, mielőtt kimutatta, mily alázatos érzületű ő. Isten elsőszülött Fia az, aki által minden más teremtmény létre lett hozva, úgy a mennyben, mint a földön.

[33] Azon tény ellenére, hogy ő volt az első teremtmény Jehova Isten minden más teremtménye között, nem gondolt arra, hogy jogtalanul magához ragadja Isten állását vagy hogy Istenhez hasonlónak képzelje be magát. Nem próbálkozott a mennyek seregei fejedelmévé feltornászni magát s nem is szólt „vakmerően az istenek Istene", Jehova ellen. Ezzel ellenkezőleg a következőket mondja nekünk a Szentírás: „Lemondott önmagáról, rabszolgaformát vett fel és hasonló lett az emberhez. Mitöbb: amikor felismerte magát emberi minőségben, megalázta magát és engedelmeskedett a halálig, egészen a mártírcölöpig való halálig." (Filip. 2:5–8, *UV*) Őszintén beszélt magáról, amikor meghívta az el-

23. Kinek az akarata szerint kellett változásoknak beállani az időket és időpontokat illetőleg, s miért?

24. Hogyan jövendölte meg Jehova egyedül Dániel könyvében a hatodik világhatalomra való átváltozást, s a hatodik világuralom alatti milyen megjegyzésreméltó szülés mutatja, hogy a változás a Jehovától megjelölt időben állott be?

25. Milyen további nagy változást jövendölt meg Jehova angyala Dánielnak a világhatalmakat illetőleg, s milyen rendkivül fontos dologban kellett döntsön tehát ez a világhatalom?

26. Mit látott előre Jehova a világ „végidejére" vonatkozólag, a dolgoknak világátölelő kialakulását illetőleg?

27. Tekintetnélkül arra, hogy milyen nagy és átfogó változások mentek is végbe a világporondján, mindez mivel való összhangban történt meg, ahogy ezt Dánielnek a Nebukodonozor álmáról szóló megjegyzése mutatja?

28. Hogyan jövendölte meg Dániel a leghatalmasabb és legnagyszerűbb változást a földön, ami mutatja, hogy Jehovát a legfelsőbb hatalom és annak adja az uralmát, akinek akarja?

29–31. Miért nem lehet, sem az angol-amerikai világhatalom, sem pedig a világkommunizmus az „emberek legalacsonyabbika", aki az emberek királysága fölé lett ültetve?

32, 33. Ki igazán az „emberek legalacsonyabbika", s hogyan bizonyosodott be ez a tény?

FEL

fáradt és megterhelt embereket, hogy jöjjenek hozzá és találjanak nála nyugodalmat. Távol a parancsoló és despota jellemtől, mondotta Jézus: „Én szelidérzületű és szívből alázatos vagyok." (Mát. 11:28, 29, *UV*) A mennyei Atyja és Istene akarata iránti mély alárendeltségben tanitotta tanitványait imádkozni: „Mi Atyánk a mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is." — Mát. 6:9, 10, *UV*.

Az isteni akarat megtörténik

A MENNYBEN ÉS A FÖLDÖN

HARMINC éves koráig ács volt Jézus a jelentéktelen Názáret városban, mely a megvetett Galilea tartományban volt. Róma uralta akkor, mint hatodik világhatalom a földet. Mi vezette ki Jézust az ácsmühelyből és a visszahúzódottságból? Keresztelő Jánosnak a felhívása: „Elközelgett a mennyek királysága!" Később arra tanitotta Jézus tanitványait, hogy először Isten országa után tekintsenek. Hogyan is ragaszkodhatott volna hát az ácsmunkához, ha terjeszkedni kellett a mennyek királysága érdekeinek, azaz Isten országának? Egyes zsidók megbánták bűneiket és megkereszteltették magukat János által, mégpedig e királyságra való előkészületként, hogy annak rendeljék alá magukat a pogány római birodalom helyett. Mi is tarthatta volna tehát vissza Jézust attól, hogy Keresztelő Jánoshoz menjen és kinyilatkoztassa a mennyek országa vagy Isten királysága melletti állásfoglalását? Nem bűnbánat volt az, mely arra inditotta Isten Fiát, hogy Keresztelő Jánoshoz menjen és megkeresztelkedjen. A mennyei Atyja akarata cselekvésére, a világegyetem legnagyobb birodalom javára való ünnepélyes elhatározás volt az, ami Keresztelő Jánoshoz vezette.

[2] Jézus nem azt nyilatkoztatta ki a Jordánban való keresztsége által, hogy összhangba kell hozza magát Isten tizparancsolatával és más Mózes által kibocsátott parancsolatokkal. Inkább a királyságszolgálatba való belépését ismertette ezzel. Ettől kezdve ezt tette életcéljául. Meghalt, minden mögötte lévő földi dolog számára. Jövetelével beteljesedett a 40. zsoltár 7, 8 versének jövendölése (*UV*): „Ime, jövök; a könyvtekercsben irva van felőlem. A te akaratodnak cselekvésében kedvem tellett, én Istenem." Istennek rávonatkozó akarata részben kifejezésre jutott az Ésaiás 53: 7–12-ben: Olyan „mint bárány, mely mészárszékre vitetik ... népem bűnéért lőn rajta verésség [halál]. És a gonoszok közt adtak sírt neki, és a gazdagok mellé jutott kínos halála után: pedig nem cselekedett hamisságot és álnokság sem találtatott szájában. És az Úr [Jehova] akarata őt megrontani, betegség által [szenvedni hagyni, *El*] ... pedig ő sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott."

[3] Igy hangzott Jehovának a Jézussal szembeni eljárási szabálya: „A tisztesség előtt ... alázatosság van." (Péld. 18:12) Tökéletes engedelmességgel kellett bizonyitsa Jézus az Isten akarata iránti alázatosságát. Ezért van megírva: „Habár Fiú, engedelmességet tanult azokból, amiket szenvedett." Isten akarata volt, hogy amennyiben „sok fiat dicsőségre vezetett, a megmentésük Főközbenjáróját szenvedések által tökéletessé tegye". (Zsid. 5:8; 2:10, *UV*) Igy tehát kimutatta Jézus, hogy ő volt az „emberek legalacsonyabbika", amennyiben ‚megalázta magát és engedelmeskedett a halálig, egészen a mártírcölöpön való halálig'.

[4] Létezett-e bárki olyan az egész világegyetemben, aki készségesebb lett volna magát alárendelni a mennyei Atyja akaratának? Kiérdemelte bárki is jobban, hogy Isten neki adja a királyságot? „Annakokáért az Isten is felmagasztalta őt, és ajándékoza neki oly nevet, amely minden név fölött való; hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus az Úr, az Atya Isten dicsőségére." — Fil. 2:8–11.

[5] Egyetlen emberi teremtménynek sincs tehát jó oka arra, még a legfelsőbb hatalombirtokosnak sem, hogy tilalmat emeljen az ellen, hogy az a valaki, aki az „emberek legalacsonyabbika" volt, ilyen páratlan módon az emberek királysága fölé lett rendelve. Egyetlen uralkodónak sem lehet valamilyen erkölcsi vagy vallási oka — különösen nem azoknak, akik a kereszténységhez tartozóknak vallják magukat — hogy harcoljanak e király ellen, ha átveszi az uralmat az egész föld és annak lakosai felett. Mégis azt mondják folytonosan az ő oktalan állatias eljárásukkal 1914-óta az „emberek legalacsonyabbikáról", vagyis az Istentől választottról: „Nem akarjuk, hogy ez az ember legyen a királyunk." (Luk. 19:14, *UV*) Képmutatóan cselekesznek tehát, ha napról-napra eljárnak templomaikba és imádkozzák ott a Miatyánkot: „Jöjjön el a te országod! Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is!" — Mát. 6:9, 10, *Me*.

[6] Keveset használ nekik, ha tilalmat emelnek és harcolnak az „emberek legalacsonyabbika" ellen, aki már elfoglalta királységhatalmát. Emlékezzünk arra, amit Nebukodonozor mondott, miután mögötte volt az őrültségének „hét ideje". Dicsőitette Istent, a Legfenségesebbet s igy szólt: „És a föld minden lakossa olyan mint a semmi; és az ő akarata szerint cselekszik az ég seregében és a föld lakossai között, és nincs aki az ő kezét megfoghatná és ezt mondaná neki: Mit cselekedtél?" Valóban, mit is jelenthetne minden király és uralkodó, akik seregeikkel Armageddon felé gyülekeznek? Hozzá hasonlitva semmit. Még a „menny seregével" is az ő legfelsőbb akarata szerint jár el Jehova Isten, a Mindenható.

[7] Istennek Dánielhez küldött angyala kinyilatkoztatta, hogy az emberiség történelme hét világbirodalmának mindegyike egy láthatatlan hatalombirtokossal, egy szellemdémonnal vagy „fejedelemmel" rendelkezett. Mind a hét fejedelem fölött a „démonok fejedelme", Sátán, az Ördög áll, „e világ uralkodója". (Mát. 12:24; Ján. 12:31; 14:30, *UV*) Ezek a démon-„fejedelmek" és uralkodójuk, Sátán sokkal

1. Mi vezette ki Jézust ácsmühelyéből Keresztelő Jánoshoz?
2. Mit nyilatkoztatott ki Jézus a vizkeresztség által, s mi volt Isten akarata őt illetőleg az Ésaiás 53: 7–12 szerint?
3. Hogyan inditotta Jehova eljárási szabálya Jézust annak bebizonyitására, hogy ő volt az „emberek legalacsonyabbika"?
4. Milyen felmagasztalás következett, miután Jézus a legalárendeltebbnek bizonyult, mennyei Atyja akarata iránt?
5. Miért nincs semmi okuk a politikai uralkodóknak, különösen a „keresztény" uralkodóknak, az ellen tilalmat emelni, hogy Jézus Krisztus király lett, s mi mutatja, hogy képmutatóan mondják imáját?
6. Hogyan tűnik ki Nebukodonozor nyilatkozatából, melyet akkor jutatott kifejezésre, midőn mögötte volt az esztelenség „hét ideje", hogy semmit sem használ, ha tilalmat emelnek az ilyen uralkodók?
7. Hogyan járt el Jehova hatalmas szellemfejedelmekkel, s hogyan került az újszülött királyság abba a helyzetbe, hogy ki tudta fejteni Isten akaratát?

FEL

több hatalommal birnak a föld uralkodóinál. Mégis úgy járt el Isten ezzel a nyolc szellemi teremtménnyel, hogy az ő akarata történt meg a mennyben. Mind a hét világbirodalom uralma alatt, kezdve a régi Egyiptommal egész napjainkig, soha nem engedte meg Jehova, hogy a szellemi fejedelmek zavarólag közbeléphettek volna, ha megváltoztatta az időket és időpontokat. Jehova az ő akarata szerint járt el a mennyei sereggel, midőn 1914-ben lejárt a „hét idő" is, mely át volt adva Sátán világa nemzeteinek, s Isten akarata szerint fel kellett állittasson az „emberek legalacsonyabbikának" a királysága. A nagy tüzvörös sárkány, Sátán, az Ördög olyan ugró helyzetbe fészkelte magát, hogy mindjárt születésénél elnyelhesse a királyságot. Azonban körmei nem tudták azt elkaparintani. Isten akarata megtörtént. A királyság eltávolittatott a sárkány torkának hatásköréből, s így megkezdhette kifejteni Isten akaratát.

[8] Isten akarata szerint azonnal ki kellett törjön a háború a Sárkány és démonhordái ellen a mennyben. Ellenállást fejtettek ki ezek az Isten akarata végrehajtásán, azonban mintha fejjel szaladtak volna a falnak. Prófétailag előrelátva azt a háborút, mely 1914-ben tört ki a mennyben, így szólt János apostol: „S nem is találtatott hely többé számukra a mennyben. Levetették tehát a nagy sárkányt, az őskigyót, őt, akit Ördögnek és Sátánnak neveznek, aki az egész lakott földet elcsábitotta; a földre vetették le őt, és az ő angyalait vele együtt levetették. S hallottam erős hangot ezt mondani a mennyben: ‚Nos, a mi Istenünké a megmentés, hatalom és a királyság, s eljött Krisztusának az autoritása." (Jel. 12:3–10, *UV*) Igy történt meg a mennyei Atya akarata a mennyei seregek között.

[9] Nem volt sikere Sátánnak, az Ördögnek és az ő világhatalom-fejedelmeinek, valamint más démonangyaloknak a mennyben. Hogyan arathatna tehát sikert a hatalmas hetedik világhatalom, a félelemkeltő kommunista hatalom, valamint az emberek minden más politikai hatalma a földön, melyek mind alacsonyabb állást töltenek be az angyaloknál? Hogyan is győzhettek volna az isteni akarattal szemben, melyszerint a Krisztus által uralt királyság el kell foglalja és teljesen birtokába kell vegye a kizárólagos uralmat a föld felett? A felséges Isten mindenkor képes volt emberfeletti angyalteremtményeket megfékezni és ráncbaszedni. Megtartotta mindenkor a Felséges, a Mindenható az ő állását az ellenséges angyalok, a démonok légióival szemben is. Megtűrte Sátánt, az Ördögöt valami 5938 évig a mennyben. Tekintettel mindazon ördögi ellenállásra, melyet az egész idő alatt kifejtett, ezt kérdezzük: Milyen magasra és milyen messzire jutott az Ördög az 1959-es évig? Itt a földön, Isten lábzsámolyán kötött ki, mert erőszakkal ki lett dobva 1914-ben a mennyből és száműzve lett a földre.

[10] Itt lent sarkanytyuzza a világürbe való versenyfutásra az embereket a megaláztatásért való bosszuból, hogy lássa milyen magasra tudnak emelkedni, mégpedig Isten akaratára való tekintet nélkül, csak önző előnyök szerzésére való tekintettel. A vasfüggönynél áthatolhatatlanabb fal mögött működik Sátán démonaival. Mily veszettül hajszol is minden politikai uralkodót seregeikkel együtt olyan helyzetekbe, melyben ellentállanak Jehova Istennek, s ezáltal készenlétben vannak az Armageddon csatájára, „Istennek, a Mindenható nagy napjának a háborújára". (Jel. 16:14, 16, *UV*) Isten azonban már régóta zabolában tart hatalmas angyalokat és démonokat. Még könnyebben zabolában tudja tartani a földnek, lábzsámolyának minden lakosát. Végre fogja hajtani akaratát továbbra is az emberek között, mégpedig ma még drasztikusabb módon, mivel a „nemzetek meghatározott ideje' lejárt és Isten nem tartja többé vissza Krisztusa királyságát, mely megakadályozná azt abban, hogy beavatkozzon a pogány világhatalmak űzelkedésébe.

8. Hogyan történt meg a mennyei Atya akarata, a királyság megszületése után a menny seregei között?

9, 10. a) Milyen kérdéseket teszünk fel a földi világhatalmakat illetőleg, arra a tényre való tekintettel, hogy nem volt sikerük a szellemfejedelmeknek fenn a mennyben? b) Mennyire vitte Sátán az Istennel szembeni ellenállásaival, s miért visszi végbe Isten még drasztikusabb módon 1914-től az ő akaratát az emberek között?

A BÁRÁNYBÓL OROSZLÁN LESZ

[11] Akár a keleti, akár a nyugati tömbhöz tartoznak is a nemzetek vagy a semlegesek blokkjához, legyen azonban mégis tudomásukra a következő egyszerű bibliai igazság: Nem a kommunizmusnak adta a föld Teremtője és Tulajdonosa a földet. Céltalan tehát, ha a kommunista tömb további terveket sző a világuralomra, s ha törekszik annak végrehajtására. Valamiféle demokratikus uralomnak sem engedte át Isten, a Legfelségesebb a földet; a föld lakosainak a föld lakosai felett gyakorolt uralmának, akik semminek tekintendők előtte. A teokráciának adta Isten 1914-óta a földet, Isten uralmának, melyet Krisztus Jezus gyakorol, nem pedig a kereszténység lelkészei és pasága. A 2. zsoltár 7–9 szerint már régen azelőtt meghivta Isten az ő mennyei Fiát, hogy kérje Istentől magának az egész földet a „hét idő" végén, mely idő alatt a Sátán hatalmas birodalmak és nemzetek által gyakorolna világhatalmat a földön. Hagyjátok a hetedik világhatalmat, azaz az angol-amerikai szövetséget, hagyjátok a nyolcadik világhatalmat, azaz az Egyesült Nemzeteket, a nyolcvannál több tagállamával a kommunista, demokratikus és semleges országokból, hagyjatok minden nemzetet az Egyesült Nemzeteken kivül és belül, hadd emeljenek tilalmat — ha akarnak — Istennek Krisztus Jézushoz intézett meghivása ellen! Hadd ellenkezzenek az ellen, hogy elfogadja Krisztus Isten meghivását és átvegye a földet! Ha a démon- és főfejedelem, a födémon, Sátán alatt álló világ nemzetei egy csatát akarnak, akkor az „emberek legalacsonyabbika", Krisztus Jézus fel fogja venni velük a harcot az atomfegyvereknek, a távolból irányitott lövegegnek és a világürhajózásnak ebben a korszakában.

[12] Isten Báránya volt ő, amikor 1900 évvel ezelőtt a földön járt, ártalmatlan, látszólag védtelen, nem volt háborúra készen. Senki nem látta Jézust egy heves vitába merülni. Nem harcolt az emberek ellen az első és a második világháború alatt sem, sem az egyik, sem pedig a másik oldalon, egészen közömbös, hogy mit beszélt be a papság a tulajdon pártjának, minden bibliai támaszték nélkül. Nagyobb harcot kellett kivívnia Jézus Krisztusnak 1914-ben a német Wilmos császár vagy a II. Miklós orosz cár elleni harcnál. Egy szörnyeteg ellen kellett harcoljon abban a háborúban, mely 1914-ben tört ki a mennyben, a jelképes sárkány, Sátán, az Ördög és démonangyalai ellen. De ő ledobta őket a földre.

[13] Senki sem tudta szemlélni közülünk, akik akkor a földön éltünk azt a láthatatlan harcot. Szemünkkel csak azt láthattuk, hogyan tomból az első világháború a földön. Azonban a következő armageddoni csatában valóban látni fogja az egész emberiség, hogyan harcol Jézus Krisztus, az „emberek legalacsonyabbika" a Jehova Isten oldalán való harcban. Akkor megfogják tudni a nagy világhatalmak, és a többi nemzetek is, igen minden ember, hogyan harcol igazán Jézus Krisztus, sőt azt is, hogyan küzd a győzelemig minden olyasmi ellen, ami nincs összhangban az isteni akarattal. Akkor nem a megöletett bárányként fog ő mutatkozni, hanem mint a ‚Júda nemzedékéből való királyi oroszlán', a Jehovát dicsérők nagy oroszlánaként. Az egész emberiség előtt a királyok Királyának fog bizonyulni, amennyiben győzelmet arat s porrá teszi Sátán egész világát az ő lábzsámolyán. — Ján. 1:29, 36; Jel. 5:5, 12; 17:14; 19:11–21.

EGY NÉP ISTEN AKARATA SZÁMÁRA

[14] Itt az idő arra, hogy a menny Istene ‚megváltoztasson időket és időrészeket, királyokat döntsön és királyokat tegyen'. (Dán. 2:19–21) Itt van annak az ideje, amikor elteszi lábalól a régi világot és felállitja az új világot az „em-

11. a) Milyen egyszerű igazságot kellene tudjanak a keleti és a nyugati tömbhöz, valamint a semlegesek blokkjához tartozó nemzetek? b) Mire fogják inditani a nemzetek az „emberek legalacsonyabbikát" akkor, ha tilalmat emelnek az ellen, hogy beteljesedjék a 2. zsoltár 7–9 verse?

12. Milyen harcot kellett kivívni Jézusnak 1914-ben, ellentétben azzal a szereppel, melyet 1900 évvel ezelőtt a földön töltött be, s milyen kimenetele volt ennek a harcnak?

13. a) Lehet lesz-e harcolni látni az „emberek legalacsonyabbikát"? b) Hogyan fog ő a királyok Királyának bizonyulni?

14. Miért van ma a Nőé korabelinél nagyobb változás folyamatban, s kik alkotják azt a szilárdan eltökélt, kitartó népet, melyet előrelátott Jehova erre az időre?

FEL

berek legalacsonyabbika", a királyok Királya uralma alatt. Még Nóé korában — melyet egy világraszóló vizözön jellemez — sem mentek keresztül az emberek nagyobb változások időszakán, mint amilyet a mai generáció megél. (Mát. 24:37–39) Mindezen változások és nyugtalanságok közepette, előrelátott a menny Istene egy kitartó és szilárdan eltökélt népet, amely tudta mit akart. Ti alkotjátok mindnyájan ezt a népet, ti, akik odaadtátok magatokat a menny Istenének, s akik semmi mást nem ohajtottok, minthogy legyen meg a mennyei Atya akarata úgy a földön, mint a mennyben. Ti vagytok azok, akik őszintén imádkoztok azért, hogy jöjjön el az ő királysága, mégpedig a királyságszövetségnek teljes beteljesüléseként, melyet Jézus Krisztussal kötött. Ti vagytok azok, akik támogatjátok ezt a királyságszövetséget, mégpedig anélkül, hogy valamelyest is megalkudnátok a világi uralkodókkal, e világnak totális, diktatórikus, kommunista vezéreivel.

[15] Rátok, megalkuvásnélküli emberekre utalva, mondotta Jehova angyala Dánielnek: „És felteszik [a politikusok] a pusztító utálatosságot. És akik gonoszul cselekesznek a szövetség ellen, azokat hitszegésre csábítja [a diktatórikusan uralkodó hatalmak] hízelkedésekkel: ellenben az Istenét ismerő nép felbátorodik és cselekszik. És a nép értelmesei sokakat oktatnak, de hullanak fegyver és tűz miatt, fogság és rablás miatt napokig. És miközben elhullanak megsegíttetnek kicsiny segítséggel, és sokan csatlakoznak hozzájuk képmutató beszédekkel. És elhullanak az értelmesek közül is, hogy megpróbáltassanak, megtisztittassanak és megfehérittessenek a vég idejéig; mert a rendelt idő még hátra van." — Dán. 11:31–35.

[16] Ti, akik ismeritek Isteneteket, nem fogjátok megszegni a királyságra való szövetségét. Ti tudjátok, hogy a menny Istene ezt a királyságot az „emberek legalacsonyabbikának", Jézus Krisztusnak adta. Ti nem vagytok amellett, hogy valaki más helyeztessen az emberek királysága fölé. Ti tudjátok, hogy Isten előre figyelmeztetett afelől, hogy lesznek olyan emberek a világváltozáz ezen időszakában, akik elvetik Isten királyságát, s hogy a teokratikus királyság helyett emberek által kezdeményezett ügy mellett döntenek. A „pusztító utálatosságot" állitják fel az Isten akaratának megfelelő királysága pótlékaként. Az Egyesült Nemzetek formájában létezik ma ez az ocsmány politikai faragottkép, mely a papság teljes támogatásával lett felállitva; és az emberek istenitik ezt, amennyiben egyre több és több hatalmat ruháznak rá, mint a világ utolsó reménységére. Elvetik figyelmüket Isten világszerte ismertetett királyságától, s imádva borulnak le e politikai-vallásos utálat előtt, melyet Isten Igéje egy skarlátvörös vadállattal, egy nemzetközi béke-állattal hasonlit össze. De ami titeket illet: ti nem vesztek részt ezen a nemzetközi kultuszon. Nem tekintetek az Egyesült Nemzetekre a világbékét illetőleg, mert e kultusz megszegi a királyságszövetséget, melyet Isten a Békefejedelmével kötött. Ti tudjátok, miként hangzik a vitakérdés: Vagy a vad béke-állat vagy pedig a Békefejedelme! Ti a Békefejedelme mellett döntöttetek, az Isten felkent és uralkodó királya mellett.

[17] Azért foglaljátok ti el ezt a megalkuvásnélküli álláspontot a királyság mellett, mert ismeritek Isteneteket. Ti tudjátok, hogy ő nem valamiféle testnélküli, kozmikus inteligencia, aki a határozatlan isten megjelölést viseli, aki szándék, történelem és név nélkül lenne. A ti Istenetek egy személyes Isten, akinek a nevét ti Jehovaként ismeritek. Ti tudjátok, hogy ő azzal bizott meg benneteket, hogy legyetek az ő tanúi és ismertessétek az ő szent nevét. Belátással birtok a szellemi dolgokba és felismeritek, hogy milyen főfeladatot utalt ki számotokra Isten erre a rövid időszakra, mielőtt bekövetkeznék e világnak a teljes vége. Az Isten akarata cselekvésére való ünnepélyes döntéstekkel összhangban, vesztek részt egy bibliai nevelő munkában, hogy „kioktassatok" sokakat az isteni akaratra, hogy cselekedhessék azt és átmentethessenek Isten igazságos új világba. E kitartó pályafutásért sok üldöztetést szenvedtetek el. Diktatórikus hatalmak kényszeritettek benneteket fegyveren, tűzön, fogságon és rabláson át ‚botladozni', mégpedig máig már „napokig". Sőt olyan mértékben lettek egyesek közülünk botladozásra kényszeritve, hogy a lalál lett osztályrészükül. Ez az Istenben vetett hitük próbájaként szolgált, az iránta való feddhetettlenségük és a királyság iránti lojalitásuk próbájává, melynek minden nemzetnek bizonyságul való prédékálásával meg lettünk bízva, mielőtt bekövetkezne azoknak vége.

[18] Az üldözések megtisztitották sorainkat, mely sokakat közülünk olyan kegyetlen módon ért, hogy némelyek a hitük alapján még vértanúhalált is haltak. Megtisztultunk e világgal való minden részvételtől és „fehérré" lettünk téve, ami igazságunkat illeti Isten szemében. Mi azonban úgy döntöttünk, hogy üldözések és elnyomás ellenére is kitartunk, mivel kizárólagos odaadással akarunk adózni Jehova Istennek mindaddig, míg eljön az ideje az ellenséges üldözőknek Armageddonban való elpusztítására.

[19] Sok millió, több fajta embert értünk már el nevelőmunkánkban, melyet 175 különböző országban, szigeten és tartományban fejtünk ki. Százezrek értették meg Isten Igéjét és kezdték hirdetni Isten országát, amennyiben odaadták magukat — Jézushoz hasonlóan — Istennek az ő akarata cselekvésére. Azonban az is találó, hogy ugyancsak ‚sokan hízelkedéssel csatlakoztak hozzájuk'. Ezek személyes ismeretségbe kerültek azzal a néppel, mely ismeri Istenét. Megismerték közelebbről Jehova tanúinak az Új-Világ-Társadalmát. Csak jókat beszélnek a szervezet tisztaságáról és a szeretetről, amit annak tagjai Isten és Krisztusa iránt tanusitanak. Csodálattal vannak az Isten Igéje alapelvei melletti bátor állásfoglalásuk iránt. Kapcsolódnak hozzánk Isten Igéjének a tanulmányozása által, úgy a lakásaikban, mint a királyságtermekben. Mennyi azonban aligha több ebben, mint hízelkedés? Egyenes hízelkedés az, ha az ellenség ügynökei közénk keverednek, hogy kikémleljenek bennünket és megpróbálják szellemileg aláásni a szervezetet, hogy elárulhassanak bennünket diktatórikus vagy totális uralkodóknak, mivel óvattlanok lettek egyesek közülünk azok hízelkedései miatt.

[20] Főképen hizelkedés az is, ha kimondott csodálkozók semmit sem tesznek, csak szavakat szaporitanak, hogy kövessék az Istennek odaadott népet, mivel ők sem adják oda magukat Istennek, hogy csatlakoznának hozzánk az Isten királyságáért való bizonyságtevésben, még akkor is, ha ezzel e világ ellenszegülését, szenvedést, valamint üldöztetést vonnának is magukra. A bibliai nevelőmunkánkban, és a megmentésre szóló isteni szándék hirdetésében nem hízelkedő szavakat akarunk mi hallani. Jehovának, a Nagypásztornak az elveszett juhait keressük, hogy a Jópásztor, Jézus Krisztus alatt álló akolba vigyük őket. Nem a hízelkedés tetszetős dicsérgetései mutatják, hogy munkánk eredményt ért el, hanem a juhokhoz hasonló embereknek, Istennek a megmentése és védelme aklába való begyüjtése az, ami ezt kimutatja. Ha Istent szerető, juhokhoz hasonló emberek társulnak hozzánk az istenimádatban és az istentiszteletben, miközben egyidőben szenvednek is velünk, úgy az valódi segitség számunkra, habár csekély az, ahhoz a segitséghez viszonyitva, melyet Isten, Krisztus és a szent angyalok kölcsönöznek nekünk. Ezt mondjuk tehát minden hízelkedőnek: Ne hízelegjetek teremtményeknek, hanem adózzatok a Teremtőnek valódi dicsőitéssel, s legyetek az ő Istennek odaadott tanúivá. Ez vezett majd megmentéshez!

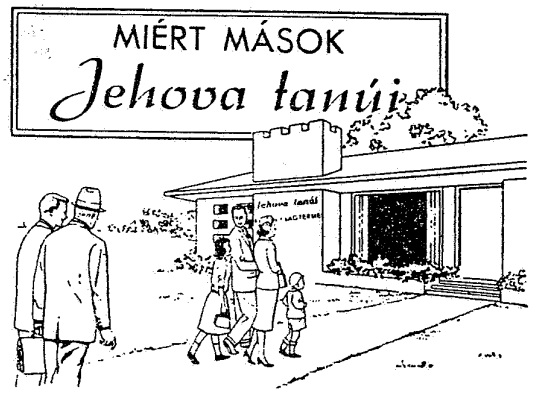
[21] Mi kizárólag csak a kinyilatkoztatott isteni akarat mellett szállunk síkra, azon anarchista konfliktus közepette,

15. Mit mondott Jehova angyala Dánielnek, amennyiben rámutatott egy ilyen megalkuvásnélküli népre?
16. Hogyan háritsátok ésszerűen el ti, akik nem alkusztok meg, Isten királyságszövetségének a megszegését, s hogyan oldottátok meg a: „Vagy a vad béke-állat vagy pedig a Békefejedelme?" — vitakérdést?
17. Hogyan mutattátok ti ki, akik nem alkusztok meg, hogy ismeritek Isteneteket, s hogyan lettetek kipróbálva üldözések által?
18. Milyen tisztulást eredményezett az üldözés?
19. Mivel csatlakoztak sokan hozzánk, az angyal jövendölésének a beteljesedéseként, s miért foglal az kémeket is magában?
20. Minek az elérésére törekedjenek kimondott csodálkozók, hogy beszédük ne csupa hízelkedés legyen, s mit mondunk ezért az ilyeneknek?
21, 22. a) Mi egyesit bennünket ily csodálatos módon? b) Mit imádkozunk mi összhangban az ő kinyilatkoztatott akaratával?

FEL

melyet az emberi akarat ellentéte vállt ki. Ez az isteni akarat az, mely oly csodálatosan összeolvaszt bennünket szívben, elmében, beszédben és cselekedetben. Együtt imádkozunk Istenhez: Jöjjön el a te királyságod, s egyuttal hadd jöjjön el annak győzedelmes támadása is Sátán egész szervezete ellen Armageddonban. Igen, hadd legyen meg az ő tökéletes, igazságos és szent akarata, mint a mennyben, úgy a földön is, az ő lábzsámolyán! Hadd töröltessenek ki a létből, az ő akaratának törvénytelen ellenségei! Hadd lássák meg az ő akaratának hűséges, kedves, engedelmes cselekvői ellenségeivel szembeni győzelmét, igazolását Armageddonban, s hadd menjenek be a becsületesség, békesség, igazság és szentség új világába! Hadd töltse úgy be Jehova dicsőségének ismerete az egész földet, ahogy a vizek a tenger mélyét betöltik!

" Hadd áldja meg a királysága a földet, hogy helyreállittasson a Paradicsom, a föld pedig, az ő lábzsámolya egy szép hellyé változzon át, mely örök otthont nyújt majd az akkor tökéletes, boldog embereknek, akik a Teremtő képében és hasonlatosságában lesznek! Hadd hallassa a felkent Király mindazokkal a hívását, akik az emléksírokban nyugosznak, hogy meghallják azt és kijöhessenek a feltámadásra; olyan alkalmakra, melyek mindazok osztályrészéül lesznek, s melyeknek mindenkor örvendeni fognak mindazok a Paradicsomban, akik engedelmeskednek királyságuralmának. Hadd pusztuljon el, ahol csak van, minden törvénytelen! Minden Jehovát szerető pedig találjon örök életet. Hadd dicsőítse minden műve, uralma minden pontján Jehovát! Igen, mindaz, akiben lehelet van, dicsérje Johovát, mert megtörténik az ő akarata!

ELSŐSORBAN azért mások Jehova tanúi, mert hirdetik Isten felállitott királysága jó üzenetét az egész földön. Ők alkotják ma azt az egyedüli szervezetet, mely ismerteti, hogy fel lett állitva Isten királyságuralma a mennyben. Jézus Krisztus a következő szavakkal jövendölte meg azt a munkát, melyet az igaz keresztyének végeznek a világ végidején vagy annak utolsó napjaiban: „A királyságnak ezt a jó üzenetét hirdetik majd az egész lakott földön, bizonyságul minden nemzetnek, s aztán jön el a befejezett vég." (Mát. 24:14, *UV*) A kereszténység felekezetei nem tesznek bizonyságot a királyságról; de Jehova tanúi igen.

Jehova tanúi azért is mások ma, a kényelmes vallások korszakában, mert valóban hisznek a Bibliában és aszerint is élnek. Nincsenek egy nézettel a szövegkritikusokkal vagy a modernistákkal, tehát nem csak a Bibliának bizonyos részeit használják. Nem is hígitják fel Isten Igéjét emberi hagyományokkal, ahogy a Jézus korabeli vallásvezérek tették, akikhez így szólt Jézus: „Félre toljátok Isten Igéjét a ti hagyományotokkal." — Márk. 7:13, *UV*.

Jehova tanúi annak ismerik el a Bibliát, ami a Biblia — Isten utasításainak, az ő parancsolatainak az emberek számára. Kizárólag Istennek adóznak odaadással és az Isten akarata cselekvésére szentelik magukat. Követik Jézus parancsát: „Szeresd Jehovát, a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből." (Mát. 22:37, *UV*) Azt kivánja meg ez a szeretet tőlük, hogy engedelmeskedjenek Istennek.

Miért olyan boldogok Jehova tanúi?

Mert van reményük, tudniillik az Isten új világában való örök élet reménysége. A Biblia beszél ‚új mennyekről és új földről, melyet igérete szerint várunk, s melyekben igazságosság fog lakozni'. (2. Pét. 3:13, *UV*) „Új föld" — ezalatt nem egy új bolygó értendő, hanem egy új társadalmi rend a földön. Jehova tanúi be tudják bizonyitani, hogy Isten királysága lehetővé tesz egy „új földet". Azt is be tudják bizonyitani, hogy az engedelmes emberek többsége nem a mennyben, hanem itt a földön kap örök életet. Utalnak arra, hogy Jézus igazán komolyan vette, amikor a Hegyibeszédének a következő ismert szavait jutatta kifejezésre: „Boldogok a szelidérzületűek, mert örökölni fogják a földet." — Mát. 5:5, *UV*.

Ahhoz, hogy a szelidek örökölhessék a földet, örökké fenn kell maradjon a földgömb, nem pusztulhat az el valamikor a jövőben, ahogy azt általában tanitják. Ezért utalnak Jehova tanúi a következő bibliai tényre a földünket illetőleg: „Igy szólt Jehova, a mennyek Teremtője, ő, az igaz Isten, aki a földet alkotta és készitette, ő, aki szilárdan megalapozta azt, aki nem egyszerűen hiába teremtette azt, hanem azért alkotta, hogy az lakva is legyen." „Ő alapozta meg a földet alapjaira; nem fogják azt ingadozásra birni, sem beláthatatlan ideig, sem pedig valaha." — Ésa. 45:18; 104. zsolt. 5, *UV*.

Valami valódi reménység Jehova tanúinak az új világban való élétre vonatkozó reménysége. Igazi bennsőséges nyugalmat kölcsönöz az nekik és valóban boldoggá teszi őket még ebben a nyugtalan régi világban is.

Törekesznek mások lenni Jehova tanúi, ami az életmódot is illeti?

Nem abból a célból törekesznek ők másoknak lenni, hogy magukra vonják az emberek figyelmét. Ha Jehova tanúi viselkedése a többi emberek viselkedésétől különböző, akkor csak azért, mert Jehova tanúi nem igazodnak e világ gonosz módszerei után, hanem az Isten akarata szerint, ahogy parancsolja ezt a Biblia: „Ne szabjátok magatokat többé a dolgok e rendszere szerint, hanem alakuljatok át, az elmétek megújulása által, hogy meggyőzhessétek magatokat Istennek jó, kellemes és tökéletes akaratáról." — Róm. 12:2, *UV*.

Mivel Jehova tanúi oly módon élnek, hogy cselekedhessék „Isten tökéletes akaratát", ezért sokszor beszéd tárgyává lesznek a sajtóban és rádióban. Eljárásmódjukat nem igen kedveli a világ; fontos azonban, hogy összhangban van az Isten akaratával. Mindamellett Jehova tanúi követik annak az országnak a törvényét, melyben élnek, ha az emberek által szerzett törvény, nincs ellentétben Isten törvényével. Ilyen esetben úgy viselkednek Jehova tanúi, ahogy az első keresztyének tették, amennyiben így szólnak: „Inkább Istennek, az Uralkodónak kell engedelmeskedni, mitsem embereknek." — Apcsel. 5:29, *UV*.

Jehova tanúi úgy hiszik, hogy az igaz vallás többet kiván puszta őszinteségnél. Teljes őszinteséggel lehet valaki tévedésben is, meg igazságban is. A helyes valláshoz tartozik — ahogy Jehova tanúi kimutatják — a helyes inditóok, a helyes hit és a helyes eljárási mód is. A helyes eljárás: Isten akaratának a napról-napra való cselekvését jelenti.

(Folytatás a 190. oldalon)

FEL

„Legyen meg a te akaratod a földön"

9. rész

ÚJRA HELYREÁLLITOTTÁK A FÖLDI SZENTÉLYT

38 Jeremiás jövendölésének megfelelően, Salamon templomának a helye hetven esztendeig pusztán hevert. Ez alatt az idő alatt fogolyként Babilonban tartózkodott azon zsidók ezreinek a többsége, akik átélték Jeruzsálemnek és annak templomának a pusztulását, s a keményszívű babilóniak nem keltettek a halálnál más várakozást bennük, távol a hazájuktól. Jehova azonban az ő mennyei szentélyében volt. Az ő neve és imádata érdekében szemmel tartotta a történteket. „Mert alátekintett az ő szentségének magaslatáról; a mennyekből a földre nézett le az Úr [Jehova]. Hogy meghallja a foglyoknak nyögését, és hogy feloldozza a halálnak fiait." (102. zsolt. 20, 21) Gondoskodott mindenre egy meghatározott időről, népére és annak elnyomóira vonatkozólag. Sőt, ő támasztotta még a hóditót is, akit Ésaiás próféta által nevével jövendölt meg, tudniillik Czirus perzsiai királyt: „Én, Jehova vagyok, aki mindent megteszek ... Aki Czirusról mondja: ‚Az én pásztorom ő, s teljesen véghez fog vinni mindent, ami nekem tetszik'; s aki Jeruzsálemről mondom: ‚Fel lesz újra építve', és a tempiomról: ‚Le lesz fektetve alapod.'" (Ésa. 44: 24, 28; 45: 1–5, 11–13, *UV*) Kr. e. 539-ben minden nemzet csoldálatára megbuktatták a médek és perzsák a hatalmas Babilont, s most neki kellett kiinni a szégyen poharát, melyet Jehova népével itatott ki. A Perzsa birodalom királya rendeletet adott ki Kr. e. 537-ben, Jeruzsálem pusztán heverésének a hetvenedik esztendejében, Jehova szentélyének az újra való felépitésére.

39 Czirusnak ez a rendelete a következőképen hangzott: „Az Úr [Jehova], a mennyek Istene e föld minden országait nékem adta, és ő parancsolta meg nékem, hogy épitsek neki házat Jeruzsálemben, mely Júdában van. Valaki azért ti köztetek az ő népe közzül való, legyen vele az ő Istene, és menjen fel Jeruzsálembe, mely Júdában van, és epitse az Úrnak, Izráel Istenének házát, ő az Isten, aki Jeruzsálemben lakozik." — Ezsdrás 1: 2, 3; 2. Krón. 36: 22, 23, *UV*.

40 Kerek 50 000 hűséges izraelitából és rabszolgából álló maradék engedelmeskedett a rendeletnek és mindjárt felkélt, hogy visszamehessen Jeruzsálembe. Jeruzsálemnek hetven éves pusztán heverésének a végén újra ott voltak, ahol korábban városaik állottak és letelepedtek ott. Pontosan az teljesedett be ezáltal, amit Jehova Jeremiás által jövendölt meg. Ethanimnak, a hetedik hónapjuknak az első napján, mely hónapban az engesztelő ünnepet kellett megtartsák, összegyülekeztek a zsidó helytartójuk, Zorobábel alatt és segitettek főpapjuknak, Jésuának helyerállitani Jehova oltárát a Mórija hegyen, az előudvar helyén. „És felépitették az oltárt annak helyén." Azután újra bemutatták Jehovának a mindennapi áldozatot. Hetven év óta először tartották meg ismét a sátoros ünnepet is. Ehhez jött még naponta, reggel és este a „szüntelen való égőáldozat". (Ezsdrás 3: 1–5, *UV*; 2. Móz. 29: 38–42; 4. Móz. 28: 3–10) Ezen a módon kezdték el felújitani Jehova imádatát azon a helyen, melyre Jehova az ő nevét helyezte. Mily örvendetes idő volt is ez népe kiszabaditott maradékának! Ekkor még nem fektették le a templom alapját, azonban hét hónappal később megtörtént ez, tudniillik Kr. e. 536-ban, Nagy Czirus király uralma alatt.

41 Ismét beteljesedett csodálatos módon Jehova Igéje. Körülbelül 185 évvel Jehovának Czirus feletti prófétai kijelentése után, le volt fektetve Jehova templomának az alapja és újra felépült Izráel egykori népe Istenének a szentélye. Ma azonban Jehova jövendölésének egy még csodálatosabb beteljesedését éljük meg.

42 Jehova szentélye volt a főtámadópont, egész napjainkig. Midőn annak idején Czirus rendeletére elkezdték a zsidók újra felépiteni Jehova templomát, a környező országok tiltakoztak Jehova népe maradékának a visszatérése, a templom újraépitése és Jehova imádata újra feléledése ellen. Mindent megtettek a helyszinen és a perzsa uralkodó udvarán is, hogy megakadályozzák Jehova szentélyének az újraépitését és azon voltak, hogy „semmivé tegyék [a zsidók] szándékát Czirusnak, Perzsa királyának egész idejében, Dárius perzsa király uralkodásáig". (Ezsdrás 4: 1–5) A dolog valóban odáig jutott, hogy be kellett szüntetni ezen a második templomon végzett munkát egy roszszul tájékozott perzsa király rendeletére és Jehova szentélyének pogány ellenségei erőszakoskodása miatt. A templom munkájának a beszüntetése alatt anyagiasak lettek a zsidók és Jehova megvonta tőlük áldását. Később azonban Aggeus és Zakariás prófétákat támasztotta nekik, hogy felserkentsék ők a megmaradt imádókat a főcél betőltésére, amiért kieszközölte szabadulásukat Babilonból és hogy rámutassanak mulasztásaikra, valamint hogy erősitsék őket a mindenható Istenben való hitükben. Bátran felvették erre ismét a munkát a Jehova szentélye építésén az I. Dárius király uralkodásának a második évében. Vonakodtak abbahagyni a munkát, amikor ellenségeik tiltakoztak az ellen, s Jehovának a Nagy Czirus király által kibocsátott rendeletére utalták őket. A szentély ellenségei I. Dárius királyhoz folyamodtak. A perzsa király utána nézett, s megtalálta Nagy Czirus rendeletét, melyszerint újra fel kellett épitsék a zsidók Jehova templomát és meg is parancsolta lojálisan annak végrehajtását. ‚Igy tehát vigyázzatok, Jehova házának ellenségei, ne akadályozzátok az embereket munkájukban, különben gerendára lesztek szegezve és házatok szemétdombá lesz téve. Sőt, szállitsatok épitőanyagot Jehova templomépitőinek, hogy befejezhessék az ő házát!' — Ezsdrás 6: 6–12.

Ahogy a „Legyen meg a te akaratod a földön"-cimü könyv 3. fejezetében ki lett már mutatva, az ember Teremtője lakhelyként való szentélyt adott az emberi család első tagjainak, tudniillik a szent Éden kertet vagy Éden-paradicsomot, s közösséget ápolt ott az ártatlan teremtményekkel, Ádámmal és Évával. Mivel azonban elvesztették ezek ártatlanságukat, amennyiben megszegték a mennyei Atyjuk parancsolatát, ezért elvesztették a földi Éden-szentélyt utódaik, az emberi család számára. Noé korában elpusztította a világraszóló özönviz ezt a szép kertet. Évszázadokkal később azt parancsolta Jehova Isten Mózes prófétájának, hogy épitsenek az izraeliták egy hordozható szentélyt az ő imádásának a gyakorlására a Sinai hegység pusztaságában. Végül is az Igéret-földjére, Palesztinába vitték az izraeliták ezt a szentélyt. Amikor Salamon király lett Izráel felett, e helyett a szent sátor helyett egy gyönyörü templomot épitettek a Mórija hegyen, Jeruzsálemben, tehát egy ingatlan helyen. Idővel annyira megszentségtelenitették az izraeliták ezt a templomot, hogy Jehova elrendelte és megengedte annak elpusztitását; megengedte, hogy Kr. e. 607-ben leromboljják azt a pogány babiloniak.

38, 39. a) Meddig kellett, Jehova időrendje szerint pusztán heverni a templomhelynek? b) Kit támasztott Jehova, Ésaiás jövendölésével összhangban, s milyen rendeletet adott ő ki?
40, 41. a) Hogyan vezették újra be, annak valódi helyén a Jehovának bemutatott áldozatot? b) Mikor fektették le a templom alapját, s kinek a szava teljesedett be ezáltal?

42. Mi volt a következménye az ellenség támadásainak a templomépités ellen, s hogyan volt úra Jehova a kibontakozott helyzetnek?
43. a) Mikor szentelték fel a templomot, s mikor vezették ismét be a templomszolgálatot az újraépült templomban? b) Miért kereste fel Ezsdrás ezt a templomot, s milyen híres személyiség látogatta meg ugyanazt Kr. e. 332-ben?

FEL

[43] **Nos, haladt jól a templomépítés Jehova ereje, szelleme segítsége és a perzsa uralkodó támogatásával. Valamivel több mint négy év alatt elkészült az. „Bevégezték ezt a házat a [hold-] adár hónap [február-március] harmadik napjáig, Dárius király uralkodásának a hatodik esztendejében volt." (Ezsdrás 6:15, *AB*) Ez Kr. e. 516-ban történt meg. Örvendve szentelték fel Jehova imádói az ő befejezett szentélyét. Az ezt követő hónapban, nizán hó 14-én ünnepelték a páskhát. A templomszolgálat ugyan úgy ment végbe ebben a Zerubábel által épített templomban, mint a Salamon által épített templomban egykor. Újra bemutatták Jehovának reggel és este a mindennapi vagy a „szüntelen való égőáldozatot". Kr. e. 468-ban, a perzsa Artaxerxes király uralkodásának a hetedik évében, felment Ezsdra, egy zsidó pap és Isten törvényének a másolója a király parancsára Babilonból Jeruzsálembe ehhez a templomhoz, hogy egy nagy adományt vigyen, Jehova szentélyének a támogatására. (Ezsdrás 7:1-től 8:36) A beszámoló szerint egy további történelmi személy látogatta meg a szentélyt Jeruzsálemben a következő évszázadban, tudniillik Nagy Sándor macedóniai vagy görög király, aki Kr. e. 332-ben a jövendölés beteljesedéseként a Perzsa * ellen vezetett hadjárata alatt Jeruzsálembe ellátogatott.**

[44] Körül-belül 200 évvel később újra fel lett szentelve ez a második templom. A sziriai IV. Antiochus Epiphanes király közönséges módon megpróbálta kiirtani Jehova imádatát. Kr. e. 168-ban megszentségtelenitette Jehova szentélyét, amennyiben Jehova oltárára még egy másik oltárt épitett, s azon mutatott be ocsmány áldozatot az általa tisztelt hamis istennek, az olimpiai Zeusnak (vagy Jupiternek). Ez a zsidó kislev (november-december) hónap 25-én történt. Eltörölte a mindennapi vagy a szüntelen való égőáldozatot a templomban és kegyetlenül üldözte Jehova megalkuvásnélküli imádóit. (1. Makkabeusok 1:20–64) Ez a Makkabeusoknak, a hűséges Matatias fiainak felkeléséhez vezetett. Az ő harmadik fia Júda, akit vezéreknek választottak, kis csapatával megverte az ellenséget, visszafoglalta Jeruzsálemet és kislev 25-én (Kr. e. 165) felszentelte ismét a templomot, tehát ugyan azon a napon, melyen a sziriai király megszentségtelenitette azt. Ettől kezdve állandóan megtartották a zsidók annak évfordulóján a felszentelés ünnepét (a templomszentelést) vagy khanukat. (1. Makkabeus 4:36–59; 2. Makkabeus 10:1–9; Josephusnak a *Zsidó régiségek* 12. könyv, 7. fejezet, 7. bekezdés). Erre az ünnepre van hivatkozás a János 10:22-ben (*UV*): „Akkor a felszentelés ünnepét tartották Jeruzsálemben. Tél volt, s Jézus a templomban, Salamon oszlopcsarnokában járt." Jézus korában maguk a zsidók szentségtelenitették meg ezt a templomot szokásaik által.

[45] A világjelenet megváltozott és Róma lett világhatalom. Kr. e. 63-ban elfoglalta Pompejus római generális azt a dombot, melyen Jehova temploma állott, s bemerészelt menni e szentély szentek-szentjébe. Azonban nem látta ott a Jehova szent szövetségládáját, mert az nem lett újra visszahelyezve a szentek-szenjébe. ** Pompejus generális nem nyult a templomkincsekhez. † De elfoglalta Jeruzsálemet, s így Júdeát római tartománnyá tette.

[46] Évekkel később Crassus generális elhurcolt minden található értéktárgyat a templomból. †† Erre lázadást szítottak a zsidók, de Róma leverte azt. A római szenátus kinevezte az edomiai vagy idumaeai Nagy Heródest királyként Júdea fölé Kr. e. 40-ben. De csak Kr. e. 37-ben tudta ő rohammal elfoglalni Jeruzsálemet, s lett *de facto* király. Ezért Heródes királyságuralmát csak ettől az évtől lehet keltezni és számitani. Uralma meghaladja Jézusnak Betlehemben való születését, mely kb. Kr. e. 2, október 1-re esett. Ez a Heródes volt az a gonosz király, aki törekedett megölni a Jézusgyermeket, annak megakadályozására, hogy felnövekedjen és király legyen. — Mát. 2:1–19.

[47] Heródes, akit „Nagynak" neveztek, harminchét évig uralkodott. Uralmának a közepe táján elhatározta, hogy felújitja a templomot, mely már Zerubábel helytartó idejétől fennállott. Jelentősen ki akarta bővíteni és át akarta épiteni a templomot, hogy megnyerje magának a zsidókat. Kr. e. 17-ben elkezdett az épitkezéssel, mely jól haladt előre, anélkül, hogy a szokásos templomszolgálat megszakadt volna. Másfél éven belül készen volt a templomszentély vagy *náos*. Nyolc évet vett igénybe a templom körüli előudvaroknak és az oszlopcsarnoknak az elkészitése. A templom teljes rekonstruálása azonban sokkal tovább tartott; Nagy Heródes nem is élte már meg az épitkezés befejezését. (Kr. u.) 30-ban a páskha ünnep alkalmával mondották ugyanis a zsidók Jézusnak, hogy a templom épitése nyegyvenhat évig tartott hogyan akarja akkor ő azt három nap alatt felépiteni? (Ján. 2:13–22) Azonban a templomépítés a valóságban csak 64-ben (Kr. u.) lett véglegesen befejezve. Tehát csak 6 évvel azelőtt, mikor a Titus generális alatt álló római csapat nem csak a templomot, hanem a várost is elpusztította, amiáltal beteljesedett Jézusnak 33 tavaszán mondott jövendölése. (Mát. 24:1, 2) Egész a világ végéig szétszorattak azok a zsidók, akik gyakorolták ott imádatukat.

[48] Soha nem épült fel többé Jehova földi szentélye. Teljes összhangban van ez Jehova akaratával. Teljesen oda van az ilyen élettelen, anyagi szentély ideje. Jehova figyelmét egy sokkal fontosabb szentély felé forditotta, ugyanis egy élő szentély felé, s erre helyezte át nevét és szent szellemét. Ha a közeljövőben befejezést nyer ez a szentély, akkor örökre fenn fog maradni az ő folytonos, egyetemes dicsőitésére. E szokatlan szentély által áldással fog elárasztani minden olyan nemzetet és családot, akik cselekszik az ő akaratát a földön. Ahogy az Izráel feletti királysága kapcsolatban volt a szentéllyel a Mórija hegyen Jeruzsálemben, úgy van elválaszthatatlanul kapcsolatban az örök szellemi szentélye is, a megigért uralmával, a mennyek királyságával. Salamon királynál vagy Zerubábel helytartónál valaki sokkal nagyobb épitette azt meg, egyáltalán nem is szólva Heródes királyról.

4. FEJEZET

UTALÁS ISTEN KIRÁLYSÁGÁRA

JEHOVA Isten volt a bűnbeesés előtt az emberek elismert uralkodója az Éden-szentélyben. Jehova Isten ítéletet tartott, midőn az ember megszegte jogszerinti uralkodójának a törvényét, s ezáltal egy új uralkodót vagy törvényadót választott magának. Elítélte az emberek által újonnan választott uralkodót, Sátánt, az Ördögöt, aki egy rivális istenné lett, s akit a csábító kigyó jelképezett. Igy szólt Jehova mint bíró: „Ellenségeskedést ültetek közzéd és az asszony közzé, a te magod és az ő magva közzé. Ő neked a fejed zúzza szét, te pedig annak sarkát zúzod szét." (1. Móz. 3:15) Többek sarkát megcsípett már egy betűszerinti kigyó és többen zúztak már szét kigyófejet sarkukkal, mégis életben maradt mind napjainkig a kigyófajzat. Nem ezen a módon teljesedett be tehát az az itélet, melyet Isten mondott ki Éden kertjében, hiszen Isten kifejezetten kijelentette ott, hogy az „őskigyónak" vagy annak, akit „Sátánnak, az Ördögnek neveznek" zúzatik szét a feje. — Jel. 12:9, *UV*.

(Folytatása következik)

*„Zsidó régiségek", 11. könyv, 8. fejezet, a 3–6. bekezdésig.

** Azt mondja a zsidó „Misna" („Joma", 21, 2), hogy a következő öt dolog hiányzott a Zorobábel helytartó által épített templomban, melyek kitüntették Salamon templomát: 1. a szövetségládája, 2. a szent tűz, mely eredetileg a mennyből szállott alá, 3. a Sekinafény a szentek-szentélyében, 4. Jehova szent szelleme és 5. a főpap Urimja és Thummimja, melyek segitettek kieszközölni az isteni határozatokat.

† Josephusnak a „Zsidó régiségek", 14. könyv, 4. fejezet, 4. bekezdése.

†† „Ebanda", 14. könyv, 7. fejezet, 1. bekezdése.

44. Hogyan van az, hogy Kr. e. 165-ben újra fel lett szentelve ez a templom, s milyen ezen esemény emlékére tartott ünnepen volt jelen Jézus?
45. Kiről mondja a történelem, hogy behatolt e szentély szentek-szentélyébe, s mivé lett Júda Kr. e. 63-ban?
46. Hogyan lett Nagy Heródes király Júda felett, s mire törekedett ő Jézust illetőleg?

47. Mit kezdeményezett Heródes király, hogy megnyerje magának a zsidókat? De hogyan pusztult el munkája, Jézus szavainak beteljesedéseként?
48. Nos, miért nem volt időszerű többé ismét felépiteni ezt a földi szentélyt, s milyen megigért uralom van kapcsolatban azzal?

1. Miért tartott Jehova Isten ítéletet az Éden-szentélyben, s kinek a fejét kellett szétzúzni az ő intézkedése szerint?

FEL

(Folytatás a 187. oldalról)

Miért nem törekesznek elnyerni a világ kegyét Jehova tanúi?

Isten kegyének az elnyerése a valóban fontos dolog, s Jakab 4:4 megmondja nekünk, hogy mit vár el Isten tőlünk ebben a vonatkozásban. (*UV*): „Nem tudjátok, hogy az e világgal való barátság, Istennel való ellenségeskedés? Bárki tehát a világ barátja akar lenni, saját magát teszi Isten ellenségévé." Ugyan ez az ihletett író ezt is mondja: „A mi Istenünk és Atyánk szemszögéből a tiszta, szeplőtelen imádatforma ez: ... szeplőtelenül megtartani magát a világtól." — Jak. 1:27, *UV*.

Nem avatkoznak Jehova tanúi a világias politikába, ahogy ezt oly sok vallások hívei teszik, mivel „szeplőtelenül akarják megtartani magukat a világtól". Ezek a keresztyén tanúk inkább arra törekszenek, hogy Isten tetszését nyerjék el, nem pedig az emberekét, ahogy ezt Krisztus apostola is kijelentette: „Törekszek-é embereknek tetszeni? Ha még embereknek tetszenék, nem lennék Krisztus rabszolgája." „Kérünk és intünk benneteket az Úr Jézus által, ahogy utasítást kaptatok tőlünk afelől, hogyan járjatok el és tetszetek Istennek." — Gal. 1:10; 1. Thess. 4:1, *UV*.

Jehova tanúi tudják azt is, hogy a világ közszeretetének való örvendés nem a helyes vallás jele, hisz maga Krisztus mondotta figyelmeztetőleg: „Jaj, ha minden ember jót beszél rólatok; mert ugyan azt tették atyáik a hamis prófétákkal." — Luk. 6:26, *UV*.

Vallásos aszkéták-e Jehova tanúi, akik úgy hiszik, le kell mondjanak minden szórakozásról?

Nem aszkéták ők. Úgy hiszik, hogy egy kiengyensulyozott életmód a helyes, mert a bibliai szabály így hangzik: „Őrizzetek meg teljes kiegyensulyozottságot." (1. Pét. 1:13, *UV*) Jehova tanúi ismerik a kikapcsolódás értékét, de mértékletesek, ha ilyesmit megengednek maguknak. Nem lesznek mindjárt élvezethajhászok. Mindenkinek a magán ügye, hogyan akar egy kicsit kikapcsolódni, de ők úgy hiszik, hogy a keresztyének ebben is a bibliai alapelvek szerint kell vezettessék magukat. Mivel mi egy laza erkölcsü világban élünk, így Jehova tanúi ebben a vonatkozásban is mások, mert ésszerű módon kapcsolódnak ki. Nem is gyötri őket utána bánkódás és lelkiismeretfurdalás. Egy ilyen kikapcsolódás nem teszi őket testileg és szellemileg lagymataggá, hanem növeli vidámságukat.

Hogyan rendezik Jehova tanúi összejöveteleiket?

Egészen másként az elismert egyházak istentiszteleteinél. Például sohasem rendeznek pénzgyüjtést; a befutott összejöveteleken a Bibliát tanulmányozzák, bibliai segédeszközök révén. Építő társalgásokat rendeznek, melyeken minden jelenlevő résztvehet. Senkit sem néznek le, mert talán csak egy kezdő a bibliai ismeretben vagy mert anyagilag nem áll olyan jól. Nincs köztük egy papi és laikus osztály. Mindnyájan azt tanulják — férfiak, nők és gyerekek — hogyan járjanak Krisztus lábnyomdokain, s hogyan osszák meg másokkal hitüket és reménységüket. Összejöveteleiket nem csak Jehova tanúi látogathassák. Szeretnék tudatni veled, hogy minden jóakaratú embert szívesen látnak. Ha látogatnád ezeket az összejöveteleket, akkor előbb megértenéd te is, hogy miért mások Jehova tanúi, s mindenekelőtt további felvilágosítást kapnál a királyság jó üzenetéről, mely az igazi boldogság egyedüli alapját képezi a mai időben.

Hirdetmények

JANUÁR HAVI NAPISZÖVEGEK

Újuljatok meg elmétekben az új világ számára. — Efézus 4:23.

1. Ne szabjátok magatokat többé a dolgok e rendszere szerint, hanem alakuljatok át az elmétek megújulása által, hogy meggyőződhessetek Istenek jó, kellemes és tökéletes akaratáról. — Róm. 12:2, UV.
2. Jézus rátekintett, megszerette őt és így szólt hozzá: „Valami még hiányzik neked: Menj, add el, amid van, és árát oszd szét a szegények közt, így kincsed lesz a mennyben. Aztán jöjj, vedd fel a keresztet és kövess engem." — Márk. 10:21. * wH 1959, 3. 1. § 4
3. És a nemzetek megtudják, hogy én vagyok Jehova ... mikor megszentelem magamat rajtatok az ő szemük látára. És kihozlak titeket a nemzetekből és összegyüjtelek benneteket minden országból és a ti földetekre viszlek titeket. — Ezék. 36:23, 24, El. wH 1959, 11. 1. § 20a
4. Megkérdezte [Jézus] tanitványait: „Kinek tarják az emberek az Emberfiát?" Azok így válaszoltak: „Van, aki keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, van, aki Jeremiásnak." — Mát. 16:13, 14. * wH 1959, 10. 1. § 6
5. Királyságod biztosan megmarad néked, mihelyst elismered, hogy az Ég uralkodik. — Dán. 4:24, RS. 4:23. wH 1959, 12. 1. § 5
6. Pap és próféta tántorog részegitő ital miatt ... tántorognak a jövendölátásban, és inognak az ítéletmondásban. Mert minden asztal telve undok okádással, ugyhogy hely sincs anélkül. — Ésa. 28:7, 8. wH 1960, 1. 1. § 13a
7. Imé, itt vagyok! Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened! — Ésa. 52:8, 7.
8. Alázatosan járj a te Isteneddel. — Mik. 6:8. wH 1960, 2. 1. § 2, 3
9. Tartsatok hát bünbánatot és térjetek meg, hogy Isten eltörölje büneiteket. — Apcsel. 3:19. *
10. Küldelek, hogy megnyissad szemeiket, hogy sötétségről világosságra és a Sátánnak hatalmából az Istenhez térjenek, hogy büneiknek bocsánatát ... nyerjenek. — Apcsel. 26:17, 18.
11. De az Úr [Jehova] beszéde megmarad örökké. — 1. Pét. 1:25. wH 1959, 3. 1. § 6
12. Mielőtt az anyaméhből kijövél, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé. És mondék: Ah, ah Uram Isten! Ime, én nem tudok beszélni; hiszen [csak] ifjú vagyok én! — Jer. 1:5, 6. wH 1959, 10. 1. § 8
13. Bizony mondom néked ma, velem leszel a Paradicsomban. — Luk. 23:43. wH 1959, 11. 1. § 9–11
14. És a nép értelmesei sokakat oktatnak, de hullanak fegyver és tűz miatt, fogság és rablás miatt napokig. — Dán. 11:33. wH 1959 12. 1. § 17a
15. Mivel parancsra új parancs, parancsra új parancs, szabályra új szabály, szabályra új szabály; itt egy kicsi, ott egy kicsi.— Ésa. 28:10. wH 1960, 1. 1. § 16a
16. Mert ez az Isten akarata, a ti szentté létetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok; hogy mindenitek szentségben és tisztességben tudja birni a maga edényét. — 1. Thess. 4:3, 4.
17. Annakokáért mi is, kiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, tegyünk félre minden akadályt. — Zsid. 12:1.
18. Mert elég [nékünk] az elmult idő, amikor a nemzetek akaratát cselekedtük. — 1. Pét. 4:3, El.
19. Megőriztem őket; senki ... nem veszett el közülük. — Ján. 17:12.
20. Add el mindenedet, amid van ... és jer kövess engem. — Luk.18:22. wH 1959, 3. 1. § 3
21. Ne mond ezt: [Csak egy] ifjú vagyok én; hanem menj mindazokhoz, akikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, amit parancsolok néked. Jer. 1:7. wH 1959, 10. 1. § 9
22. Nagyon vigyázzatok tehát arra, hogyan éltek: ne oktalanul, hanem bölcsen. — Éféz. 5:15. *
23. És esztek böven és megelégesztek, és magasztaljátok az Úrnak [Jehovának] a ti Isteneteknek a nevét, aki csodálatosan cselekedett veletek. — Jóel 2:26. wH 1959, 11. 1. § 9–12a
25. Bort és szeszes italt ne igyatok te és a te fiaid veled, mikor bementek a gyülekezet sátorába, hogy meg ne haljatok. — 3. Móz. 10:9. wH 1960, 1. 1. § 7a
26. Egy harcos sem elegyedik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, aki őt harcossá avatta. — 2. Tim. 2:4. wH 1959, 3. 1. § 5
27. A szentek parancsa ez a végzés: Hadd tudják meg az élők, hogy a Fenséges uralkodik az emberek királyságán és annak adja, akinek akarja, és az emberek legalacsonyabbikát rendeli föle. — Dán. 4:17, El.; 4:13. wH 1959, 12. 1. § 29–31
28. Mert az Istennek beszéde ... élesebb minden kétélü fegyvernél, és elhat a szivnek és léleknek, az izeknek és a velőknek megoszlásáig, és megitéli a gondolatokat és a szivnek indulatait. — Zsid. 4:12.
29. Szeressed azért az Urat [Jehovát] a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes erődből ... hogy az Úrnak [Jehovának] a te Istenednek haragja fel ne gerjedjen rád. — 5. Móz. 6:5, 15.
30. Aki a búzditás ajándékát kapta, az búzditson; aki alamizsnát oszt, tegye egyszerüségben; aki elöljáró, legyen gondos; aki irgalmasságot gyakorol, tegye derüsen. — Róm. 12:8.
31. A királyságnak ezt a jó üzenetét prédikálják majd az egész lakott földön bezonyságul minden nemzetnek. — Mát. 24:14, UV. wH 1959, 10. 1. § 10

* Békés és Dallos féle „Újszövetség" (1955)

(Magyarázat, hogyan lehet kommentárt találni ezen irásszövegekhez: Az „Őrtorony" dátumát követő számok utalnak az első tanulmánycikk nevezett bekezdéseire. Követi a számot egy „a", akkor a kommentár a második tanulmánycikkben található, ha egy „b" következik, akkor a harmadikban. Abban az esetben viszont, ha nem követi semmi az irásszöveget, akkor az azt jelenti, hogy nem jelent meg magyarnyelven a nevezett cikk, amely megtárgyalta ezt a szöveget.)

„ŐRTORONY"-TANULMANYOZÁSOK SORRENDJE:

Január 24.	„Legyen meg a te akaratod" 1–19 §. a 180. oldalon
Január 31.	„Legyen meg a te akaratod" 20–33 §. és Az isteni akarat megtörténik a mennyben és a földön 1–4 §. a 182. oldalon
Február 7.	Az isteni akarat megtörténik a mennyben és a földön 5–22 §. a 184. oldalon
Február 16.	„Legyen meg a te akaratod a földön" — 9. rész a 189. oldalon

FEL

IRÁSSZÖVEGJEGYZÉK AZ „ŐRTORONY" 1959-ES ÉVFOLYAMÁHOZ

1. MÓZES
1:1 126
1:3 89
1:22, 23 127
1:26, 27 126
1:27 83
1:28 46, 127
2:7 167
2:7–15 167
2:8–15 127
2:9, 16, 17 157
2:15 46, 171
2:15–17 143
2:19–25 167
2:23 157
3:1—5 157
3:1–7 62
3:6, 7 157
3:8 143
3:8, 9 167
3:14, 15 158, 168
3:16–19 158
3:17–19 124
3:23, 24 167, 173
4:1 109
4:1–11 167
4:1–23 173
4:10 174
4:16–24 173
4:26 109
5:5 173
6:5–13 173
9:3, 4 31, 174
9:12–16 79
11:26 28
12:1–3 55, 134, 174
13:10 143
14:18–20 54, 174
17:15, 16 55
18:16–19 133
22:1–18 174
22:15–18 132
22:17, 18 55, 87
29:35 74
49:10 55

2. MÓZES
9:16 92
19:5, 6 92
19:6 154
19:7, 8 84
20:1–17 54
20:5 147, 159
24:1, 9 79
24:3–8 84
25:8, 9 174
25:31–40 72
28:1–43 22
33:20 62
34:4–14 134
34:10 84
40:24, 25 72

3. MÓZES
3:17 31
7:22–27 31
8:35, 36 27
11:43, 44 158
17:11 174
20:25 158

4. MÓZES
6:6 45
8:5–22 22
8:25, 26 175
15:40 15
25:10–13 154
35:6–8 135

5. MÓZES
4:5–8 54
4:8 92
4:33, 34 85
7:6–8 86
9:11 72
10:16 86
16:12–15 72
17:14, 15 55
18:18 86
28:13, 14 54
29:5 86
32:3, 4 53, 62, 127
33:1–5 55

JÓZSUÉ
9:21–27 72
21:1–41 135

1. SÁMUEL
4:3–22 152
8:4–22 54
10:17–26 54
12:1–14 54
18:1–4 139
20:8, 14, 15 139

2. SÁMUEL
7:1–16 174
7:5–7 141
7:11–16 133
7:14–16 138
11:1–12 134
15:18–22 139
22:50, 51 134

1. KIRÁLYOK
4:20, 25 54
4:34 54
7:23–26, 44, 49 89
7:49 72
8:22–26 135
8:46 173
10:1–10 54
10:24 45
11:3–13 135
12:1, 2, 19, 29 139
12:19–24 135
15:4, 5 135

2. KIRÁLYOK
11:1–16 136
15:29, 30 122
17:1–6 118
18:3 122
25:3–21 175

1. KRÓNIKA
1:33–4 101
22:19 175
29:23 134

2. KRÓNIKA
4:2–6 89
4:7, 20 72
5:4–14 175
6:18 175
7:1–3 175
10:17 135
11:13–17 135
13:3–12 135
15:2–15 100
15:9–15 135
15:14 100
22:10–23 136
24:22 136
24:25 136
36:17–21 175

EZSDRÁS
1:1–3 182
1:2, 3 188
3:1–5 188
4:1–5 188
6:6–12 188
6:15 189
7:1-től 8:36 189
7:10 33

NEHÉMIÁS
2:8 167

JÓB
14:4 55
38:1, 4, 6, 7 143
39:27–29 90

ZSOLTÁROK
2:6–9 57, 185
2:8, 9 99
11:4, 5 116
16:10 137, 165
19:2, 3 53
19:8 26
23:1 104
25:10 140
29:3 89
37:7 90
37:10 19
37:10, 11 3
37:11 46, 131, 160
37:34 160
40:6–8 121, 184
46:9, 10 3
50:5 139
72:7, 8 53
83:19 106
89:4, 5, 19–38 56
89:28 140
89:28–37 139
102:20, 21 188
104:5 45, 160
109:8 69
110:1, 2 8, 57, 139
110:1–4 54
127:2 22
133:3 35
139:14 12
141:5 26
143:3 35
145:10–13 138, 163
145:20 3, 19
146:4 14
147:20 92

PÉLDABESZÉDEK
3:3, 4 140
4:5 15
4:10–12 35
8:34, 35 25
11:14 35
14:28 124
15:3 116
16:5 158
18:12 184
23:23 147
24:7 90
27:6 26
27:11 62

PRÉDIKÁTOROK
2:5 167
7:12 84
7:27, 28 6
9:5 14
12:9 173

ÉNEKEK ÉNEKE
1:2–4, 7 7
1:5, 6 6
1:6 6
1:8–14 7, 8
1:15–17 8
2:1–7 8
2:8–14 6
2:15 6
2:16, 17 9
3:1–5 9
3:6–11 9
3:7 7
4:1–6 10
4:3, 7–11 10
4:7 4
4:13 167
4:16 10
5:1 10
5:2, 3, 6 10
5:8, 9 10
5:10–19 11
6:1, 4, 9 10
6:2–10 11
6:8, 9 7
6:10 6
7:1–6 11
7:10 11
8:4 11
8:5 6
8:5, 8, 9 11
8:6, 7 12
8:10 11
8:13, 14 12

ÉSAIÁS
1:9 117
2:2–4 24, 40, 101, 160, 171
6:1–3 90
6:1–9 121
6:11 94
7:1–14 118
7:14 137
7:16 122
8:1–4 118
8:5–8 118
8:18 116, 117, 121
123
9:6, 7 58, 95, 119
10:20–23 117
12:1, 2 138
16:5 132, 139
20:1–6 117
21:8 93
21:11 93
22:22 77
26:9 19
31:1 85
32:16–18 131
35:1, 2, 5–10 170
40:9 123
40:13–15 89
40:15 116
42:8 111
43:10 123
44:24, 28 188
44:28 182
45:1, 4 188
45:1–5 188
45:11–13 188
45:11, 12, 18, 19 126
45:18 46, 160
46:10 109
46:11 46
47:13, 14 179
51:3, 11, 12 170
52:6–9 120
52:10 119
52:11 20
53:7–12 184
54:7–10 138
55:1–3 138
55:1–4 132
55:3 136, 137
55:3, 4 140
55:11 46
55:12, 13 171
56:7 24
60:1, 2, 17 70
60:11–13 24
61:1 74
61:1, 2 122
62:10 119
65:21–23 19
66:1 142
66:8 171
66:18–22 119

JEREMIÁS
1:4–8 149
1:9, 10 149
1:19 156
5:21 94
7:4–15 152
7:11 142
10:7 105
10:10–13 126
10:23 35
15:10, 15, 16 155
15:15, 16 104
15:16 102
18:5–10 150
20:8, 9, 13 155
23:3–6 104
23:5, 6 154
23:9–11 102
23:15, 21, 22 102
23:16, 17, 27–32 103
23:19, 20 104
23:29 150
25:4–7, 9, 11 85
25:8–11 151
25:12–14 182
25:27–29 151
26:1–24 152
31:3–6, 16 154
31:31–33 87
31:31–34 154
32:34 158
33:20–22 154
35:1–10 154
35:12–19 155
37:1–19 152
38:1–13 152
51:57 45

JEREMIÁS SIRALMAI
1:10 175
1:18, 21, 22 154
2:7, 8, 20 175
3:26-41- 55–66 154
4:1 175
4:21, 22 154
5:19–21 154

EZÉKIEL
18:4 45, 167
20:41 20
21:26, 27 182
28:12–16 62, 143
33:6–9 27
34:1–10, 17–22 71
36:23, 24, 27, 32–36 169

DÁNIEL
2:20–22 182
2:37, 38 182
2:44 95, 183
3:31–33 182
4:14, 17 180
4:27, 24 180
4:28–33 180
4:31–34 181
7:13, 14 57
7:14 52
7:25 183
8:11 183
11:21, 22 137
11:30, 32 139
11:31–35 186
11:36–39 183
12:3 72
12:3 183

HÓSEÁS
7:8, 11 78

JÓEL
2:3, 21–27 168
2:28, 29 70, 168

ÁMOS
1:3–5 122
2:6–16 122
3:2 85, 92
8:11–13 169

MIKEÁS
4:1–3 99
4:3 3
5:1 183
5:2 56

SOFÓNIÁS
1:14, 15, 17, 18 131
2:3 46, 84, 93

AGGEUS
1:1–11 171
2:7 172
2:15–19 171

ZAKARIÁS
4:6 94, 101, 149
8:23 95
9:9 55
13:7 168

MALAKIÁS
3:1 71, 89
3:6 141

MÁTÉ
1:1 91, 132
1:18–25 118, 137
1:21 108
2:1–6 183
2:1–19 189
2:1–16 56
3:1–6, 13–17 57
3:8–10 88
3:16, 17 121
4:9 61
4:17 83, 159
4:19 163
5:3 93
5:5 63, 99, 187
5:14 40, 123
5:14, 16 102
6:2–4 179
6:5–8 91
6:7, 8 14
6:9 103, 140
6:9, 10 57, 62
6:9–13 91
6:10 37, 159, 180
6:13 141
6:16–18 31
6:19, 20 159
6:24 159
6:25 38
6:33 38, 78, 159
8:20 159
9:15 31
10:7 163
11:11,12 46,124,166
11:28–30 153, 184
12:22–32 71
12:24 184
12:26 61
12:40 176
12:42 55
13:13–15 121
15:14 153
16:1 117
16:13, 14 148
16:16 57
16:19 166
16:26 83
18:20 9
19:16 36
19:17 36
19:18–22 36
19:23, 25, 26 40
19:26 160
21:9 99
21:43 168, 169
22:21 159
22:37 187
23:8 93
23:10, 11 23
23:37, 38 86
23:38 152
24:1, 2 189
24:2 152
24:3 37
24:7, 8, 3 148
24:7–14 58
24:9 37
24:9–14 148
24:12 74
24:14 37, 62, 72, 77 78, 107, 123, 171
24:21, 22, 30, 31 119, 172
24:37–38 39, 83
24:45–47 70, 77, 93, 171
24:48–51 27
25:31–40 139
25:31–46 155
25:35 79
25:40 165
25:46 45
26:31 168
26:36–45 26
26:39–44 14
27:57–61 164
28:19, 20 40, 172

MÁRKUS
1:1 91
3:7, 9, 13, 14 91
7:13 187
13:8–10 58
13:10 170
13:32–37 23

LUKÁCS
1:26–33 58, 137
1:32 77
2:1–12 56, 137
2:1–20 183
2:34 123
3:21–23 121
3:23–34 56
3:38 143
4:5, 6 53
4:5–8 57
4:16–21 74, 91, 121
5:52 44
6:26 190
6:33 179
9:60 163
11:29–32 117
11:30 118
12:32 57, 72, 118
12:43 25
14:12–14 179
16:9 160
16:15 158
17:21 121
19:14 184
21:7, 34–36 24
21:20–22 39
21:24 181
21:25 102
21:34–36 38
22:19–30 166
22:28–30 57, 137
22:53 168
23:35–43 164
23:40, 41 166
23:43 59
23:44–46 164
24:21 168
24:47, 48 103

JÁNOS
1:7 40
1:18 62, 63
1:29 58
1:29, 36 185
1:42 57
2:13–22 189
3:3–12 165
3:13 46, 124
3:16 40, 121
3:19–21 40
3:29 4
4:24 63
4:34 41
5:27–29 59
5:28, 29 45, 167, 168
5:30 90
5:46 86
6:1–15 57
6:44 4
6:46 57
6:54–57 171
6:86, 96 15
7:39 166
8:12 40, 102
8:28 92
8:44 61
10:16 9, 41, 72, 172
10:22 189
10:28 73
10:29 4
11:26 147
12:31 58, 110, 159, 184
12:36–41 121
14:6 92
15:1–8 8, 169, 171
15:2 115
15:5 88
15:19 51, 166
16:20, 32 168
16:21, 22 168
16:33 74
17:3 84
17:4, 6 83
17:6 4
17:6, 9, 10 119
17:16 156
17:17 62
18:36 57, 159
18:37 92
19:15 94, 140
19:28–30 164
19:31–32 164
20:17, 18 165
21:15–17 7

APOSTOLOK CSELEKEDETE
1:6–11 165
1:8 103
1:16–20 71
1:20 69
2:1–16 69
2:1–36 168
2:25–32 165
2:29, 34 46, 124
2:32–36 68
3:14 90
3:21 70
5:29 187
5:42 40
6:5, 6 70
7:52 90
9:10–16 71
9:17 70
9:17, 18 69
10:38 57
13:1–5 69
13:34–37 138
14:23 69
15:1–35 92
15:7–9 95
15:14 94
15:28 69
16:4, 5 69
17:22, 23 15
20:17–28 68
20:20 93, 104
20:28 71
20:28–35 23, 73
20:35 179
22:14 90
24:15 14, 45, 167
26:12–20 164

RÓMA
2:28, 29 86
3:20 55
4:17 150
5:12 55, 173
6:3–5 165
6:23 14, 45, 173
8:14–17 88, 118
9:6–8 86
9:27 87
9:25, 26 94
9:31–33 94
10:8–10 10, 163
10:10–15 120
10:19–21 94
11:2–5 122
11:17, 18 88
11:17–22 94
12:2 19, 159
15:8, 9 22
16:20 62, 158

1. KORINTHUS
3:9 169
3:16, 17 20
4:8 7
4:9 45, 123
8:1 83
10:11 5
11:1 102, 104
13:4 44
15:33 83
15:42–44 9
15:42–54 142
15:45, 47 142, 173
15:50–53 95, 171
16:9 77
16:13, 14 44

2. KORINTHUS
3:1–3 10
4:4 53, 58, 61, 110, 159
5:1–8 9
5:17 168
5:20 159
6:14–17 20, 159
11:2 4
11:3 169
11:13–15 71, 159
12:4 168
12:1–7 164
12:7 14

GALATZIA
1:1 69
1:10 190
3:11, 19 36
3:28, 29 88
5:22 115

EFEZUS
2:2 159
2:13–18 95
2:19 95, 171
2:21, 22 20, 171
4:30 71
5:5 158
5:18 70
5:23, 25–27 4
5:25–27 89
6:10 90
6:11–20 26
6:18 26

FILIPPI
1:1 68
1:27 44
2:5–8 183
2:8–11 184
2:15 72
3:20 159
4:13 90

KOLOSSÉ
1:18 165
3:5 158
3:9, 10 147
3:10, 11 101
4:3, 4 77
4:15 78

1. THESSALONIKA
4:1 190
4:8 150
4:12 8
4:13, 14 31
5:6 44
5:7, 8 44
5:12–15 47

2. THESSALONIKA
2:3, 6–12 169

1. TIMÓTHEUS
1:17 63, 171
2:5 158
3:7 8
4:1 37
4:14 69
4:16 36
6:6–8, 11 147
6:10 159
6:13–16 57
6:18 159

2. TIMÓTHEUS
1:6, 7 69
1:10 171
2:1–3 41
2:3, 4 36
2:21 30
3:1–5, 12, 13 101
3:5 27
3:16, 17 5, 62
4:2 41

ZSIDÓK
2:5 119
2:10 184
2:10–13 119
2:14 62
5:8 184
5:8, 9 62
5:10 54
5:14 25
6:1–3 25
6:19, 20 166
6:20 54
7:1–17, 28 54
8:1–6 174
8:6 87
9:6–8 166
9:16–20 84
9:22 174
10:5–7 121
10:12–14 166
10:19–21 166
10:23–25, 35–37 25
11:1-től 12:2 92
11:3–40 142
11:4 173
11:5 167
11:8, 9, 13, 39 46
12:16 147
12:24 147
13:8 74
13:10–12 174
13:17 27

JAKAB
1:5 25
1:13–15 143
1:26, 27 22, 159
1:27 190
2:5 78
2:20, 26 163
3:15 83
4:4 5, 51, 156

1. PÉTER
1:13 190
1:8, 9 6
2:5 21
2:5–7 20
2:7, 8 78
2:9 154, 168
2:21 163
3:22 8
4:3, 4 147
4:7 26
4:17, 18 27, 74

FEL

5:1-3 71
5:8 61
5:8, 9 62

2. PÉTER
1:20, 21 111
1:21 62
2:5 92
2:15, 16 71, 75
3:5, 6 45
3:7 45, 159
3:13 45, 160

3:20 89

1. JÁNOS
1:5 89
1:7, 8 14
2:15, 16 7, 78, 156
159
2:17 108
3:8-12 143, 173
4:8 90
4:16 90
5:19 53, 159

JUDÁS
3 73, 169
9 61
11 71, 75
15 160
17-21 169

JELENÉSEK
1:1 68
1:1-3 68
1:4 68
1:9 67, 68
1:10-17 71
1:19, 20 72
2:1 73
2:7 74, 165
2:8-11 75
2:10 79
2:12-17 75
2:18-29 76
3:1-6 77
3:3-6 30
3:5, 11, 12, 21 72
3:5, 21 79
3:12 78
3:16 160
3:21 166
4:1 67
4:4 79
4:6, 7 90
4:8 30, 90
4:9-11 91
5:5 90
5:5, 12 185
5:9, 10 95
7:1-8 79
7:4-8 166
7:9 96
11:3 169
11:8 134
11:15-18 170
11:18 131, 160
11:18-tól 12:5 71
12:3-10 185
12:7-9 61
12:9 168
12:12 131
12:17 93
14:1 87
14:1, 3 46
14:1-5 79, 166
16:1, 10-16 23
16:14 123, 160
16:14-16 58, 92, 107
16:15 20, 38
17:14 185
19:11-21 185
19:11-től 20:3 59
20:1-3 141, 160
20:4-6 154
21:3-5 59, 141
21:8 27
21:14 ; 68, 69, 79, 166
22:1-3 172
22:16 76
22:17 40, 172

Ez magába foglal minden kiadás első tanulmánycikkének a címét

Ajándékozás, keresztyéni-e karácsony alkalmával? 179
A szeretett asszony az Énekek Énekében, 4
Átélni az újjal, 152
Barátság Istennel vagy e világgal, 156
Boldogok, akik ébren maradnak, 20
Déi-Csendesóceán hív (beszámoló), 125
Döntő csapás, ki fogja mérni? 131
Ébren maradni ebben a válságos időben, 23
hogyan? 24
Éden kertje, 167
Encyclopedia Americana a Paradicsomról, 167
a rózsafűzérről, 13
Emlékezet — Isten adománya, 12
fejleszteni, 15
Emléksír (az olvasók kérdései), 111
Ésaiás és fiai, 117–119
Felvigyázók az apokaliptikus időben, 68
Krisztus jobbkezében, 73
Föld, mi a reménység azt illetőleg, 160
örökké élhet rajta az ember, 45
megmarad, 111
Graham Billy, a kereszténységről és Bibliáról, 140
Gyász, helyes-e? (az olvasók kérdései) 31
Gyülekezet-„csillagok", 71
Gyümölcsök, hol vannak? 115
Határozat, 105
miért hozzon ez a kongresszus, 101
ezért hozzuk a következő, 107
Időszámítás, miért tér el a zsidó a miénktől, 28
Igazság, a legolcsóbb és mégis a legdrágább, 147
Imánuel, ki ő és kit árnyékol elő? 118
Irásszöveg, kapcsolatba kozni egymással, 172
Ismeret, milyen haszonnal van? 83
Isten akarata, miért kell annak megtörténni? 109
egy nép számára, 185
megtörténik a mennyben és a földön, 184
Isten szerető jósága és a királyság, 132
Izráel, milyen állást foglal el Istennél? 84
visszatérése, 85
szellemi, 86
Jehova tanúi, beszámoló 1958 évi tevékenységükről, 42
miért mások, 187
Jelek és csodák a végidőben, 116
értelmét felismerni, 120
Kereszt vagy **cölöp** (az olvasók kérdései), 128
Kereszténység és a Biblia, 140
elaludt, 38
Keresztyéni-e ez a katolikus eljárás? 143
a rózsafűzér, 13
Király, igazságban fog uralkodni, 99
Királyság, lojálisnak lenni iránta, 134
és a szerető jóság emberei, 136
Királyságszövetség, nem azonos az új szövetséggel (17. bek.), 166
földi alattvalói, 139
mások vétetnek fel, 138
Kosmos, 45
Le a régi világgal, éljen az új világ, 148
átélni az új világgal, 152
„Legyen meg a te akaratod", 180
„Legyen meg a te akaratod a földön"
1. rész I. fejezet: Kinek az akarata? 60
2. rész, 67
3. rész, 89
4. rész II. fejezet: Miért kell annak a földön megtörténni, 108–109
5. rész, 124
6. rész III. fejezet: Szentély szükséges, 141–143
7. rész, 157
8. rész, 173
9. rész IV. fejezet: Utalás Isten királyságára, 189
Magedon vagy **Magiddó** a csaták helye, 23
Magyarország, hatásos bizonyságtevés az igazságról, 31
Maradj ezeknél a dolgoknál, 36
Megmentés, ki részesülhet benne, 40
Melkhisédek, kit árnyékolt elő? 54
Miért hozott az „isteni akarat" nemzetközi kongresszus egy határozatot, 100
Határozat, 105
miért hozzon ez a kongresszus, 101
Nap vagy **naprész** (az olvasók kérdései), 176
Napi szövegek
februárra, 16
márciusra, 32
áprilisra, 48
májusra, 64
juniusra, 80
juliusra, 96
augusztusra, 112
szeptemberre, 128
októberre, 144
novemberre, 160
decemberre, 176
jauárra, 190
Nyugdíjba vonulhat-e egy keresztyén? 175
Őrtorony-társulat Isten szándékában, 92
története és jellege, 93
Őrültség, mikor ér véget? 3
Paradicsom, 164
tolvaj van benne? 164
megőrizni a szellemit, 168
Polo Grounds (kép), 107
Prédikálni, akadályok ellenére, 87
Prédikáció, nagyon sovány, 123
Rózsafűzér, keresztyéni-e? 13
Salamon éneke (Énekek Éneke), 5
Sátán, miért kételkednek sokan létezésében, 61
Sunem, a Sulamitin szülővárosa, 6
Szellemileg elevennek lenni, 163
Szentély szükséges, 142
Szeretet, lojális, 133
szeretetben történjen meg minden, 44
Teológus diákokat megdöbbentő kérdés, 151
Tökéletes uralom az egész emberiség számára, 52
tökéletes uralkodó, 56
Transzfuzió (antitestekkel), 31
Vadolajfa ágakat beóltani, 88
Veszélyezteted biztonságod, ha „más" vagy? 51
Világ, csukott ajtók nélkül, 19
XII. Pius pápa az Egyesült Nemzetekhez, 103
a fájdalomról, 43
a világürkutatásról, 63
Yankee-Stadion (kép), 106

FEL